

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

8

Na temelju članka V 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine i suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PSBiH broj 01.02-21-1-1757/24 od 12. studenoga 2024. godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je, na 20. redovitoj sjednici, održanoj 12. prosinca 2024. godine, donijelo

ODLUKU

O RATIFIKACIJI GLOBALNE KONVENCIJE O PRIZNAVANJU VISOKOŠKOLSKIH KVALIFIKACIJA

Članak 1.

Ratifikuje se Globalna konvencija o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija.

Članak 2.

Tekst Konvencije u prijevodu glasi:

**GLOBALNA KONVENCIJA
O PRIZNAVANJU VISOKOŠKOLSKIH
KVALIFIKACIJA**

Pariz, 25.11.2019. godine

PREAMBULA

Glavna konferencija obrazovne, znanstvene i kulturne organizacije Ujedinjenih naroda na sastanku u Parizu od 12. do 27. studenog 2019. godine na svom 40. zasjedanju.

Inspirirana zajedničkom voljom da ojača obrazovne, geografske, humanitarne, kulturne, znanstvene i socioekonomske veze između država potpisnica i da poboljša dijalog između regiona i dijeljenjem njihovih dokumenata i praksi priznavanja.

Prisjećajući se ustava obrazovne, znanstvene i kulturne organizacije Ujedinjenih naroda (UNESCO), koji predviđa da je "cilj organizacije doprinijeti miru i sigurnosti promoviranjem suradnje između naroda kroz obrazovanje, znanost i kulturu".

Uzimajući u obzir odredbe povelje Ujedinjenih naroda iz 1945. godine, Opću deklaraciju o ljudskim pravima iz 1945. godine, konvenciju koja se odnosi na status izbjeglica iz 1951. godine i njezinog protokola iz 1967. godine, konvenciju koja se odnosi na status osoba bez državljanstva iz 1954. godine, UNESCO-ovu konvenciju protiv diskriminacije u

obrazovanju iz 1960. godine i posebice njezinog člana 4a, Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima iz 1966. godine i UNESCO-ve konvencije o tehničkom i stručnom obrazovanju iz 1989. godine.

Uzimajući u obzir, UNESCO-vu preporuku o priznanju studija i kvalifikacija u visokom obrazovanju iz 1993. godine, UNESCO-ovu preporuku koja se odnosi na status visokoškolskog nastavnog osoblja iz 1997. godine, Deklaraciju o pravima autohtonih naroda Ujedinjenih naroda iz 2007. godine i UNESCO-ve preporuke o znanosti i znanstvenim istraživačima iz 2017. godine.

Nadovezujući se na UNESCO-ve regionalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija.

Ponovno potvrđujući odgovornost država članica promovirati inkluzivno i pravedno kvalitetno obrazovanje na svim razinama i mogućnostima životnog učenja za sve.

Svjesni povećane međunarodne suradnje u visokom obrazovanju, mobilnosti studenata, radnika, profesionalaca, istraživača i akademika, promjena u znanstvenom istraživanju i drugih načina, metoda, razvoja i inovacija u podučavanju i učenju.

Uzimajući u obzir visoko obrazovanje, koje pružaju i javne i privatne institucije kao javno dobro i javna odgovornost i da smo svjesni potrebe da se održe i zaštite principi

akademske slobode i autonomije institucija visokog obrazovanja.

Uvjereni da će међународно priznavanje visokoškolskih kvalifikacija olakšati neovisni razvoj učenja i znanja putem mobilnosti učenika i učenja, akademika, znanstvenog istraživanja i istraživača i radnika i profesionalaca i da će poboljšati међународну suradnju u visokom obrazovanju.

Poštujući kulturni diverzitet između zemalja članica, uključujući, između ostalog, razlike u obrazovnim tradicijama i u vrijednostima visokog obrazovanja.

S željom da se odgovori potrebi za globalnom konvencijom o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija da dopune UNESCO-ve regionalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija i poboljšaju kohezije između njih.

Uvjereni u potrebu da pronađu zajednička, praktična i transparentna rješenja da se poboljšaju prakse priznavanja na globalnoj razini.

Uvjereni da će ova konvencija promovirati међународну mobilnost kao i komunikaciju i suradnju u pogledu pravednih i transparentnih procedura za priznavanje i kontrolu kvalitete i akademskog integriteta u visokom obrazovanju na globalnoj razini.

Usvaja ovu konvenciju ovoga dvadeset petog studenog 2019. godine.

ODJELJAK 1. DEFINICIJA TERMINA

Članak 1.

S ciljem ove konvencije, primjenjuju se sljedeće definicije:

Pristup (visokom obrazovanju): pravo dato bilo kojem pojedincu koji ima kvalifikaciju da se prijavi i da se razmatra za prijem na razinu visokog obrazovanja.

Prijem (na visokoškolske institucije i programe): čin, ili sustav za, dozvoljavanje kvalificiranim kandidatima da započnu visoko obrazovanje u datoj instituciji i/ili u datom programu.

Kandidat:

(a) Pojedinaц koji podnosi nadležnom tijelu za priznavanje kvalifikacije, parcijalnih studija ili prethodnog učenja za procjene i/ili priznavanje ili

(b) Tijelo koje djeluje uz suglasnost uime pojedinca

Procjena: ocjena kvalifikacija kandidata, parcijalnih studija ili prethodnog učenja od strane nadležnog tijela za priznavanja angažiranih u procjeni kvalifikacija.

Nadležno tijelo: pojedinac ili tijelo koje ima autoritet, kapacitet ili pravnu moć da obavlja imenovanu funkciju.

Nadležno tijelo za priznavanje: tijelo koje u skladu sa zakonima, propisima, politikama ili praksama države potpisnice procjenjuje i/ili odlučuje o priznavanju kvalifikacija.

Sastavne jedinice: službena tijela države potpisnice ove konvencije na nižim razinama vlasti, kao što su provincije, države ili županija u skladu s člankom 20 b), saveznim ili neunitarnim ustavnim rješenjima ove konvencije.

Prekogranično obrazovanje: svi načini obrazovne djelatnosti koji uključuju kretanje ljudi, znanja, programa, pružatelja usluga i nastavnog plana i programa širom granica država potpisnica, uključujući ali ne ograničavajući se na osigurani kvalitetom међународни zajednički studijski program, prekogranično visoko obrazovanje, transdržavno obrazovanje, inozemno obrazovanje i obrazovanje bez granica.

Raseljena osoba: pojedinac primoran da se odseli s njegovog ili njezinog mjesta ili sredine i profesionalnih aktivnosti u drugo mjesto ili sredinu.

Sustav formalnog obrazovanja: obrazovni sustav države potpisnice uključujući sva službeno priznata tijela s odgovornošću obrazovanja kao i javne i privatne obrazovne

institucije na svim razinama, priznate od strane nadležnih tijela država potpisnica i ovlaštenih time da organiziraju instrukciju i druge usluge koje se odnose na obrazovanje.

Formalno učenje: Učenje koje proizilazi iz aktivnosti unutar strukturiranog okruženja učenja koje vodi do formalne kvalifikacije i koje je dato od strane obrazovne institucije priznate od strane nadležnih tijela države potpisnice i ovlaštene time da organiziraju takve aktivnosti učenja.

Visoko obrazovanje: sve vrste studijskih programa ili setova smjerova studija na postsekundarnoj razini koja je priznata od strane nadležnih tijela države potpisnice ili njezine sastavne jedinice koja pripada njezinom sustavu visokog obrazovanja.

Institucija visokog obrazovanja: ustanova koja pruža visoko obrazovanje i koja je priznata od strane nadležnog tijela države potpisnice ili od njezine sastavne jedinice koja pripada njezinom sustavu visokog obrazovanja.

Program visokog obrazovanja: postsekundarni program studija priznat od strane nadležnog tijela države potpisnice ili od njezine sastavne jedinice koja pripada njezinom sustavu visokog obrazovanja i čije uspješno završavanje pruža studentu kvalifikaciju visokog obrazovanja.

Neformalno učenje: učenje koje se dešava izvan sustava formalnog obrazovanja i koje proizilazi iz svakodnevnih životnih aktivnosti u vezi s poslom, obitelji, lokalnom zajednicom ili odmorom.

Međunarodna zajednička diploma: vrsta prekogranične obrazovne diplome, jedina diploma koja je priznata i/ili odobrena i dodijeljena zajedno nakon završetka integriranog, koordiniranog i zajednički ponuđenog programa od dvije ili više institucija visokog obrazovanja iz više od jedne zemlje.

Očekivani ishodi: stečeno znanje i vještine učenika nakon završetka procesa učenja.

Doživotno učenje: proces koji se odnosi na sve aktivnosti učenja bilo da je ono formalno, neformalno ili neslužbeno, koji pokriva cijeli životni vijek i ima u cilju poboljšanje i razvoj ljudskih sposobnosti, znanja, vještina, stavova i kompetencija.

Mobilnost: tjelesno ili virtualno kretanje pojedinaca izvan njihove države s ciljem studiranja, istraživanja, podučavanja ili rada.

Neformalno učenje: učenje postignuto unutar okvira obrazovanja ili obuke i ono naglašava radni vijek koji ne pripada formalnom obrazovnom sustavu.

Netradicijski načini učenja: formalni, neformalni i neslužbeni mehanizmi za organizaciju obrazovnih programa i aktivnosti učenja koje se primarno ne oslanjaju na izravnu interakciju između edukatora i polaznika.

Djelomično priznanje: djelomično priznanje potpune i završene kvalifikacije koja ne može biti potpuno priznata s obzirom na prikaz značajnih razlika od strane nadležnog tijela za priznavanje.

Djelomične studije: bilo koji dio programa visokog obrazovanja koji je procijenjen i s obzirom na to da nije cjeloviti program sam po sebi, predstavlja značajno stjecanje znanja, vještina, stavova i kompetencija.

Prethodno učenje: iskustvo, znanje, vještine i kompetencije koje je pojedinac stekao kao rezultat formalnog, neformalnog ili informalnog učenja procijenjeno na osnovu datog seta ishoda učenja, ciljeva ili standarda.

Kvalifikacije:

(a) Kvalifikacija visokog obrazovanja: svaki akademski stupanj, diploma, certifikat ili nagrada izdana od strane nadležnog tijela i koja potvrđuje uspješni završetak programa visokog obrazovanja ili validaciju prethodnog učenja, prema potrebi

(b) Kvalifikacija koja daje pristup visokom obrazovanju: svaki akademski stupanj, diploma, certifikat, ili nagrada izdana od strane nadležnog tijela koja potvrđuje uspješan završetak obrazovnog programa ili validaciju prethodnog učenja, prema potrebi i davanjem prava nositelju kvalifikacije da se razmatra za prijem na visoko obrazovanje.

Kvalificirani kandidat: pojedinac koji ispunjava potrebne kriterije i koji se smatra prihvatljivim da se prijavi za prijem na visoko obrazovanje.

Okvir kvalifikacija: sustav za kvalifikaciju, objavljivanje i organizaciju kvalifikacija osiguranih kvalitetom prema setu kriterija.

Osiguranje kvalitete: proces koji je u tijeku po kojem kvaliteta sustava visokog obrazovanja, institucije ili programa se procjenjuje od strane nadležnog tijela da osigura zainteresiranim stranama da se prihvatljivi obrazovni standardi stalno održavaju i poboljšavaju.

Priznavanje: formalna potvrda od strane nadležnog tijela za priznavanje validnosti i akademskoj razini strane obrazovne kvalifikacije ili djelomičnih studija ili prethodnog učenja s ciljem pružanja kandidatu ishoda uključujući ali ne ograničavajući se na:

(a) Pravo prijavljivanja za prijem u visoko obrazovanje i/ili

(b) Mogućnost da traži prilike za zaposlenje

Region: bilo koja od oblasti utvrđenih u skladu s UNESCO-ovom definicijom regiona s ciljem sprovođenja regionalnih aktivnosti od strane organizacije, to jest, Afrika, arapske države, Azija i Pacifik, Europa i Latinska Amerika i Karibi.

Regionalne konvencije priznavanja: UNESCO-ve konvencije o priznavanju kvalifikacija koje se odnose na visoko obrazovanje u svakom od regiona UNESCO-a, uključujući konvenciju o priznavanju studija, diploma akademskih stupnjeva u visokom obrazovanju u arapskim i europskim državama koje se graniče sa Mediteranom.

Uvjeti:

(a) Opći uvjeti: uvjeti koji se moraju ispuniti za pristup u visoko obrazovanje, ili na određenu razinu navedenog ili za dobivanje kvalifikacije visokog obrazovanja na datoj razini.

(b) Posebni uvjeti: uvjeti, pored općih uvjeta, koji se moraju ispuniti za prijem na određeni program visokog obrazovanja na posebnom smjeru studija.

Značajne razlike: značajne razlike između strane kvalifikacije i kvalifikacije države stranke koje bi najvjerojatnije spriječile kandidata biti uspješan u željenoj aktivnosti, kao što je, ali ne ograničavajući se na, dalje studije, istraživačke aktivnosti ili mogućnosti zaposlenja.

ODJELJAK 2. CILJEVI KONVENCIJE

Članak 2.

Nadogradnja i poboljšanje koordinacije, revizija i postignuća regionalnih konvencija o priznavanju, ciljevi ove konvencije su:

1. Promoviranje i jačanje međunarodne suradnje u visokom obrazovanju.

2. Podržavanje interregionalnih inicijativa, politika i inovacija za međunarodnu suradnju u visokom obrazovanju.

3. Olakšati globalnu mobilnost i postizanje zasluga u visokom obrazovanju u zajedničku korist nositelja kvalifikacija, institucija visokog obrazovanja, poslodavaca i svake druge zainteresirane strane država potpisnica ove konvencije uz razumijevanje i poštovanje raznolikosti sustava visokog obrazovanja država potpisnica.

4. Pružiti inkluzivni globalni okvir za pravedno, transparentno, dosljedno, koherentno, blagovremeno i pouzdano priznavanje kvalifikacija koje se odnose na visoko obrazovanje.

5. Poštovati, podržavati i štiti autonomiju i raznolikost institucija i sustava visokog obrazovanja.

6. Poticati pouzdanje i povjerenje u kvalitetu i pouzdanost kvalifikacija kroz, između ostalog, promociju integriteta i etičkih praksi.

7. Promovirati kulturu osiguranja kvalitete u institucijama i sustavima visokog obrazovanja i razvijati kapacitete potrebne za osiguranje pouzdanosti, dosljednosti i komplementarnosti u osiguranju kvalitete, u kvalifikacijskim okvirima i u priznavanju kvalifikacija kako bi poduprli međunarodnu mobilnost.

8. Promovirati razvoj, prikupljanje i dijeljenje pristupačnih, ažuriranih, pouzdanih, transparentnih i relevantnih informacija i širenje najboljih praksi među zainteresiranim stranama, državama potpisnicama i regionima.

9. Promovirati, putem priznavanja kvalifikacija, inkluzivni i pravedni pristup kvalitetnom visokom obrazovanju i poduprijeti mogućnosti cjeloživotnog učenja za sve, uključujući izbjeglice i raseljene osobe.

10. Njegovati globalno optimalnu uporabu ljudskih i obrazovnih resursa s ciljem promoviranja obrazovanja za održivi razvoj i doprinosti strukturalnom, ekonomskom, tehnološkom, kulturnom, demokratskom i socijalnom razvoju u svim društvima.

ODJELJAK 3. OSNOVNI PRINCIPI ZA PRIZNAVANJE VISOKOŠKOLSKIH KVALIFIKACIJA

Članak 3.

Za priznavanje kvalifikacija u vezi s visokim obrazovanjem, ova konvencija utvrđuje sljedeće principe:

1. Pojedinci imaju pravo da se njihove kvalifikacije procijene s ciljem prijavljivanja za prijem na studije visokog obrazovanja ili traženja mogućnosti zaposlenja.

2. Priznavanje kvalifikacija trebalo bi biti transparentno, pošteno, blagovremeno i nediskriminatorски u skladu s pravilima i propisima svake države potpisnice i trebalo bi biti pristupačno.

3. Odluke o priznavanju su utemeljene na povjerenju, jasnim kriterijima i poštenim, transparentnim i nediskriminatorским procedurama i ističu fundamentalnu važnost pravednog pristupa visokom obrazovanju kao javnom dobru koje može dovesti do mogućnosti zaposlenja.

4. Odluke priznavanja bazirane su na odgovarajućem, pouzdanom, pristupačnom i ažuriranom obavješćivanju sustava, institucija, programa i mehanizama osiguranja kvalitete visokog obrazovanja koji su dati putem nadležnih tijela država potpisnica, službenih državnih informativnih centara ili sličnih tijela.

5. Odluke priznavanja donijete s dužnim poštovanjem raznolikosti sustava visokog obrazovanja širom svijeta.

6. Nadležna tijela za priznavanje koja vrše procjene priznavanja rade to u dobroj vjeri, dajući jasne razloge za odluke i imaju mehanizme za žalbe na odluke priznavanja.

7. Kandidati koji traže priznavanje njihovih kvalifikacija pružaju adekvatne i jasne informacije i dokumentaciju o njihovim postignutim kvalifikacijama u dobroj vjeri i imaju pravo na žalbu.

8. Države potpisnice se obvezuju na usvajanje mjera da iskorijene sve oblike prijevera u vezi s kvalifikacijama visokog obrazovanja podržavanjem uporabe suvremenih tehnologija i mrežnih aktivnosti između samih država potpisnica.

ODJELJAK 4. OBVEZE DRŽAVA POTPISNICA KONVENCIJE

Ova konvencija utvrđuje sljedeće obveze za države potpisnice:

Članak 4. Priznavanje kvalifikacija koje daje pristup visokom obrazovanju

1. Svaka država potpisnica priznaje s ciljem pristupa njezinom sustavu visokog obrazovanja, kvalifikacije i dokumentirano ili certificirano prethodno učenje stečeno u drugim državama članicama koje ispunjavaju opće uvjete pristupa visokom obrazovanju u tim državama potpisnicama, osim ako se mogu prikazati značajne razlike između općih uvjeta za pristup u državi potpisnici u kojoj je kvalifikacija dobivena i one u državi potpisnici u kojoj je traženo priznavanje kvalifikacije. U suprotnom, dovoljno je za državu potpisnicu omogućiti nositelju kvalifikacije izdatu u drugoj državi potpisnici da dobije procjenu te kvalifikacije.

2. Kvalifikacije stečene putem priznatih netradicijskih načina učenja koji su podložni usporednim mehanizmima osiguranja kvalitete procjenjuju se prema pravilima i propisima države potpisnice ili njezine sastavne jedinice korištenjem istih kriterija, kao onih primijenjenih na slične kvalifikacije stečene putem tradicijskih načina učenja.

3. Tamo gdje kvalifikacija daje pristup samo onim specifičnim tipovima institucija ili programa visokog obrazovanja u državama potpisnicama u kojima je kvalifikacija dobivena, svaka strana potpisnica dodjeljuje nositeljima takvih kvalifikacija pristup sličnim posebnim tipovima institucija ili programa koji pripadaju njihovom sustavu visokog obrazovanja, ako su dostupni, osim ako se značajne razlike mogu prikazati.

Članak 5. Priznavanje visokoškolskih kvalifikacija

1. Svaka država potpisnica prepoznaje visokoškolsku kvalifikaciju dodijeljenu u drugoj državi potpisnici osim ako se mogu prikazati značajne razlike između kvalifikacije za koju se priznavanje traži i odgovarajuće kvalifikacije u državi potpisnici u kojoj se priznanje traži. U suprotnom, dovoljno je za državu potpisnicu omogućiti nositelju visokoškolske kvalifikacije izdanu u drugoj državi potpisnici dobiti procjenu te kvalifikacije na zahtjev nositelja.

2. Visokoškolske kvalifikacije stečene putem priznatih netradicijskih načina učenja, koje su podložne usporednim mehanizmima osiguranja kvalitete i koji se smatraju dijelom sustava visokog obrazovanja države potpisnice, će se procjenjivati prema pravilima i propisima države potpisnice u kojoj se priznavanje traži ili od njezine sastavne jedinice, korištenjem istih kriterija kao oni što se primjenjuju na slične kvalifikacije stečene putem tradicionalnih načina učenja.

3. Visokoškolske kvalifikacije stečene putem prekograničnog obrazovanja s međunarodnim zajedničkim akademskim stupnjevima ili putem bilo kojeg drugog zajedničkog programa poduzetom u više od jedne države, od kojih je najmanje jedna država potpisnica ove konvencije, procjenjuje se prema pravilima i propisima države potpisnice u kojoj se priznanje traži ili od njezine sastavne jedinice, korištenjem istih kriterija kao onih primijenjenih na kvalifikacije stečene putem programa provedenih u jednoj državi.

4. Priznavanje u državi potpisnici visokoškolske kvalifikacije izdane u drugoj državi potpisnici ima najmanje jednu od sljedećih ishoda:

(a) Ona daje pravo nositelju da se prijavi za prijem u daljnje visoko obrazovanje pod istim uvjetima kao oni koji su

primjenjivi nosiocima visokoškolskih kvalifikacija država potpisnica u kojoj se priznavanje traži i/ili

(b) Ona pruža nositelju pravo koristiti titulu povezanu s visokoškolskom kvalifikacijom u skladu sa zakonima ili propisima države potpisnice ili njezine sastavne jedinice u kojoj se traži priznavanje.

Pored toga, procjena i priznavanje može omogućiti kvalificiranim kandidatima tražiti mogućnosti zaposlenja koje su podložne zakonima i propisima države potpisnice ili njezinim sastavnim jedinicama u kojoj se priznavanje traži.

5. Tamo gdje nadležno tijelo za priznavanje može prikazati značajne razlike između kvalifikacije za koju se priznavanje traži i odgovarajuće kvalifikacije u državi potpisnici u kojoj se priznavanje traži, nadležno tijelo za priznavanje traži da ustanovi je li može biti odobreno djelomično priznanje.

6. Svaka država potpisnica može učiniti priznavanje visokoškolskih kvalifikacija stečenih putem prekograničnog obrazovanja ili putem institucija stranog obrazovanja koje rade u svojoj nadležnosti u ovisnosti od posebnih uvjeta zakonodavstva ili propisa države potpisnice ili njezine sastavne jedinice ili nakon posebnih sporazuma zaključenih s državom potpisnicom o podrijetlu takvih institucija.

Članak 6. Priznavanje parcijalnih studija i prethodnog učenja

1. Svaka država potpisnica može priznati s ciljem završetka programa visokog obrazovanja ili nastavka visokoškolskih studija, prema potrebi i uzimajući u obzir zakonodavstvo država potpisnica u vezi s pristupom, dokumentiranih ili certificiranih parcijalnim studijima ili dokumentiranim ili certificiranim prethodnim učenjem stečenim u drugoj državi potpisnici, osim ako se značajne razlike mogu prikazati između parcijalnih studija ili prethodnog učenja i dijela programa visokog obrazovanja oni ili ono zamjenjuje u državi potpisnici u kojoj se priznavanje traži. U suprotnom, dovoljno je da država potpisnica omogućí pojedincu koji je proveo dokumentirane ili certificirane parcijalne studije ili dokumentirano ili certificirano prethodno učenje u drugoj državi potpisnici dobiti procjenu ovih parcijalnih studija ili ovog prethodnog učenja na zahtjev dotičnog pojedinca.

2. Dokumentirani ili certificirani parcijalni završetak visokoškolskih programa organiziran od strane priznatih netradicijskih načina učenja koji su podložni usporednim mehanizmima osiguranja kvalitete i koji se smatraju dijelom visokoškolskog sustava države potpisnice, procjenjuje se prema pravilima i propisima države potpisnice ili sastavne jedinice iste, koristeći iste kriterije kao oni što se primjenjuju na parcijalne studije organizirane tradicionalnim načinima učenja.

3. Dokumentirani ili certificirani parcijalni završetak visokoškolskih programa organiziran putem prekograničnog obrazovanja s međunarodnim zajedničkim akademskim stupnjevima ili drugim zajedničkim programima provedenim u više od jedne zemlje od kojih najmanje jedna je država potpisnica ove konvencije, će se procijeniti prema pravilima i propisima države potpisnice ili njezine sastavne jedinice korištenjem istih kriterija kao onih što su primijenjene na parcijalne studije stečene u jednoj državi.

Članak 7. Priznavanje parcijalnih studija i kvalifikacija izbjeglica i raseljenih osoba

Svaka država potpisnica poduzima potrebne i izvedive korake unutar svoga obrazovnog sustava i u skladu sa svojim ustavnim, zakonskim i regulatornim odredbama da razvije razumne procedure za pošteni i učinkoviti procjenu je li izbjeglica i raseljene osobe ispunjavaju bitne uvjete za pristup visokom obrazovanju, na daljnje visokoškolske programe ili do

traženja mogućnosti zaposlenja uključujući u slučajevima gdje parcijalne studije, prethodno učenje ili kvalifikacije potrebne u drugoj zemlji ne mogu biti dokazane dokumentiranim dokazima.

Članak 8. Informacija za procjenu i priznavanje

1. Svaka država potpisnica ustanovljava transparentne sustave za kompletni opis kvalifikacija i ishoda učenja dobivenih na svom teritoriju.

2. Svaka država potpisnica, u mjeri u kojoj je to izvedivo na temelju svoje ustavne, zakonske i regulatorne situacije i strukture stavlja na mjesto cilj i pouzdani sustav na odobrenje, priznanje i osiguranje kvalitete svojih visokoškolskih institucija kako bi se promoviralo pouzdanje i povjerenje u sustav visokog obrazovanja.

3. Svaka država potpisnica ustanovljava i održava državni informativni centar ili slična tijela koja bi dala pristup relevantnim, točnim i ažuriranim informacijama o njezinom sustavu visokog obrazovanja.

4. Svaka država potpisnica podržava uporabu tehnologija da se osigura lak pristup informaciji.

5. Svaka država potpisnica:

(a) Pruža pristup autoritativnoj i točnoj informaciji o njezinim sustavima visokog obrazovanja, kvalifikacijama, osiguranju kvalitete i okvirima kvalifikacije, ako je primjenjivo

(b) Olakšava širenje i pristup točnoj informaciji o drugim državama potpisnicama sustava visokog obrazovanja i kvalifikacijama dajući pristup visokom obrazovanju

(c) Daje savjet i informaciju, prema potrebi o pitanjima priznavanja uključujući kriterije i procedure za procjenu kvalifikacija i razvoj materijala za dobre prakse priznavanja u skladu sa zakonima, propisima i politikama države potpisnice i

(d) Osigurava pružanje u razumnom roku adekvatne informacije o bilo kojoj instituciji koja pripada njezinom sustavu visokog obrazovanja i o bilo kojem programu na kojem radi takva institucija u pogledu omogućavanja nadležnom tijelima drugih država potpisnica ustvrde je li kvaliteta kvalifikacija izdanih od strane tih institucija opravdava priznavanje u državi potpisnici u kojoj se priznavanje traži.

Članak 9. Procjena prijave

1. U prvom slučaju, odgovornost za pružanje adekvatne informacije leži na kandidatu koji pruža takvu informaciju u dobroj vjeri.

2. Svaka država potpisnica osigurava da institucije koje pripadaju njezinom obrazovnom sustavu pružaju u mjeru u kojoj je moguće, na zahtjev, unutar razumnog vremenskog okvira i bez naknade relevantne informacije nositelju kvalifikacije ili instituciji ili nadležnim tijelima za priznavanje države potpisnice u kojoj je priznanje traženo.

3. Svaka država potpisnica osigurava da tijelo koje provodi procjenu s ciljem priznavanja pokazuje razloge po kojima prijava ne ispunjava zahtjeve ili pokazuje gdje su pronađene značajne razlike.

Članak 10. Informacija o nadležnim tijelima za priznavanje

1. Svaka država potpisnica pruža informacije depozitaru ove konvencije sa službenom obaviješću nadležnih tijela koja odlučuju o pitanjima priznanja u svojoj nadležnosti.

2. Tamo gdje postoje nadležna tijela za priznavanje države potpisnice, ona su odmah vezani odredbama ove konvencije i poduzimaju neophodne mjere osigurati implementaciju odredaba ove konvencije u jurisdikciji navedene države potpisnice.

3. Tamo gdje se nadležnost pri odlučivanju o pitanjima priznavanja nalazi u sastavnim jedinicama, država potpisnica dostavlja depozitaru kratku izjavu o njihovoj ustavnoj situaciji ili strukturi u vrijeme potpisivanja ili pri depozitiranju njezinog

dokumenta ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupa i o bilo kojim promjenama poslije toga. U takvim slučajevima, nadležna tijela priznavanja sastavnih jedinica tako označenih poduzimaju, u najvećoj mogućoj mjeri unutar ustavne situacije i strukture države potpisnice, neophodne mjere da se osigura provođenje odredaba ove konvencije unutar jurisdikcije države potpisnice.

4. Tamo gdje se nadležnost pri odlučivanju o pitanjima priznavanja nalazi kod pojedinačnih institucija visokog obrazovanja ili drugih tijela, svaka strana ili njezina sastavna jedinica, prema njezinoj ustavnoj situaciji ili strukturi prijenosi tekst ove konvencije na te institucije ili tijela i poduzima sve neophodne korake da podrži povoljno razmatranje i primjenu njezinih odredaba.

5. Odredbe st. (2), (3) i (4) ovog članka se primjenjuju, mutatis mutandis, na obveze država potpisnica prema ovoj konvenciji.

Članak 11. Dodani zahtjevi za prijem u programe visokog obrazovanja

1. Gdje prijem na određene programe visokog obrazovanja ovisi od ispunjenja posebnih zahtjeva pored općih zahtjeva na pristup, nadležna tijela odnosno države potpisnice mogu nametnuti iste posebne zahtjeve o nositeljima kvalifikacije dobivene u drugim državama potpisnicama ili procijeniti je li kandidati ispunjavaju ekvivalentne zahtjeve.

2. Tamo gdje su kvalifikacije koje pružaju pristup visokom obrazovanju u jednoj državi potpisnici izdane samo u kombinaciji s dodanim provjerama osposobljenosti kao preduvjet za pristupom, druge države potpisnice mogu uvjetnim učiniti pristup na te zahtjeve ili ponuditi alternativu za zadovoljenje takvih dodatnih zahtjeva unutar njihovih vlastitih obrazovnih sustava.

3. Ne dovodeći u pitanje odredbe člana 4, prijem u date institucije visokog obrazovanja ili na dati program unutar takve institucije može biti ograničen ili selektivan prema poštenim i transparentnim propisima.

4. S obzirom na stavak (3) ovog članka, procedure prijema se planiraju s ciljem osiguravanja da procjena strane kvalifikacije se izvršava prema pravilima transparentnosti, pravednosti i nediskriminacije opisane u članku 3.

5. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 4, prijem na datu instituciju visokog obrazovanja se može bazirati na uvjetu demonstracije od strane nositelja kvalifikacije o dovoljnoj kompetenciji u jeziku ili jezicima instrukcije dotične institucije ili u drugim navedenim jezicima.

6. S ciljem prijema na programe visokog obrazovanja, svaka država potpisnica može priznati kvalifikacije koje izdaju strane obrazovne institucije, koje rade u njezinoj jurisdikciji u ovisnosti od posebnih zahtjeva zakonodavstva i propisa države potpisnice ili njezine sastavne jedinice ili nakon posebnih sporazuma zaključenih sa državom potpisnicom o podrijetlu takvih institucija.

ODJELJAK 5. STRUKTURE IMPLEMENTACIJE I SURADNJA

Članak 12. Strukture implementacije

Države potpisnice se slažu da sprovedu ovu konvenciju putem ili u suradnji sa:

1. Državnim strukturama implementacije,
2. Mrežama državnih struktura implementacije,
3. Državnim, regionalnim i globalnim organizacijama za akreditaciju, osiguranje kvalitete, mreže kvalifikacije i priznavanje kvalifikacija,
4. Međuvladinom konferencijom država potpisnica,
5. Regionalnim odborima za konvencije o priznavanju.

Članak 13. Državne strukture implementacije

1. Kako bi olakšali priznavanje kvalifikacija visokog obrazovanja, države potpisnice obvezuju se da sprovedu ovu konvenciju putem relevantnih organizacija, uključujući državne informativne centre ili slična tijela.

2. Svaka država potpisnica obavještava tajništvo o međuvladinoj konferenciji država članica o njezinim državnim strukturama implementacije i o bilo kojoj modifikaciji u tom pogledu.

3. Državne strukture implementacije trebalo bi da formiraju i da aktivno sudjeluju u mrežama.

Članak 14. Mreže državnih struktura implementacije

1. Pod pokroviteljstvom međuvladine konferencije država potpisnica, mreže su sačinjene od državnih struktura implementacije država članica i podupiru i pomažu u praktičnoj implementaciji ove konvencije.

2. Mreže pružaju razmjenu informacija, građenje kapaciteta i tehničke potpore državama potpisnicama na zahtjev.

3. Mreže traže jačanje interregionalne suradnje prema ovoj konvenciji i podržavanje veza s međuvladinom konferencijom država potpisnica.

4. Države potpisnice mogu sudjelovati u postojećim regionalnim mrežama utvrđenih kroz regionalno priznavanje konvencija ili kreiranju novih mreža. Sudjelovanje u postojećim regionalnim vezama podložno je sporazumu relevantnih regionalnih odbora za konvenciju priznavanja.

Članak 15. Međuvladina konferencija država potpisnica

1. Ustanovljava se međuvladina konferencija država potpisnica, u daljnjem tekstu kao "konferencija".

2. Konferenciju čine predstavnici svih država potpisnica ove konvencije.

3. Države koje nisu države potpisnice ove konvencije i nisu vođe regionalnih odbora konvencije o priznavanju se pozivaju sudjelovati na sastancima konferencije kao promatrači.

4. Predstavnici relevantnih međunarodnih i regionalnih organizacija kao i predstavnici vladinih i nevladinih organizacija aktivnih u oblasti priznavanja visokoškolskih kvalifikacija također mogu biti pozvani sudjelovati na sastancima konferencije kao promatrači.

5. Konferencija se sastaje na redovitom zasjedanju najmanje svake dvije godine. Može se sastajati na izvanrednim zasjedanjima ako tako odluči ili na zahtjev najmanje jedne trećine država potpisnica. Konferencija ima privremene radne programe koje se odnose na aktivnosti između zasjedanja. Konferencija podnosi izvješće na svakoj od redovitih zasjedanja Glavne konferencije UNESCO-a.

6. Konferencija zasjeda prvi put u roku od dvije godine od stupanja na snagu ove konvencije i u to vrijeme ona usvaja svoj poslovník.

7. Konferencija promovira primjenu ove konvencije i nadgleda njenu implementaciju usvajanjem preporuka, izjava, modela dobrih praksi ili bilo kojeg relevantnog subsidijarnog teksta na globalnoj ili interregionalnoj razini.

8. Konferencija može usvojiti operativne smjernice za države potpisnice ove konvencije u konzultaciji s regionalni odborima konvencije o priznavanju.

9. Konferencija podupire praćenje aktivnosti koje se odnose na praćenje od strane i izvještavanje upravljačkim tijelima UNESCO-a u pogledu implementacije ove konvencije.

10. Konferencija surađuje s regionalnim odborima konvencije za priznavanje pod okriljem UNESCO-a.

11. Konferencija osigurava da postoji potrebna razmjena informacija između konferencije i regionalnih odbora konvencije za priznavanje.

12. Konferencije razmatra za usvajanje nacрта izmjena i dopuna ove konvencije u skladu s člankom 23. Izmjene i dopune koje su usvojene ne smiju narušiti principe transparentnog, pravednog, blagovremenog i nediskriminatorskog priznanja navedenog u ovoj konvenciji.

13. Tajništvo konferencije se osigurava od strane glavnog ravnatelja UNESCO-a. Tajništvo priprema dokumentaciju konferencije, izrađuje dnevni red njegovih sastanaka i osigurava implementaciju njegovih odluka.

ODJELJAK 6 ZAVRŠNE KLAUZULE

Članak 16. Ratifikacija, prihvatanje ili odobrenje od strane država članica

1. Ova konvencija je podložna ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju od strane država članica UNESCO-a i Svete stolice u skladu sa njihovim određenim ustavnim i zakonodavnim procedurama.

2. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja se pohranjuju kod generalnog ravnatelja UNESCO-a.

Članak 17. Pristupanje

1. Ova konvencija je otvorena za pristupanje od strane svih država koje nisu članice UNESCO-a ali koje su članice Ujedinjenih naroda i pozvane su od strane Generalne konferencije UNESCO-a da pristupe.

2. Ova konvencija je također otvorena za pristupanje od strane teritorija koje uživaju potpunu unutrašnju samoupravu priznatu kao takvu od strane Ujedinjenih naroda ali koje nisu dobile punu neovisnost u skladu sa Rezolucijom Generalne skupštine 1514 (XV) i koje imaju nadležnost nad pitanjima koje tretira ova konvencija, uključujući nadležnost da sklapaju ugovore u pogledu ovakvih pitanja.

3. Instrument pristupanja se pohranjuje kod generalnog ravnatelja UNESCO-a.

Članak 18. Stupanje na snagu

1. Ova konvencija stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma deponiranja dvadesetog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja ali samo u pogledu onih država potpisnica koje su deponirale svoje instrumente ratifikacije, pristanka, odobrenja ili pristupa na ili prije tog datuma.

2. Ova konvencija stupa na snagu s obzirom na bilo koju drugu državu potpisnicu tri mjeseca nakon deponiranja njezinog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupa.

Članak 19. Odnos između država potpisnica ove konvencije i potpisnica regionalnih konvencija priznavanja i drugih sporazuma

1. Ratifikacija, prihvatanje, odobrenje, pristupanje bilo kojoj od regionalnih konvencija priznavanja nije preduvjet za ratifikaciju, prihvatanje, odobrenje, pristupanje ovoj konvenciji.

2. Države potpisnice ove konvencije:

(a) Potiču zajedničku potporu između ove konvencije i drugih sporazuma u kojem su oni strane, posebno regionalne konvencije priznavanja i

(b) Uzimaju u obzir relevantne odredbe ove konvencije pri tumačenju i primjeni regionalnih konvencija priznavanja kojoj su oni potpisnici ili prilikom stupanja na snagu drugih međunarodnih obveza.

3. Ništa u ovoj konvenciji neće se tumačiti kao mijenjanje prava i obveza država potpisnica prema regionalnim

konvencijama i bilo kojim drugim sporazumima u kojima su oni potpisnici.

4. Kako bi se osigurala koherentna interakcija između ove konvencije, regionalne konvencije priznavanja, bilo koja drugi relevantni bilateralni ili multilateralni sporazumi i bilo koji drugi postojeći ili budući sporazum ili konvencija u kojoj država potpisnica ove konvencije može biti ili može postati strana, ništa u ovoj konvenciji neće se smatrati da je odstupanje od bilo kojih odredaba povoljnijim za priznavanje, posebno, odredaba u vezi sa državnim informativnim centrima, mrežama i značajnim razlikama.

Članak 20. Savezni ili neunitarni ustavni sustavi

Priznavanje tih međunarodnih sporazuma je jednako obvezujuće za države potpisnice neovisno od njihovih ustavnih sustava, sljedeće odredbe se odnose na države potpisnice koje imaju savezne ili neunitarne sustave:

(a) U pogledu odredaba ove Konvencije čije sprovođenje spada pod pravnu nadležnost savezne ili središnje zakonodavne vlasti, obveze savezne ili centralne vlade su iste kao za one države potpisnice koje nisu savezne države;

(b) U pogledu odredaba konvencije čije sprovođenje spada pod jurisdikciju sastavnih jedinica države potpisnice, kao što su provincije, države, okruzi ili županije, koji nisu obvezni ustavnim sustavom federacije poduzeti pravne mjere, savezna vlada obavještava, po potrebi, nadležna tijela sastavnih jedinica države potpisnice o navedenim odredbama, s njezinim preporukama za njihovo usvajanje.

Članak 21. Otkazivanje

1. Svaka država potpisnica ove konvencije može otkazati ovu konvenciju, u bilo koje vrijeme.

2. Otkazivanje se priopćava putem instrumenta u pisanom obliku koji se polaže kog glavnog tajnika UNESCO-a.

3. Otkazivanje stupa na snagu 12 mjeseci nakon prijema instrumenta o otkazivanju. To nikako ne utječe na obveze prema ovoj konvenciji koje su dužnost države potpisnice koja otkazuje konvenciju do datuma kada povlačenje stupa na snagu.

4. Otkazivanje ove konvencije nema utjecaja na:

(a) Odluke priznavanja koje su prethodno donesene prema odredbama ove konvencije,

(b) Procjene priznavanja koje su još u toku prema ovoj konvenciji.

Članak 22. Depozitarne funkcije

Glavni ravnatelj UNESCO-a, kao depozitar ove konvencije obavještava države članice organizacije, države koje nisu članice organizacije navedene u članku 17, kao i Ujedinjeni narodi o:

Članak 3.

Daje se ovlast ministru vanjskih poslova Bosne i Hercegovine da potpiše Instrument o ratifikaciji ove Konvencije.

Članak 4.

Ova Odluka će biti objavljena u "Službenome glasniku BiH - Međunarodni ugovori" na hrvatskome, srpskom i bosanskom jeziku i stupa na snagu danom objave.

Broj 01-50-1-3266-26/24
12. prosinca 2024. godine
Sarajevo

Predsjedateljica
Željka Cvijanović, v. r.

На основу члана V 3. d) Устава Босне и Херцеговине и сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (Одлука ПСБиХ број 01,02-21-1-1757/24 од 12. новембра 2024. године), Предсједништво Босне и Херцеговине, на 20. редовној сједници одржаној 12. децембра 2024. године, донијело је

ОДЛУКУ

О РАТИФИКАЦИЈИ ГЛОБАЛНЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ПРИЗНАВАЊУ ВИСОКОШКОЛСКИХ КВАЛИФИКАЦИЈА

Члан 1.

Ратификује се Глобална конвенција о признавању високошколских квалификација.

Члан 2.

Текст Конвенције у преводу гласи:

ГЛОБАЛНА КОНВЕНЦИЈА О ПРИЗНАВАЊУ ВИСОКОШКОЛСКИХ КВАЛИФИКАЦИЈА

Париз, 25.11.2019. године

ПРЕАМБУЛА

Генерална конференција образовне, научне и културне организације Уједињених нација на састанку у Паризу од 12. до 27. новембра 2019. године на свом 40. засједању,

Инспирисана заједничком вољом да ојача образовне, географске, хуманитарне, културне, научне и социоекономске везе између држава потписница и да побољша дијалог између региона и дијелењем њихових докумената и пракси признавања,

Присјећајући се устава образовне, научне и културне организације Уједињених нација (УНЕСКО), који предвиђа да је "циљ организације да допринесе миру и безбиједности промовисањем сарадње између нација кроз образовање, науку и културу",

Узимајући у обзир одредбе повеље Уједињених нација из 1945. године, Општу декларацију о људским правима из 1945. године, конвенцију која се односи на статус избјеглица из 1951. године и њеног протокола из 1967. године, конвенцију која се односи на статус особа без држављанства из 1954. године, УНЕСКО-ову конвенцију против дискриминације у образовању из 1960. године и посебно њеног члана 4а, Међународног пакта о економским, социјалним и културним правима из 1966. године и УНЕСКО-ве конвенције о техничком и стручном образовању из 1989. године,

Узимајући у обзир, УНЕСКО-ву препоруку о признању студија и квалификација у високом образовању из 1993. године, УНЕСКО-ову препоруку која се односи на статус високошколског наставног особља из 1997. године, Декларацију о правима аутохтоних народа Уједињених нација из 2007. године и УНЕСКО-ве препоруке о науци и научним истраживачима из 2017. године,

Надовезујући се на УНЕСКО-ве регионалне конвенције о признавању високошколских квалификација,

Поново потврђујући одговорност држава чланица да промовишу инклузивно и праведно квалитетно образовање на свим нивоима и могућностима животног учења за све,

Свјесни повећане међународне сарадње у високом образовању, мобилности студената, радника, професионалаца, истраживача и академика, промјена у научном истраживању и других начина, метода, развоја и иновација у подучавању и учењу,

Узимајући у обзир високо образовање, које пружају и јавне и приватне институције као јавно добро и јавна одговорност и да смо свјесни потребе да се одрже и заштите принципи академске слободе и аутономије институција високог образовања,

Увјерени да ће међународно признавање високошколских квалификација олакшати независни развој учења и знања путем мобилности ученика и учења, академика, научног истраживања и истраживача и радника и професионалаца и да ће побољшати међународну сарадњу у високом образовању,

Поштујући културни диверзитет између земаља чланица, укључујући, између осталог, разлике у

образовним традицијама и у вриједностима високог образовања,

С жељом да се одговори потреби за глобалном конвенцијом о признавању високошколских квалификација да допуне УНЕСКО-ве регионалне конвенције о признавању високошколских квалификација и побољшају кохезије између њих,

Увјерени у потребу да пронађу заједничка, практична и транспарентна рјешења да се побољшају праксе признавања на глобалном нивоу,

Увјерени да ће ова конвенција промовисати међународну мобилност као и комуникацију и сарадњу у погледу праведних и транспарентних процедура за признавање и контролу квалитета и академског интегритета у високом образовању на глобалном нивоу,

Усваја ову конвенцију овога двадесет петог новембра 2019. године.

ОДЈЕЉАК 1. ДЕФИНИЦИЈА ТЕРМИНА

Члан 1.

С циљем ове конвенције, примјењују се сљедеће дефиниције:

Пристап (високом образовању): право дато којем појединцу који има квалификацију да се пријави и да се разматра за пријем на ниво високог образовања.

Пријем (на високошколске институције и програме): чин, или систем за, дозвољавање квалификованим кандидатима да започну високо образовање у датој институцији и/или у датом програму.

Кандидат:

(а) Појединац који подноси надлежном органу за признавање квалификације, парцијалних студија или претходног учења за процјене и/или признавање или

(б) Орган који дјелује уз сагласност у име појединца

Процјена: оцјена квалификација кандидата, парцијалних студија или претходног учења од стране надлежног органа за признавања ангажованих у процјени квалификација.

Надлежни орган: појединац или орган који има ауторитет, капацитет или правну моћ да обавља именовану функцију.

Надлежни орган за признавање: орган који у складу са законима, прописима, политикама или праксама државе потписнице процјењује и/или одлучује о признавању квалификација.

Саставне јединице: службени органи државе потписнице ове конвенције на нижим нивоима власти, као што су провинције, државе или кантони у складу са чланом 20. б), савезним или неунитарним уставним рјешењима ове конвенције.

Прекогранично образовање: сви начини образовне дјелатности који укључују кретање људи, знања, програма, пружалаца услуга и наставног плана и програма широм граница држава потписница, укључујући али не ограничавајући се на обезбијеђен квалитетом међународни заједнички студијски програм, прекогранично високо образовање, трансдржавно образовање, инострано образовање и образовање без граница.

Расељена особа: појединац приморан да се одсели с његовог или њеног мјеста или средине и професионалних активности у друго мјесто или средину.

Систем формалног образовања: образовни систем државе потписнице укључујући све службено признате

органа с одговорношћу образовања као и јавне и приватне образовне институције на свим нивоима, признате од стране надлежних органа држава потписнице и овлашћених тиме да организују инструкцију и друге услуге које се односе на образовање.

Формално учење: Учење које произилази из активности унутар структурисаног окружења учења које води до формалне квалификације и које је дато од стране образовне институције признате од стране надлежних органа државе потписнице и овлашћене тиме да организују такве активности учења.

Високо образовање: све врсте студијских програма или сетова смјерова студија на пост секундарном нивоу који је признат од стране надлежних органа државе потписнице или њене саставне јединице која припада њеном систему високог образовања.

Институција високог образовања: установа која пружа високо образовање и која је призната од стране надлежног органа државе потписнице или од њене саставне јединице која припада њеном систему високог образовања.

Програм високог образовања: пост секундарни програм студија признат од стране надлежног органа државе потписнице или од њене саставне јединице која припада њеном систему високог образовања и чије успјешно завршавање пружа студенту квалификацију високог образовања.

Неформално учење: учење које се дешава изван система формалног образовања и које произилази из свакодневних животних активности у вези с послом, породичном, локалном заједницом или одмором.

Међународна заједничка диплома: врста прекограничне образовне дипломе, једина диплома која је призната и/или одобрена и додијељена заједно након завршетка интегрисаног, координисаног и заједнички понуђеног програма од двије или више институција високог образовања из више од једне земље.

Очекивани исходи: стечено знање и вјештине ученика након завршетка процеса учења.

Доживотно учење: процес који се односи на све активности учења било да је оно формално, неформално или неслужбено, који покрива цијели животни вијек и има у циљу побољшање и развој људских способности, знања, вјештина, ставова и компетенција.

Мобилност: физичко или виртуелно кретање појединаца изван њихове државе с циљем студирања, истраживања, подучавања или рада.

Неформално учење: учење постигнуто унутар оквира образовања или обуке и оно наглашава радни вијек који не припада формалном образовном систему.

Нетрадиционални начини учења: формални, неформални и неслужбени механизми за организацију образовних програма и активности учења које се примарно не ослањају на директну интеракцију између едукатора и полазника.

Дјелимично признање: дјелимично признање потпуне и завршене квалификације која не може бити потпуно призната с обзиром на приказ значајних разлика од стране надлежног органа за признавање.

Дјелимичне студије: било који дио програма високог образовања који је процијењен и с обзиром на то да није цјеловити програм сам по себи, представља значајно стицање знања, вјештина, ставова и компетенција.

Претходно учење: искуство, знање, вјештине и компетенције које је појединац стекао као резултат формалног, неформалног или информалног учења

процијењено на основу датог сета исхода учења, циљева или стандарда.

Квалификације:

(а) **Квалификација високог образовања:** сваки академски степен, диплома, сертификат или награда издата од стране надлежног органа и која потврђује успјешни завршетак програма високог образовања или валидацију претходног учења, према потреби

(б) **Квалификација која даје приступ високом образовању:** сваки академски степен, диплома, сертификат, или награда издата од стране надлежног органа који потврђује успјешан завршетак образовног програма или валидацију претходног учења, према потреби и давањем права носиоцу квалификације да се разматра за пријем на високо образовање.

Квалификовани кандидат: појединац који испуњава потребне критеријуме и који се сматра прихватљивим да се пријави за пријем на високо образовање.

Оквир квалификација: систем за квалификацију, објављивање и организацију квалификација обезбијеђених квалитетом према сету критеријума.

Обезбјеђивање квалитета: процес који је у току по којем квалитет система високог образовања, институције или програма се процјењује од стране надлежног органа да обезбједи заинтересованим странама да се прихватљиви образовни стандарди стално одржавају и побољшавају.

Признавање: формална потврда од стране надлежног органа за признавање валидности и академског нивоа стране образовне квалификације или дјеломичних студија или претходног учења с циљем пружања кандидату исходе укључујући али не ограничавајући се на:

(а) **Право пријављивања за пријем у високо образовање, и/или**

(б) **Могућност да тражи прилике за запослење**

Регион: било која од области утврђених у складу с УНЕСКО-вом дефиницијом региона с циљем провођења регионалних активности од стране Организације, то јест, Африка, арапске државе, Азија и Пацифик, Европа и Латинска Америка и Кариби.

Регионалне конвенције признавања: УНЕСКО-ве конвенције о признавању квалификација које се односе на високо образовање у сваком од региона УНЕСКО-а, укључујући конвенцију о признавању студија, диплома академских степена у високом образовању у арапским и европским државама које се граниче са Медитераном.

Услови:

(а) **Општи услови:** услови који се морају испунити за приступ у високо образовање, или на одређени ниво наведеног или за добијање квалификације високог образовања на датом нивоу,

(б) **Посебни услови:** услови, поред општих услова, који се морају испунити за пријем на одређени програм високог образовања на посебном смјеру студија.

Значајне разлике: значајне разлике између стране квалификације и квалификације државе странке које би највјероватније спријечиле кандидата да буде успјешан у жељеној активности, као што је, али не ограничавајући се на, даље студије, истраживачке активности или могућности запослења.

ОДЈЕЉАК 2. ЦИЉЕВИ КОНВЕНЦИЈЕ

Члан 2.

Надоградња и побољшање координације, ревизија и достигнућа регионалних конвенција о признавању, циљеви ове конвенције су:

1. Промовисање и јачање међународне сарадње у високом образовању,

2. Подржавање интеррегионалних иницијатива, политика и иновација за међународну сарадњу у високом образовању,

3. Олакшати глобалну мобилност и постизање заслуга у високом образовању у заједничку корист носиоца квалификација, институција високог образовања, послодаваца и сваке друге заинтересоване стране држава потписница ове конвенције уз разумијевање и поштовање разноликости система високог образовања држава потписница,

4. Пружити инклузивни глобални оквир за праведно, транспарентно, досљедно, кохерентно, благовремено и поуздано признавање квалификација које се односе на високо образовање,

5. Поштовати, подржавати и штитити аутономију и разноликост институција и система високог образовања,

6. Подстицати поуздање и повјерење у квалитет и поузданост квалификација кроз, између осталог, промоцију интегритета и етичких пракси,

7. Промовисати културу обезбјеђивања квалитета у институцијама и системима високог образовања и развијати капацитете потребне за обезбјеђење поузданости, досљедности и комплементарности у обезбјеђивању квалитета, у квалфикацијским оквирима и у признавању квалификација како би подржали међународну мобилност,

8. Промовисати развој, прикупљање и дијељење приступачних, ажурираних, поузданих, транспарентних и релевантних информација и ширење најбољих пракси међу заинтересованим странама, државама потписницама и регионима,

9. Промовисати, путем признавања квалификација, инклузивни и праведни приступ квалитетном високом образовању и подржати могућности цјеложивотног учења за све, укључујући избјеглице и расељене особе,

10. Његовати глобално оптималну употребу људских и образовних ресурса с циљем промовисања образовања за одрживи развој и доприносити структуралном, економском, технолошком, културном, демократском и социјалном развоју у свим друштвима.

ОДЈЕЉАК 3. ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ ЗА ПРИЗНАВАЊЕ ВИСОКОШКОЛСКИХ КВАЛИФИКАЦИЈА

Члан 3.

За признавање квалификација у вези са високим образовањем, ова конвенција утврђује сљедеће принципе:

1. Појединци имају право да се њихове квалификације процијене с циљем пријављивања за пријем на студије високог образовања или тражења могућности запослења.

2. Признавање квалификација требало би да буде транспарентно, поштено, благовремено и недискриминаторско у складу са правилима и прописима сваке државе потписнице и требало би да буде приступачно.

3. Одлуке о признавању су засноване на повјерењу, јасним критеријумима и поштеним, транспарентним и недискриминаторским процедурама и истичу фундаменталну важност праведног приступа високом образовању као јавном добру које може довести до могућности запослења.

4. Одлуке признавања базиране су на одговарајућем, поузданом, приступачном и ажурираном обавјештавању система, институција, програма и механизма

обезбјеђивања квалитета високог образовања који су дати путем надлежних органа држава потписница, службених државних информативних центара или сличних органа.

5. Одлуке признавања донијете су с дужним поштовањем разноликости система високог образовања широм свијета.

6. Надлежни органи за признавање који обављају процјене признавања раде то у доброј вјери, дајући јасне разлоге за одлуке и имају механизме за жалбе на одлуке признавања.

7. Кандидати који траже признавање њихових квалификација пружају адекватне и јасне информације и документацију о њиховим постигнутим квалификацијама у доброј вјери и имају право на жалбу.

8. Државе потписнице се обавезују на усвајање мјера да искоријене све облике превара у вези са квалификацијама високог образовања подржавањем употребе савремених технологија и мрежних активности између самих држава потписница.

ОДЈЕЉАК 4. ОБАВЕЗЕ ДРЖАВА ПОТПИСНИЦА КОНВЕНЦИЈЕ

Ова конвенција утврђује сљедеће обавезе за државе потписнице:

Члан 4.

Признавање квалификација које даје приступ високом образовању

1. Свака држава потписница признаје с циљем приступа њеном систему високог образовања, квалификације и документовано или сертификовано претходно учење стечено у другим државама чланицама које испуњавају опште услове приступа високом образовању у тим државама потписницама, осим ако се могу приказати значајне разлике између општих услова за приступ у држави потписници у којој је квалификација добијена и оне у држави потписници у којој је тражено признавање квалификације. У супротном, довољно је за државу потписницу да омогући носиоцу квалификације издату у другој држави потписници да добије процјену те квалификације.

2. Квалификације стечене путем признатих нетрадиционалних начина учења који су подложни упоредним механизмима обезбјеђивања квалитета процијенују се према правилима и прописима државе потписнице или њене саставне јединице коришћењем истих критеријума, као оних примјених на сличне квалификације стечене путем традиционалних начина учења.

3. Тамо гдје квалификација даје приступ само оним специфичним типовима институција или програма високог образовања у државама потписницама у којима је квалификација добијена, свака страна потписница додјељује носиоцима таквих квалификација приступ сличним посебним типовима институција или програма који припадају њиховом систему високог образовања, ако су доступни, осим ако се значајне разлике могу приказати.

Члан 5.

Признавање високошколских квалификација

1. Свака држава потписница препознаје високошколску квалификацију додијелену у другој држави потписници осим ако се могу приказати значајне разлике између квалификације за коју се признавање тражи и одговарајуће квалификације у држави потписници у којој се признање тражи. У супротном, довољно је за државу потписницу да омогући носиоцу високошколске

квалификације издату у другој држави потписници да добије процјену те квалификације на захтјев носиоца.

2. Високошколске квалификације стечене путем признатих нетрадиционалних начина учења, које су подложне упоредним механизмима обезбјеђивања квалитета и који се сматрају дијелом система високог образовања државе потписнице, ће се процјењивати према правилима и прописима државе потписнице у којој се признавање тражи или од њене саставне јединице, коришћењем истих критеријума као они што се примјењују на сличне квалификације стечене путем традиционалних начина учења.

3. Високошколске квалификације стечене путем прекограничног образовања са међународним заједничким академским степенима или путем било којег другог заједничког програма предузетим у више од једне државе, од којих је најмање једна држава потписница ове конвенције, процјењује се према правилима и прописима државе потписнице у којој се признање тражи или од њене саставне јединице, коришћењем истих критеријума као оних примјењених на квалификације стечене путем програма проведених у једној држави.

4. Признавање у држави потписници високошколске квалификације издате у другој држави потписници има најмање једну од сљедећих исхода:

(а) Она даје право носиоцу да се пријави за пријем у даље високо образовање под истим условима као они који су примјењиви носиоцима високошколских квалификација држава потписница у којој се признавање тражи и/или

(б) Она пружа носиоцу право да користи титулу повезану са високошколском квалификацијом у складу са законима или прописима државе потписнице или њене саставне јединице у којој се тражи признавање.

Поред тога, процјена и признавање може да омогући квалификованим кандидатима да траже могућности запослења које су подложне законима и прописима државе потписнице или њене саставним јединицама у којој се признавање тражи.

5. Тамо гдје надлежни орган за признавање може приказати значајне разлике између квалификације за коју се признавање тражи и одговарајуће квалификације у држави потписници у којој се признавање тражи, надлежни орган за признавање тражи да установи да ли може бити одобрено дјелимично признање.

6. Свака држава потписница може учинити признавање високошколских квалификација стечених путем прекограничног образовања или путем институција страног образовања које раде у својој надлежности у зависности од посебних услова законодавства или прописа државе потписнице или њене саставне јединице или након посебних споразума закључених са државом потписницом о поријеклу таквих институција.

Члан 6.

Признавање парцијалних студија и претходног учења

1. Свака држава потписница може признати с циљем завршетка програма високог образовања или наставака високошколских студија, према потреби и узимајући у обзир законодавство држава потписница у вези са приступом, документованих или сертификованим парцијалним студијама или документованим или сертификованим претходним учењем стеченим у другој држави потписници, осим ако се значајне разлике могу приказати између парцијалних студија или претходног учења и дијела програма високог образовања они или оно замјењује у држави потписници у којој се признавање

тражи. У супротном, довољно је да држава потписница омогући појединцу који је провео документоване или сертификоване парцијалне студије или документовано или сертификовано претходно учење у другој држави потписници да добије процјену ових парцијалних студија или овог претходног учења на захтјев дотичног појединца.

2. Документовани или сертификовани парцијални завршетак високошколских програма организован од стране признатих нетрадиционалних начина учења који су подложни упоредним механизмима обезбјеђивања квалитета и који се сматрају дијелом високошколског система државе потписнице, процјењује се према правилима и прописима државе потписнице или саставне јединице исте, користећи исте критеријуме као они што се примјењују на парцијалне студије организоване традиционалним начинима учења.

3. Документовани или сертификовани парцијални завршетак високошколских програма организован путем прекограничног образовања са међународним заједничким академским степенима или другим заједничким програмима проведеним у више од једне земље од којих најмање једна је држава потписница ове конвенције, ће се процијенити према правилима и прописима државе потписнице или њене саставне јединице коришћењем истих критеријума као оних што су примијењене на парцијалне студије стечене у једној држави.

Члан 7.

Признавање парцијалних студија и квалификација избјеглица и расељених особа

Свака држава потписница предузима потребне и изведиве кораке унутар свога образовног система и у складу са својим уставним, законским и регулаторним одредбама да развије разумне процедуре за поштену и ефикасну процјену да ли избјеглице и расељене особе испуњавају битне услове за приступ високом образовању, на даље високошколске програме или до тражења могућности запослења укључујући у случајевима гдје парцијалне студије, претходно учење или квалификације потребне у другој земљи не могу бити доказане документованим доказима.

Члан 8.

Информација за процјену и признавање

1. Свака држава потписница установљава транспарентне системе за комплетни опис квалификација и исхода учења добијених на својој територији.

2. Свака држава потписница, у мјери у којој је то изведиво на основу своје уставне, законске и регулаторне ситуације и структуре ставља на мјесто циљ и поуздани систем на одобрење, признање и обезбјеђивања квалитета својих високошколских институција како би се промовисало поуздање и повјерење у систем високог образовања.

3. Свака држава потписница установљава и одржава државни информативни центар или слична органа који би дали приступ релевантним, тачним и ажурираним информацијама о њеном систему високог образовања.

4. Свака држава потписница подржава употребу технологија да се обезбиди лак приступ информацији.

5. Свака држава потписница:

(а) Пружа приступ ауторитативној и тачној информацији о њезиним системима високог образовања, квалификацијама, обезбјеђивању квалитета и оквирима квалификације, ако је примјењиво,

(б) Олакшава ширење и приступ тачној информацији о другим државама потписницама система високог образовања и квалификацијама дајући приступ високом образовању,

(ц) Даје савјет и информацију, према потреби о питањима признавања укључујући критеријуме и процедуре за процјену квалификација и развој материјала за добре праксе признавања у складу са законима, прописима и политикама државе потписнице и

(д) Обезбјеђује пружање у разумном року адекватне информације о било којој институцији која припада њеном систему високог образовања и о било којем програму на којем ради таква институција у погледу омогућавања надлежним органима других држава потписница да утврде да ли је квалитет квалификација изданих од стране тих институција оправдава признавање у држави потписници у којој се признавање тражи.

Члан 9.

Процјена пријаве

1. У првом случају, одговорност за пружање адекватне информације је на кандидату који пружа такву информацију у доброј вјери.

2. Свака држава потписница обезбјеђује да институције које припадају њеном образовном систему пружају у мјеру у којој је могуће, на захтјев, унутар разумног временског оквира и без накнаде релевантне информације носиоцу квалификације или институцији или надлежним органима за признавање државе потписнице у којој је признање тражено.

3. Свака држава потписница обезбјеђује да орган који проводи процјену с циљем признавања показује разлике по којима пријава не испуњава захтјеве или показује гдје су пронађене значајне разлике.

Члан 10.

Информација о надлежним органима за признавање

1. Свака држава потписница пружа информације депозитару ове конвенције са службеним обавјештењем надлежних органа која одлучују о питањима признања у својој надлежности.

2. Тамо гдје постоје надлежни органи за признавање државе потписнице, она су одмах везани одредбама ове конвенције и предузимају неопходне мјере да обезбиједи имплементацију одредаба ове конвенције у јурисдикцији наведене државе потписнице.

3. Тамо гдје се надлежност при одлучивању о питањима признавања налази у саставним јединицама, држава потписница доставља депозитару кратку изјаву о њиховој уставној ситуацији или структури у вријеме потписивања или при депозитовању њеног документа ратификације, прихватања, одобрења или приступа и о било којим промјенама послје тога. У таквим случајевима, надлежни органи признавања саставних јединица тако означених предузимају, у највећој могућој мјери унутар уставне ситуације и структуре државе потписнице, неопходне мјере да се обезбиједи провођење одредаба ове конвенције унутар јурисдикције државе потписнице.

4. Тамо гдје се надлежност при одлучивању о питањима признавања налази код појединачних институција високог образовања или других органа, свака страна или њена саставна јединица, према њеној уставној ситуацији или структури преноси текст ове конвенције на те институције или органа и предузима све неопходне кораке да подржи повољно разматрање и примјену њених одредаба.

5. Одредбе ст. (2), (3) и (4) овог члана се примјењују, мутатис мутандис, на обавезе држава потписница према овој конвенцији.

Члан 11.

Додатни захтјеви за пријем у програме високог образовања

1. Гдје пријем на одређене програме високог образовања зависи од испуњења посебних захтјева поред општих захтјева на приступ, надлежних органа односне државе потписнице могу наметнути исте посебне захтјеве о носиоцима квалификације добијене у другим државама потписницама или процијенити да ли кандидати испуњавају еквивалентне захтјеве.

2. Тамо гдје су квалификације које пружају приступ високом образовању у једној држави потписници издане само у комбинацији са додатним провјерама оспособљености као предуслов за приступом, друге државе потписнице могу условним учинити приступ на те захтјеве или понудити алтернативу за задовољење таквих додатних захтјева унутар њихових властитих образовних система.

3. Не доводећи у питање одредбе члана 4., пријем у дате институције високог образовања или на дати програм унутар такве институције може бити ограничен или селективан према поштеним и транспарентним прописима.

4. С обзиром на став (3) овог члана, процедуре пријема се планирају с циљем обезбјеђивања да процјена стране квалификације се извршава према правилима транспарентности, праведности и недискриминације описане у члану 3.

5. Не доводећи у питање одредбе члана 4., пријем на дату институцију високог образовања се може базирати на услову демонстрације од стране носиоца квалификације о довољној компетенцији у језику или језицима инструкције дотичне институције или у другим наведеним језицима.

6. С циљем пријема на програме високог образовања, свака држава потписница може признати квалификације које издају стране образовне институције, које раде у њезиној јурисдикцији у зависности од посебних захтјева законодавства и прописа државе потписнице или њене саставне јединице или након посебних споразума закључених са државом потписницом о поријеклу таквих институција.

ОДЈЕЉАК 5. СТРУКТУРЕ ИМПЛЕМЕНТАЦИЈЕ И САРАДЊА

Члан 12.

Структуре имплементације

Државе потписнице се слажу да спроведу ову конвенцију путем или у сарадњи са:

1. Државним структурама имплементације,
2. Мрежама државних структура имплементације,
3. Државним, регионалним и глобалним организацијама за акредитацију, обезбјеђивање квалитета, мреже квалификације и признавање квалификација,
4. Међувладином конференцијом држава потписница,
5. Регионалним одборима за конвенције о признавању.

Члан 13.

Државне структуре имплементације

1. Како би олакшали признавање квалификација високог образовања, државе потписнице обавезују се да проведу ову конвенцију путем релевантних организација, укључујући државне информативне центре или слични органи.

2. Свака држава потписница обавјештава секретаријат о међувладиној конференцији држава чланица о њеним

државним структурама имплементације и о било којој модификацији у том погледу.

3. Државне структуре имплементације требале би да формирају и да активно учествују у мрежама.

Члан 14.

Мреже државних структура имплементације

1. Под покровитељством међувладине конференције држава потписница, мреже су сачињене од државних структура имплементације држава чланица и подржавају и помажу у практичној имплементацији ове конвенције.

2. Мреже пружају размјену информација, грађење капацитета и техничке подршке државама потписницама на захтјев.

3. Мреже траже јачање интеррегионалне сарадње према овој конвенцији и подржавање веза са међувладином конференцијом држава потписница.

4. Државе потписнице могу учествовати у постојећим регионалним мрежама утврђених кроз регионално признавање конвенција или креирању нових мрежа. Учествовање у постојећим регионалним везама подложно је споразуму релевантних регионалних одбора за конвенцију признавања.

Члан 15.

Међувладина конференција држава потписница

1. Установљава се међувладина конференција држава потписница, у даљем тексту као "конференција".

2. Конференцију чине представници свих држава потписница ове конвенције.

3. Државе које нису државе потписнице ове конвенције и нису вође регионалних одбора конвенције о признавању се позивају да учествују на састанцима конференције као посматрачи.

4. Представници релевантних међународних и регионалних организација као и представници владиних и невладиних организација активних у области признавања високошколских квалификација такође могу бити позвани да учествују на састанцима конференције као посматрачи.

5. Конференција се састаје на редовном засједању најмање сваке двије године. Може се састајати на ванредним засједањима ако тако одлучи или на захтјев најмање једне трећине држава потписница. Конференција има привремене радне програме које се односе на активности између засједања. Конференција подноси извјештај на свакој од редовних засједања Генералне конференције УНЕСКО-а.

6. Конференција засједа први пут у року од двије године од ступања на снагу ове конвенције и у то вријеме она усваја свој пословник.

7. Конференција промовише примјену ове конвенције и надгледа њену имплементацију усвајањем препорука, изјава, модела добрих пракси или било којег релевантног субсидијарног текста на глобалном или интеррегионалном нивоу.

8. Конференција може усвојити оперативне смјернице за државе потписнице ове конвенције у консултацији са регионалним одборима конвенције о признавању.

9. Конференција подржава праћење активности које се односе на праћење од стране и извјештавање управљачким органима УНЕСКО-а у погледу имплементације ове конвенције.

10. Конференција сарађује с регионалним одборима конвенције за признавање под окриљем УНЕСКО-а.

11. Конференција обезбјеђује да постоји потребна размјена информација између конференције и регионалних одбора конвенције за признавање.

12. Конференције разматра за усвајање нацрта измјена и допуна ове конвенције у складу са чланом 23. Измјене и допуне које су усвојене не смију нарушити принципе транспарентног, праведног, благовременог и недискриминаторског признања наведеног у овој конвенцији.

13. Секретаријат конференције се обезбјеђује од стране генералног директора УНЕСКО-а. Секретаријат припрема документацију конференције, израђује дневни ред његових састанака и обезбјеђује имплементацију његових одлука.

ОДЈЕЉАК 6. ЗАВРШНЕ КЛАУЗУЛЕ

Члан 16.

Ратификација, прихватање или одобрење од стране држава чланица

1. Ова конвенција је подложна ратификацији, прихватању или одобрењу од стране држава чланица УНЕСКО-а и Свете столице у складу са њиховим одређеним уставним и законодавним процедурама.

2. Инструменти ратификације, прихватања или одобрења се похрањују код генералног директора УНЕСКО-а.

Члан 17.

Приступање

1. Ова конвенција је отворена за приступање од стране свих држава које нису чланице УНЕСКО-а али које су чланице Уједињених нација и позване су од стране Генералне конференције УНЕСКО-а да приступе.

2. Ова конвенција је такође отворена за приступање од стране територија које уживају потпуну унутрашњу самоуправу признату као такву од стране Уједињених нација али које нису добиле пуну независност у складу са Резолуцијом Генералне скупштине 1514 (XV) и које имају надлежност над питањима које третира ова конвенција, укључујући надлежност да склапају уговоре у погледу оваквих питања.

3. Инструмент приступања се похрањује код генералног директора УНЕСКО-а.

Члан 18.

Ступање на снагу

1. Ова конвенција ступа на снагу три мјесеца након датума депоновања двадесетог инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступања али само у погледу оних држава потписница које су депоновале своје инструменте ратификације, пристанка, одобрења или приступа на или прије тог датума.

2. Ова конвенција ступа на снагу с обзиром на било коју другу државу потписницу три мјесеца након депоновања њеног инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступа.

Члан 19.

Однос између држава потписница ове конвенције и потписница регионалних конвенција признавања и других споразума

1. Ратификација, прихватање, одобрење, приступање било којој од регионалних конвенција признавања није предуслов за ратификацију, прихватање, одобрење, приступање овој конвенцији.

2. Државе потписнице ове конвенције:

(а) Подстичу заједничку подршку између ове конвенције и других споразума у којем су они стране, посебно регионалне конвенције признавања и

(б) Узимају у обзир релевантне одредбе ове конвенције приликом тумачења и примјене регионалних конвенција признавања којој су они потписници или приликом ступања на снагу других међународних обавеза.

3. Ништа у овој конвенцији се неће тумачити као мијењање права и обавеза држава потписница према регионалним конвенцијама и било којим другим споразумима у којима су они потписници.

4. Како би се обезбиједила кохерентна интеракција између ове конвенције, регионалне конвенције признавања, било која други релевантни билатерални или мултилатерални споразуми и било који други постојећи или будући споразум или конвенција у којој држава потписница ове конвенције може бити или може постати страна, ништа у овој конвенцији се неће сматрати да је одступање од било којих одредаба повољнијим за признавање, посебно, одредаба у вези са државним информативним центрима, мрежама и значајним разликама.

Члан 20.

Савезни или неунитарни уставни системи

Признавање тих међународних споразума је једнако обавезујуће за државе потписнице независно од њихових уставних система, слjedeће одредбе се односе на државе потписнице које имају савезне или неунитарне системе:

(а) У погледу одредаба ове конвенције чије спровођење спада под правну надлежност савезне или централне законодавне власти, обавезе савезне или централне владе су исте као за оне државе потписнице које нису савезне државе;

(б) У погледу одредаба конвенције чије спровођење спада под јурисдикцију саставних јединица државе потписнице, као што су провинције, државе, окрузи или кантони, који нису обавезни уставним системом федерације да предузму правне мјере, савезна влада обавјештава, по потреби, надлежна тијела саставних јединица државе потписнице о наведеним одредбама, са њеним препорукама за њихово усвајање.

Члан 21.

Отказивање

1. Свака држава потписница ове конвенције може отказати ову конвенцију, у било које вријеме.

2. Отказивање се саопштава путем инструмента у писаном облику који се полаже код главног директора УНЕСКО-а.

3. Отказивање ступа на снагу 12 мјесеци након пријема инструмента о отказивању. То никако не утиче на обавезе према овој конвенцији које су дужност државе потписнице која отказује конвенцију до датума када повлачење ступа на снагу.

4. Отказивање ове конвенције нема утицаја на:

(а) Одлуке признавања које су претходно донесене према одредбама ове конвенције,

(б) Процјене признавања које су још у току према овој конвенцији.

Члан 22.

Депозитарне функције

Генерални директор УНЕСКО-а, као депозитар ове конвенције обавјештава државе чланице организације, државе које нису чланице организације наведене у члану 17., као и Уједињене нације о:

(а) Депозиту свих инструмената о ратификацији, прихватању, одобрењу или приступању наведеним у чл. 16. и 17.

(б) Отказивањима наведеним у члану 21.,

(ц) Измјенама и допунама конвенције усвојене у складу са чланом 23. и о датуму када измјене и допуне ступају на снагу као што је предложено у складу са чланом 23.

Члан 23.

Измјене и допуне

1. Држава потписница ове конвенције може путем писаног документа насловљеног генералном директору УНЕСКО-а предложити измјене и допуне ове конвенције. Генерални директор просљеђује таква саопштења свим државама потписницама. Ако у року од шест мјесеци од датума отпреме саопштења најмање половина држава потписница конвенције одговоре потврдно на захтјев, генерални директор представља такав приједлог на следећем засједању међувладине конференције држава потписница на расправу и могуће усвајање.

2. Измјене и допуне се усвајају двотрећинском већином држава потписница које су присутне и гласају.

3. Када се усвоје, измјене и допуне ове конвенције се достављају државама потписницама на ратификацију, прихватање, одобрење или приступање.

4. За државе потписнице које су ратификовале, прихватиле, одобриле или им приступиле, измјене и допуне ове конвенције ступају на снагу три мјесеца након полагања инструмената од стране двије трећине држава потписница наведених у ставу (3) овога члана. Након тога, за сваку државу потписницу која ратификује, прихвата или пристаје на измјену и допуну, наведена измјена и допуна ступа на снагу три мјесеца након датума када је држава чланица положила тај инструмент о ратификацији, прихватању, одобрењу или приступању.

5. Држава која постаје држава потписница ове конвенције након ступања на снагу измјена и допуна у складу са ставом (4) овог члана, ако не изрази други намјеру, се сматра да је:

(а) Држава потписница ове конвенције тако измијењене и

(б) Држава потписница неизмијењене конвенције у односу на било коју државу потписницу коју не обавезују измјене и допуне.

Члан 24.

Регистрација код Уједињених нација

У складу са чланом 102. Повеље Уједињених нација, ова конвенција се региструје код Секретаријата Уједињених нација на захтјев генералног директора УНЕСКО-а.

Члан 25.

Мјеродавни текстови

Ова конвенција сачињена је на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику и с тим да је сваки од шест текстова једнако мјеродаван.

Члан 3.

Даје се овлаштење министру иностраних послова Босне и Херцеговине да потпише Инструмент о ратификацији ове Конвенције.

Члан 4.

Ова Одлука биће објављена у "Службеном гласнику БиХ - Међународни уговори" на српском, босанском и хрватском језику и ступа на снагу даном објављивања.

Број 01-50-1-3266-26/24
12. децембра 2024. године
Сарајево

Председавајућа
Жељка Цвијановић, с. р.

На основу члана V 3. d) Устава Босне и Херцеговине и сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (Одлука ПСБиХ број 01,02-21-1-1757/24 од 12. новембра 2024. године), Предсједништво Босне и Херцеговине је, на 20. редовној сједници одржаној 12. децембра 2024. године, донијело

ODLUKU

O RATIFIKACIJI GLOBALNE KONVENCIJE O PRIZNAVANJU VISOKOŠKOLSKIH KVALIFIKACIJA

Члан 1.

Ратификује се Globalna konvencija o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija.

Члан 2.

Текст Конвенције у преводу гласи:

**GLOBALNA KONVENCIJA
O PRIZNAVANJU VISOKOŠKOLSKIH
KVALIFIKACIJA**

Pariz, 25.11.2019. godine

PREAMBULA

Generalna konferencija obrazovne, naučne i kulturne organizacije Ujedinjenih nacija na sastanku u Parizu od 12. do 27. novembra 2019. godine na svom 40. zasjedanju,

Inspirisana zajedničkom voljom da ojača obrazovne, geografske, humanitarne, kulturne, naučne i socioekonomske veze između država potpisnica i da poboljša dijalog između regiona i dijeljenjem njihovih dokumenata i praksi priznavanja,

Prisjećajući se ustava obrazovne, naučne i kulturne organizacije Ujedinjenih nacija (UNESCO), koji predviđa da je "cilj organizacije da doprinese miru i bezbjednosti promovisanjem saradnje između nacija kroz obrazovanje, nauku i kulturu",

Uzimajući u obzir odredbe povelje Ujedinjenih nacija iz 1945. godine, Opštu deklaraciju o ljudskim pravima iz 1945. godine, konvenciju koja se odnosi na status izbjeglica iz 1951. godine i njenog protokola iz 1967. godine, konvenciju koja se odnosi na status osoba bez državljanstva iz 1954. godine, UNESCO-ovu konvenciju protiv diskriminacije u obrazovanju iz 1960. godine i posebno njenog člana 4a, Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima iz 1966. godine i UNESCO-ve konvencije o tehničkom i stručnom obrazovanju iz 1989. godine,

Uzimajući u obzir, UNESCO-vu preporuku o priznanju studija i kvalifikacija u visokom obrazovanju iz 1993. godine, UNESCO-ovu preporuku koja se odnosi na status visokoškolskog nastavnog osoblja iz 1997. godine, Deklaraciju o pravima autohtonih naroda Ujedinjenih nacija iz 2007. godine i UNESCO-ve preporuke o nauci i naučnim istraživačima iz 2017. godine,

Nadovezujući se na UNESCO-ve regionalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija,

Ponovo potvrđujući odgovornost država članica da promovišu inkluzivno i pravedno kvalitetno obrazovanje na svim nivoima i mogućnostima životnog učenja za sve,

Svjesni povećane međunarodne saradnje u visokom obrazovanju, mobilnosti studenata, radnika, profesionalaca, istraživača i akademika, promjena u naučnom istraživanju i drugih načina, metoda, razvoja i inovacija u podučavanju i učenju,

Uzimajući u obzir visoko obrazovanje, koje pružaju i javne i privatne institucije kao javno dobro i javna odgovornost i da smo svjesni potrebe da se održe i zaštite principi akademske slobode i autonomije institucija visokog obrazovanja,

Uvjereni da će međunarodno priznavanje visokoškolskih kvalifikacija olakšati nezavisni razvoj učenja i znanja putem mobilnosti učenika i učenja, akademika, naučnog istraživanja i istraživača i radnika i profesionalaca i da će poboljšati međunarodnu saradnju u visokom obrazovanju,

Poštujući kulturni diverzitet između zemalja članica, uključujući, između ostalog, razlike u obrazovnim tradicijama i u vrijednostima visokog obrazovanja,

S željom da se odgovori potrebi za globalnom konvencijom o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija da dopune UNESCO-ve regionalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija i poboljšaju kohezije između njih,

Uvjereni u potrebu da pronađu zajednička, praktična i transparentna rješenja da se poboljšaju prakse priznavanja na globalnom nivou,

Uvjereni da će ova konvencija promovisati međunarodnu mobilnost kao i komunikaciju i saradnju u pogledu pravednih i transparentnih procedura za priznavanje i kontrolu kvaliteta i akademskog integriteta u visokom obrazovanju na globalnom nivou,

Usvaja ovu konvenciju ovoga dvadeset petog novembra 2019. godine.

ODJELJAK 1. DEFINICIJA TERMINA

Члан 1.

S ciljem ove konvencije, primjenjuju se sljedeće definicije:

Pristup (visokom obrazovanju): pravo dato bilo kojem pojedincu koji ima kvalifikaciju da se prijavi i da se razmatra za prijem na nivo visokog obrazovanja.

Prijem (na visokoškolske institucije i programe): čin, ili sistem za, dozvoljavanje kvalifikovanim kandidatima da započnu visoko obrazovanje u datoj instituciji i/ili u datom programu.

Kandidat:

(a) Pojedinaц koji podnosi nadležnom tijelu za priznavanje kvalifikacije, parcijalnih studija ili prethodnog učenja za procjene i/ili priznavanje ili

(b) Tijelo koje djeluje uz saglasnost u ime pojedinca

Procjena: ocjena kvalifikacija kandidata, parcijalnih studija ili prethodnog učenja od strane nadležnog tijela za priznavanja angažovanih u procjeni kvalifikacija.

Nadležno tijelo: pojedinac ili tijelo koje ima autoritet, kapacitet ili pravnu moć da obavlja imenovanu funkciju.

Nadležno tijelo za priznavanje: tijelo koje u skladu sa zakonima, propisima, politikama ili praksama države potpisnice procjenjuje i/ili odlučuje o priznavanju kvalifikacija.

Sastavne jedinice: službeno tijelo države potpisnice ove konvencije na nižim nivoima vlasti, kao što su provincije, države ili kantoni u skladu sa članom 20. b), saveznim ili neunitarnim ustavnim rješenjima ove konvencije.

Prekogranično obrazovanje: svi načini obrazovne djelatnosti koji uključuju kretanje ljudi, znanja, programa, pružalaca usluga i nastavnog plana i programa širom granica država potpisnica, uključujući ali ne ograničavajući se na osigurani kvalitetom međunarodni zajednički studijski program, prekogranično visoko obrazovanje, transdržavno obrazovanje, inostrano obrazovanje i obrazovanje bez granica.

Raseljena osoba: pojedinac primoran da se odseli s njegovog ili njenog mjesta ili sredine i profesionalnih aktivnosti u drugo mjesto ili sredinu.

Sistem formalnog obrazovanja: obrazovni sistem države potpisnice uključujući sva službeno priznata tijela s odgovornošću obrazovanja kao i javne i privatne obrazovne institucije na svim nivoima, priznate od strane nadležnih tijela država potpisnica i ovlaštenih time da organizuju instrukciju i druge usluge koje se odnose na obrazovanje.

Formalno učenje: Učenje koje proizilazi iz aktivnosti unutar strukturisanog okruženja učenja koje vodi do formalne kvalifikacije i koje je dato od strane obrazovne institucije priznate od strane nadležnih tijela države potpisnice i ovlaštene time da organizuju takve aktivnosti učenja.

Visoko obrazovanje: sve vrste studijskih programa ili setova smjerova studija na postsekundarnom nivou koji je priznat od strane nadležnih tijela države potpisnice ili njene sastavne jedinice koja pripada njenom sistemu visokog obrazovanja.

Institucija visokog obrazovanja: ustanova koja pruža visoko obrazovanje i koja je priznata od strane nadležnog tijela države potpisnice ili od njene sastavne jedinice koja pripada njenom sistemu visokog obrazovanja.

Program visokog obrazovanja: postsekundarni program studija priznat od strane nadležnog tijela države potpisnice ili od njene sastavne jedinice koja pripada njenom sistemu visokog obrazovanja i čije uspješno završavanje pruža studentu kvalifikaciju visokog obrazovanja.

Neformalno učenje: učenje koje se dešava izvan sistema formalnog obrazovanja i koje proizilazi iz svakodnevnih životnih aktivnosti u vezi s poslom, porodicom, lokalnom zajednicom ili odmorom.

Međunarodna zajednička diploma: vrsta prekogranične obrazovne diplome, jedina diploma koja je priznata i/ili odobrena i dodijeljena zajedno nakon završetka integrisanog, koordinisanog i zajednički ponuđenog programa od dvije ili više institucija visokog obrazovanja iz više od jedne zemlje.

Očekivani ishodi: stečeno znanje i vještine učenika nakon završetka procesa učenja.

Doživotno učenje: proces koji se odnosi na sve aktivnosti učenja bilo da je ono formalno, neformalno ili neslužbeno, koji pokriva cijeli životni vijek i ima u cilju poboljšanje i razvoj ljudskih sposobnosti, znanja, vještina, stavova i kompetencija.

Mobilnost: fizičko ili virtuelno kretanje pojedinaca izvan njihove države s ciljem studiranja, istraživanja, podučavanja ili rada.

Neformalno učenje: učenje postignuto unutar okvira obrazovanja ili obuke i ono naglašava radni vijek koji ne pripada formalnom obrazovnom sistemu.

Netradicionalni načini učenja: formalni, neformalni i neslužbeni mehanizmi za organizaciju obrazovnih programa i aktivnosti učenja koje se primarno ne oslanjaju na direktnu interakciju između edukatora i polaznika.

Djelimično priznanje: Djelimično priznanje potpune i završene kvalifikacije koja ne može biti potpuno priznata s obzirom na prikaz značajnih razlika od strane nadležnog tijela za priznavanje.

Djelimične studije: bilo koji dio programa visokog obrazovanja koji je procijenjen i s obzirom na to da nije cjeloviti program sam po sebi, predstavlja značajno sticanje znanja, vještina, stavova i kompetencija.

Prethodno učenje: iskustvo, znanje, vještine i kompetencije koje je pojedinac stekao kao rezultat formalnog, neformalnog ili informalnog učenja procijenjeno na osnovu datog seta ishoda učenja, ciljeva ili standarda.

Kvalifikacije:

(a) Kvalifikacija visokog obrazovanja: svaki akademski stepen, diploma, certifikat ili nagrada izdata od strane nadležnog tijela i koja potvrđuje uspješni završetak programa visokog obrazovanja ili validaciju prethodnog učenja, prema potrebi

(b) Kvalifikacija koja daje pristup visokom obrazovanju: svaki akademski stepen, diploma, certifikat, ili nagrada izdata od strane nadležnog tijela koja potvrđuje uspješan završetak obrazovnog programa ili validaciju prethodnog učenja, prema potrebi i davanjem prava nositelju kvalifikacije da se razmatra za prijem na visoko obrazovanje.

Kvalifikovani kandidat: pojedinac koji ispunjava potrebne kriterije i koji se smatra prihvatljivim da se prijavi za prijem na visoko obrazovanje.

Okvir kvalifikacija: sistem za kvalifikaciju, objavljivanje i organizaciju kvalifikacija osiguranih kvalitetom prema setu kriterija.

Osiguranje kvaliteta: proces koji je u toku po kojem kvalitet sistema visokog obrazovanja, institucije ili programa se procjenjuje od strane nadležnog tijela da osigura zainteresovanim stranama da se prihvatljivi obrazovni standardi stalno održavaju i poboljšavaju.

Priznavanje: formalna potvrda od strane nadležnog tijela za priznavanje validnosti i akademskog nivoa strane obrazovne kvalifikacije ili djelomičnih studija ili prethodnog učenja s ciljem pružanja kandidatu ishoda uključujući ali ne ograničavajući se na:

(a) Pravo prijavljivanja za prijem u visoko obrazovanje i/ili

(b) Mogućnost da traži prilike za zaposlenje

Region: bilo koja od oblasti utvrđenih u skladu s UNESCO-vom definicijom regiona s ciljem sprovođenja regionalnih aktivnosti od strane Organizacije, to jest, Afrika, arapske države, Azija i Pacifik, Evropa i Latinska Amerika i Karibi.

Regionalne konvencije priznavanja: UNESCO-ve konvencije o priznavanju kvalifikacija koje se odnose na visoko obrazovanje u svakom od regiona UNESCO-a, uključujući konvenciju o priznavanju studija, diploma akademskih stepena u visokom obrazovanju u arapskim i evropskim državama koje se graniče sa Mediteranom.

Uslovi:

(a) Opšti uslovi: uslovi koji se moraju ispuniti za pristup u visoko obrazovanje, ili na određeni nivo navedenog ili za dobijanje kvalifikacije visokog obrazovanja na datom nivou,

(b) Posebni uslovi: uslovi, pored opštih uslova, koji se moraju ispuniti za prijem na određeni program visokog obrazovanja na posebnom smjeru studija.

Značajne razlike: značajne razlike između strane kvalifikacije i kvalifikacije države stranke koje bi najvjerojatnije spriječile kandidata da bude uspješan u željenoj aktivnosti, kao što je, ali ne ograničavajući se na, dalje studije, istraživačke aktivnosti ili mogućnosti zaposlenja.

ODJELJAK 2. CILJEVI KONVENCIJE

Član 2.

Nadogradnja i poboljšanje koordinacije, revizija i postignuća regionalnih konvencija o priznavanju, ciljevi ove konvencije su:

1. Promovisanje i jačanje međunarodne saradnje u visokom obrazovanju,

2. Podržavanje interregionalnih inicijativa, politika i inovacija za međunarodnu saradnju u visokom obrazovanju,

3. Olakšati globalnu mobilnost i postizanje zasluga u visokom obrazovanju u zajedničku korist nosioca kvalifikacija, institucija visokog obrazovanja, poslodavaca i svake druge zainteresovane strane država potpisnica ove konvencije uz razumijevanje i poštovanje raznolikosti sistema visokog obrazovanja država potpisnica,

4. Pružiti inkluzivni globalni okvir za pravedno, transparentno, dosljedno, koherentno, blagovremeno i pouzdano priznavanje kvalifikacija koje se odnose na visoko obrazovanje,

5. Poštovati, podržavati i štiti autonomiju i raznolikost institucija i sistema visokog obrazovanja.

6. Poticati pouzdanje i povjerenje u kvalitet i pouzdanost kvalifikacija kroz, između ostalog, promociju integriteta i etičkih praksi,

7. Promovisati kulturu osiguranja kvaliteta u institucijama i sistemima visokog obrazovanja i razvijati kapacitete potrebne za obezbjeđenje pouzdanosti, dosljednosti i komplementarnosti u osiguranju kvaliteta, u kvalifikacijskim okvirima i u priznavanju kvalifikacija kako bi podržali međunarodnu mobilnost,

8. Promovisati razvoj, prikupljanje i dijeljenje pristupačnih, ažuriranih, pouzdanih, transparentnih i relevantnih informacija i širenje najboljih praksi među zainteresovanim stranama, državama potpisnicama i regionima,

9. Promovisati, putem priznavanja kvalifikacija, inkluzivni i pravedni pristup kvalitetnom visokom obrazovanju i podržati mogućnosti cjeloživotnog učenja za sve, uključujući izbjeglice i raseljene osobe,

10. Njegovati globalno optimalnu upotrebu ljudskih i obrazovnih resursa sa ciljem promovisanja obrazovanja za održivi razvoj i doprinositi strukturalnom, ekonomskom, tehnološkom, kulturnom, demokratskom i socijalnom razvoju u svim društvima.

ODJELJAK 3. OSNOVNI PRINCIPI ZA PRIZNAVANJE VISOKOŠKOLSKIH KVALIFIKACIJA

Član 3.

Za priznavanje kvalifikacija u vezi sa visokim obrazovanjem, ova konvencija utvrđuje sljedeće principe:

1. Pojedinci imaju pravo da se njihove kvalifikacije procijene s ciljem prijavljivanja za prijem na studije visokog obrazovanja ili traženja mogućnosti zaposlenja.

2. Priznavanje kvalifikacija trebalo bi da bude transparentno, pošteno, blagovremeno i nediskriminatorско u skladu sa pravilima i propisima svake države potpisnice i trebalo bi da bude pristupačno.

3. Odluke o priznavanju su zasnovane na povjerenju, jasnim kriterijima i poštenim, transparentnim i nediskriminatorским procedurama i ističu fundamentalnu

važnost pravednog pristupa visokom obrazovanju kao javnom dobru koje može dovesti do mogućnosti zaposlenja.

4. Odluke priznavanja bazirane su na odgovarajućem, pouzdanom, pristupačnom i ažuriranom obavještanju sistema, institucija, programa i mehanizama osiguranja kvaliteta visokog obrazovanja koji su dati putem nadležnih tijela država potpisnica, službenih državnih informativnih centara ili sličnih tijela.

5. Odluke priznavanja donijete su s dužnim poštovanjem raznolikosti sistema visokog obrazovanja širom svijeta.

6. Nadležna tijela za priznavanje koja vrše procjene priznavanja rade to u dobroj vjeri, dajući jasne razloge za odluke i imaju mehanizme za žalbe na odluke priznavanja.

7. Kandidati koji traže priznavanje njihovih kvalifikacija pružaju adekvatne i jasne informacije i dokumentaciju o njihovim postignutim kvalifikacijama u dobroj vjeri i imaju pravo na žalbu.

8. Države potpisnice se obavezuju na usvajanje mjera da iskorijene sve oblike prevara u vezi sa kvalifikacijama visokog obrazovanja podržavanjem upotrebe savremenih tehnologija i mrežnih aktivnosti između samih država potpisnica.

ODJELJAK 4. OBAVEZE DRŽAVA POTPISNICA KONVENCIJE

Ova konvencija utvrđuje sljedeće obaveze za države potpisnice:

Član 4.

Priznavanje kvalifikacija koje daje pristup visokom obrazovanju

1. Svaka država potpisnica priznaje s ciljem pristupa njenom sistemu visokog obrazovanja, kvalifikacije i dokumentovano ili certifikovano prethodno učenje stečeno u drugim državama članicama koje ispunjavaju opšte uslove pristupa visokom obrazovanju u tim državama potpisnicama, osim ako se mogu prikazati značajne razlike između opštih uslova za pristup u državi potpisnici u kojoj je kvalifikacija dobijena i one u državi potpisnici u kojoj je traženo priznavanje kvalifikacije. U suprotnom, dovoljno je za državu potpisnicu da omogući nosiocu kvalifikacije izdatu u drugoj državi potpisnici da dobije procjenu te kvalifikacije.

2. Kvalifikacije stečene putem priznatih netradicionalnih načina učenja koji su podložni uporednim mehanizmima osiguranja kvaliteta procjenjuju se prema pravilima i propisima države potpisnice ili njene sastavne jedinice korištenjem istih kriterija, kao onih primijenjenih na slične kvalifikacije stečene putem tradicionalnih načina učenja.

3. Tamo gdje kvalifikacija daje pristup samo onim specifičnim tipovima institucija ili programa visokog obrazovanja u državama potpisnicama u kojima je kvalifikacija dobijena, svaka strana potpisnica dodjeljuje nosiocima takvih kvalifikacija pristup sličnim posebnim tipovima institucija ili programa koji pripadaju njihovom sistemu visokog obrazovanja, ako su dostupni, osim ako se značajne razlike mogu prikazati.

Član 5.

Priznavanje visokoškolskih kvalifikacija

1. Svaka država potpisnica prepoznaje visokoškolsku kvalifikaciju dodijeljenu u drugoj državi potpisnici osim ako se mogu prikazati značajne razlike između kvalifikacije za koju se priznavanje traži i odgovarajuće kvalifikacije u državi potpisnici u kojoj se priznanje traži. U suprotnom, dovoljno je za državu potpisnicu da omogući nosiocu visokoškolske kvalifikacije izdatu u drugoj državi potpisnici da dobije procjenu te kvalifikacije na zahtjev nosioca.

2. Visokoškolske kvalifikacije stečene putem priznatih netradicionalnih načina učenja, koje su podložne uporednim mehanizmima osiguranja kvaliteta i koji se smatraju dijelom sistema visokog obrazovanja države potpisnice, će se procjenjivati prema pravilima i propisima države potpisnice u kojoj se priznavanje traži ili od njene sastavne jedinice, korištenjem istih kriterija kao oni što se primjenjuju na slične kvalifikacije stečene putem tradicionalnih načina učenja.

3. Visokoškolske kvalifikacije stečene putem prekograničnog obrazovanja sa međunarodnim zajedničkim akademskim stepenima ili putem bilo kojeg drugog zajedničkog programa preduzetim u više od jedne države, od kojih je najmanje jedna država potpisnica ove konvencije, procjenjuje se prema pravilima i propisima države potpisnice u kojoj se priznanje traži ili od njene sastavne jedinice, korištenjem istih kriterija kao onih primjenjenih na kvalifikacije stečene putem programa provedenih u jednoj državi.

4. Priznavanje u državi potpisnici visokoškolske kvalifikacije izdane u drugoj državi potpisnici ima najmanje jednu od sljedećih ishoda:

(a) Ona daje pravo nosiocu da se prijavi za prijem u dalje visoko obrazovanje pod istim uslovima kao oni koji su primjenjivi nosiocima visokoškolskih kvalifikacija država potpisnica u kojoj se priznavanje traži i/ili

(b) Ona pruža nosiocu pravo da koristi titulu povezanu sa visokoškolskom kvalifikacijom u skladu sa zakonima ili propisima države potpisnice ili njene sastavne jedinice u kojoj se traži priznavanje.

Pored toga, procjena i priznavanje može omogućiti kvalifikovanim kandidatima da traže mogućnosti zaposlenja koje su podložne zakonima i propisima države potpisnice ili njene sastavnim jedinicama u kojoj se priznavanje traži.

5. Tamo gdje nadležno tijelo za priznavanje može prikazati značajne razlike između kvalifikacije za koju se priznavanje traži i odgovarajuće kvalifikacije u državi potpisnici u kojoj se priznavanje traži, nadležno tijelo za priznavanje traži da ustanovi da li može biti odobreno djelimično priznanje.

6. Svaka država potpisnica može učiniti priznavanje visokoškolskih kvalifikacija stečenih putem prekograničnog obrazovanja ili putem institucija stranog obrazovanja koje rade u svojoj nadležnosti u zavisnosti od posebnih uslova zakonodavstva ili propisa države potpisnice ili njene sastavne jedinice ili nakon posebnih sporazuma zaključenih sa državom potpisnicom o porijeklu takvih institucija.

Član 6.

Priznavanje parcijalnih studija i prethodnog učenja

1. Svaka država potpisnica može priznati s ciljem završetka programa visokog obrazovanja ili nastavka visokoškolskih studija, prema potrebi i uzimajući u obzir zakonodavstvo država potpisnica u vezi sa pristupom, dokumentovanih ili certifikovanih parcijalnim studijama ili dokumentovanim ili certifikovanim prethodnim učenjem stečenim u drugoj državi potpisnici, osim ako se značajne razlike mogu prikazati između parcijalnih studija ili prethodnog učenja i dijela programa visokog obrazovanja oni ili ono zamjenjuje u državi potpisnici u kojoj se priznavanje traži. U suprotnom, dovoljno je da država potpisnica omogući pojedincu koji je proveo dokumentovane ili certifikovane parcijalne studije ili dokumentovano ili certifikovano prethodno učenje u drugoj državi potpisnici da dobije procjenu ovih parcijalnih studija ili ovog prethodnog učenja na zahtjev dotičnog pojedinca.

2. Dokumentovani ili certifikovani parcijalni završetak visokoškolskih programa organizovan od strane priznatih

netradicionalnih načina učenja koji su podložni uporednim mehanizmima osiguranja kvaliteta i koji se smatraju dijelom visokoškolskog sistema države potpisnice, procjenjuje se prema pravilima i propisima države potpisnice ili sastavne jedinice iste, koristeći iste kriterije kao oni što se primjenjuju na parcijalne studije organizovane tradicionalnim načinima učenja.

3. Dokumentovani ili certifikovani parcijalni završetak visokoškolskih programa organizovan putem prekograničnog obrazovanja sa međunarodnim zajedničkim akademskim stepenima ili drugim zajedničkim programima provedenim u više od jedne zemlje od kojih najmanje jedna je država potpisnica ove konvencije, će se procijeniti prema pravilima i propisima države potpisnice ili njene sastavne jedinice korištenjem istih kriterija kao onih što su primijenjene na parcijalne studije stečene u jednoj državi.

Član 7.

Priznavanje parcijalnih studija i kvalifikacija izbjeglica i raseljenih osoba

Svaka država potpisnica preduzima potrebne i izvedive korake unutar svoga obrazovnog sistema i u skladu sa svojim ustavnim, zakonskim i regulatornim odredbama da razvije razumne procedure za poštenu i efikasnu procjenu da li izbjeglice i raseljene osobe ispunjavaju bitne uslove za pristup visokom obrazovanju, na dalje visokoškolske programe ili do traženja mogućnosti zaposlenja uključujući u slučajevima gdje parcijalne studije, prethodno učenje ili kvalifikacije potrebne u drugoj zemlji ne mogu biti dokazane dokumentovanim dokazima.

Član 8.

Informacija za procjenu i priznavanje

1. Svaka država potpisnica ustanovljava transparentne sisteme za kompletni opis kvalifikacija i ishoda učenja dobijenih na svojoj teritoriji.

2. Svaka država potpisnica, u mjeri u kojoj je to izvedivo na osnovu svoje ustavne, zakonske i regulatorne situacije i strukture stavlja na mjesto cilj i pouzdani sistem na odobrenje, priznanje i osiguranje kvaliteta svojih visokoškolskih institucija kako bi se promovisalo pouzdanje i povjerenje u sistem visokog obrazovanja.

3. Svaka država potpisnica ustanovljava i održava državni informativni centar ili slična tijela koja bi dala pristup relevantnim, tačnim i ažuriranim informacijama o njenom sistemu visokog obrazovanja.

4. Svaka država potpisnica podržava upotrebu tehnologija da se osigura lak pristup informaciji.

5. Svaka država potpisnica:

(a) Pruža pristup autoritativnoj i tačnoj informaciji o njezinim sistemima visokog obrazovanja, kvalifikacijama, osiguranju kvaliteta i okvirima kvalifikacije, ako je primjenjivo,

(b) Olakšava širenje i pristup tačnoj informaciji o drugim državama potpisnicama sistema visokog obrazovanja i kvalifikacijama dajući pristup visokom obrazovanju,

(c) Daje savjet i informaciju, prema potrebi o pitanjima priznavanja uključujući kriterije i procedure za procjenu kvalifikacija i razvoj materijala za dobre prakse priznavanja u skladu sa zakonima, propisima i politikama države potpisnice i

(d) Osigurava pružanje u razumnom roku adekvatne informacije o bilo kojoj instituciji koja pripada njenom sistemu visokog obrazovanja i o bilo kojem programu na kojem radi takva institucija u pogledu omogućavanja nadležnim tijelima drugih država potpisnica da utvrde da li je kvalitet kvalifikacija izdanih od strane tih institucija opravdava priznavanje u državi potpisnici u kojoj se priznavanje traži.

Član 9.

Procjena prijave

1. U prvom slučaju, odgovornost za pružanje adekvatne informacije je na kandidatu koji pruža takvu informaciju u dobroj vjeri.

2. Svaka država potpisnica obezbjeđuje da institucije koje pripadaju njenom obrazovnom sistemu pružaju u mjeru u kojoj je moguće, na zahtjev, unutar razumnog vremenskog okvira i bez naknade relevantne informacije nosiocu kvalifikacije ili instituciji ili nadležnim tijelima za priznavanje države potpisnice u kojoj je priznanje traženo.

3. Svaka država potpisnica obezbjeđuje da tijelo koje provodi procjenu s ciljem priznavanja pokazuje razloge po kojima prijava ne ispunjava zahtjeve ili pokazuje gdje su pronađene značajne razlike.

Član 10.

Informacija o nadležnim tijelima za priznavanje

1. Svaka država potpisnica pruža informacije depozitaru ove konvencije sa službenim obavještenjem nadležnih tijela koja odlučuju o pitanjima priznanja u svojoj nadležnosti.

2. Tamo gdje postoje nadležna tijela za priznavanje države potpisnice, ona su odmah vezani odredbama ove konvencije i preduzimaju neophodne mjere da osiguraju implementaciju odredaba ove konvencije u jurisdikciji navedene države potpisnice.

3. Tamo gdje se nadležnost pri odlučivanju o pitanjima priznavanja nalazi u sastavnim jedinicama, država potpisnica dostavlja depozitaru kratku izjavu o njihovoj ustavnoj situaciji ili strukturi u vrijeme potpisivanja ili pri depozitovanju njenog dokumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupa i o bilo kojim promjenama poslije toga. U takvim slučajevima, nadležna tijela priznavanja sastavnih jedinica tako označenih preduzimaju, u najvećoj mogućoj mjeri unutar ustavne situacije i strukture države potpisnice, neophodne mjere da se osigura provođenje odredaba ove konvencije unutar jurisdikcije države potpisnice.

4. Tamo gdje se nadležnost pri odlučivanju o pitanjima priznavanja nalazi kod pojedinačnih institucija visokog obrazovanja ili drugih tijela, svaka strana ili njena sastavna jedinica, prema njenoj ustavnoj situaciji ili strukturi prenosi tekst ove konvencije na te institucije ili tijela i preduzima sve neophodne korake da podrži povoljno razmatranje i primjenu njezinih odredaba.

5. Odredbe st. (2), (3) i (4) ovog člana se primjenjuju, mutatis mutandis, na obaveze država potpisnica prema ovoj konvenciji.

Član 11.

Dodatni zahtjevi za prijem u programe visokog obrazovanja

1. Gdje prijem na određene programe visokog obrazovanja zavisi od ispunjenja posebnih zahtjeva pored opštih zahtjeva na pristup, nadležna tijela odnosno države potpisnice mogu nametnuti iste posebne zahtjeve o nosiocima kvalifikacije dobijene u drugim državama potpisnicama ili procijeniti da li kandidati ispunjavaju ekvivalentne zahtjeve.

2. Tamo gdje su kvalifikacije koje pružaju pristup visokom obrazovanju u jednoj državi potpisnici izdane samo u kombinaciji sa dodatnim provjerama osposobljenosti kao preduslov za pristupom, druge države potpisnice mogu uslovnim učiniti pristup na te zahtjeve ili ponuditi alternativu za zadovoljenje takvih dodatnih zahtjeva unutar njihovih vlastitih obrazovnih sistema.

3. Ne dovodeći u pitanje odredbe člana 4., prijem u date institucije visokog obrazovanja ili na dati program unutar takve

institucije može biti ograničen ili selektivan prema poštenim i transparentnim propisima.

4. S obzirom na stav (3) ovog člana, procedure prijema se planiraju s ciljem osiguravanja da procjena strane kvalifikacije se izvršava prema pravilima transparentnosti, pravednosti i nediskriminacije opisane u članu 3.

5. Ne dovodeći u pitanje odredbe člana 4., prijem na datu instituciju visokog obrazovanja se može bazirati na uslovu demonstracije od strane nosioca kvalifikacije o dovoljnoj kompetenciji u jeziku ili jezicima instrukcije dotične institucije ili u drugim navedenim jezicima.

6. S ciljem prijema na programe visokog obrazovanja, svaka država potpisnica može priznati kvalifikacije koje izdaju strane obrazovne institucije, koje rade u njezinoj jurisdikciji u zavisnosti od posebnih zahtjeva zakonodavstva i propisa države potpisnice ili njene sastavne jedinice ili nakon posebnih sporazuma zaključenih sa državom potpisnicom o porijeklu takvih institucija.

ODJELJAK 5. STRUKTURE IMPLEMENTACIJE I SARADNJA

Član 12.

Strukture implementacije

Države potpisnice se slažu da sprovedu ovu konvenciju putem ili u saradnji sa:

1. Državnim strukturama implementacije,
2. Mrežama državnih struktura implementacije,
3. Državnim, regionalnim i globalnim organizacijama za akreditaciju, osiguranje kvaliteta, mreže kvalifikacije i priznavanje kvalifikacija,
4. Međuvladinom konferencijom država potpisnica,
5. Regionalnim odborima za konvencije o priznavanju.

Član 13.

Državne strukture implementacije

1. Kako bi olakšali priznavanje kvalifikacija visokog obrazovanja, države potpisnice obavezuju se da sprovedu ovu konvenciju putem relevantnih organizacija, uključujući državne informativne centre ili slična tijela.

2. Svaka država potpisnica obavještava sekretarijat o međuvladinoj konferenciji država članica o njezinim državnim strukturama implementacije i o bilo kojoj modifikaciji u tom pogledu.

3. Državne strukture implementacije treba da formiraju i da aktivno učestvuju u mrežama.

Član 14.

Mreže državnih struktura implementacije

1. Pod pokroviteljstvom međuvladine konferencije država potpisnica, mreže su sačinjene od državnih struktura implementacije država članica i podupiru i pomažu u praktičnoj implementaciji ove konvencije.

2. Mreže pružaju razmjenu informacija, građenje kapaciteta i tehničke podrške državama potpisnicama na zahtjev.

3. Mreže traže jačanje interregionalne saradnje prema ovoj konvenciji i podržavanje veza sa međuvladinom konferencijom država potpisnica.

4. Države potpisnice mogu učestvovati u postojećim regionalnim mrežama utvrđenih kroz regionalno priznavanje konvencija ili kreiranju novih mreža. Učestvovanje u postojećim regionalnim vezama podložno je sporazumu relevantnih regionalnih odbora za konvenciju priznavanja.

Član 15.

Međuvladina konferencija država potpisnica

1. Ustanovljava se međuvladina konferencija država potpisnica, u daljem tekstu kao "konferencija".

2. Konferenciju čine predstavnici svih država potpisnica ove konvencije.

3. Države koje nisu države potpisnice ove konvencije i nisu vođe regionalnih odbora konvencije o priznavanju se pozivaju da učestvuju na sastancima konferencije kao posmatrači.

4. Predstavnici relevantnih međunarodnih i regionalnih organizacija kao i predstavnici vladinih i nevladinih organizacija aktivnih u oblasti priznavanja visokoškolskih kvalifikacija takođe mogu biti pozvani da učestvuju na sastancima konferencije kao posmatrači.

5. Konferencija se sastaje na redovnom zasjedanju najmanje svake dvije godine. Može se sastajati na vanrednim zasjedanjima ako tako odluči ili na zahtjev najmanje jedne trećine država potpisnica. Konferencija ima privremene radne programe koje se odnose na aktivnosti između zasjedanja. Konferencija podnosi izvještaj na svakoj od redovnih zasjedanja Generalne konferencije UNESCO-a.

6. Konferencija zasjeda prvi put u roku od dvije godine od stupanja na snagu ove konvencije i u to vrijeme ona usvaja svoj poslovnik.

7. Konferencija promovise primjenu ove konvencije i nadgleda njenu implementaciju usvajanjem preporuka, izjava, modela dobrih praksi ili bilo kojeg relevantnog subsidijarnog teksta na globalnom ili interregionalnom nivou.

8. Konferencija može usvojiti operativne smjernice za države potpisnice ove konvencije u konsultaciji sa regionalni odborima konvencije o priznavanju.

9. Konferencija podržava praćenje aktivnosti koje se odnose na praćenje od strane i izvještavanje upravljačkim tijelima UNESCO-a u pogledu implementacije ove konvencije.

10. Konferencija saraduje s regionalnim odborima konvencije za priznavanje pod okriljem UNESCO-a.

11. Konferencija osigurava da postoji potrebna razmjena informacija između konferencije i regionalnih odbora konvencije za priznavanje.

12. Konferencije razmatra za usvajanje nacrtu izmjena i dopuna ove konvencije u skladu sa članom 23. Izmjene i dopune koje su usvojene ne smiju narušiti principe transparentnog, pravednog, blagovremenog i nediskriminatorskog priznanja navedenog u ovoj konvenciji.

13. Sekretarijat konferencije se obezbjeđuje od strane generalnog direktora UNESCO-a. Sekretarijat priprema dokumentaciju konferencije, izrađuje dnevni red njegovih sastanaka i osigurava implementaciju njegovih odluka.

ODJELJAK 6 ZAVRŠNE KLAUZULE

Član 16.

Ratifikacija, prihvatanje ili odobrenje od strane država članica

1. Ova konvencija je podložna ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju od strane država članica UNESCO-a i Svete stolice u skladu sa njihovim određenim ustavnim i zakonodavnim procedurama.

2. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja se pohranjuju kod generalnog direktora UNESCO-a.

Član 17.

Pristupanje

1. Ova konvencija je otvorena za pristupanje od strane svih država koje nisu članice UNESCO-a ali koje su članice Ujedinjenih nacija i pozvane su od strane Generalne konferencije UNESCO-a da pristupe.

2. Ova konvencija je takođe otvorena za pristupanje od strane teritorija koje uživaju potpunu unutrašnju samoupravu priznatu kao takvu od strane Ujedinjenih nacija ali koje nisu dobile punu nezavisnost u skladu sa Rezolucijom Generalne skupštine 1514 (XV) i koje imaju nadležnost nad pitanjima koje tretira ova konvencija, uključujući nadležnost da sklapaju ugovore u pogledu ovakvih pitanja.

3. Instrument pristupanja se pohranjuje kod generalnog direktora UNESCO-a.

Član 18.

Stupanje na snagu

1. Ova konvencija stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma deponovanja dvadesetog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja ali samo u pogledu onih država potpisnica koje su deponovale svoje instrumente ratifikacije, pristanka, odobrenja ili pristupa na ili prije tog datuma.

2. Ova konvencija stupa na snagu s obzirom na bilo koju drugu državu potpisnicu tri mjeseca nakon deponovanja njenog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupa.

Član 19.

Odnos između država potpisnica ove konvencije i potpisnica regionalnih konvencija priznavanja i drugih sporazuma

1. Ratifikacija, prihvatanje, odobrenje, pristupanje bilo kojoj od regionalnih konvencija priznavanja nije preduslov za ratifikaciju, prihvatanje, odobrenje, pristupanje ovoj konvenciji.

2. Države potpisnice ove konvencije:

a) Podstiču zajedničku podršku između ove konvencije i drugih sporazuma u kojem su oni strane, posebno regionalne konvencije priznavanja i

b) Uzimaju u obzir relevantne odredbe ove konvencije prilikom tumačenja i primjene regionalnih konvencija priznavanja kojoj su oni potpisnici ili prilikom stupanja na snagu drugih međunarodnih obaveza.

3. Ništa u ovoj konvenciji se neće tumačiti kao mijenjanje prava i obaveza država potpisnica prema regionalnim konvencijama i bilo kojim drugim sporazumima u kojima su oni potpisnici.

4. Kako bi se osigurala koherentna interakcija između ove konvencije, regionalne konvencije priznavanja, bilo koja drugi relevantni bilateralni ili multilateralni sporazumi i bilo koji drugi postojeći ili budući sporazum ili konvencija u kojoj država potpisnica ove konvencije može biti ili može postati strana, ništa u ovoj konvenciji se neće smatrati da je odstupanje od bilo kojih odredaba povoljnijim za priznavanje, posebno, odredaba u vezi sa državnim informativnim centrima, mrežama i značajnim razlikama.

Član 20.

Savezni ili neunitarni ustavni sistemi

Priznavanje tih međunarodnih sporazuma je jednako obavezujuće za države potpisnice nezavisno od njihovih ustavnih sistema, sljedeće odredbe se odnose na države potpisnice koje imaju savezne ili neunitarne sisteme:

(a) U pogledu odredaba ove konvencije čije sprovođenje spada pod pravnu nadležnost savezne ili središnje zakonodavne vlasti, obaveze savezne ili centralne vlade su iste kao za one države potpisnice koje nisu savezne države;

(b) U pogledu odredaba konvencije čije sprovođenje spada pod jurisdikciju sastavnih jedinica države potpisnice, kao što su provincije, države, okruzi ili kantoni, koji nisu obavezni ustavnim sistemom federacije da preduzmu pravne mjere, savezna vlada obavještava, po potrebi, nadležna tijela sastavnih jedinica države potpisnice o navedenim odredbama, sa njenim preporukama za njihovo usvajanje.

Član 21.
Otkazivanje

1. Svaka država potpisnica ove konvencije može otkazati ovu konvenciju, u bilo koje vrijeme.
2. Otkazivanje se saopštava putem instrumenta u pisanom obliku koji se polaže kod generalnog direktora UNESCO-a.
3. Otkazivanje stupa na snagu 12 mjeseci nakon prijema instrumenta o otkazivanju. To nikako ne utiče na obaveze prema ovoj konvenciji koje su dužnost države potpisnice koja otkazuje konvenciju do datuma kada povlačenje stupa na snagu.
4. Otkazivanje ove konvencije nema uticaja na:
 - (a) Odluke priznavanja koje su prethodno donesene prema odredbama ove konvencije,
 - (b) Procjene priznavanja koje su još u toku prema ovoj konvenciji.

Član 22.
Depozitarne funkcije

- Generalni direktor UNESCO-a, kao depozitar ove konvencije obavještava države članice organizacije, države koje nisu članice organizacije navedene u članu 17., kao i Ujedinjene nacije o:
- (a) Depozitu svih instrumenata o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju navedenim u čl. 16. i 17.
 - (b) Otkazivanjima navedenim u članu 21.,
 - (c) Izmjenama i dopunama konvencije usvojene u skladu sa članom 23. i o datumu kada izmjene i dopune stupaju na snagu kao što je predloženo u skladu sa članom 23.

Član 23.
Izmjene i dopune

1. Država potpisnica ove konvencije može putem pisanog dokumenta naslovljenog generalnom direktoru UNESCO-a predložiti izmjene i dopune ove konvencije. Generalni direktor proslijeđuje takva saopštenja svim državama potpisnicama. Ako u roku od šest mjeseci od datuma otpreme saopštenja najmanje polovina država potpisnica konvencije odgovore potvrdno na

Član 3.

Daje se ovlaštenje ministru vanjskih poslova Bosne i Hercegovine da potpiše Instrument o ratifikaciji ove Konvencije.

Član 4.

Ova Odluka će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH - Međunarodni ugovori" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 01-50-1-3266-26/24
12. decembra 2024. godine
Sarajevo

Predsjedavajuća
Željka Cvijanović, s. r.

9

Na temelju članka V. 3 d) Ustava Bosne i Hercegovine i suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PSBiH broj 01,02-21-576-1/24 od 10. listopada 2024. godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je, na 20. redovitoj sjednici održanoj 12. prosinca 2024. godine, donijelo

ODLUKU

O RATIFIKACIJI AKATA SVJETSKE POŠTANSKE UNIJE (UNIVERSAL POSTAL UNION-UPU) USVOJENI NA 27.REDOVITOM KONGRESU SVJETSKE POŠTANSKE UNIJE, ODRŽANOM 2021. GODINE U ABIDŽANU, OBALA BJELOKOSTI

Članak 1.

Ratificiraju se Akti Svjetske poštanske unije (Universal Postal Union-UPU) usvojeni na 27. redovitom kongresu Svjetske poštanske unije, održanom 2021. godine u Abidžanu, Obala Bjelokosti.

Članak 2.

Tekst Akata u prijevodu glasi:
UPU
SVJETSKA POŠTANSKA UNIJA

zahtjev, generalni direktor predstavlja takav prijedlog na sljedećem zasjedanju međuvladine konferencije država potpisnica na raspravu i moguće usvajanje.

2. Izmjene i dopune se usvajaju dvotrećinskom većinom država potpisnica koje su prisutne i glasaju.

3. Kada se usvoje, izmjene i dopune ove konvencije se dostavljaju državama potpisnicama na ratifikaciju, prihvatanje, odobrenje ili pristupanje.

4. Za države potpisnice koje su ratifikovale, prihvatile, odobrile ili im pristupile, izmjene i dopune ove konvencije stupaju na snagu tri mjeseca nakon polaganja instrumenata od strane dvije trećine država potpisnica navedenih u stavu 3. ovoga člana. Nakon toga, za svaku državu potpisnicu koja ratifikuje, prihvata ili pristaje na izmjenu i dopunu, navedena izmjena i dopuna stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma kada je država članica položila taj instrument o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju.

5. Država koja postaje država potpisnica ove konvencije nakon stupanja na snagu izmjena i dopuna u skladu sa stavom (4) ovog člana, ako ne izrazi drugi namjeru, se smatra da je:

- (a) Država potpisnica ove konvencije tako izmijenjene i
- (b) Država potpisnica neizmijenjene konvencije u odnosu na bilo koju državu potpisnicu koju ne obavezuju izmjene i dopune.

Član 24.

Registracija kod Ujedinjenih nacija
U skladu sa članom 102. Povelje Ujedinjenih nacija, ova konvencija se registruje kod Sekretarijata Ujedinjenih nacija na zahtjev generalnog direktora UNESCO-a.

Član 25.

Mjerodavni tekstovi
Ova konvencija sačinjena je na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku i s tim da je svaki od šest tekstova jednako mjerodavan.

Odluke Kongresa u Abidžanu 2021. godine
Konačni tekstovi Akata potpisanih u Abidžanu; konačni
tekstovi odluka osim onih kojim se mijenjaju Akti i konačni
tekstovi prečišćenih verzija ovih Akata

Bern 2022.

Svjetska poštanska unija

Ovo izdanje se citira pod sljedećom referencom:

Odluke Kongresa u Abidžanu 2021. godine

Napomena o štampanju tekstova usvojenih na Kongresu u Abidžanu 2021. reproduciranih u ovom izdanju.

Podebljana slova koja se pojavljuju u tekstovima Ustava i Jedanaestog dodatnog protokola uz Ustav, Općeg pravilnika i Trećeg dodatnog protokola uz Ustav, te Poslovnika o radu Kongresa označavaju amandmane usvojene na Kongresu u Abidžanu 2021.

Izjave date prilikom potpisivanja Akata i prečišćene verzije navedenih Akata navode se u ovom izdanju u informativne svrhe; treba napomenuti da ti tekstovi, strogo govoreći, ne čine dio Akata usvojenih na Kongresu u Abidžanu 2021. godine.

Jedanaesti dodatni Protokol uz Ustav Svjetske poštanske unije

Sadržaj¹

Članak

I. (izmijenjena preambula)

II. (članak 1 izmijenjen) Djelokrug i ciljevi Unije

III. (članak 1bis izmijenjen) Definicije

IV. (članak 4 izmijenjen) Posebni odnosi

V. (članak 8 izmijenjen) Uže unije. Posebni sporazumi

VI. (članak 9 izmijenjen) Odnos s Ujedinjenim narodima

VII. (članak 11 izmijenjen) Pridruživanje ili pristupanje Uniji.

Postupak

VIII. (članak 12 izmijenjen) Istupanje iz Unije. Postupak

IX. (članak 21 izmijenjen) Troškovi Unije. Doprinosi država članica

X. (članak 22 izmijenjen) Akti Unije

XI. (članak 25 izmijenjen) Potpisivanje, autentifikacija, ratifikacija,

prihvatanje, odobravanje i pristupanje Aktima Unije

XII. (članak 26 izmijenjen) Obavijest o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju i pristupanju Aktima Unije

XIII. (članak 27 izbrisan) Pristupanje sporazumima

XIV. (članak 28 izmijenjen) Otkazivanje Sporazuma Unije

XV. (članak 29 izmijenjen) Podnošenje prijedloga

XVI. (članak 30 izmijenjen) Izmjene i dopune Ustava

XVII. (članak 31 izmijenjen) Izmjene Općeg pravilnika, Konvencije i Sporazuma Unije

XVIII. Stupanje na snagu i trajanje dodatnog protokola uz Ustav Svjetske poštanske unije

Jedanaesti dodatni Protokol uz Ustav Svjetske poštanske unije²

Opunomoćenici vlada država članica Svjetske poštanske unije na sastanku Kongresa u Abidžanu, sukladno članku 30.2. Ustava Svjetske poštanske unije zaključenog u Beču 10. srpnja,

1964. godine, usvojili su sljedeće izmjene i dopune Ustava, koje podliježu ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju.

Članak I

(Izmijenjena i dopunjena Preambula)

S ciljem razvoja komunikacije između naroda učinkovitim pružanjem poštanskih usluga kao i davanja doprinosa postizanju plemenitih ciljeva međunarodne suradnje na kulturnom, socijalnom i ekonomskom polju, opunomoćenici vlada ugovornih zemlja usvojili su, uz uvjet ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja, ovaj Ustav.

Misija Svjetske poštanske unije (u daljem tekstu "Unija") je poticanje stalnog razvoja učinkovitih i dostupnih univerzalnih poštanskih usluga kao i njihove kvalitete u cilju omogućavanja komunikacije među stanovnicima svijeta i to:

- garancijom slobodnog protoka poštanskih pošiljki na jedinstvenom poštanskom teritoriju koje se sastoji od međusobno povezanih mreža;

- poticanjem usvajanja zajedničkih provednih standarda i korištenjem tehnologije;

- osiguranjem suradnje i interakcije među ključnim akterima;

- unaprjeđenjem uspješne tehničke suradnje;

- osiguranjem zadovoljavanja potreba korisnika usluga koje se stalno mijenjaju.

Članak II

(Izmijenjeni i dopunjeni Članak 1)

Djelokrug i ciljevi Unije

1. Države koje usvajaju ovaj Ustav čine jedinstveno poštansko područje za međusobnu razmjenu poštanskih pošiljki u okviru međuvladine organizacije pod nazivom Svjetska poštanska unija. Sloboda tranzita je zagarantirana na čitavom području Unije pod uvjetima navedenim u Aktima Unije i svim njihovim protokolima (u daljem tekstu kolektivno nazvani "Akti Unije").

2. Cilj Unije je osiguravanje organizacije i poboljšanje poštanskih usluga kao i unaprjeđenje razvoja međunarodne suradnje u ovoj domeni.

3. Unija sudjeluje, u okvirima svojih mogućnosti, u tehničkoj poštanskoj pomoći, kada to zatraže njene države članice.

Članak III

(Izmijenjeni i dopunjeni članak 1bis)

Definicije

1. Za potrebe Akata Unije, sljedeći pojmovi imaju značenja koja se navode u nastavku:

1.1. Poštanska usluga: sve međunarodne poštanske usluge čiji opseg su odredili i uredili Akti Unije. Glavne obveze pri obavljanju poštanskih usluga čini ispunjavanje određenih društvenih i ekonomskih ciljeva država članica osiguranjem prijema, obrade, prijenosa i uručivanja poštanskih pošiljki.

1.2. Država članica: država koja ispunjava uvjete iz članka 2. Ustava.

1.3. Jedinstveno poštansko područje (isto poštansko područje): obveza ugovornih strana Akata Svjetske poštanske unije je osigurati, sukladno s načelom uzajamnosti, razmjenu poštanskih pošiljki, uključujući slobodu tranzita, te postupati s pošiljkama u tranzitu iz drugih država kao s vlastitim pošiljkama, bez razlike, pod uvjetima navedenim u Aktima Unije.

1.4. Sloboda tranzita: obveza posredujuće države članice da osigura prijevoz poštanskih pošiljki koje su joj prosljeđene u tranzitu za drugu državu članicu, postupajući prema tim pošiljkama na sličan način kao prema domaćim pošiljkama pod uvjetima navedenim u Aktima Unije.

¹ Sukladno članku 24.2 Poslovnika o radu Kongresa, Međunarodni ured ponovo numerira odredbe sadržane u prečišćenim verzijama Akata Unije na koje se poziva u ovom dokumentu, s ciljem ispravnog prikazivanja redoslijeda ovih odredbi u gore navedenim aktima.

² Sukladno dokumentu 39 Kongresa u Abidžanu u englesku verziju Ustava unesene su različite izmjene kako bi se uveo rodno neutralni jezik. Budući da ove uredničke izmjene ne utječu na službeni tekst na francuskom jeziku, one nisu označene kao izmjene u ovom izdanju.

1.5. (Izbrisan)

1.6. (Izbrisan)

1.6bis Poštanska pošiljka: generički izraz koji se odnosi na sve što šalje imenovani davatelj poštanskih usluga države članice (pismonosna pošiljka, paketna pošiljka, novčane doznake itd.), kako je opisano u Svjetskoj poštanskoj konvenciji (u daljnjem tekstu "Konvencija"), Sporazumima Unije (kako je navedeno u članku 22. Ustava) i njihovih odgovarajućim pravilima.

1.7. Javni operater poštanskih usluga: svaki vladin ili nevladin subjekt kojeg država članica službeno imenuje za obavljanje poštanskih usluga i ispunjavanje povezanih obveza koje proizlaze iz Akata Unije na svom području.

1.8. Rezerva: klauzula o izuzeću kojom država članica želi izuzeti ili preinačiti pravni učinak određene odredbe nekog akta, osim Ustava i Općeg pravilnika, u njenoj primjeni na tu državu članicu. Svaka rezerva mora biti sukladna s ciljem i svrhom Unije kako je utvrđeno u preambuli i članku 1. Ustava. Mora biti valjano obrazložena i dobiti odobrenje većine potrebne za odobrenje akta o kojem je riječ, te unesena u završni protokol uz taj akt.

Članak V

(izmijenjeni i dopunjeni članak 8.)

Uže Unije. Posebni sporazumi

1. Države članice, ili njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga, ako to dopušta zakonodavstvo tih država članica, mogu osnivati uže unije i sklapati posebne sporazume koji se odnose na poštanske usluge, uvijek pod uvjetom da ne uvode odredbe koje su za javnost nepovoljnije od onih donesenih Aktima Unije čije su dotične države članice stranke.

2. Uže unije mogu slati posmatrače na kongrese, Upravno vijeće, Vijeće za poštanske operativne poslove, kao i na druge konferencije i sastanke u organizaciji Unije.

3. Unija može slati posmatrače na kongrese, konferencije i sastanke užih unija.

Članak VI

(izmijenjeni i dopunjeni članak 9.)

Odnosi s Ujedinjenim narodima

1. Odnosi između Unije i Ujedinjenih naroda uređeni su sporazumima čiji su tekstovi priloženi ovom Ustavu.

Članak VII

(izmijenjeni i dopunjeni članak 11.)

Pristupanje ili primanje u Uniju. Postupak

1. Svaka članica Ujedinjenih naroda može pristupiti Uniji.

2. Svaka suverena država koja nije članica Ujedinjenih naroda može podnijeti zahtjev za prijem kao države članice Unije.

3. Pristupanje ili podnošenje zahtjeva za prijem u članstvo Unije mora uključivati službenu izjavu o pristupanju Ustavu i obvezujućim Aktima Unije. Vlada dotične države izjavu podnosi generalnom direktoru Međunarodnog ureda, koji o pristupu obavještava države članice ili se konzultuje sa državama članicama o zahtjevu za prijem, ovisno o slučaju.

4. Država koja nije članica Ujedinjenih naroda smatra se primljenom u članstvo Unije ako njezin zahtjev odobre najmanje dvije trećine država članica Unije. Države članice čije odgovore Međunarodni ured nije dobio u roku od četiri mjeseca od datuma održanih konzultacija smatraju se suzdržanim. Prethodno navedene odgovore, koji se Međunarodnom uredu dostavljaju fizičkim ili sigurnim elektroničkim putem, potpisuje propisno ovlašteni predstavnik državnog tijela dotične države članice. Za potrebe ovog stava, "sigurna elektronička sredstva" odnose se na bilo koja elektronička sredstva koja se koriste za obradu, pohranu i prijenos podataka koja osiguravaju

cjelovitost, integritet i povjerljivost takvih podataka tijekom dostavljanja gore navedenih odgovora od strane države članica.

5. Direktor Međunarodnog ureda obavještava vlade država članica o pristupanju ili prijemu u Uniju. Ono stupa na snagu od datuma takve obavijesti.

Članak VIII

(izmijenjeni i dopunjeni članak 12.)

Istupanje iz Unije. Postupak.

1. Svaka država članica može istupiti iz Unije pisanom obavijesti o otkazivanju Ustava, koju vlada države u pitanju dostavlja Generalnom direktoru Međunarodnog ureda, koji zatim takvu obavijest prosljeđuje vladama država članica.

2. Istupanje iz Unije stupa na snagu godinu dana nakon što Generalni direktor Međunarodnog ureda primi obavijesti iz stavka 1. o otkazivanju Ustava.

Članak IX

(izmijenjeni i dopunjeni članak 21.)

Troškovi Unije. Doprinosi država članica.

1. Svaki Kongres utvrđuje najviši iznos:

1.1. godišnjih troškova Unije;

1.2. troškova u svezi s organizacijom sljedećeg Kongresa;

2. Najviši iznos troškova navedenih u stavku 1. može se prekoračiti, ako to zahtijevaju okolnosti, pod uvjetom da se poštuju odgovarajuće odredbe Općeg pravilnika.

3. Troškovi Unije, uključujući prema potrebi troškove predviđene u stavku 2, zajednički snose države članice Unije. U tu svrhu svaka država članica bira razred doprinosa u koji se želi svrstati, u skladu s relevantnim odredbama Općeg pravilnika.

4. U slučaju pristupanja ili primanja u članstvo Unije prema članku 11, država bira razred doprinosa u koji želi da je razvrstana u svrhu raspodjele troškova Unije, jednako sukladno s relevantnim odredbama Općeg pravilnika.

Članak X

(izmijenjeni i dopunjeni članak 22.)

Akti Unije

1. Ustav je temeljni Akt Unije. On sadrži izvorna pravilnika Unije i ne podliježe rezervama.

2. Opći pravilnik sadrži odredbe koje osiguravaju primjenu Ustava i rad Unije. Pravilnik je obvezujući za sve države članice i ne podliježe rezervama.

3. Konvencija i njene odredbe predstavljaju pravila koja se primjenjuju u poštanskom prometu. Ovi Akti obvezujući su za sve države članice. Države članice osiguravaju da njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga izvršavaju obveze koje proistječu iz Konvencije i njenih odredbi.

4. Sporazumi Unije i njihove odredbe podjednako definiraju i reguliraju usluge, osim onih definiranih i reguliranih Konvencijom i njenim odredbama, između država članica koje su njihove stranke potpisnice. Oni su obvezujući samo za te države. Države članice potpisnice osiguravaju da njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga izvršavaju obveze koje proistječu iz Sporazuma Unije i njihovih pravilnika.

5. Detaljna pravilnika koja sadrže odredbe neophodne za primjenu Konvencije i sporazuma Unije, donosi Vijeće za poštanske operativne poslove uzimajući u obzir odluke Kongresa.

6. Završni protokoli priloženi Aktima Unije, navedeni u st. 3, 4 i 5, sadrže rezerve na ove akte.

Članak XI

(Izmijenjeni i dopunjeni članak 25.)

Potpisivanje, autentifikacija, ratifikacija, prihvatanje, odobravanje i pristupanje Aktima Unije

1. Akte Unije koji proizlaze iz Kongresa potpisuju opunomoćenci država članica.

2. Pravilnik ovjeravaju predsjednik i Generalni tajnik Vijeća za poštanske operativne poslove.

3. Akte Unije ratifikuju, prihvataju ili odobravaju države članice potpisnice što je prije moguće, sukladno s njihovim ustavnim pravilima.

4. (izbrisan)

5. Kada država članice ne ratifikuje, prihvati ili odobri Akte Unije, koje je potpisala, ti Akti i dalje se primjenjuju na ostale države članice koje su ih ratifikovale, prihvatile ili odobrile.

6. Države članice mogu u bilo kojem trenutku pristupiti Aktima Unije koje nisu potpisale, sukladno s odgovarajućim postupcima navedenim u Poslovniku o radu Kongresa.

7. Obavijest o pristupanju država članica Aktima Unije vrši se sukladno članku 26.

Članak XII

(Izmijenjeni i dopunjeni članak 26.)

Obavijest o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju i pristupanju Aktima Unije

1. Instrumenti ratifikacije, prihvaćanja, odobravanja i pristupanja Aktima Unije pohranjuju se što je prije moguće kod Generalnog direktora Međunarodnog ureda, koji o tome obavještava vlade država članica.

Članak XIII

(Članak 27. izbrisan)

Pristupanje sporazumima

(izbrisan)

Članak XIV

(Izmijenjeni i dopunjeni članak 28.)

Otkazivanje Sporazuma Unije

1. Svaka država članica može prestati biti strankom jednog ili više Sporazuma Unije, sukladno s odgovarajućim uvjetima navedenim u članku 12.

Članak XV

(Izmijenjeni i dopunjeni članak 29.)

1. Država članica ima pravo podnijeti prijedloge koji se odnose na Akte Unije čija je stranka, bilo na Kongresu ili između dva Kongresa.

2. Međutim, prijedlozi koji se odnose na Ustav i na Opći pravilnik mogu se podnijeti samo na Kongresu.

3. Nadalje, prijedlozi koji se tiču Pravilnika podnose se Vijeću za poštanske operativne poslove posredstvom Međunarodnog ureda.

Članak XVI

(Izmijenjeni i dopunjeni članak 30.)

Izmjene i dopune Ustava

1. Najmanje dvije trećine država članica Unije s pravom glasa moraju odobriti prijedloge podnesene Kongresu, a koji se odnose na ovaj Ustav, kako bi bili usvojeni.

2. Izmjene i dopune Ustava koje Kongres usvoji su predmet Dodatnog protokola i stupaju na snagu na dan naveden u protokolu prema odluci tog istog Kongresa. Ne dovodeći u pitanje obvezujući karakter Ustava kako je predviđeno u članku 22.1, države članice ratifikuju, prihvataju, odobravaju ili pristupaju navedenim izmjenama i dopunama što je prije moguće. Sa instrumentima ratifikacije, prihvatanja, odobravanja i pristupanja postupa se sukladno članku 26.

Članak XVII

(Izmijenjeni i dopunjeni članak 31.)

Izmjena i dopuna Konvencije, Općeg pravilnika i Sporazuma Unije

1. Konvencija, Opći pravilnik i Sporazumi Unije utvrđuju uvjete koji se moraju ispuniti za odobravanja prijedloga koji se na njih odnose.

2. Izmjene i dopune Općeg pravilnika, Konvencije i sporazuma Unije predmet su dodatnog protokola i stupaju na snagu na datum koji odredi Kongres. Ne dovodeći u pitanje obvezujući karakter gore navedenih Akata Unije, kako je predviđeno u članku 22., države članice, što je prije moguće, ratifikuju, prihvataju, odobravaju ili pristupaju izmjenama i dopunama. Sa instrumentima ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja postupa se sukladno s postupkom utvrđenim u članku 26. Ova se odredba također primjenjuje, mutatis mutandis, na sve izmjene i dopune Konvencije i sporazuma Unije usvojene između kongresa.

Članak XVIII

Stupanje na snagu i trajanje Dodatnog protokola Ustavu Svjetske poštanske unije.

Ovaj Dodatni protokol stupa na snagu 01. srpnja, 2022 i ostaje na snazi neodređeno vrijeme.

U potvrdu navedenog, opunomoćenci vlada država članica sastavili su ovaj Dodatni protokol koji ima istu snagu i istu valjanost kao da su njegove odredbe unijete u tekst Ustava i potpisali ga u jednom izvorniku koji će ostati pohranjen kod generalnog direktora Međunarodnog ureda. Međunarodni ured Svjetske poštanske unije svakoj će državi članici dostaviti kopiju Dodatnog protokola.

Sastavljeno u Abidžanu, 26. kolovoza, 2021. godine

Treći Dodatni protokol uz Opći pravilnik Svjetske poštanske unije

Treći Dodatni protokol uz Opći pravilnik Svjetske poštanske unije

Sadržaj¹

Članak

I. (članak 106 izmjenjen) Sastav i funkcioniranje Upravnog vijeća

II. (članak 107 izmjenjen) Funkcije Upravnog vijeća

III. (članak 108 izmjenjen) Organiziranje sjednica Upravnog vijeća

IV. (članak 110 izmjenjen) Povrat putnih troškova

V. (članak 112 izmjenjen) Sastav i funkcioniranje Vijeća za poštanske operativne poslove

VI. (članak 113 izmjenjen) Funkcije Vijeća poštanske za operativne poslove

VII. (članak 114 izmjenjen) Organiziranje sjednica Vijeća za poštanske operativne poslove

VIII. (članak 116 izmjenjen) Povrat putnih troškova

IX. (članak 119 izmjenjen) Sastav Konsultativnog odbora

X. (članak 120 izmjenjen) Članstvo u Konsultativnom odboru

XI. (članak 121 izmjenjen) Funkcije Konsultativnog odbora

XII. (članak 124 izmjenjen) Posmatrači Konsultativnog odbora

XIII. (članak 127 izmjenjen) Dužnosti generalnog direktora

XIV. (članak 132 izmjenjen) Informacije. Mišljenja. Zahtjevi za pojašnjenja i izmjene i dopune Akata. Upiti. Uloga u podmirivanju računa

¹ Sukladno članku 24.2 Poslovnika o radu Kongresa, Međunarodni ured ponovo numerira odredbe sadržane u prečišćenim verzijama Akata Unije na koje se poziva u ovom dokumentu, s ciljem ispravnog prikazivanja redoslijeda ovih odredbi u gore navedenim aktima.

XV. (članak 138 izmjenjen) Postupak podnošenja prijedloga Kongresu

XVI. (članak 138bis izmjenjen) Postupak za izmjene prijedloga dostavljenih sukladno članku 138.

XVII. (članak 140 izmjenjen) Razmatranje prijedloga za izmjenu Konvencije ili Sporazuma između dva kongresa

XVIII. (članak 141 izbrisan) Postupak za podnošenje prijedloga Vijeću za poštanske operativne poslove u svezi s pripremom novih pravilnika u svjetlu odluka koje donosi Kongres.

XIX. (članak 144 izmjenjen) Stupanje na snagu pravilnika i drugih odluka usvojenih između dva Kongresa

XX. (članak 145 izmjenjen) Utvrđivanje troškova Unije

XXI. (članak 146 izmjenjen) Uređivanje doprinosa država članica

XXII. (članak 150 izmjenjen) Razredi doprinosa

XXIII. (članak 153 izmjenjen) Postupak arbitraže

XXIV. (članak 155 izmjenjen) Jezici koji se koriste u dokumentima, raspravama i službenoj prepisci

XXV. (članak 158 izmjenjen) Stupanje na snagu i trajanje Općeg pravilnika

XXVI. Stupanje na snagu i trajanje Dodatnog protokola Općeg pravilnika Svjetske poštanske unije

Treći Dodatni protokol uz Opći pravilnik Svjetske poštanske unije¹

Opunomoćenici vlada država članica Svjetske poštanske unije na sastanku Kongresa u Abidžanu, sukladno članku 22.2. Ustava Svjetske poštanske unije zaključenog u Beču 10. srpnja, 1964. godine, su zajedničkom suglasnošću i sukladno člankom 25.4 Ustava usvojili sljedeće izmjene i dopune Općeg pravilnika.

Članak I

(Izmjene i dopune članka 106.)

Sastav i funkcioniranje Upravnog vijeća

1. Upravno vijeće se sastoji od četrdeset i jedne članice, koje izvršavaju svoju funkciju u razdoblju između dva uzastopna kongresa.

2. Uloga predsjedatelja proizlazi iz prava države domaćina Kongresa. Kada se država članica odrekne tog prava, postaje de jure član, i kao rezultat toga, geografska skupina kojoj pripada ima na raspolaganju dodatno mjesto i na to se ne primjenjuju restriktivne odredbe iz stavka 3. U tom slučaju, Upravno vijeće za predsjedatelja bira predstavnika jedne od država članica koje su iz iste geografske skupine države domaćina.

3. Četrdeset ostalih članica Upravnog vijeća bira kongres na osnovi jednakomjerne geografske zastupljenosti. Najmanje se pola članstva ponovno bira na svakom kongresu; niti jedna država članica ne može biti izabrana na tri uzastopna kongresa. Ne dovodeći u pitanje naprijed navedeno, jedno mjesto u geografskoj skupini kojoj pripadaju zemlje članice definirane kao pacifičke otočne zemlje i teritoriji (prema relevantnom spisku koji su uspostavili Ujedinjeni narodi) rezervirano je za te zemlje članice.

4. Svaki član Upravnog vijeća imenuje svog predstavnika. Članovi Upravnog vijeća Aktivno će sudjelovati u njegovom radu.

5. Rad člana Upravnog vijeća se ne plaća. Operativne troškove Vijeća plaća Unija.

6. Upravno vijeće definira, formalizira i/ili uspostavlja stalne i radne skupine ili druga tijela koja se uspostavljaju unutar njegove strukture, uz obvezu poštivanja strategije Unije i poslovnog plana koje je usvojio Kongres.

Članak II

(Izmjene i dopune članka 107.)

Funkcije Upravnog vijeća

Upravno vijeće ima sljedeće funkcije:

1.1 Nadgleda sve aktivnosti Unije između dva kongresa, osiguravajući poštivanje odluka Kongresa; proučava pitanja u vezi s politikama vlada o poštanskim pitanjima, te uzima u obzir razvoj međunarodne regulative u svezi s trgovinom i uslugama i tržišnim natjecanjem.

1.2 Unaprjeđuje, koordinira i nadzire sve oblika poštanske tehničke pomoći u okviru međunarodne tehničke suradnje;

1.3 Razmatra nacrt četverogodišnjeg poslovnog plana Unije kojeg je odobrio Kongres i finalizira ga usklađivanjem aktivnosti navedenih u nacrtu plana za četverogodišnje razdoblje sa stvarno dostupnim resursima. Plan bi također, ako je primjereno, trebao biti u skladan s rezultatima procesa određivanja prioriteta koji provodi Kongres. Konačna verzija četverogodišnjeg poslovnog plana Unije, dovršena i odobrena od strane Upravnog vijeća, tada predstavlja temelj za pripremu godišnjeg programa i proračuna, kao i za godišnje operativne planove koje će izraditi i provesti Upravno vijeće i Vijeće poštanske operativne poslove.

1.4 Razmatra i odobrava godišnji program i proračun i račun Unije, uzimajući u obzir konačnu verziju poslovnog plana Unije, kako je opisano u članku 107.3.1.

1.5 Odobrava prekoračenje gornje granice rashoda/troškova, ako to okolnosti zahtijevaju, sukladno članku 145.3 do 5.

1.6 Odobrava izbor nižeg razreda doprinosa, ako je to traženo, sukladno s uvjetima utvrđenim u članku 150.6;

1.7 Odobrava promjene geografske skupine, ako je to zatražila država članica, uzimajući u obzir stajališta država koje su članice određene geografske skupine.

1.8 Uspostavlja ili ukida radna mjesta u Međunarodnom uredu koja se financiraju iz redovnog proračuna, uzimajući u obzir ograničenja postavljena u svezi s utvrđenom gornjom granicom rashoda.

1.9 Odlučuje o uspostavi kontakta s državama članicama radi provedbe svojih funkcija.

1.10 Nakon savjetovanja s Vijećem za poštanske operativne poslove odlučuje o odnosima koji se uspostavljaju s organizacijama koje nisu posmatrači u smislu članka 105.1 i članka 105.2.1.

1.11 Razmatra izvješća Međunarodnog ureda o odnosima SPU-a s drugim međunarodnim tijelima i donosi odluke koje smatra prikladnima o održavanju takvih odnosa i radnjama koje treba poduzeti u svezi s njima.

1.12 Poslije savjetovanja s Vijećem za poštanske operativne poslove i generalnim tajnikom, pravovremeno određuje specijalizirane agencije Ujedinjenih naroda, međunarodne organizacije, udruženja, preduzeća i kvalificirane osobe koji će biti pozvani kao ad hoc posmatrači na određene sastanke Kongresa i njegovih odbora, kada je to u interesu Unije ili rada Kongresa, i nalaže Generalnom direktoru Međunarodnog ureda da dostavi potrebne pozive.

1.13 Određuje državu članicu domaćina narednog Kongresa u slučaju navedenom u članku 101.3.

1.14 Pravovremeno utvrđuje, nakon savjetovanja s Vijećem za poštanske operativne poslove, broj Odbora potrebnih za izvršavanje zadataka Kongresa i određuje njihove funkcije.

¹ Sukladno dokumentu 39 Kongresa u Abidžanu u englesku verziji Općeg pravilnika su unesene različite izmjene kako bi se uveo rodno neutralni jezik. Budući da ove uredničke izmjene ne utječu na službeni tekst na francuskom jeziku, one nisu označene kao izmjene u ovom izdanju.

1.15 Nakon savjetovanja s Vijećem za poštanske operativne poslove i uz odobrenje Kongresa određuje države članice koje su spremne:

1.15.1 preuzeti mjesta zamjenika predsjedatelja Kongresa i predsjedatelja i zamjenika predsjedatelja odbora, uzimajući u obzir, koliko je to moguće, jednakomjernu geografsku zastupljenost država članica; i

1.15.2 biti u užim odborima Kongresa.

1.16 Određuje svoje članove koji će biti članovi Konsultativnog odbora.

1.17 Razmatra i odobrava, u okviru svojih nadležnosti, sve aktivnosti neophodne za očuvanje i poboljšanje kvalitete međunarodnih poštanskih usluga i njihove modernizacije.

1.18 Proučava, na zahtjev Kongresa, Vijeća za poštanske operativne poslove ili država članica, administrativne, zakonodavne i pravne probleme u svezi s Unijom ili međunarodnim poštanskim uslugama; na Upravnom vijeću je da odluči da li je, u gore navedenim područjima, svrsishodno provoditi studije koje zatraže države članice između dva kongresa.

1.19 Formulira prijedloge koji se dostavljaju na odobravanje bilo Kongresu ili državama članicama sukladno s člankom 140.

1.20 Dostavlja teme za studije na pregled Vijeću za poštanske operativne poslove sukladno članku 113.1.6.

1.21 Pregledava i odobrava u konzultacijama s Vijećem za poštanske operativne poslove nacrt Strategije koja se predstavlja Kongresu.

1.22 Zaprima i razmatra izvješća i preporuke Konsultativnog odbora i razmatra preporuke Konsultativnog odbora radi dostavljanja Kongresu.

1.23 Vršiti kontrolu aktivnosti Međunarodnog ureda.

1.24 Odobrava godišnje izvješće o radu Unije i godišnje izvješće o finansijskim operacijama koje priprema Međunarodni ured i, gdje je to potrebno, daje svoje mišljenje.

1.25 Po potrebi utvrđuje načela, koja Vijeće za poštanske operativne poslove mora uzeti u obzir u svom proučavanju pitanja s velikim finansijskim posljedicama (naknade, terminalni troškovi, tranzitna naknada, temeljne cijene prijevoza zračne pošte i slanje pismonosnih pošiljki u inozemstvo); pažljivo prati proučavanje ovih pitanja, te pregledava i odobrava usklađenost s gore navedenim načelima.

1.26 Odobrava, u okviru svojih nadležnosti, preporuke Vijeća za poštanske operativne poslove za usvajanje, te po potrebi odobrava pravila ili novi postupak do trenutka dok Kongres ne donese odluku o tom pitanju.

1.27 Razmatra godišnje izvješće koje priprema Vijeće za poštanske operativne poslove i sve prijedloge koje dostavi Vijeće.

1.28 Odobrava četverogodišnje izvješće koje je pripremio Međunarodni ured u suradnji s Vijećem za poštanske operativne poslove o učinku država članica u pogledu provedbe Strategije Unije odobrene na prethodnom Kongresu, za podnošenje narednom Kongresu.

1.29 Uspostavlja okvir za organizaciju Konsultativnog odbora i daje suglasnost u organiziranju Konsultativnog odbora, sukladno s odredbama članka 122.

1.30 Utvrđuje kriterije za članstvo u Konsultativnom odboru i opoziva članstvo sukladno s tim kriterijima, kako je detaljnije navedeno u relevantnim poslovnicima navedenim u članku 122.

1.31 Donosi Pravilnik o finansiranju Unije.

1.32 Donosi pravila u svezi s korištenjem Rezervnog fonda.

1.33 Donosi pravila u svezi s Posebnim fondom.

1.34 Donosi pravila u svezi s Fondom za posebne aktivnosti.

1.35 Donosi pravila u svezi s Dobrovoljnim fondom.

1.36 Donosi Pravilnik o službenicima i uvjete službe za izabrane zvaničnike.

1.37 Donosi pravila u svezi s Socijalnim fondom.

1.38 Izvršava, u kontekstu članka 152, opći nadzor nad uspostavom i aktivnostima pomoćnih tijela koje finansiraju korisnici.

1.39 Usvaja Poslovnik o radu i izmjene i dopune Poslovnika.

Članak III

(Izmjene i dopune članka 108.)

Organiziranje sjednica Upravnog vijeća

1. Na svojoj konstituirajućoj sjednici, koju saziva i otvara predsjedatelj Kongresa, Upravno vijeće bira četiri zamjenika predsjedatelja iz reda svojih članova. Predsjedatelj i zamjenici predsjedatelja su države članice iz svake od pet geografskih skupina Unije.

2. Upravno vijeće se sastaje dva puta godišnje, ili u iznimnim slučajevima više puta, u sjedištu Unije, sukladno s odgovarajućim procedurama navedenim u Poslovniku o radu.

3. Upravni odbor čine predsjedatelj i zamjenici predsjedatelja, te predsjedatelj odbora, supredsjedatelj i zamjenici predsjedatelja Upravnog vijeća. Ovaj odbor priprema i usmjerava rad svake sjednice Upravnog vijeća. Odobrava, u ime Upravnog vijeća, godišnje izvješće o radu Unije koji priprema Međunarodni ured i preuzima sve druge zadatke koje Upravno vijeće odluči povjeriti mu ili za koje se pojavi potreba tijekom procesa strateškog planiranja.

4. Predsjedatelj Vijeća za poštanske operativne poslove zastupa to tijelo na sastancima Upravnog vijeće kada se na dnevnom redu nalaze pitanja od interesa za Vijeće za poštansku operativu.

5. Predsjedatelj Savjetodavnog odbora zastupa tu organizaciju na sastancima Upravnog vijeća kada dnevni red sadrži pitanja od interesa za Savjetodavni odbor.

Članak IV

(Izmjene i dopune članka 110.)

Povrat putnih troškova

1. Putne troškove predstavnika članova Upravnog vijeća koji sudjeluju na sastancima Vijeća snose njihove države članice. Međutim, jedan predstavnik svake države članice kategorizirane kao države u razvoju ili manje razvijene države sukladno s spiskovima koje je utvrdilo Upravno vijeće odnosno Ujedinjeni narodi, ima pravo na povrat, osim za sastanke koji se održavaju tijekom Kongresa, putnih troškova za povratnu avionsku kartu, ekonomska klasa, i/ili povratnu željezničku kartu, prva klasa, ili troškove puta bilo kojim sredstvom pod uvjetom da iznos ne premašuje cijenu povratne avionske karte ekonomske klase. Isto pravo imati će svaki članak Odbora i drugih tijela kada se sastaju izvan Kongresa i sastanaka Vijeća.

Članak V

(Izmjene i dopune članka 112.)

Sastav i funkcioniranje Vijeća za poštanske operativne poslove

1. Vijeće za poštanske operativne poslove sastoji se od četrdeset i osam članova koji rade između dva kongresa.

2. Članove Vijeća za poštanske operativne poslove bira Kongres na temelju odobrene geografske zastupljenosti. Najmanje jedna trećina članova svake geografske skupine ponovno se bira na svakom kongresu. Ne dovodeći u pitanje prethodno navedeno, jedno mjesto u geografskoj skupini kojoj pripadaju zemlje članice definirane kao pacifičke otočne zemlje

i teritoriji (prema relevantnom popisu koji su uspostavili Ujedinjeni narodi) rezervirano je za te države članice.

3. Svaki član Vijeća za poštanske operativne poslove imenuje svog predstavnika(e). Članovi Vijeća za poštanske operativne poslove aktivno sudjeluju u radu Vijeća.

4. Operativne troškove Vijeća za poštanske operativne poslove snosi Unija. Njeni članovi ne primaju platu za svoj rad.

5. Vijeće za poštanske operativne poslove definira, formalizira i/ili uspostavlja stalne skupine, radne skupine, pomoćna tijela koja financiraju korisnici ili druga tijela koja će se uspostaviti unutar njegove strukture, pri čemu se dužna pažnja posvećuje strategiji i poslovnom planu Unije koje je usvojio Kongres.

Članak VI

(Izmjene i dopune članka 113.)

Funkcije Vijeća za poštanske operativne poslove

1. Funkcije Vijeća za poštanske operativne poslove su sljedeće:

1.1. Koordinira praktične mjere za razvoj i unaprjeđenje međunarodnih poštanskih usluga.

1.2. Izvršava, uz odobrenje Upravnog vijeća u okviru njegove nadležnosti, sve mjere koje se smatraju neophodnom radi očuvanja i poboljšanja kvalitete, te modernizacije međunarodnih poštanskih usluga.

1.3. Odlučuje o kontaktima s državama članicama i njihovim javnim operaterima poštanskih usluga radi izvršavanja svojih funkcija.

1.4. Poduzima neophodne korake za studiju i objavu eksperimenata i napretka koje su napravile određene države članice u području tehničke, operativne, ekonomske i stručne obuke od interesa drugim državama članicama i njihovim javnim operaterima poštanskih usluga.

1.5. Poduzima, u dogovoru s Upravnim vijećem, odgovarajuće korake u području tehničke suradnje sa svim zemljama članicama Unije i njihovim javnim operaterima poštanskih usluga, a posebno s novim zemljama i zemljama u razvoju i njihovim javnim operaterima poštanskih usluga.

1.6. Ispituje sva druga pitanja koja mu podnese član Vijeća za poštansku operativu, Upravno vijeće ili bilo koja država članica ili imenovani davatelj poštanskih usluga.

1.7. Prima i raspravlja o izvješćima, kao i o preporukama Savjetodavnog odbora i, u slučaju pitanja od interesa za Vijeće za poštansku operativu, ispituje i daje komentare na preporuke Savjetodavnog odbora za podnošenje Kongresu.

1.8. Određuje svoje članove koji će biti članovi Savjetodavnog odbora.

1.9. Provodi studiju o najvažnijim operativnim, komercijalnim, ekonomskim i tehničkim problemima suradnje koji su od interesa za sve zemlje članice ili njihove imenovane davatelje poštanskih usluga, uključujući pitanja s velikim financijskim posljedicama (naknade, terminalne naknade, tranzitne naknade, troškove avionskog prijevoza pošte, cijene paketske pošte i otpremu pismonosnih pošiljaka u inozemstvo), te priprema informacije, mišljenja i preporuke za postupanje po istima.

1.10. Daje dodatne informacije Upravnom vijeću za razvoj nacrtu strategije Unije i nacrtu četverogodišnjeg poslovnog plana Unije koji se podnose Kongresu.

1.11. Proučava probleme nastave i stručnog osposobljavanja od interesa za države članice i njihove imenovane davatelje poštanskih usluga, kao i za nove zemlje i zemlje u razvoju.

1.12. Proučava sadašnji položaj i potrebe novih zemalja i zemalja u razvoju i priprema odgovarajuće preporuke o načinima i sredstvima poboljšanja njihovih poštanskih usluga.

1.13. Revidira propise Unije; i u tom smislu, Vijeće za poštanske operativne poslove podliježe smjernicama Upravnog vijeća o pitanjima temeljne politike i načela.

1.14. Formulira prijedloge koji se podnose na odobrenje ili Kongresu ili državama članicama sukladno s člankom 140.; potrebno je odobrenje Upravnog vijeća kada se ti prijedlozi odnose na pitanja iz njegove nadležnosti.

1.15. Ispituje, na zahtjev države članice, svaki prijedlog koji ta država članica prosljedi Međunarodnom uredu prema članku 139., priprema zapažanja o navedenom prijedlogu i upućuje Međunarodni ured da priloži ta zapažanja prijedlogu prije nego što ga podnese na odobrenje državama članicama.

1.16. Preporučuje, ako je potrebno, i gdje je to prikladno nakon odobrenja Upravnog vijeća i konzultacija sa svim državama članicama, usvajanje propisa ili novog postupka do trenutka kada Kongres donese odluku o tom pitanju.

1.17. Priprema i izdaje, u obliku preporuka državama članicama i njihovim javnim operaterima poštanskih usluga (ili kao obvezujuće odredbe ako je tako predviđeno Aktima Unije), standarde za tehnološke, operativne i druge procese u okviru svoje nadležnosti gdje je ključna ujednačenost prakse; na sličan način izdaje, prema potrebi, izmjene i dopune standarda koje je već usvojilo.

1.18. Uspostavlja okvir za organizaciju pomoćnih tijela koja financiraju korisnici i daje suglasnost na organizaciju tih tijela sukladno s odredbama članka 152.

1.19. Zaprima i raspravlja o izvješća pomoćnih tijela koja financiraju korisnici na godišnjoj razini.

1.20. Usvaja svoj Poslovnik o radu i izmjene i dopune tog Poslovnika.

Članak VII

(Izmjene i dopune članka 114.)

Organizacija sjednica Vijeća za poštanske operativne poslove

1. Na svom prvom sastanku, koji saziva i otvara predsjedatelj Kongresa, Vijeće za poštanske operativne poslove među svojim članovima bira predsjedatelja, zamjenika predsjedatelja, te predsjedatelja/zamjenika predsjedatelja/supredsjedatelja Odbora. Predsjedatelj i zamjenici predsjedatelja su države članice iz svake od pet geografskih skupina Unije.

2. Vijeće za poštanske operativne poslove sastaje se dva puta godišnje u sjedištu Unije, ili u iznimnim slučajevima i više puta, sukladno s relevantnim procedurama navedenim u Poslovniku o radu Vijeća.

3. Predsjedatelj i zamjenici predsjedatelja, te predsjedatelj, supredsjedatelj i zamjenici predsjedatelja Vijeća za poštanske operativne poslove čine Upravni odbor. Ovaj odbor priprema i usmjerava rad svakog sastanka Vijeća za poštanske operativne poslove i preuzima sve zadatke koje mu ono odluči dodijeliti ili za kojima se pojavi potreba tijekom procesa strateškog planiranja.

4. Na temelju Strategije Unije koju je usvojio Kongres, a posebno u dijelu koji se odnosi na strategije stalnih tijela Unije, Vijeće za poštanske operativne poslove, na sjednici nakon Kongresa, priprema temeljni program rada koji sadrži niz taktika usmjerenih na provedbu strategija. Ovaj temeljni program rada, koji će uključivati ograničeni broj projekata o aktualnim temama od zajedničkog interesa, revidira se svake godine u svjetlu novih stvarnosti i prioriteta.

5. Predsjedatelj Savjetodavnog odbora predstavlja tu organizaciju na sastancima Vijeća za poštanske operativne poslove kada dnevni red sadrži pitanja od interesa za Savjetodavni odbor.

Članak VIII
(Izmjene i dopune članka 116.)
Povrat putnih troškova

1. Putne troškove predstavnika članova Vijeća za poštanske operativne poslove koji sudjeluju na sastancima Vijeća snose njihove države članice. Međutim, jedan predstavnik svake države članice kategorizirane kao države u razvoju ili manje razvijene države u skladu sa spiskom koji su utvrdili Ujedinjeni narodi, ima pravo na povrat, osim za sastanke koji se održavaju tijekom Kongresa, putnih troškova za povratnu avionsku kartu, ekonomska klasa, i/ili povratnu željezničku kartu, prva klasa, ili troškove puta bilo kojim sredstvom pod uvjetom da iznos ne premašuje cijenu povratne avionske karte ekonomske klase.

Članak IV
(izmjene i dopune članka 119)

Sastav Savjetodavnog odbora

1. Savjetodavni odbor se sastoji od:

1.1. nevladinih organizacija (uključujući organizacije koje predstavljaju korisnike, davatelja usluga dostave, poštanske radnike i poštanske poslodavce); filantropske subjekte; standardizacijske, financijske i razvojne organizacije; dobavljače roba i pružatelje usluga sektoru poštanskih usluga; prijevoznike subjekte i druge subjekte privatnog sektora; kao i organizacije pojedinaca i preduzeća koje imaju interes podržati misiju i ciljeve Unije;

1.1bis visoko rangirane osobe iz poštanskog sektora koje preporučuju države članice ili predmetna tijela Unije, uključujući Savjetodavni odbor.

1.1ter (Izbrisan)

1.2 (Izbrisan)

1.3 (Izbrisan)

1bis Svi članovi Savjetodavnog odbora moraju imati mjesto boravka (i, ako to zahtijeva dotična država članica, biti propisno registrirani) ili, u slučaju visoko rangiranih osoba navedenih u 1.1bis, imati stalno prebivalište u državi članici Unije.

2. Operativne troškove Savjetodavnog odbora dijele članovi Savjetodavnog odbora, osim ako Upravno vijeće ne odredi drugačije. U tom pogledu, a kako je dalje navedeno u Poslovniku o radu Savjetodavnog odbora, mogu se primjenjivati različite članarine ovisno o specifičnoj pravnoj prirodi i financijskim mogućnostima članova Savjetodavnog odbora.

3. Članovi Savjetodavnog odbora neće primati plaću niti bilo kakvu drugu naknadu.

Članak X
(izmjene i dopune članka 120)

Članstvo u Savjetodavnom odboru

1. Članstvo u Savjetodavnom odboru utvrđuje se kroz proces prijave i prihvaćanja koji uspostavlja Upravno vijeće i provodi se sukladno članku 107.1.30.

1bis Svi zahtjevi za članstvo u Savjetodavnom odboru koje su podnijeli subjekti ili visoko rangirane osobe navedene u članku 119. moraju biti popraćeni prethodnim pismenim odobrenjem ili preporukom odgovarajuće države članice Unije, sukladno članku 119.1bis tog članka.

2. Svaki članak Savjetodavnog odbora imenuje svoje predstavnike.

Članak XI
(Izmjene i dopune članka 121.)

Funkcije Savjetodavnog odbora

1. Savjetodavni odbor ima sljedeće funkcije:

1.1 Pregleda dokumente i izvješća Upravnog vijeća i Vijeća za poštansku operativu. U izuzetnim okolnostima, pravo primanja određenih tekstova i dokumenata može biti ograničeno kada se radi o povjerljivom predmetu sastanka ili povjerljivom dokumentu, sukladno s člankom 109.2.3 i člankom 115.2.3.

1.2 Vodi studije i daje svoj doprinos studijama o važnim pitanjima za članove Savjetodavnog odbora.

1.3 Razmatra pitanja koja utječu na sektor poštanskih usluga i sačinjava izvješća o tim pitanjima.

1.4 Osigurava dodatne informacije za rad Upravnog vijeća i Vijeća za poštansku operativu, uključujući i podnošenje izvješća i preporuka, te davanje mišljenja tim Vijećima.

1.5 Daje preporuke Kongresu, koje treba odobriti Upravno vijeće, a kada je riječ o pitanjima od interesa za Vijeće za poštansku operativu, ono ih treba pregledati i dati svoj komentar.

Članak XII

(Izmjene i dopune članka 124.)

Posmatrači Savjetodavnog odbora

1. Države članice Unije i posmatrači i ad hoc posmatrači iz članka 105. mogu sudjelovati na sjednicama Savjetodavnog odbora, bez prava glasa.

2. Iz logističkih razloga, Savjetodavni odbor može ograničiti broj sudionika po posmatraču i ad hoc posmatraču. Time se također može ograničiti njihovo pravo da govore tijekom rasprava.

3. Iznimno, zbog povjerljivosti predmeta sastanka ili dokumenata, posmatrači i ad hoc posmatrači mogu biti isključeni sa sastanaka ili nekih dijelova sastanka ili njihovo pravo da dobiju dokumente može biti ograničeno. O ovom ograničenju se odlučuje od slučaja do slučaja i to od strane odgovarajućeg tijela ili predsjedatelja tog tijela. O takvim situacijama se izvještava Upravno vijeće i Vijeće za poštanske operativne poslove kada je riječ o pitanjima značajnim za Vijeće za poštanske operativne poslove. Ako utvrdi da je to neophodno, Upravno vijeće može naknadno razmotriti ograničenja uz konzultacije sa Vijećem za poštanske operativne poslove, prema potrebi.

Članak XIII

(Izmjene i dopune članka 127.)

Dužnosti generalnog direktora

Obis Generalni direktor je pravni predstavnik Unije.

1. Generalni direktor organizira, upravlja i vodi Međunarodni ured.

2. U pogledu klasificiranja radnih mjesta, imenovanja i unaprjeđenja:

2.1 Generalni direktor je ovlašten klasificirati radna mjesta prema platnom razredu G1 do D2 kao i imenovati i unaprjeđivati službenike koji imaju taj platni razred.

2.2 Za imenovanje u platnom razredu P1 do D2, generalni direktor uzima u obzir stručnu spremu kandidata koji su državljani države članice ili koji obavljaju svoje stručne aktivnosti u državi članici, uzimajući u obzir pravednu geografsku i jezičnu zastupljenost, kao i rodnu jednakost. D2 radno mjesto popunjavaju, ako je moguće, kandidati iz različitih regija i regija iz kojih ne dolaze generalni direktor i zamjenik direktora, uvažavajući, u najvećoj mogućoj mjeri, učinkovitost rada Međunarodnog ureda.

2.3 Prilikom imenovanja novog službenika generalni direktor također uzima u obzir, da u principu, osobe koje su u platnom razredu D2, D1 i P5 moraju biti državljani različitih država članica Unije.

2.4 Za unaprjeđenje službenika Međunarodnog ureda u platni razred D2, D1 i P5, generalni direktor se ne mora držati istog principa kao u 2.3.

2.5 Zahtjevi za pravednom geografskom i jezičnom zastupljenošću i rodnom jednakošću uzimaju se u obzir tek poslije razmatranja kvalifikacija u procesu zapošljavanja.

2.6 Generalni direktor izvještava Upravno vijeće jednom godišnje o imenovanju i unaprjeđenju po platnim razredima P4 do D2.

3. Daljnje dužnosti generalnog direktora su:

3.1. djeluje kao depozitar Akata Unije i posrednik u postupku pristupanja i prijema u Uniju i istupanja iz Unije;

3.2. obavještava o odlukama Kongresa sve vlade država članica;

3.3. obavještava sve države članice i njihove imenovane davatelje poštanskih usluga u svezi s Pravilima koje je pripremio ili revidiralo Vijeće za poštanske operativne poslove;

3.4. priprema nacrt godišnjeg proračuna Unije na najnižoj mogućoj razini koji je usklađen sa zahtjevima Unije, te ga pravovremeno podnosi Upravnom vijeću na razmatranje; dostavlja proračun državama članicama Unije nakon što ga odobri Upravno vijeće; zadužen je za izvršenje proračuna;

3.5. obavlja određene dužnosti na zahtjev tijela Unije i one dodijeljene mu Aktima;

3.6. poduzima aktivnosti radi postizanja ciljeva postavljenih od strane tijela Unije, u okviru utvrđene politike i dostupnih sredstava;

3.7. podnosi prijedloge i sugestije Upravnom vijeću ili Vijeću za poštanske operativne poslove;

3.8. nakon završetka Kongresa, dostavlja prijedloge Vijeću za poštanske operativne poslove u svezi s izmjenama Pravilnika kao rezultata odluka Kongresa, sukladno s Poslovníkom Vijeća za poštansku operativu;

3.9. priprema, za Upravno vijeće i na temelju direktiva koje su izdala Vijeća, nacrt Strateškog plana Unije i nacrt četverogodišnjeg poslovnog plana Unije za podnošenje Kongresu;

3.10. priprema, za odobrenje Upravnog vijeća, četverogodišnje izvješće o učinku država članica u pogledu strategije Unije koju je odobrio prethodni Kongres, a koji se dostavlja narednom Kongresu;

3.11. (izbrisan)

3.12. djeluje kao posrednik u odnosima između:

3.12.1 Unije i užih unija;

3.12.2 Unije i Ujedinjenih naroda;

3.12.3 Unije i međunarodnih organizacija čije aktivnosti su od interesa za Uniju;

3.12.4 Unije i međunarodnih organizacija ili udruženja ili preduzeća, koja tijela Unije žele konzultovati ili povezati sa svojim radom;

3.13. preuzima dužnosti generalnog tajnika tijela Unije i vrši nadzor uzimajući u obzir posebne odredbe ovog Općeg pravilnika a naročito:

3.13.1 pripremanje i organizaciju rada tijela Unije,

3.13.2 pripremanje, izradu i distribuciju dokumenata, izvješća i zapisnika;

3.13.3 funkcioniranje tajništva na sastancima tijela Unije;

3.14. prisustvuje sastancima tijela Unije i sudjeluje u raspravama bez prava glasa, uz mogućnost da ga neko drugi predstavlja.

Članak XIV

(Izmjene i dopune članka 132.)

Informacije. Mišljenja. Zahtjevi za pojašnjenja i izmjene i dopune Akata. Upiti. Uloga u podmirivanju računa

1. Međunarodni ured u svako je doba na raspolaganju Upravnom vijeću, Vijeću za poštanske operativne poslove i državama članicama i njihovim javnim operaterima poštanskih usluga radi davanja neophodnih informacija u svezi s pitanjima koja se odnose na usluge.

2. Naročito prikuplja, upoređuje, objavljuje i distribuira sve vrste informacija od interesa za poštanske usluge; daje mišljenje ili pruža usluge rješavanja sporova (u ovom slučaju na plaćenju osnovi i sukladno s relevantnim procedurama koje je usvojilo Upravno vijeće), na zahtjev uključenih strana, o pitanjima koja su predmet spora; djeluje na zahtjeve za pojašnjenja i izmjene Akata Unije i općenito, provodi studije, uredničke ili dokumentacijske poslove kako je to predviđeno tim Aktima ili je u interesu Unije.

3. Provodi ispitivanje na zahtjev država članica i njihovih javnih operatera poštanskih usluga radi prikupljanja mišljenja drugih država članica i njihovih javnih operatera poštanskih usluga u svezi s određenim pitanjem. Rezultati ispitivanja nemaju status glasanja i nisu obvezujući.

4. Može djelovati kao klirinška ustanova u podmirivanju svih vrsta računa koji se odnose na poštanske usluge.

5. Međunarodni ured osigurava povjerljivost i sigurnost komercijalnih podataka koje daju države članice i/ili njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga za obavljanje svojih dužnosti koje proizlaze iz Akata ili odluka Unije.

Članak XV

(Izmjene i dopune članka 138.)

Postupak podnošenja prijedloga Kongresu

1. Uz izuzetke propisane u st. 2. i 5, ovaj postupak koriste sve države članice za podnošenje svih vrsta prijedloga Kongresu:

1.1 prihvaćaju se prijedlozi koji se dostave Međunarodnom uredu najmanje četiri mjeseca prije datuma održavanja Kongresa;

1.2 neće biti prihvaćen nacrt prijedloga tijekom razdoblja od četiri mjeseca koji prethode datumu utvrđenom za održavanje Kongresa;

1.3 prijedlog koji podržavaju najmanje dvije države članice biće prihvaćen ako je dostavljen Međunarodnom uredu u razdoblju između četiri i tri mjeseca prije datuma utvrđenog za održavanje Kongresa;

1.4 prijedlozi koji su dostavljeni Međunarodnom uredu u razdoblju između tri i dva mjeseca prije datuma utvrđenog za održavanje Kongresa neće biti prihvaćeni osim ako ih podržava najmanje osam država članica; prijedlozi koji se dostave nakon tog vremenskog razdoblja neće biti prihvaćeni;

1.5 izjave podrške moraju stići u Međunarodni ured u istom vremenskom roku kao i prijedlozi na koji se te izjave odnose.

2. Prijedlozi koji se odnose na Ustav ili Opći pravilnik moraju se dostaviti Međunarodnom uredu najkasnije četiri mjeseca prije početka Kongresa; sve što stigne poslije tog datuma ali prije početka Kongresa neće se razmatrati osim ako Kongres ne odluči drugačije 2/3 većinom država zastupljenih na Kongresu i osim ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1.

3. Svaki prijedlog u pravilu mora imati samo jedan cilj i sadržavati opravdane izmjene radi postignuća tog cilja. Slično tome, svaki prijedlog koji bi mogao dovesti do značajnih troškova za Uniju mora biti popraćen naznakom njegovog financijskog učinka, koju priprema država članica koja podnosi prijedlog, u konzultacijama s Međunarodnim uredom, kako bi

se finansijska sredstva potrebna za njegovu provedbu mogla utvrditi.

4. Nacrt prijedloga koji države članice šalju Međunarodnom uredu mora imati naslov "Nacrt prijedloga" i ured će ga objaviti pod brojem koji slijedi slovnju oznaku R. Prijedlozi koji nemaju taj znak, ali koji prema mišljenju Međunarodnog ureda govore samo o točkama nacrta, objavljuju se uz odgovarajuće napomene; Međunarodni ured izrađuje spisak tih prijedloga za Kongres.

5. Postupak iz st. 1. i 4. neće se primijeniti ni na prijedloge u svezi s Poslovnikom Kongresa ni na prijedloge koje je dostavilo Upravno vijeće ili Vijeće za poštansku operativu.

Članak XVI

(Izmjene i dopune članka 138bis.)

Postupak za izmjene prijedloga dostavljenih u skladu s člankom 138.

1. Izmjene i dopune već napravljenih prijedloga, uključujući one koje je podnijelo Upravno vijeće ili Vijeće za poštansku operativu, mogu se podnijeti Međunarodnom uredu sukladno s odredbama Poslovnika o radu Kongresa.

2. (izbrisan)

Članak XVII

(Izmjene i dopune članka 140.)

Razmatranje prijedloga za izmjenu Konvencije ili Sporazuma između dva kongresa

1. Svaki prijedlog u svezi s konvencijom, sporazumima i njihovim završnim protokolima prolazi sljedeći postupak: kada država članica pošalje prijedlog Međunarodnom uredu, on ga šalje svim državama članicama na razmatranje. Države članice imaju rok od 45 dana za razmatranje prijedloga i slanje primjedbi Međunarodnom uredu. Izmjene i dopune nisu dopuštene. Nakon isteka 45 dana, Međunarodni ured šalje državama članicama sve primjedbe koje je primio i poziva svaku od država članica na glasanje za ili protiv prijedloga. Države članice čiji glas Međunarodni ured nije primio u roku od 45 dana smatrati će se suzdržanim. Vremensko razdoblje se računa od datuma na cirkularima Međunarodnog ureda. Sva dokumentacija i primjedbe koje proizilaze iz naprijed navedenog postupka dostavljaju se fizičkim ili sigurnim elektroničkim putem, a u slučaju podnesaka koje države članice dostavljaju Međunarodnom uredu, iste mora potpisati propisno ovlašteni predstavnik državnog tijela predmetne države članice. Za potrebe ovog stavka, "sigurna elektronička sredstva" odnose se na bilo koja elektronička sredstva koja se koriste za obradu, pohranu i prijenos podataka koja osiguravaju cjelovitost, integritet i povjerljivost takvih podataka tijekom dostavljanja dokumentacije i prigovora od strane Međunarodnog ureda ili države članice.

2. Ako se prijedlog odnosi na sporazum Unije ili njegov završni protokol, samo države članica koje su strane u sporazumu mogu sudjelovati u postupku opisanom u stavku 1.

Članak XVIII

(Članak 141. izbrisan)

Članak 141.

Postupak za podnošenje prijedloga Vijeću za poštanske operativne poslove u svezi s pripremom novih pravila u svjetlu odluka koje donosi Kongres.

(izbrisan)

Članak XIX

(Izmjene i dopune članka 144.)

Stupanje na snagu pravila i drugih odluka usvojenih između dva Kongresa

1. Pravila ili njihove izmjene i dopune stupaju na snagu na dan naveden u pravilima, kako je odlučilo Vijeće za poštansku regulativu, i ostaju na snazi neodređeni vremenski razdoblje.

2. Sukladno odredbama stava 1, odluke o izmjenama i dopunama Akata Unije koje su usvojene između kongresa neće stupiti na snagu najmanje tri mjeseca nakon objave.

Članak XX

(Izmjene i dopune članka 145.)

Utvrđivanje troškova Unije

1. Sukladno odredbama stavova 2. do 6, godišnji izdaci koji se odnose na aktivnosti tijela Unije ne smiju premašiti 38.890.030 švicarskih franaka za razdoblje od 2022. do 2025. godine. U slučaju da se Kongres planiran za 2025. odgodi, iste gornje granice primjenjuju se i na razdoblje nakon 2025. godine.

2. Troškovi koji se odnose na sazivanje narednog kongresa (putni troškovi tajništva, troškovi prijevoza, troškovi instaliranja opreme za simultano prevođenje, troškovi kopiranja dokumenata tijekom kongresa, itd.) neće premašiti granicu od 2.900.000 švicarskih franaka.

3. Upravno vijeće ovlašteno je prekoračiti ograničenja utvrđena st. 1. i 2. kako bi se uzela u obzir povećanja plaća, doprinosi za penziono osiguranje ili naknade, uključujući usklađivanja radnog mjesta, odobrena od strane Ujedinjenih naroda za primjenu na njihovo osoblje koje radi u Ženevi.

4. Upravno vijeće je također ovlašteno svake godine prilagoditi iznos izdataka osim onih koji se odnose na osoblje na temelju švicarskog indeksa potrošačkih cijena.

5. Bez obzira na stavak 1., Upravno vijeće, ili u slučaju krajnje hitnosti, generalni direktor, može odobriti prekoračenje propisanih ograničenja kako bi se podmirili troškovi velikih i nepredviđenih popravaka zgrade Međunarodnog ureda, pod uvjetom da iznos povećanje ne prelazi 125.000 švicarskih franaka godišnje.

6. Ako se iznosi odobreni u st. 1. i 2. pokažu nedostatnima za osiguranje neometanog rada Unije, ta se ograničenja mogu prekoračiti samo uz odobrenje većine država članica Unije. Svako savjetovanje uključuje potpuni opis činjenica koje opravdavaju takav zahtjev.

Članak XXI

(Izmjene i dopune članka 146.)

Uređivanje doprinosa država članica

1. Države koje pristupaju Uniji ili su primljene i imaju status članica Unije kao i one koje prestaju biti članice Unije plaćaju doprinose za cijelu godinu u kojoj je njihovo pristupanje ili povlačenje iz Unije stupilo na snagu.

2. Države članice plaćaju doprinose Uniji za godišnje troškove unaprijed na temelju proračuna koji je donijelo Upravno vijeće. Doprinosi uplaćuju najkasnije do prvog dana finansijske godine na koju se proračun odnosi. Poslije tog datuma, na iznos dugovanja se naplaćuju kamate u korist Unije i to 5% godišnje od četvrtog mjeseca.

3. Kada su zaostaci obveznih doprinosa Uniji, bez kamata, isti ili viši od iznosa doprinosa države članice za prethodne dvije finansijske godine, država članica neopozivo ustupa Uniji sve ili dio iznosa koje njoj duguju druge države članice, sukladno s propisima koje je donijelo Upravno vijeće. Uvjeti prebacivanja tih dugovanja su utvrđeni sporazumom između države članice, njenih dužnika/vjerovnika i Unije.

4. Ako država članica, iz pravnih ili drugih razloga, ne može napraviti tako ustupanje iznosa dugovanja, mora napraviti raspored za otplatu duga.

5. Osim u iznimnim okolnostima, prema odluci Kongresa ili Upravnog vijeća, povrat zaostalih obveznih doprinosa koji se duguju Uniji ne može trajati duže od deset godina. U slučajevima kada Kongres ili Upravno vijeće odobri sporazum o plaćanju duži od dvadeset godina, minimalni iznos godišnje uplate zaostalih doprinosa trebao bi najmanje biti jednak godišnjem doprinosu države članice potpisnice sporazuma.

6. Također, u iznimnim okolnostima, prema odluci Kongresa ili Upravnog vijeća, bilo koje tijelo može osloboditi državu članicu svih ili dijela kamata ako je ta država platila puni iznos glavnice svojih dugova.

6bis U posebnim iznimnim okolnostima, Kongres ili Upravno vijeće mogu, na pismeni zahtjev države članice u pitanju, odlučiti osloboditi tu državu članicu njenih zaostalih dugova i odmah ukinuti automatske sankcije nametnute protiv nje, uz plaćanje iznosa koji je jednak najmanje jednoj polovici ukupnog iznosa zaostalih dugova (isključujući sve nastale kamate) koje duguje ta država članica.

6ter Kongres ili Upravno vijeće također mogu, na pisani zahtjev države članice s dugotrajnim neplaćanjem dugova, odlučiti iznimno osloboditi tu državu članicu njenih nepodmirenih dugova i odmah ukinuti automatske sankcije nametnute protiv nje, pod uvjetom da navedena država članica zadnjih pet godina plaća svoje obvezne doprinose godišnjim rashodima Unije (uključujući tekuću finansijsku godinu i isključujući sve nastale kamate).

6ter.1 Za potrebe stavka 6ter, "dugotrajni dugovi u zaostatku" definiraju se kao bilo koji iznos u zaostatku (uključujući kamate) koji se odnosi na obvezne doprinose godišnjim rashodima Unije koji su nastali u razdoblju dužem od posljednjih pet finansijskih godina.

6ter.2 Jednako tako za potrebe stavka 6ter i posebno u slučaju najmanje razvijenih zemalja i manjih otočnih zemalja u razvoju definiranih člankom 150.1, Kongres ili Upravno vijeće mogu iznimno odrediti da se "posljednjih pet godina obveznih doprinosa" države članice izračunava na temelju trenutnog razreda doprinosa kojem ta država članica pripada, u kojem se slučaju relevantni iznos trenutnog razreda doprinosa množi sa pet.

6quater U slučaju najmanje razvijenih zemalja i malih otočnih država u razvoju, kako je definirano člankom 150.1, koje su ovlaštene koristiti bilo koji od iznimnih aranžmana plaćanja navedenih u stavovima 6bis i 6ter ovog članka, najmanje 50% iznosa koji je država članica platima dodijeliti će se projektima poštanske tehničke pomoći pod vodstvom Unije čiji je cilj dobrobit te iste države članice.

6quinqies Svi iznosi glavnice ili kamata oslobođeni u okviru izvanrednih aranžmana plaćanja navedenih u stavovima 6bis i 6ter ovog članka, neće se poništiti, već će ih Unija izdvojiti i rezervirati u skladu sa svojim relevantnim finansijskim pravilima. U slučaju da država članica naknadno potpadne pod automatske sankcije, Unija će ponovno registrirati gore navedene iznose, s trenutnim učinkom, kao neplaćene dugove države članice u pitanju.

7. Državi članici se može oprostiti, u okviru otplate duga prema planu koje je odobrilo Upravno vijeće za zakašnjele uplate, cjelokupne kamate ili samo dio akumuliranih ili obračunatih kamata; međutim u tom slučaju dotična država članica mora strogo poštivati rokove otplate u dogovorenom razdoblju od najviše deset godina.

8. Odredbe iz st. 3. do 7. analogno se primjenjuju na troškove prijevoda koje Međunarodni ured plaćuje državama članicama koje pripadaju jezičnim skupinama.

9. Međunarodni ured šalje račune državama članicama najmanje tri mjeseca prije njihovog roka plaćanja. Izvorni računi šalju se na ispravnu adresu koju je navela država članica. elektroničke kopije računa šalju se e-poštom kao napomena ili upozorenja.

10. Nadalje, Međunarodni ured državama članicama pruža jasne informacije svaki put kada im zaračunava kamate na zakašnjele uplate pojedinih računa, tako da države članice mogu lako provjeriti na koje račune se određena kamata odnosi.

Članak XXII (Izmjene i dopune članka 150.) Razredi doprinosa

1. Države članice doprinose pokrivanju troškova Unije prema razredu doprinosa kojem pripadaju. Struktura razreda doprinosa počinje od jedne jedinice i inkrementalno raste po jednu jedinicu do razine definirane u odnosu na najnoviju ljestvicu procjena za raspodjelu troškova Ujedinjenih naroda. Države članice biraju svoj razred doprinosa na temelju svoje ekonomske sposobnosti, uzimajući u obzir prethodno navedenu ljestvicu procjena. Države članice koje su Ujedinjeni narodi uvrstili u najmanje razvijene države plaćaju pola jedinice doprinosa. Male otočne države u razvoju s populacijom manjom od 200.000 stanovnika (prema spisku Ujedinjenih naroda) plaćaju jednu desetinu jedinice doprinosa.

2. Bez obzira na razrede doprinosa navedene u stavku 1., svaka država članica može odlučiti dati veći broj jedinica, za minimalno razdoblje koje je jednako razdoblju između dva kongresa. Najava promjene obavlja se najkasnije na kongresu. Na kraju razdoblja između kongresa, država članica se automatski vraća na svoj izvorni broj jedinica doprinosa osim ako ne odluči zadržati svoj doprinos većeg broja jedinica. Uplata dodatnih doprinosa će sukladno s time povećati i rashode.

3. Države članice svoj broj jedinica biraju po prijemu ili pristupanju Uniji, uzimajući u obzir najnoviju ljestvicu procjena za raspodjelu troškova Ujedinjenih naroda, sukladno s postupkom utvrđenim u članku 21.4. Ustava.

4. Države članice koje plaćaju iznad ekonomskih kapaciteta procijenjenih prema ljestvici procjena za raspodjelu troškova Ujedinjenih naroda imaju pravo smanjiti svoj broj jedinica za najviše dvije jedinice po ciklusu kongresa, pod uvjetom da ovo ne rezultira doprinosom koji je niži od onoga koji bi platile prema trenutnoj ljestvici procjena za raspodjelu troškova Ujedinjenih naroda. Trošak svakog takvog smanjenja solidarno snose sve države članice sukladno s postupkom utvrđenim u članku 21.3. Ustava. Države članice koje plaćaju na razini ispod svojih ekonomskih kapaciteta, prema procjeni u odnosu na ljestvicu procjena za raspodjelu troškova Ujedinjenih naroda, pozivaju se da povećaju svoj broj jedinica za najmanje dvije po ciklusu Kongresa, dok ne dostignu razinu naprijed navedene trenutne ljestvice procjena. One države članice koje to ne učine neće imati koristi od smanjenja vrijednosti jedinice doprinosa koje proizlazi iz povećanja ukupnog broja jedinica doprinosa.

5. (izbrisan)

6. Ipak, u iznimnim okolnostima kao što su prirodne katastrofe koje zahtijevaju međunarodne programe pomoći, Upravno vijeće može odobriti privremeno smanjenje razreda doprinosa jednom između dva kongresa, na zahtjev države članice, ako navedena članica utvrdi da više ne može održavati svoj doprinos u prvobitno odabranom razredu.

7. Privremeno smanjenje razreda doprinosa u primjeni stavka 6. može odobriti Upravno vijeće za razdoblje od najviše dvije godine ili do sljedećeg kongresa, ovisno o tome šta je ranije. Po isteku navedenog razdoblja država članica automatski se vraća na svoj izvorni razred doprinosa.

8. Prelazak u viši razred ne podliježe nikakvim ograničenjima.

Članak XXIII (Izmjene i dopune članka 153.) Postupak arbitraže

1. Kada spor mora riješiti arbitražom između država članica, svaka država članica mora drugoj strani pismeno dostaviti predmet spora i informirati je, putem obavijesti o pokretanju arbitraže, da želi pokrenuti arbitražu.

2. Ako se spor odnosi na pitanja operativne ili tehničke prirode, svaka država članica može zatražiti od svog javnog operatera poštanskih usluga da postupi sukladno s postupkom predviđenim u sljedećim stavicama i dati tako ovlaštenje svom davatelju poštanskih usluga. Država članica u pitanju obavještava se o toku postupka i rezultatu. Države članice ili imenovani davatelji poštanskih usluga se u daljnjem tekstu nazivaju "stranke u arbitraži".

3. Stranke u arbitraži imenuju jednog ili tri arbitra.

4. Ako stranke u arbitraži odluče imenovati tri arbitra, svaka će stranka, sukladno stavku 2, odabrati državi članicu ili javnog operatera poštanskih usluga koji nije direktno uključen u spor da djeluje kao arbitar. Kada nekoliko država članica i/ili javnih operatera poštanskih usluga udružuju u jedan cilj, oni će se smatrati samo jednom strankom za potrebe ovih odredbi.

5. Ako se stranke dogovore o imenovanju tri arbitra, treći arbitar će biti zajednički dogovoren između stranaka i ne mora biti iz države članice ili imenovani davatelj poštanskih usluga.

6. Ako se spor odnosi na jedan od sporazuma, arbitri mogu biti imenovani samo među državama članicama koje su stranke tog sporazuma.

7. Stranke u arbitraži mogu se zajednički dogovoriti da imenuju jednog arbitra, koji ne mora biti iz države članice ili imenovani davatelj poštanskih usluga.

8. Ako jedna ili obje stranke u arbitraži ne imenuju jednog ili više arbitra u roku od tri mjeseca od datuma obavijesti o pokretanju arbitraže, Međunarodni ured, ako se to zatraži, sam poziva državu članicu koja nije ispunila svoje obveze da imenuje arbitra, ili će ga Ured automatski imenovati. Međunarodni ured neće biti uključen u rasprave niti će djelovati kao arbitar osim ako stranke međusobno ne zatraže drugačije. U takvom slučaju, Međunarodni ured služi kao arbitar na plaćenju osnovi i sukladno s relevantnim postupcima rješavanja sporova koje donosi Upravno vijeće.

9. Stranke u arbitraži mogu se međusobno dogovoriti da pomire stajališta u bilo kojem trenutku prije nego što arbitar ili arbitri donesu odluku. Obavijest o svakom povlačenju mora se dostaviti u pisanom obliku Međunarodnom uredu u roku od 10 dana od dana kada su stranke postigle takav dogovor. Ako se stranke dogovore o povlačenju iz arbitražnog postupka, arbitar ili arbitri gube ovlast odlučivanja o predmetu.

10. Arbitar ili arbitri dužni su donijeti odluku o sporu na temelju činjenica i dokaza koji su pred njima. O svim informacijama u svezi sa sporom moraju se obavijestiti obje stranke i arbitar ili arbitri.

11. Odluka arbitra ili arbitara donosi se većinom glasova i dostavlja se Međunarodnom uredu i strankama u roku od šest mjeseci od datuma obavijesti o pokretanju arbitraže.

12. Arbitražni postupak je povjerljiv, a Međunarodnom uredu samo se dostavlja kratki opis spora i odluka u roku od 10 dana od dostave odluke strankama.

13. Odluka arbitra ili arbitara je konačna i obvezujuća za stranke i na nju se ne može uložiti žalba.

14. Stranke u arbitraži dužne su bez odgode provesti odluku arbitra ili arbitara. Ako je imenovani davatelj poštanskih usluga dobio ovlaštenje od svoje države članice da pokrene i pridržava se arbitražnog postupka, država članica odgovorna je osigurati da imenovani davatelj poštanskih usluga provede odluku arbitra ili arbitara.

Članak XXIV (Izmjene i dopune članka 155.)

Jeziци koji se koriste u dokumentima, raspravama i službeno prepisci

1. Za dokumente koje objavljuje Unija koriste se francuski, engleski, arapski i španski. Kineski, njemački, portugalski i ruski se isto mogu koristiti, pod uvjetom da se na ovim jezicima priprema samo najvažniji temeljni dokumenti. Drugi jezici se mogu koristiti pod uvjetom da države članice, koje zahtijevaju prevodenje, plaćaju troškove prevodenja.

2. Država članica ili članice koje su postavile zahtjev za korištenjem jezika koji nije jedan od službenih jezika čine jezičnu skupinu.

3. Dokumentaciju objavljuje Međunarodni ured na službenom jeziku i na jezicima koji sačinjavaju jezičnu grupu, direktno ili posredstvom regionalnih ureda tih skupina sukladno s postupkom koji je dogovoren s Međunarodnim uredom. Objavljivanje na drugim jezicima se radi sukladno s zajedničkim standardom.

4. Dokumentacija koju objavljuje direktno Međunarodni ured dostavlja se, ukoliko je to moguće, istovremeno i na drugim jezicima prema postavljenim zahtjevima.

5. Prepiska između država članica ili njihovih javnih operatera poštanskih usluga i Međunarodnog ureda i između Međunarodnog ureda i drugih vanjskih tijela može biti na bilo kojem jeziku za koji Međunarodni ured ima dostupnu uslugu prevodenja.

6. Troškove prevodenja na bilo koji jezik, uključujući i one iz stavka 5. i članka 136, snosi jezična skupina koja je tražila taj jezik. U pogledu prijevoda nezvaničnih dokumenata države članice koje koriste službeni jezik plaćaju određeni paušalni doprinos, čiji je iznos, po jedinici doprinosa, jednak iznosu koji plaćaju države članice koje koriste drugi radni jezik Međunarodnog ureda. Sve troškove u svezi s dostavom dokumenata plaća Unija. Najviši iznos troškova koje plaća Unija za izradu dokumenata na kineskom, njemačkom, portugalskom i ruskom utvrđuje se odlukom Kongresa.

7. Troškovi koje snosi jezična skupina dijele se između članova te skupine proporcionalno prema njihovim doprinosima za troškove Unije. Ti troškovi mogu biti podijeljeni između članova jezične skupine na temelju drugog sustava, pod uvjetom da se države članice kojih se to tiče slože o tome, te da o tome obavijeste Međunarodni ured putem glasnogovornika skupine.

8. Međunarodni ured će svaku izmjenu izbora jezika države članice držati na snazi ne više od dvije godine.

9. Dozvoljeni jezici na sastancima tijela Unije su francuski, engleski, španski, ruski i arapski, korištenjem sustava prevodenja – sa ili bez elektroničke opreme – izbor je ostavljen ocjeni organizatora sastanka uz konzultaciju s generalnim direktorom Međunarodnog ureda i državama članicama kojih se to tiče.

10. Drugi jezici su također dozvoljeni za vrijeme rasprava i na sastancima koji su navedeni u stavku 9.

11. Delegacije koje koriste druge jezike organiziraju simultano prevodenje na jedan od jezika navedenih u stavku 9, korištenjem sustava navedenog u istom stavku, kada su

potrebne tehničke modifikacije moguće, ili korištenjem prevodioca pojedinaca.

12. Troškove usluga prevodenja dijele države članice koje koriste isti jezik proporcionalno njihovim davanjima za troškove Unije. Međutim, troškove instaliranja i održavanja tehničke opreme snosi Unija.

13. Države članice ili njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga mogu se dogovoriti o jeziku koji se koristi u službenoj prepisci u njihovim međusobnim odnosima. Kada nema dogovora koristi se francuski jezik.

Članak XXV

(Izmjene i dopune članka 158.)

Stupanje na snagu i trajanje Općeg pravilnika

1. (izbrisan)
2. Ovaj Opći pravilnik stupa na snagu 01.01.2014. i ostaje na snazi neodređeno vrijeme.

Članak XXVI

Stupanje na snagu i trajanje Dodatnog protokola Općeg pravilnika Svjetske poštanske unije

Ovaj Dodatni protokol stupa na snagu 01. srpnja, 2022. i ostaje na snazi neodređeno vrijeme.

U potvrdu navedenog, opunomoćenci vlada država članica sastavili su ovaj Dodatni protokol koji ima istu snagu i istu valjanost kao da su njegove odredbe unijete u tekst Općeg pravilnika i potpisali ga u jednom izvorniku koji će ostati pohranjen kod generalnog direktora Međunarodnog ureda. Međunarodni ured Svjetske poštanske unije svakoj će držati članici dostaviti kopiju Dodatnog protokola.

Sastavljeno u Abidžanu, 26. kolovoza 2021. godine

Svjetska poštanska konvencija **Završni protokol svjetske poštanske konvencije**

Sadržaj¹

Prvi dio

Zajednička pravila koja se primjenjuju u međunarodnom poštanskom prometu

Članak

1 Definicije

2 Određivanje jedne ili više pravnih osoba odgovornih za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz pridržavanja odredaba Konvencije

3 Univerzalna poštanska usluga

4 Sloboda tranzita

5 Vlasništvo nad poštanskim pošiljkama. Povlačenje iz pošte. Izmjena ili ispravak adrese i/ili naziva pravne osobe, imena ili prezimena ili, ako postoji, obiteljskog prezimena primatelja.

Preusmjeravanje. Povrat neučuenih pošiljaka pošiljatelju

6 Poštanske marke

7 Održivi razvoj

8 Poštanska sigurnost

9 Kršenje pravilnika

10 Obrada osobnih podataka

11 Razmjena zatvorene pošte s vojnim postrojbama

12 Predaja pismovnih pošiljaka na otpremu u inozemstvu

13 Upotreba obrazaca Unije

Drugi dio

Standardi i ciljevi kvalitete usluga

14 Standardi i ciljevi kvalitete usluga

Treći dio

Cijene, nadoplate i izuzeće od plaćanja poštarina

15 Cijene

16 Izuzeće od plaćanja poštarina

Četvrti dio

Temeljne usluge i dodatne usluge

17 Temeljne usluge

18 Dodatne usluge

Peti dio

Zabrane i carinjenje

19 Nedopuštene pošiljke. Zabrane

20 Carinski pregled. Carinske pristojbe i drugi troškovi

Šesti dio

Odgovornost

21 Potražnice

22 Odgovornost javnih operatera poštanskih usluga. Odštete

23 Nepostojanje odgovornosti država članica i javnih operatera poštanskih usluga

24 Odgovornost pošiljatelja

25 Naknada štete

26 Mogućnost povrata odštete od pošiljatelja ili primatelja

Sedmi dio

Obračun

A. Troškovi tranzita

27 Troškovi tranzita

B. Terminalne naknade

28 Terminalne naknade. Opće odredbe

29 Terminalne naknade. Odredbe koje se primjenjuju na poštanske tijekove između javnih operatera poštanskih usluga država u ciljnom sustavu

30 Terminalni troškovi. Odredbe primjenjive na protok pošte između javnih operatera poštanskih usluga zemalja u ciljnom sustavu

31 Terminalne naknade. Odredbe koje se primjenjuju za poštanske tijekove između javnih operatera poštanskih usluga država u prijelaznom sustavu

32 Fond za unaprjeđenje kvalitete usluga

C. Naknade za poštanske pakete

33 Naknade za kopneni i pomorski prijevoz poštanskih paketa

D. Naknade za zračni prijevoz

34 Temeljne naknade i odredbe u svezi s troškovima zrakoplovnog prijevoza

E. Poravnanje računa

35 Posebne odredbe za podmirivanje računa i plaćanja u međunarodnoj poštanskoj razmjeni

F. Ustanovljenje cijena i naknada

36 Nadležnost vijeća za poštanske operativne poslove za određivanje iznosa cijena i naknada

Osmi dio

Neobvezne usluge

37 EMS i integrirana logistika

38 Elektroničke poštanske usluge

Deveti dio

Završne odredbe

39 Uvjeti za odobrenje prijedloga u svezi s konvencijom i pravilnikom

40 Stavlanje rezervi na Kongresu

41 Stupanje na snagu i trajanje konvencije

SVJETSKA POŠTANSKA KONVENCIJA

Niže potpisani opunomoćenci vlada država članica Svjetske poštanske unije (u daljnjem tekstu): Unije, sukladno s člankom 22. stavkom 3. Ustava Svjetske poštanske unije sklopljenog u Beču 10. srpnja 1964., sporazumno i sukladno s

¹ Sukladno članku 24.2 Poslovnika o radu Kongresa, Međunarodni ured ponovo numerira odredbe sadržane u prečišćenim verzijama Akata Unije na koje se poziva u ovom dokumentu, s ciljem ispravnog prikazivanja redosljeda ovih odredbi u gore navedenim Aktima.

člankom 25. stavkom 4. Ustava, potvrđuju ovom Konvencijom pravilnika primjenjiva u međunarodnim poštanskim uslugama.

Prvi dio

Zajednička pravila koja se primjenjuju u međunarodnom poštanskom prometu

Članak 1.

Definicije

1. U svrhu Konvencije, dalje navedeni pojmovi imaju sljedeće značenje:

1.1 pismovna pošiljka: pošiljka opisana u Konvenciji i Pravilniku i otpremljena sukladno s uvjetima predviđenima u tim tekstovima;

1.2 poštanski paket: pošiljka opisana u Konvenciji i Pravilniku i otpremljena sukladno s uvjetima predviđenima u tim tekstovima;

1.3 EMS pošiljka: pošiljka opisana u Konvenciji, Pravilniku i odgovarajućim odredbama za EMS pošiljke i otpremljena sukladno s uvjetima predviđenima u tim tekstovima;

1.4 dokumenti: pismovna pošiljka, poštanski paket ili EMS pošiljka sastavljena od bilo koje pisane, crtane, štampane ili digitalne informacije, osim predmeta prodaje, čije su fizičke specifikacije unutar okvira određenog Pravilnikom;

1.5 roba: poštanska pismovna pošiljka, poštanski paket ili EMS pošiljka koja sadrži bilo koji materijalni ili pokretni predmet osim novca, uključujući predmete prodaje, koja nije obuhvaćena definicijom "dokumenti" iz stavka 1. točke 4. i čije su fizičke specifikacije unutar okvira određenog Pravilnikom;

1.6 zatvorena pošiljka: spremnik ili skup spremnika s nazivnicom, zatvorenih sa ili bez plombe, koji sadržavaju poštanske pošiljke;

1.7 pogrešno usmjerene pošiljke: spremnici zaprimljeni u uredu za razmjenu različitom od onoga navedenog na nazivnici (spremnika);

1.8 osobni podaci: podaci potrebni za identifikaciju korisnika poštanske usluge;

1.9 pogrešno poslane pošiljke: pošiljke zaprimljene u uredu za razmjenu, a bile su namijenjene uredu za razmjenu neke druge države članice;

1.10 tranzitni troškovi: naknada za usluge prijevoza pružene od posrednika u državi tranzita (javni operater poštanskih usluga, drugi davatelj usluga, ili i jedan i drugi), uzimajući u obzir kopnene, pomorske i/ili zrakoplovne pismovne pošiljke u tranzitu;

1.11 terminalni troškovi: naknada koju javni operater poštanskih usluga države porijekla duguje imenovanom davatelju poštanskih usluga države odredišta za troškove nastale postupanjem zaprimljenim pismovnim poštanskim pošiljkama u državi odredišta;

1.12 javni operater poštanskih usluga: svaka vladina ili nevladina pravna osoba službeno imenovana od države članice da obavlja poštanske usluge na svom području ispunjavajući obveze koje proizlaze iz Akata Unije;

1.13 mali paket: pošiljka koja se prijenosi sukladno s uvjetima Konvencije i Pravilnikom;

1.14 unutarnje kopnene naknade: naknada koju javni operater poštanskih usluga države porijekla duguje imenovanom davatelju poštanskih usluga države odredišta za troškove nastale postupanjem primljenim paketima u državi odredišta;

1.15 kopnene naknade: naknada za usluge prijevoza kopnom pružene od posrednika u državi tranzita preko koje se obavlja tranzit (javni operater poštanskih usluga, drugi davatelj

usluga ili i jedan i drugi) uzimajući u obzir kopneni i/ili zračni prijevoz paketa preko državnog područja;

1.16 pomorske naknade: naknada za usluge prijevoza morem pružene od posrednika (javni operater poštanskih usluga ili drugi davatelj usluge, ili jedan i drugi) koji sudjeluje u pomorskom prijevozu paketa;

1.17 potražnica: prigovor koji se odnosi na korištenje neke poštanske usluge podnesen sukladno s uvjetima navedenima u Konvenciji i Pravilniku konvencije;

1.18 univerzalna poštanska usluga: stalno pružanje poštanskih usluga propisane kvalitete na svim pristupnim točkama na državnom području države članice, za sve korisnike, po pristupačnim cijenama;

1.19 otvoreni tranzit: otvoreni tranzit pošiljaka preko države posrednice čiji broj ili težina ne opravdavaju sačinjavanje izravne zatvorene pošiljke do države odredišta.

Članak 2.

Određivanje jedne ili više pravnih osoba odgovornih za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz pridržavanja odredaba Konvencije

1. Države članice obavještavaju Međunarodni ured, u roku od šest mjeseci od završetka Kongresa, o nazivu i adresi vladinog tijela nadležnog za nadzor poštanskog poslovanja. U roku od šest mjeseci od završetka Kongresa, države članice dostavljaju Međunarodnom uredu naziv i adresu jednog ili više službeno javnih operatera poštanskih usluga koji su službeno imenovani da osiguraju pružanje poštanskih usluga i ispunjavanje obveza koje proizlaze iz Akata Unije na svom području. Između dva kongresa, države članice obavještavaju Međunarodni ured o svim promjenama u svezi s državnim tijelima u najkraćem roku. Sve promjene u svezi s javnim operaterima poštanskih usluga moraju također biti službenim putem priopćene Međunarodnom uredu u najkraćem roku, po mogućnosti najmanje tri mjeseca prije stupanja promjene na snagu.

2. Kada država članica službeno imenuje novog davatelja poštanskih usluga, ona utvrđuje opseg poštanskih usluga koje će taj davatelj poštanskih usluga pružati sukladno s Aktima Unije, kao i geografsku pokrivenost područja davatelja poštanske usluge.

Članak 3.

Univerzalna poštanska usluga

1. S ciljem jačanja pojma jedinstvenog poštanskog područja Unije, države članice osiguravaju da svi korisnici usluga uživaju pravo na univerzalnu poštansku uslugu temeljne propisane kvalitete, trajno, na svim pristupnim točkama svoga državnog područja, po pristupačnim cijenama.

2. U tom cilju, države članice utvrđuju, u okviru svog nacionalnog poštanskog zakonodavstva ili drugim uobičajenim sredstvima, opseg poštanskih usluga koje se nude, kao što je potrebna kvaliteta i prihvatljive cijene, uzimajući u obzir i potrebe stanovništva i njihove nacionalne uvjete.

3. Države članice osiguravaju da ponuda poštanskih usluga i norme kvalitete budu ispunjene od strane javnih operatera univerzalne usluge.

4. Države članice osiguravaju da se univerzalne poštanske usluge pružaju na održivom temelju, time garantirajući njihovu samoodrživost.

Članak 4.

Sloboda tranzita

1. Princip slobode tranzita je utvrđen u članku 1. Ustava. On podrazumijeva obvezu svake države članice osigurati da njezini javni operateri poštanskih usluga usmjeravaju najbržim putem i na najsigurniji način koji se koristi za vlastite pošiljke,

zatvorene pošiljke i pismovne pošiljke u otvorenom tranzitu koje su im predane od drugog javnog operatera poštanskih usluga. Ovaj se princip jednako primjenjuje i na pogrešno poslana pošiljke ili pogrešno usmjerene zatvorene pošiljke.

2. Države članice koje ne sudjeluju u razmjeni poštanskih pošiljaka koje sadrže zarazne tvari ili radioaktivne materijale, imaju mogućnost ne dozvoliti tranzit ovih pošiljaka u otvorenom tranzitu preko svog državnog teritorija. To isto vrijedi i za štampu, časopise, magazine, male pakete i M vreće čiji sadržaj ne udovoljava zakonskim odredbama koje uređuju uvjete njihovog objavljivanja ili opticaja u državi tranzita.

3. Sloboda tranzita za poštanske pakete zagarantirana je na čitavom području Unije.

4. Ako država članica ne izvršava obvezu koja se odnosi na slobodu tranzita, ostale države članice mogu obustaviti pružanje poštanskih usluga s tom članicom.

Članak 5.

Vlasništvo nad poštanskim pošiljkama. Povlačenje iz pošte.

Izmjena ili ispravak adrese i/ili naziva pravne osobe, imena ili prezimena ili, ako postoji, obiteljskog prezimena primatelja. Preusmjeravanje. Povrat neuručenih pošiljaka pošiljatelju.

1. Poštanska pošiljka ostaje vlasništvo pošiljatelja sve dok se ne uruči zakonitom primatelju, osim kada je pošiljka zaplijenjena na temelju nacionalnih zakonodavstava otpremne ili odredišne države i, u slučaju primjene članka 19. točke 2.1.1 ili članka 19. stavka 3., sukladno s nacionalnim zakonodavstvom tranzitne zemlje.

2. Pošiljatelj poštanske pošiljke može povući pošiljku iz pošte ili izmijeniti ili ispraviti adresu i/ili naziv pravne osobe, ime, prezime ili, ako postoji, obiteljsko prezime primatelja. Naknade i drugi uvjeti navedeni su u Pravilniku.

3. Države članice osiguravaju da njihovi javni operateri poštanskih usluga organiziraju preusmjeravanje poštanske pošiljke u slučaju kada je primatelj promijenio adresu, kao i povrat neuručene pošiljke pošiljatelju. Naknade i ostali uvjeti navedeni su u Pravilniku.

Članak 6.

Poštanske marke

1. Naziv "poštanska marka" je zaštićen ovom Konvencijom i odnosi se isključivo na marke koje ispunjavaju uvjete iz ovoga članka i Pravilnika.

2. Poštanske marke:

2.1 izdaju se i stavljaju u opticaj isključivo pod nadležnošću država članica ili područja sukladno Aktima Unije;

2.2 su prikaz suverenosti i predstavljaju dokaz o unaprijed plaćenju poštarini koja odgovara njenoj stvarnoj vrijednosti kada se stavlja na poštansku pošiljku, sukladno s Aktima Unije;

2.3 moraju biti u opticaju u zemlji članici ili na području stavljanja u opticaj, u uporabi za unaprijed plaćenu poštarinu ili za filatelističku namjenu u državi članici ili području stavljanja u opticaj, sukladno s nacionalnim zakonodavstvom;

2.4 moraju biti pristupačne svim građanima unutar države članice ili područja stavljanja u opticaj.

3. Poštanska marka sadrži:

3.1 naziv države članice ili područja stavljanja u opticaj, napisan latiničnim pismom, ili, na zahtjev države članice ili na zahtjev područja stavljanja u opticaj prema Međunarodnom uredu Svjetske poštanske unije, akronim/kratice ili početna slova/inicijali koji su službena oznaka države članice ili područja stavljanja u opticaj, sukladno s uvjetima navedenima u Pravilniku;

3.2 nominalnu vrijednost, izraženu:

3.2.1 u principu, u službenoj valuti države članice ili područja stavljanja u opticaj ili je predstavljena u obliku slova ili nekom oznakom;

3.2.2 drugim posebnim prepoznatljivim obilježjima.

4. Obilježja država, službene oznake kontrole i logotip međuvladinih organizacija sadržanih na poštanskoj marki su zaštićeni sukladno Pariškoj konvenciji za zaštitu industrijskog vlasništva.

5. Teme i dizajn poštanskih maraka moraju:

5.1 biti u duhu preambule Ustava i sukladno s odlukama koje su donijela tijela Unije;

5.2 biti usko povezani s kulturnim identitetom države članice ili područja stavljanja u opticaj, ili pridonositi širenju kulture ili očuvanju mira;

5.3 imati, u slučaju odavanja počasti osobama ili događajima koji nisu iz države članice ili s područja stavljanja u opticaj, usku poveznicu s dotičnom državom ili područjem;

5.4 biti lišeni političkih obilježja ili bilo koje teme uvredljive prirode u odnosu na neku osobu ili državu;

5.5 biti od velike važnosti za državu članicu ili područje.

6. Oznake o unaprijed plaćenju poštarini, otisci strojeva za označavanje poštarine plaćene unaprijed, otisci tiskarskih strojeva ili drugih štampanih oznaka ili žigova sukladno s odredbama Akata Unije, mogu biti korišteni samo uz odobrenje države članice ili područja.

7. Prije stavljanja u opticaj poštanskih maraka korištenjem novih materijala ili novih tehnologija, države članice dostavljaju u Međunarodni ured potrebne podatke koji se odnose na usklađenost s radom strojeva za obradu pošte. Međunarodni ured obavještava o tome ostale države članice i njihove imenovane davatelje poštanskih usluga.

Članak 7.

Održivi razvoj

Države članice i/ili njihovi javni operateri poštanskih usluga su dužni prihvatiti i primijeniti proaktivnu strategiju koja donosi sve pojedinosti uticaja na okoliš, na društvo i na privredu, na svim razinama poštanske operative i promovišu svjesnost o održivom razvoju.

Članak 8.

Poštanska sigurnost

1. Države članice i njihovi javni operateri poštanskih usluga poštuju sigurnosne zahtjeve utvrđene sigurnosnim standardima Svjetske poštanske unije, donose i primjenjuju proaktivnu sigurnosnu strategiju na svim razinama poštanskog procesa radi održavanja i povećanja povjerenja opće javnosti u poštanske usluge koje pružaju javni operateri poštanskih usluga, a u interesu svih uključenih strana. Ta strategija uključuje ciljeve utvrđene Pravilnikom kao i princip udovoljavanja zahtjevima za najavu podataka o poštanskim pošiljkama elektroničkim putem, raspoložive u odredbama koje su u primjeni (uključujući vrstu poštanskih pošiljaka i kriterije), koje je donijelo Upravno vijeće i Vijeće za poštanske operative poslove sukladno s tehničkim normama Unije za slanje poruka. Ova strategija također uključuje i razmjenu informacija o održavanju sigurnog prijevoza i tranzita obavijesti između država članica i njihovih javnih operatera poštanskih usluga.

2. Sve sigurnosne mjere primijenjene u lancu međunarodnog prijevoza pošte moraju odgovarati rizicima i prijetnjama na koje su dužne odgovoriti i moraju biti razvijene tako da ne priječe svjetske tijekomove pošte ili međunarodnu trgovinu uvažavajući posebnosti poštanske mreže. Sigurnosne mjere koje mogu imati sveopći uticaj na poštansku operativu,

moraju se provesti na međunarodno usklađen i uravnotežen način, uz uključenje svih zainteresiranih strana.

Članak 9.

Kršenje pravila

1. Poštanske pošiljke

1.1 Države članice se obvezuju poduzeti sve potrebne mjere za sprječavanje niže navedenih radnji te za kazneni progon i kažnjavanje počinitelja:

1.1.1 stavljanje narkotika ili psihotropnih supstanci ili opasne robe u poštanske pošiljke, kada to nije izričito odobreno Konvencijom i Pravilnikom;

1.1.2 stavljanje u poštanske pošiljke predmete pedofilske prirode ili predmeta pornografske prirode koji uključuju djecu.

2. Općenito plaćanje poštarine unaprijed i načini samog plaćanja

2.1 Države članice se obvezuju poduzeti sve potrebne mjere za sprječavanje, kazneni progon i kažnjavanje kršenja pravila u svezi s načinom naplate poštarina unaprijed predviđenih ovom Konvencijom, kao što su:

2.1.1 poštanske marke u opticaju ili povučene iz opticaja;

2.1.2 otisci strojeva za označavanje poštarine plaćene unaprijed;

2.1.3 otisci tiskarskih strojeva ili drugih tiskanih oznaka ili žigova;

2.1.4 međunarodni kuponi za odgovor.

2.2 U ovoj Konvenciji, kršenje pravila u svezi s načinom označavanja poštarina plaćenih unaprijed odnosi se na bilo koju niže navedenu radnju, počinjenu od bilo koje osobe u namjeri sticanja nezakonite koristi za počinitelja ili treću stranu. Kažnjive su sljedeće radnje:

2.2.1 bilo koji čin falsificiranja, oponašanja ili krivotvorenja bilo kojeg načina označavanja naplate poštarine unaprijed, ili svaka nezakonita ili kriminalna radnja povezana s neovlaštenim postupanjem;

2.2.2 izrada, korištenje, puštanje u opticaj, plasiranje na tržište, prodaja, širenje, prijevoz, pokazivanje ili izlaganje (uključujući u obliku kataloga ili u svrhe oglašavanja) bilo kojeg sredstva plaćanja poštarine unaprijed koje je falsificirano, oponašano ili krivotvoreno;

2.2.3 upotreba ili puštanje u opticaj, za poštanske potrebe, bilo kojeg načina označavanja plaćanja poštarine unaprijed koje je već iskorišteno;

2.2.4 namjera počinjenja bilo kojeg od gore navedenih kršenja pravila.

3. Uzajamnost

3.1 Što se tiče sankcija, ne postoji razlika između radnji navedenih za radnje navedene u stavku 2. bez obzira radi li se o nacionalnim ili stranim načinima označavanja oznakama plaćanja poštarine unaprijed; ova odredba ne može biti dijelom bilo kojeg zakonskog ili običajnog uvjeta uzajamnosti.

Članak 10.

Obrada osobnih podataka

1. Osobni podaci korisnika mogu biti korišteni samo za svrhu za koju su prikupljeni sukladno s važećim nacionalnim zakonodavstvom.

2. Osobni podaci korisnika smiju biti otkriveni samo trećim stranama nadležnim sukladno s važećim nacionalnim zakonodavstvom za pristup tim podacima.

3. Države članice i njihovi javni operateri poštanskih usluga osiguravaju tajnost i sigurnost osobnih podataka korisnika, sukladno svom nacionalnom zakonodavstvu.

4. Javni operateri poštanskih usluga obavještavaju svoje korisnike o korištenju njihovih osobnih podataka kao i o namjeni za koju su prikupljeni.

5. Ne dovodeći u pitanje prethodno navedeno, javni operateri poštanskih usluga mogu proslijediti elektroničkim putem osobne podatke korisnika javnim operaterima poštanskih usluga određene ili tranzitne države kojoj su ti podaci potrebni za izvršavanje usluge.

Članak 11.

Razmjena zatvorene pošte s vojnim postrojbama

1. Razmjena zatvorenih pismovnih pošiljaka može se obavljati posredstvom kopnenih, pomorskih ili zračnih službi drugih država:

1.1 između poštanskih ureda bilo koje države članice i zapovjednih oficira vojnih postrojbi stavljenih na raspolaganje Ujedinjenim narodima;

1.2 između zapovjednih oficira ovih vojnih postrojbi;

1.3 između poštanskih ureda bilo koje države članice i zapovjednih oficira pomorskih, zračnih ili pješadijskih postrojbi, ratnih brodova ili vojnih aviona iste države, stacioniranih u inozemstvu;

1.4 između zapovjednih oficira pomorskih, zračnih ili vojnih postrojbi, ratnih brodova ili vojnih aviona iste države.

2. Pismovne pošiljke uključene u zatvorene pošiljke navedene u stavku 1. moraju biti isključivo naslovljene na ili poslani od pripadnika vojnih postrojbi ili oficira i od posade brodova ili aviona za koje ili od kojih su poslani. Poštarinu i uvjete otpreme koji se na njih primjenjuju, određuje, prema svojim propisima, javni operater poštanskih usluga države članice koja je stavila na raspolaganje vojnu postrojbu ili kojoj brodovi ili avioni pripadaju.

3. Osim u slučaju posebnog sporazuma, javni operater poštanskih usluga države članice koja je stavila na raspolaganje vojnu postrojbu ili kojoj ratni brodovi ili vojni avioni pripadaju, duguje predmetnim javnim operaterima poštanskih usluga naknade za tranzit pošiljki, terminalne naknade i naknade za zračni prijevoz.

Članak 12.

Predaja pismovnih pošiljaka na otpremu u inozemstvu

1. Javni operater poštanskih usluga nije dužan otpremiti ili uručiti primatelju pismovne pošiljke koje su pošiljatelj, nastanjeni na području države članice, predali na otpremu ili prosljedili na otpremu u drugoj državi, s ciljem korištenja povoljnijih cijena koje su tamo u primjeni.

2. Odredbe predviđene u stavku 1. primjenjuju se podjednako na pismovne pošiljke pripremljene u državi u kojoj pošiljatelj ima prebivalište, a zatim su prenesene preko granice, kao i na pismovne pošiljke pripremljene u drugoj državi.

3. Javni operater poštanskih usluga određišta ima pravo zahtijevati od javnog operatera poštanskih usluga porijekla plaćanje unutarnjih naknada. Ako javni operater poštanskih usluga porijekla ne prihvaća plaćanje ove poštarine u roku koji je odredio javni operater poštanskih usluga određišta, posljednji može vratiti pošiljke imenovanom davatelju poštanskih usluga porijekla, imajući pravo na nadoknadu troškova preusmjeravanja pošiljaka ili s pošiljkama postupiti prema nacionalnom zakonodavstvu.

4. Javni operater poštanskih usluga nije dužan otpremiti ili uručiti primatelju pismovne pošiljke u velikom broju koje je pošiljatelj predao na otpremu ili prosljedio na otpremu iz države različite od one u kojoj ima prebivalište, ako je iznos terminalne naknade koju treba primiti, niži od iznosa koji bi primio da su pošiljke bile poslani iz države u kojoj pošiljatelj prebiva. Javni operater poštanskih usluga određišta ima pravo tražiti od javnog operatera poštanskih usluga porijekla nadoknadu ovisno od nastalih troškova, a koja ne smije biti veća od sljedeća dva iznosa: ili od 80% unutarnje poštarine za

istovjetne pošiljke ili od naknada koje se primjenjuju sukladno s čl. 29., 30. stavci od 5. do 11., člankom 30. stavcima 12., 13. i 17., ovisno o slučaju. Ako javni operater poštanskih usluga porijekla ne pristane platiti zatraženi iznos u roku koji je odredio javni operater poštanskih usluga odredišta, javni operater poštanskih usluga odredišta može ili vratiti pošiljku imenovanom davatelju poštanskih usluga porijekla imajući pravo na naknadu troškova preusmjeravanja pošiljaka, ili može s njima postupiti u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.

Članak 13.

Upotreba obrazaca Unije

1. Osim u slučajevima kad je u Aktima Unije predviđeno drugačije, samo javni operateri poštanskih usluga mogu upotrebljavati obrasce i dokumentaciju Unije za obavljanje poštanskih usluga i za razmjenu poštanskih pošiljaka u skladu s Aktima Unije.

2. Javni operateri poštanskih usluga mogu upotrebljavati obrasce i dokumentaciju Unije za funkcioniranje izvanteritorijalnih poštanskih ureda za razmjenu (ETOE), kao i centara za obradu međunarodne pošte (IMPC) koje su uspostavili javni operateri poštanskih usluga izvan svojih nacionalnih područja, kako su definirani stavom 6., kako bi se pojednostavilo obavljanje poštanskih usluga i razmjena poštanskih pošiljaka koje su prethodno navedene.

3. Korištenje mogućnosti navedene u stavku 2. podliježe nacionalnim propisima ili politici države članice ili teritorija na kojem je uspostavljen ETOE ili IMPC. U tom pogledu, i ne dovodeći u pitanje obveze koje proizlaze iz imenovanja, a koje su navedene u članku 2., javni operateri poštanskih usluga garantiraju kontinuirano ispunjavanje svojih obveza utvrđenih Konvencijom i u potpunosti su odgovorni za sve vlastite odnose s drugim javnim operaterima poštanskih usluga i s Međunarodnim uredom.

4. Zahtjev utvrđen stavkom 3. na isti se način primjenjuje i na odredišnu državu članicu za prijem poštanskih pošiljaka iz tih ETOE i IMPC.

5. Države članice obavještavaju Međunarodni ured o svojim politikama u pogledu poštanskih pošiljaka koje prijenosi i/ili prima ETOE ili IMPC. Te se informacije objavljuju na internetskoj stranici Unije.

6. Isključivo za potrebe ovoga članka, ETOE označava ured ili objekt uspostavljen u komercijalne svrhe i kojim upravlja javni operater poštanskih usluga ili je pod odgovornošću javnog operatera poštanskih usluga na području neke države članice ili nekog teritorija koje nije njegov nacionalni teritorij, u svrhu poslovanja s klijentima na tržištu izvan vlastitog nacionalnog područja. IMPC označava objekt za obradu međunarodne pošte koji je namijenjen za obradu razmijenjene međunarodne pošte bilo za pripremu ili primanje poštanskih otpremnica ili kao tranzitno središte za međunarodnu poštu razmijenjenu između drugih javnih operatera poštanskih usluga.

7. Niti jedan dio ovoga članka ne može se interpretirati kao da implicira da se ETOE-i ili IMPC-i (uključujući imenovane davatelje poštanskih usluga odgovorne za njihovo uspostavljanje i poslovanje izvan njihovih nacionalnih područja) nalaze u istoj situaciji u pogledu Akata Unije kao javni operateri poštanskih usluga države domaćina ili da se drugim državama članicama nameće pravna obveza priznavanja tih ETOE-a i IMPC-a kao javnih operatera poštanskih usluga na području na kojem su uspostavljeni i na kojem posluju.

Drugi dio

Standardi i ciljevi kvalitete usluga

Članak 14.

Standardi i ciljevi kvalitete usluga

1. Države članice ili njihovi javni operateri poštanskih usluga dužni su utvrditi i objaviti standarde uručenja i ciljeve po pitanjima dolaznih pismovnih pošiljaka i paketa u relevantnom zborniku kako je detaljno navedeno u Pravilniku.

2. Ovi standardi i ciljevi, uvećani za vrijeme uobičajeno potrebno za carinski postupak, ne smiju biti manje povoljni od onih koji se primjenjuju za pošiljke istih karakteristika u domaćem prometu.

3. Države članice ili njihovi javni operateri poštanskih usluga porijekla dužni su utvrditi i objaviti standarde "s kraja na kraj" za prioritetne i zrakoplovne pismovne pošiljke, kao i za pakete i obične/površinske pakete.

4. Države članice ili njihovi javni operateri poštanskih usluga prate primjenu standarda kvalitete usluge.

Treći dio

Cijene, nadoplate i izuzeće od plaćanja poštarina

Članak 15.

Cijene

1. Cijene za različite poštanske usluge definirane u Konvenciji postavljaju države članice ili njihovi javni operateri poštanskih usluga, ovisno o nacionalnom zakonodavstvu i u skladu s principima utvrđenim u Konvenciji i njenim Pravilnikom. U načelu, trebaju proizlaziti iz cijene koštanja obavljanja ovih usluga.

2. Država članica porijekla ili njezin javni operater poštanskih usluga, ovisno o nacionalnom zakonodavstvu, određuje poštarinu za prijevoz pismovnih pošiljaka i poštanskih paketa. Poštarina podrazumijeva uručenje pošiljke na adresu primatelja, pod uvjetom da usluga dostave postoji u odredišnoj državi za vrstu pošiljke o kojoj se radi.

3. Cijene u primjeni, uključujući i one iznose koji su preporučeni u Aktima, moraju iznositi najmanje onoliko koliko se naplaćuje za nacionalni promet pošiljaka istih karakteristika (kategorija, količina, vrijeme potrebno za obradu pošiljke itd.).

4. Države članice ili njihovi javni operateri poštanskih usluga, ovisno o nacionalnom zakonodavstvu, ovlašteni su odrediti i više cijene od onih preporučenih u Aktima.

5. Na prethodni najmanji iznos cijena iz stavka 3., države članice ili njihovi javni operateri poštanskih usluga mogu na temelju njihovog nacionalnog zakonodavstva odobriti manje poštarine za pismovne pošiljke i pakete zaprimljene na teritoriju države članice. Mogu, na primjer, svojim korisnicima koji ostvaruju značajan promet, odobriti povlaštene poštarine.

6. Zabranjeno je naplatiti od korisnika bilo kakve druge poštarine osim onih predviđenih u Aktima.

7. Osim u slučaju kad je u Aktima predviđeno drukčije, svaki javni operater poštanskih usluga zadržava poštarinu koju je naplatio.

Članak 16.

Izuzeće od plaćanja poštarina

1. Princip

1.1 Slučajevi izuzeća od plaćanja poštarina, u smislu izuzeća od plaćanja poštarina unaprijed, izričito su utvrđeni u Konvenciji. Ipak, Pravilnikom se može utvrditi izuzeće od plaćanja poštarine unaprijed, izuzeće od plaćanja troškova tranzita, terminalnih naknada i nacionalnih poštarina za pismovne poštanske pošiljke i poštanske pakete poslane iz država članica, od javnih operatera poštanskih usluga i užih unija, a koje se odnose na poštanske usluge. Nadalje, pismovne pošiljke i poštanski paketi koje šalje Međunarodni ured Unije u

uže unije, državama članicama i javnim operaterima poštanskih usluga su izuzete od plaćanja svih poštarina. Međutim, za ove pošiljke država članica porijekla ili njen javni operater poštanskih usluga imaju mogućnost naplate dodatnih zračnih naknada za ove kasnije pošiljke.

2. Ratni zarobljenici i civilni zatočnici

2.1 Pismovne pošiljke, poštanski paketi i poštanske usluge plaćanja naslovljene na ili poslone od ratnih zarobljenika, bilo direktno ili putem ureda spomenutih u Pravilniku Konvencije i Sporazumu o finansijskim poštanskim uslugama, oslobođene su svih poštarina, osim dopunske naknade za zračni prijevoz. Zarobljenici zaraćenih strana, internirani na neutralnoj zemlji, smatraju se ratnim zarobljenicima kada se radi o primjeni ove odredbe.

2.2 Odredbe iz podstavka 2.1 također se primjenjuju i na pismovne pošiljke, poštanske pakete i poštanske usluge plaćanja porijeklom iz drugih država adresirane na ili upućene od civilnih zatočenika, kako je to definirano Ženevskom konvencijom od 12. kolovoza 1949. godine o zaštiti civila u vrijeme rata, a koje se otpremaju direktno ili putem ureda spomenutih u Pravilniku Konvencije i Sporazuma o finansijskim poštanskim uslugama.

2.3 Uredi navedeni u Pravilniku Konvencije i Sporazumu o finansijskim poštanskim uslugama isto tako uživaju pravo oslobođenja od plaćanja poštarine za pismovne pošiljke, poštanske pakete i poštanske usluge plaćanja koje se odnose na osobe iz podstavka 2.1 i 2.2, a koje oni šalju ili primaju, bilo izravno ili kao posrednici.

2.4 Paketi mase do 5 kilograma su oslobođeni od plaćanja poštarine. Granična masa se povećava do 10 kilograma u slučaju kada sadržaj paketa nije djeljiv ili za pakete naslovljene na logor ili na povjerenika logora ("hommes de confiance") radi raspodjele zarobljenicima.

2.5 U okviru obračuna troškova između javnih operatera poštanskih usluga ne računaju se poštarine za službene pakete i za pakete za ratne zarobljenike i civilne zatočnike, osim dopunske naknade za zračni prijevoz zračnih paketa.

3. Pošiljke za slijepe

3.1 Sve pošiljke za slijepe ili pošiljke poslone nekoj organizaciji ili od strane neke organizacije za slijepe nekoj slijepoj osobi ili od slijepe osobe, izuzete su od svih poštarina, osim dopunske naknade za zračni prijevoz, do mjere u kojoj su te pošiljke kao takve dopustive u nacionalnoj usluzi javnog operatera poštanskih usluga pošiljatelja.

3.2 U ovom članku:

3.2.1 termin "slijepa osoba" podrazumijeva osobu koja je registrirana kao slijepa ili slabovidna u svojoj državi ili koja udovoljava definiciji Svjetske zdravstvene organizacije za slijepe ili slabovidne osobe;

3.2.2 organizacija za slijepe podrazumijeva instituciju ili udruženje koje opslužuje ili službeno predstavlja slijepe osobe;

3.2.3 pošiljke za slijepe uključuju svako dopisivanje, objavljivanje u bilo kojem obliku uključujući i audio zapise, te svu opremu ili pribor načinjene ili prilagođene kao pomoć slijepim osobama da prevladaju probleme koji proizlaze iz njihove sljepoće, kao što je određeno Pravilnikom.

Četvrti dio

Temeljne usluge i dodatne usluge

Članak 17.

Temeljne usluge

1. Države članice osiguravaju da njihovi javni operateri poštanskih usluga obavljaju prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje pismovnih pošiljaka.

2. Pismovne pošiljke koje sadrže samo dokumente su:

2.1 prioritetne i neprioritetne pismovne pošiljke, do 2 kilograma;

2.2 pisma, dopisnice i tiskanice do 2 kilograma;

2.3 pošiljke za slijepe, do 7 kilograma;

2.4 posebne vreće koje sadrže novine, časopise, knjige i slične štampane dokumente za istog primatelja na istoj adresi, nazvane "M vreće", do 30 kilograma.

3. Pismovne pošiljke koje sadržavaju robu su:

3.1 mali paketi, prioritetni i neprioritetni, do 2 kilograma;

3.2 pošiljke za slijepe, do 7 kilograma, kako je određeno Pravilnikom;

3.3 posebne vreće koje sadrže novine, časopise, knjige i slične štampane dokumente za istog primatelja na istoj adresi, nazvane "M vreće", do 30 kilograma, kako je određeno Pravilnikom.

4. Pismovne pošiljke se razvrstavaju kako prema brzini obrade pošiljaka tako i prema njihovom sadržaju, u skladu s Pravilnikom.

5. U sustavu razvrstavanja kao što je navedeno u stavku 4, pismovne pošiljke mogu također biti razvrstane prema njihovom formatu, to jest pisma malog formata (P), pisma velikog formata (G), pisma glomaznog formata (E) ili mali paketi (E). Granične vrijednosti veličine i težine su precizno navedene u Pravilniku.

6. Ograničenja mase veće od onih koje su navedene u stavku 2, primjenjuju se prema slobodnom izboru na određene kategorije pismovnih pošiljaka, sukladno s uvjetima propisanim u Pravilniku.

7. Države članice također su dužne osigurati da njihovi javni operateri poštanskih usluga obavljaju prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanskih paketa do 20 kilograma.

8. Ograničenja mase preko 20 kilograma primjenjuju se prema slobodnom izboru na određene poštanske pakete, sukladno s uvjetima propisanim u Pravilniku.

Članak 18.

Dodatne usluge

1. Države članice su obvezne osigurati pružanje sljedećih obveznih dodatnih usluga:

1.1 uslugu registracije za odlazne prioritetne i zrakoplovne pismovne pošiljke za inozemstvo;

1.2 uslugu registracije za sve dolazne preporučene pismovne pošiljke iz inozemstva.

2. Države članice mogu prema slobodnom izboru pružati sljedeće neobvezujuće dodatne poštanske usluge u okviru međusobne suradnje među javnim operaterima poštanskih usluga ukoliko su pristali pružati te usluge:

2.1 usluga slanja pismovnih pošiljaka i paketa s označenom vrijednosti;

2.2 usluga slanja otkupnih pismovnih pošiljaka i paketa;

2.3 usluga praćenja uručnja pismovne pošiljke;

2.4 usluga osobnog uručnja preporučenih pismovnih pošiljaka ili s označenom vrijednosti;

2.5 usluga uručnja pismovnih pošiljaka i paketa oslobođenih od plaćanja poštarine i naknada;

2.6 usluga dostave glomaznih paketa;

2.7 usluga otpremanja većeg broja pošiljaka skupiniranih u jednu, koju šalje jedan pošiljatelj u inozemstvo;

2.8 usluga povrata robe koja uključuje povrat robe od primatelja izvornom pošiljatelju uz odobrenje primatelja.

3. Sljedeće tri dodatne usluge istovremeno sadrže obvezujući i neobvezujući dio:

3.1 usluga međunarodne pošiljke s plaćenim odgovorom (IBRS) je, u osnovi, neobvezujuća. Sve države članice ili

njihovi javni operateri poštanskih usluga, međutim, obvezni su osigurati uslugu vraćanja za IBRS pošiljke;

3.2 usluga međunarodnih kupona za odgovor koji su zamjenjivi u svakoj državi članici; međutim, prodaja istih je neobvezujuća;

3.3 povratnica za preporučene pismovne pošiljke, pakete i pošiljke s označenom vrijednosti; sve države članice ili njihovi javni operateri poštanskih usluga obvezni su primati povratnice koje dolaze iz inozemstva. Međutim, pružanje ovih usluga za odlazne međunarodne pošiljke nije obvezujuće.

4. Ove usluge i njihove naknade opisane su u Pravilniku.

5. Kada se za niže navedene sastavne dijelove usluga naplaćuju posebne naknade u domaćem prometu, javni operateri poštanskih usluga su ovlašteni naplatiti iste naknade i za međunarodne pošiljke, prema uvjetima određenim u Pravilniku:

5.1 uručenje malih paketa mase iznad 500 grama;

5.2 pismovne pošiljke predane nakon isteka vremena za prijem;

5.3 pošiljke predane izvan redovnog radnog vremena šaltera;

5.4 prikupljanje pošiljaka na adresi pošiljatelja;

5.5 povlačenje pismovnih pošiljaka izvan redovitog radnog vremena šaltera;

5.6 poste restante;

5.7 skladištenje pismovnih pošiljaka mase iznad 500 grama (izuzev pošiljaka za slijepe), kao i paketa;

5.8 uručenje paketa, na temelju obavijesti o prispijeću pošiljke;

5.9 pokrivanje rizika više sile;

5.10 uručenje pismovne pošiljke izvan redovnog radnog vremena.

Peti dio

Zabrane i carinjenje

Članak 19.

Nedopuštene pošiljke. Zabrane

1. Opće odredbe

1.1 Pošiljke koje ne udovoljavaju uvjetima propisanim u Konvenciji i Pravilniku se ne prihvataju. Pošiljke poslone s ciljem izvršenja kaznenog djela ili s namjerom da se izbjegne cjelovito plaćanje odgovarajućih naknada, se također ne prihvaćaju.

1.2 Iznimke od zabrana iz ovoga članka propisane su u Pravilniku.

1.3 Sve države članice ili njihovi javni operateri poštanskih usluga imaju mogućnost proširenja zabrana navedenih u ovome članku, koje se mogu primijeniti odmah nakon njihovog uključivanja u odgovarajući zbornik. Svaka država članica ili njen javni operater koji želi proširiti ili izmijeniti listu artikala koje zabranjuje, ili uvjetno prihvata, kao uvoz (ili u tranzitu) će obavijestiti Međunarodni ured, koji će sukladno s tim ažurirati relevantni zbornik.

2. Zabrane u svim kategorijama pošiljaka

2.1 Zabranjeno je stavljati niže navedene predmete u sve vrste pošiljaka:

2.1.1 droge i psihotropne tvari, prema odredbama Međunarodnog odbora za kontrolu narkotika, ili druge nedopuštene droge koje su zabranjene u državi odredišta;

2.1.2 opscene i nemoralne predmete;

2.1.3 krivotvorene ili piratske predmete;

2.1.4 druge predmete čiji je uvoz ili opticaj zabranjen u državi odredišta;

2.1.5 predmete, koji svojom prirodom ili pakiranjem mogu predstavljati opasnost za službene osobe ili javnost

općenito, ili uprljati ili oštetiti druge pošiljke, poštansku opremu ili dobra u vlasništvu treće strane;

2.1.6 dokumente koji imaju značaj aktualne ili osobne prepiske u razmjeni između osoba koje nisu pošiljatelj i primatelj ili osobe koje žive s njima;

3. Opasna roba

3.1 Stavljanje opasne robe opisane u Konvenciji i Pravilniku zabranjeno je za sve kategorije pošiljaka.

3.2 Stavljanje replika i inertnog vojnog materijala, uključujući replike i inertne granate, inertne projektele i druge posebne predmete, zabranjeno je u svim kategorijama pošiljaka.

3.3 Iznimno, opasna se roba može primiti u okviru razmjene među državama članicama koje su se izjasnile da su voljne primiti ih, ili na uzajamnoj bazi ili u jednom smjeru, pod uvjetom da se poštuju nacionalni i međunarodni zakoni i pravilnika u pogledu prijevoza.

4. Žive životinje

4.1. Žive životinje su zabranjene za sve kategorije pošiljaka.

4.2 Iznimno, niže navedene životinje je dopušteno slati u pismovnim pošiljkama, osim u pošiljkama s označenom vrijednosti:

4.2.1 pčele, pijavice i dudov svilac;

4.2.2 paraziti i uništavatelji štetnih insekata namijenjenih za kontrolu ovih insekata i u razmjeni između službeno priznatih institucija;

4.2.3 muhe iz porodice Drosophilidae koje se koriste za biomedicinska istraživanja u razmjeni između službeno priznatih institucija.

4.3 Iznimno, slanje u paketima dopušteno je za niže navedene životinje:

4.3.1 žive životinje čiji je prijevoz poštom dozvoljen prema poštanskim propisima i/ili nacionalnim zakonodavstvom zainteresiranih država.

5. Stavljanje prepiske u pakete

5.1 Zabranjeno je stavljanje u poštanske pakete niže navedenog:

5.1.1 prepiske, uz iznimku arhivskog materijala, u razmjeni između osoba koje nisu ni pošiljatelj ni primatelj niti osobe koje s njima žive.

6. Kovanice, novčanice i drugi dragocjeni predmeti

6.1 Zabranjeno je slati kovanice, novčanice, devize ili bilo kakve vrijednosnice plative donositelju, putničke čekove, platinu, zlato i srebro, prerađene ili neprerađene, drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete:

6.1.1 u neosiguranim pismovnim pošiljkama bez označene vrijednosti;

6.1.1.1 međutim, ako nacionalno zakonodavstvo države porijekla i odredišta to dopušta, takvi se predmeti mogu slati u zatvorenim omotnicama kao preporučene pošiljke;

6.1.2 u običnim paketima bez označene vrijednosti; osim kada nacionalno zakonodavstvo države porijekla i odredišta to dopušta;

6.1.3 u običnim paketima bez označene vrijednosti u razmjeni između dviju država koje prihvaćaju pakete s označenom vrijednosti;

6.1.3.1 osim toga, svaka država članica ili javni operater poštanskih usluga može, prema slobodnom izboru, zabraniti slanje zlatnih poluga u običnim paketima ili paketima s označenom vrijednosti, porijeklom iz ili adresiranih u njihovo državno područje ili u otvorenom tranzitu preko svoga državnog područja; može se ograničiti stvarna vrijednost takvih pošiljaka.

7. Tiskanice i pošiljke za slijepe:

7.1 ne smiju sadržavati nikakvu naznaku niti sadržavati nikakav element koji ima značaj osobne prepiske;

7.2 ne mogu sadržavati nikakvu poštansku marku, bilo kakav oblik unaprijed plaćene poštarine, poništene ili neponištene, niti bilo kakav papir koji predstavlja novčanu vrijednost, osim u slučajevima kada pošiljka sadrži kao prilog razglednicu, omotnicu ili omot čije je vraćanje unaprijed plaćeno i koja sadrži adresu pošiljatelja pošiljke ili njegovog zastupnika u državi otpreme ili odredišta izvorne pošiljke.

8. Postupanje s nedopuštenim pošiljkama

8.1 Postupanje s nedopuštenim pošiljkama utvrđeno je Pravilnikom. Međutim, pošiljke koje sadržavaju predmete navedene u točkama 2.1.1 i 2.1.2 i u podstavcima 3.1 i 3.2 ne smiju se ni u kojem slučaju otpremiti na njihovo odredište, uručiti primateljima ili vratiti u mjesto porijekla. U slučaju kada se u tranzitu otkriju predmeti navedeni pod točkom 2.1.1, s takvim se predmetima postupa sukladno s nacionalnim propisima države tranzita. U slučaju kada se tijekom prijevoza otkriju predmeti navedeni u podstavcima 3.1 i 3.2, relevantni javni operater poštanskih usluga ovlašten je za uklanjanje tih predmeta iz pošiljke i za njihovo uništenje. Javni operater poštanskih usluga zatim može otpremiti preostalu pošiljku na njezino odredište, uz obavijest o uklanjanju nedopuštenog predmeta.

Članak 20.

Carinski pregled. Carinske pristojbe i drugi troškovi

1. Javni operateri poštanskih usluga država porijekla i odredišta ovlašteni su predati pošiljke na carinski pregled, sukladno s nacionalnim zakonodavstvom svojih država.

2. Pošiljke predane na carinski pregled mogu biti terećene, s naslova poštanskog postupanja, naknadom za podnošenje na carinski pregled, čiji je iznos određen u Pravilniku. Ova naknada se naplaćuje isključivo za pošiljke podnesene na carinjenje i koje su opterećene carinskim dugom ili terećene nekom drugom naknadom iste naravi.

3. Javni operateri poštanskih usluga koji su dobili dopuštenje obavljati carinski postupak u ime korisnika, bilo da je u njegovo ime ili u ime javnog operatera poštanskih usluga države odredišta, imaju pravo od korisnika naplatiti naknadu na temelju stvarnih troškova postupka. Ova se naknada može naplatiti za sve pošiljke prijavljene carini sukladno s nacionalnim zakonodavstvom, uključujući i one izuzete od plaćanja carine. Korisnici moraju biti unaprijed jasno obaviješteni o odgovarajućoj naknadi.

4. Javnim operaterima poštanskih usluga je dopušteno naplatiti od pošiljatelja ili primatelja pošiljaka, ovisno o slučaju, naknadu za carinu i sve druge moguće troškove.

Šesti dio

Odgovornost

Članak 21.

Potražnice

1. Svaki javni operater poštanskih usluga obavezan je prihvatiti potražnice za pakete i preporučene pošiljke ili pošiljke s označenom vrijednosti koje je sam otpremio ili za one od svih drugih javnih operatera poštanskih usluga, pod uvjetom da su potražnice predočene od strane korisnika u razdoblju od šest mjeseci od sljedećeg dana nakon predaje pošiljke na otpremu. Potražnice se šalju i rješavaju između javnih operatera poštanskih usluga sukladno odredbama objavljenim u Pravilniku. Razdoblje od šest mjeseci podrazumijeva odnos između podnositelja potražnice i javnog operatera poštanskih usluga te ne uključuje prijenos potražnica između javnih operatera poštanskih usluga.

2. Postupanje s potražnicama se ne naplaćuje. Međutim, dodatni troškovi u slučaju zahtjeva za žurnu otpremu putem EMS su, u pravilu, na teret osobe koja je zahtjev podnijela.

Članak 22.

Odgovornost javnih operatera poštanskih usluga. Odštete

1. Opće odredbe

1.1 Osim u slučajevima predviđenim u članku 23, javni operateri poštanskih usluga odgovorni su za:

1.1.1 gubitak, krađu sadržaja ili oštećenje preporučenih pošiljaka, običnih paketa (osim za kategoriju uručenja pošiljaka iz elektroničke trgovine, ("paket ECOMPRO"), čije su specifikacije dodatno definirane Pravilnikom) i pošiljaka s označenom vrijednosti;

1.1.2 povrat preporučenih pošiljaka, pošiljaka s označenom vrijednosti i običnih paketa za koje nije dan razlog neuručenja.

1.2 Javni operateri poštanskih usluga nisu odgovorni za pošiljke koje nisu navedene u točkama 1.1.1 i 1.1.2. ili ukoliko se radi o paketima ECOMPRO.

1.3 U svim ostalim slučajevima koji nisu predviđeni ovom Konvencijom, javni operateri poštanskih usluga ne smatraju se odgovornima.

1.4 Ako je gubitak ili potpuno uništenje preporučene pošiljke, običnog paketa ili pošiljke s označenom vrijednosti, nastao uslijed više sile za koju se ne plaća obeštećenje, pošiljatelj ima pravo na povrat naknade koju je platio kod predaje za slanje predmetne pošiljke, izuzev naknade za osiguranje.

1.5 Iznos odštete ne smije biti veći od iznosa navedenih u Pravilniku.

1.6 U slučaju odgovornosti, indirektna šteta, izmakla dobit ili moralna šteta ne uzimaju se u obzir za iznos isplate odštete.

1.7 Sve odredbe vezane uz odgovornost javnih operatera poštanskih usluga su stroge, obvezujuće i potpune. Javni operateri poštanskih usluga ni u kojem slučaju nisu odgovorni – čak ni u slučaju velikog propusta (velike pogreške) – izvan granica postavljenih ovom Konvencijom i Pravilnikom.

2. Preporučene pošiljke

2.1 Ako je preporučena pošiljka izgubljena, potpuno umanjen sadržaj ili potpuno oštećena, pošiljatelj ima pravo na odštetu kako je utvrđeno Pravilnikom. Ukoliko pošiljatelj zatraži iznos koji je manji od utvrđenog u Pravilniku, javni operateri poštanskih usluga imaju mogućnost isplatiti taj manji iznos i primiti povrat iznosa po tom temelju od drugih javnih operatera poštanskih usluga koji su uključeni.

2.2 Ako je preporučenoj pošiljci djelomično umanjen sadržaj ili je djelomično oštećena, pošiljatelj ima pravo na odštetu koja, u pravilu, odgovara stvarnoj vrijednosti umanjenog ili oštećenog dijela pošiljke.

3. Obični paketi

3.1 Ako je paket izgubljen, potpuno mu je umanjen sadržaj ili je potpuno oštećen, pošiljatelj ima pravo na odštetu kako je utvrđeno Pravilnikom. Ukoliko pošiljatelj zatraži iznos koji je manji od utvrđenog u Pravilniku, javni operateri poštanskih usluga imaju mogućnost isplatiti taj manji iznos i primiti povrat iznosa po tom temelju od drugih javnih operatera poštanskih usluga koji su uključeni.

3.2 Ako je sadržaj paketa djelomično umanjen ili je djelomično oštećen, pošiljatelj ima pravo na odštetu koja, u pravilu, odgovara stvarnoj vrijednosti umanjenog ili oštećenog dijela pošiljke.

3.3 Javni operateri poštanskih usluga se mogu sporazumjeti da u svojim uzajamnim odnosima primjenjuju iznos po paketu utvrđen u Pravilniku, ne uzimajući u obzir masu paketa.

4. Pošiljke s označenom vrijednosti

4.1 Ako je pošiljka s označenom vrijednosti izgubljena, potpuno joj umanjen sadržaj ili je potpuno oštećena, pošiljatelj ima pravo na odštetu koja odgovara, u načelu, iznosu označene vrijednosti u DTS-ima.

4.2 Ako je pošiljci s označenom vrijednosti sadržaj djelomično umanjen ili je djelomično oštećen, pošiljatelj ima pravo na odštetu koja, u pravilu, odgovara stvarnoj vrijednosti umanjenog ili oštećenog dijela pošiljke. Ona ne može, međutim, ni u kojem slučaju biti veća od iznosa označene vrijednosti u DTS-ima.

5. Ako je preporučena ili pismovna pošiljka s označenom vrijednosti vraćena, a razlog neuručenja nije naveden, pošiljatelj ima pravo samo na povrat dijela poštarine koji predstavlja trošak slanja pošiljke.

6. Ako je paket vraćen, a razlog neuručenja nije naveden, pošiljatelj ima pravo na povrat poštarine koju je platio u državi porijekla i povrat troškova nastalih zbog vraćanja paketa iz države odredišta.

7. U slučajevima navedenim u st. 2, 3. i 4, odšteta se izračunava sukladno važećim cijenama predmeta ili robe iste vrste na istom mjestu i u isto vrijeme gdje i kada je pošiljka preuzeta za slanje, preračunato u DTS jedinice. U nemogućnosti određivanja važeće cijene, odšteta se izračunava prema uobičajenoj vrijednosti predmeta ili robe procijenjene prema istim osnovama.

8. Kada se odšteta daje za gubitak, potpuno umanjenje sadržaja ili potpuno oštećenje preporučene pošiljke, običnog paketa ili pošiljke s označenom vrijednosti, pošiljatelj ili primatelj, ovisno o slučaju, ima također pravo na povrat poštarine i naknada plaćenih za slanje pošiljke, osim na povrat dijela poštarine za preporuku ili trošak osiguranja. Isto se primjenjuje na preporučene pošiljke, obične pakete ili pošiljke s označenom vrijednosti koje je primatelj odbio primiti zbog njihovog lošeg stanja, a koje se pripisuje imenovanom davatelju poštanskih usluga i uključuje njegovu odgovornost.

9. Protivno odredbama predviđenim u st. 2, 3. i 4, primatelj ima pravo na odštetu za umanjeni sadržaj, oštećenje ili gubitak preporučene pošiljke, običnog paketa ili pošiljke s označenom vrijednosti, ako se pošiljatelj pisanim putem odrekne svojih prava u korist primatelja. Ovo odreknuće nije potrebno u slučajevima kada su pošiljatelj i primatelj ista osoba.

10. Javni operater poštanskih usluga države porijekla ima mogućnost isplatiti odštetu pošiljatelju u svojoj državi propisanu nacionalnim zakonodavstvom za preporučene pošiljke i obične pakete, pod uvjetom da ta odšteta nije manja od onih određenih u podstavcima 2.1 i 3.1. Isto se primjenjuje za odredišnog javnog operatera poštanskih usluga kada se odšteta isplaćuje primatelju. Međutim, i dalje se primjenjuju iznosi navedeni u podstavcima 2.1 i 3.1:

10.1 u slučaju žalbe protiv odgovornog javnog operatera poštanskih usluga;

10.2 ako se pošiljatelj odrekao svojih prava u korist primatelja.

Rezerve koje se tiču prekoračenja rokova za upite i plaćanja odštete javnim operaterima poštanskih usluga, uključujući razdoblje i uvjete utvrđene u Pravilniku, neće se stavljati, osim u slučaju bilateralnog sporazuma.

Članak 23.

Nepostojanje odgovornosti država članica i javnih operatera poštanskih usluga

1. Javni operateri poštanskih usluga prestaju bit odgovorni za preporučene pošiljke, pakete i pošiljke s označenom vrijednosti koje su uručili prema uvjetima propisanim u svojim

propisima za pošiljke iste vrste. Odgovornost, međutim, i dalje postoji:

1.1 kada se umanjenje sadržaja ili oštećenje otkriju prije ili tijekom uručenja pošiljke;

1.2 kada, ako to nacionalni propisi dopuštaju, primatelj, u slučaju vraćanja pošiljke na polazište, stavi primjedbe tijekom uručenja pošiljke umanjenog sadržaja ili oštećenja;

1.3 kada je, ako to nacionalni propisi dopuštaju, preporučena pošiljka ubačena u kućni poštanski sandučić, a primatelj izjavi da nije primio pošiljku;

1.4 kada primatelj ili, u slučaju vraćanja pošiljke na polazište, pošiljatelj paketa ili pošiljke s označenom vrijednosti, bez obzira na propisno potvrđeno uručenje, stavi primjedbu bez odgode imenovanom davatelju poštanskih usluga koji je obavio uručenje da je ustanovio štetu; dužan je podnijeti dokaz da umanjenje sadržaja ili oštećenje nije nastalo nakon uručenja. Pojam "bez odgode" tumači se sukladno s nacionalnim zakonodavstvom.

2. Države članice i javni operateri poštanskih usluga ne snose odgovornost:

2.1 u slučaju više sile, uzimajući u obzir odredbe članka 18. podstavak 5.9.;

2.2 kada, u slučaju da drukčije nije moguće utvrditi dokaz njihove odgovornosti, nije moguće očitati službenu dokumentaciju jer je uništena uslijed više sile;

2.3 kada je šteta nastala greškom ili zbog nemara pošiljatelja ili je proizašla iz vrste sadržaja;

2.4 kada se radi o pošiljkama koje su obuhvaćene zabranama propisanim u članku 19.;

2.5 u slučaju zapljene, na temelju nacionalnog zakonodavstva odredišne države, prema obavijesti države članice ili javnog operatera poštanskih usluga te države;

2.6 kada se radi o pošiljkama s označenom vrijednosti na kojima je lažno navedena veća vrijednost od stvarne vrijednosti sadržaja;

2.7 kada pošiljatelj nije sačinio potražnicu u roku od šest mjeseci računajući od dana koji slijedi nakon predaje pošiljke;

2.8 kada se radi o paketima ratnih zarobljenika i civilnih zatočenika;

2.9 kada se sumnja da pošiljatelj postupa s namjerom prevare, u cilju dobivanja odštete.

3. Države članice i javni operateri poštanskih usluga ne preuzimaju nikakvu odgovornost za carinske deklaracije, bez obzira u kojem su obliku sastavljena, kao ni za odluke od strane carinskih službi donesene prilikom podnošenja pošiljaka na carinski pregled.

Članak 24.

Odgovornost pošiljatelja

1. Pošiljatelj pošiljke odgovoran je za tjelesne ozljede prouzročene poštanskim radnicima i za sve štete prouzročene na drugim pošiljkama kao i na poštanskoj opremi zbog otpreme sadržaja nedopuštenih u prometu ili zbog nepoštivanja uvjeta kod prijema pošiljaka.

2. U slučaju oštećenja drugih pošiljaka, pošiljatelj je odgovoran uz ista ograničenja kao javni operateri poštanskih usluga za svaku oštećenu pošiljku.

3. Pošiljatelj ostaje odgovoran čak i ako je poštanski ured prihvatio takvu pošiljku.

4. S druge strane, kada su uvjeti za prijem pošiljaka ispunjeni od strane pošiljatelja, on nije odgovoran, u mjeri kada je došlo do greške ili nemara od strane javnih operatera poštanskih usluga ili prijevoznika u postupanju pošiljkama nakon njihova preuzimanja.

Članak 25.
Naknada štete

1. Podložno pravu žalbe protiv odgovornog javnog operatera poštanskih usluga, obveza plaćanja odštete i nadoknade poštarine i naknada je dužnost bilo javnog operatera poštanskih usluga države porijekla ili javnog operatera poštanskih usluga države odredišta.

2. Pošiljalac može odustati od svog prava na odštetu u korist primatelja. U slučaju odustajanja, pošiljalac ili primatelj može ovlastiti treću osobu da preuzme odštetu, ukoliko nacionalno zakonodavstvo to dopušta.

Članak 26.

Mogućnost povrata odštete od pošiljalca ili primatelja

1. Ako je, nakon isplate odštete, preporučena pošiljka, paket ili pošiljka s označenom vrijednosti ili dio njihovog sadržaja koji su se prethodno smatrali izgubljenim, pronađena, obavijesti se pošiljalac ili primatelj, ovisno o slučaju, da pošiljku može preuzeti u roku od tri mjeseca uz povrat iznosa isplaćene odštete. Istovremeno ih se pita kome pošiljka treba biti uručena. U slučaju odbijanja ili izostanka odgovora u propisanom roku, isti se postupak ponavlja prema primatelju ili pošiljalcu, ovisno o slučaju, pružajući toj osobi istovjetan rok za odgovor.

2. Ako pošiljalac i primatelj odbiju preuzeti pošiljku ili ne odgovore u vremenskom razdoblju određenom u stavku 1., pošiljka postaje vlasništvo javnog operatera poštanskih usluga ili, kada ima razloga, javnih operatera poštanskih usluga koji su podnijeli štetu.

3. U slučaju naknadnog otkrića da pošiljka s označenom vrijednosti ima sadržaj za koji se utvrdi da je niže vrijednosti od isplaćene odštete, pošiljalac ili primatelj, ovisno o slučaju, dužan je vratiti iznos obeštećenja uz uručenje pošiljke, bez uticaja na posljedice proizašle zbog lažnog označavanja vrijednosti.

Sedmi dio
OBRAČUN

A. Troškovi tranzita

Članak 27.
Troškovi tranzita

1. Zatvorene pošiljke i pošiljke u otvorenom tranzitu koje razmjenjuju dva imenovana davatelja poštanskih usluga ili dva ureda iste države članice koristeći se sredstvima usluga jednog ili više drugih javnih operatera poštanskih usluga (usluge treće strane), podliježu plaćanju tranzitnih troškova. Oni sačinjavaju naknadu za usluge u svezi s kopnenim, pomorskim ili zračnim tranzitom. Ovaj se princip također primjenjuje za pogrešno poslone pošiljke i na pogrešno usmjerene zaključke.

B. Terminalne naknade

Članak 28.

Terminalne naknade. Opće odredbe

1. Podložno izuzećima propisanim u odredbama Pravilnika, svaki javni operater poštanskih usluga koji primi pismovne pošiljke od drugog javnog operatera poštanskih usluga, ima pravo naplatiti od javnog operatera poštanskih usluga porijekla naknadu za troškove nastale prispjecom međunarodnih pošiljaka.

2. Što se tiče primjene odredaba vezanih uz terminalne naknade od strane javnih operatera poštanskih usluga, države članice i uže unije svrstani su sukladno s popisom koji je u tu svrhu sastavio Kongres u svojoj rezoluciji C 7/2016, kako slijedi:

2.1 države i područja u ciljnom sustavu prije 2010. (skupina I);

2.2 države i područja u ciljnom sustavu od 2010. i 2012. (skupina II);

2.3 države i područja u ciljnom sustavu od 2016. (skupina III);

2.4 države i područja u prijelaznom sustavu (skupina IV).

3. Odredbe ove Konvencije, vezane uz plaćanje terminalnih naknada, prijelaznog su značaja do usvajanja sustava naplate posebno određenog za svaku pojedinu državu na kraju prijelaznog razdoblja.

4. Pristup unutarnjim uslugama. Direktni pristup

4.1 U načelu, svaki javni operater poštanskih usluga države koja je bila u ciljnom sustavu prije 2010. omogućuje drugim javnim operaterima poštanskih usluga paket cijena, rokove i uvjete koje nudi u domaćem prometu, pod istim uvjetima kao i svojim nacionalnim korisnicima. Javni operater poštanskih usluga odredišta sam odlučuje je li javni operater poštanskih usluga države porijekla ispunio odredbe i uvjete izravnog pristupa.

4.2 Javni operater poštanskih usluga država u ciljnom sustavu prije 2010. čine dostupnim drugim javnim operaterima poštanskih usluga država koje su bile u ciljnom sustavu prije 2010. sve cijene, rokove i uvjete koje nude u okviru svojih usluga u unutarnjem prometu, pod istim okolnostima kao svojim domaćim korisnicima.

4.3 Javni operateri poštanskih usluga država koje su se pridružile ciljnom sustavu od 2010. mogu ipak odlučiti da jednom ograničenom broju javnih operatera poštanskih usluga učine dostupnim uvjete ponuđene u okviru svoga domaćeg prometa, na temelju uzajamnosti, tijekom probnog razdoblja od dvije godine. Nakon tog razdoblja, moraju odabrati između dvije opcije: hoće li obustaviti primjenu uvjeta ponuđenih u okviru svog domaćeg prometa ili će na isti način nastaviti i svoje unutarnje uvjete omogućiti svim javnim operaterima poštanskih usluga. Međutim, ako javni operateri poštanskih usluga država koje su se pridružile ciljnom sustavu od 2010. zatraže od javnih operatera poštanskih usluga država koje su bile u sustavu prije 2010. da im se omogući primjena uvjeta iz unutarnjeg prometa, oni su dužni svim javnim operaterima poštanskih usluga omogućiti sve cijene, rokove i uvjete koje nude u okviru svojih usluga u domaćem prometu, pod istim okolnostima kao svojim nacionalnim korisnicima.

4.4 Javni operateri poštanskih usluga država u prijelaznom razdoblju sustava mogu odlučiti da ne omoguće drugim javnim operaterima poštanskih usluga primjenu uvjeta ponuđenih u okviru svog domaćeg prometa. Mogu ipak odlučiti da ograničenom broju javnih operatera poštanskih usluga omoguće primjenu uvjeta ponuđenih u okviru svog unutarnjeg prometa, na temelju uzajamnosti, tijekom probnog razdoblja od dvije godine. Nakon tog razdoblja, moraju odabrati između dvije opcije: hoće li obustaviti primjenu uvjeta ponuđenih u okviru svog domaćeg prometa ili će na isti način nastaviti i svoje unutarnje uvjete omogućiti svim javnim operaterima poštanskih usluga.

5. Obračun terminalnih naknada se zasniva na ostvarenoj kvaliteti usluga u državi odredišta. Vijeće za poštanske operativne poslove je, slijedom toga ovlašteno dodavati nagrade iznosima naknada navedenim u čl. 29. i 30. radi poticanja na sudjelovanje u sustavu praćenja i nagrađivanja javnih operatera poštanskih usluga za postignuće zadanih ciljeva kvalitete. Vijeće za poštanske operativne poslove može također odrediti kazne u slučaju nedovoljne kvalitete, ali naknada javnim operaterima poštanskih usluga ne smije biti manja od minimalne naknade navedene u čl. 29. i 30.

6. Svaki se javni operater poštanskih usluga može, u cijelosti ili djelomično, odreći prava naplate potraživanja predviđenih u stavku 1.

7. M vreće koje teže manje od 5 kilograma, za potrebe plaćanja terminalne naknade, smatraju se kao da teže 5 kilograma. Iznosi terminalnih naknada koje se primjenjuju za M vreće su:

7.1 za 2022.: 1,016 DTS po kilogramu;

7.2 za 2023.: 1,044 DTS po kilogramu;

7.3 za 2023.: 1,073 DTS po kilogramu;

7.4 za 2025.: 1,103 DTS po kilogramu.

8. Za preporučene pošiljke plaća se dodatna naknada od 1,463 DTS po pošiljci za 2022., 1,529 DTS po pošiljci za 2023., 1,598 DTS po pošiljci za 2024. i 1,670 DTS za 2025. Za pošiljke s označenom vrijednosti naplaćuje se dodatnih 1,777 DTS po pošiljci za 2022., 1,857 DTS po pošiljci za 2023., 1,941 DTS po pošiljci za 2024., 2,028 DTS po pošiljci za 2025. Vijeće za poštanske operativne poslove ovlašteno je dopunjavati iznose naknada za ove usluge i druge dodatne usluge, ako pružene usluge sadrže dodatna svojstva navedena u Pravilniku.

9. Za uslugu preporučene pošiljke predviđena je dodatna naknada od 0,400 DTS po pošiljci sukladno s uvjetima navedenim u Pravilniku. Vijeće za poštanske operativne poslove je ovlašteno da dopuni naknadu za preporučene pošiljke na temelju izvedbe elektronskog prijenosa informacije, kako je navedeno u Pravilniku.

10. Za manje pakete, preporučene i sa navedenom vrijednosti i uslugom praćenja, pošiljke koje nemaju barkodni identifikator ili koje imaju barkodni identifikator koji nije usklađen s Tehničkom normom S10 Unije, uvodi se dodatno plaćanje od 0,500 DTS po pošiljci osim ako nije drukčije određeno bilateralnim sporazumom.

11. Vijeće za poštanske operativne poslove je ovlašteno da dopuni naknadu i/ili ispravi kazne u svezi s imenovanim davateljem poštanskih usluga i njegovim ispunjavanjem uvjeta za pružanje elektroničkih podataka unaprijed za pismovne pošiljke koje sadrže robu.

12. Naknada za vraćene neuručene pismovne pošiljke će biti navedena u Pravilniku.

13. Za potrebe plaćanja terminalnih naknada, pismovne pošiljke poslone kao pošta u velikom broju sukladno s uvjetima određenim u Pravilniku, označuje se kao "pošta u velikom broju". Naplata za poštu u velikom broju će se vršiti prema odredbama čl. 29., 30. i 31., ovisno o slučaju.

14. Svaki javni operater poštanskih usluga može, na temelju bilateralnih ili multilateralnih sporazuma, primijeniti druge sustave plaćanja za namiru obračuna s naslova terminalnih naknada.

15. Javni operateri poštanskih usluga mogu, po vlastitom izboru, razmjenjivati ne-prioritetnu poštu primjenom puposta od 10% na iznos terminalne naknade za prioritetnu poštu.

16. Odredbe koje se primjenjuju između javnih operatera poštanskih usluga država u ciljnom sustavu vrijede za svakog javnog operatera poštanskih usluga države u prijelaznom sustavu koja objavi da želi pristupiti ciljnom sustavu. Vijeće za poštanske operativne poslove može utvrditi prijelazne mjere u Pravilniku. Potpune odredbe ciljnih sustava mogu se cjelovito primijeniti na bilo kojeg novog javnog operatera poštanskih usluga ciljnih sustava koji izjavi da želi u potpunosti podlijegati tim odredbama, bez prijelaznih mjera.

Članak 29.

Terminalne naknade. Odredbe koje se primjenjuju na poštanske tijekove između javnih operatera poštanskih usluga država u ciljnom sustavu

1. Počevši od stopa koje su na snazi od 2021. pa nadalje i bez obzira na čl. 30. i 31., javni operateri poštanskih usluga mogu obavijestiti Međunarodni ured do 1. srpnja godine koja prethodi godini u kojoj bi se samoprijavljene stope primjenjivale o samodeklariranoj stopi po pošiljci i samoprijavljenu stopu po kilogramu, izraženu u lokalnoj valuti ili DTS-u, koja se primjenjuje na pismovne pošiljke glomaznih (E) i malih paketa (E) u sljedećoj kalendarskoj godini. Međunarodni ured svake godine pretvara samodeklarirane stope u lokalnoj valuti u vrijednosti izražene u DTS-u. Za izračun stopa u DTS-u, Međunarodni ured koristi prosječni mjesečni kurs za petomjesečni razdoblje koji završava 31. ožujka godine koja prethodi godini za koju bi se primjenjivali samoprijavljene stope. Rezultirajuće stope će biti objavljene okružnicom Međunarodnog ureda najkasnije do 1. srpnja godine koja prethodi godini u kojoj bi se primjenjivali samoprijavljene stope. Samodeklarirane stope za glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke bit će zamijenjene prema potrebi u svim referencama ili izračunima cijena koji se odnose na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke drugdje u Konvenciji ili Pravilniku. Dodatno, svaki javni operater poštanskih usluga dostavit će Međunarodnom uredu svoje domaće tarife za ekvivalentne usluge kako bi se izračunale relevantne gornje stope.

1.1 Podložno st. 1.2 i 1.3, samoprijavljene stope:

1.1.1 pri prosječnoj težini formata E od 0,158 kilograma, ne smije biti viša od gornjih stopa za pojedinu zemlju izračunatih sukladno sa st. 1.2.

1.1.2 zasniva se na 70%, ili na primjenjivom postotku u st. 8, domaće naknade za pojedinačni komad za pošiljke ekvivalentne glomaznim (E) i malim paketima (E) pismovnim pošiljkama koje nudi javni operater poštanskih usluga u svojoj domaćoj službi i na snazi je 1. srpnja godine koja prethodi godini za koju bi se primjenjivale samoprijavljene stope;

1.1.3 se zasnivaju na domaćoj tarifi za jednu pošiljku koja je na snazi za pošiljke unutar unutarnje službe javnog operatera poštanskih usluga koje imaju specificiranu najveću veličinu i dimenzije oblika glomaznih (E) i malih paketa (E) pismovnih pošiljaka;

1.1.4 su dostupne svim javnim operaterima poštanskih usluga;

1.1.5 se primjenjuju samo na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke;

1.1.6 primjenjuje se na sve tijekove pisama glomaznih (E) i malih paketa (E) osim tijekova glomaznih (E) i malih paketa (E) pisama iz zemalja u prijelaznom sustavu u zemlje u sustavu i između zemalja u prijelaznom sustavu, ako tijekovi pošte ne prelaze 100 tona godišnje;

1.1.7 primjenjuje se na sve tijekove glomaznih (E) i malih paketa (E) pisama osim za tijekove glomaznih (E) i malih paketa (E) između zemalja u ciljnom sustavu od 2010, 2012. i 2016, te iz tih zemalja u zemlje u ciljnom sustavu prije 2010., ako tijek pošte ne prelaze 25 tona godišnje.

1.2 samoprijavljene stope po pošiljci i po kilogramu za glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke ne smiju biti veće od gornjih stopa za pojedinu državu utvrđenih linearnom regresijom od 11 tačaka što odgovara 70%, ili primjenjivi postotak u stavu 8. prioritetnih pojedinačnih tarifa za ekvivalentne domaće usluge za 20 grama, 35 grama, 75 grama, 175 grama, 250 grama, 375 grama, 500 grama, 750 grama,

pismovne pošiljke od 1.000 grama, 1.500 grama i 2.000 grama u glomaznim (E) i malim paketima (E), bez bilo kakvih poreza.

1.2.1 Utvrđivanje premašuju li samoprijavljene cijene gornje granice testirat će se na prosječnom prihodu korištenjem najnovijeg svjetskog prosječnog sastava od jednog kilograma pošte u kojoj pošiljka E formata teži 0,158 kilograma. U slučajevima u kojima samoprijavljene stope premašuju gornje stope pri prosječnoj težini formata E od 0,158 kilograma, primjenjivat će se gornje stope po stavci i po kilogramu; alternativno, dotični javni operater poštanskih usluga može odlučiti smanjiti svoje samoprijavljene stope na razini koja je sukladna stavku 1.2.

1.2.2 Kada su dostupne višestruke cijene paketa na temelju debljine, niža domaća tarifa koristit će se za pošiljke do 250 grama, a viša domaća tarifa koristit će se za pošiljke veće od 250 grama.

1.2.3 Ako se zonske stope primjenjuju u ekvivalentnoj domaćoj usluzi, koristit će se srednja stopa kako je navedeno u Pravilniku, a domaće tarife za zone koje nisu susjedne bit će isključene za određivanje srednje cijene. Alternativno, određivanje zonske tarife koja će se koristiti može se zasnivati na stvarnoj ponderiranoj prosječnoj udaljenosti dolaznih glomaznih (E) i malih paketa (E) pismovnih pošiljaka (za posljednju kalendarsku godinu).

1.2.4 Tamo gdje ekvivalentna domaća usluga i tarifa uključuju dodatne značajke koje nisu dio temeljne usluge, tj. usluge praćenja, potpisa i osiguranja, a takve su značajke proširene na sve težine navedene u stavku 1.2, odgovarajuća domaća dopunska stopa, dopunska stopa ili predložena smjernica u Aktima Unije koja je niža odbit će se od domaće tarife. Ukupni odbitak za sve dodatne značajke ne smije premašiti 25% domaće tarife.

1.3 Ako gornje stope specifične za državu izračunate sukladno stavku 1.2 rezultiraju prihodom izračunatim za pošiljku formata E na 0,158 kilograma koji je niži od prihoda izračunatog za istu pošiljku iste težine na temelju stopa navedenih u nastavku, samoproglashene stope ne smiju biti veće od sljedećih stopa:

1.3.1 za 2020. godinu 0,614 DTS-a po pošiljci i 1,381 DTS-a po kilogramu;

1.3.2 za 2021. godinu 0,645 DTS-a po pošiljci i 1,450 DTS-a po kilogramu;

1.3.3 za 2022. godinu 0,677 DTS-a po pošiljci i 1,523 DTS-a po kilogramu;

1.3.4 za 2023. godinu 0,711 DTS-a po pošiljci i 1,599 DTS-a po kilogramu;

1.3.5 za 2024. godinu 0,747 DTS-a po pošiljci i 1,679 DTS-a po kilogramu;

1.3.6 za 2025. godinu 0,784 DTS-a po pošiljci i 1,763 DTS-a po kilogramu;

1.4 Svi dodatni uvjeti i postupci za samoprijavu stopa koji se primjenjuju na pismovne pošiljke glomaznih (E) i malih paketa (E) utvrđuju se Pravilnikom. Sve ostale odredbe Pravilnika koje se odnose na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke primjenjuju se na samoprijavljene tarife, osim ako nisu u suprotnosti s ovim člankom.

1.5 Javni operateri poštanskih usluga zemalja u prijelaznom sustavu mogu primjenjivati samoprijavljene stope na temelju uzorkovanja svojih ulaznih tijekova.

2. Osim gornjih stopa predviđenih u 1.2, prijavljene samoprijavljene stope neće biti veće od maksimalnih prihoda definiranih za godine 2021. do 2025., kako slijedi:

2.1 2021.: prihod izračunat na temelju samoprijavljenih stopa postavlja se na najniži iznos između gornjih stopa za

pojedinu državu i prihoda u 2020. za pošiljku E formata od 0,158 kilograma uvećanih za 15%;

2.2 2022.: prihod izračunat na temelju samoprijavljenih stopa postavlja se na najniži iznos između gornjih stopa za pojedinu državu i prihoda u 2021. za pošiljku E formata od 0,158 kilograma uvećanih za 15%;

2.3 2023.: prihod izračunat na temelju samoprijavljenih stopa postavlja se na najniži iznos između gornjih stopa za pojedinu državu i prihoda u 2022. za pošiljku E formata od 0,158 kilograma uvećanih za 16%;

2.4 2024.: prihod izračunat na temelju samoprijavljenih stopa postavlja se na najniži iznos između gornjih stopa za pojedinu državu i prihoda u 2023. za pošiljku E formata od 0,158 kilograma uvećanih za 16%;

2.5 2025.: prihod izračunat na temelju samoprijavljenih stopa postavlja se na najniži iznos između gornjih stopa za pojedinu državu i prihoda u 2024. za pošiljku E formata od 0,158 kilograma uvećanih za 17%;

3. Za stope na snazi u 2021. i sljedećim godinama, omjer između stope samoprijavljene pošiljke stope kilograma ne smije se promijeniti za više od pet postotnih bodova naviše ili naniže u usporedbi s omjerom iz prethodne godine. Za imenovane davatelje poštanskih usluga koji sami deklariraju stope prema stavku 7. ili primjenjuju samoprijavljene stope na recipročnom temelju prema stavku 9., omjer na snazi u 2020. zasnivat će se na samoprijavljenoj stopi po komadu i stopi po kilogramu utvrđenoj kao od 1. srpnja 2020.

4. Javni operateri poštanskih usluga koji odluče ne samodeklarirati svoje stope sukladno s ovim člankom u potpunosti će primjenjivati odredbe sadržane u čl. 30. i 31.

5. Za imenovane davatelje poštanskih usluga koji su odabrali sami prijaviti svoje cijene za glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke u prethodnoj kalendarskoj godini i koji ne saopštavaju različite vlastite deklaracije za sljedeću godinu, postojeće samoprijavljene stope će se nastaviti primjenjivati osim ako ne zadovoljavaju uvjete navedene u ovom članku.

6. Javni operater poštanskih usluga obavještava Međunarodni ured o svakom smanjenju domaćih taksi iz ovog članka.

7. Sa stupanjem na snagu 1. srpnja 2020. i bez obzira na st. 1. i 2, javni operater poštanskih usluga zemlje članice koji je primio ukupne godišnje količine dolazne pismoosne pošte u 2018. iznad 75 000 tona (prema relevantnim službenim informacijama dostavljenim Međunarodnom uredu ili sve druge službeno dostupne informacije koje je procijenio Međunarodni ured) mogu sami deklarirati stope za glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke, osim za tijekove pismovne pošte navedene u st. 1.1.6 i 1.1.7. Javni operater poštanskih usluga također ima pravo ne primijeniti ograničenja povećanja prihoda utvrđena u stavku 2. za tijekove pošte u, iz i između njegove zemlje i bilo koje druge zemlje.

8. Ako nadležno tijelo s nadzorom javnog operatera poštanskih usluga koje koristi prethodno navedenu mogućnost iz stavka 7. utvrdi da, kako bi se pokrili svi troškovi rukovanja i dostave glomaznih (E) i malih paketa (E) pismovnih pošiljaka, samoprijavljena stopa javnog operatera poštanskih usluga bilo koje godine nakon 2020. mora se zasnivati na omjeru cijene i tarife koji prelazi 70% domaće pojedinačne naknade, tada omjer cijene i tarife za tog javnog operatera može premašiti 70%, podložno ograničenju da omjer troška i carine koji se koristi ne smije premašiti jedan postotni bod iznad višeg od 70% ili omjera troška i carine koji se koristi u izračunu samoprijavljenih stopa koje su trenutno na snazi, a ne smije prelaziti 80%, pod uvjetom da javni operater poštanskih usluga

dostavi sve takve popratne informacije uz svoju obavijest Međunarodnom uredu prema stavku 1. Ako bilo koji takav javni operater poštanskih usluga poveća svoj omjer cijene i tarife na temelju takve odluke nadležnog tijela, tada će obavijestiti Međunarodni ured o tom omjeru radi objave do 1. svibnja godine koja prethodi godini u kojoj će se omjer primjenjivati. Daljnje specifikacije koje se odnose na troškove i prihode koji se koriste za izračun specifičnog omjera troškova i tarifa bit će navedene u Pravilniku.

9. Kada se javni operater poštanske usluge zemlje članice pozove na stavak 7., svi drugi odgovarajući javni operateri poštanskih usluga (uključujući one čiji su izuzeti odlazni tijekovi navedeni u st. 1.1.6 i 1.1.7) mogu učiniti isto i sami prijavljivati stope za glomazne (E) i male paketa (E) pismovne pošiljke u odnosu na gore spomenutog javnog operatera poštanskih usluga, a da ne podliježu maksimalnim ograničenjima povećanja prihoda navedenim u stavku 2. stavak 8. ovog članka također se primjenjuje na sve takve odgovarajuće imenovane davatelje poštanskih usluga. S obzirom na sve takve odgovarajuće imenovane davatelje poštanskih usluga koji odluče primijeniti samoprijavljene stope prema ovom stavku 9. (uključujući one čiji su odlazni tijekovi izborni prihvatljivi za izuzeće prema st. 1.1.6. i 1.1.7.), samoprijavljene stope javnog operatera poštanskih usluga koji se pozvao na stavak 7. primjenjivat će se recipročno.

10. Svaki javni operater poštanskih usluga koji se pozove na mogućnost navedenu u stavku 7. morat će u kalendarskoj godini stupanja na snagu početnih stopa platiti taksu Uniji pet uzastopnih godina (počevši od kalendarske godine primjene opcija navedena gore pod 7), u iznosu od 8 milijuna CHF godišnje, za ukupno 40 milijuna CHF. Ne očekuju se daljnja plaćanja za samoprijavu stopa sukladno s ovim stavkom nakon završetka petogodišnjeg razdoblja.

10.1 Gore navedena naknada dodjeljuje se isključivo sukladno sljedećoj metodologiji: 16 miliona CHF dodjeljuje se vezanom fondu Unije za provedbu projekata usmjerenih na elektroničke podatke unaprijed i poštansku sigurnost prema uvjetima pisma o saglasnosti izvršen između navedenog javnog operatera poštanskih usluga i Unije; i 24 miliona CHF bit će dodijeljeno vezanom fondu u svrhu financiranja dugoročnih obveza Unije, kako je dalje definiralo Upravno vijeće, prema uvjetima pisma o suglasnosti sklopljenog između navedenog javnog operatera poštanskih usluga i Unije.

10.2 Naknada navedena u ovom stavku neće se primjenjivati na one imenovane davatelje poštanskih usluga zemalja članica koji primjenjuju samoprijavljene stope recipročno prema stavku 9. kao posljedicu drugog javnog operatera koji koristi opciju samoprijavljivanja stopa sukladno stavku 7.

10.3 Javni operater poštanskih usluga koji plaća taksu obavijestiti će Međunarodni ured svake godine o tome kako će se raspodijeliti iznos od 8 milijuna CHF godišnje, pod uvjetom da se pet godišnjih izdvajanja raspodijeli kako je gore navedeno, sukladno s navedenim pismom suglasnosti. Imenovanom davatelju poštanskih usluga koji koristi mogućnost samoprijavljivanja stopa sukladno stavku 7. mora se dostaviti odgovarajući izvještaj o troškovima koji se odnosi na doznačenu naknadu, sukladno s ovim stavkom, prema uvjetima pisma o suglasnosti sklopljenog između navedenih javnih operatera poštanskih usluga i Unije.

11. Ako javni operater poštanskih usluga koristi mogućnost samoprijavljivanja stopa sukladno stavku 7. ili ako javni operater poštanskih usluga recipročno primjenjuje samodeklarirani kurs prema stavku 9, tada bi istodobno s uvođenjem samoprijavljenih stopa, navedeni javni operater

poštanskih usluga trebao razmotriti stavljanje na raspolaganje javnim operaterima poštanskih usluga pošiljateljima iz zemalja članica Unije, na nediskriminirajućem temelju, srazmjerno prilagođenih naknada za količinu i udaljenost, u mjeri u kojoj je to izvedivo i dostupnim u objavljenoj domaćoj službi zemlje primateljice za posebne usluge prema obostrano prihvatljivom bilateralnom komercijalnom sporazumu, u okviru pravilnika nacionalnog regulatornog tijela.

12. Na ovaj se članak ne mogu staviti nikakve rezerve.

Članak 30.

Terminalni troškovi. Odredbe primjenjive na protok pošte između javnih operatera poštanskih usluga zemalja u ciljnom sustavu

1. Naknade za pismovne pošiljke, uključujući pošiljke u velikom broju, osim za M vreće i IBRS pošiljke, utvrđuju se na temelju primjene cijene po pošiljci i po kilogramu, što odražava troškove obrade u državi odredišta. Cijene koje se primjenjuju u unutarnjem prometu u okviru univerzalne usluge služe za izračun iznosa terminalnih naknada.

2. Iznosi terminalnih naknada u ciljnom sustavu računaju se uzimajući u obzir razvrstavanje pošiljaka po njihovoj veličini (formatu), kao što je određeno člankom 17. stavak 5. Konvencije, ako je to u unutarnjoj usluzi primjenjuje.

3. Javni operateri poštanskih usluga u ciljnom sustavu razmjenjuju pošiljke razvrstane prema formatu sukladno s uvjetima određenima u Pravilniku.

4. Plaćanje za IBRS pošiljke obavlja se kako je propisano u Pravilniku.

5. Iznosi terminalnih naknada po pošiljci i po kilogramu su posebno odvojeni za pismovne pošiljke malog formata (P) i velikog formata (G) te za pošiljke glomaznog formata (E) i za male pakete (E). Izračunavaju se na temelju 70% troškova za malu pismovnu pošiljku od 20 grama (P), i za veliku pismovnu pošiljku od 175 grama (G), bez PDV-a i drugih naknada. Za glomazne pismovne pošiljke (E) i male pakete (E) iznosi terminalnih naknada se izračunavaju na temelju iznosa za pošiljke malog P i velikog G formata od 375 grama, bez PDV-a i drugih naknada.

6. Vijeće za poštanske operativne poslove određuje uvjete koji se primjenjuju za izračun terminalnih naknada kao i operativne, statističke i obračunske postupke nužne za razmjenu pošte razvrstane prema formatu.

7. Iznosi terminalnih naknada koje se primjenjuju na tijekove pošte između država u ciljnom sustavu u određenoj godini, ne smiju rasti više od 13% za pismovnu pošiljku malog formata (P) i velikog formata (G) težine od 37,6 grama, a za pošiljke glomaznog formata (E) težine od 375 grama, u usporedbi s proteklom godinom.

8. Iznosi terminalnih naknada koje se primjenjuju na tijekove pošte između država koje su u ciljnom sustavu prije 2010. za pismovne pošiljke malog formata (P) i velikog formata (G) ne smiju biti veći od:

8.1 za 2022.: 0,380 DTS po pošiljci i 2,966 DTS po kilogramu;

8.2 za 2023.: 0,399 DTS po pošiljci i 3,114 DTS po kilogramu;

8.3 za 2024.: 0,419 DTS po pošiljci i 3,270 DTS po kilogramu;

8.4 za 2025.: 0,440 DTS po pošiljci i 3,434 DTS po kilogramu;

9. Iznosi koji se primjenjuju na tijekove pošte u ciljnom sustavu za pismovne pošiljke glomaznog formata (E) i male pakete (E) ne smiju biti veći od:

9.1 za 2022.: 0,864 DTS po pošiljci i 1,942 DTS po kilogramu;

9.2 za 2023.: 0,950 DTS po pošiljci i 2,136 DTS po kilogramu;

9.3 za 2024.: 1,045 DTS po pošiljci i 2,350 DTS po kilogramu;

9.4 za 2025.: 1,150 DTS po pošiljci i 2,585 DTS po kilogramu.

10. Stope koje se primjenjuju za protok između zemalja u ciljnom sustavu za male (P) i velike (G) pismovne pošiljke ne smiju biti niže od:

10.1 za 2022.: 0,272 DTS po pošiljci i 2,121 DTS po kilogramu;

10.2 za 2023.: 0,292 DTS po pošiljci i 2,280 DTS po kilogramu;

10.3 za 2024.: 0,314 DTS po pošiljci i 2,451 DTS po kilogramu;

10.4 za 2025.: 0,330 DTS po pošiljci i 2,574 DTS po kilogramu.

11. Stope koje se primjenjuju za protok između zemalja u ciljnom sustavu za glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke ne smiju biti niže od:

11.1 za 2022.: 0,677 DTS po pošiljci i 1,523 DTS po kilogramu;

11.2 za 2023.: 0,711 DTS po pošiljci i 1,599 DTS po kilogramu;

11.3 za 2024.: 0,747 DTS po pošiljci i 1,679 DTS po kilogramu;

11.4 za 2025.: 0,784 DTS po pošiljci i 1,763 DTS po kilogramu.

12. Iznosi naknada koji se primjenjuju na tijkove pošte između država koje su se nalazile u ciljnom sustavu od 2010. i od 2012. te između onih država koje su se nalazile u ciljnom sustavu prije 2010. za pismovne pošiljke maloga formata (P) i velikoga formata (G) ne smiju biti veće od:

12.1 za 2022.: 0,342 DTS po pošiljci i 2,672 DTS po kilogramu;

12.2 za 2023.: 0,372 DTS po pošiljci i 2,905 DTS po kilogramu;

12.3 za 2024.: 0,404 DTS po pošiljci i 3,158 DTS po kilogramu;

12.4 za 2025.: 0,440 DTS po pošiljci i 3,434 DTS po kilogramu.

13. Stope koje se primjenjuju na tijkove između zemalja u ciljnom sustavu od 2016. kao i između tih zemalja i zemalja u ciljnom sustavu prije 2010. ili od 2010. i 2012. za male (P) i za velike (G) pismovne pošiljke ne smije biti veći od:

13.1 za 2022.: 0,313 DTS po pošiljci i 2,443 DTS po kilogramu;

13.2 za 2023.: 0,351 DTS po pošiljci i 2,738 DTS po kilogramu;

13.3 za 2024.: 0,393 DTS po pošiljci i 3,068 DTS po kilogramu;

13.4 za 2025.: 0,440 DTS po pošiljci i 3,434 DTS po kilogramu.

14. Za tijkove pošiljaka manje od 50 tona godišnje između država koje su se pridružile ciljnom sustavu 2010, 2012 i 2016., kao i između tih država i država koje su se pridružile ciljnom sustavu prije 2010, sastavni dijelovi – komponente po kilogramu i po pošiljci pretvaraju se u ukupni iznos terminalne naknade po kilogramu, na temelju prosječnog sastava pošiljke od 1 kilograma na svjetskoj razini, prema kojemu pošiljke formata P i formata G čine 3,97 pošiljke koje teže 0,14 kilograma, a pošiljke formata E čine 5,45 pošiljke koje teže 0,86 kilograma.

15. Stope terminalnih troškova koje se primjenjuju na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke koje su

samoprijavljene u skladu s člankom 29. zamjenjuju stope koje se odnose na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke u ovom članku; posljedično, odredbe utvrđene u stavcima 7., 9. i 11. neće se primjenjivati.

16. Plaćanje za poštu u velikom broju poslano u zemlje u ciljnom sustavu prije 2010. utvrđuje se primjenom stopa po pošiljci i po kilogramu predviđenih u stavcima 5. do 11. ili članku 29, prema potrebi.

17. Iznosi naknada za pošiljke u velikom broju poslano u države u ciljnom sustavu od 2010, 2012 i od 2016., utvrđuju se primjenom iznosa naknada po pošiljci i po kilogramu predviđenih u stavcima 5. i 10. do 13 ili članku 29, po potrebi.

18. Nikakva rezerva nije primjenjiva na ovaj članak, osim u slučaju bilateralnog sporazuma.

Članak 31.

Terminalne naknade. Odredbe koje se primjenjuju za poštanske tijkove između javnih operatera poštanskih usluga država u prijelaznom sustavu

1. Za imenovane davatelje poštanskih usluga država u prijelaznom ciljnom sustavu terminalnih naknada u pripremi za članstvo u ciljnom sustavu, plaćanje za pismovne pošiljke, uključujući pošiljke u velikom broju, ali isključujući M vreće i IBRS pošiljke, utvrđuje se na temelju iznosa cijene po pošiljci i po kilogramu.

2. Osim za stope terminalnih troškova primjenjive na pismovne pošiljke glomaznih (E) i malih paketa (E) koje su samoprijavljene sukladno s člankom 29., odredbe članka 30. stavaka 1. do 3., 5. i 6. primijeniti za izračun stopa po pošiljci i po kilogramu primjenjivih na male (P), velike (G), glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke.

3. Stope koje se primjenjuju na tijkove prema, iz i između zemalja u prijelaznom sustavu u određenoj godini ne smiju dovesti do povećanja od više od 15,5% prihoda od terminalnih troškova za pismovnu pošiljku u formatu P/G od 37,6 grama, te više od 13% prihoda od terminalnih taksi za pismovnu pošiljku u E formatu od 375 grama, u odnosu na prethodnu godinu.

4. Plaćanje za IBRS pošiljke se vrši prema odgovarajućim odredbama u Pravilniku.

5. Stope primjenjive na tijkove pošte prema, od i između država u prijelaznom sustavu za pismovne pošiljke maloga formata (P) i velikoga formata (G) jesu:

5.1 za 2022.: 0,285 DTS po pošiljci i 2,227 DTS po kilogramu;

5.2 za 2023.: 0,329 DTS po pošiljci i 2,573 DTS po kilogramu;

5.3 za 2024.: 0,380 DTS po pošiljci i 2,973 DTS po kilogramu;

5.4 za 2025.: 0,440 DTS po pošiljci i 3,434 DTS po kilogramu.

6. Iznosi terminalnih naknada koji se primjenjuju na tijkove pošte od i između država u prijelaznom sustavu za pismovne pošiljke glomaznog formata (E) i male pakete (E) jesu:

6.1 za 2022.: 0,272 DTS po pošiljci i 2,121 DTS po kilogramu;

6.2 za 2023.: 0,292 DTS po pošiljci i 2,280 DTS po kilogramu;

6.3 za 2024.: 0,314 DTS po pošiljci i 2,451 DTS po kilogramu;

6.4 za 2025.: 0,330 DTS po pošiljci i 2,574 DTS po kilogramu.

7. Osim za stope terminalnih troškova koje se primjenjuju na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke koje su samoprijavljene sukladno s člankom 29. i sukladno s 2. gore,

stope se primjenjuju na tijkove do, od i između zemlje u prijelaznom sustavu za glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke ne smiju biti veće od:

7.1 za 2022.: 0,864 DTS po pošiljci i 1,942 DTS po kilogramu;

7.2 za 2023.: 0,950 DTS po pošiljci i 2,136 DTS po kilogramu;

7.3 za 2024.: 1,045 DTS po pošiljci i 2,350 DTS po kilogramu;

7.4 za 2025.: 1,150 DTS po pošiljci i 2,585 DTS po kilogramu.

8. Osim za stope terminalnih troškova koje se primjenjuju na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke koje su samoprijavljene u skladu s člankom 29. i sukladno s stavkom 2. ovog članka, stope se primjenjuju na tijkove do, od i između zemlje u prijelaznom sustavu za glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke ne smiju biti niže od:

8.1 za 2022.: 0,677 DTS po pošiljci i 1,523 DTS po kilogramu;

8.2 za 2023.: 0,711 DTS po pošiljci i 1,599 DTS po kilogramu;

8.3 za 2024.: 0,747 DTS po pošiljci i 1,679 DTS po kilogramu;

8.4 za 2025.: 0,784 DTS po pošiljci i 1,763 DTS po kilogramu.

9. Osim za stope terminalnih troškova koje se primjenjuju na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke koje su samodeklarirane sukladno člankom 29, komponente po kilogramu i po pošiljci pretvaraju se u ukupnu stopu po kilogramu na temelju svjetskog prosjeka sastava jednog kilograma pošte kako slijedi:

9.1 za 2022. godinu ne niže od 6,376 DTS po kilogramu i ne više od 7,822 DTS po kilogramu;

9.2 za 2023. godinu ne niže od 6,729 DTS po kilogramu i ne više od 8,681 DTS po kilogramu;

9.3 za 2024. godinu ne niže od 7,105 DTS po kilogramu i ne više od 9,641 DTS po kilogramu;

9.4 za 2025. godinu ne niže od 7,459 DTS po kilogramu i ne više od 10,718 DTS po kilogramu.

10. Osim za stope terminalnih troškova koje se primjenjuju na pismovne pošiljke glomaznih (E) i malih paketa (E) koje su same deklarirane sukladno s člankom 29, paušalna stopa po kilogramu primjenjivat će se ako niti javni operater poštanskih usluga porijekla niti javni operater poštanskih usluga odredišta zahtijeva mehanizam revizije kako bi revidirao stopu na temelju stvarnog broja pošiljaka po kilogramu, a ne svjetskog prosjeka. Uzorkovanje za mehanizam revizije provodi se u skladu s uvjetima navedenim u Pravilniku.

11. Za tijkove pošte iz i između zemalja u prijelaznom sustavu ispod 100 tona godišnje, ukupna stopa po kilogramu bit će sljedeća:

11.1 za 2022, 6,376 DTS po kilogramu;

11.2 za 2023, 6,729 DTS po kilogramu;

11.3 za 2024, 7,105 DTS po kilogramu;

11.4 za 2025, 7,459 DTS po kilogramu.

12. Za tijkove pošte iz zemalja u ciljnom sustavu u zemlje u prijelaznom sustavu ispod 100 tona godišnje gdje su stope terminalnih troškova primjenjive na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke samoprijavljene u skladu s člankom 29. komponente po kilogramu i po pošiljci pretvaraju se u ukupnu stopu po kilogramu na temelju svjetskog prosječnog sastava jednog kilograma pošte, kako je navedeno u članku 30.14, osim tijkova u 29.1.5 od 50 tona i više gdje zemlja u prijelaznom sustavu uzorkuje svoj dolazni protok.

13. Za tijkove pošte prema, iz i između zemalja u prijelaznom sustavu iznad 100 tona godišnje gdje su stope terminalnih troškova primjenjive na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke samoprijavljene sukladno s člankom 29. i gdje zemlja odredišta odluči ne uzorkovati dolaznu poštu, komponente po kilogramu i po artiklu pretvaraju se u ukupnu stopu po kilogramu na temelju svjetskog prosjeka sastava od jednog kilograma pošte, kako je navedeno u članku 30. stavak 14.

14. Osim za tijkove pošte opisane u stavu 11., stope terminalnih troškova primjenjive na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke koje su samoprijavljene sukladno s člankom 29. zamjenjuju stope koje se odnose na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke u ovom članku; posljedično, odredbe utvrđene u st. 7., 8. i 9. neće se primjenjivati.

15. Sniženje ukupne naknade iz stavka 10, ne može zatražiti država u ciljnom sustavu od države u prijelaznom sustavu, osim ako potonja zatraži izmjenu u suprotnom smjeru.

16. Za tijkove pošte prema, iz i između zemalja u prijelaznom sustavu koji su manji od 100 tona godišnje, javni operateri poštanskih usluga mogu slati i primiti poštu odvojenu formatom na izbornoj osnovi, u skladu s uvjetima navedenim u Pravilniku. U slučaju razmjene odvojene po formatu, primjenjuju se kursevi u gornjim stavovima 5, 6, 7 i 8 ako javni operateri poštanskih usluga odredišta odluči ne deklarirati kurseve prema članku 29.

17. Plaćanje za pošiljke u velikom broju javnim operaterima poštanskih usluga država koje se nalaze u ciljnom sustavu, utvrđuje se primjenom cijena po pošiljci i po kilogramu, kako je predviđeno u čl. 29 i 30. Za primljene pošiljke u velikom broju javni operateri poštanskih usluga odredišta u prijelaznom razdoblju sustava mogu zatražiti plaćanje sukladno s odredbama navedenim u st. 5., 6., 7. i 8 ovog članka i članka 29, po potrebi.

18. Nikakva rezerva nije primjenjiva na ovaj članak.

Članak 32.

Fond za unaprjeđenje kvalitete usluga

1. Osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke u velikom broju, terminalne naknade koje sve države i područja plaćaju državama svrstanim u kategoriju najmanje razvijenih država i uključenih u grupu IV. za terminalne naknade i za potrebe Fonda za unaprjeđenje kvalitete usluga (QSF), povećavaju se za 20% od naknada navedenih u članku 30., za finansiranje Fonda za unaprjeđenje kvalitete usluga u svrhu unaprjeđenja kvalitete usluge u ovim državama. Takva plaćanja ne obavljaju se između država IV. skupine.

2. Osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke u velikom broju, terminalne naknade koje države i područja svrstana u kategoriju država I. skupine plaćaju državama svrstanim u kategoriju država IV. skupine, osim najmanje razvijenih država navedenih u stavu 1., povećavaju se za 10% od naknada navedenih u člancima 29. i 30, za finansiranje Fonda za unaprjeđenje kvalitete usluga u svrhu unaprjeđenja kvalitete usluge u ovim državama.

3. Osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke u velikom broju, terminalne naknade koje države i područja svrstana u kategoriju država II. skupine plaćaju državama svrstanim u kategoriju država IV. skupine, osim najmanje razvijenih država navedenih u stavku 1. ovog članka, povećavaju se za 10% od naknada navedenih u člancima 29. i 31, za financiranje Fonda za unaprjeđenje kvalitete usluga u svrhu unaprjeđenja kvalitete usluge u ovim državama.

4. Osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke u velikom broju, terminalne naknade koje države i područja svrstana u kategoriju država III. skupine plaćaju državama svrstanim u

kategoriju država IV. skupine, osim slabije razvijenih država navedenih pod stavkom 1, povećavaju se za 5 % od naknada navedenih u člancima 29. i 31, za financiranje Fonda za unapređenje kvalitete usluga u tim državama.

5. Osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke u velikom broju, terminalne naknade koje države i područja svrstana u kategoriju država I. do III. skupine plaćaju državama svrstanim u kategoriju država III. skupine povećavaju se za 1 %, a to se povećanje usmjerava u zajednički fond koji je osnovan radi unaprjeđenja kvalitete usluga u državama svrstanim u kategoriju država II, III i IV skupine i kojim se upravlja sukladno s postupcima koje je definiralo Vijeće za poštansku operativu.

6. Povećanje od 0,5%, izračunato na temelju terminalnih troškova koje plaćaju zemlje i teritoriji klasificirani kao zemlje I, II i III skupine u odnosu na zemlje klasificirane kao zemlje skupine III, osim u pogledu M vreća, IBRS artikala i pošiljke u velikoj skupini, uplaćuju se na poseban račun koji će se uspostaviti kao dio zajedničkog fonda iz stavka 5., posebno za poboljšanje kvalitete usluga u zemljama skupine IV koje su Ujedinjeni narodi klasificirali kao najmanje razvijene zemlje i kojima se upravlja sukladno s relevantnim postupcima koje utvrđuje Vijeće za poštansko poslovanje.

7. Sukladno s primjenjivim postupcima koje je utvrdilo Vijeće za poštansku operativu, sav neiskorišteni iznos uplaćen sukladno s odredbama pod st. 1, 2, 3. i 4. ovog članka i prikupljen tijekom četiri godine koje prethode referentnoj godini Fonda za unaprjeđenje kvalitete usluga (2018. kao najranija referentna godina) prebacuje se također u zajednički fond naveden pod stavkom 5. ovoga članka. Za potrebe ovoga stavka samo sredstva koja nisu korištena za projekte unaprjeđenja kvalitete usluga koje je odobrio Fond za unaprjeđenje kvalitete usluga unutar dvije godine nakon primitka posljednjeg plaćanja iznosa davanja za bilo koje četverogodišnje razdoblje kako je prethodno utvrđeno, prebacuju se u zajednički fond.

8. Objedinjene terminalne naknade koje se uplaćuju u Fond za unaprjeđenje kvalitete usluge radi poboljšanja kvalitete usluge u državama iz IV. skupine, podliježu iznosu od najmanje 20.000 DTS godišnje za svaku državu korisnicu. Dodatna sredstva potrebna da se dostigne taj minimalni iznos, naplaćuju se od država iz skupina I, II i III, srazmjerno opsegu razmijenjene pošte.

9. Vijeće za poštanske operativne poslove donosi ili ažurira postupke za financiranje projekata Fonda za unaprjeđenje kvalitete usluga najkasnije 2018.

C. Naknade za poštanske pakete

Članak 33.

Naknade za kopneni i pomorski prijevoz poštanskih paketa

1. Uz izuzeće paketa ECOMPRO, paketi razmijenjeni između dvaju javnih operatera poštanskih usluga podliježu plaćanju unutarnjih površinskih naknada koje se obračunava kombiniranjem temeljne naknade po paketu i temeljne naknade po kilogramu utvrđenih u Pravilniku.

1.1 Uzimajući u obzir navedene temeljne naknade, javni operateri poštanskih usluga su ovlašteni također potraživati dodatne naknade po paketu i po kilogramu sukladno s odredbama iz Pravilnika.

1.2 Naknade navedene u stavku 1. i podstavku 1.1 plaćaju javni operateri poštanskih usluga države porijekla, osim ako Pravilnik ne predviđa iznimke od tog pravila.

1.3 Unutarnja kopnena naknada mora biti jedinstvena za čitavo državno područje svake države.

2. Paketi razmijenjeni između dvaju javnih operatera poštanskih usluga ili između dva poštanska ureda iste države, putem površinskih službi jednoga ili više javnih operatera poštanskih usluga podliježu, u korist onim javnim operaterima poštanskih usluga koji sudjeluju u površinskom prijevozu, naknadama za površinski prijevoz utvrđen u Pravilniku, srazmjerno prema udaljenosti.

2.1 Za pakete u otvorenom tranzitu posredni javni operateri poštanskih usluga ovlašteni su potraživati pojedinačnu naknadu po pošiljci utvrđenu u Pravilniku.

2.2 Naknadu za površinski tranzit plaća javni operater poštanskih usluga države porijekla, osim ako Pravilnik ne predviđa iznimke od tog pravila.

3. Svaki javni operater poštanskih usluga koji sudjeluje u pomorskom prijevozu paketa ovlašten je potraživati naknadu za pomorski prijevoz. Te naknade plaća javni operater poštanskih usluga države porijekla, osim ako Pravilnik ne predviđa iznimke od tog pravila.

3.1 Za svaki prijevoz pomorskim putem iznos naknade je utvrđen u Pravilnikom, srazmjerno po udaljenosti.

3.2 Javni operateri poštanskih usluga smiju naknadu za prijevoz morem, obračunatu sukladno s podstavkom 3.1, povećati za najviše 50%. Isto tako je mogu i smanjiti, prema vlastitoj procjeni.

D. Naknade za zračni prijevoz

Članak 34.

Temeljne naknade i odredbe u svezi s troškovima zrakoplovnog prijevoza

1. Temeljnu naknadu koja se primjenjuje za obračun između javnih operatera poštanskih usluga za troškove zrakoplovnog prijevoza odobrava Vijeće za poštansku operativu, a izračunava je Međunarodni ured na način naveden u Pravilniku. Naknade koje se primjenjuju za prijevoz paketa zračnim putem u okviru usluge povrata robe, obračunavaju se prema odredbama utvrđenim u Pravilniku.

2. Izračun naknade zrakoplovnog prijevoza za izravne zaključke, prioritetne pošiljke, zrakoplovne pošiljke i zrakoplovne pakete u otvorenom tranzitu, pogrešno poslana pošiljke i pogrešno usmjerene zatvorene pošiljke, kao i odgovarajući način obračuna, opisan je u Pravilniku.

3. Troškove zrakoplovnog prijevoza na cijeloj udaljenosti leta snosi:

3.1 za zatvorene pošiljke, javni operater poštanskih usluga iz države porijekla, uključujući kada te zaključke prevozi jedan ili više javnih operatera poštanskih usluga posrednika,

3.2 za prioritetne pošiljke i zrakoplovne pošiljke u otvorenom tranzitu, uključujući i one koje su pogrešno poslana, javni operater poštanskih usluga koji otprema ove pošiljke drugom imenovanom davatelju poštanskih usluga.

4. Ova ista pravila primjenjuju se za pošiljke izuzete od plaćanja površinskih i tranzitnih troškova, ako se prevoze zrakoplovom.

5. Svaki javni operater poštanskih usluga odredišta koji obavlja zračni prijevoz međunarodnih pošiljaka unutar svoje države, ima pravo na naknadu dodatnih troškova proizašlih iz ovoga prijevoza, pod uvjetom da je ponderirana prosječna udaljenost sektora leta veća od 300 kilometara. Vijeće za poštanske operativne poslove može zamijeniti ponderiranu prosječnu udaljenost drugim odgovarajućim kriterijem. Osim kod sporazuma o besplatnom prijevozu, te naknade moraju biti istovjetne za sve prioritetne i zrakoplovne pošiljke porijeklom iz inozemstva, bez obzira nadošle li se ova pošta zračnim putem ili ne.

6. Međutim, kada se terminalna naknada koju naplaćuje javni operater poštanskih usluga odredišta zasniva izričito na stvarnim troškovima ili na unutarnjim cijenama, nikakva dodatna naknada za unutarnji zračni prijevoz se ne naplaćuje.

7. Javni operater poštanskih usluga odredišta isključuje, u svrhu izračunavanja ponderirane prosječne udaljenosti, masu sve pošte za koju se izračunavanje terminalnih naknada zasnivalo na stvarnim troškovima ili unutarnjim poštarinama javnog operatera poštanskih usluga odredišta.

E. Poravnanje računa

Članak 35.

Posebne odredbe za podmirivanje računa i plaćanja u međunarodnoj poštanskoj razmjeni

1. Podmirivanje računa za radnje obavljene sukladno ovoj Konvenciji (uključujući podmirivanje računa za prijevoz i slanje poštanskih pošiljaka, podmirivanje računa za obradu poštanskih pošiljaka u državi odredišta i podmirivanje računa kao nadoknade za bilo kakav gubitak, umanjeње sadržaja ili oštećenje poštanskih pošiljaka) zasniva se na odredbama Konvencije i drugih Akata Unije i, sukladno s Konvencijom i drugim Aktima Unije, ne zahtijeva pripremu bilo kakvih dokumenata od strane javnog operatera poštanskih usluga osim u slučajevima predviđenim u Aktima Unije.

2. Kako bi se osiguralo pružanje univerzalne poštanske usluge, kako je navedeno u članku 3, i cjelovitost međunarodne poštanske mreže, javni operateri poštanskih usluga plaćaju za operacije koje se obavljaju sukladno Konvenciji.

F. Ustanovljenje cijena i naknada

Članak 36.

Nadležnost Vijeća za poštanske operativne poslove za određivanje iznosa cijena i naknada

1. Vijeće za poštanske operativne poslove je nadležno određivati sljedeće cijene i naknade koje se naplaćuju od javnih operatera poštanskih usluga sukladno s uvjetima navedenim u Pravilniku:

1.1 tranzitne troškove za rukovanje i prijevoz pismovnih pošiljaka kroz jednu ili više država posrednica;

1.2 temeljne cijene i naknade zračnog prijevoza primjenjive za prijevoz zračnih pošiljki;

1.3 unutarnje površinske cijene za rukovanje svim paketima u domaćem prometu, uz izuzeće ECOMPRO paketa;

1.4 tranzitne površinske naknade za provoz paketa kroz države posrednice;

1.5 pomorske cijene i naknade za prijevoz paketa morskim putem;

1.6 vanjske površinske naknade za pakete kod pružanja usluga povrata robe.

2. Svaka revizija, provedena sukladno s metodologijom koja osigurava pravednu nadoknadu javnim operaterima poštanskih usluga koji pružaju usluge, mora se oslanjati na vjerodostojne i reprezentativne gospodarske i financijske pokazatelje. Svaka odluka o mogućim promjenama stupa na snagu od datuma koji odredi Vijeće za poštansku operativu.

Osmi dio

Neobvezne usluge

Članak 37.

EMS i integrirana logistika

1. Države članice ili javni operateri poštanskih usluga mogu se međusobno dogovoriti da sudjeluju u obavljanju niže navedenih usluga koje su opisane u Pravilniku:

1.1 EMS, poštanska hitna usluga za dokumente i robu i koja predstavlja, koliko god je moguće, najbržu poštansku uslugu u fizičkom obliku; ovu se uslugu može pružati na

temelju standardnog EMS multilateralnog sporazuma ili bilateralnih sporazuma;

1.2 usluga integrirane logistike, koja u potpunosti odgovara potrebama korisnika u pitanjima logistike i uključuje faze prije i poslije fizičkog prijenosa robe i dokumenata.

Članak 38.

Elektroničke poštanske usluge

1. Države članice ili javni operateri poštanskih usluga mogu se međusobno dogovoriti da sudjeluju u niže navedenim elektroničkim poštanskim uslugama, opisanim u Pravilniku:

1.1 elektronička pošta je elektronička poštanska usluga koju javni operateri poštanskih usluga koriste za prijenos poruka i podataka elektroničkim putem;

1.2 preporučena elektronička pošta je osigurana elektronička poštanska usluga koja pruža dokaz o otpremi i dokaz o uručenju elektroničke poruke, koristeći zaštićeni komunikacijski kanal za korisnike provjerenog identiteta;

1.3 elektronička poštanska potvrda pruža jasan dokaz o nekom elektroničkom događaju, u određenom obliku, u određenom vremenu i koja uključuje jednu ili više strana;

1.4 elektronički poštanski sandučić je usluga koja omogućuje slanje elektroničkih poruka od pošiljatelja provjerenog identiteta kao i uručenje i pohranu elektroničkih poruka i obavijesti za primatelja provjerenog identiteta.

Deveti dio

Završne odredbe

Članak 39.

Uvjeti za odobrenje prijedloga u svezi s konvencijom i Pravilnikom

1. Da bi postali izvršni, prijedlozi koji su podneseni Kongresu, a odnose se na ovu Konvenciju, moraju biti odobreni većinom glasova država članica koje su prisutne, koje imaju pravo glasa i koje glasuju. Predstavници najmanje polovice država članica zastupljenih na Kongresu koje imaju pravo glasa, moraju biti prisutni u trenutku glasanja.

2. Da bi postali izvršni, prijedlozi koji se odnose na Pravilnik, mora ih odobriti većina članica Vijeća za poštanske operativne poslove koje imaju pravo glasa.

3. Da bi postali izvršni, prijedlozi podneseni između dva Kongresa, a koji se odnose na ovu Konvenciju i njezin Završni protokol, moraju dobiti:

3.1 dvije trećine glasova, s time da je glasovala najmanje polovica država članica Unije koje imaju pravo glasa, ako se radi o izmjenama i dopunama;

3.2 većinu glasova ako se radi o tumačenju odredaba.

4. Svaka zemlja članica može, najkasnije devedeset dana od datuma obavijesti o amandmanu usvojenom prema 3.1, predložiti rezervu na taj isti amandman, podložno istim uvjetima odobrenja koji su navedeni u 3.1 i relevantnim odredbama članka 40.

Članak 40.

Stavljanje rezervi na Kongresu

1. Bilo koja rezerva koja nije sukladna s ciljem i svrhom Unije nije dopuštena.

2. Kao opće pravilo, države članice čija stajališta nisu prihvaćena od drugih država članica, moraju nastojati, koliko god je to moguće, prilagoditi svoje mišljenje mišljenju većine. Rezerva se stavlja samo u slučajevima apsolutne nužde i uz primjereno obrazloženje.

3. Rezerva na članke ove Konvencije predaje se Kongresu kao prijedlog u pisanom obliku na jednom od radnih jezika Međunarodnog ureda i sukladno odgovarajućim odredbama Poslovnika o radu Kongresa.

4. Da bi proizveli učinak, prijedlozi koji sadrže rezerve moraju biti odobreni većinom koja je potrebna za izmjene i dopune članka na koji se rezerva odnosi.

5. U načelu, rezerve se primjenjuju na temelju uzajamnosti između države članice koja je rezervu stavila i drugih država članica.

6. Rezerva na ovu Konvenciju unosi se u njezin Završni protokol na temelju prijedloga koji je odobrio Kongres.

Članak 41.

Stupanje na snagu i trajanje konvencije

Ova Konvencija stupa na snagu 1. srpnja 2022. (s iznimkom svih odredaba sadržanih u dijelu VII, "Primanja", koje stupaju na snagu 1. siječnja 2022.) i ostaje na snazi na neodređeno vrijeme.

U potvrdu toga, opunomoćenci vlada država članica potpisali su ovu Konvenciju u jednom izvorniku koji se pohranjuje kod generalnog direktora Međunarodnog ureda. Međunarodni ured Svjetske poštanske unije svakoj stranci dostavlja po jednu njegovu kopiju.

Sastavljeno u Abidžanu, 26. kolovoza 2021.g.

Završni protokol uz Svjetsku poštansku konvenciju

Članak

I. Vlasništvo nad poštanskim pošiljkama. Povlačenje iz pošte.

Izmjena ili ispravak adrese

II. Poštanske marke

III. Predaja pismovnih pošiljaka na otpremu u inozemstvo

IV. Cijene

V. Iznimka od izuzeća plaćanja poštarine na pošiljke za slijepo

VI. Temeljne usluge

VII. Povratnica

VIII. Zabrane (pismovne pošiljke)

IX. Zabrane (poštanski paketi)

X. Predmeti koji podliježu plaćanju carine

XI. Poštarina za podnošenje pošiljaka na carinski pregled

XII. Potražnice

XIII. Posebne unutarnje površinske naknade

XIV. Temeljne naknade i odredbe koje se odnose na naknade za slanje avionom

XV. Posebne naknade

XVI. Nadležnost Vijeća za poštanske operativne poslove za utvrđivanje cijena i naknada

Završni protokol uz Svjetsku poštansku konvenciju

U trenutku potpisivanja Svjetske poštanske konvencije (u daljem tekstu "Konvencija") sklopljene na današnji dan, niže potpisani opunomoćenci vlada država članica Svjetske poštanske unije (u daljem tekstu "Unija") sporazumjeli su se o sljedećem:

Završni protokol uz Svjetsku poštansku konvenciju

U trenutku potpisivanja Svjetske poštanske konvencije (u daljem tekstu "Konvencija") sklopljene na današnji dan, niže potpisani opunomoćenci vlada država članica Svjetske poštanske unije (u daljem tekstu "Unija") sporazumjeli su se o sljedećem:

Članak I.

Vlasništvo nad poštanskim pošiljkama. Povlačenje iz pošte.

Izmjena ili ispravak adrese

1. Odredbe u članku 5. st. 1. i 2. ne primjenjuju se na: Antiguu i Barbudu, (Kraljevstvo) Bahrein, Barbados, Belize, Bocvanu, Brunej Darussalam, Kanadu, Hong Kong, Kinu, Dominiku, Egipat, Esvatini, Fidži, Gambiju, Grenadu, Gvajanu, Irsku, Jamajku, Keniju, Kiribati, Kuvajt, Lesoto, Malavi, Maleziju, Mauricijus, Nauru, Novi Zeland, Nigeriju, Papuu Novu Gvineju, Sveti Kristofor i Nevis, Svetu Luciju, Sveti Vincent i Grenadine, Samou, Sejšele, Sijera Leone, Singapur, Salomonove Otoke, (Ujedinjeno Republiku) Tanzaniju, Trinidad i Tobago, Tuvalu, Ugandu, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske, Prekomorska područja

(Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske), Vanuatu i Zambiju.

2. Isto tako, članak 5. st. 1. i 2. ne primjenjuju se na Austriju, Dansku i (Islamsku Republiku) Iran, čije unutarnje zakonodavstvo ne dozvoljava povlačenje iz poštanskog ureda ili promjenu adrese prepiske, na zahtjev pošiljatelja, od trenutka kada je primatelj obaviješten o prispjeću pošiljke adresirane na njega.

3. Članak 5. stavak 1. se ne primjenjuje na Australiju, Ganu i Zimbabve.

4. Članak 5. stavak 2. se ne primjenjuje na Bahame, Belgiju, Demokratsku Narodnu Republiku Koreju, Irak i Mijanmar, čija zakonodavstva ne dopuštaju povlačenje iz pošte ili promjenu adrese pismovne pošiljke na zahtjev pošiljatelja.

5. Članak 5. stavak 2. se ne primjenjuje na Sjedinjene Američke Države.

6. Članak 5. stavak 2. se primjenjuje na Australiju samo u onom dijelu članka koji je sukladan s unutarnjim zakonodavstvom.

7. Bez obzira na članak 5. stavak 2., Demokratska Republika Kongo, El Salvador, (Republika) Panama, Filipini, i (Bolivarijanska Republika) Venezuela su ovlaštene ne vraćati poštanske pakete nakon što je primatelj postavio zahtjev za carinskim pregledom, jer je to u suprotnosti s carinskim zakonodavstvom spomenutih država.

Članak II.

Poštanske marke

1. Bez obzira na članak 6. stavak 7, Australija, Malezija, Novi Zeland i Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske obradit će pismovne pošiljke i poštanske pakete koji sadrže poštansku marku koja, koristeći nove materijale ili tehnologije, ne odgovara njihovim strojevima za obradu pošte, samo na temelju prethodnog dogovora s imenovanim davateljem poštanskih usluga države porijekla pošiljke.

Članak III.

Predaja pismovnih pošiljaka na otpremu u inozemstvo

1. Australija, Austrija, Grčka, Novi Zeland, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske i Sjedinjene Američke Države zadržavaju pravo uvesti naknadu istovrijednu trošku nastalom za obavljeni posao, svakom imenovanom davatelju poštanskih usluga koji, sukladno odredbama članka 12. stavak 4, dostavi na raspolaganje pošiljke koje nisu izvorno bile otpremljene kao poštanske pošiljke od strane njegovih službi.

2. Bez obzira na članak 12. stavak 4, Kanada zadržava pravo od javnog operatera poštanskih usluga države porijekla naplatiti najmanje toliki iznos koji će osigurati pokrivanje troškova nastalih iz rukovanja ovim pošiljkama.

3. Članak 12. stavak 4. dopušta imenovanom davatelju poštanskih usluga odredišta potraživati od javnog operatera poštanskih usluga otpreme odgovarajuću naknadu za uručenje pismovnih pošiljaka predanih na otpremu u inozemstvu u velikim količinama. Australija i Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske pridržavaju pravo ograničiti svako takvo plaćanje na iznos koji je sukladan s odgovarajućom domaćom naknadom za istovrsne pošiljke u državi odredišta.

4. Članak 12. stavak 4. dopušta imenovanom davatelju poštanskih usluga odredišta da od javnog operatera poštanskih usluga otpreme zahtijeva odgovarajuću naknadu za uručenje pismovnih pošiljaka predanih na otpremu u inozemstvu u velikim količinama. Sljedeće države članice zadržavaju pravo ograničiti takva plaćanja na iznose određene u Pravilniku za pošiljke u velikom broju: Bahami, Barbados, Brunej

Darussalam, (Narodna Republika) Kina, Grenada, Gvajana, Indija, Malezija, Nepal, Nizozemska, Nizozemski Antili i Aruba, , Novi Zeland, Sveta Lucija, Sveti Vincent i Grenadini, Singapur, Šri Lanka, Surinam, Tajland, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske, Prekomorska područja (Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske) i Sjedinjene Američke Države.

5. Bez obzira na rezervu stavka 4, sljedeće države članice pridržavaju pravo primijeniti u potpunosti odredbe članka 12. ove Konvencije za poštu primljenu od država članica Unije: Argentina, Australija, Austrija, Azerbajdžan, Belgija, Benin, Brazil, Burkina Faso, Kamerun, Kanada, (Republika) Bjelokosna Obala, Kipar, Danska, Egipat, Francuska, Njemačka, Grčka, Gvineja, (Islamska Republika) Iran, Izrael, Italija, Japan, Jordan, Libanon, Luksemburg, Mali, Mauritanija, Maroko, Monako, Norveška, Pakistan, Portugal, Ruska Federacija, Saudijska Arabija, Senegal, Švicarska, Sirijska Arapska Republika, Togo i Turska.

6. Primjenom članka 12. stavka 4, Njemačka zadržava pravo zahtijevati od države otpreme, naknadu u visini iznosa koji bi primila od države u kojoj korisnik pošiljatelj ima prebivalište.

7. Bez obzira na rezerve stavljene u članku III, Narodna Republika Kina zadržava pravo ograničiti plaćanje za uručenje pismovnih pošiljaka koje su predane na otpremu u inozemstvu u velikom broju na iznose odobrene u Konvenciji i u njezinim Pravilima za pošiljke u velikom broju.

8. Bez obzira na članak 12. stavak 3, Austrija, Belgija, Njemačka, Lihtenštajn, Švicarska, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske, zadržavaju pravo zahtijevati od pošiljatelja ili, ako to ne uspije, od javnog operatera poštanskih usluga otpreme, naplatu unutarnjih naknada.

Članak IV.

Cijene

1. Bez obzira na članak 15, Australija, Bjelorusija, Kanada, Finska i Novi Zeland su ovlaštene naplatiti i druge naknade osim onih predviđenih u Pravilima, ako su takve naknade sukladne zakonodavstvu njihovih država.

2. Bez obzira na članak 15, Brazil je ovlašten naplaćivati dodatnu poštarinu primateljima običnih pošiljaka koje sadržavaju robu i koje su morale biti pretvorene u praćene pošiljke zbog carinskih i sigurnosnih zahtjeva.

Članak V.

Iznimka od izuzeća plaćanja poštarine na pošiljke za slijepe

1. Bez obzira na članak 16, Indonezija, Sveti Vincent i Grenadini i Turska, koje ne dopuštaju izuzeće od plaćanja poštarina na pošiljke za slijepe u svojem unutarnjem prometu, mogu naplatiti poštarinu i naknade za posebne usluge koje ipak ne smiju biti veće od onih u njihovom unutarnjem prometu.

2. Francuska primjenjuje odredbe članka 16. na pošiljke za slijepe sukladno s odredbama u unutarnjem prometu.

3. Bez obzira na članak 16. stavak 3, a sukladno s nacionalnim zakonodavstvom, Brazil pridržava pravo smatrati da su pošiljke za slijepe samo one pošiljke kojima su pošiljatelj i/ili primatelj slijepe osoba i/ili organizacija za slijepe. Pošiljke koje ne zadovoljavaju ove uvjete, podliježu plaćanju poštarine.

4. Bez obzira na članak 16, Novi Zeland prihvata kao pošiljke za slijepe za uručenje u Novom Zelandu samo one pošiljke koje su izuzete od plaćanja poštarine u njihovom unutarnjem prometu.

5. Bez obzira na članak 16, Finska, koja ne dopušta izuzeće od plaćanja poštarine za pošiljke za slijepe u svojem unutarnjem prometu, prema odredbama članka 16. usvojenim

na Kongresu, može naplatiti unutarnju naknadu za pošiljke za slijepe koje imaju odredište u drugim državama.

6. Bez obzira na članak 16, Kanada, Danska i Švedska dopuštaju izuzeće od plaćanja poštarine za pošiljke za slijepe unutar ograničenja određenih samo u onoj mjeri do koje to dopušta njihovo unutarnje zakonodavstvo.

7. Bez obzira na članak 16, Island dopušta izuzeće od plaćanja poštarine za pošiljke za slijepe unutar ograničenja određenih njihovim unutarnjim zakonodavstvom.

8. Bez obzira na članak 16, Australija prihvata kao pošiljke za slijepe za uručenje u Australiji samo one pošiljke koje su izuzete od plaćanja poštarine u njezinom unutarnjem prometu.

9. Bez obzira na članak 16, Australija, Austrija, Azerbajdžan, Kanada, Njemačka, Japan, Švicarska, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske i Sjedinjene Američke Države mogu naplatiti naknade za posebne usluge koje se primjenjuju na pošiljke za slijepe u njihovom unutarnjem prometu.

Članak VI.

Temeljne usluge

1. Bez obzira na članak 17, Australija ne prihvata proširenje temeljnih usluga na uključivanje poštanskih paketa.

2. Odredbe članka 17. podstavak 2.4 ne primjenjuju se na Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske čije nacionalno zakonodavstvo zahtijeva niže ograničenje mase. Propisi Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske o zaštiti zdravlja i sigurnosti ograničavaju masu poštanskih vreća na 20 kilograma.

3. Bez obzira na članak 17. podstavak 2.4, Azerbajdžan, Kazahstan, Kirgistan i Uzbekistan ovlašteni su ograničiti maksimalnu masu dolaznih i odlaznih M vreća na 20 kilograma.

Članak VII.

Povratnica

1. Belgija, Kanada i Švedska su ovlaštene ne primjenjivati članak 18. podstavak 3.3, u svezi s paketima, budući da ne pružaju uslugu povratnice za pakete u vlastitom unutarnjem prometu.

2. Bez obzira na članak 18. podstavak 3.3, Danska i Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske zadržavaju pravo ne primati dolazne povratnice s obzirom na to da ne pružaju uslugu povratnice u vlastitom unutarnjem prometu.

3. Bez obzira na članak 18. podstavak 3.3, Brazil je ovlašten primati dolazne povratnice samo kada ih se može vratiti elektroničkim putem.

Članak VIII.

Zabrane (pismovne pošiljke)

1. Iznimno, Demokratska Narodna Republika Koreja i Libanon ne prihvataju preporučene pošiljke koje sadrže kovanice, novčanice, vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, putničke čekove, prerađenu ili neprerađenu platinu, zlato i srebro, drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete. Nisu strogo obvezane odredbama Pravilnika u pogledu odgovornosti za slučaj umanjenja sadržaja ili oštećenja preporučenih pošiljki, kao i kada su u pitanju pošiljke koje sadrže predmete od stakla ili lomljive predmete.

2. Iznimno, Bolivija, Narodna Republika Kina, isključujući Posebno upravno područje Hong Kong, Irak, Nepal, Pakistan, Saudijska Arabija, Sudan i Vijetnam, ne prihvataju preporučene pošiljke koje sadrže kovanice, novčanice, devize ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, putničke čekove, prerađene ili neprerađene platinu,

zlato i srebro, drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete.

3. Mijanmar zadržava pravo neprihvatanja pošiljaka s označenom vrijednosti koje sadrže dragocjene predmete navedene u članku 19. stavku 6, budući da je to u suprotnosti s njihovim zakonodavstvom.

4. Nepal ne prihvata preporučene pošiljke ili pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže novčanice ili kovanice, osim na temelju posebnog sporazuma u tu svrhu.

5. Uzbekistan ne prihvata preporučene pošiljke ili pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže kovanice, novčanice, čekove, poštanske marke ili stranu valutu i ne prihvata nikakvu odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

6. Islamska Republika Iran ne prihvata pismovne pošiljke koje sadrže predmete koji su u suprotnosti s načelima islamske vjere te pridržava pravo da ne prihvati pismovne pošiljke (obične, preporučene ili s označenom vrijednosti) koje sadrže kovanice, novčanice, putničke čekove, prerađenu ili neprerađenu platinu, zlato i srebro, drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete, te ne prihvata odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

7. Filipini zadržavaju pravo ne prihvatiti bilo koju vrstu pismovne pošiljke (običnu, preporučenu ili s označenom vrijednosti) koja sadrži kovanice, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste platve donositelju, putničke čekove, prerađenu ili neprerađenu platinu, zlato i srebro, drago kamenje ili druge dragocjene predmete.

8. Australija ne prihvata poštanske pošiljke bilo koje vrste koje sadrže zlatne poluge ili novčanice. Nadalje, ne prihvata preporučene pošiljke za uručenje u Australiji, ili pošiljke u otvorenom tranzitu, koje sadrže dragocjenosti kao što su nakit, plemenite kovine, drago ili poludrago kamenje, vrijednosnice, kovanice ili bilo koji oblik utrživih finansijskih instrumenata. Ona ne prihvata nikakvu odgovornost za poslana pošiljke koje nisu sukladne s ovom rezervom.

9. Narodna Republika Kina, isključujući Posebno upravno područje Hong Kong, ne prihvata pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže kovanice, novčanice, devize ili vrijednosnice bilo koje vrste platve donositelju i putničke čekove, sukladno sa svojim unutarnjim zakonodavstvom.

10. Latvija i Mongolija zadržavaju pravo ne prihvatiti, sukladno svojem nacionalnom zakonodavstvu, obične, preporučene ili pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže kovanice, novčanice ili vrijednosnice platve donositelju i putničke čekove.

11. Brazil zadržava pravo ne prihvatiti obične, preporučene i pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže kovanice, novčanice u opticaju ili vrijednosnice bilo koje vrste platve donositelju.

12. Vijetnam zadržava pravo ne prihvatiti pismovne pošiljke koje sadrže predmete ili robu.

13. Indonezija ne prihvata preporučene ili pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže kovanice, novčanice, čekove, poštanske marke, stranu valutu ili vrijednosnice bilo koje vrste platve donositelju za uručenje u Indoneziji i ne prihvata odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

14. Kirgistan zadržava pravo ne prihvatiti pismovne pošiljke (obične, preporučene, s označenom vrijednosti, male pakete) koji sadrže kovanice, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste platve donositelju, putničke čekove, prerađenu ili neprerađenu platinu, zlato i srebro, drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete te ne prihvata odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

15. Azerbajdžan i Kazahstan ne prihvataju preporučene ili pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže kovanice, novčanice, doznake ili vrijednosnice bilo koje vrste platve donositelju, čekove, prerađene ili neprerađene plemenite kovine, drago kamenje, nakit i druge dragocjene predmete ili devizne novčanice te ne prihvataju odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

16. Republika Moldavija i Ruska Federacija ne prihvataju preporučene ili pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže novčanice u opticaju, vrijednosnice (čekove) bilo koje vrste platve donositelju ili stranu valutu, te ne prihvataju odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

17. Bez obzira na članak 19. stavak 3, Francuska zadržava pravo ne prihvatiti pošiljke koje sadrže robu, ako te pošiljke ne udovoljavaju njezinim nacionalnim propisima ili međunarodnim propisima ili tehničkim uputama i uputama za pakiranje za zračni prijevoz.

18. Kuba zadržava pravo ne primiti, postupati, prenositi ili uručiti pismovne pošiljke koje sadržavaju kovanice, novčanice, devize ili vrijednosnice bilo koje vrste platve donositelju, čekove, plemenite kovine i drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete, kao i bilo koju vrstu dokumenata, robe ili predmeta ako te pošiljke nisu sukladne s nacionalnim propisima, međunarodnim propisima ili tehničkim uputama i uputama za pakiranje za zračni prijevoz te se odriče odgovornosti u slučaju umanjenja sadržaja, gubitka ili oštećenja te vrste pošiljaka. Kuba zadržava pravo ne primiti pismovne pošiljke koje podliježu plaćanju carine i sadržavaju robu koja je uvezena u državu ako njihova vrijednost nije sukladna nacionalnim propisima.

Članak IX.

Zabrane (poštanski paketi)

1. Mijanmar i Zambija ovlaštene su ne prihvatiti pakete s označenom vrijednosti koji sadrže dragocjenosti obuhvaćene člankom 19. podtočkom 6.1.3.1, budući da je to u suprotnosti s njihovim nacionalnim zakonodavstvom.

2. Izimno, Libanon i Sudan ne prihvataju pakete koji sadrže kovanice, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste platve donositelju, putničke čekove, prerađenu ili neprerađenu platinu, zlato i srebro, drago kamenje ili druge dragocjene predmete ili one koji sadrže tekućine ili lako zapaljive tekućine ili predmete izrađene od stakla ili slično ili lomljive predmete. Njih ne obvezuju odgovarajuće odredbe Pravilnika.

3. Brazil je ovlašten ne prihvatiti pakete s označenom vrijednosti koji sadrže kovanice i novčanice u opticaju, kao ni bilo kakve vrijednosnice platve donositelju, budući da je to u suprotnosti s njihovim nacionalnim zakonodavstvom.

4. Gana je ovlaštena ne prihvatiti pakete s označenom vrijednosti koji sadrže kovanice i novčanice u opticaju, budući da je to u suprotnosti s njihovim nacionalnim zakonodavstvom.

5. Osim predmeta iz članka 19, Saudijska Arabija je ovlaštena ne prihvatiti pakete koji sadrže kovanice, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste platve donositelju, putničke čekove, prerađenu ili neprerađenu platinu, zlato i srebro, drago kamenje ili druge dragocjene predmete. Također, ne prihvata pakete koji sadrže lijekove bilo koje vrste osim ako je u prilogu liječnički recept izdan od nadležnog imenovanog tijela, protupožarne proizvode, tekuće hemikalije ili predmete koji su u suprotnosti s načelima islamske vjere.

6. Osim predmeta navedenih u članku 19, Oman ne prihvata pošiljke koje sadrže:

6.1 lijekove bilo koje vrste ukoliko nije u prilogu liječnički recept izdan od nadležnog imenovanog tijela;

6.2 protupožarne proizvode ili tekuće hemikalije;

6.3 predmete koji su u suprotnosti s načelima islamske vjere.

7. Osim predmeta navedenih u članku 19, Islamska Republika Iran ovlaštena je ne prihvatiti pakete koji sadrže predmete koji su u suprotnosti s načelima islamske vjere te pridržava pravo da ne prihvati obične ili pakete s označenom vrijednosti koji sadrže kovanice, novčanice, putničke čekove, prerađenu ili neprerađenu platinu, zlato ili srebro, drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete, te ne prihvata odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

8. Filipini su ovlašteni ne prihvatiti bilo koju vrstu paketa koji sadrže kovanice, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, putničke čekove, prerađene ili neprerađene platinu, zlato i srebro, drago kamenje ili druge dragocjene predmete, ili koji sadrže tekućine ili lako zapaljive sadržaje ili predmete izrađene od stakla i slično ili lomljive predmete.

9. Australija ne prihvata poštanske pošiljke bilo koje vrste koje sadrže zlatne poluge ili novac.

10. Narodna Republika Kina ne prihvata obične pakete koji sadrže kovanice, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, putničke čekove, prerađene ili neprerađene platinu, zlato i srebro, drago kamenje ili druge dragocjene predmete. Nadalje, uz izuzeće Posebnog upravnog područja Hong Konga, ne prihvataju se paketi s označenom vrijednosti koji sadrže kovanice, devize ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju i putničke čekove.

11. Mongolija zadržava pravo ne prihvatiti, sukladno svojem zakonodavstvu, pakete koji sadrže kovanice, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju i putničke čekove.

12. Latvija ne prihvata obične i pakete s označenom vrijednosti koji sadrže kovanice, novčanice, vrijednosnice (čekove) bilo koje vrste plative donositelju ili stranu valutu te ne prihvata odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

13. Moldavija, Ruska Federacija, Ukrajina i Uzbekistan ne prihvataju obične ili pakete s označenom vrijednosti koji sadrže novčanice u opticaju, vrijednosnice (čekove) bilo kakve vrste plative donositelju ili stranu valutu, te ne prihvataju odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

14. Azerbajdžan i Kazahstan ne prihvataju obične ili pakete s označenom vrijednosti koji sadrže kovanice, novčanice, doznake ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, čekove, prerađene ili neprerađene plemenite kovine, drago kamenje, nakit i druge dragocjene predmete ili stranu valutu te ne prihvataju odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

15. Kuba zadržava pravo ne primiti, postupati, prenositi ili uručiti poštanske pakete koji sadržavaju kovanice, novčanice, devize ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, čekove, plemenite kovine i drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete, kao i bilo koju vrstu dokumenata, robe ili predmeta ako te pošiljke nisu sukladne nacionalnim propisima ili međunarodnim propisima ili tehničkim uputama i uputama za pakiranje za zračni prijevoz te se odriče odgovornosti u slučaju umanjenja sadržaja, gubitka ili oštećenja te vrste pošiljaka. Kuba zadržava pravo ne primiti poštanske pakete koji podliježu plaćanju carine i sadržavaju robu koja je uvezena u državu ako njihova vrijednost nije sukladna nacionalnim propisima.

Članak X.

Predmeti koji podliježu plaćanju carine

1. Pozivom na članak 19, Bangladeš i El Salvador ne prihvataju pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže predmete za koje se plaća carina.

2. Pozivom na članak 19, Afganistan, Albanija, Azerbajdžan, Bjelorusija, Kambodža, Čile, Kolumbija, Kuba, Demokratska Narodna Republika Koreja, El Salvador, Estonija, Kazahstan, Latvija, Moldavija, Nepal, Peru, Uzbekistan, Ruska Federacija, San Marino, Turkmenistan, Ukrajina, i Bolivarijanska Republika Venezuela ne prihvataju obične i preporučene pismovne pošiljke koje sadrže predmete za koje se plaća carina.

3. Pozivom na članak 19, Benin, Burkina Faso, (Republika) Bjelokosna Obala, Džibuti, Mali i Mauritanija ne prihvataju obične pismovne pošiljke koje sadrže predmete za koje se plaća carina.

4. Bez obzira na odredbe u st. 1. do 3, pošiljke koje sadrže serume, vakcine i hitno potrebne lijekove koje je teško nabaviti, dopuštene su u svim slučajevima.

Članak XI.

Poštarina za podnošenje pošiljaka na carinski pregled

1. Gabon zadržava pravo naplaćivati od svojih korisnika poštarinu za podnošenje pošiljaka na carinski pregled.

2. Bez obzira na članak 20. stavak 2, Argentina, Australia, Austrija, Brazil, Kanada, Kipar, Finska, Rumunija, Ruska Federacija i Španija zadržavaju pravo da od korisnika naplate poštarinu za podnošenje na carinski pregled za svaku pošiljku predanu carinskoj kontroli.

3. Bez obzira na članak 20. stavak 2, Azerbajdžan, Grčka, Pakistan i Turska zadržavaju pravo da od korisnika naplate poštarinu za podnošenje na carinski pregled za svaku pošiljku podnesenu carini.

4. Republika Kongo i Zambija zadržavaju pravo da od korisnika naplate poštarinu za podnošenje paketa na carinski pregled.

Članak XII.

Potražnice

1. Bez obzira na članak 21. stavak 2, Zelenortska Republika, Čad, Demokratska Narodna Republika Koreja, Egipat, Gabon, Grčka, (Islamska Republika) Iran, Kirgistan, Mongolija, Mijanmar, Filipini, Saudijska Arabija, Sudan, Sirijska Arapska Republika, Turkmenistan, Ukrajina, Prekomorska područja (Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske), Uzbekistan i Zambija zadržavaju pravo naplaćivati od svojih korisnika poštarinu na potražnice za pismovne pošiljke.

2. Bez obzira na članak 21. stavak 2, Argentina, Austrija, Azerbajdžan, Bjelorusija, Kanada, Finska, Mađarska, Litva, Moldavija, Norveška, Rumunija i Slovačka zadržavaju pravo naplaćivati posebnu poštarinu kada se nakon postupka poduzetog po potražnici utvrdi da je potražnica bila neopravdana.

3. Afganistan, Zelenortska Republika, Demokratska Republika Kongo, Egipat, Gabon, (Islamska Republika) Iran, Kirgistan, Mongolija, Mijanmar, Saudijska Arabija, Sudan, Surinam, Sirijska Arapska Republika, Turkmenistan, Ukrajina, Uzbekistan i Zambija zadržavaju pravo naplaćivati od korisnika poštarinu na potražnice za pakete.

4. Bez obzira na članak 21. stavak 2, Brazil, (Republika) Panama i Sjedinjene Američke Države, zadržavaju pravo naplaćivati od korisnika poštarinu za potražnice podnesene u svezi s pismovnim pošiljkama i paketima otpremljenim iz država koje primjenjuju istu vrstu naplate poštarine potražnica sukladno odredbama st. 1. do 3.

Članak XIII.

Posebne unutarnje površinske naknade

1. Bez obzira na članak 33, Afganistan zadržava pravo naplatiti posebnu dodatnu površinsku naknadu od 7,50 DTS-a po dolaznom paketu.

Članak XIV.

Temeljne naknade i odredbe koje se odnose na naknade za slanje avionom

1. Bez obzira na članak 34, Australija zadržava pravo da na izlazne pakete poslane putem usluge povrata robe primijeni naknade za slanje zrakoplovom, utvrđene Pravilima ili na koji drugi način, uključujući bilateralne sporazume.

Članak XV.

Posebne naknade

1. Belgija, Norveška i Sjedinjene Američke Države mogu naplatiti veću površinsku naknadu za zrakoplovne pakete od one za površinske pakete.

2. Libanon je ovlašten za pakete do 1 kilograma naplatiti naknadu koja se primjenjuje za pakete preko 1 do 3 kilograma.

3. Republika Panama je ovlaštena naplatiti 0,20 DTS-a po kilogramu za površinske pakete u tranzitu otpremljene zrakoplovom (S.A.L.).

Članak XVI.

Nadležnost Vijeća za poštanske operativne poslove za utvrđivanje cijena i naknada

1. Bez obzira na članak 36. podstavak 1.6, Australija pridržava pravo primijeniti vanjske površinske naknade za pakete poslane putem usluge povrata robe, bilo onako kako su utvrđene u Pravilniku ili na koji drugi način, uključujući dvostrane sporazume.

U potvrdu toga, niže navedeni opunomoćenici potpisali su ovaj Protokol, koji ima istu snagu i istu valjanost kao da su njegove odredbe unesene u tekst same Konvencije, te su ga potpisali u jednom izvorniku koji se pohranjuje kod generalnog direktora Međunarodnog ureda. Međunarodni ured Svjetske poštanske unije svakoj stranci dostavlja po jednu njegovu kopiju.

Sastavljeno u Abidžanu, 26. kolovoza 2021.

Sporazum o financijskim poštanskim uslugama Finalni protokol uz Sporazum o financijskim poštanskim uslugama

Sporazum o financijskim poštanskim uslugama

Sadržaj¹

Dio I

Opća načela primjene poštanskih usluga plaćanja

Poglavlje I

Opće odredbe

1. Područje primjene sporazuma

2. Definicije

3. Imenovanje jedne ili više pravnih osoba za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz pristupanja ovom sporazumu

4. Nadležnosti država članica

5. Izuzetno pružanje usluga poštanskog platnog prometa od strane ovlaštenih subjekata šireg poštanskog sektora

6. Operativne nadležnosti

7. Vlasništvo nad sredstvima poštanskih usluga plaćanja

8. Sprečavanje pranja novca, financiranja terorizma i financijskog kriminala

9. Povjerljivost i korištenje osobnih podataka

10. Tehnološka neutralnost

Poglavlje II

11. Opća načela

12. Kvalitet usluga

Poglavlje III

Načela elektroničke razmjene podataka

13. Interoperabilnost

14. Osiguranje sigurnosti elektroničke razmjene

15. Praćenje i pronalaženje

Dio II

Pravilnika kojim se uređuju poštanske usluge plaćanja

Poglavlje I

Obrada poštanskih platnih naloga

16. Predaja, knjiženje i prijenos poštanskih platnih naloga

17. Provjera i stavljanje sredstava na raspolaganje

18. Najveći iznos

19. Povrat

Poglavlje II

Potražnice i odgovornost

20. Potražnice

21. Odgovornost javnih operatera poštanskih usluga prema korisnicima

22. Međusobne obveze i odgovornosti javnih operatera poštanskih usluga

23. Izuzeće od odgovornosti javnih operatera poštanskih usluga

24. Rezerve vezane uz odgovornost

Poglavlje III

Financijski odnosi

25. Obračunska i financijska pravilnika

26. Poravnjanje i kliring

Dio III

Završne i prijelazne odredbe

27. Rezerve na Kongresu

28. Završne odredbe

29. Stupanje na snagu i trajanje Sporazuma o financijskim poštanskim uslugama

Sporazum o financijskim poštanskim uslugama

Niže potpisani, opunomoćenici vlada država članica Unije, sukladno s člankom 22. stavak 4. Ustava Svjetske poštanske unije, sklopljenog u Beču 10. srpnja 1964, jednoglasno su i sukladno članku 25. stavak 4. Ustava, sastavili ovaj Sporazum, koji je sukladan načelima Ustava, posebno kao poticaj za financijsko uključivanje i pružanje poštanskih usluga plaćanja koje su sigurne, dostupne i prilagođene najvećem broju korisnika na temelju sustava koji omogućuje interoperabilnost mreža operatera poštanskih usluga.

Dio I

Opća načela primjene poštanskih usluga plaćanja

Poglavlje I

Opće odredbe

Područje primjene sporazuma

1. Sukladno s odredbama navedenim u stavku 2. svaka država članica na svojoj teritoriji pruža ili prihvaća na najbolji način najmanje jednu od sljedećih poštanskih usluga plaćanja:

1.1 Poštanska uputa (gotovinska): pošiljatelj predaje novčani iznos na pristupnoj točki davatelja poštanskih usluga i traži da se primatelju isplati puni iznos u gotovini bez odbitaka.

1.2 Nalog za isplatu: pošiljatelj izdaje nalog za terećenje svoga računa i traži da se primatelju isplati puni iznos u gotovini, bez odbitaka.

1.3 Nalog za uplatu: pošiljatelj uplaćuje novčani iznos na pristupnoj točki davatelja poštanskih usluga i traži da isti bude isplaćen na račun primatelja bez ikakvih odbitaka.

¹ Sukladno članku 24.2 Poslovnika o radu Kongresa, Međunarodni ured ponovo numerira odredbe sadržane u prečišćenim verzijama akata Unije na koje se poziva u ovom dokumentu, s ciljem ispravnog prikazivanja redosljeda ovih odredbi u gore navedenim aktima.

1.4 Transfer s računa na račun: pošiljatelj izdaje nalog za terećenje svoga računa i traži uplatu iste vrijednosti, bez odbitaka, na račun primatelja.

2. Postupci provedbe ovoga sporazuma utvrđuju se pravilnikom.

Članak 2. Definicije

1. Nadležno tijelo - svako državno tijelo države članice koje, na temelju ovlasti dodijeljene zakonom ili propisima, nadzire aktivnosti javnog operatera poštanskih usluga ili određenih osoba navedenih u ovom članku. Nadležno tijelo može stupiti u svezu s administrativnim ili pravnim tijelima uključenima u spriječavanju pranja novca i financiranja terorizma, a posebno s nacionalnom financijskom obavještajnom agencijom i nadzornim tijelima.

2. Predujam (rata) - djelomična avansa uplata od strane javnog operatera poštanskih usluga izdavatelja u korist javnog operatera poštanskih usluga isplatitelja u svrhu održanja njegove likvidnosti vezane uz poštanske usluge plaćanja.

3. Pranje novca - konverzija ili prijenos novca znajući da novac potiče od kriminalnih aktivnosti ili sudjelovanja u takvim aktivnostima s ciljem prikrivanja nezakonitog porijekla novca ili pomaganja nekoj osobi koja je sudjelovala u takvoj aktivnosti da izbjegne pravne posljedice svojih postupaka; pod pranjem novca se podrazumijevaju aktivnosti koje stvaraju novac za pranje te podliježu progonu na području druge države članice ili treće države.

4. Razdvajanje sredstava - obvezno razdvajanje sredstava korisnika od sredstava javnog operatera poštanskih usluga, što sprečava nenamjensko korištenje sredstava korisnika osim u svrhu izvršenja poštanske usluge plaćanja.

5. Klirinška kuća - u okviru višestrane razmjene klirinška kuća postupa po međusobnim dugovanjima i potraživanjima koja proizlaze iz usluga koje jedan javni operater poštanskih usluga pruža drugome. Njena uloga je obračunati razmjenu između davatelja poštanskih usluga koja se namiruju putem banke za poravnanje i poduzeti potrebne korake u slučaju nepravilnosti tijekom poravnanja.

6. Kliring - sustav koji omogućava da se broj plaćanja svede na minimum izradom periodičnog salda međusobnih dugovanja/potraživanja uključenih strana. Kliring uključuje dvije faze postupanja: utvrđivanje dvostranih salda i, nakon zbrajanja istih, izračun ukupnog stanja svakog subjekta u odnosu na cjelokupnu zajednicu u cilju obavljanja samo jednog poravnanja dužničkog ili vjerovničkog stanja dotičnog subjekta.

7. Zbirni račun - sakupljanje sredstava iz različitih izvora na jedan račun.

8. Povezani račun - žiro-račun koji međusobno otvaraju javni operateri poštanskih usluga kao dio bilateralnih odnosa pomoću kojeg se namiruju međusobna dugovanja i potraživanja.

9. Kriminalna aktivnost - svako sudjelovanje u krivičnom djelu ili prekršaju ili počinjenje krivičnog djela ili prekršaja, kako je utvrđeno u nacionalnom zakonodavstvu.

10. Sigurnosni polog - deponirani iznos u obliku gotovine ili vrijednosnih papira kao garancija plaćanja između javnih operatera poštanskih usluga.

11. Primatelj - fizička ili pravna osoba koju pošiljatelj navede kao korisnika uputnice, naloga ili poštanskog transfera na račun.

12. Treća valuta - posrednička međuvaluta koja se koristi u slučaju nekonvertibilnosti između dviju valuta ili za poravnanje računa.

13. Detaljna provjera korisnika - Opća obveza javnog operatera poštanskih usluga koja uključuje sljedeće zadatke:

13.1 identifikacija korisnika;

13.2 dobijanje informacija o namjeni poštanskog naloga za plaćanje;

13.3 nadzor poštanskog naloga za plaćanje;

13.4 provjeru jesu li informacije o korisnicima ažurirane;

13.5 prijavu sumnjivih transakcija nadležnim tijelima.

14. Elektronički podaci vezani uz poštanske naloge za plaćanje - podaci koji se prenose Elektroničkim putem od jednog javnog operatera poštanskih usluga do drugog, vezano uz izvršenje poštanskih naloga za plaćanje, upite, promjenu ili ispravak adrese ili povrat novca; ove podatke unosi javni operateri poštanskih usluga ili se generišu automatskih iz njihovih informacijskog sustava i pokazuju promjenu statusa poštanskog platnog naloga ili zahtjeva vezano za isplatni nalog.

15. Osobni podaci - podaci potrebni za identifikaciju pošiljatelja ili primatelja novca.

16. Poštanski podaci - podaci potrebni za usmjeravanje i praćenje poštanskog platnog naloga ili za potrebe statistike, kao i za središnji klirinški sustav.

17. Elektronička razmjena podataka (EDI): međukompjuterska razmjena podataka o operacijama korištenjem mreža i standardnih formata usklađenih sa sustavom Unije.

18. Pošiljatelj - fizička ili pravna osoba koja imenovanom davatelju poštanskih usluga daje nalog za izvršenje poštanske usluge plaćanja sukladno s Aktima Unije.

19. Financiranje terorizma - obuhvaća financiranje djela terorizma, terorista i terorističkih organizacija.

20. Sredstva korisnika - iznosi koje pošiljatelj predaje imenovanom davatelju poštanskih usluga izdavatelju u gotovini ili za koji se iznos tereti račun pošiljatelja, otvoren kod javnog operatera poštanskih usluga izdavatelja, ili koji iznos pošiljatelj dostavlja bilo kojom drugom sigurnom metodom elektroničkog bankarstva i stavlja na raspolaganje imenovanom davatelju poštanskih usluga izdavatelju ili bilo kojom drugom financijskom davatelju poštanskih usluga u svrhu isplate primatelju kojeg odredi pošiljatelj sukladno ovom Sporazumom i njegovim Pravilnikom.

21. COD otkupna uplatnica - operativni izraz koji određuje poštanski nalog za plaćanje koji se daje u zamjenu za uručenje otkupne pošiljke, kako je definisano u članku 1. ovog Sporazuma

22. Valuta izdavanja - valuta određene države ili treća valuta koju priznaje određena država u kojoj je ispostavljen poštanski nalog za plaćanje.

23. Javni operater poštanskih usluga izdavatelj: javni operater poštanskih usluga koji otprema poštanski nalog za plaćanje imenovanom davatelju poštanskih usluga isplatitelju, sukladno s Aktima Unije.

24. Javni operater poštanskih usluga isplatitelj - javni operater poštanskih usluga odgovoran za izvršenje poštanskog naloga za plaćanje u određenoj državi, sukladno s Aktima Unije.

25. Rok valjanosti - razdoblje tijekom kojeg se poštanski nalog za plaćanje može izvršiti ili otkazati.

26. Točka pristupa usluzi - fizičko ili virtualno mjesto pristupa usluzi na kojem korisnik može predati ili primiti poštanski nalog za plaćanje.

27. Naknada - iznos koji javni operater poštanskih usluga izdavatelj duuguje imenovanom davatelju poštanskih usluga isplatitelju za isplatu primatelju.

28. Opozivost - mogućnost pošiljatelja da opozove svoj poštanski nalog za plaćanje (novčana doznaka, nalog za

prijenos) do trenutka isplate primatelju ili pri isteku roka valjanosti ako plaćanje nije izvršeno.

29. Rizik druge strane - rizik od neispunjenja ugovorne obveze jedne od stranaka ugovora što će voditi u gubitak ili nelikvidnost.

30. Rizik likvidnosti - rizik da sudionik u sustavu namire ili druga strana bude privremeno u nemogućnosti isplatiti dospjelu obvezu u cijelosti i pravovremeno.

31. Prijavljivanje sumnjivih transakcija - obveza javnog operatera poštanskih usluga da, na temelju nacionalnog zakonodavstva i rezolucija Unije, obavijesti svoja nadležna državna tijela o sumnjivim transakcijama.

32. Praćenje i pronalaženje - sustav koji omogućava praćenje kretanja poštanskog naloga za plaćanje, njegovu lokaciju i status.

33. Cijena - iznos koji pošiljatelj plaća imenovanom davatelju poštanskih usluga izdavatelju za poštansku uslugu plaćanja.

34. Sumnjiva transakcija - pojedinačan ili ponavljani poštanski platni nalog ili zahtjev za povrat novca vezan za poštanski platni nalog povezan s djelom pranja novca ili financiranja terorizma.

35. Korisnik - fizička ili pravna osoba, pošiljatelj ili primatelj, koji koristi poštanske usluge plaćanja sukladno s ovim sporazumom.

Članak 3.

Imenovanje jedne ili više pravnih osoba za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz pristupanja ovom sporazumu

1. Države članice obavještavaju Međunarodni ured, u roku od šest mjeseci od završetka Kongresa, o nazivu i adresi državnog tijela zaduženog za provedbu nacionalnih propisa i nadzor nad provedbom pružanja poštanskih usluga plaćanja.

2. U roku od šest mjeseci od završetka Kongresa, države članice također dostavljaju Međunarodnom uredu naziv i adresu jednog ili više davatelja poštanskih usluga službeno imenovanih za obavljanje poštanskih usluga plaćanja putem svoje(ih) mreže(a), pružanjem ili prihvaćanjem najmanje jedne poštanske usluge plaćanja, i za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz Akata Unije na svojim teritorijama.

3. U slučaju izostanka obavijesti Međunarodnom uredu od neke države članice u navedenom roku od šest mjeseci, Međunarodni ured upućuje ponovni poziv ovoj državi članici.

4. Između dva Kongresa, Međunarodni ured treba biti obaviješten što je moguće prije o svim izmjenama koje se tiču državnih tijela i službeno javnih operatera poštanskih usluga.

5. Javni operateri poštanskih usluga su dužni pružati poštanske usluge plaćanja sukladno s ovim sporazumom.

Članak 4.

Nadležnosti država članica

1. Države članice poduzimaju mjere potrebne da se osigura kontinuitet poštanskih usluga plaćanja za slučaj neispunjenja ugovornih obveza od strane njihovih javnih operatera poštanskih usluga, ne dovodeći u pitanje odgovornost tih davatelja poštanskih usluga prema drugim javnim operaterima poštanskih usluga na temelju Akata Unije.

2. U slučaju neispunjenja ugovorne obveze javnog operatera poštanskih usluga ili više njih, država članica obavještava, putem Međunarodnog ureda, druge države članice koje su stranke ovog sporazuma, o sljedećem

2.1 o obustavi njenih poštanskih usluga plaćanja, od naznačenog datuma do sljedeće obavijesti,

2.2 o mjerama poduzetim u cilju ponovnog uspostavljanja usluga pod odgovornošću mogućeg novog javnog operatera poštanskih usluga.

Članak 5.

Izuzetno pružanje usluga poštanskog platnog prometa od strane ovlaštenih subjekata šireg poštanskog sektora

1. Ne dovodeći u pitanje mogućnost podugovaranja navedenu u članku 6.4, države članice: i) gdje cijeli spektar poštanskih usluga plaćanja definiranih u članku 1. ne pruža njihov javni operater poštanskih usluga(i); ili ii) suočene sa situacijom neizvršenja iz članka 4., imaju mogućnost angažovanja, imenovanjem davatelja poštanskih usluga, aktera u širem poštanskom sektoru (u daljnjem tekstu "WPSP") za sudjelovanje u međusobnom povezivanju i/ili pružanju usluga poštanskog plaćanja, s ciljem poticanja financijske uključenosti i daljnjeg omogućavanja interoperabilnosti međunarodne mreže poštanskih platnih usluga.

1.1. Države članice osiguravaju da njihova ovlaštenja za pružanje bilo kojih usluga poštanskog plaćanja koje vrše WPSP zahtijevaju da WPSP poštuju relevantne odredbe ovog Ugovora koji se odnose na usluge poštanskog plaćanja, te osiguravaju da takva ovlaštenja zahtijevaju da WPSP djeluju sukladno relevantnim zahtjevima Unije za sporazume o licenciranju za rad pod zajedničkim brendom PosTransfer.

1.2. Identifikacija WPSP od strane države članica bit će sukladno s parametrima definiranim u stavku 1. (podložno detaljnim operativnim kriterijima koje je definiralo relevantno tijelo uspostavljeno u okviru Vijeća za poštansku operativu).

1.3. Međunarodni ured je odgovoran za pripremu spiska država članica u kojima WPSP mogu biti ovlašteni za rad, kao i spisak ovlaštenih WPSP. Međunarodni ured redovno ažurira ovaj spisak i dostavlja ga cirkularom svim državama članicama.

2. Primjena mogućnosti navedene u stavku 1. podliježe nacionalnom zakonodavstvu ili politici države članice u kojoj je WPSP uspostavljen. U tom pogledu, a ne dovodeći u pitanje obveze imenovanja sadržane u članku 3., države članice garantuju kontinuirano ispunjavanje svojih obveza prema PPSA.

2.1. Sukladno s gore navedenim kriterijima, svaki zahtjev za licenciranje koji se odnosi na WPSP upućuje se državi članici u kojoj WPSP namjerava obavljati Aktivnosti povezane s međupovezivanjem ili radom usluga poštanskog plaćanja. S tim u svezi, WPSP može djelovati u nekoliko država članica ako ispunjava uvjete i ako je ga je za to ovlastilo državno tijelo navedene države članice.

2.2. Svako ovlaštenje koje država članica službeno izda WPSP vremenski je ograničeno i ne dovodi u pitanje mogućnost države članice da opozove tako ovlaštenje ako uvjeti navedeni u stavku 1. više nisu ispunjeni.

2.3. Za potrebe gornjeg stavka 1.3, primjerak prethodno pomenutog ovlaštenja države članice za WPSP (i sva relevantna dokumentacija povezana s tim) bez odlaganja se dostavlja Međunarodnom uredu.

3. Zahtjev naveden u stavku 2. jednako će se primjenjivati na određenu državu članicu za prihvaćanje poštanskih platnih naloga od WPSP.

4. Država članice obavještava Međunarodni ured o svojim politikama u svezi s poštanskim platnim nalogima koji se šalju i/ili primaju od WPSP. Takve informacije obavljaju se na Internet stranici Unije.

5. Ništa u ovom članku neće se tumačiti tako da implicira da su WPSP u istoj situaciji kao javni operateri poštanskih usluga dotične države članice prema Aktima Unije, niti nameće zakonsku obvezu drugim državama članicama da takve WPSPe priznaju kao ovlaštene davatelje poštanskih usluga u svrhu ovog sporazuma.

Članak 6.

Operativne nadležnosti

1. Države članice osiguravaju da su njihovi javni operateri poštanskih usluga i imenovani WPSP navedenu u članku 5. odgovorni za izvršenje usluga poštanskog plaćanja u odnosu na druge davatelje poštanskih usluga i korisnike.

2. Oni će biti odgovorni za rizike kao što su operativni rizici, rizici likvidnosti i rizici druge ugovorne strane, sukladno s nacionalnim zakonodavstvom.

3. U svrhu provedbe usluga poštanskog plaćanja čije je pružanje povjereno javnim operaterima poštanskih usluga i imenovanim WPSP navedenim u stavku 1, države članice osiguravaju da ti subjekti zaključe bilateralne ili multilateralne sporazume s drugim ovlaštenim davateljima poštanskih usluga i imenovanim WPSP po vlastitom izboru.

4. Ne dovodeći u pitanje prethodno navedene obveze, javni operater poštanskih usluga može podugovarati, djelomično, međusobno povezivanje i obavljanje poštanskih usluga plaćanja definiranih u ovom dokumentu kao usluge koje mu je povjerila država članica, s drugim pravnim osobama ugovorno vezanima uz tog javnog operatera poštanskih usluga i sukladno nacionalnom zakonodavstvu. U tom slučaju javni operater poštanskih usluga garantuje neprekidno ispunjavanje svojih obveza sukladno s ovim sporazumom i u potpunosti preuzima odgovornost za njegove odnose s javnim operaterima poštanskih usluga drugih država članica i Međunarodnim uredom.

Članak 7.

Vlasništvo nad sredstvima poštanskih usluga plaćanja

1. Svaki novčani iznos, predan u gotovini ili za koji se tereti račun u svrhu izvršenja poštanskog naloga za plaćanje, pripada pošiljatelju do trenutka isplate primatelju ili doznake na račun primatelja, osim ako se radi o otkupnoj uplatnici.

2. Tijekom razdoblja valjanosti poštanskog naloga za plaćanje pošiljatelj može ovaj poštanski nalog za plaćanje opozvati sve do trenutka isplate primatelju ili doznake na račun primatelja, osim ako se radi o otkupnoj uplatnici.

3. Svaki novčani iznos, predan u gotovini ili za koji se tereti račun u svrhu izvršenja otkupne uplatnice, pripada pošiljatelju otkupne pošiljke do trenutka izdavanja naloga. Nalog za plaćanje tada postaje neopoziv.

Članak 8.

Spriječavanje pranja novca, financiranja terorista i financijskog kriminala

1. Javni operateri poštanskih usluga poduzimaju sve potrebne mjere kako bi ispunili svoje obveze koje proizlaze iz nacionalnog i međunarodnog zakonodavstva, a odnose se na spriječavanje pranja novca, financiranja terorizma i financijskog kriminala.

2. Oni obavještavaju nadležna tijela svojih država o sumnjivim transakcijama, sukladno s nacionalnim zakonima i propisima

3. U Pravilniku se detaljno navode obveze javnih operatera poštanskih usluga za identifikaciju korisnika, potrebnu provjeru i provedbu propisa protiv pranja novca, financiranja terorizma i financijskog kriminala.

Članak 9.

Povjerljivost i korištenje osobnih podataka

1. Države članice i njihovi javni operateri poštanskih usluga osiguravaju tajnost i sigurnost osobnih podataka sukladno nacionalnom zakonodavstvu i, prema potrebi, sukladno s međunarodnim obvezama i Pravilnikom.

2. Osobni podaci mogu se koristiti samo u svrhu za koju su prikupljeni sukladno s primjenjivim nacionalnim zakonodavstvom i međunarodnim obvezama.

3. Osobni podaci mogu biti dostavljeni jedino trećim stranama koje su, sukladno nacionalnom zakonodavstvu, ovlaštene za pristup tim podacima.

4. Javni operateri poštanskih usluga upoznaju svoje korisnike o korištenju i namjeni prikupljanja njihovih osobnih podataka.

5. Podaci potrebni za izvršenje poštanskog naloga za plaćanje su tajni.

6. Za potrebe statistike, kao i u svrhu mjerenja kvalitete usluga i potrebe centralizovanog kliringa, javni operateri poštanskih usluga su obavezni Međunarodnom uredu Unije dostaviti poštanske podatke najmanje jednom godišnje. Međunarodni ured čuva povjerljivost svih pojedinačno dostavljenih podataka.

Članak 10.

Tehnološka neutralnost

1. Razmjena podataka neophodnih za pružanje usluga određenih ovim sporazumom uređena je načelom tehnološke neutralnosti, što znači da pružanje ovih usluga ne ovisi o korištenju određene tehnologije.

2. Postupci za izvršavanje poštanskih naloga za plaćanje, uključujući i uvjete za predaju, knjiženje i otpremu naloga te plaćanje i povrat novca po nalogu i za obradu upita, te rok za dostupnost sredstava primatelju mogu biti različiti, ovisno o tehnologiji korištenoj za prijenos naloga.

3. Poštanske usluge plaćanja mogu se pružati kombinovanjem različitih tehnologija.

Poglavlje II

Opći i principi i kvalitet usluge

Članak 11.

Opći principi

1. Pristup mreži i financijska uključenost

1.1. Javni operateri poštanskih usluga poštanske usluge plaćanja pružaju putem svoje(ih) mreže(a) i/ili putem mreže bilo kojeg drugog partnera s ciljem osiguranja dostupnosti ovih usluga u što većem broju i u pogledu osiguranja pristupa i korištenja širokog raspona cjenovno pristupačnih poštanskih usluga plaćanja.

1.2. Svi korisnici imaju pristup financijskim poštanskim uslugama, bez obzira na bilo kakav ugovorni ili komercijalni odnos s javnim operaterima poštanskih usluga.

2. Razdvajanje sredstava

2.1. Sredstva korisnika moraju biti odvojena. Ta sredstva i transakcije koje korisnici ostvaruju moraju biti odvojena od ostalih sredstava i transakcija davatelja poštanskih usluga, posebno od njihovih vlastitih sredstava.

2.2. Odredbe u svezi s naknadama između javnih operatera poštanskih usluga su odvojene od odredbi koje se odnose na sredstva korisnika.

3. Valuta izdavanja i valuta isplate poštanskih platnih naloga

3.1. Iznos poštanskih platnih naloga izražava se i plaća u valuti određene države ili u bilo kojoj drugoj valuti koju odredi određena država.

4. Neporecivost

4.1. Prijenos poštanskih platnih naloga elektroničkim putem podliježe principu neporecivosti, što znači da javni operater poštanskih usluga izdavatelj ne dovodi u pitanje postojanje ovih naloga, a javni operater poštanskih usluga isplatelj ne poriče prijem naloga, ako je poruka sukladna tehničkim normama koje se primjenjuju.

4.2 Neporecivost poštanskih platnih naloga prenesenih elektroničkim putem mora biti osigurana tehničkim sredstvima, bez obzira na sustav koji koriste javni operateri poštanskih usluga.

5. Izvršenje poštanskih platnih naloga

5.1. Poštanski platni nalozi preneseni između javnih operatera poštanskih usluga moraju biti izvršeni u skladu s odredbama ovoga sporazuma i nacionalnim zakonodavstvom.

5.2. U mreži javnih operatera poštanskih usluga, u slučaju kada dvije države članice koriste istu valutu, iznos koji pošiljatelj predaje imenovanom davatelju poštanskih usluga izdavatelju jednak je iznosu koji javni operater poštanskih usluga isplatiatelj isplaćuje primatelju. U suprotnom, iznos se preračunava, ovisno o slučaju, kod izdavanja i/ili pri isplati primjenom važećeg kursa.

5.3. Isplata u gotovini primatelju ne ovisi o tome je li javni operater poštanskih usluga isplatiatelj primio odgovarajuća sredstva od pošiljatelja. Isplata mora biti izvršena, na temelju poštivanja obveza javnog operatera poštanskih usluga izdavatelja prema imenovanom davatelju poštanskih usluga isplatiatelju koje se tiču uplata avansa, redovnog plaćanja računa, punjenja povezanog računa ili plaćanja putem središnjeg sustava kliringa i naplate.

5.4. Plaćanje na primateljev račun od strane javnog operatera poštanskih usluga koji isplaćuje sredstva uslovljeno je primitkom odgovarajućih sredstava od pošiljatelja kako bi ih javni operater poštanskih usluga izdavatelj stavio na raspolaganje imenovanom davatelju poštanskih usluga isplatiatelju. Taj iznos može doći s povezanog računa javnog operatera poštanskih usluga izdavatelja ili iz središnjeg sustava kliringa i naplate.

6. Određivanje cijena

6.1 Javni operater poštanskih usluga izdavatelj određuje cijenu poštanskih usluga plaćanja.

6.2 Ova se naknada može uvećati za cijenu svake neobvezne ili dodatne usluge koju zatraži pošiljatelj.

7. Izuzeće od plaćanja naknade

7.1 Odredbe Svjetske poštanske konvencije koje se odnose na izuzeće od plaćanja poštarine na poštanske pošiljke namijenjene ratnim zarobljenicima i civilnim zatočenicima u primjeni su i na poštanske usluge plaćanja za ovu kategoriju primatelja.

8. Naknada imenovanom davatelju poštanskih usluga isplatiatelju.

8.1. Javni operater poštanskih usluga isplatiatelj prima naknadu od javnog operatera poštanskih usluga izdavatelja za izvršenje poštanskih platnih naloga.

9. Učestalost namirivanja između javnih operatera poštanskih usluga

9.1. Učestalost namirivanja između javnih operatera poštanskih usluga koja se tiče iznosa isplaćenih ili doznačenih primatelju u ime pošiljatelja može se razlikovati od učestalosti koja se odnosi na namirivanje naknade između javnih operatera poštanskih usluga. Namirivanje isplaćenih iznosa primateljima ili doznačenih na njihove račune vrši se najmanje jednom mjesečno.

10. Obveza obavještanja korisnika

10.1. Korisnici imaju pravo na sljedeće informacije koje će biti objavljene i dostupne svim pošiljateljima: uvjeti pružanja poštanskih usluga plaćanja, cijene, naknade, devizni kurs i uvjeti pretvaranje valute, uvjeti za primjenu odgovornosti i kontakt-adrese službi za obavijesti i pritužbe.

10.2. Pristup ovim obavijestima je besplatan.

Članak 12.

Kvalitet usluge

1. Javni operateri poštanskih usluga mogu odlučiti o označavanju poštanske usluge plaćanja zajedničkim žigom.

2. Vijeće za poštanske operativne poslove utvrđuje ciljeve, elemente i norme za poštanske usluge plaćanja prosljeđene elektroničkim putem.

3. Javni operateri poštanskih usluga moraju primijeniti minimalan broj elemenata i normi kvalitete usluge kod poštanskog platnog naloga prosljeđenog elektroničkim putem.

Poglavlje III Principi elektronička razmjene podataka

Članak 13.

Interoperabilnost

1. Mreže

1.1 S ciljem razmjene podataka potrebnih za obavljanje poštanske usluge plaćanja između svih javnih operatera poštanskih usluga kao i nadzora kvalitete usluga, javni operateri poštanskih usluga koriste sustav elektroničke razmjene podataka (EDI) Unije ili bilo koji drugi sustav kojim se osigurava interoperabilnost poštanskih usluga plaćanja sukladno s ovim sporazumom.

Članak 14.

Osiguravanje sigurnosti elektroničkih razmjena

1. Javni operateri poštanskih usluga su odgovorni za pravilno funkcioniranje njihove opreme.

2. Zaštita elektroničkog prijenosa podataka mora osigurati vjerodostojnost i cjelovitost prenesenih podataka.

3. Javni operateri poštanskih usluga osiguravaju transakcije sukladno s međunarodnim standardima.

Članak 15.

Praćenje i pronalaženje

Sustavi koje koriste javni operateri poštanskih usluga moraju dopuštati praćenje obrade poštanskog platnog naloga i opoziv istog od strane pošiljatelja, do trenutka isplate odgovarajućeg iznosa primatelju ili doznake iznosa na račun primatelja, ili, ako je za određeni slučaj prikladno, do povrata novca pošiljatelju.

Dio II

Pravilnika koja uređuju poštanske usluge plaćanja

Poglavlje I

Obrada poštanskih platnih naloga

Članak 16.

Polaganje, unos i prijenos poštanskih platnih naloga

1. Uvjeti za polaganje, unos i prijenos poštanskih platnih naloga utvrđeni su Pravilnikom.

2. Rok valjanosti poštanskih platnih naloga nije moguće produživati. Rok je utvrđen Pravilnikom.

Članak 17.

Provjera i stavljanje sredstava na raspolaganje

1. Nakon provjere identiteta primatelja sukladno s nacionalnim zakonodavstvom i nakon provjere tačnosti podataka dobivenih od primatelja, javni operater poštanskih usluga isplatiatelj vrši isplatu u gotovini. Po nalogu za uplatu ili poštanskom transferu, Isplata se vrši doznakom na račun primatelja.

2. Rokovi za stavljanje sredstava na raspolaganje utvrđuju se bilateralnim i multilateralnim sporazumima između javnih operatera poštanskih usluga.

Članak 18.

Najveći iznos

Javni operateri poštanskih usluga obavještavaju Međunarodni ured Svjetske poštanske unije o najvećim iznosima dopuštenim za slanje ili primanje sukladno s njihovim nacionalnim zakonodavstvom.

Članak 19.

Povrat novca

1. Opseg povrata novca

1.1 Povrat novca u okviru poštanske usluge plaćanja obuhvata puni iznos poštanskog platnog naloga u valuti države izdavanja. Iznos novca koji se vraća bit će jednak iznosu koji je korisnik pošiljalatelj platio ili za koji je bio terećen njegov račun. Cijena poštanske usluge plaćanja dodaje se iznosu novca koji se vraća u slučaju greške javnog operatera poštanskih usluga.

1.2 Nije moguć povrat novca kod otkupne upute.

Poglavlje II

Potražnice i odgovornost

Članak 20.

Potražnice

1. Potražnice se razmatraju unutar razdoblja od šest mjeseci nakon onoga dana koji slijedi dan prihvatanja poštanskog platnog naloga.

2. Javni operateri poštanskih usluga, sukladno nacionalnom zakonodavstvu, imaju pravo od korisnika naplatiti naknadu za potražnice po poštanskim platnim nalozima.

Članak 21.

Odgovornost javnih operatera poštanskih usluga prema korisnicima

1. Postupanje sa sredstvima

1.1 Osim u slučaju otkupne uputnice, javni operater poštanskih usluga izdavatelj odgovoran je pošiljalatelju za iznos novca koji mu je predan na šalteru ili za koji je teretio račun pošiljalatelja sve dok:

1.1.1 poštanski platni nalog bude uredno isplaćen; ili

1.1.2 sredstva budu doznačena na račun primatelja; ili

1.1.3 sredstva budu vraćena pošiljalatelju u gotovini ili doznakom na njegov račun.

1.2. Kod otkupne upute, javni operater poštanskih usluga pošiljalatelj bit će odgovoran primatelju za iznos novca koji je primio na šalteru ili terećenjem računa pošiljalatelja sve dok otkupna uputa bude uredno isplaćena primatelju u gotovini ili doznačena na račun primatelja.

Članak 22.

Medusobne obveze i odgovornosti javnih operatera poštanskih usluga

1. Svaki javni operater poštanskih usluga odgovoran je za vlastite pogreške.

2. Uvjeti i opseg odgovornosti utvrđeni su Pravilnikom.

Članak 23.

Izuzeće od odgovornosti javnih operatera poštanskih usluga

1. Javni operateri poštanskih usluga ne odgovaraju:

1.1 u slučaju kašnjenja u izvršenju usluge;

1.2 kada, zbog oštećenja podataka u svezi s poštanskom uslugom plaćanja, uzrokovanog višom silom, nije moguće utvrditi izvršenje poštanskog platnog naloga, osim ako se dokaz njihove odgovornosti može izvesti na drugi način;

1.3 kada je šteta uzrokovana pogreškom ili nemarom pošiljalatelja, posebno u vezi s njegovom obavezom pružanja tačnih podataka koji idu u prilog njegovom poštanskom platnom nalogu, uključujući zakonitost porijekla novca koji se šalje kao i svrhu poštanskog platnog naloga;

1.4 u slučaju pljenidbe predanog novca;

1.5 kada se radi o novcu ratnih zarobljenika ili civilnih zatočenika;

1.6 kada korisnik nije podnio potražnicu u roku utvrđenom ovim sporazumom;

1.7 kada je protekao rok za potraživanje po finansijskim poštanskim uslugama u državi izdavanja.

Članak 24.

Rezerve u svezi odgovornosti

Odredbe vezane uz odgovornost propisane u člancima 20. do 22. ne mogu bit predmetom rezervi, osim u slučaju bilateralnog sporazuma.

Poglavlje III Finansijski odnosi

Članak 25.

Obračunska i finansijska pravilnika

1. Obračunska pravilnika

1.1 Javni operateri poštanskih usluga postupaju sukladno s pravilima obračuna utvrđenima Pravilnikom.

2. Priprema mjesečnih i Općeg računa

2.1 Javni operater poštanskih usluga isplatitelj priprema i ispostavlja mjesečni račun za svakog javnog operatera poštanskih usluga izdavatelja prikazujući iznose plaćene za poštanske platne naloge. Mjesečni računi su uključeni, u istim razmacima, u konačni obračun koji sadrži predujmove i koji služi za konačno poravnanje.

3. Predujam

3.1 U slučaju neravnoteže u razmjenama između javnih operatera poštanskih usluga, javni operater poštanskih usluga izdavatelj uplaćuje predujam imenovanom davatelju poštanskih usluga isplatitelju najmanje jednom mjesečno, na početku obračunskog razdoblja. U slučaju povećane učestalosti obračuna, kada je razdoblje obračuna smanjeno na trajanje do jedne sedmice, davatelji poštanskih usluga se mogu dogovoriti o izostavljanju predujma.

4. Jedinstveni račun

4.1 U principu, svaki javni operater poštanskih usluga ima jedan objedinjeni račun za sredstva korisnika. Ta se sredstva koriste isključivo za izravnjanje poštanskih platnih naloga isplaćenih primateljima ili za povrat novca pošiljalateljima za neizvršene poštanske platne naloge.

4.2 Kada javni operater poštanskih usluga izdavatelj uplaćuje predujmove, oni se doznačuju na objedinjeni račun namijenjen za javnog operatera poštanskih usluga isplatitelja. Ti predujmovi služe isključivo za isplate primateljima.

5. Sigurnosni polog

5.1 Uplata sigurnosnog pologa može se zahtijevati sukladno s uvjetima predviđenim Pravilnikom.

Članak 26.

Poravnanje i kliring

1. Centralizirano poravnanje

1.1 Poravnanje između javnih operatera poštanskih usluga može proći kroz središnju klirinšku kuću, na način utvrđen u Pravilniku te se obavlja s objedinjenih računa javnih operatera poštanskih usluga.

2. Bilateralno poravnanje

2.1 Obračun na temelju stanja općeg računa

2.1.1 Općenito, javni operateri poštanskih usluga koji nisu članovi centraliziranog klirinškog sustava poravnjavaju svoje račune na temelju salda cjelokupnog računa.

2.2 Povezani račun

2.2.1 Kada javni operateri poštanskih usluga imaju žiro-instituciju, mogu si svaki otvoriti povezani račun s kojeg namiruju uzajamna dugovanja i potraživanja koja se odnose na poštanske usluge plaćanja.

2.2.2 Kada javni operater poštanskih usluga isplatitelj nema žiro-instituciju, povezani račun može biti otvoren kod druge financijske institucije.

2.3 Valuta namirivanja

2.3.1 Namirivanje se vrši u valuti države odredišta ili u trećoj valuti koju dogovore javni operateri poštanskih usluga.

Dio III

Prijelazne i završne odredbe

Članak 27.

Stavljanje rezervi na Kongresu

1. Svaka rezerva koja nije spojiva s ciljem i svrhom Unije nije dopuštena.

2. Kao opće pravilo, države članice koje ne dijele svoje stajalište s drugim državama članicama trebaju se u najvećoj mogućoj mjeri potruditi, da usklade svoja mišljenja s mišljenjem većine. Rezerve se stavljaju samo u slučaju bezuvjetne nužnosti i moraju biti valjano opravdane.

3. Svaka rezerva na članove ovoga sporazuma podnosi se Kongresu u obliku prijedloga pisanog na jednom od radnih jezika Međunarodnog ureda sukladno s mjerodavnim odredbama Poslovnika Kongresa.

4. Kako bi stupio na snagu, svaki prijedlog u svezi s rezervama mora odobriti većina koja je potrebna za izmjenu i dopunu članka na koji se rezerva odnosi.

5. U principu, rezerve se prihvataju na temelju uzajamnosti između države članice koja je stavila rezervu i drugih država članica.

6. Rezerve na ovaj sporazum su ugrađene u njegov Završni protokol na temelju prijedloga koje je odobrio Kongres.

Članak 28.

Završne odredbe

1. U svim slučajevima koji nisu izričito uređeni ovim sporazumom gdje god je to moguće analogijom se primjenjuju odredbe Konvencije.

2. Članak 5. Ustava se ne primjenjuje na ovaj sporazum.

3. Uvjeti za prihvatanje prijedloga koji se odnose na ovaj sporazum i njegov Pravilnik:

Članak 3.

Ova odluka će biti objavljena u "Službenome glasniku BiH - Međunarodni ugovori" na hrvatskome, srpskom i bosanskom jeziku i stupa na snagu danom objave.

Број 01-50-1-3266-14/24
12. просина 2024. године
Сарајево

Председатељница
Željka Cvijanović

3.1 Kako bi postali izvršni, prijedlozi podneseni Kongresu, a odnose se na ovaj sporazum, moraju biti odobreni većinom glasova država članica koje su prisutne i glasaju, i imaju pravo glasa, te koje su potpisnice ovoga sporazuma.

3.2 Kako bi postali izvršni, prijedlozi koji se odnose na Pravilnik ovoga sporazuma moraju biti odobreni od većine članica Vijeća za poštanske operativne poslove koje su prisutne na glasanju i glasaju, a koje imaju pravo glasa te koje su potpisnice ovoga sporazuma ili su mu pristupile.

3.3 Kako bi postali izvršni, prijedlozi podneseni između dva Kongresa, koji se odnose na ovaj sporazum, moraju imati:

3.3.1 dvije trećine glasova, od kojih je najmanje polovica država članica koje su strane sporazuma i koje imaju pravo glasa, sudjelovala u glasanju, ako se radi o dodavanju novih odredbi;

3.3.2 većinu glasova, pri čemu je najmanje polovica država članica koje su stranke sporazuma i koje imaju pravo glasa, sudjelovala u glasanju, ako se radi o izmjenama i dopunama odredaba ovoga sporazuma;

3.3.3 većinu glasova ako se radi o tumačenju odredaba ovoga sporazuma.

3.4 Bez obzira na odredbe u točki 3.3.1, svaka država članica čije nacionalno zakonodavstvo još nije usklađeno s predloženim dodatkom, ima mogućnost uputiti pisanu izjavu generalnom direktoru Međunarodnog ureda kojom će ukazati da nije u mogućnosti prihvatiti taj dodatak, u roku od devedeset dana računajući od dana obavještanja o istom.

Članak 29.

Stupanje na snagu i trajanje Sporazuma o financijskim poštanskim uslugama

Ovaj sporazum stupa na snagu 1. srpnja 2022. i ostaje na snazi na neodređeno.

U potvrdu toga opunomoćenici vlada država ugovornica potpisali su ovaj sporazum u jednom izvorniku koji se pohranjuje kod generalnog direktora Međunarodnog ureda. Međunarodni ured Svjetske poštanske unije svakoj stranci dostavlja po jednu njegovu kopiju.

Sastavljeno u Abidžanu, 26. kolovoza 2021. godine

На основу члана V 3. д) Устава Босне и Херцеговине и сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (Одлука ПСБиХ број 01,02-21-1-576-1/24 од 10. октобра 2024. године, Председништво Босне и Херцеговине, на 20. редовној сједници, одржаној 12. децембра 2024. године, донијело је

ОДЛУКУ

**О РАТИФИКАЦИЈИ АКТА СВЈЕТСКОГ ПОШТАНСКОГ САВЕЗА (UNIVERSAL POSTAL UNION-UPU)
УСВОЈЕНИ НА 27. РЕДОВНОМ КОНГРЕСУ СВЈЕТСКОГ ПОШТАНСКОГ САВЕЗА, ОДРЖАНОМ 2021.
ГОДИНЕ У АБИЦАНУ, ОБАЛА СЛОНОВАЧЕ**

Члан 1.

Ратификују се Акти Свјетског поштанског савеза (Universal Postal Union-UPU) усвојени на 27. редовном конгресу Свјетског поштанског савеза, одржаном 2021. године у Абицану, Обала Слоноваче.

Члан 2.

Текст Акта у преводу гласи:
UNIVERSAL POSTAL UNION - UPU
СВЈЕТСКИ ПОШТАНСКИ САВЕЗ

Одлуке Конгреса у Абицану 2021. године
Коначни текстови Аката потписаних у Абицану;
коначни текстови одлука осим оних којим се мијењају
Акти и коначни текстови пречишћених верзија ових
Аката

Берн 2022.

Свјетска поштански савез

Ово издање се цитира под сљедећом референцом:

Одлуке Конгреса у Абицану 2021. године

Напомена о штампању текстова усвојених на Конгресу у Абицану 2021. репродуцираних у овом издању.

Подебљана слова која се појављују у текстовима Устава и Једанаестог додатног протокола уз Устав, Општег правилника и Трећег додатног протокола уз Устав, те Пословника о раду Конгреса означавају амандмане усвојене на Конгресу у Абицану 2021.

Изјаве дате приликом потписивања Аката и пречишћене верзије наведених Аката наводе се у овом издању у информативне сврхе; треба напоменути да ти текстови, строго говорећи, не чине дио Аката усвојених на Конгресу у Абицану 2021. године.

Једанаести додатни Протокол уз Устав
Свјетског поштанског савеза

Садржај¹

Члан

I. (измијењена преамбула)

II. (члан 1 измијењен) Дјелокруг и циљеви Савеза

III. (члан 1бис измијењен) Дефиниције

IV. (члан 4 измијењен) Посебни односи

V. (члан 8 измијењен) Ужи савези. Посебни споразуми

VI. (члан 9 измијењен) Однос с Уједињеним нацијама

VII. (члан 11 измијењен) Придруживање или приступање Савезу. Поступак

VIII. (члан 12 измијењен) Иступање из Савеза. Поступак

IX. (члан 21 измијењен) Трошкови Савеза. Доприноси држава чланица

X. (члан 22 измијењен) Акти Савеза

XI. (члан 25 измијењен) Потписивање, аутентификација, ратификација, прихваћање, одобравање и приступање Актима Савеза

XII. (члан 26 измијењен) Обавјештење о ратификацији, прихваћању, одобравању и приступању Актима Савеза

XIII. (члан 27 избрисан) Приступање споразумима

XIV. (члан 28 измијењен) Отказивање Споразума Савеза

XV. (члан 29 измијењен) Подношење приједлога

XVI. (члан 30 измијењен) Измјене и допуне Устава

XVII. (члан 31 измијењен) Измјене Општег правилника, Конвенције и Споразума Савеза

XVIII. Ступање на снагу и трајање додатног протокола уз Устав Свјетског поштанског савеза

Једанаести додатни Протокол уз Устав Свјетског
поштанског савеза²

Опуномоћеници влада држава чланица Свјетског поштанског савеза на састанку Конгреса у Абицану, у

¹ У складу с чланом 24.2 Пословника о раду Конгреса, Међународни биро поново нумерисхе одредбе садржане у пречишћеним верзијама Аката Савеза на које се позива у овом документу, с циљем исправног приказивања редосљеда ових одредби у горе наведеним актима.

² У складу с документом 39 Конгреса у Абицану у енглеску верзију Устава унесене су различите измјене како би се увео родно неутрални језик. Будући да ове уредничке измјене не утичу на службени текст на француском језику, оне нису означене као измјене у овом издању.

складу с чланом 30.2. Устава Свјетског поштанског савеза закљученог у Бечу 10. јула, 1964. године, усвојили су сљедеће измјене и допуне Устава, које подлијежу ратификацији, прихваћању или одобрењу.

Члан I

(Измијењена и допуњена Преамбула)

С циљем развоја комуникације између народа ефикасним пружањем поштанских услуга као и давања доприноса постицању племенитих циљева међународне сарадње на културном, социјалном и економском пољу, опуномоћеници влада уговорних земља усвојили су, уз услов ратификације, прихваћања или одобравања, овај Устав.

Мисија Свјетског поштанског савеза (у даљем тексту "Савез") је потицање сталног развоја ефикасних и доступних универзалних поштанских услуга као и њиховог квалитета у циљу омогућавања комуникације међу становницима свијета и то:

- гаранцијом слободног протока поштанских поштиљки на јединственој поштанској територији која се састоји од међусобно повезаних мрежа;
- потицањем усвајања заједничких проведних стандарда и коришћењем технологије;
- обезбјеђењем сарадње и интеракције међу кључним актерима;
- унапређењем успјешне техничке сарадње;
- обезбјеђењем задовољавања потреба корисника услуга које се стално мијењају.

Члан II

(Измијењени и допуњени Члан I)

Дјелокруг и циљеви Савеза

1. Државе које усвајају овај Устав чине јединствено поштанско подручје за међусобну размјену поштанских поштиљки у овире међувладине организације под називом Свјетска поштански савез. Слобода транзита је загарантована на читавом подручју Савеза под условима наведеним у Актима Савеза и свим њиховим протоколима (у даљем тексту колективно названи "Акти Савеза").

2. Циљ Савеза је обезбјеђивање организације и побољшање поштанских услуга као и унапређење развоја међународне сарадње у овој домени.

3. Савез учествује, у оквирима својих могућности, у техничкој поштанској помоћи, када то затраже њене државе чланице.

Члан III

(Измијењени и допуњени члан Iбис)

Дефиниције

1 За потребе Аката Савеза, сљедећи појмови имају значења која се наводе у наставку:

1.2 Поштанска услуга: све међународне поштанске услуге чији опсег су одредили и бироили Акти Савеза. Главне обавезе при обављању поштанских услуга чини испуњавање одређених друштвених и економских циљева држава чланица обезбјеђењем пријема, обраде, преноса и уручивања поштанских поштиљки.

1.3 Држава чланица: држава која испуњава услове из члана 2. Устава.

1.4 Јединствено поштанско подручје (исто поштанско подручје): обавеза уговорних страна Аката Свјетског поштанског савеза је обезбиједити, у складу с начелом узајамности, размјену поштанских поштиљки, укључујући слободу транзита, те поступати с поштиљкама у транзиту из других држава као с властитим поштиљкама, без разлике, под условима наведеним у Актима Савеза.

1.5 Слобода транзита: обавеза посредујуће државе чланице да обезбиједи превоз поштанских пошиљки које су јој прослијеђене у транзиту за другу државу чланицу, поступајући према тим пошиљкама на сличан начин као према домаћим пошиљкама под условима наведеним у Актима Савеза.

1.6 (Избрисан)

1.7 (Избрисан)

2 1.6бис Поштанска пошиљка: генерички израз који се односи на све што шаље именовани давалац поштанских услуга државе чланице (писмоносна пошиљка, пакетска пошиљка, новчане дознаке итд.), како је описано у Свјетској поштанској конвенцији (у даљњем тексту "Конвенција"), Споразумима Савеза (како је наведено у члану 22. Устава) и њихових одговарајућим правилима.

3 1.7. Именовани давалац поштанских услуга: сваки владин или невладин субјекат којег држава чланица службено именује за обављање поштанских услуга и испуњавање повезаних обавеза које произлазе из Аката Савеза на свом подручју.

4 1.8. Резерва: клаузула о изузећу којом држава чланица жели изузети или преиначити правни учинак одређене одредбе неког акта, осим Устава и Општег правилника, у њеној примјени на ту државу чланицу. Свака резерва мора бити у складу с циљем и сврхом Савеза како је утврђено у преамбули и члану 1. Устава. Мора бити ваљано образложена и добити одобрење већине потребне за одобрење акта о којем је ријеч те унесена у завршни протокол уз тај акт.

Члан IV (чл. 4. измијењен) Посебни односи

1. Земље чланице чији именовани даваоци пружају поштанске услуге у име територије које нису укључене у Савез обавезне су дјеловати као посредници за друге земље чланице. Одредбе Конвенције и њених правилника примјењиваће се на такве посебне односе.

Члан V (измијењени и допуњени члан 8.) Ужи Савези. Посебни споразуми

1. Државе чланице, или њихови именовани даваоци поштанских услуга, ако то допушта законодавство тих држава чланица, могу оснивати уже савезе и склапати посебне споразуме који се односе на поштанске услуге, увијек под условом да не уводе одредбе које су за јавност неповољније од оних донесених Актима Савеза чије су дотичне државе чланице Стране.

2. Ужи савези могу слати посматраче на конгресе, Управни савјет, Савјет за поштанске оперативне послове, као и на друге конференције и састанке у организацији Савеза.

3. Савез може слати посматраче на конгресе, конференције и састанке ужих савеза.

Члан VI (измијењени и допуњени члан 9.) Односи с Уједињеним нацијама

1. Односи између Савеза и Уједињених нација уређени су споразумима чији су текстови приложени овом Уставу.

Члан VII (измијењени и допуњени члан 11.)

Пристапање или примање у Савез. Поступак

1. Свака чланица Уједињених нација може приступити Савезу.

2. Свака суверена држава која није чланица Уједињених нација може поднијети захтјев за пријем као државе чланице Савеза.

3. Приступање или подношење захтјева за пријем у чланство Савеза мора укључивати службену изјаву о приступању Уставу и обавезујућим Актима Савеза. Влада дотичне државе изјаву подноси генералном директору Међународног бироа, који о приступу обавјештава државе чланице или се консултује са државама чланицама о захтјеву за пријем, у зависности од случаја.

4. Држава која није чланица Уједињених нација сматра се примљеном у чланство Савеза ако њезин захтјев одобре најмање двије трећине држава чланица Савеза. Државе чланице чије одговоре Међународни биро није добио у року од четири мјесеца од датума одржаних консултација сматрају се суздржаним. Претходно наведене одговоре, који се Међународном бироу достављају физичким или безбједним електронским путем, потписује прописно именовани представник државног тијела дотичне државе чланице. За потребе овог става, "безбједна електронска средства" односе се на било која електронска средства која се користе за обраду, похрану и пренос података која обезбјеђују cjеловитост, интегритет и повјерљивост таквих података током достављања горе наведених одговора од стране државе чланица.

5. Директор Међународног бироа обавјештава владе држава чланица о приступању или пријему у Савез. Оно ступа на снагу од датума таквог обавјештења.

Члан VIII (измијењени и допуњени члан 12.) Иступање из Савеза. Поступак

1. Свака држава чланица може иступити из Савеза писаним обавјештењем о отказивању Устава, коју влада државе у питању доставља Генералном директору Међународног бироа, који затим такво обавјештење просљеђује владама држава чланица.

2. Иступање из Савеза ступа на снагу годину дана након што Генерални директор Међународном бироа прими обавјештење из става 1. о отказивању Устава.

Члан IX (измијењени и допуњени члан 21.)

Трошкови Савеза. Доприноси држава чланица.

1. Сваки Конгрес утврђује највиши износ:

1.1. годишњих трошкова Савеза;

1.2. трошкова у вези с организацијом сљедећег Конгреса;

2. Највиши износ трошкова наведених у ставу 1. може се прекорачити, ако то захтијевају околности, под условом да се поштују одговарајуће одредбе Општег правилника.

3. Трошкови Савеза, укључујући према потреби трошкове предвиђене у ставу 2., заједнички носе државе чланице Савеза. У ту сврху свака држава чланица бира разред доприноса у који се жели сврстати, у складу с релевантним одредбама Општег правилника.

4. У случају приступања или примања у чланство Савеза према члану 11., држава бира разред доприноса у који жели да је разврстана у сврху расподеле трошкова Савеза, једнако у складу с релевантним одредбама Општег правилника.

Члан X (измијењени и допуњени члан 22.) Акти Савеза

1. Устав је основни Акт Савеза. Он садржи изворна правилника Савеза и не подлијеже резервама.

2. Општи правилник садржи одредбе које обезбјеђују примјену Устава и рад Савеза. Правилник је обавезујући за све државе чланице и не подлијежу резервама.

3. Конвенција и њене одредбе представљају правилника која се примјењују у поштанском саобраћају. Ови Акти обавезујући су за све државе чланице. Државе чланице обезбјеђују да њихови именовани даваоци поштанских услуга извршавају обавезе које проистичу из Конвенције и њених одредби.

4. Споразуми Савеза и њихове одредбе подједнако дефинишу и регулишу услуге, осим оних дефинисаних и регулисаних Конвенцијом и њеним одредбама, између држава чланица које су њихове Стране потписнице. Они су обавезујући само за те државе. Државе чланице потписнице обезбјеђују да њихови именовани даваоци поштанских услуга извршавају обавезе које проистичу из Споразума Савеза и њихових правилника.

5. Детаљна правилника која садрже одредбе неопходне за примјену Конвенције и споразума Савеза, доноси Савјет за поштанске оперативне послове узимајући у обзир одлуке Конгреса.

6. Завршни протоколи приложени Актима Савеза, наведени у ставовима 3, 4, и 5, садрже резерве на ове акте.

Члан XI

(Измијењени и допуњени члан 25.)

Потписивање, аутентификација, ратификација, прихваћање, одобравање и приступање Актима Савеза

1. Акте Савеза који произлазе из Конгреса потписују опуномоћеници држава чланица.

2. Правилника овјеравају предсједник и Генерални секретар Савјета за поштанске оперативне послове.

3. Акте Савеза ратификују, прихватају или одобравају државе чланице потписнице што је прије могуће, у складу с њиховим уставним правилима.

4. (избрисан)

5. Када држава чланица не ратификује, прихвати или одобри Акте Савеза, које је потписала, ти Акти и даље се примјењују на остале државе чланице које су их ратификовале, прихватиле или одобриле.

6. Државе чланице могу у било којем тренутку приступити Актима Савеза које нису потписале, у складу с одговарајућим поступцима наведеним у Пословнику о раду Конгреса.

7. Обавјештење о приступању држава чланица Актима Савеза врши се у складу с чланом 26.

Члан XII

(Измијењени и допуњени члан 26.)

Обавјештење о ратификацији, прихваћању, одобравању и приступању Актима Савеза

1. Инструменти ратификације, прихваћања, одобравања и приступања Актима Савеза похрањују се што је прије могуће код Генералног директора Међународног бироа, који о томе обавјештава владе држава чланица.

Члан XIII

(Члан 27. избрисан)

Приступање споразумима

(избрисан)

Члан XIV

(Измијењени и допуњени члан 28.)

Отказивање Споразума Савеза

1. Свака држава чланица може престати бити страном једног или више Споразума Савеза, у складу с одговарајућим условима наведеним у члану 12.

Члан XV

(Измијењени и допуњени члан 29.)

1. Држава чланица има право поднијети приједлоге који се односе на Акте Савеза чија је страна, било на Конгресу или између два Конгреса.

2. Међутим, приједлози који се односе на Устав и на Општи правилник могу се поднијети само на Конгресу.

3. Надаље, приједлози који се тичу Правилника подносе се Савјету за поштанске оперативне послове посредством Међународног бироа.

Члан XVI

(Измијењени и допуњени члан 30.)

Измјене и допуне Устава

1. Најмање двије трећине држава чланица Савеза с правом гласа морају одобрити приједлоге поднесене Конгресу, а који се односе на овај Устав, како би били усвојени.

2. Измјене и допуне Устава које Конгрес усвоји су предмет Додатног протокола и ступају на снагу на дан наведен у протоколу према одлуци тог истог Конгреса. Не доводећи у питање обавезујући карактер Устава како је предвиђено у члану 22.1, државе чланице ратификују, прихватају, одобравају или приступају наведеним измјенама и допунама што је прије могуће. Са инструментима ратификације, прихватања, одобравања и приступања поступа се у складу с чланом 26.

Члан XVII

(Измијењени и допуњени члан 31.)

Измјена и допуна Конвенције, Општег правилника и Споразума Савеза

1. Конвенција, Општи правилник и Споразуми Савеза утврђују услове који се морају испунити за одобравања приједлога који се на њих односе.

2. Измјене и допуне Општег правилника, Конвенције и споразума Савеза предмет су додатног протокола и ступају на снагу на датум који одреди Конгрес. Не доводећи у питање обавезујући карактер горе наведених Аката Савеза, како је предвиђено у члану 22., државе чланице, што је прије могуће, ратификују, прихватају, одобравају или приступају измјенама и допунама. Са инструментима ратификације, прихваћања, одобрења или приступања поступа се у складу с поступком утврђеним у члану 26. Ова се одредба такође примјењује, *mutatis mutandis*, на све измјене и допуне Конвенције и споразума Савеза усвојене између конгреса.

Члан XVIII

Ступање на снагу и трајање Додатног протокола Уставу Свјетског поштанског савеза.

Овај Додатни протокол ступа на снагу 01. јула, 2022 и остаје на снази неодређено вријеме.

У потврду наведеног, опуномоћеници влада држава чланица саставили су овај Додатни протокол који има исту снагу и исту ваљаност као да су његове одредбе савезате у текст Устава и потписали га у једном оригиналу који ће остати похрањен код генералног директора Међународног бироа. Међународни биро Свјетског поштанског савеза свакој ће држави чланици доставити копију Додатног протокола.

Састављено у Абицану, 26. августа, 2021. године

Трећи Додатни протокол уз Општи правилник Свјетског поштанског савеза

Садржај¹

Члан

- I. (члан 106 измјењен) Састав и функционисање Управног савјета
- II. (члан 107 измјењен) Функције Управног савјета
- III. (члан 108 измјењен) Организација сједница Управног савјета
- IV. (члан 110 измјењен) Поврат путних трошкова
- V. (члан 112 измјењен) Састав и функционисање Савјета поштанског оперативне послове
- VI. (члан 113 измјењен) Функције Савјета поштанског оперативне послове
- VII. (члан 114 измјењен) Организација сједница Савјета поштанског оперативне послове
- VIII. (члан 116 измјењен) Поврат путних трошкова
- IX. (члан 119 измјењен) Састав Консултативног одбора
- X. (члан 120 измјењен) Чланство у Консултативном одбору
- XI. (члан 121 измјењен) Функције Консултативног одбора
- XII. (члан 124 измјењен) Посматрачи Консултативног одбора
- XIII. (члан 127 измјењен) Дужности генералног директора
- XIV. (члан 132 измјењен) Информације. Мишљења. Захтјеви за појашњења и допуне Аката. Упити. Улога у подмиривању рачуна
- XV. (члан. 138 измјењен) Поступак подношења приједлога Конгресу
- XVI. (члан 138бис измјењен) Поступак за измјене приједлога достављених у складу с чланом 138.
- XVII. (члан 140 измјењен) Разматрање приједлога за измјену Конвенције или Споразума између два конгреса
- XVIII. (члан 141 избрисан) Поступак за подношење приједлога Савјету за поштанске оперативне послове у вези с припремом нових Правилника у свјетлу одлука које доноси Конгрес.
- XIX. (члан 144 измјењен) Ступање на снагу правилника и других одлука усвојених између два Конгреса
- XX. (члан 145 измјењен) Утврђивање трошкова Савеза
- XXI. (члан 146 измјењен) Уређивање доприноса држава чланица
- XXII. (члан 150 измјењен) Разреди доприноса
- XXIII. (члан 153 измјењен) Поступак арбитраже
- XXIV. (члан 155 измјењен) Језици који се користе у документима, расправама и службеној преписци
- XXV. (члан 158 измјењен) Ступање на снагу и трајање Општег правилника
- XXVI. Ступање на снагу и трајање Додатног протокола Општег правилника Свјетског поштанског савеза

Трећи Додатни протокол уз Општи правилник Свјетског поштанског савеза²

Опуномоћеници влада држава чланица Свјетског поштанског савеза на састанку Конгреса у Абицану, у складу с чланом 22.2. Устава Свјетског поштанског савеза закљученог у Бечу 10. јула, 1964. године, су заједничком

сагласношћу и у складу с чланом 25.4 Устава усвојили следеће измјене и допуне Општег правилника.

Члан I

(Измјене и допуне члана 106.)

Састав и функционисање Управног савјета

1. Управни савјет се састоји од четрдесет и једне чланице, које извршавају своју функцију у периоду између два узастопна конгреса.

2. Улога предсједавајућег произлази из права државе домаћина Конгреса. Када се држава чланица одрекне тог права, постаје de jure члан, и као резултат тога, географска група којој припада има на располагању додатно мјесто и на то се не примјењују рестриктивне одредбе из става 3. У том случају, Управни савјет за предсједавајућег бира представника једне од држава чланица које су из исте географске групе државе домаћина.

3. Четрдесет осталих чланица Управног савјета бира конгрес на основи једнакомјерне географске заступљености. Најмање се пола чланства поновно бира на сваком конгресу; нити једна држава чланица не може бити изабрана на три узастопна конгреса. Не доводећи у питање напријед наведено, једно мјесто у географској групи којој припадају земље чланице дефинисане као пацифичке острвске земље и територије (према релевантном списку који су успоставили Уједињене нације) резервисано је за те земље чланице.

4. Сваки члан Управног савјета именује свог представника. Чланови Управног савјета Активно ће учествовати у његовом раду.

5. Рад члана Управног савјета се не плаћа. Оперативне трошкове Савјета плаћа Савез.

6. Управни савјет дефинише, формализује и/или успоставља сталне и радне групе или друга тијела која се успостављају унутар његове структуре, уз обавезу поштивања стратегије Савеза и пословног плана које је усвојио Конгрес.

Члан II

(Измјене и допуне члана 107.)

Функције Управног савјета

Управни савјет има следеће функције:

1.2 Надгледа све активности Савеза између два конгреса, обезбјеђујући поштивање одлука Конгреса; проучава питања у вези с политикама влада о поштанским питањима, те узима у обзир развој међународне регулативе у вези с трговином услугама и тржишним такмичењем.

1.3 Унапрјеђује, координира и надзире све облика поштанске техничке помоћи у оквиру међународне техничке сарадње;

1.4 Разматра нацрт четворогодишњег пословног плана Савеза којег је одобрио Конгрес и финализује га усклађивањем активности наведених у нацрту плана за четворогодишње период са стварно доступним ресурсима. План би такође, ако је примјерено, требао бити у складу с резултатима процеса одређивања приоритета који проводи Конгрес. Коначна верзија четворогодишњег пословног плана Савеза, довршена и одобрена од стране Управног савјета, тада представља основ за припрему годишњег програма и буџета, као и за годишње оперативне планове које ће изградити и провести Управни савјет и Савјет за поштанске оперативне послове.

1.5 Разматра и одобрава годишњи програм и буџет и рачун Савеза, узимајући у обзир коначну верзију пословног плана Савеза, како је описано у члану 107.3.1.

¹ У складу с чланом 24.2 Пословника о раду Конгреса, Међународни биро поново нумерише одредбе садржане у пречишћеним верзијама Аката Савеза на које се позива у овом документу, с циљем исправног приказивања редосљеда ових одредби у горе наведеним актима.

² У складу с документом 39 Конгреса у Абицану у енглеску верзију Општег правилника су унесене различите измјене како би се увео родно неутрални језик. Будући да ове уредничке измјене не утичу на службени текст на француском језику, оне нису означене као измјене у овом издању.

1.6 Одобрава прекорачење горње границе расхода/трошкова, ако то околности захтијевају, у складу с чланом 145.3 до 5.

1.7 Одобрава избор нижег разреда доприноса, ако је то тражено, у складу с условима утврђеним у члану 150.6;

1.8 Одобрава промјене географске групе, ако је то затражила држава чланица, узимајући у обзир стајалишта држава које су чланице одређене географске групе.

1.9 Успоставља или укида радна мјеста у Међународном бироу која се финансирају из редовног буџета, узимајући у обзир ограничења постављена у вези с утврђеном горњом границом расхода.

1.10 Одлучује о успостављању контакта с државама чланицама ради спровођења својих функција.

1.11 Након савјетовања с Савјетом за поштанске оперативне послове одлучује о односима који се успостављају с организацијама које нису посматрачи у смислу чланова 105.1 и 105.2.1.

1.12 Разматра извјештаје Међународног бироа о односима SPU-а с другим међународним тијелима и доноси одлуке које сматра прикладним о одржавању таквих односа и радњама које треба подузети у вези с њима.

1.13 Послије савјетовања са Савјетом за поштанске оперативне послове и генералним секретаром, правовремено одређује специјализоване агенције Уједињених нација, међународне организације, удружења, предузећа и квалификоване лица која ће бити позвана као ad hoc посматрачи на одређене састанке Конгреса и његових одбора, када је то у интересу Савеза или рада Конгреса, и налаже Генералном директору Међународног бироа да достави потребне позиве.

1.14 Одређује државу чланицу домаћина наредног Конгреса у случају наведеном у члану 101.3.

1.15 Правовремено утврђује, након савјетовања са Савјетом за поштанске оперативне послове, број Одбора потребних за извршавање задатака Конгреса и одређује њихове функције.

1.16 Након савјетовања са Савјетом за поштанске оперативне послове и уз одобрење Конгреса одређује државе чланице које су спремне:

1.16.1 преузети мјеста замјеника предсједавајућег Конгреса и предсједавајућег и замјеника предсједавајућег одбора, узимајући у обзир, колико је то могуће, једнакомјерну географску заступљеност држава чланица; и

1.16.2 бити у ужим одборима Конгреса.

1.17 Одређује своје чланове који ће бити чланови Консултативног одбора.

1.18 Разматра и одобрава, у оквиру својих надлежности, све активности неопходне за очување и побољшање квалитете међународних поштанских услуга и њихове модернизације.

1.19 Проучава, на захтјев Конгреса, Савјета за поштанске оперативне послове или држава чланица, административне, законодавне и правне проблеме у вези с Савезом или међународним поштанским услугама; на Управном савјету је да одлучи да ли је, у горе наведеним подручјима, сврсисходно водити студије које затраже државе чланице између два конгреса.

1.20 Формулише приједлоге који се достављају на одобравање било Конгресу или државама чланицама у складу с чланом 140.

1.21 Доставља теме за студије на преглед Савјету за поштанске оперативне послове у складу с чланом 113.1.6.

1.22 Прегледава и одобрава у консултацијама са Савјетом за поштанске оперативне послове нацрт стратегије која се представља Конгресу.

1.23 Заприма и разматра извјештаје и препоруке Консултативног одбора и разматра препоруке Консултативног одбора ради достављања Конгресу.

1.24 Врши контролу активности Међународног бироа.

1.25 Одобрава годишњи извјештај о раду Савеза и годишњи извјештај о финансијским операцијама који припрема Међународни биро и, гдје је то потребно, даје своје мишљење.

1.26 По потреби утврђује начела, која Савјет за поштанске оперативне послове мора узети у обзир у свом проучавању питања с великим финансијским посљедицама (накнаде, терминални трошкови, транзитна накнада, основне цијене превоза ваздушне поште и слање писмоносних пошиљки у иностранство); пажљиво прати проучавање ових питања, те прегледава и одобрава усклађеност с горе наведеним начелима.

1.27 Одобрава, у оквиру својих надлежности, препоруке Савјета за поштанске оперативне послове за усвајање, те по потреби одобрава правилника или нови поступак до тренутка док Конгрес не донесе одлуку о том питању.

1.28 Разматра годишњи извјештај који припрема Савјет за поштанске оперативне послове и све приједлоге које достави Савјет.

1.29 Одобрава четворогодишњи извјештај који је припремио Међународни биро у сарадњи с Савјетом за поштанске оперативне послове о резултатима држава чланица у погледу провођења Стратегије Савеза одобрене на претходном Конгресу, за подношење наредном Конгресу.

1.30 Успоставља оквир за организацију Консултативног одбора и даје сагласност у организацији Консултативног одбора, у складу с одредбама члана 122.

1.31 Утврђује критерије за чланство у Консултативном одбору и опозива чланство у складу с тим критеријима, како је детаљније наведено у релевантним пословницима наведеним у члану 122.

1.32 Доноси Правилник о финансирању Савеза.

1.33 Доноси правилника у вези с коришћењем Резервног фонда.

1.34 Доноси правилника у вези с Посебним фондом.

1.35 Доноси правилника у вези с Фондом за посебне активности.

1.36 Доноси правилника у вези с Добровољним фондом.

1.37 Доноси Правилник о службеницима и услове службе за изабране званичнике.

1.38 Доноси правилника у вези с Социјалним фондом.

1.39 Извршава, у контексту члана 152, општи надзор над успостављањем и активностима помоћних тијела које финансирају корисници.

1.40 Усваја Пословник о раду и измјене и допуне Пословника.

Члан III

(Измјене и допуне члана 108.)

Организовање сједница Управног савјета

1. На својој конституирајућој сједници, коју сазива и отвара предсједавајући Конгреса, Управни савјет бира четири замјеника предсједавајућег из реда својих чланова. Предсједавајући и замјеници предсједавајућег су државе чланице из сваке од пет географских група Савеза.

2. Управни савјет се састаје два пута годишње, или у изузетним случајевима више пута, у сједишту Савеза, у складу с одговарајућим процедурама наведеним у Пословнику о раду.

3. Управни одбор чине предједавајући и замјеници предједавајућег те предједавајући одбора, супредједавајући и замјеници предједавајућег Управног савјета. Овај одбор припрема и усмјерава рад сваке сједнице Управног савјета. Одобрава, у име Управног савјета, годишњи извјештај о раду Савеза који припрема Међународни биро и преузима све друге задатке које Управни савјет одлучи повјерити му или за које се појави потреба током процеса стратешког планирања.

4. Предједавајући Савјета за поштанске оперативне послове заступа то тијело на састанцима Управног савјет када се на дневном реду налазе питања од интереса за Савјет за поштанску оперативу.

5. Предједавајући Консултативног одбора заступа ту организацију на састанцима Управног савјета када дневни ред садржи питања од интереса за Консултативни одбор.

Члан IV

(Измјене и допуне члана 110.)

Поврат путних трошкова

1. Путне трошкове представника чланова Управног савјета који учествују на састанцима Савјета носе њихове државе чланице. Међутим, један представник сваке државе чланице категоризоване као државе у развоју или мање развијене државе у складу са списковима које је утврдио Управни савјет односно Уједињене нације, има право на поврат, осим за састанке који се одржавају током Конгреса, путних трошкова за повратну авионску карту, економска класа, и/или повратну жељезничку карту, прва класа, или трошкове пута било којим средством под условом да износ не прелази цијену повратне авионске карте економске класе. Исто право имаће сваки члан Одбора и других тијела када се састају изван Конгреса и састанака Савјета.

Члан V

(Измјене и допуне члана 112.)

Састав и функционисање Савјета за поштанске оперативне послове

1. Савјет за поштанске оперативне послове састоји се од четрдесет и осам чланова који раде између два конгреса.

2. Чланове Савјета за поштанске оперативне послове бира Конгрес на основу одобрене географске заступљености. Најмање једна трећина чланова сваке географске групе поновно се бира на сваком конгресу. Не доводећи у питање претходно наведено, једно мјесто у географској групи којој припадају земље чланице дефинисане као пацифичке острвске земље и територије (према релевантном попису који су успоставиле Уједињене нације) резервисано је за те државе чланице.

3. Сваки члан Савјета за поштанске оперативне послове именује свог представника(е). Чланови Савјета за поштанске оперативне послове активно учествују у раду Савјета.

4. Оперативне трошкове Савјета за поштанске оперативне послове сноси Савез. Његови чланови не примају плату за свој рад.

5. Савјет за поштанске оперативне послове дефинише, формализује и/или успоставља сталне групе, радне групе, помоћна тијела која финансирају корисници или друга тијела која ће се успоставити унутар његове структуре, при чему се дужна пажња посвећује стратегији и пословном плану Савеза које је усвојио Конгрес.

Члан VI

(Измјене и допуне члана 113.)

Функције Савјета за поштанске оперативне послове

1 Функције Савјета за поштанске оперативне послове су следеће:

1.2 Координира практичне мјере за развој и унапређење међународних поштанских услуга.

1.3 Извршава, уз одобрење Управног савјета у оквиру његове надлежности, све мјере која се сматрају неопходним ради очувања и побољшања квалитета, те модернизације међународних поштанских услуга.

1.4 Одлучује о контактима с државама чланицама и њиховим именованим даваоцима поштанских услуга ради извршавања својих функција.

1.5 Подузима неопходне кораке за студију и објаву експеримената и напретка које су направиле одређене државе чланице у подручју техничке, оперативне, економске и стручне обуке од интереса другим државама чланицама и њиховим именованим даваоцима поштанских услуга.

1.6 Подузима, у договору с Управним савјетом, одговарајуће кораке у подручју техничке сарадње са свим земљама чланицама Савеза и њиховим именованим даваоцима поштанских услуга, а посебно с новим земљама и земљама у развоју и њиховим именованим даваоцима поштанских услуга.

1.7 Испитује сва друга питања која му поднесе члан Савјета за поштанску оперативу, Управни савјет или било која држава чланица или именовани давалац поштанских услуга.

1.8 Прима и расправља о извјештајима, као и о препорукама Консултативног одбора и, у случају питања од интереса за Савјет за поштанске оперативне послове, испитује и даје коментаре на препоруке Консултативног одбора за подношење Конгресу.

1.9 Одрјеђује своје чланове који ће бити чланови Консултативног одбора.

1.10 Проводи студију о најважнијим оперативним, комерцијалним, економским и техничким проблемима сарадње који су од интереса за све земље чланице или њихове именоване даваоце поштанских услуга, укључујући питања с великим финансијским посљедицама (накнаде, терминалне накнаде, транзитне накнаде, трошкове авионског превоза поште, цијене пакетске поште и отпрему писмоносних пошиљака у иностранство), те припрема информације, мишљења и препоруке за поступање по истима.

1.11 Даје додатне информације Управном савјету за развој нацрта стратегије Савеза и нацрта четворогодишњег пословног плана Савеза који се подносе Конгресу.

1.12 Проучава проблеме наставе и стручног оспособљавања од интереса за државе чланице и њихове именоване даваоце поштанских услуга, као и за нове земље и земље у развоју.

1.13 Проучава садашњи положај и потребе нових земаља и земаља у развоју и припрема одговарајуће препоруке о начинима и средствима побољшања њихових поштанских услуга.

1.14 Ревидира прописе Савеза; и у том смислу, Савјет за поштанске оперативне послове подијеже смјерницама Управног савјета о питањима основне политике и начела.

1.15 Формулише приједлоге који се подносе на одобрење или Конгресу или државама чланицама у складу с чланом 140; потребно је одобрење Управног савјета када се ти приједлози односе на питања из његове надлежности.

1.16 Испитује, на захтјев државе чланице, сваки приједлог који та држава чланица проследи Међународном бироу према члану 139., припрема запажања о наведеном приједлогу и упућује Међународни биро да приложи та запажања приједлогу прије него што га поднесе на одобрење државама чланицама.

1.17 Препоручује, ако је потребно, и гдје је то прикладно након одобрења Управног савјета и консултација са свим државама чланицама, усвајање прописа или новог поступка до тренутка када Конгрес донесе одлуку о том питању.

1.18 Припрема и издаје, у облику препорука државама чланицама и њиховим именованим даваоцима поштанских услуга (или као обавезујуће одредбе ако је тако предвиђено Актима Савеза), стандарде за технолошке, оперативне и друге процесе у оквиру своје надлежности гдје је кључна уједначеност праксе; на сличан начин издаје, према потреби, измјене и допуне стандарда које је већ усвојило.

1.19 Успоставља оквир за организацију помоћних тијела која финансирају корисници и даје сагласност на организацију тих тијела у складу с одредбама члана 152.

1.20 Заприма и расправља о извјештајима помоћних тијела која финансирају корисници на годишњој основи.

1.21 Усваја свој Пословник о раду и измјене и допуне тог Пословника.

Члан VII

(Измјене и допуне члана 114.)

Организација сједница Савјета за поштанске оперативне послове

1. На свом првом састанку, који сазива и отвара предсједавајући Конгреса, Савјет за поштанске оперативне послове међу својим члановима бира предсједавајућег, замјеника предсједавајућег, те предсједавајућег/замјеника предсједавајућег/супредсједавајућег Одбора. Предсједавајући и замјеници предсједавајућег су државе чланице из сваке од пет географских група Савеза.

2. Савјет за поштанске оперативне послове састаје се два пута годишње у сједишту Савеза, или у изузетним случајевима и више пута, у складу с релевантним процедурама наведеним у Пословнику о раду Савјета.

3. Предсједавајући и замјеници предсједавајућег, те предсједавајући, супредсједавајући и замјеници предсједавајућег Савјета за поштанске оперативне послове чине Управни одбор. Овај одбор припрема и усмјерава рад сваког састанка Савјета за поштанског оперативне послове и преузима све задаће које му оно одлучи додијелити или за којима се појави потреба током процеса стратешког планирања.

4. На основу Стратегије Савеза коју је усвојио Конгрес, а посебно у дијелу који се односи на стратегије сталних тијела Савеза, Савјет за поштанске оперативне послове, на сједници након Конгреса, припрема основни програм рада који садржи низ тактика усмјерених на провођење стратегија. Овај основни програм рада, који ће укључивати ограничени број пројеката о актуелним темама од заједничког интереса, ревидира се сваке године у свјетлу нових стварности и приоритета.

5. Предсједавајући Консултативног одбора представља ту организацију на састанцима Савјета за поштанске оперативне послове када дневни ред садржи питања од интереса за Консултативни одбор.

Члан VIII

(Измјене и допуне члана 116.)

Поврат путних трошкова

1. Путне трошкове представника чланова Савјета за поштанске оперативне послове који учествују на састанцима Савјета сnose њихове државе чланице. Међутим, један представник сваке државе чланице категоризоване као државе у развоју или мање развијене државе у складу са списком који су утврдиле Уједињене нације, има право на поврат, осим за састанке који се одржавају током Конгреса, путних трошкова за повратну авионску карту, економска класа, и/или повратну жељезничку карту, прва класа, или трошкове пута било којим средством под условом да износ не премашује цијену повратне авионске карте економске класе.

Члан IV

(измјене и допуне члана 119.)

Састав Консултативног одбора

1 Консултативни одбор се састоји од:

1.2 невладиних организација (укључујући организације које представљају кориснике, давалаца услуга доставе, поштанског раднике и поштанског послодавца); филантропске субјекте; стандардизацијске, финансијске и развојне организације; добављаче роба и пружаоце услуга сектору поштанских услуга; превозничке субјекте и друге субјекте приватног сектора; као и организације појединаца и предузећа које имају интерес подржати мисију и циљеве Савеза;

2 1.1бис високо рангирана лица из поштанског сектора које препоручују државе чланице или предметна тијела Савеза, укључујући Консултативни одбор.

3 1.1тер (Избрисан)

3.2 (Избрисан)

3.3 (Избрисан)

4 1бис Сви чланови Консултативног одбора морају имати мјесто боравка (и, ако то захтијева дотична држава чланица, бити прописно регистровани) или, у случају високо рангираних особа наведених у 1.1бис, имати стално пребивалиште у држави чланици Савеза.

5 Оперативне трошкове Консултативног одбора дијеле чланови Консултативног одбора, осим ако Управни савјет не одреди другачије. У том погледу, а како је даље наведено у Пословнику о раду Консултативног одбора, могу се примјењивати различите чланарине у зависности од специфичне правног природе и финансијским могућностима чланова Консултативног одбора.

6 Чланови Консултативног одбора неће примати плату нити било какву другу накнаду.

Члан X

(измјене и допуне члана 120)

Чланство у Консултативном одбору

1. Чланство у Консултативном одбору утврђује се кроз процес пријаве и прихваћања који успоставља Управни савјет и спроводи се у складу с чланом 107.1.30.

1бис Сви захтјеви за чланство у Консултативном одбору које су поднијели субјекти или високо рангирана лица наведене у члану 119. морају бити попраћени претходним писменим одобрењем или препоруком одговарајуће државе чланице Савеза, у складу с чланом 119.1бис тог члана.

2. Сваки члан Консултативног одбора именује своје представнике.

Члан XI

(Измјене и допуне члана 121.)

Функције Консултативног одбора

1 Консултативни одбор има следеће функције:

1.2 Прегледа докумената и извјештаје Управног савјета и Савјета за поштанске оперативне послове. У изузетним околностима, право примања одређених текстова и докумената може бити ограничено када се ради о повјерљивом предмету састанка или повјерљивом документу, у складу с члановима 109.2.3 и 115.2.3.

1.3 Води студије и даје свој допринос студијама о важним питањима за чланове Консултативног одбора.

1.4 Разматра питања која утичу на сектор поштанских услуга и сачињава извјештаје о тим питањима.

1.5 Обезбјеђује додатне информације за рад Управног савјета и Савјета за поштанску оперативу, укључујући и подношење извјештаја и препорука, те давање мишљења тим Савјетима.

1.6 Даје препоруке Конгресу, које треба одобрити Управни савјет, а када је ријеч о питањима од интереса за Савјет за поштанску оперативу, оно их треба прегледати и дати свој коментар.

Члан XII

(Измјене и допуне члана 124.)

Посматрачи Консултативног одбора

1. Државе чланице Савеза и посматрачи и ad hoc посматрачи из члана 105. могу учествовати на сједницама Консултативног одбора, без права гласа.

2. Из логистичких разлога, Консултативни одбор може ограничити број учесника по посматрачу и ad hoc посматрачу. Тиме се такође може ограничити њихово право да говоре током расправа.

3. Изузетно, због повјерљивости предмета састанка или докумената, посматрачи и ad hoc посматрачи могу бити искључени са састанака или неких дијелова састанка или њихово право да добију документе може бити ограничено. О овом ограничењу се одлучује од случаја до случаја и то од стране одговарајућег тијела или предсједавајућег тог тијела. О таквим ситуацијама се извјештава Управни савјет и Савјет за поштанске оперативне послове када је ријеч о питањима значајним за Савјет за поштанске оперативне послове. Ако утврди да је то неопходно, Управни савјет може накнадно размотрити ограничења уз консултације са Савјетом за поштанске оперативне послове, према потреби.

Члан XIII

(Измјене и допуне члана 127.)

Дужности генералног директора

Обис Генерални директор је правни представник Савеза.

1. Генерални директор организује, управља и води Међународни биро.

2. У погледу класификације радних мјеста, именовања и унапређења:

2.1 Генерални директор је овлаштен класификовати радна мјеста према платном разреду Г1 до Д2 као и именовати и унапређивати службенике који имају тај платни разред.

2.2 За именовање у платном разреду П1 до Д2, генерални директор узима у обзир стручну спрему кандидата који су држављани државе чланице или који обављају своје стручне активности у држави чланица, узимајући у обзир праведну географску и језичку заступљеност, као и родну једнакост. Д2 радно мјесто

попуњавају, ако је могуће, кандидати из различитих регија и регија из којих не долазе генерални директор и замјеник директора, уважавајући, у највећој могућој мјери, ефикасност рада Међународног бироа.

2.3 Приликом именовања новог службеника генерални директор такође узима у обзир, да у принципу, лица које су у платном разреду Д2, Д1 и П5 морају бити држављани различитих држава чланица Савеза.

2.4 За унапређење службеника Међународног бироа у платни разред Д2, Д1 и П5, генерални директор се не мора држати истог принципа као у 2.3.

2.5 Захтјеви за праведном географском и језичком заступљеношћу и родном једнакошћу узимају се у обзир тек после разматрања квалификација у процесу запошљавања.

2.6 Генерални директор извјештава Управни савјет једном годишње о именовању и унапређењу по платним разредима П4 до Д2.

3. Даље дужности генералног директора су:

3.1. дјелује као депозитар Аката Савеза и посредник у поступку приступања и пријема у Савез и иступања из Савеза;

3.2. обавјештава о одлукама Конгреса све владе држава чланица;

3.3. обавјештава све државе чланице и њихове именоване даваоце поштанских услуга у вези с правилима које је припремио или ревидирао Савјет за поштанске оперативне послове;

3.4. припрема нацрт годишњег буџета Савеза на најнижем могућем нивоу који је усклађен са захтјевима Савеза, те га правовремено подноси Управном савјету на разматрање; доставља буџет државама чланицама Савеза након што га одобри Управни савјет; задужен је за извршење буџета;

3.5. обавља одређене дужности на захтјев тијела Савеза и оне додијелене му Актима;

3.6. подузима активности ради постизања циљева постављених од стране тијела Савеза, у оквиру утврђене политике и доступних средстава;

3.7. подноси приједлоге и сугестије Управном савјету или Савјету за поштанске оперативне послове;

3.8. након завршетка Конгреса, доставља приједлоге Савјету за поштанске оперативне послове у вези с измјенама Правилника као резултата одлука Конгреса, у складу с Пословником Савјета за поштанску оперативу;

3.9. припрема, за Управни савјет и на основи директива које је издао Савјет, нацрт Стратешког плана Савеза и нацрт четворогодишњег пословног плана Савеза за подношење Конгресу;

3.10. припрема, за одобрење Управног савјета, четворогодишњи извјештај о учинку држава чланица у погледу стратегије Савеза коју је одобрио претходни Конгрес, а који се доставља наредном Конгресу;

3.11. (избрисан)

3.12. дјелује као посредник у односима између:

3.12.1 Савеза и ужих савеза;

3.12.2 Савеза и Уједињених нација;

3.12.3 Савеза и међународних организација чије активности су од интереса за Савез;

3.12.4 Савеза и међународних организација или удружења или предузећа, која тијела Савеза желе консултовати или повезати са својим радом;

3.13. преузима дужности генералног секретара тијела Савеза и врши надзор узимајући

у обзир посебне одредбе овог Општег правилника а нарочито:

3.13.1 припремање и организацију рада тијела Савеза,
3.13.2 припремање, израду и дистрибуцију докумената, извјештаја и записника;

3.13.3 функционисање секретаријата на састанцима тијела Савеза;

3.14. присуствује састанцима тијела Савеза и учествује у расправама без права гласа, уз могућност да га неко други представља.

Члан XIV

(Измјене и допуне члана 132.)

Информације. Мишљења. Захтјеви за појашњења и измјене и допуне Аката. Упити. Улога у подмиривању рачуна

1. Међународни биро у свако је доба на располагању Управном савјету, Савјету за поштанске оперативне послове и државама чланицама и њиховим именованим даваоцима поштанских услуга ради давања неопходних информација у вези с питањима која се односе на услуге.

2. Нарочито прикупља, упоређује, објављује и дистрибуише све врсте информација од интереса за поштанске услуге; даје мишљење или пружа услуге рјешавања спорова (у овом случају на плаћеној основи и у складу с релевантним процедурама које је усвојило Управни савјет), на захтјев укључених страна, о питањима која су предмет спора; дјелује на захтјеве за појашњења и измјене Аката Савеза и уопштено, проводи студије, бироничке или документацијске послове како је то предвиђено тим Актима или је у интересу Савеза.

3. Спроводи испитивање на захтјев држава чланица и њихових именованих давалаца поштанских услуга ради прикупљања мишљења других држава чланица и њихових именованих давалаца поштанских услуга у вези с одређеним питањем. Резултати испитивања немају статус гласања и нису обавезујући.

4. Може дјеловати као клириншка установа у подмиривању свих врста рачуна који се односе на поштанског услуге.

5. Међународни биро обезбјеђује повјерљивост и безбједност комерцијалних података које дају државе чланице и/или њихови именовани даваоци поштанских услуга за обављање својих дужности које произлазе из Аката или одлука Савеза.

Члан XV

(Измјене и допуне члана 138.)

Поступак подношења приједлога Конгресу

1. Уз изузетке прописане у ставовима 2. и 5., овај поступак користе све државе чланице за подношење свих врста приједлога Конгресу:

1.1 прихваћају се приједлози који се доставе Међународном бироу најмање четири мјесеца прије датума одржавања Конгреса;

1.2 неће бити прихваћен нацрт приједлога током периода од четири мјесеца који претходе датуму утврђеном за одржавање Конгреса;

1.3 приједлог који подржавају најмање двије државе чланице биће прихваћен ако је достављен Међународном бироу у периоду између четири и три мјесеца прије датума утврђеног за одржавање Конгреса;

1.4 приједлози који су достављени Међународном бироу у периоду између три и два мјесеца прије датума утврђеног за одржавање Конгреса неће бити прихваћени осим ако их подржава најмање осам држава чланица;

приједлози који се доставе након тог временског периода неће бити прихваћени;

1.5 изјаве подршке морају стићи у Међународни биро у истом временском року као и приједлози на који се те изјаве односе.

2. Приједлози који се односе на Устав или Општи правилник морају се доставити Међународном бироу најкасније четири мјесеца прије почетка Конгреса; све што стигне послједије тог датума али прије почетка Конгреса неће се разматрати осим ако Конгрес не одлучи другачије 2/3 већином држава заступљених на Конгресу и осим ако су испуњени услови из става 1.

3. Сваки приједлог у правилу мора имати само један циљ и садржавати оправдане измјене ради постизања тог циља. Слично томе, сваки приједлог који би могао довести до значајних трошкова за Савез мора бити попраћен назнаком његовог финансијског учинка, коју припрема држава чланица која подноси приједлог, у консултацијама с Међународним бироом, како би се финансијска средства потребна за његово провођење могла утврдити.

4. Нацрт приједлога који државе чланице шаљу Међународном бироу мора имати наслов "Нацрт приједлога" и биро ће га објавити под бројем који слиједи словну ознаку R. Приједлози који немају тај знак, али који према мишљењу Међународног бироа говоре само о тачкама нацрта, објављују се уз одговарајуће напомене; Међународни биро израђује списак тих приједлога за Конгрес.

5. Поступак из ставова 1. и 4. неће се примијенити ни на приједлоге у вези с Пословником Конгреса ни на приједлоге које је доставило Управни савјет или Савјет за поштанске оперативне послове.

Члан XVI

(Измјене и допуне члана 138бис.)

Поступак за измјене приједлога достављених у складу с чланом 138.

1. Измјене и допуне већ направљених приједлога, укључујући оне које је поднио Управни савјет или Савјет за поштанске оперативне послове, могу се поднијети Међународном бироу у складу с одредбама Пословника о раду Конгреса.

2. (избрисан)

Члан XVII

(Измјене и допуне члана 140.)

Разматрање приједлога за измјену Конвенције или Споразума између два конгреса

1. Сваки приједлог у вези с конвенцијом, споразумима и њиховим завршним протоколима пролази сљедећи поступак: када држава чланица пошаље приједлог Међународном бироу, он га шаље свим државама чланицама на разматрање. Државе чланице имају рок од 45 дана за разматрање приједлога и слање примједби Међународном бироу. Измјене и допуне нису допуштене. Након истека 45 дана, Међународни биро шаље државама чланицама све примједбе које је примио и позива сваку од држава чланица на гласање за или против приједлога. Државе чланице чији глас Међународни биро није примио у року од 45 дана сматраће се суздржаним. Временски период се рачуна од датума на циркуларима Међународног бироа. Сва документација и примједбе које произилазе из напријед наведеног поступка достављају се физичким или безбједним електронским путем, а у случају поднесака које државе чланице достављу Међународном бироу, исте мора потписати прописно именовани представник државног

тијела предметне државе чланице. За потребе овог става, "безбједна електронска средства" односе се на било која електронска средства која се користе за обраду, похрану и пренос података која обезбјеђују цјеловитост, интегритет и повјерљивост таквих података током достављања документације и приговора од стране Међународног бироа или државе чланице.

2. Ако се приједлог односи на споразум Савеза или његов завршни протокол, само државе чланица које су стране у споразуму могу учествовати у поступку описаном у ставу 1.

Члан XVIII
(Члан 141. избрисан)
Члан 141.

Поступак за подношење приједлога Савјету за поштанске оперативне послове у вези с припремом нових правилника у свјетлу одлука које доноси Конгрес.
(избрисан)

Члан XIX
(Измјене и допуне члана 144.)

Ступање на снагу правилника и других одлука усвојених између два Конгреса

1. Правилника или њихове измјене и допуне ступају на снагу на дан наведен у правилима како је одлучио Савјет за поштанску регулативу, и остају на снази неодређени временски период.

2. У складу с одредбама става 1., одлуке о измјенама и допунама Аката Савеза које су усвојене између конгреса неће ступити на снагу најмање три мјесеца након објаве.

Члан XX
(Измјене и допуне члана 145.)
Утврђивање трошкова Савеза

1. У складу с одредбама ставова 2. до 6., годишњи издаци који се односе на активности тијела Савеза не смију премашити 38.890.030 швицарских франака за период од 2022. до 2025. године. У случају да се Конгрес планиран за 2025. одгоди, исте горње границе примјењују се и на период након 2025. године.

2. Трошкови који се односе на сазивање наредног конгреса (путни трошкови секретаријата, трошкови превоза, трошкови инсталирања опреме за симултано превозијење, трошкови копирања докумената током конгреса, итд.) неће прелазити границу од 2.900.000 швицарских франака.

3. Управни савјет овлаштен је прекорачити ограничења утврђена ставовима 1. и 2. како би се узела у обзир повећања плата, доприноси за пензионо осигурање или накнаде, укључујући усклађивања радног мјеста, одобрена од стране Уједињених нација за примјену на њихово особље које ради у Женеви.

4. Управни савјет је такође овлаштен сваке године прилагодити износ издатака осим оних који се односе на особље на основу швицарског индекса потрошачких цијена.

5. Без обзира на став 1., Управни савјет, или у случају крајње хитности, генерални директор, може одобрити прекорачење прописаних ограничења како би се подмирили трошкови великих и неподвижних поправака зграде Међународног бироа, под условом да износ повећање не прелази 125.000 швицарских франака годишње.

6. Ако се износи одобрени у ставовима 1. и 2. покажу недостатнима за обезбјеђење неометаног рада Савеза, та се ограничења могу прекорачити само уз одобрење већине

држава чланица Савеза. Свако савјетовање укључује потпуни опис чињеница које оправдавају такав захтјев.

Члан XXI
(Измјене и допуне члана 146)

Уређивање доприноса држава чланица

1. Државе које приступају Савезу или су примљене и имају статус чланица Савеза као и оне које престају бити чланице Савеза плаћају доприносе за цијелу годину у којој је њихово приступање или повлачење из Савеза ступило на снагу.

2. Државе чланице плаћају доприносе Савезу за годишње трошкове унапријед, на основи буџета који је донио Управни савјет. Доприносе уплаћују најкасније до првог дана финансијске године на коју се буџет односи. Послије тог датума, на износ дуговања се наплаћују камате у корист Савеза и то 5% годишње од четвртог мјесеца.

3. Када су заостаци обавезних доприноса Савезу, без камата, исти или виши од износа доприноса државе чланице за претходне двије финансијске године, држава чланица неопозиво уступа Савезу све или дио износа које њој дугују друге државе чланице, у складу с прописима које је донио Управни савјет. Услови пребацивања тих дуговања су утврђени споразумом између државе чланице, њених дужника/вјеровника и Савеза.

4. Ако држава чланица, из правних или других разлога, не може направити тако уступање износа дуговања, мора направити распоред за отплату дуга.

5. Осим у изузетним околностима, према одлуци Конгреса или Управног савјета, поврат заосталих обавезних доприноса који се дугују Савезу не може трајати дуже од десет година. У случајевима када Конгрес или Управни савјет одобри споразум о плаћању дужи од двадесет година, минимални износ годишње уплате заосталих доприноса требао би најмање бити једнак годишњем доприносу државе чланице потписнице споразума.

6. Такође, у изузетним околностима, према одлуци Конгреса или Управног савјета, било које тијело може ослободити државу чланицу свих или дијела камата ако је та држава платила пуни износ главнице својих дугова.

ббис У посебним изузетним околностима, Конгрес или Управни савјет могу, на писани захтјев државе чланице у питању, одлучити ослободити ту државу чланицу њених заосталих дугова и одмах укинути аутоматске санкције наметнуте против ње, уз плаћање износа који је једнак најмање једној половини укупног износа заосталих дугова (искључујући све настале камате) које дугује та држава чланица.

бтер Конгрес или Управни савјет такође могу, на писани захтјев државе чланице с дуготрајним не плаћањем дугова, одлучити изузетно ослободити ту државу чланицу њених неподмирених дугова и одмах укинути аутоматске санкције наметнуте против ње, под условом да наведена држава чланица задњих пет година плаћа своје обавезне доприносе годишњим расходима Савеза (укључујући текућу финансијску годину и искључујући све настале камате).

бтер.1 За потребе става бтер, "дуготрајни дугови у заостатку" дефинишу се као било који износ у заостатку (укључујући камате) који се односи на обавезне доприносе годишњим расходима Савеза који су настали у периоду дужем од посљедњих пет финансијских година.

бтер.2 Једнако тако за потребе става бтер и посебно у случају најмање развијених земаља и мањих острвских земаља у развоју дефинисаних чланом 150.1, Конгрес или

Управни савјет могу изнимно одредити да се "последњих пет година обавезних доприноса" државе чланице израчунава на основу тренутног разреда доприноса којем та држава чланица припада, у којем се случају релевантни износ тренутног разреда доприноса множи са пет.

б) у случају најмање развијених земаља и малих острвских држава у развоју, како је дефинисано чланом 150.1, које су овлаштене користити било који од изузетних аранжмана плаћања наведених у ставовима ббис и бтер овог члана, најмање 50% износа који је држава чланица платила додијелиће се пројектима поштанског техничке помоћи под водством Савеза чији је циљ добробит те исте државе чланице.

б) у случају Сви износи главнице или камата ослобођени у оквиру изванредних аранжмана плаћања наведених у ставовима ббис и бтер овог члана, неће се поништити, већ ће их Савез издвојити и резервисати у складу са својим релевантним финансијским правилима. У случају да држава чланица накнадно подпадне под аутоматске санкције, Савез ће поновно регистровати горе наведене износе, с тренутним учинком, као неплаћене дугове државе чланице у питању.

7. Држави чланици се може опростити, у оквиру отплате дуга према плану које је одобрио Управни савјет за закашњеле уплате, цјелокупне камате или само дио акумулираних или обрачунатих камата; међутим у том случају дотична држава чланица мора строго поштивати рокове отплате у договореном периоду од највише десет година.

8. Одредбе из ставова 3. до 7. аналогно се примјењују на трошкове превода које Међународни биро наплаћује државама чланицама које припадају језичним групама.

9. Међународни биро шаље рачуне државама чланицама најмање три мјесеца прије њиховог рока плаћања. Изворни рачуни шаљу се на исправну адресу коју је навела држава чланица. Електронске копије рачуна шаљу се е-поштом као напомена или упозорења.

10. Надаље, Међународни биро државама чланицама пружа јасне информације сваки пут када им зарачунава камате на закашњеле уплате појединих рачуна, тако да државе чланице могу лако провјерити на које рачуне се одређена камата односи.

Члан XXII (Измјене и допуне члана 150.) Разреди доприноса

1. Државе чланице доприносе покривању трошкова Савеза према разреду доприноса којем припадају. Структура разреда доприноса почиње од једне јединице и инкрементално расте по једну јединицу до нивоа дефинисаног у односу на најновију скалу процјена за расподелу трошкова Уједињених нација. Државе чланице бирају свој разред доприноса на основу своје економске способности, узимајући у обзир претходно наведену скалу процјена. Државе чланице које су Уједињене нације уврстиле у најмање развијене државе плаћају пола јединице доприноса. Мале острвске државе у развоју с популацијом мањом од 200.000 становника (према списку Уједињених нација) плаћају једну десетину јединице доприноса.

2. Без обзира на разреде доприноса наведене у ставу 1., свака држава чланица може одлучити дати већи број јединица, за минимални период који је једнак периоду између два конгреса. Најавна промјене обавља се најкасније на конгресу. На крају периода између конгреса, држава чланица се аутоматски враћа на свој изворни број јединица

доприноса осим ако не одлучи задржати свој допринос већег броја јединица. Уплата додатних доприноса ће у складу с тиме повећати и расходе.

3. Државе чланице свој број јединица бирају по пријему или приступању Савезу, узимајући у обзир најновију скалу процјена за расподелу трошкова Уједињених нација, у складу с поступком утврђеним у члану 21.4. Устава.

4. Државе чланице које плаћају изнад економских капацитета процијењених према скали процјена за расподелу трошкова Уједињених нација имају право смањити свој број јединица за највише двије јединице по циклусу конгреса, под условом да ово не резултира доприносом који је нижи од онога који би платиле према тренутној скали процјена за расподелу трошкова Уједињених нација. Трошак сваког таквог смањења солидарно сноси све државе чланице у складу с поступком утврђеним у члану 21.3. Устава. Државе чланице које плаћају на нивоу испод својих економских капацитета, према процјени у односу на скалу процјена за расподелу трошкова Уједињених нација, позивају се да повећају свој број јединица за најмање двије по циклусу Конгреса, док не достигну ниво напријед наведене тренутне скале процјена. Оне државе чланице које то не учине неће имати користи од смањења вриједности јединице доприноса које произлазе из повећања укупног броја јединица доприноса.

5. (избрисан)

6. Ипак, у изузетним околностима као што су природне катастрофе које захтијевају међународне програме помоћи, Управни савјет може одобрити привремено смањење разреда доприноса једном између два конгреса, на захтјев државе чланице, ако наведена чланица утврди да више не може одржавати свој допринос у првобитно одабраном разреду.

7. Привремено смањење разреда доприноса у примјени става 6. може одобрити Управни савјет за период од највише двије године или до сљедећег конгреса, овисно о томе шта је раније. По истеку наведеног периода држава чланица аутоматски се враћа на свој изворни разред доприноса.

8. Прелазак у виши разред не подлијеже никаквим ограничењима.

Члан XXIII (Измјене и допуне члана 153.) Поступак арбитраже

1. Када се спор мора ријешити арбитражом између држава чланица, свака држава чланица мора другој страни писмено доставити предмет спора и информисати је, путем обавјештења о покретању арбитраже, да жели покренути арбитражу.

2. Ако се спор односи на питања оперативне или техничке природе, свака држава чланица може затражити од свог именованог давалаца поштанских услуга да поступи у складу с поступком предвиђеним у сљедећим ставовима и дати тако овлаштење свом даваоцу поштанских услуга. Држава чланица у питању обавјештава се о току поступка и резултату. Државе чланице или именовани даваоци поштанских услуга се у даљем тексту називају "стране у арбитражи".

3. Стране у арбитражи именују једног или три арбитра.

4. Ако стране у арбитражи одлуче именовати три арбитра, свака ће страна, у складу са ставом 2., одабрати државу чланицу или именованог давалаца поштанских услуга који није директно укључен у спор да дјелује као

арбитар. Када неколико држава чланица и/или именованих давалаца поштанских услуга удружују у један циљ, они ће се сматрати само једном страном за потребе ових одредаби.

5. Ако се стране договоре о именовању три арбитра, трећи арбитар ће бити заједнички договорен између странака и не мора бити из државе чланице или именовани давалац поштанских услуга.

6. Ако се спор односи на један од споразума, арбитражи могу бити именовани само међу државама чланицама које су стране тог споразума.

7. Стране у арбитражи могу се заједнички договорити да именују једног арбитра, који не мора бити из државе чланице или именовани давалац поштанских услуга.

8. Ако једна или обе стране у арбитражи не именују једног или више арбитра у року од три мјесеца од датума обавјештења о покретању арбитраже, Међународно биро, ако се то затражи, сам позива државу чланицу која није испунила своје обавезе да именује арбитра, или ће га Биро аутоматски именовати. Међународно биро неће бити укључен у расправе нити ће дјеловати као арбитар осим ако Стране међусобно не затраже другачије. У таквом случају, Међународно биро служи као арбитар на плаћеној основи и у складу с релевантним поступцима рјешавања спорова које доноси Управни савет.

9. Стране у арбитражи могу се међусобно договорити да помире ставове у било којем тренутку прије него што арбитар или арбитражи донесу одлуку. Обавјештење о сваком повлачењу мора се доставити у писаном облику Међународном бироу у року од 10 дана од дана када су стране постигле такав договор. Ако се стране договоре о повлачењу из арбитражног поступка, арбитар или арбитражи губе овлаштење одлучивања о предмету.

10. Арбитар или арбитражи дужни су донијети одлуку о спору на основу чињеница и доказа који су пред њима. О свим информацијама у вези са спором морају се обавијестити обе стране и арбитар или арбитражи.

11. Одлука арбитра или арбитража доноси се већином гласова и доставља се Међународном бироу и странама у року од шест мјесеци од датума обавјештења о покретању арбитраже.

12. Арбитражни поступак је повјерљив, а Међународном бироу само се доставља кратки опис спора и одлука у року од 10 дана од доставе одлуке странама.

13. Одлука арбитра или арбитража је коначна и обавезујућа за стране и на њу се не може уложити жалба.

14. Стране у арбитражи дужне су без одгоде провести одлуку арбитра или арбитража. Ако је именовани давалац поштанских услуга добио овлаштење од своје државе чланице да покрене и придржава се арбитражног поступка, држава чланица одговорна је обезбиједити да именовани давалац поштанских услуга проведе одлуку арбитра или арбитража.

Члан XXIV

(Измјене и допуне члана 155.)

Језици који се користе у документима, расправама и службеној преписци

1. За документе које објављује Савез користе се француски, енглески, арапски и шпански. Кинески, њемачки, португалски и руски се исто могу користити, под условом да се на овим језицима припрема само најважнији основни документи. Други језици се могу користити под условом да државе чланице, које захтијевају превођење, плаћају трошкове превођења.

2. Држава чланица или чланице које су поставиле захтјев за коришћењем језика који није један од службених језика чине језичку групу.

3. Документацију објављује Међународно биро на службеном језику и на језицима који сачињавају језичку групу, директно или посредством регионалних бироа тих група у складу с поступком који је договорен с Међународним бироом. Објављивање на другим језицима се ради у складу с заједничким стандардом.

4. Документација коју објављује директно Међународно биро доставља се, уколико је то могуће, истовремено и на другим језицима према постављеним захтјевима.

5. Преписка између држава чланица или њихових именованих давалаца поштанских услуга и Међународног бироа и између Међународног бироа и других спољних тијела може бити на било којем језику за који Међународно биро има доступну услугу превођења.

6. Трошкове превођења на било који језик, укључујући и оне из става 5. и члана 136, сноси језичка група која је тражила тај језик. У погледу превода незваничних докумената државе чланице које користе службени језик плаћају одређени паушални допринос, чији је износ, по јединици доприноса, једнак износу који плаћају државе чланице које користе други радни језик Међународног бироа. Све трошкове у вези с доставом докумената плаћа Савез. Највиши износ трошкова које плаћа Савез за израду докумената на кинеском, њемачком, португалском и руском утврђује се одлуком Конгреса.

7. Трошкови које сноси језичка група дијеле се између чланова те групе пропорционално према њиховим доприносима за трошкове Савеза. Ти трошкови могу бити подијелени између чланова језичке групе на основи другог система, под условом да се државе чланице којих се то тиче сложе о томе, те да о томе обавјештење Међународно биро путем гласноговорника групе.

8. Међународно биро ће сваку измјену избора језика државе чланице држати на снази не више од двије године.

9. Дозвољени језици на састанцима тијела Савеза су француски, енглески, шпански, руски и арапски, коришћењем система превођења – са или без електронске опреме – избор је остављен оцјени организатора састанка уз консултацију с генералним директором Међународног бироа и државама чланицама којих се то тиче.

10. Други језици су такође дозвољени за вријеме расправа и на састанцима који су наведени у ставу 9.

11. Делегације које користе друге језике организују симултано превођење на један од језика наведених у ставу 9., коришћењем система наведеног у истом ставу, када су потребне техничке модификације могуће, или коришћењем преводноца појединаца.

12. Трошкове услуга превођења дијеле државе чланице које користе исти језик пропорционално њиховим давањима за трошкове Савеза. Међутим, трошкове инсталирања и одржавања техничке опреме сноси Савез.

13. Државе чланице или њихови именовани даваоци поштанских услуга могу се договорити о језику који се користи у службеној преписци у њиховим међусобним односима. Када нема договора користи се француски језик.

Члан XXV

(Измјене и допуне члана 158.)

Ступање на снагу и трајање Општег правилника

1. (избрисан)
2. Овај Општи правилник ступа на снагу 01.01.2014. и остаје на снази неодређено вријеме.

Члан XXVI

Ступање на снагу и трајање Додатног протокола Општег правилника Свјетског поштанског савеза

Овај Додатни протокол ступа на снагу 01. јула, 2022. и остаје на снази неодређено вријеме.

У потврду наведеног, опуномоћеници влада држава чланица саставили су овај Додатни протокол који има исту снагу и исту ваљаност као да су његове одредбе савезате у текст Општег правилника и потписали га у једном оригиналу који ће остати похрањен код генералног директора Међународног бироа. Међународни биро Свјетског поштанског савеза свакој ће држати чланици доставити копију Додатног протокола.

Састављено у Абиџану, 26. августа 2021. године

Свјетска поштански конвенција Завршни протокол Свјетске поштанске конвенције

Садржај¹

Први дио

Заједничка правилника која се примјењују у међународном поштанском саобраћају

Члан

1 Дефиниције

2 Одређивање једне или више правних лица одговорних за испуњавање обавеза које произлазе из придржавања одредаба Конвенције

3 Универзална поштански услуга

4 Слобода транзита

5 Власништво над поштанским пошиљкама. Повлачење из поште. Измјена или исправак адресе и/или назива правног лица, имена или презимена или, ако постоји, породичног презимена примаоца.

Преусмјеравање. Поврат неуручених пошиљака пошиљаоцу

6 Поштанске марке

7 Одрживи развој

8 Поштанска безбједност

9 Кршење правилника

10 Обрада личних података

11 Размјена затворене поште с војним посадама

12 Предаја писмовних пошиљака на отпрему у иностранству

13 Употреба образаца Савеза

Други дио

Стандарди и циљеви квалитете услуга

14 Стандарди и циљеви квалитете услуга

Трећи дио

Цијене, надоплате и изузеће од плаћања поштарина

15 Цијене

16 Изузеће од плаћања поштарина

Четврти дио

Основне услуге и додатне услуге

17 Основне услуге

18 Додатне услуге

Пети дио

Забране и цариење

19 Недопуштене пошиљке. Забране

20 Царински преглед. Царинске таксе и други трошкови

Шести дио

Одговорност

21 Потражнице

22 Одговорност именованих давалаца поштанских услуга. Одштете

23 Непостојање одговорности држава чланица и именованих давалаца поштанских услуга

24 Одговорност пошиљалаца

25 Накнада штете

26 Могућност поврата одштете од пошиљалаца или примаоца

Седми дио

Обрачун

А. Трошкови транзита

27 Трошкови транзита

Б. Терминалне накнаде

28 Терминалне накнаде. Опште одредбе

29 Терминалне накнаде. Одредбе које се примјењују на поштанског токове између именованих давалаца поштанских услуга држава у циљном систему

30 Терминални трошкови. Одредбе примјењиве на проток поште између именованих давалаца поштанских услуга земаља у циљном систему

31 Терминалне накнаде. Одредбе које се примјењују за поштанског токове између именованих давалаца поштанских услуга држава у прелазном систему

32 Фонд за унапређење квалитете услуга

Ц. Накнаде за поштанског пакете

33 Накнаде за копнени и поморски превоз поштанских пакета

Д. Накнаде за ваздушни превоз

34 Основне накнаде и одредбе у вези с трошковима ваздухопловног превоза

Е. Поравнање рачуна

35 Посебне одредбе за подмиривање рачуна и плаћања у међународној поштанској размјени

Ф. Установљење цијена и накнада

36 Надлежност савјета за поштанског оперативне послове за одређивање износа цијена и накнада

Осми дио

Необавезне услуге

37 EMS и интегрирана логистика

38 Електронске поштанског услуге

Девети дио

Завршне одредбе

39 Услови за одобрење приједлога у вези с конвенцијом и правилником

40 Стављање резерви на Конгресу

41 Ступање на снагу и трајање конвенције

СВЈЕТСКА ПОШТАНСКА КОНВЕНЦИЈА

Нисе потписани опуномоћеници влада држава чланица Свјетског поштанског савеза (у даљем тексту): Савеза, у складу с чланом 22. ставом 3. Устава Свјетског поштанског савеза склопљеног у Бечу 10. јула 1964., споразумно и у складу с чланом 25. ставом 4. Устава, потврђују овом Конвенцијом правилника примјењива у међународним поштанским услугама.

¹ У складу с чланом 24.2 Пословника о раду Конгреса, Међународни биро поново нумерише одредбе садржане у пречишћеним верзијама Аката Савеза на које се позива у овом документу, с циљем исправног приказивања редосљеда ових одредби у горе наведеним Актима.

Први дио Заједничка правилника која се примјењују у међународном поштанском саобраћају

Члан 1. Дефиниције

1. У сврху Конвенције, даље наведени појмови имају следеће значење:

1.2 писмовна пошиљка: пошиљка описана у Конвенцији и Правилнику и отпремљена у складу с условима предвиђенима у тим текстовима;

1.3 поштански пакет: пошиљка описана у Конвенцији и Правилнику и отпремљена у складу с условима предвиђенима у тим текстовима;

1.4 EMS пошиљка: пошиљка описана у Конвенцији, Правилнику и одговарајућим одредбама за EMS пошиљке и отпремљена у складу с условима предвиђенима у тим текстовима;

1.5 документи: писмовна пошиљка, поштански пакет или EMS пошиљка састављена од било које писане, цртане, штампане или дигиталне информације, осим предмета продаје, чије су физичке спецификације унутар оквира одређеног Правилником;

1.6 роба: поштански писмовна пошиљка, поштански пакет или EMS пошиљка која садржи било који материјални или покретни предмет осим новца, укључујући предмете продаје, која није обухваћена дефиницијом "документи" из става 1. тачке 4. и чије су физичке спецификације унутар оквира одређеног Правилником;

1.7 затворена пошиљка: spremnik или скуп spremnika с називницом, затворених са или без пломбе, који садржавају поштанског пошиљке;

1.8 погрешно усмјерене пошиљке: spremnici запримљени у бироу за размјену различитом од онога наведеног на називници (spremnika);

1.9 лични подаци: подаци потребни за идентификацију корисника поштанског услуге;

1.10 погрешно послане пошиљке: пошиљке запримљене у бироу за размјену, а биле су намијењене бироу за размјену неке друге државе чланице;

1.11 транзитни трошкови: накнада за услуге превоза пружене од посредника у држави транзита (именовани давалац поштанских услуга, други давалац услуга, или и један и други), узимајући у обзир копнене, поморске и/или ваздухопловне писмовне пошиљке у транзиту;

1.12 терминални трошкови: накнада коју именовани давалац поштанских услуга државе поријекла дугује именованом даваоцу поштанских услуга државе одредишта за трошкове настале поступањем запримљеним писмовним поштанским пошиљкама у држави одредишта;

1.13 именовани давалац поштанских услуга: свако владино или невладино правно лице службено именовано од државе чланице да обавља поштанског услуге на свом подручју испуњавајући обавезе које произлазе из Аката Савеза;

1.14 мали пакет: пошиљка која се преноси у складу с условима Конвенције и Правилником;

1.15 унутрашње копнене накнаде: накнада коју именовани давалац поштанских услуга државе поријекла дугује именованом даваоцу поштанских услуга државе одредишта за трошкове настале поступањем примљеним пакетима у држави одредишта;

1.16 копнене накнаде: накнада за услуге превоза копном пружене од посредника у држави транзита преко које се обавља транзит (именовани давалац поштанских

услуга, други давалац услуга или и један и други) узимајући у обзир копнени и/или ваздушни превоз пакета преко државног подручја;

1.17 поморске накнаде: накнада за услуге превоза морем пружене од посредника (именовани давалац поштанских услуга или други давалац услуге, или један и други) који учествује у поморском превозу пакета;

1.18 потражница: приговор који се односи на кориштење неке поштанског услуге поднесен у складу с условима наведенима у Конвенцији и Правилнику конвенције;

1.19 универзална поштанска услуга: стално пружање поштанских услуга прописане квалитете на свим приступним тачкама на државном подручју државе чланице, за све кориснике, по приступачним цијенама;

1.20 отворени транзит: отворени транзит пошиљака преко државе посреднице чији број или тежина не оправдавају сачињавање изравне затворене пошиљке до државе одредишта.

Члан 2.

Одређивање једне или више правних особа одговорних за испуњавање обавеза које произлазе из придржавања одредаба Конвенције

1. Државе чланице обавјештавају Међународни биро, у року од шест мјесеци од завршетка Конгреса, о називу и адреси владиног тијела надлежног за надзор поштанског пословања. У року од шест мјесеци од завршетка Конгреса, државе чланице достављају Међународном бироу назив и адресу једног или више службено именованих давалаца поштанских услуга који су службено именовани да обезбјеђују пружање поштанских услуга и испуњавање обавеза које произлазе из Аката Савеза на свом подручју. Између два конгреса, државе чланице обавјештавају Међународни биро о свим промјенама у вези с државним тијелима у најкраћем року. Све промјене у вези с именованим даваоцима поштанских услуга морају такође бити службеним путем саопштене Међународном бироу у најкраћем року, по могућности најмање три мјесеца прије ступања промјене на снагу.

2. Када држава чланица службено именује новог давалаца поштанских услуга, она утврђује обим поштанских услуга које ће тај давалац поштанских услуга пружати у складу с Актами Савеза, као и географску покривеност подручја давалаца поштанског услуге.

Члан 3.

Универзална поштанска услуга

1. С циљем јачања појма јединственог поштанског подручја Савеза, државе чланице обезбјеђују да сви корисници услуга уживају право на универзалну поштанску услугу основне прописане квалитете, трајно, на свим приступним тачкама свога државног подручја, по приступачним цијенама.

2. У том циљу, државе чланице утврђују, у оквиру свог националног поштанског законодавства или другим уобичајеним средствима, обим поштанских услуга које се нуде, као што је потребна квалитета и прихватљиве цијене, узимајући у обзир и потребе становништва и њихове националне услове.

3. Државе чланице обезбјеђују да понуда поштанских услуга и норме квалитете буду испуњене од стране именованих давалаца универзалне услуге.

4. Државе чланице обезбјеђују да се универзалне поштанске услуге пружају на одрживој основи, тиме гарантујући њихову самоодрживост.

Члан 4.

Слобода транзита

1. Принцип слободе транзита је утврђен у члану 1. Устава. Он подразумијева обавезу сваке државе чланице обезбиједити да њезини именовани даваоци поштанских услуга усмјеравају најбржим путем и на најбезбједнији начин који се користи за властите пошиљке, затворене пошиљке и писмовне пошиљке у отвореном транзиту које су им предане од другог именованог давалаца поштанских услуга. Овај се принцип једнако примјењује и на погрешно послане пошиљке или погрешно усмјерене затворене пошиљке.

2. Државе чланице које не учествују у размјени поштанских пошиљака које садрже заразне твари или радиоактивне материјале, имају могућност не дозволити транзит ових пошиљака у отвореном транзиту преко своје државне територије. То исто вриједи и за штампу, часописе, магazine, мале пакете и М вреће чији садржај не удовољава законским одредбама које уређују услове њиховог објављивања или оптицаја у држави транзита.

3. Слобода транзита за поштанског пакете загарантована је на читавом подручју Савеза.

4. Ако држава чланица не извршава обавезу која се односи на слободу транзита, остале државе чланице могу обуставити пружање поштанских услуга с том чланицом.

Члан 5.

Власништво над поштанским пошиљкама. Повлачење из поште. Измјена или исправка адресе и/или назива правног лица, имена или презимена или, ако постоји, породичног презимена примаоца. Преусмјеравање. Поврат неуручених пошиљака пошиљаоцу.

1. Поштанска пошиљка остаје власништво пошиљалаца све док се не уручи законитом примаоцу, осим када је пошиљка заплијењена на основу националних законодавастава отпремне или одредисне државе и, у случају примјене члана 19. тачке 2.1.1 или члана 19. става 3., у складу с националним законодавством транзитне земље.

2. Пошиљалац поштанске пошиљке може повући пошиљку из поште или измјенити или исправити адресу и/или назив правног лица, име, презиме или, ако постоји, породично презиме примаоца. Накнаде и други услови наведени су у Правилнику.

3. Државе чланице обезбјеђују да њихови именовани даваоци поштанских услуга организују преусмјеравање поштанске пошиљке у случају када је прималац промијенио адресу, као и поврат неуручене пошиљке пошиљаоцу. Накнаде и остали услови наведени су у Правилнику.

Члан 6.

Поштанске марке

1. Назив "поштанска марка" је заштићен овом Конвенцијом и односи се искључиво на марке које испуњавају услове из овога члана и Правилника.

2. Поштанске марке:

2.1 издају се и стављају у оптицај искључиво под надлежношћу држава чланица или подручја у складу с Актима Савеза;

2.2 су приказ суверености и представљају доказ о унапријед плаћеној поштарини која одговара њеној стварној вриједности када се ставља на поштанску пошиљку, у складу с Актима Савеза;

2.3 морају бити у оптицају у земљи чланице или на подручју стављања у оптицај, у употреби за унапријед

плаћену поштарину или за филателистичку намјену у држави чланице или подручју стављања у оптицај, у складу с националним законодавством;

2.4 морају бити приступачне свим грађанима унутар државе чланице или подручја стављања у оптицај.

3. Поштански марка садржи:

3.1 назив државе чланице или подручја стављања у оптицај, написан латиничним писмом, или, на захтјев државе чланице или на захтјев подручја стављања у оптицај према Међународном бироу Свјетског поштанског савеза, акроним/кратица или почетна слова/иницијали који су службена ознака државе чланице или подручја стављања у оптицај, у складу с условима наведенима у Правилнику;

3.2 номиналну вриједност, изражену:

3.2.1 у принципу, у службеној валути државе чланице или подручја стављања у оптицај или је представљена у облику слова или неком ознаком;

3.2.2 другим посебним препознатљивим обиљежјима.

4. Обиљежја држава, службене ознаке контроле и логотип међувладиних организација садржаних на поштанској марки су заштићени у складу с Париским конвенцијом за заштиту индустријског власништва.

5. Теме и дизајн поштанских марака морају:

5.1 бити у духу преамбуле Устава и у складу с одлукама које су донијела тијела Савеза;

5.2 бити уско повезани с културним идентитетом државе чланице или подручја стављања у оптицај, или придоносити ширењу културе или очувању мира;

5.3 имати, у случају одавања почаста особама или догађајима који нису из државе чланице или с подручја стављања у оптицај, уску повезницу с дотичном државом или подручјем;

5.4 бити лишени политичких обиљежја или било које теме увредљиве природе у односу на неку особу или државу;

5.5 бити од велике важности за државу чланицу или подручје.

6. Ознаке о унапријед плаћеној поштарини, отисци машина за означавање поштарине плаћене унапријед, отисци штампарских машина или других штампаних ознака или жигова у складу с одредбама Аката Савеза, могу бити кориштени само уз одобрење државе чланице или подручја.

7. Прије стављања у оптицај поштанских марака коришћењем нових материјала или нових технологија, државе чланице достављају у Међународни биро потребне податке који се односе на усклађеност с радом машина за обраду поште. Међународни биро обавјештава о томе остале државе чланице и њихове именоване даваоце поштанских услуга.

Члан 7.

Одрживи развој

Државе чланице и/или њихови именовани даваоци поштанских услуга су дужни прихватити и примјенити проактивну стратегију која доноси све појединости утицаја на околину, на друштво и на привреду, на свим нивоима поштанског оперативе и промовишу свјесност о одрживом развоју.

Члан 8.

Поштански безбједност

1. Државе чланице и њихови именовани даваоци поштанских услуга поштују безбједносне захтјеве утврђене безбједносним стандардима Свјетског поштанског савеза, доносе и примјењују проактивну безбједносну стратегију

на свим нивоима поштанског процеса ради одржавања и повећања повјерења опште јавности у поштанског услуге које пружају именовани даваоци поштанских услуга, а у интересу свих укључених страна. Та стратегија укључује циљеве утврђене Правилником као и принцип удоваљавања захтјевима за најаву података о поштанским пошиљкама електронским путем, расположиве у одредбама које су у примјени (укључујући врсту поштанских пошиљака и критерије), које је донио Управни савјет и Савјет за поштанске оперативне послове у складу с техничким нормама Савеза за слање порука. Ова стратегија такође укључује и размјену информација о одржавању безбједног превоза и транзита обавјештења између држава чланица и њихових именованих давалаца поштанских услуга.

2. Све безбједносне мјере примјене у ланцу међународног превоза поште морају одговарати ризицима и пријетњама на које су дужне одговорити и морају бити развијене тако да не спречавају свјетске токове поште или међународну трговину уважавајући посебности поштанског мреже. Безбједносне мјере које могу имати свеопшти утицај на поштанске оперативне послове, морају се спровести на међународно усклађен и уравнотежен начин, уз укључење свих заинтересованих страна.

Члан 9.

Кршење правилника

1. Поштанске пошиљке

1.1 Државе чланице се обавезују подузети све потребне мјере за спречавање ниже наведених радњи те за казниени прогон и кажњавање починиоца:

1.1.1 стављање наркотика или психотропних супстанци или опасне робе у поштанске пошиљке, када то није изричито одобрено Конвенцијом и Правилником;

1.1.2 стављање у поштанске пошиљке предмете педофилске природе или предмета порнографске природе који укључују дјecu.

2. Уопштено плаћање поштарине унапријед и начини самог плаћања

2.1 Државе чланице се обавезују подузети све потребне мјере за спречавање, казниени прогон и кажњавање кршења правилника у вези с начином наплате поштарина унапријед предвиђених овом Конвенцијом, као што су:

2.1.1 поштанског марке у оптицају или повучене из оптицаја;

2.1.2 отисци машина за означавање поштарине плаћене унапријед;

2.1.3 отисци штампарских машина или других штампаних ознака или жигова;

2.1.4 међународни купони за одговор.

2.2 У овој Конвенцији, кршење правилника у вези с начином означавања поштарина плаћених унапријед односи се на било коју ниже наведену радњу, почињену од било ког лица у намјери стицања незаконите користи за починиоца или трећу страну. Кажњиве су следеће радње:

2.2.1 било који чин фалсификовања, опонашања или кривотворења било којег начина означавања наплате поштарине унапријед, или свака незаконита или криминална радња повезана с неименованим поступањем;

2.2.2 израда, коришћење, пуштање у оптицај, пласирање на тржиште, продаја, ширење, превоз, показивање или излагање (укључујући у облику каталога или у сврхе оглашавања) било којег средства плаћања поштарине унапријед које је фалсификовано, опонашано или кривотворено;

2.2.3 употреба или пуштање у оптицај, за поштанског потребе, било којег начина означавања плаћања поштарине унапријед које је већ искоришћено;

2.2.4 намјера почињења било којег од горе наведених кршења правилника.

3. Узајамност

3.1 Што се тиче санкција, не постоји разлика између радњи наведених за радње наведене у ставу 2., без обзира ради ли се о националним или страним начинима означавања ознакама плаћања поштарине унапријед; ова одредба не може бити дијелом било којег законског или обичајног услова узајамности.

Члан 10.

Обрада личних података

1. Лични подаци корисника могу бити коришћени само за сврху за коју су прикупљени у складу с важећим националним законодавством.

2. Лични подаци корисника смију бити откривени само трећим странама надлежним у складу с важећим националним законодавством за приступ тим подацима.

3. Државе чланице и њихови именовани даваоци поштанских услуга обезбеђују тајност и безбједност личних података корисника, у складу са својим националним законодавством.

4. Именовани даваоци поштанских услуга обавјештавају своје кориснике о коришћењу њихових личних података као и о намјени за коју су прикупљени.

5. Не доводећи у питање претходно наведено, именовани даваоци поштанских услуга могу прослиједити електронским путем личне податке корисника именованим даваоцима поштанских услуга одредишне или транзитне државе којој су ти подаци потребни за извршавање услуге.

Члан 11.

Размјена затворене поште с војним посадама

1. Размјена затворених писмовних пошиљака може се обављати посредством копнених, поморских или ваздушних служби других држава:

1.1 између поштанских бироа било које државе чланице и заповједних официра војних постава стављених на располагање Уједињеним нацијама;

1.2 између заповједних официра ових војних постава;

1.3 између поштанских канцеларија било које државе чланице и заповједних официра поморских, ваздушних или пјешадијских постава, ратних бродова или војних авиона исте државе, стационираних у иностранству;

1.4 између заповједних официра поморских, ваздушних или војних постава, ратних бродова или војних авиона исте државе.

2. Писмовне пошиљке укључене у затворене пошиљке наведене у ставу 1. морају бити искључиво насловљене на или послане од припадника војних постава или официра и од посаде бродова или авиона за које или од којих су послане. Поштарину и услове отпреме који се на њих примјењују, одређује, према својим прописима, именовани давалац поштанских услуга државе чланице која је ставила на располагање војну поставу или којој бродови или авиони припадају.

3. Осим у случају посебног споразума, именовани давалац поштанских услуга државе чланице која је ставила на располагање војну поставу или којој ратни бродови или војни авиони припадају, дугује предметним именованим даваоцима поштанских услуга накнаде за транзит пошиљки, терминалне накнаде и накнаде за ваздушни превоз.

Члан 12.

Предаја писмовних пошиљака на отпрему у иностранство

1. Именовани давалац поштанских услуга није дужан отпремити или уручити примаоцима писмовне пошиљке које су пошиљаци настањени на подручју државе чланице, предали на отпрему или прослиједили на отпрему у другој држави, с циљем коришћења повољнијих цијена које су тамо у примјени.

2. Одредбе предвиђене у ставу 1. примјењују се подједнако на писмовне пошиљке припремљене у држави у којој пошиљалац има пребивалиште, а затим су пренесене преко границе, као и на писмовне пошиљке припремљене у другој држави.

3. Именовани давалац поштанских услуга одредишта има право захтијевати од именованог давалаца поштанских услуга поријекла плаћање унутрашњих накнада. Ако именовани давалац поштанских услуга поријекла не прихвата плаћање ове поштарине у року који је одредио именовани давалац поштанских услуга одредишта, посљедњи може вратити пошиљке именованом даваоцу поштанских услуга поријекла, имајући право на надокнаду трошкова преусмјеравања пошиљака или с пошиљкама поступити према националном законодавству.

4. Именовани давалац поштанских услуга није дужан отпремити или уручити примаоцу писмовне пошиљке у великом броју које је пошиљалац предао на отпрему или прослиједио на отпрему из државе различите од оне у којој има пребивалиште, ако је износ терминалне накнаде коју треба примити, нижи од износа који би примио да су пошиљке биле послане из државе у којој пошиљач пребива. именовани давалац поштанских услуга одредишта има право тражити од именованог давалаца поштанских услуга поријекла надокнаду зависно од насталих трошкова, а која не смије бити већа од сљедећа два износа: или од 80% унутрашње поштарине за истовјетне пошиљке или од накнада које се примјењују у складу с чл. 29, 30. ставови од 5. до 11., чланом 30. ставовима 12, 13. и 17, овисно о случају. Ако именовани давалац поштанских услуга поријекла не пристаје платити затражени износ у року који је одредио именовани давалац поштанских услуга одредишта, именовани давалац поштанских услуга одредишта може или вратити пошиљку именованом даваоцу поштанских услуга поријекла имајући право на накнаду трошкова преусмјеравања пошиљака, или може с њима поступити у складу са својим националним законодавством.

Члан 13.

Употреба образаца Савеза

1. Осим у случајевима кад је у Актима Савеза предвиђено другачије, само именовани даваоци поштанских услуга могу употребљавати обрасце и документацију Савеза за обављање поштанских услуга и за размјену поштанских пошиљака у складу с Актима Савеза.

2. именовани даваоци поштанских услуга могу употребљавати обрасце и документацију Савеза за функционисање извантериторијалних поштанских бироа за размјену (ЕТОЕ), као и центара за обраду међународне поште (ИМРС) које су успоставили именовани даваоци поштанских услуга изван својих националних подручја, како су дефинисани ставом 6., како би се поједноставило обављање поштанских услуга и размјена поштанских пошиљака које су претходно наведене.

3. Коришћење могућности наведене у ставу 2. подлијеже националним прописима или политици државе чланице или територије на којој је успостављен ЕТОЕ или

ИМРС. У том погледу, и не доводећи у питање обавезе које произлазе из именовања, а које су наведене у члану 2, именовани даваоци поштанских услуга гарантују континуирано испуњавање својих обавеза утврђених Конвенцијом и у потпуности су одговорни за све властите односе с другим именованим даваоцима поштанских услуга и с Међународним бироом.

4. Захтјев утврђен ставом 3. на исти се начин примјењује и на одредишну државу чланицу за пријем поштанских пошиљака из тих ЕТОЕ и ИМРС.

5. Државе чланице обавјештавају Међународни биро о својим политикама у погледу поштанских пошиљака које преноси и/или прима ЕТОЕ или ИМРС. Те се информације објављују на интернет страници Савеза.

6. Искључиво за потребе овога члана, ЕТОЕ означава биро или објекат успостављен у комерцијалне сврхе и којим управља именовани давалац поштанских услуга или је под одговорношћу именованог давалаца поштанских услуга на подручју неке државе чланице или неког територија које није његов национални територији, у сврху пословања с клијентима на тржишту изван властитог националног подручја. ИМРС означава објекат за обраду међународне поште који је намијењен за обраду развијене међународне поште било за припрему или примање поштанских отпремница или као транзитно средиште за међународну пошту развијену између других именованих давалаца поштанских услуга.

7. Нити један дио овога члана не може се интерпретирати као да имплицира да се ЕТОЕ-и или ИМРС-и (укључујући именоване даваоце поштанских услуга одговорне за њихово успостављање и пословање изван њихових националних подручја) налазе у истој ситуацији у погледу Аката Савеза као именовани даваоци поштанских услуга државе домаћина или да се другим државама чланицама намеће правна обавеза признавања тих ЕТОЕ-а и ИМРС-а као именованих давалаца поштанских услуга на подручју на којем су успостављени и на којем послују.

Други дио

Стандарди и циљеви квалитете услуга

Члан 14.

Стандарди и циљеви квалитете услуга

1. Државе чланице или њихови именовани даваоци поштанских услуга дужни су утврдити и објавити стандарде уручења и циљеве по питањима долазних писмовних пошиљака и пакета у релевантном зборнику како је детаљно наведено у Правилнику.

2. Ови стандарди и циљеви, увећани за вријеме уобичајено потребно за царински поступак, не смију бити мање повољни од оних који се примјењују за пошиљке истих карактеристика у домаћем саобраћају.

3. Државе чланице или њихови именовани даваоци поштанских услуга поријекла дужни су утврдити и објавити стандарде "с краја на крај" за приоритетне и ваздухопловне писмовне пошиљке, као и за пакете и обичне/површинске пакете.

4. Државе чланице или њихови именовани даваоци поштанских услуга прате примјену стандарда квалитете услуге.

Трећи дио

Цијене, надоплате и изузеће од плаћања поштарина

Члан 15.

Цијене

1. Цијене за различите поштанске услуге дефинисане у Конвенцији постављају државе чланице или њихови

именовани даваоци поштанских услуга, зависно од националног законодавства и у складу с принципима утврђеним у Конвенцији и њеним Правилником. У начелу, требају произлазити из цијене коштања обављања ових услуга.

2. Држава чланица поријекла или њезин именовани давалац поштанских услуга, зависно од националног законодавства, одређује поштарину за превоз писмовних пошиљака и поштанских пакета. Поштарина подразумијева уручење пошиљке на адресу примаоца, под условом да услуга доставе постоји у одредишној држави за врсту пошиљке о којој се ради.

3. Цијене у примјени, укључујући и оне износе који су препоручени у Актима, морају износити најмање онолико колико се наплаћује за национални промет пошиљака истих карактеристика (категорија, количина, вријеме потребно за обраду пошиљке итд.).

4. Државе чланице или њихови именовани даваоци поштанских услуга, зависно од националног законодавства, именовани су одредити и више цијене од оних препоручених у Актима.

5. На претходни најмањи износ цијена из става 3, државе чланице или њихови именовани даваоци поштанских услуга могу на основу њиховог националног законодавства одобрити мање поштарине за писмовне пошиљке и пакете запримљене на територију државе чланице. Могу, на примјер, својим корисницима који остварују значајан промет, одобрити повлаштене поштарине.

6. Забрањено је наплатити од корисника било какве друге поштарине осим оних предвиђених у Актима.

7. Осим у случају кад је у Актима предвиђено другачије, сваки именовани давалац поштанских услуга задржава поштарину коју је наплатио.

Члан 16.

Изузеће од плаћања поштарина

1. Принцип

1.1 Случајеви изузећа од плаћања поштарина, у смислу изузећа од плаћања поштарина унапријед, изричито су утврђени у Конвенцији. Ипак, Правилником се може утврдити изузеће од плаћања поштарине унапријед, изузеће од плаћања трошкова транзита, терминалних накнада и националних поштарина за писмовне поштанског пошиљке и поштанског пакета послане из држава чланица, од именованих давалаца поштанских услуга и ужих савеза, а које се односе на поштанског услуге. Надаље, писмовне пошиљке и поштански пакети које шаље Међународни биро Савеза у уже савеза, државама чланицама и именованим даваоцима поштанских услуга су изузете од плаћања свих поштарина. Међутим, за ове пошиљке држава чланица поријекла или њен именовани давалац поштанских услуга имају могућност наплате додатних ваздушних накнада за ове касније пошиљке.

2. Ратни и цивилни заробљеници

2.1 Писмовне пошиљке, поштански пакети и поштанског услуге плаћања насловљене на или послане од ратних заробљеника, било директно или путем бироа споменутих у Правилнику Конвенције и Споразуму о финансијским поштанским услугама, ослобођене су свих поштарина, осим допунске накнаде за ваздушни превоз. Заробљеници зараћених страна, интернирани на неутралној земљи, сматрају се ратним заробљеницима када се ради о примјени ове одредбе.

2.2 Одредбе из подстава 2.1 такође се примјењују и на писмовне пошиљке, поштанске пакете и поштанског услуге

плаћања поријеклом из других држава адресиране на или упућене од цивилних заробљеника, како је то дефинисано Женевском конвенцијом од 12. августа 1949. године о заштити цивила у вријеме рата, а које се отпремају директно или путем канцеларија споменутих у Правилнику Конвенције и Споразума о финансијским поштанским услугама.

2.3 Бирои наведени у Правилнику Конвенције и Споразуму о финансијским поштанским услугама исто тако уживају право ослобођења од плаћања поштарине за писмовне пошиљке, поштанске пакете и поштанске услуге плаћања које се односе на лица из подстава 2.1 и 2.2, а које они шаљу или примају, било изравно или као посредници.

2.4 Пакети масе до 5 килограма су ослобођени од плаћања поштарине. Гранична маса се повећава до 10 килограма у случају када садржај пакета није дјелив или за пакете насловљене на логор или на повјереника логора ("hommes de confiance") ради расподјеле заробљеницима.

2.5 У оквиру обрачуна трошкова између именованих давалаца поштанских услуга не рачунају се поштарине за службене пакете и за пакете за ратне и цивилне заробљенике, осим допунске накнаде за ваздушни превоз ваздушних пакета.

3. Пошиљке за слијепе

3.1 Све пошиљке за слијепе или пошиљке послане некој организацији или од стране неке организације за слијепе некој слијепој особи или од слијепе лица, изузете су од свих поштарина, осим допунске накнаде за ваздушни превоз, до мјере у којој су те пошиљке као такве допустиве у националној услузи именованог давалаца поштанских услуга пошиљалаца.

3.2 У овом члану:

3.2.1 термин "слијепа особа" подразумијева особу која је регистрована као слијепца или слабовидна у својој држави или која удовољава дефиницији Свјетског здравствене организације за слијепе или слабовидне лица;

3.2.2 организација за слијепе подразумијева институцију или удружење које опслужује или службено представља слијепе лица;

3.2.3 пошиљке за слијепе укључују свако дописивање, објављивање у било којем облику укључујући и аудио записе, те сву опрему или прибор начињене или прилагођене као помоћ слијепим особама да превладају проблеме који произлазе из њихове сљепоће, као што је одређено Правилником.

Четврти дио

Основне услуге и додатне услуге

Члан 17.

Основне услуге

1. Државе чланице обезбјеђују да њихови именовани даваоци поштанских услуга обављају пријем, усмјеравање, пренос и уручење писмовних пошиљака.

2. Писмовне пошиљке које садрже само документе су:

2.1 приоритетне и неприоритетне писмовне пошиљке, до 2 килограма;

2.2 писма, дописнице и тисканице до 2 килограма;

2.3 пошиљке за слијепе, до 7 килограма;

2.4 посебне вреће које садрже новине, часописе, књиге и сличне штампане документе за истог примаоца на истој адреси, назване "М вреће", до 30 килограма.

3. Писмовне пошиљке које садржавају робу су:

3.1 мали пакети, приоритетни и неприоритетни, до 2 килограма;

3.2 пошиљке за слијепе, до 7 килограма, како је одређено Правилником;

3.3 посебне вреће које садрже новине, часописе, књиге и сличне штампане документе за истог примаоца на истој адреси, назване "М вреће", до 30 килограма, како је одређено Правилником.

4. Писмовне пошиљке се разврставају како према брзини обраде пошиљака тако и према њиховом садржају, у складу с Правилником.

5. У систему разврставања као што је наведено у ставу 4, писмовне пошиљке могу такође бити разврстане према њиховом формату, то јест писма малог формата (P), писма великог формата (G), писма гломазног формата (E) или мали пакети (E). Граничне вриједности величине и тежине су прецизно наведене у Правилнику.

6. Ограничења масе веће од оних које су наведене у ставу 2, примјењују се према слободном избору на одређене категорије писмовних пошиљака, у складу с условима прописаним у Правилнику.

7. Државе чланице такође су дужне обезбиједити да њихови именовани даваоци поштанских услуга обављају пријем, усмјеравање, пренос и уручење поштанских пакета до 20 килограма.

8. Ограничења масе преко 20 килограма примјењују се према слободном избору на одређене поштанског пакете, у складу с условима прописаним у Правилнику.

Члан 18.

Додатне услуге

1. Државе чланице су обавезне обезбиједити пружање сљедећих обавезних додатних услуга:

1.1 услугу регистрације за одлазне приоритетне и ваздухопловне писмовне пошиљке за иностранство;

1.2 услугу регистрације за све долазне препоручене писмовне пошиљке из иностранства.

2. Државе чланице могу према слободном избору пружати сљедеће необавезујуће додатне поштанске услуге у оквиру међусобне сарадње међу именованим даваоцима поштанских услуга уколико су пристали пружати те услуге:

2.1 услуга слања писмовних пошиљака и пакета с означеном вриједности;

2.2 услуга слања откупних писмовних пошиљака и пакета;

2.3 услуга праћења уручења писмовне пошиљке;

2.4 услуга особног уручења препоручених писмовних пошиљака или с означеном вриједности;

2.5 услуга уручења писмовних пошиљака и пакета ослобођених од плаћања поштарине и накнада;

2.6 услуга доставе гломазних пакета;

2.7 услуга отпремања већег броја пошиљака груписаних у једну, коју шаље један пошиљалац у иностранство;

2.8 услуга поврата робе која укључује поврат робе од примаоца изворном пошиљаоцу уз одобрење примаоца.

3. Сљедеће три додатне услуге истовремено садрже обавезујући и необавезујући дио:

3.1 услуга међународне пошиљке с плаћеним одговором (IBRS) је, у основи, необавезујућа. Све државе чланице или њихови именовани даваоци поштанских услуга, међутим, обавезни су обезбиједити услугу враћања за IBRS пошиљке;

3.2 услуга међународних купона за одговор који су замјениви у свакој држави чланици; међутим, продаја истих је необавезујућа;

3.3 повратница за препоручене писмовне пошиљке, пакете и пошиљке с означеном вриједности; све државе чланице или њихови именовани даваоци поштанских услуга обавезни су примати повратнице које долазе из иностранства. Међутим, пружање ових услуга за одлазне међународне пошиљке није обавезујуће.

4. Ове услуге и њихове накнаде описане су у Правилнику.

5. Када се за ниже наведене саставне дијелове услуга наплаћују посебне накнаде у домаћем саобраћају, именовани даваоци поштанских услуга су именовани наплатити исте накнаде и за међународне пошиљке, према условима одређеним у Правилнику:

5.1 уручење малих пакета масе изнад 500 грама;

5.2 писмовне пошиљке предане након истека времена за пријем;

5.3 пошиљке предане изван редовног радног времена шалтера;

5.4 прикупљање пошиљака на адреси пошиљалаца;

5.5 повлачење писмовних пошиљака изван редовног радног времена шалтера;

5.6 poste restantе;

5.7 складиштење писмовних пошиљака масе изнад 500 грама (изузев пошиљака за слијепе), као и пакета;

5.8 уручење пакета, на основу обавјештења о приспијењу пошиљке;

5.9 покривање ризика више силе;

5.10 уручење писмовне пошиљке изван редовног радног времена.

Пети дио

Забране и царинење

Члан 19.

Недопуштене пошиљке. Забране

1. Опште одредбе

1.1 Пошиљке које не удовољавају условима прописанима у Конвенцији и Правилнику се не прихватају. Пошиљке послане с циљем извршења казног дјела или с намјером да се избјегне цјеловито плаћање одговарајућих накнада, се такође не прихватају.

1.2 Изузеци од забрана из овога члана прописане су у Правилнику.

1.3 Све државе чланице или њихови именовани даваоци поштанских услуга имају могућност проширења забрана наведених у овоме члану, које се могу примјенити одмах након њиховог укључивања у одговарајући зборник. Свака држава чланица или њен именовани давалац који жели проширити или измијенити листу артикала које забрањује, или условно прихвата, као увоз (или у транзиту) ће обавијестити Међународни биро, који ће у складу с тим ажурирати релевантни зборник.

2. Забране у свим категоријама пошиљака

2.1 Забрањено је стављати ниже наведене предмете у све врсте пошиљака:

2.1.1 дроге и психотропне твари, према одредбама Међународног одбора за контролу наркотика, или друге недопуштене дроге које су забрањене у држави одредишта;

2.1.2 опсцене и неморалне предмете;

2.1.3 кривотворене или пиратске предмете;

2.1.4 друге предмете чији је увоз или опција забрањен у држави одредишта;

2.1.5 предмете, који својом природом или пакирањем могу представљати опасност за службене лица или јавност уопштено, или упрљати или оштетити друге пошиљке, поштанску опрему или добра у власништву треће стране;

2.1.6 документе који имају значај актуелне или личне преписке у размјени између особа које нису пошиљалац и примаоц или лица које живе с њима;

3. Опасна роба

3.1 Стављање опасне робе описане у Конвенцији и Правилнику забрањено је за све категорије пошиљака.

3.2 Стављање реплика и инертног војног материјала, укључујући реплике и инертне гранате, инертне пројектиле и друге посебне предмете, забрањено је у свим категоријама пошиљака.

3.3 Изузетно, опасна се роба може примити у оквиру размјене међу државама чланицама које су се изјасниле да су вољне примити их, или на узајамној бази или у једном смјеру, под условом да се поштују национални и међународни закони и правилника у погледу превоза.

4. Живе животиње

4.1 Живе животиње су забрањене за све категорије пошиљака.

4.2 Изузетно, ниже наведене животиње је допуштено слати у писмовним пошиљкама, осим у пошиљкама с означеном вриједности:

4.2.1 пчеле, пијавице и дудов свилац;

4.2.2 паразити и уништитељи штетних инсеката намијењених за контролу ових инсеката и у размјени између службено признатих институција;

4.2.3 мухе из породице *Drosophilidae* које се користе за биомедицинска истраживања у размјени између службено признатих институција.

4.3 Изузетно, слање у пакетима допуштено је за ниже наведене животиње:

4.3.1 живе животиње чији је превоз поштом дозвољен према поштанским прописима и/или националним законодавством заинтересованих држава.

5. Стављање преписке у пакете

5.1 Забрањено је стављање у поштанског пакете ниже наведеног:

5.1.1 преписке, уз изнимку архивског материјала, у размјени између особа које нису ни пошиљалац ни примаоц нити лица које с њима живе.

6. Кованице, новчанице и други драгоцени предмети

6.1 Забрањено је слати кованице, новчанице, девизе или било какве вриједносне папире плативе доносиоцу, путничке чекове, платину, злато и сребро, прерађене или непрерађене, драго камење, накит или друге драгоцене предмете:

6.1.1 у необезбијењеним писмовним пошиљкама без означене вриједности;

6.1.1.1 међутим, ако национално законодавство државе поријекла и одредишта то допушта, такви се предмети могу слати у затвореним омотницама као препоручене пошиљке;

6.1.2 у обичним пакетима без означене вриједности; осим када национално законодавство државе поријекла и одредишта то допушта;

6.1.3 у обичним пакетима без означене вриједности у размјени између двију држава које прихватају пакете с означеном вриједности;

6.1.3.1 осим тога, свака држава чланица или именовани давалац поштанских услуга може, према слободном избору, забранити слање златних полуца у обичним пакетима или пакетима с означеном вриједности, поријеклом из или адресираних у њихово државно подручје или у отвореном транзиту преко свога државног подручја; може се ограничити стварна вриједност таквих пошиљака.

7. Тисканице и пошиљке за слијепе:

7.1 не смију садржавати никакву назнаку нити садржавати никакав елемент који има значај личне преписке;

7.2 не могу садржавати никакву поштанску марку, било какав облик унапријед плаћене поштарине, поништене или непоништене, нити било какав папир који представља новчану вриједност, осим у случајевима када пошиљка садржи као прилог разгледницу, омотницу или омот чије је враћање унапријед плаћено и која садржи адресу пошиљалаца пошиљке или његовог заступника у држави отпреме или одредишта изворне пошиљке.

8. Поступање с недопуштеним пошиљкама

8.1 Поступање с недопуштеним пошиљкама утврђено је Правилником. Међутим, пошиљке које садржавају предмете наведене у тачкама 2.1.1 и 2.1.2 и у подставовима 3.1 и 3.2 не смију се ни у којем случају отпремити на њихово одредиште, уручити примаоцима или вратити у мјесто поријекла. У случају када се у транзиту открију предмети наведени под тачком 2.1.1, с таквим се предметима поступа у складу с националним прописима државе транзита. У случају када се током превоза открију предмети наведени у подставовима 3.1 и 3.2, релевантни именовани давалац поштанских услуга овлаштен је за уклањање тих предмета из пошиљке и за њихово уништење. именовани давалац поштанских услуга затим може отпремити преосталу пошиљку на њезино одредиште, уз обавјештење о уклањању недопуштеног предмета.

Члан 20.

Царински преглед. Царинске таксе и други трошкови

1. именовани даваоци поштанских услуга држава поријекла и одредишта именовани су предати пошиљке на царински преглед, у складу с националним законодавством својих држава.

2. Пошиљке предане на царински преглед могу бити терећене, с наслова поштанског поступања, накнадом за подношење на царински преглед, чији је износ одређен у Правилнику. Ова накнада се наплаћује искључиво за пошиљке поднесене на царинење и које су оптерећене царинским дугом или терећене неком другом накнадом исте нарави.

3. именовани даваоци поштанских услуга који су добили допуштење обављати царински поступак у име корисника, било да је у његово име или у име именованог давалаца поштанских услуга државе одредишта, имају право од корисника наплатити накнаду на основу стварних трошкова поступка. Ова се накнада може наплатити за све пошиљке пријављене царини у складу с националним законодавством, укључујући и оне изузете од плаћања царине. Корисници морају бити унапријед јасно обавијештени о одговарајућој накнади.

4. именованим даваоцима поштанских услуга је допуштено наплатити од пошиљалаца или примаоца пошиљака, овисно о случају, накнаду за царину и све друге могуће трошкове.

Шести дио Одговорност

Члан 21.

Потражнице

1. Сваки именовани давалац поштанских услуга обавезан је прихватити потражнице за пакете и препоручене пошиљке или пошиљке с означеном вриједности које је сам отпремио или за оне од свих других

именованих давалаца поштанских услуга, под условом да су потражнице предочене од стране корисника у периоду од шест мјесеци од сљедећег дана након предаје пошиљке на отпрему. Потражнице се шаљу и рјешавају између именованих давалаца поштанских услуга сукладно одредбама објављеним у Правилнику. Период од шест мјесеци подразумијева однос између подносиоца потражнице и именованог давалаца поштанских услуга те не укључује пренос потражница између именованих давалаца поштанских услуга.

2. Поступање с потражницама се не наплаћује. Међутим, додатни трошкови у случају захтјева за журну отпрему путем EMS су, у правилу, на терет лица које је захтјев поднијело.

Члан 22.

Одговорност именованих давалаца поштанских услуга.

Одштете

1. Опште одредбе

1.1 Осим у случајевима предвиђеним у члану 23, именовани даваоци поштанских услуга одговорни су за:

1.1.1 губитак, крађу садржаја или оштећење препоручених пошиљака, обичних пакета (осим за категорију уручења пошиљака из електронске трговине, ("пакет ECOMPRO"), чије су спецификације додатно дефинисане Правилником) и пошиљака с означеном вриједности;

1.1.2 поврат препоручених пошиљака, пошиљака с означеном вриједности и обичних пакета за које није дан разлог неуручења.

1.2 именовани даваоци поштанских услуга нису одговорни за пошиљке које нису наведене у тачкама 1.1.1 и 1.1.2. или уколико се ради о пакетима ECOMPRO.

1.3 У свим осталим случајевима који нису предвиђени овом Конвенцијом, именовани даваоци поштанских услуга не сматрају се одговорнима.

1.4 Ако је губитак или потпуно уништење препоручене пошиљке, обичног пакета или пошиљке с означеном вриједности, настао услјед више силе за коју се не плата обештећење, пошиљатељ има право на поврат накнаде коју је платио код предаје за слање предметне пошиљке, изузев накнаде за осигурање.

1.5 Износ одштете не смије бити већи од износа наведених у Правилнику.

1.6 У случају одговорности, индиректна штета, измакла добит или морална штета не узимају се у обзир за износ исплате одштете.

1.7 Све одредбе везане уз одговорност именованих давалаца поштанских услуга су строге, обавезујуће и потпуне. именовани даваоци поштанских услуга ни у којем случају нису одговорни – чак ни у случају великог пропуста (велике погрешке) – изван граница постављених овом Конвенцијом и Правилником.

2. Препоручене пошиљке

2.1 Ако је препоручена пошиљка изгубљена, потпуно умањен садржај или потпуно оштећена, пошиљалац има право на одштету како је утврђено Правилником. Уколико пошиљалац затражи износ који је мањи од утврђеног у Правилнику, именовани даваоци поштанских услуга имају могућност исплатити тај мањи износ и примити поврат износа по тој основи од других именованих давалаца поштанских услуга који су укључени.

2.2 Ако је препорученој пошиљци дјелимично умањен садржај или је дјелимично оштећена, пошиљалац има право на одштету која, у правилу, одговара стварној вриједности умањеног или оштећеног дијела пошиљке.

3. Обични пакети

3.1 Ако је пакет изгубљен, потпуно му је умањен садржај или је потпуно оштећен, пошиљалац има право на одштету како је утврђено Правилником. Уколико пошиљалац затражи износ који је мањи од утврђеног у Правилнику, именовани даваоци поштанских услуга имају могућност исплатити тај мањи износ и примити поврат износа по тој основи од других именованих давалаца поштанских услуга који су укључени.

3.2 Ако је садржај пакета дјелимично умањен или је дјелимично оштећен, пошиљалац има право на одштету која, у правилу, одговара стварној вриједности умањеног или оштећеног дијела пошиљке.

3.3 именовани даваоци поштанских услуга се могу споразумјети да у својим узајамним односима примјењују износ по пакету утврђен у Правилнику, не узимајући у обзир масу пакета.

4. Пошиљке с означеном вриједности

4.1 Ако је пошиљка с означеном вриједности изгубљена, потпуно јој умањен садржај или је потпуно оштећена, пошиљалац има право на одштету која одговара, у начелу, износу означене вриједности у DTS-има.

4.2 Ако је пошиљци с означеном вриједности садржај дјелимично умањен или је дјелимично оштећен, пошиљалац има право на одштету која, у правилу, одговара стварној вриједности умањеног или оштећеног дијела пошиљке. Она не може, међутим, ни у којем случају бити већа од износа означене вриједности у DTS-има.

5. Ако је препоручена или писмовна пошиљка с означеном вриједности враћена, а разлог неуручења није наведен, пошиљалац има право само на поврат дијела поштарине који представља трошак слања пошиљке.

6. Ако је пакет враћен, а разлог неуручења није наведен, пошиљалац има право на поврат поштарине коју је платио у држави поријекла и поврат трошкова насталих због враћања пакета из државе одредишта.

7. У случајевима наведеним у ставовима 2, 3. и 4, одштета се израчунава у складу с важећим цијенама предмета или робе исте врсте на истом мјесту и у исто вријеме гдје и када је пошиљка преузета за слање, прерачунао у DTS јединице. У немогућности одређивања важеће цијене, одштета се израчунава према уобичајеној вриједности предмета или робе процијењене према истим основама.

8. Када се одштета даје за губитак, потпуно умањење садржаја или потпуно оштећење препоручене пошиљке, обичног пакета или пошиљке с означеном вриједности, пошиљалац или прималац, зависно од случаја, има такође право на поврат поштарине и накнада плаћених за слање пошиљке, осим на поврат дијела поштарине за препоруку или трошак осигурања. Исто се примјењује на препоручене пошиљке, обичне пакете или пошиљке с означеном вриједности које је прималац одбио примити због њиховог лошег стања, а које се приписује именованом даваоцу поштанских услуга и укључује његову одговорност.

9. Супротно одредбама предвиђеним у ставовима 2, 3. и 4, прималац има право на одштету за умањени садржај, оштећење или губитак препоручене пошиљке, обичног пакета или пошиљке с означеном вриједности, ако се пошиљалац писаним путем одрекне својих права у корист примаоца. Ово одрекнуће није потребно у случајевима када су пошиљалац и прималац иста особа.

10. именовани давалац поштанских услуга државе поријекла има могућност исплатити одштету пошиљалоцу у својој држави прописану националним законодавством за

препоручене пошиљке и обичне пакете, под условом да та одштета није мања од оних одређених у подставовима 2.1 и 3.1. Исто се примјењује за одредишног именованог давалаца поштанских услуга када се одштета исплатује примаоцу. Међутим, и даље се примјењују износи наведени у подставовима 2.1 и 3.1:

10.1 у случају жалбе против одговорног именованог давалаца поштанских услуга;

10.2 ако се пошиљалац одрекао својих права у корист примаоца.

Резерве које се тичу прекорачења рокова за упите и плаћања одштете именованим даваоцима поштанских услуга, укључујући периода и услове утврђене у Правилнику, неће се стављати, осим у случају билатералног споразума.

Члан 23.

Непостојање одговорности држава чланица и именованих давалаца поштанских услуга

1. Именовани даваоци поштанских услуга престају бити одговорни за препоручене пошиљке, пакете и пошиљке с означеном вриједности које су уручили према условима прописанима у својим прописима за пошиљке исте врсте. Одговорност, међутим, и даље постоји:

1.1 када се умањење садржаја или оштећење открију прије или током уручења пошиљке;

1.2 када, ако то национални прописи допуштају, приматељ, у случају враћања пошиљке на полазиште, стави примједбе током уручења пошиљке умањеног садржаја или оштећења;

1.3 када је, ако то национални прописи допуштају, препоручена пошиљка убачена у кућни поштански сандучић, а прималац изјави да није примио пошиљку;

1.4 када прималац или, у случају враћања пошиљке на полазиште, пошиљалац пакета или пошиљке с означеном вриједности, без обзира на прописно потврђено уручење, стави примједбу без одгоде именованом даваоцу поштанских услуга који је обавио уручење да је установио штету; дужан је поднијети доказ да умањење садржаја или оштећење није настало након уручења. Појам "без одгоде" тумачи се у складу с националним законодавством.

2. Државе чланице и именовани даваоци поштанских услуга не снос одговорност:

2.1 у случају више силе, узимајући у обзир одредбе члана 18. подстава 5.9.;

2.2 када, у случају да друкчије није могуће утврдити доказ њихове одговорности, није могуће прочитати службену документацију јер је уништена услијед више силе;

2.3 када је штета настала грешком или због немара пошиљалаца или је произашла из врсте садржаја;

2.4 када се ради о пошиљкама које су обухваћене забранама прописаним у члану 19.;

2.5 у случају запљене, на основу националног законодавства одређене државе, према обавјештењу државе чланице или именованог давалаца поштанских услуга те државе;

2.6 када се ради о пошиљкама с означеном вриједности на којима је лажно наведена већа вриједност од стварне вриједности садржаја;

2.7 када пошиљалац није сачинио потражницу у року од шест мјесеци рачунајући од дана који слиједи након предаје пошиљке;

2.8 када се ради о пакетима ратних и цивилних заробљеника;

2.9 када се сумња да пошиљалац поступа с намјером преваре, у циљу добивања одштете.

3. Државе чланице и именовани даваоци поштанских услуга не преузимају никакву одговорност за царинске декларације, без обзира у којем су облику састављена, као ни за одлуке од стране царинских служби донесене приликом подношења пошиљака на царински преглед.

Члан 24.

Одговорност пошиљалаца

1. Пошиљалац пошиљке одговоран је за тјелесне озледе проузрочене поштанским радницима и за све штете проузрочене на другим пошиљкама као и на поштанској опреми због отпреме садржаја недопуштених у саобраћају или због непоштивања услова код пријема пошиљака.

2. У случају оштећења других пошиљака, пошиљалац је одговоран уз иста ограничења као именовани даваоци поштанских услуга за сваку оштећену пошиљку.

3. Пошиљалац остаје одговоран чак и ако је поштански биро прихватио такву пошиљку.

4. С друге стране, када су услови за пријем пошиљака испуњени од стране пошиљалаца, он није одговоран, у мјери када је дошло до грешке или немара од стране именованих давалаца поштанских услуга или превозника у поступању пошиљкама након њихова преузимања.

Члан 25.

Накнада штете

1. Подложно праву жалбе против одговорног именованог давалаца поштанских услуга, обавеза плаћања одштете и надокнаде поштарине и накнада је дужност било именованог давалаца поштанских услуга државе поријекла или именованог давалаца поштанских услуга државе одређишта.

2. Пошиљалац може одустати од свог права на одштету у корист примаоца. У случају одустајања, пошиљалац или прималац може овластити трећу особу да преузме одштету, уколико национално законодавство то допушта.

Члан 26.

Могућност поврата одштете од пошиљалаца или примаоца

1. Ако је, након исплате одштете, препоручена пошиљка, пакет или пошиљка с означеном вриједности или дио њиховог садржаја који су се претходно сматрали изгубљеним, пронађена, обавјештењу се пошиљалац или прималац, зависно од случаја, да пошиљку може преузети у року од три мјесеца уз поврат износа исплаћене одштете. Истовремено их се пита коме пошиљка треба бити уручена. У случају одбијања или изостанка одговора у прописаном року, исти се поступак понавља према примаоцу или пошиљалацу, овисно о случају, пружајући тој особи истовјетан рок за одговор.

2. Ако пошиљалац и прималац одбију преузети пошиљку или не одговоре у временском периоду одређеном у ставу 1., пошиљка постаје власништво именованог давалаца поштанских услуга или, када има разлога, именованих давалаца поштанских услуга који су поднијели штету.

3. У случају накнадног открића да пошиљка с означеном вриједности има садржај за који се утврди да је ниже вриједности од исплаћене одштете, пошиљалац или прималац, зависно од случаја, дужан је вратити износ обештећења уз уручење пошиљке, без утицаја на последице произашле због лажног означавања вриједности.

Седми дио ОБРАЧУН

А. Трошкови транзита

Члан 27.

Трошкови транзита

1. Затворене пошиљке и пошиљке у отвореном транзиту које размјењују два именована давалаца поштанских услуга или два бироа исте државе чланице користећи се средствима услуга једног или више других именованих давалаца поштанских услуга (услуге треће стране), подлијежу плаћању транзитних трошкова. Они сачињавају накнаду за услуге у вези с копненим, поморским или ваздушним транзитом. Овај се принцип такође примјењује за погрешно послане пошиљке и на погрешно усмјерене закључке.

Б. Терминалне накнаде

Члан 28.

Терминалне накнаде. Опште одредбе

1. Подложно изузећима прописаним у одредбама Правилника, сваки именовани давалац поштанских услуга који прими писмовне пошиљке од другог именованог давалаца поштанских услуга, има право наплатити од именованог давалаца поштанских услуга поријекла накнаду за трошкове настале приспијећем међународних пошиљака.

2. Што се тиче примјене одредаба везаних уз терминалне накнаде од стране именованих давалаца поштанских услуга, државе чланице и уже савеза сврстани су у складу с пописом који је у ту сврху саставио Конгрес у својој резолуцији С 7/2016, како слиједи:

2.1 државе и подручја у циљном систему прије 2010. (група I);

2.2 државе и подручја у циљном систему од 2010. и 2012. (група II);

2.3 државе и подручја у циљном систему од 2016. (група III);

2.4 државе и подручја у прелазном систему (група IV).

3. Одредбе ове Конвенције, везане уз плаћање терминалних накнада, прелазног су значаја до усвајања система наплате посебно одређеног за сваку поједину државу на крају прелазног периода.

4. Приступ унутрашњим услугама. Директни приступ

4.1 У начелу, сваки именовани давалац поштанских услуга државе која је била у циљном систему прије 2010. омогућује другим именованим даваоцима поштанских услуга пакет цијена, рокове и услове које нуди у домаћем саобраћају, под истим условима као и својим националним корисницима. именовани давалац поштанских услуга одредишта сам одлучује је ли именовани давалац поштанских услуга државе поријекла испунио одредбе и услове изравног приступа.

4.2 именовани давалац поштанских услуга држава у циљном систему прије 2010. чине доступним другим именованим даваоцима поштанских услуга држава које су биле у циљном систему прије 2010. све цијене, рокове и услове које нуде у оквиру својих услуга у унутрашњем саобраћају, под истим околностима као својим домаћим корисницима.

4.3 именовани даваоци поштанских услуга држава које су се придружиле циљном систему од 2010. могу ипак одлучити да једном ограниченом броју именованих давалаца поштанских услуга учине доступним услове понуђене у оквиру свога домаћег промета, на основу

узајамности, током пробног периода од двије године. Након тог периода, морају одабрати између двије опције: хоће ли обуставити примјену услова понуђених у оквиру свог домаћег промета или ће на исти начин наставити и своје унутрашње услове омогућити свим именованим даваоцима поштанских услуга. Међутим, ако именовани даваоци поштанских услуга држава које су се придружиле циљном систему од 2010. затраже од именованих давалаца поштанских услуга држава које су биле у систему прије 2010. да им се омогући примјена услова из унутрашњег промета, они су дужни свим именованим даваоцима поштанских услуга омогућити све цијене, рокове и услове које нуде у оквиру својих услуга у домаћем саобраћају, под истим околностима као својим националним корисницима.

4.4 именовани даваоци поштанских услуга држава у прелазном периоду система могу одлучити да не омогуће другим именованим даваоцима поштанских услуга примјену услова понуђених у оквиру свог домаћег промета. Могу ипак одлучити да ограниченом броју именованих давалаца поштанских услуга омогуће примјену услова понуђених у оквиру свог унутрашњег промета, на основу узајамности, током пробног периода од двије године. Након тог периода, морају одабрати између двије опције: хоће ли обуставити примјену услова понуђених у оквиру свог домаћег промета или ће на исти начин наставити и своје унутрашње услове омогућити свим именованим даваоцима поштанских услуга.

5. Обрачун терминалних накнада се заснива на оствареном квалитету услуга у држави одредишта. Савјет за поштанско оперативне послове је, слиједом тога овлаштено додавати награде износима накнада наведеним у члановима 29. и 30. ради потицања на учешће у систему праћења и награђивања именованих давалаца поштанских услуга за постигнуће заданих циљева квалитете. Савјет за поштанско оперативне послове може такође одредити казне у случају недовољне квалитете, али накнада именованим даваоцима поштанских услуга не смије бити мања од минималне накнаде наведене у члановима 29. и 30.

6. Сваки се именовани давалац поштанских услуга може, у цијелости или дјелимично, одрећи права наплате потраживања предвиђених у ставу 1.

7. М вреће које теже мање од 5 килограма, за потребе плаћања терминалне накнаде, сматрају се као да теже 5 килограма. Износи терминалних накнада које се примјењују за М вреће су:

7.1 за 2022.: 1,016 DTS по килограму;

7.2 за 2023.: 1,044 DTS по килограму;

7.3 за 2023.: 1,073 DTS по килограму;

7.4 за 2025.: 1,103 DTS по килограму.

8. За препоручене пошиљке плата се додатна накнада од 1,463 DTS по пошиљци за 2022, 1,529 DTS по пошиљци за 2023, 1,598 DTS по пошиљци за 2024. и 1,670 DTS за 2025. За пошиљке с означеном вриједности наплаћује се додатних 1,777 DTS по пошиљци за 2022, 1,857 DTS по пошиљци за 2023., 1,941 DTS по пошиљци за 2024., 2,028 DTS по пошиљци за 2025. Савјет за поштанско оперативне послове овлаштено је допуњавати износ накнада за ове услуге и друге додатне услуге, ако пружене услуге садрже додатна својства наведена у Правилнику.

9. За услугу препоручене пошиљке предвиђена је додатна накнада од 0,400 DTS по пошиљци у складу са условима наведеним у Правилнику. Савјет за поштанско оперативне послове је овлаштено да допуни накнаду за препоручене пошиљке на основу изведбе електронског преноса информације, како је наведено у Правилнику.

10. За мање пакете, препоручене и са наведеном вриједности и услугом праћења, пошиљке које немају баркодни идентификатор или које имају баркодни идентификатор који није усклађен с Техничком нормом С10 Савеза, уводи се додатно плаћање од 0,500 DTS по пошиљци осим ако није друкчије одређено билатералним споразумом.

11. Савјет за поштанског оперативне послове је овлашћено да допуни накнаду и/или исправи казне у вези са именованим даваоцем поштанских услуга и његовим испуњавањем услова за пружање електронских података унапријед за писмовне пошиљке које садрже робу.

12. Накнада за враћене неуручене писмовне пошиљке ће бити наведена у Правилнику.

13. За потребе плаћања терминалних накнада, писмовне пошиљке послане као пошта у великом броју у складу с условима одређеним у Правилнику, означају се као "пошта у великом броју". Наплата за пошту у великом броју ће се вршити према одредбама чланова 29, 30. и 31, зависно од случаја.

14. Сваки именовани давалац поштанских услуга може, на основу билатералних или мултилатералних споразума, примјенити друге системе плаћања за намиру обрачуна с наслова терминалних накнада.

15. именовани даваоци поштанских услуга могу, по властитом избору, размјењивати не-приоритетну пошту примјеном попушта од 10% на износ терминалне накнаде за приоритетну пошту.

16. Одредбе које се примјењују између именованих давалаца поштанских услуга држава у циљном систему вриједје за сваког именованог давалаца поштанских услуга државе у прелазном систему која објави да жели приступити циљном систему. Савјет за поштанског оперативне послове може утврдити прелазне мјере у Правилнику. Потпуне одредбе циљног система могу се цијеловито примјенити на било којег новог именованог давалаца поштанских услуга циљног система који изјави да жели у потпуности подлијегати тим одредбама, без пријелазних мјера.

Члан 29.

Терминалне накнаде. Одредбе које се примјењују на поштанске токове између именованих давалаца поштанских услуга држава у циљном систему

1. Почевши од стопа које су на снази од 2021. па надаље и без обзира на чланове 30. и 31, именовани даваоци поштанских услуга могу обавијестити Међународни биро до 1. јула године која претходи години у којој би се самопријављене стопе примјењивале о самодекларисаној стопи по пошиљци и самопријављену стопу по килограму, изражену у локалној валути или DTS-у, која се примјењује на писмовне пошиљке гломазних (Е) и малих пакета (Е) у слjedeћој календарској години. Међународни биро сваке године претвара самодеклариране стопе у локалној валути у вриједности изражене у DTS-у. За израчун стопа у DTS-у, Међународни биро користи просјечни мјесечни курс за петомјесечни период који завршава 31. марта године која претходи години за коју би се примјењивали самопријављене стопе. Резултирајуће стопе ће бити објављене окружницом Међународног бироа најкасније до 1. јула године која претходи години у којој би се примјењивали самопријављене стопе. Самодеклариране стопе за гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмовне пошиљке биће замијењене према потреби у свим референцама или израчунама цијена који се односе на гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмовне пошиљке другдје у Конвенцији или

Правилнику. Додатно, сваки именовани давалац поштанских услуга доставиће Међународном бироу своје домаће тарифе за еквивалентне услуге како би се израчунале релевантне горње стопе.

1.1 Подложно ставовима 1.2 и 1.3, самопријављене стопе:

1.1.1 при просјечној тежини формата Е од 0,158 килограма, не смије бити виша од горњих стопа за поједину земљу израчунатих у складу са ставом 1.2.

1.1.2 заснива се на 70%, или на примјењивом постотку у ставу 8, домаће накнаде за појединачни комад за пошиљке еквивалентне гломазним (Е) и малим пакетима (Е) писмовним пошиљкама које нуди именовани давалац поштанских услуга у својој домаћој служби и на снази је 1. јуна године која претходи години за коју би се примјењивале самопријављене стопе;

1.1.3 се заснивају на домаћој тарифи за једну пошиљку која је на снази за пошиљке унутар унутрашње службе именованог давалаца поштанских услуга које имају специфициковану највећу величину и димензије облика гломазних (Е) и малих пакета (Е) писмовних пошиљака;

1.1.4 су доступне свим именованим даваоцима поштанских услуга;

1.1.5 се примјењују само на гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмовне пошиљке;

1.1.6 примјењује се на све токове писама гломазних (Е) и малих пакета (Е) осим токова гломазних (Е) и малих пакета (Е) писама из земаља у прелазном систему у земље у систему и између земаља у прелазном систему, ако токови поште не прелазе 100 тона годишње;

1.1.7 примјењује се на све токове гломазних (Е) и малих пакета (Е) писама осим за токове гломазних (Е) и малих пакета (Е) између земаља у циљном систему од 2010, 2012. и 2016, те из тих земаља у земље у циљном систему прије 2010, ако токови поште не прелазе 25 тона годишње.

1.2 самопријављене стопе по пошиљци и по килограму за гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмовне пошиљке не смију бити веће од горњих стопа за поједину државу утврђених линеарном регресијом од 11 тачака што одговара 70%, или примјењиви постотак у ставу 8. приоритетних појединачних тарифа за еквивалентне домаће услуге за 20 грама, 35 грама, 75 грама, 175 грама, 250 грама, 375 грама, 500 грама, 750 грама, писмовне пошиљке од 1.000 грама, 1.500 грама и 2.000 грама у гломазним (Е) и малим пакетима (Е), без било каквих пореза.

1.2.1 Утврђивање премашују ли самопријављене цијене горње границе тестираће се на просјечном приходу коришћењем најновијег свјетског просјечног састава од једног килограма поште у којој пошиљка Е формата тежи 0,158 килограма. У случајевима у којима самопријављене стопе премашују горње стопе при просјечној тежини формата Е од 0,158 килограма, примјењиват ће се горње стопе по ставци и по килограму; алтернативно, дотични именовани давалац поштанских услуга може одлучити смањити своје самопријављене стопе на ниво који је у складу са ставом 1.2.

1.2.2 Када су доступне вишеструке цијене пакета на основу дебљине, нижа домаћа тарифа користиће се за пошиљке до 250 грама, а виша домаћа тарифа користиће се за пошиљке веће од 250 грама.

1.2.3 Ако се зонске стопе примјењују у еквивалентној домаћој услузи, користиће се средња стопа како је наведено у Правилнику, а домаће тарифе за зоне које нису сусједне биће искључене за одређивање средње цијене.

Алтернативно, одређивање зонске тарифе која ће се користити може се заснивати на стварној пондерираној просјечној удаљености долазних гломазних (Е) и малих пакета (Е) писмовних пошиљака (за посљедњу календарску годину).

1.2.4 Тамо гдје еквивалентна домаћа услуга и тарифа укључују додатне ставке које нису дио основне услуге, тј. услуге праћења, потписа и осигурања, а такве су значајке проширене на све тежине наведене у ставу 1.2, одговарајућа домаћа допунска стопа, допунска стопа или предложена смјерница у Актима Савеза која је нижа одбиће се од домаће тарифе. Укупни одбитак за све додатне значајке не смије премашити 25% домаће тарифе.

1.3 Ако горње стопе специфичне за државу израчунате у складу са ставом 1.2 резултирају приходом израчунатим за пошиљку формата Е на 0,158 килограма који је нижи од прихода израчунатог за исту пошиљку исте тежине на основу стопа наведених у наставку, самопроглашене стопе не смију бити веће од сљедећих стопа:

1.3.1 за 2020. годину 0,614 DTS-а по пошиљци и 1,381 DTS-а по килограму;

1.3.2 за 2021. годину 0,645 DTS-а по пошиљци и 1,450 DTS-а по килограму;

1.3.3 за 2022. годину 0,677 DTS-а по пошиљци и 1,523 DTS-а по килограму;

1.3.4 за 2023. годину 0,711 DTS-а по пошиљци и 1,599 DTS-а по килограму;

1.3.5 за 2024. годину 0,747 DTS-а по пошиљци и 1,679 DTS-а по килограму;

1.3.6 за 2025. годину 0,784 DTS-а по пошиљци и 1,763 DTS-а по килограму;

1.4 Сви додатни услови и поступци за самопријаву стопа који се примјењују на писмовне пошиљке гломазних (Е) и малих пакета (Е) утврђују се Правилником. Све остале одредбе Правилника које се односе на гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмовне пошиљке примјењују се на самопријављене тарифе, осим ако нису у супротности с овим чланом.

1.5 именовани даваоци поштанских услуга земаља у прелазном систему могу примјењивати самопријављене стопе на основу узорковања својих улазних токова.

2. Осим горњих стопа предвиђених у 1.2, пријављене самопријављене стопе неће бити веће од максималних прихода дефинисаних за године 2021. до 2025., како сlijеди:

2.1 2021.: приход израчунат на основу самопријављених стопа поставља се на најнижи износ између горњих стопа за поједину државу и прихода у 2020. за пошиљку Е формата од 0,158 килограма увећаних за 15%;

2.2 2022.: приход израчунат на основу самопријављених стопа поставља се на најнижи износ између горњих стопа за поједину државу и прихода у 2021. за пошиљку Е формата од 0,158 килограма увећаних за 15%;

2.3 2023.: приход израчунат на основу самопријављених стопа поставља се на најнижи износ између горњих стопа за поједину државу и прихода у 2022. за пошиљку Е формата од 0,158 килограма увећаних за 16%;

2.4 2024.: приход израчунат на основу самопријављених стопа поставља се на најнижи износ између горњих стопа за поједину државу и прихода у 2023.

за пошиљку Е формата од 0,158 килограма увећаних за 16%;

2.5 2025.: приход израчунат на основу самопријављених стопа поставља се на најнижи износ између горњих стопа за поједину државу и прихода у 2024. за пошиљку Е формата од 0,158 килограма увећаних за 17%;

3. За стопе на снази у 2021. и сљедећим годинама, омјер између стопа самопријављене пошиљке стопе килограма не смије се промијенити за више од пет постотних бодова навише или наниже у успоредби с омјером из претходне године. За именоване даваоце поштанских услуга који сами декларишу стопе према ставу 7. или примјењују самопријављене стопе на реципрочной основи према ставу 9., омјер на снази у 2020. засниват ће се на самопријављеној стопи по комаду и стопи по килограму утврђеној као од 1. јула 2020.

4. Именовани даваоци поштанских услуга који одлуче не самодекларисати своје стопе у складу с овим чланом у потпуности ће примјењивати одредбе садржане у члановима 30. и 31.

5. За именоване даваоце поштанских услуга који су одабрали сами пријавити своје цијене за гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмовне пошиљке у претходној календарској години и који не саопштавају различите властите декларације за сљедећу годину, постојеће самопријављене стопе ће се наставити примјењивати осим ако не задовољавају услове наведене у овом члану.

6. именовани давалац поштанских услуга обавјештава Међународни биро о сваком смањењу домаћих такси из овог члана.

7. Са ступањем на снагу 1. јула 2020., и без обзира на ставове 1. и 2., именовани давалац поштанских услуга земље чланице који је примио укупне годишње количине долазне писмоносне поште у 2018. изнад 75 000 тона (према релевантним службеним информацијама достављеним Међународном бироу или све друге службено доступне информације које је процијенио Међународни биро) могу сами декларирати стопе за гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмовне пошиљке, осим за токове писмовне поште наведене у ставовима 1.1.6 и 1.1.7. именовани давалац поштанских услуга такође има право не примјенити ограничења повећања прихода утврђена у ставу 2. за токове поште у, из и између његове земље и било које друге земље.

8. Ако надлежно тијело с надзором именованог давалаца поштанских услуга које користи претходно наведену могућност из става 7. утврди да, како би се покрили сви трошкови руковања и доставе гломазних (Е) и малих пакета (Е) писмовних пошиљака, самопријављена стопа именованог давалаца поштанских услуга било које године након 2020. мора се заснивати на омјеру цијене и тарифе који прелази 70% домаће појединачне накнаде, тада омјер цијене и тарифе за тог овлашћеног давалаца може премашити 70%, подложно ограничењу да омјер трошка и царине који се користи не смије премашити један постотни бод изнад вишег од 70% или омјера трошка и царине који се користи у израчунању самопријављених стопа које су тренутно на снази, а не смије прелазити 80%, под условом да именовани давалац поштанских услуга достави све такве попутне информације уз своју обавјештење Међународном бироу према ставу 1. Ако било који такв именовани давалац поштанских услуга повећа свој омјер цијене и тарифе на основу такве одлуке надлежног тијела, тада ће обавјештавати Међународни биро о том омјеру

ради објаве до 1. маја године која претходи години у којој ће се омјер примјењивати. Даљње спецификације које се односе на трошкове и приходе који се користе за израчунавање специфичног омјера трошкова и тарифа биће наведене у Правилнику.

9. Када се именовани давалац поштанског услуге земље чланице позове на став 7., сви други одговарајући именовани даваоци поштанских услуга (укључујући оне чији су изузети одлазни токови наведени у ставовима 1.1.6 и 1.1.7) могу учинити исто и сами пријављивати стопе за гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмовне пошиљке у односу на горе споменутог именованог давалаца поштанских услуга, а да не подлијежу максималним ограничењима повећања прихода наведеним у ставу 2. став 8. овог члана такође се примјењује на све такве одговарајуће именоване даваоце поштанских услуга. С обзиром на све такве одговарајуће именоване даваоце поштанских услуга који одлуче примјенити самопријављене стопе према овом ставу 9. (укључујући оне чији су одлазни токови изборно прихватљиви за изузеће према ставовима 1.1.6. и 1.1.7.), самопријављене стопе именованог давалаца поштанских услуга који се позвао на став 7. примјењиваће се реципрочно.

10. Сваки именовани давалац поштанских услуга који се позове на могућност наведену у ставу 7. мораће у календарској години ступања на снагу почетних стопа платити таксу Савезу пет узастопних година (почевши од календарске године примјене опција наведена горе под 7), у износу од 8 милиона CHF годишње, за укупно 40 милијуна CHF. Не очекују се даља плаћања за самопријаву стопа у складу с овим ставом након завршетка петогодишњег периода.

10.1 Горе наведена накнада додјељује се искључиво у складу са сљедећом методологијом: 16 милиона CHF додјељује се везаном фонду Савеза за провођење пројеката усмјерених на електронске податке унапријед и поштанску безбједност према условима писма о сагласности извршен између наведеног именованог давалаца поштанских услуга и Савеза; и 24 милиона CHF бит ће додијељено везаном фонду у сврху финансирања дугорочних обавеза Савеза, како је даље дефинисало Управни савјет, према условима писма о сагласности склопљеног између наведеног именованог давалаца поштанских услуга и Савеза.

10.2 Накнада наведена у овом ставу неће се примјењивати на оне именоване даваоце поштанских услуга земаља чланица који примјењују самопријављене стопе реципрочно према ставу 9. као посљедицу другог овлаштеног оператора који користи опцију самопријављивања стопа у складу са ставом 7.

10.3 именовани давалац поштанских услуга који плата таксу обавјештаваће Међународни биро сваке године о томе како ће се расподијелити износ од 8 милиона CHF годишње, под условом да се пет годишњих издвајања расподијели како је горе наведено, у складу с наведеним писмом сагласности. Именованом даваоцу поштанских услуга који користи могућност самопријављивања стопа у складу са ставом 7. мора се доставити одговарајући извјештај о трошковима који се односи на дозачену накнаду, у складу с овим ставом, према условима писма о сагласности склопљеног између наведених именованих давалаца поштанских услуга и Савеза.

11. Ако именовани давалац поштанских услуга користи могућност самопријављивања стопа у складу са ставом 7. или ако именовани давалац поштанских услуга реципрочно примјењује самодекларирани курс према ставу

9., тада би истодобно с увођењем самопријављених стопа, наведени именовани давалац поштанских услуга требао размотрити стављање на располагање именованим даваоцима поштанских услуга пошиљатељима из земаља чланица Савеза, на недискриминирајућој основи, размјерно прилагођених накнада за количину и удаљеност, у мјери у којој је то изведено и доступним у објављеној домаћој служби земље приматељице за посебне услуге према обострано прихватљивом билатералном комерцијалном споразуму, у оквиру правилника националног регулаторног тијела.

12. На овај се члан не могу ставити никакве резерве.

Члан 30.

Терминални трошкови. Одредбе примјењиве на проток поште између именованих давалаца поштанских услуга земаља у циљном систему

1. Накнаде за писмовне пошиљке, укључујући пошиљке у великом броју, осим за М вреће и IBRS пошиљке, утврђују се на основу примјене цијене по пошиљци и по килограму, што одражава трошкове обраде у држави одређишта. Цијене које се примјењују у унутрашњем саобраћају у оквиру универзалне услуге служе за израчунавање терминалних накнада.

2. Износи терминалних накнада у циљном систему рачунају се узимајући у обзир разврставање пошиљака по њиховој величини (формату), као што је одређено чланом 17. став 5. Конвенције, ако је то у унутарњој услузи примјењује.

3. именовани даваоци поштанских услуга у циљном систему размјењују пошиљке разврстане према формату у складу с условима одређенима у Правилнику.

4. Плаћање за IBRS пошиљке обавља се како је прописано у Правилнику.

5. Износи терминалних накнада по пошиљци и по килограму су посебно одвојени за писмовне пошиљке малог формата (Р) и великог формата (Г) те за пошиљке гломазног формата (Е) и за мале пакете (Е). Израчунавају се на основу 70% трошкова за малу писмовну пошиљку од 20 грама (Р), и за велику писмовну пошиљку од 175 грама (Г), без ПДВ-а и других накнада. За гломазне писмовне пошиљке (Е) и мале пакете (Е) износи терминалних накнада се израчунавају на основу износа за пошиљке малог Р и великог Г формата од 375 грама, без ПДВ-а и других накнада.

6. Савјет за поштанске оперативне послове одређује услове који се примјењују за израчунавање терминалних накнада као и оперативне, статистичке и обрачунске поступке нужне за размјену поште разврстане према формату.

7. Износи терминалних накнада које се примјењују на токове поште између држава у циљном систему у одређеној години, не смију расти више од 13% за писмовну пошиљку малог формата (Р) и великог формата (Г) тежине од 37,6 грама, а за пошиљке гломазног формата (Е) тежине од 375 грама, у упоредби с протеклом годином.

8. Износи терминалних накнада које се примјењују на токове поште између држава које су у циљном систему прије 2010. за писмовне пошиљке малог формата (Р) и великог формата (Г) не смију бити већи од:

8.1 за 2022.: 0,380 DTS по пошиљци и 2,966 DTS по килограму;

8.2 за 2023.: 0,399 DTS по пошиљци и 3,114 DTS по килограму;

8.3 за 2024.: 0,419 DTS по пошиљци и 3,270 DTS по килограму;

8.4 за 2025.: 0,440 DTS по пошиљци и 3,434 DTS по килограму;

9. Износи који се примјењују на токове поште у циљном систему за писмовне пошиљке гломазног формата (E) и мале пакете (E) не смију бити већи од:

9.1 за 2022.: 0,864 DTS по пошиљци и 1,942 DTS по килограму;

9.2 за 2023.: 0,950 DTS по пошиљци и 2,136 DTS по килограму;

9.3 за 2024.: 1,045 DTS по пошиљци и 2,350 DTS по килограму;

9.4 за 2025.: 1,150 DTS по пошиљци и 2,585 DTS по килограму.

10. Стопе које се примјењују за проток између земаља у циљном систему за мале (P) и велике (G) писмовне пошиљке не смију бити ниже од:

10.1 за 2022.: 0,272 DTS по пошиљци и 2,121 DTS по килограму;

10.2 за 2023.: 0,292 DTS по пошиљци и 2,280 DTS по килограму;

10.3 за 2024.: 0,314 DTS по пошиљци и 2,451 DTS по килограму;

10.4 за 2025.: 0,330 DTS по пошиљци и 2,574 DTS по килограму.

11. Стопе које се примјењују за проток између земаља у циљном систему за гломазне (E) и мале пакете (E) писмовне пошиљке не смију бити ниже од:

11.1 за 2022.: 0,677 DTS по пошиљци и 1,523 DTS по килограму;

11.2 за 2023.: 0,711 DTS по пошиљци и 1,599 DTS по килограму;

11.3 за 2024.: 0,747 DTS по пошиљци и 1,679 DTS по килограму;

11.4 за 2025.: 0,784 DTS по пошиљци и 1,763 DTS по килограму.

12. Износи накнада који се примјењују на токове поште између држава које су се налазиле у циљном систему од 2010. и од 2012. те између оних држава које су се налазиле у циљном систему прије 2010. за писмовне пошиљке малога формата (P) и великога формата (G) не смију бити веће од:

12.1 за 2022.: 0,342 DTS по пошиљци и 2,672 DTS по килограму;

12.2 за 2023.: 0,372 DTS по пошиљци и 2,905 DTS по килограму;

12.3 за 2024.: 0,404 DTS по пошиљци и 3,158 DTS по килограму;

12.4 за 2025.: 0,440 DTS по пошиљци и 3,434 DTS по килограму.

13. Стопе које се примјењују на токове између земаља у циљном систему од 2016. као и између тих земаља и земаља у циљном систему прије 2010. или од 2010. и 2012. за мале (P) и за велике (G) писмовне пошиљке не смије бити већи од:

13.1 за 2022.: 0,313 DTS по пошиљци и 2,443 DTS по килограму;

13.2 за 2023.: 0,351 DTS по пошиљци и 2,738 DTS по килограму;

13.3 за 2024.: 0,393 DTS по пошиљци и 3,068 DTS по килограму;

13.4 за 2025.: 0,440 DTS по пошиљци и 3,434 DTS по килограму.

14. За токове пошиљака мање од 50 тона годишње између држава које су се придружиле циљном систему 2010, 2012 и 2016., као и између тих држава и држава које

су се придружиле циљном систему прије 2010, саставни дијелови – компоненте по килограму и по пошиљци претварају се у укупни износ терминалне накнаде по килограму, на основу просјечног састава пошиљке од 1 килограма на свјетској разини, према којему пошиљке формата P и формата G чине 3,97 пошиљке које теже 0,14 килограма, а пошиљке формата E чине 5,45 пошиљке које теже 0,86 килограма.

15. Стопе терминалних трошкова које се примјењују на гломазне (E) и мале пакете (E) писмовне пошиљке које су самопријављене у складу с чланом 29. замјењују стопе које се односе на гломазне (E) и мале пакете (E) писмовне пошиљке у овом члану; посљедишно, одредбе утврђене у ставовима 7., 9. и 11. неће се примјењивати.

16. Плаћање за пошту у великом броју послану у земље у циљном систему прије 2010. утврђује се примјеном стопа по пошиљци и по килограму предвиђених у ставовима 5. до 11. или члану 29., према потреби.

17. Износи накнада за пошиљке у великом броју послане у државе у циљном систему од 2010, 2012 и од 2016., утврђују се примјеном износа накнада по пошиљци и по килограму предвиђених у ставовима 5. и 10. до 13 или члану 29, по потреби.

18. Никаква резерва није примјењива на овај члан, осим у случају билатералног споразума.

Члан 31.

Терминалне накнаде. Одредбе које се примјењују за поштанске токове између именованих давалаца поштанских услуга држава у прелазном систему

1. За именоване даваоце поштанских услуга држава у прелазном циљном систему терминалних накнада у припреми за чланство у циљном систему, плаћање за писмовне пошиљке, укључујући пошиљке у великом броју, али искључујући M вреће и IBRS пошиљке, утврђује се на основу износа цијене по пошиљци и по килограму.

2. Осим за стопе терминалних трошкова примјењиве на писмовне пошиљке гломазних (E) и малих пакета (E) које су самопријављене у складу с чланом 29., одредбе члана 30. ставова 1. до 3., 5. и 6. примјенити за израчун стопа по пошиљци и по килограму примјењивих на мале (P), велике (G), гломазне (E) и мале пакете (E) писмовне пошиљке.

3. Стопе које се примјењују на токове према, из и између земаља у прелазном систему у одређеној години не смију довести до повећања од више од 15,5% прихода од терминалних трошкова за писмовну пошиљку у формату P/G од 37,6 грама, те више од 13% прихода од терминалних такси за писмовну пошиљку у E формату од 375 грама, у односу на претходну годину.

4. Плаћање за IBRS пошиљке се врши према одговарајућим одредбама у Правилнику.

5. Стопе примјењиве на токове поште према, од и између држава у прелазном систему за писмовне пошиљке малога формата (P) и великога формата (G) јесу:

5.1 за 2022.: 0,285 DTS по пошиљци и 2,227 DTS по килограму;

5.2 за 2023.: 0,329 DTS по пошиљци и 2,573 DTS по килограму;

5.3 за 2024.: 0,380 DTS по пошиљци и 2,973 DTS по килограму;

5.4 за 2025.: 0,440 DTS по пошиљци и 3,434 DTS по килограму.

6. Износи терминалних накнада који се примјењују на токове поште од и између држава у прелазном систему за

писмовне пошиљке гломазног формата (Е) и мале пакете (Е) јесу:

6.1 за 2022.: 0,272 DTS по пошиљци и 2,121 DTS по килограму;

6.2 за 2023.: 0,292 DTS по пошиљци и 2,280 DTS по килограму;

6.3 за 2024.: 0,314 DTS по пошиљци и 2,451 DTS по килограму;

6.4 за 2025.: 0,330 DTS по пошиљци и 2,574 DTS по килограму.

7. Осим за стопе терминалних трошкова које се примјењују на гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмовне пошиљке које су самопријављене у складу с чланом 29. и у складу с 2. горе, стопе се примјењују на токове до, од и између земље у прелазном систему за гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмовне пошиљке не смију бити веће од:

7.1 за 2022.: 0,864 DTS по пошиљци и 1,942 DTS по килограму;

7.2 за 2023.: 0,950 DTS по пошиљци и 2,136 DTS по килограму;

7.3 за 2024.: 1,045 DTS по пошиљци и 2,350 DTS по килограму;

7.4 за 2025.: 1,150 DTS по пошиљци и 2,585 DTS по килограму.

8. Осим за стопе терминалних трошкова које се примјењују на гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмовне пошиљке које су самопријављене у складу с чланом 29. и у складу с ставком 2. овог члана, стопе се примјењују на токове до, од и између земље у прелазном систему за гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмовне пошиљке не смију бити ниже од:

8.1 за 2022.: 0,677 DTS по пошиљци и 1,523 DTS по килограму;

8.2 за 2023.: 0,711 DTS по пошиљци и 1,599 DTS по килограму;

8.3 за 2024.: 0,747 DTS по пошиљци и 1,679 DTS по килограму;

8.4 за 2025.: 0,784 DTS по пошиљци и 1,763 DTS по килограму.

9. Осим за стопе терминалних трошкова које се примјењују на гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмовне пошиљке које су самодекларисане у складу с чланом 29, компоненте по килограму и по пошиљци претварају се у укупну стопу по килограму на основу свјетског просјека састава једног килограма поште како слиједи:

9.1 за 2022. годину не ниже од 6,376 DTS по килограму и не више од 7,822 DTS по килограму;

9.2 за 2023. годину не ниже од 6,729 DTS по килограму и не више од 8,681 DTS по килограму;

9.3 за 2024. годину не ниже од 7,105 DTS по килограму и не више од 9,641 DTS по килограму;

9.4 за 2025. годину не ниже од 7,459 DTS по килограму и не више од 10,718 DTS по килограму.

10. Осим за стопе терминалних трошкова које се примјењују на писмовне пошиљке гломазних (Е) и малих пакета (Е) које су саме декларисане у складу с чланом 29, паушална стопа по килограму примјењиваће се ако нити именовани давалац поштанских услуга поријекла нити именовани давалац поштанских услуга одредишта захтијева механизам ревизије како би ревидирао стопу на основу стварног броја пошиљака по килограму, а не свјетског просјека. Узорковање за механизам ревизије проводи се у складу с условима наведеним у Правилнику.

11. За токове поште из и између земаља у прелазном систему испод 100 тона годишње, укупна стопа по килограму биће сљедећа:

11.1 за 2022., 6,376 DTS по килограму;

11.2 за 2023., 6,729 DTS по килограму;

11.3 за 2024., 7,105 DTS по килограму;

11.4 за 2025., 7,459 DTS по килограму.

12. За токове поште из земаља у циљном систему у земље у прелазном систему испод 100 тона годишње гдје су стопе терминалних трошкова примјењиве на гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмовне пошиљке самопријављене у складу с чланом 29. компоненте по килограму и по пошиљци претварају се у укупну стопу по килограму на основу свјетског просјечног састава једног килограма поште, како је наведено у члану 30.14, осим токова у 29.1.5 од 50 тона и више гдје земља у прелазном систему узоркује свој долазни проток.

13. За токове поште према, из и између земаља у прелазном систему изнад 100 тона годишње гдје су стопе терминалних трошкова примјењиве на гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмоносне пошиљке самопријављене у складу с чланом 29. и гдје земља одредишта одлучи не узорковати долазну пошту, компоненте по килограму и по артикулу претварају се у укупну стопу по килограму на основу свјетског просјека састава од једног килограма поште, како је наведено у члану 30. ставак 14.

14. Осим за токове поште описане у ставу 11., стопе терминалних трошкова примјењиве на гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмовне пошиљке које су самопријављене у складу с чланом 29. замјењују стопе које се односе на гломазне (Е) и мале пакете (Е) писмовне пошиљке у овом члану; посљедично, одредбе утврђене у ставовима 7., 8. и 9. неће се примјењивати.

15. Снижење укупне накнаде из става 10., не може затражити држава у циљном систему од државе у прелазном систему, осим ако потоња затражи измјену у супротном смјеру.

16. За токове поште према, из и између земаља у прелазном систему који су мањи од 100 тона годишње, именовани даваоци поштанских услуга могу слати и примати пошту одвојену форматом на изборној основи, у складу с условима наведеним у Правилнику. У случају размјене одвојене по формату, примјењују се курсеви у горњим ставовима 5, 6, 7 и 8. ако именовани даваоци поштанских услуга одредишта одлучи не декларирати курсеве према члану 29.

17. Плаћање за пошиљке у великом броју именованим даваоцима поштанских услуга држава које се налазе у циљном систему, утврђује се примјеном цијена по пошиљци и по килограму, како је предвиђено у члановима 29 и 30. За примљене пошиљке у великом броју именовани даваоци поштанских услуга одредишта у прелазном периоду система могу затражити плаћање у складу с одредбама наведеним у ставовима 5., 6., 7. и 8 овог члана и члана 29, по потреби.

18. Никаква резерва није примјењива на овај члан.

Члан 32.

Фонд за унапређење квалитете услуга

1. Осим за М вреће, IBRS пошиљке и пошиљке у великом броју, терминалне накнаде које све државе и подручја плаћају државама сврстаним у категорију најмање развијених држава и укључених у групу IV. за терминалне накнаде и за потребе Фонда за унапређење квалитете услуга (QCF), повећавају се за 20% од накнада наведених у члану 30., за финансирање Фонда за унапређење квалитете

услуга у сврху унапређења квалитете услуге у овим државама. Таква плаћања не обављају се између држава IV. групе.

2. Осим за М вреће, IBRS пошиљке и пошиљке у великом броју, терминалне накнаде које државе и подручја сврстана у категорију држава I. групе плаћају државама сврстаним у категорију држава IV. групе, осим најмање развијених држава наведених у ставу 1., повећавају се за 10% од накнада наведених у члановима 29. и 30., за финансирање Фонда за унапређење квалитете услуга у сврху унапређења квалитете услуге у овим државама.

3. Осим за М вреће, IBRS пошиљке и пошиљке у великом броју, терминалне накнаде које државе и подручја сврстана у категорију држава II. групе плаћају државама сврстаним у категорију држава IV. групе, осим најмање развијених држава наведених у ставу 1. овог члана, повећавају се за 10% од накнада наведених у члановима 29. и 31., за финансирање Фонда за унапређење квалитете услуга у сврху унапређења квалитете услуге у овим државама.

4. Осим за М вреће, IBRS пошиљке и пошиљке у великом броју, терминалне накнаде које државе и подручја сврстана у категорију држава III. групе плаћају државама сврстаним у категорију држава IV. групе, осим слабије развијених држава наведених под ставом 1., повећавају се за 5 % од накнада наведених у члановима 29. и 31., за финансирање Фонда за унапређење квалитете услуга у тим државама.

5. Осим за М вреће, IBRS пошиљке и пошиљке у великом броју, терминалне накнаде које државе и подручја сврстана у категорију држава I. до III. групе плаћају државама сврстаним у категорију држава III. групе повећавају се за 1 %, а то се повећање усмјерава у заједнички фонд који је основан ради унапређења квалитете услуга у државама сврстаним у категорију држава II., III. и IV. групе и којим се управља у складу с поступцима које је дефинирало Савјет за поштанску оперативу.

6. Повећање од 0,5%, израчунато на основу терминалних трошкова које плаћају земље и територији класифицирани као земље I, II и III групе у односу на земље класифициране као земље групе III, осим у погледу М врећа, IBRS артикала и пошиљке у великој групи, уплаћују се на посебан рачун који ће се успоставити као дио заједничког фонда из става 5., посебно за побољшање квалитете услуга у земљама групе IV које су Уједињени народи класифицирали као најмање развијене земље и којима се управља у складу с релевантним поступцима које утврђује Савјет за поштанско пословање.

7. У складу с примјењивим поступцима које је утврдило Савјет за поштанску оперативу, сав неискориштени износ уплаћен у складу с одредбама под ставовима 1., 2., 3. и 4. овог члана и прикупљен током четири године које претходе референтној години Фонда за унапређење квалитете услуга (2018. као најранија референтна година) пребацује се такође у заједнички фонд наведен под ставом 5. овог члана. За потребе овога става само средства која нису кориштена за пројекте унапређења квалитете услуга које је одобрио Фонд за унапређење квалитете услуга унутар двије године након примитка посљедњег плаћања износа давања за било које четворогодишње период како је претходно утврђено, пребацују се у заједнички фонд.

8. Обједињене терминалне накнаде које се уплаћују у Фонд за унапређење квалитете услуге ради побољшања

квалитете услуге у државама из IV. групе, подлијежу износу од најмање 20.000 DTS годишње за сваку државу кориснику. Додатна средства потребна да се достигне тај минимални износ, наплаћују се од држава из група I, II и III, размјерно обиму размијењене поште.

9. Савјет за поштанске оперативне послове доноси или ажурира поступке за финансирање пројеката Фонда за унапређење квалитете услуга најкасније 2018.

Ц. Накнаде за поштанског пакете

Члан 33.

Накнаде за копнени и поморски превоз поштанских пакета

1. Уз изузеће пакета ECOMPRO, пакети размијењени између двају именованих давалаца поштанских услуга подлијежу плаћању унутарњих копнених накнада које се обрачунава комбиновањем основне накнаде по пакету и основне накнаде по килограму утврђених у Правилнику.

1.1 Узимајући у обзир наведене основне накнаде, именовани даваоци поштанских услуга су именовани такође потраживати додатне накнаде по пакету и по килограму у складу с одредбама из Правилника.

1.2 Накнаде наведене у ставу 1. и подставу 1.1 плаћају именовани даваоци поштанских услуга државе поријекла, осим ако Правилник не предвиђа изузетке од тог правилника.

1.3 Унутрашња копнена накнада мора бити јединствена за читаво државно подручје сваке државе.

2. Пакети размијењени између двају именованих давалаца поштанских услуга или између два поштански бироа исте државе, путем копнених служби једнога или више именованих давалаца поштанских услуга подлијежу, у корист оним именованим даваоцима поштанских услуга који учествују у површинском превозу, накнадама за копнени превоз утврђен у Правилнику, размјерно према удаљености.

2.1 За пакете у отвореном транзиту посредни именовани даваоци поштанских услуга именовани су потраживати појединачну накнаду по пошиљци утврђену у Правилнику.

2.2 Накнаду за копнени транзит плаћа именовани давалац поштанских услуга државе поријекла, осим ако Правилник не предвиђа изузетке од тог правилника.

3. Сваки именовани давалац поштанских услуга који учествује у поморском превозу пакета овлаштен је потраживати накнаду за поморски превоз. Те накнаде плата именовани давалац поштанских услуга државе поријекла, осим ако Правилник не предвиђа изнимке од тог правилника.

3.1 За сваки превоз поморским путем износ накнаде је утврђен Правилником, сразмјерно по удаљености.

3.2 именовани даваоци поштанских услуга смију накнаду за превоз морем, обрачувану у складу с подставом 3.1, повећати за највише 50%. Исто тако је могу и смањити, према властитој процјени.

Д. Накнаде за ваздушни превоз

Члан 34.

Основне накнаде и одредбе у вези с трошковима ваздухопловног превоза

1. Основну накнаду која се примјењује за обрачун између именованих давалаца поштанских услуга за трошкове ваздухопловног превоза одобрава Савјет за поштанску оперативу, а израчунава је Међународни биро на начин наведен у Правилнику. Накнаде које се примјењују за превоз пакета ваздушним путем у оквиру

услуге поврата робе, обрачунавају се према одредбама утврђеним у Правилнику.

2. Израчун накнаде ваздухопловног превоза за директне закључке, приоритетне пошиљке, ваздухопловне пошиљке и ваздухопловне пакете у отвореном транзиту, погрешно послане пошиљке и погрешно усмјерене затворене пошиљке, као и одговарајући начин обрачуна, описан је у Правилнику.

3. Трошкове ваздухопловног превоза на цијелој удаљености лета сноси:

3.1 за затворене пошиљке, именовани давалац поштанских услуга из државе поријекла, укључујући када те закључке превози један или више именованих давалаца поштанских услуга посредника,

3.2 за приоритетне пошиљке и ваздухопловне пошиљке у отвореном транзиту, укључујући и оне које су погрешно послане, именовани давалац поштанских услуга који отпрема ове пошиљке другом именованом даваоцу поштанских услуга.

4. Ова иста правилника примјењују се за пошиљке изузете од плаћања копнених и транзитних трошкова, ако се превозе авионом.

5. Сваки именовани давалац поштанских услуга одредишта који обавља ваздушни превоз међународних пошиљака унутар своје државе, има право на накнаду додатних трошкова произашлих из овога превоза, под условом да је пондерисана просјечна удаљеност сектора лета већа од 300 километара. Савјет за поштанске оперативне послове може замијенити пондерисану просјечну удаљеност другим одговарајућим критеријем. Осим код споразума о бесплатном превозу, те накнаде морају бити истовјетне за све приоритетне и ваздухопловне пошиљке поријеклом из иностранства, без обзира шаље ли се ова пошта ваздушним путем или не.

6. Међутим, када се терминална накнада коју наплаћује именовани давалац поштанских услуга одредишта заснива изричито на стварним трошковима или на унутрашњим цијенама, никаква додатна накнада за унутрашњи ваздушни превоз се не наплаћује.

7. Именовани давалац поштанских услуга одредишта искључује, у сврху израчунавања пондериране просјечне удаљености, масу све поште за коју се израчунавање терминалних накнада заснивало на стварним трошковима или унутрашњим поштаринама именованог давалаца поштанских услуга одредишта.

Е. Поравнање рачуна

Члан 35.

Посебне одредбе за подмиривање рачуна и плаћања у међународној поштанској размјени

1. Подмиривање рачуна за радње обављене у складу с овом Конвенцијом (укључујући подмиривање рачуна за превоз и слање поштанских пошиљака, подмиривање рачуна за обраду поштанских пошиљака у држави одредишта и подмиривање рачуна као надокнаде за било какав губитак, умањење садржаја или оштећење поштанских пошиљака) заснива се на одредбама Конвенције и других Аката Савеза и, у складу с Конвенцијом и другим Актима Савеза, не захтијева припрему било каквих докумената од стране именованог давалаца поштанских услуга осим у случајевима предвиђеним у Актима Савеза.

2. Како би се обезбиједило пружање универзалне поштанског услуге, како је наведено у члану 3., и цјеловитост међународне поштанског мреже, именовани

даваоци поштанских услуга плаћају за операције које се обављају у складу с Конвенцијом.

Ф. Установљење цијена и накнада

Члан 36.

Надлежност Савјета за поштанске оперативне послове за одређивање износа цијена и накнада

1. Савјет за поштанске оперативне послове је надлежан одређивати сљедеће цијене и накнаде које се наплаћују од именованих давалаца поштанских услуга у складу с условима наведеним у Правилнику:

1.1 транзитне трошкове за руковање и превоз писмовних пошиљака кроз једну или више држава посредница;

1.2 основне цијене и накнаде ваздушног превоза примјениве за превоз ваздушних пошиљки;

1.3 унутрашње површинске цијене за руковање свим пакетима у домаћем саобраћају, уз изузеће ECOMPRO пакета;

1.4 транзитне површинске накнаде за провоз пакета кроз државе посреднице;

1.5 поморске цијене и накнаде за превоз пакета морским путем;

1.6 вањске површинске накнаде за пакете код пружања услуга поврата робе.

2. Свака ревизија, проведена у складу с методологијом која обезбјеђује праведну надокнаду именованим даваоцима поштанских услуга који пружају услуге, мора се ослањати на вјеродостојне и репрезентативне господарске и финансијске показатеље. Свака одлука о могућим промјенама ступа на снагу од датума који одреди Савјет за поштанске оперативне послове.

Осми дио

Необавезне услуге

Члан 37.

EMS и интегрисана логистика

1. Државе чланице или именовани даваоци поштанских услуга могу се међусобно договорити да учествују у обављању ниже наведених услуга које су описане у Правилнику:

1.1 EMS, поштански хитна услуга за документе и робу и која представља, колико год је могуће, најбржу поштанску услугу у физичком облику; ову се услугу може пружати на основу стандардног EMS мултилатералног споразума или билатералних споразума;

1.2 услуга интегрисане логистике, која у потпуности одговара потребама корисника у питањима логистике и укључује фазе прије и послје физичког преноса робе и докумената.

Члан 38.

Електронске поштанског услуге

1. Државе чланице или именовани даваоци поштанских услуга могу се међусобно договорити да учествују у ниже наведеним електронским поштанским услугама, описанима у Правилнику:

1.1 електронска пошта је електронска поштански услуга коју именовани даваоци поштанских услуга користе за пренос порука и података електронским путем;

1.2 препоручена електронска пошта је обезбијеђена електронска поштански услуга која пружа доказ о отпреми и доказ о уручењу електронске поруке, користећи заштићени комуникацијски канал за кориснике провјереног идентитета;

1.3 електронска поштански потврда пружа јасан доказ о неком електронском догађају, у одређеном облику, у одређеном времену и која укључује једну или више страна;

1.4 електронски поштански сандучић је услуга која омогућује слање електронских порука од пошиљалаца провјереног идентитета као и уручење и похрану електронских порука и обавјештењу за примаоца провјереног идентитета.

Девети дио

Завршне одредбе

Члан 39.

Услови за одобрење приједлога у вези с конвенцијом и Правилником

1. Да би постали извршни, приједлози који су поднесени Конгресу, а односе се на ову Конвенцију, морају бити одобрени већином гласова држава чланица које су присутне, које имају право гласа и које гласују. Представници најмање половине држава чланица заступљених на Конгресу које имају право гласа, морају бити присутни у тренутку гласовања.

2. Да би постали извршни, приједлози који се односе на Правилника, мора их одобрити већина чланица Савјета за поштанске оперативне послове које имају право гласа.

3. Да би постали извршни, приједлози поднесени између два Конгреса, а који се односе на ову Конвенцију и њезин Завршни протокол, морају добити:

3.1 двије трећине гласова, с тиме да је гласала најмање половина држава чланица Савеза које имају право гласа, ако се ради о измјенама и допунама;

3.2 већину гласова ако се ради о тумачењу одредаба.

4. Свака земља чланица може, најкасније деведесет дана од датума обавјештењу о амандману усвојеном према 3.1, предложити резерву на тај исти амандман, подложно истим условима одобрења који су наведени у 3.1 и релевантним одредбама члана 40.

Члан 40.

Стављање резерви на Конгресу

1. Било која резерва која није у складу с циљем и сврхом Савеза није допуштена.

2. Као опће правило, државе чланице чија стајалишта нису прихваћена од других држава чланица, морају настојати, колико год је то могуће, прилагодити своје мишљење мишљењу већине. Резерва се ставља само у случајевима апсолутне нужде и уз примјерено образложење.

3. Резерва на чланове ове Конвенције предаје се Конгресу као приједлог у писаном облику на једном од радних језика Међународног бироа и у складу с одговарајућим одредбама Пословника о раду Конгреса.

4. Да би произвели учинак, приједлози који садрже резерве морају бити одобрени већином која је потребна за измјене и допуне члана на који се резерва односи.

5. У начелу, резерве се примјењују на основу узајамности између државе чланице која је резерву ставила и других држава чланица.

6. Резерва на ову Конвенцију уноси се у њезин Завршни протокол на основу приједлога који је одобрио Конгрес.

Члан 41.

Ступање на снагу и трајање конвенције

Ова Конвенција ступа на снагу 1. јула 2022. (с изузетком свих одредаба садржаних у дијелу VII., "Примања", које ступају на снагу 1. јануара 2022.) и остаје на снази на неодређено вријеме.

У потврду тога, опуномоћеници влада држава чланица потписали су ову Конвенцију у једном оригиналу који се похрањује код генералног директора Међународног бироа. Међународни биро Свјетског поштанског савеза свакој странци доставља по једну његову копију.

Састављено у Абицану, 26. августа 2021.г.

Завршни протокол уз Свјетску поштанску конвенцију

Члан

I. Власништво над поштанским пошиљкама. Повлачење из поште. Измјена или исправак адресе

II. Поштанског марке

III. Предаја писмовних пошиљака на отпрему у иностранство

IV. Цијене

V. Изимка од изузећа плаћања поштарине на пошиљке за слијепе

VI. Основне услуге

VII. Повратница

VIII. Забране (писмовне пошиљке)

IX. Забране (поштански пакети)

X. Предмети који подлијежу плаћању царине

XI. Поштарина за подношење пошиљака на царински преглед

XII. Потражнице

XIII. Посебне унутрашње површинске накнаде

XIV. Основне накнаде и одредбе које се односе на накнаде за слање авионом

XV. Посебне накнаде

XVI. Надлежност Савјета за поштанске оперативне послове за утврђивање цијена и накнада

Завршни протокол уз Свјетску поштанску конвенцију

У тренутку потписивања Свјетске поштанске конвенције (у даљем тексту "Конвенција") склопљене на данашњи дан, ниже потписани опуномоћеници влада држава чланица Свјетског поштанског савеза (у даљем тексту "Савез") споразумјели су се о следећем:

Члан I.

Власништво над поштанским пошиљкама. Повлачење из поште. Измјена или исправак адресе

1. Одредбе у члану 5. ставовима 1. и 2. не примјењују се на: Антигву и Барбуду, (Краљевство) Бахреин, Барбадос, Белизе, Боцвану, Брунеј Даруссалам, Канаду, Хонг Конг, Кину, Доминику, Египат, Есватини, Фиџи, Гамбију, Гренаду, Гвајану, Ирску, Јамајку, Кенију, Кирибати, Кувајт, Лесото, Малави, Малезију, Маурицијус, Науру, Нови Зеланд, Нигерију, Папуу Нову Гвинеју, Свети Кристофор и Невис, Свету Луцију, Свети Винцент и Гренадине, Самоу, Сејшеле, Сијера Леоне, Сингапур, Саломонова Острва, (Уједињено Републику) Танзанију, Тринидад и Тобаго, Тувалу, Уганду, Уједињено Краљевство Велике Британије и Сјеверне Ирске, Прекоморска подручја (Уједињено Краљевство Велике Британије и Сјеверне Ирске), Вануату и Замбију.

2. Исто тако, члан 5. ставови 1. и 2. не примјењују се на Аустрију, Данску и (Исламску Републику) Иран, чије унутрашње законодавство не дозвољава повлачење из поштанског бироа или промјену адресе преписке, на захтјев пошиљалаца, од тренутка када је прималац обавијештен о приспијењу пошиљке адресиране на њега.

3. Члан 5. став 1. се не примјењује на Аустралију, Гану и Зимбабве.

4. Члан 5. став 2. се не примјењује на Бахаме, Белгију, Демократску Народну Републику Кореју, Ирак и Мијанмар, чија законодавства не допуштају повлачење из поште или промјену адресе писмовне пошиљке на захтјев пошиљалаца.

5. Члан 5. став 2. се не примјењује на Сједињене Америчке Државе.

6. Члан 5. став 2. се примјењује на Аустралију само у оном дијелу члана који је у складу с унутрашњим законодавством.

7. Без обзира на члан 5. став 2., Демократска Република Конго, Ел Салвадор, (Република) Панама, Филипини, и (Боливаријанска Република) Венезуела су овлаштене не враћати поштанског пакете након што је приматељ поставио захтјев за царинским прегледом, јер је то у супротности с царинским законодавством споменутих држава.

Члан II.

Поштанске марке

1. Без обзира на члан 6. став 7, Аустралија, Малезија, Нови Зеланд и Уједињено Краљевство Велике Британије и Сјеверне Ирске обрадбе писмовне пошиљке и поштанске пакете који садрже поштанску марку која, користећи нове материјале или технологије, не одговара њиховим машинама за обраду поште, само на основу претходног договора с именованим даваоцем поштанских услуга државе поријекла пошиљке.

Члан III.

Предаја писмовних пошиљака на отпрему у иностранство

1. Аустралија, Аустрија, Грчка, Нови Зеланд, Уједињено Краљевство Велике Британије и Сјеверне Ирске и Сједињене Америчке Државе задржавају право увести накнаду истовриједну трошку насталом за обављени посао, сваком именованом даваоцу поштанских услуга који, у складу с одредбама члана 12. става 4, достави на располагање пошиљке које нису изворно биле отпремљене као поштанског пошиљке од стране његових служби.

2. Без обзира на члан 12. став 4, Канада задржава право од именованог давалаца поштанских услуга државе поријекла наплатити најмање толики износ који ће обезбиједити покривање трошкова насталих из руковања овим пошиљкама.

3. Члан 12. став 4. допушта именованом даваоцу поштанских услуга одредишта потраживати од именованог давалаца поштанских услуга отпреме одговарајућу накнаду за уручење писмовних пошиљака преданих на отпрему у иностранству у великим количинама. Аустралија и Уједињено Краљевство Велике Британије и Сјеверне Ирске придржавају право ограничити свако такво плаћање на износ који је у складу с одговарајућом домаћом накнадом за истоврсне пошиљке у држави одредишта.

4. Члан 12. став 4. допушта именованом даваоцу поштанских услуга одредишта да од именованог давалаца поштанских услуга отпреме захтијева одговарајућу накнаду за уручење писмовних пошиљака преданих на отпрему у иностранству у великим количинама. Сљедеће државе чланице задржавају право ограничити таква плаћања на износе одређене у Правилнику за пошиљке у великом броју: Бахами, Барбадос, Брунеј Даруссалам, (Народна Република) Кина, Гренада, Гвајана, Индија, Малезија, Непал, Низоземска, Низоземски Антили и Аруба,

, Нови Зеланд, Света Луција, Свети Винцент и Гренадини, Сингапур, Шри Ланка, Суринам, Тајланд, Уједињено Краљевство Велике Британије и Сјеверне Ирске, Прекоморска подручја (Уједињено Краљевство Велике Британије и Сјеверне Ирске) и Сједињене Америчке Државе.

5. Без обзира на резерву става 4, сљедеће државе чланице задржавају право примјенити у потпуности одредбе члана 12. ове Конвенције за пошту примљену од држава чланица Савеза: Аргентина, Аустралија, Аустрија, Азербајџан, Белгија, Бенин, Бразил, Буркина Фасо, Камерун, Канада, (Република) Обала Слоноваче, Кипар, Данска, Египат, Француска, Њемачка, Грчка, Гвинеја, (Исламска Република) Иран, Израел, Италија, Јапан, Јордан, Либанон, Луксембург, Мали, Мауританија, Мароко, Монако, Норвешка, Пакистан, Португал, Руска Федерација, Саудијска Арабија, Сенгал, Швицарска, Сиријска Арапска Република, Того и Турска.

6. Примјеном члана 12. става 4, Њемачка задржава право захтијевати од државе отпреме, накнаду у висини износа који би примила од државе у којој корисник пошиљкоа има пребивалиште.

7. Без обзира на резерве стављене у члану III., Народна Република Кина задржава право ограничити плаћање за уручење писмовних пошиљака које су предане на отпрему у иностранству у великом броју на износе одобрене у Конвенцији и у њеним Правилима за пошиљке у великом броју.

8. Без обзира на члан 12. став 3., Аустрија, Белгија, Њемачка, Лихтенштајн, Швицарска, Уједињено Краљевство Велике Британије и Сјеверне Ирске, задржавају право захтијевати од пошиљалаца или, ако то не успије, од именованог давалаца поштанских услуга отпреме, наплату унутарњих накнада.

Члан IV.

Цијене

1. Без обзира на члан 15., Аустралија, Бјелорусија, Канада, Финска и Нови Зеланд су овлаштене наплатити и друге накнаде осим оних предвиђених у Правилима, ако су такве накнаде у складу са законодавством њихових држава.

2. Без обзира на члан 15., Бразил је овлаштен наплаћивати додатну поштарину приматељима обичних пошиљака које садржавају робу и које су морале бити претворене у праћене пошиљке због царинских и сигурносних захтјева.

Члан V.

Изузетак од изузимања плаћања поштарине на пошиљке за слијепе

1. Без обзира на члан 16, Индонезија, Свети Винцент и Гренадини и Турска, које не допуштају изузеће од плаћања поштарина на пошиљке за слијепе у својем унутрашњем саобраћају, могу наплатити поштарину и накнаде за посебне услуге које ипак не смију бити веће од оних у њиховом унутрашњем саобраћају.

2. Француска примјењује одредбе члана 16. на пошиљке за слијепе у складу с одредбама у унутрашњем саобраћају.

3. Без обзира на члан 16. став 3, а у складу с националним законодавством, Бразил придржава право сматрати да су пошиљке за слијепе само оне пошиљке којима су пошиљатељ и/или приматељ слијепи особа и/или организација за слијепе. Пошиљке које не задовољавају ове услове, подлијежу плаћању поштарине.

4. Без обзира на члан 16, Нови Зеланд прихвата као пошиљке за слијепе за уручење у Новом Зеланду само оне пошиљке које су изузете од плаћања поштарине у њиховом унутрашњем саобраћају.

5. Без обзира на члан 16, Финска, која не допушта изузеће од плаћања поштарине за пошиљке за слијепе у својем унутрашњем саобраћају, према одредбама члана 16. усвојеним на Конгресу, може наплатити унутрашњу накнаду за пошиљке за слијепе које имају одређене друге државама.

6. Без обзира на члан 16, Канада, Данска и Шведска допуштају изузеће од плаћања поштарине за пошиљке за слијепе унутар ограничења одређених само у оној мјери до које то допушта њихово унутрашње законодавство.

7. Без обзира на члан 16, Исланд допушта изузеће од плаћања поштарине за пошиљке за слијепе унутар ограничења одређених њиховим унутрашњим законодавством.

8. Без обзира на члан 16, Аустралија прихвата као пошиљке за слијепе за уручење у Аустралији само оне пошиљке које су изузете од плаћања поштарине у њезином унутрашњем саобраћају.

9. Без обзира на члан 16, Аустралија, Аустрија, Азербајџан, Канада, Њемачка, Јапан, Швицарска, Уједињено Краљевство Велике Британије и Сјеверне Ирске и Сједињене Америчке Државе могу наплатити накнаде за посебне услуге које се примјењују на пошиљке за слијепе у њиховом унутрашњем саобраћају.

Члан VI.

Основне услуге

1. Без обзира на члан 17, Аустралија не прихвата проширење основних услуга на укључивање поштанских пакета.

2. Одредбе члана 17. подстав 2.4 не примјењују се на Уједињено Краљевство Велике Британије и Сјеверне Ирске чије национално законодавство захтијева ниже ограничење масе. Прописи Уједињено Краљевство Велике Британије и Сјеверне Ирске о заштити здравља и безбједности ограничавају масу поштанских врећа на 20 килограма.

3. Без обзира на члан 17. подстав 2.4, Азербајџан, Казахстан, Киргистан и Узбекистан именовани су ограничити максималну масу долазних и одлазних М врећа на 20 килограма.

Члан VII.

Повратница

1. Белгија, Канада и Шведска су овлаштене не примјењивати члан 18. подстав 3.3., у вези с пакетима, будући да не пружају услугу повратнице за пакете у властитом унутрашњем саобраћају.

2. Без обзира на члан 18. подстав 3.3, Данска и Уједињено Краљевство Велике Британије и Сјеверне Ирске задржавају право не примати долазне повратнице с обзиром на то да не пружају услугу повратнице у властитом унутрашњем саобраћају.

3. Без обзира на члан 18. подстав 3.3, Бразил је овлаштен примати долазне повратнице само када их се може вратити електронским путем.

Члан VIII.

Забране (писмовне пошиљке)

1. Изузетно, Демократска Народна Република Кореја и Либанон не прихватају препоручене пошиљке које садрже кованице, новчанице, вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу, путничке чекове, прерађену или непрерађену платину, злато и сребро, драго камење, накит

или друге драгоцене предмете. Нису строго обавезане одредбама Правилника у погледу одговорности за случај умањења садржаја или оштећења препоручених пошиљки, као и када су у питању пошиљке које садрже предмете од стакла или ломљиве предмете.

2. Изузетно, Боливија, Народна Република Кина, искључујући Посебно управно подручје Хонг Конг, Ирак, Непал, Пакистан, Саудијска Арабија, Судан и Вијетнам, не прихватају препоручене пошиљке које садрже кованице, новчанице, девизе или вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу, путничке чекове, прерађене или непрерађене платину, злато и сребро, драго камење, накит или друге драгоцене предмете.

3. Мијанмар задржава право неприхватања пошиљка с означеном вриједности које садрже драгоцене предмете наведене у члану 19. ставу б., будући да је то у супротности с њиховим законодавством.

4. Непал не прихвата препоручене пошиљке или пошиљке с означеном вриједности које садрже новчанице или кованице, осим на основу посебног споразума у ту сврху.

5. Узбекистан не прихвата препоручене пошиљке или пошиљке с означеном вриједности које садрже кованице, новчанице, чекове, поштанског марке или страну валуту и не прихвата никакву одговорност у случају губитка или оштећења таквих пошиљка.

6. Исламска Република Иран не прихвата писмовне пошиљке које садрже предмете који су у супротности с начелима исламске вјере те придржава право да не прихвати писмовне пошиљке (обичне, препоручене или с означеном вриједности) које садрже кованице, новчанице, путничке чекове, прерађену или непрерађену платину, злато и сребро, драго камење, накит или друге драгоцене предмете, те не прихвата одговорност у случају губитка или оштећења таквих пошиљка.

7. Филипини задржавају право не прихватити било коју врсту писмовне пошиљке (обичну, препоручену или с означеном вриједности) која садржи кованице, новчанице или вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу, путничке чекове, прерађене или непрерађене платину, злато и сребро, драго камење или друге драгоцене предмете.

8. Аустралија не прихвата поштанског пошиљке било које врсте које садрже златне полуге или новчанице. Надаље, не прихвата препоручене пошиљке за уручење у Аустралији, или пошиљке у отвореном транзиту, које садрже драгоцености као што су накит, племените ковине, драго или полудраго камење, вриједносне папире, кованице или било који облик утрживих финансијских инструмената. Она не прихвата никакву одговорност за послане пошиљке које нису у складу с овом резервом.

9. Народна Република Кина, искључујући Посебно управно подручје Хонг Конг, не прихвата пошиљке с означеном вриједности које садрже кованице, новчанице, девизе или вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу и путничке чекове, у складу са својим унутрашњим законодавством.

10. Латвија и Монголија задржавају право не прихватити, у складу са својим националним законодавством, обичне, препоручене или пошиљке с означеном вриједности које садрже кованице, новчанице или вриједносне папире плативе доносиоцу и путничке чекове.

11. Бразил задржава право не прихватити обичне, препоручене и пошиљке с означеном вриједности које

садрже кованице, новчанице у оптицају или вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу.

12. Вијетнам задржава право не прихватити писмовне пошиљке које садрже предмете или робу.

13. Индонезија не прихвата препоручене или пошиљке с означеном вриједности које садрже кованице, новчанице, чекове, поштанског марке, страну валуту или вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу за уручење у Индонезији и не прихвата одговорност у случају губитка или оштећења таквих пошиљака.

14. Киргистан задржава право не прихватити писмовне пошиљке (обичне, препоручене, с означеном вриједности, мале пакете) који садрже кованице, новчанице или вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу, путничке чекове, прерађене или непрерађене платину, злато и сребро, драго камење, накит или друге драгоцене предмете те не прихвата одговорност у случају губитка или оштећења таквих пошиљака.

15. Азербајџан и Казахстан не прихватају препоручене или пошиљке с означеном вриједности које садрже кованице, новчанице, дознаке или вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу, чекове, прерађене или непрерађене племените ковине, драго камење, накит и друге драгоцене предмете или девизне новчанице те не прихватају одговорност у случају губитка или оштећења таквих пошиљака.

16. Република Молдавија и Руска Федерација не прихватају препоручене или пошиљке с означеном вриједности које садрже новчанице у оптицају, вриједносне папире (чекове) било које врсте плативе доносиоцу или страну валуту, те не прихватају одговорност у случају губитка или оштећења таквих пошиљака.

17. Без обзира на члан 19. став 3, Француска задржава право не прихватити пошиљке које садрже робу, ако те пошиљке не удовољавају њезиним националним прописима или међународним прописима или техничким упутама и упутама за пакирање за ваздушни превоз.

18. Куба задржава право не примити, поступати, преносити или уручити писмовне пошиљке које садржавају кованице, новчанице, девизе или вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу, чекове, племените ковине и драго камење, накит или друге драгоцене предмете, као и било коју врсту докумената, робе или предмета ако те пошиљке нису у складу с националним прописима, међународним прописима или техничким упутама и упутама за пакирање за ваздушни превоз те се одриче одговорности у случају умањења садржаја, губитка или оштећења те врсте пошиљака. Куба задржава право не примити писмовне пошиљке које подлијежу плаћању царине и садржавају робу која је увезена у државу ако њихова вриједност није у складу с националним прописима.

Члан IX.

Забране (поштански пакети)

1. Мијанмар и Замбија овлаштене су не прихватити пакете с означеном вриједности који садрже драгоцености обухваћене чланом 19. подтачком 6.1.3.1., будући да је то у супротности с њиховим националним законодавством.

2. Изузетно, Либанон и Судан не прихватају пакете који садрже кованице, новчанице или вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу, путничке чекове, прерађену или непрерађену платину, злато и сребро, драго камење или друге драгоцене предмете или оне који садрже текућине или лако запаљиве текућине или предмете

израђене од стакла или слично или ломљиве предмете. Њих не обавезују одговарајуће одредбе Правилника.

3. Бразил је овлаштен не прихватити пакете с означеном вриједности који садрже кованице и новчанице у оптицају, као ни било какве вриједносне папире плативе доносиоцу, будући да је то у супротности с њиховим националним законодавством.

4. Гана је овлаштена не прихватити пакете с означеном вриједности који садрже кованице и новчанице у оптицају, будући да је то у супротности с њиховим националним законодавством.

5. Осим предмета из члана 19, Саудијска Арабија је овлаштена не прихватити пакете који садрже кованице, новчанице или вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу, путничке чекове, прерађену или непрерађену платину, злато и сребро, драго камење или друге драгоцене предмете. Такођер, не прихвата пакете који садрже лијекове било које врсте осим ако је у прилогу лијечнички рецепт издан од надлежног овлаштеног тијела, протупожарне производе, текуће хемикалије или предмете који су у супротности с начелима исламске вјере.

6. Осим предмета наведених у члану 19, Оман не прихвата пошиљке које садрже:

6.1 лијекове било које врсте уколико није у прилогу лијечнички рецепт издан од надлежног овлаштеног тијела;

6.2 протупожарне производе или текуће хемикалије;

6.3 предмете који су у супротности с начелима исламске вјере.

7. Осим предмета наведених у члану 19, Исламска Република Иран овлаштена је не прихватити пакете који садрже предмете који су у супротности с начелима исламске вјере те придржава право да не прихвати обичне или пакете с означеном вриједности који садрже кованице, новчанице, путничке чекове, прерађену или непрерађену платину, злато и сребро, драго камење, накит или друге драгоцене предмете, те не прихвата одговорност у случају губитка или оштећења таквих пошиљака.

8. Филипини су именовани не прихватити било коју врсту пакета који садрже кованице, новчанице или вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу, путничке чекове, прерађене или непрерађене платину, злато и сребро, драго камење или друге драгоцене предмете, или који садрже текућине или лако запаљиве садржаје или предмете израђене од стакла и слично или ломљиве предмете.

9. Аустралија не прихвата поштанске пошиљке било које врсте које садрже златне полуге или новац.

10. Народна Република Кина не прихвата обичне пакете који садрже кованице, новчанице или вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу, путничке чекове, прерађене или непрерађене платину, злато и сребро, драго камење или друге драгоцене предмете. Надаље, уз изузеће Посебног управног подручја Хонг Конга, не прихватају се пакети с означеном вриједности који садрже кованице, девизе или вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу и путничке чекове.

11. Монголија задржава право не прихватити, у складу са својим законодавством, пакете који садрже кованице, новчанице или вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу и путничке чекове.

12. Латвија не прихвата обичне и пакете с означеном вриједности који садрже кованице, новчанице, вриједносне папире (чекове) било које врсте плативе доносиоцу или страну валуту те не прихвата одговорност у случају губитка или оштећења таквих пошиљака.

13. Молдавија, Руска Федерација, Украјина и Узбекистан не прихватају обичне или пакете с означеном вриједности који садрже новчанице у оптицају, вриједносне папире (чекове) било какве врсте плативе доносиоцу или страну валуту, те не прихватају одговорност у случају губитка или оштећења таквих пошиљака.

14. Азербајџан и Казахстан не прихватају обичне или пакете с означеном вриједности који садрже кованице, новчанице, дознаке или вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу, чекове, прерађене или непрерађене племените ковине, драго камење, накит и друге драгоцене предмете или страну валуту те не прихватају одговорност у случају губитка или оштећења таквих пошиљака.

15. Куба задржава право не примити, поступати, преносити или уручити поштанског пакете који садржавају кованице, новчанице, девизе или вриједносне папире било које врсте плативе доносиоцу, чекове, племените ковине и драго камење, накит или друге драгоцене предмете, као и било коју врсту докумената, робе или предмета ако те пошиљке нису у складу с националним прописима или међународним прописима или техничким упутама и упутама за пакирање за ваздушни превоз те се одриче одговорности у случају умањења садржаја, губитка или оштећења те врсте пошиљака. Куба задржава право не примити поштанског пакете који подлијежу плаћању царине и садржавају робу која је увезена у државу ако њихова вриједност није у складу с националним прописима.

Члан X.

Предмети који подлијежу плаћању царине

1. Позивом на члан 19, Бангладеш и Ел Салвадор не прихватају пошиљке с означеном вриједности које садрже предмете за које се плаћа царина.

2. Позивом на члан 19, Афганистан, Албанија, Азербајџан, Бјелорусија, Камбоџа, Чиле, Колумбија, Куба, Демократска Народна Република Кореја, Ел Салвадор, Естонија, Казахстан, Латвија, Молдавија, Непал, Перу, Узбекистан, Руска Федерација, Сан Марино, Туркменистан, Украјина, и Боливаријанска Република Венецуела не прихватају обичне и препоручене писмовне пошиљке које садрже предмете за које се плаћа царина.

3. Позивом на члан 19, Бенин, Буркина Фасо, (Република) Обала Слоноваче, Цибути, Мали и Мауританија не прихватају обичне писмовне пошиљке које садрже предмете за које се плаћа царина.

4. Без обзира на одредбе у ставовима 1. до 3, пошиљке које садрже серуме, вакцине и хитно потребне лијекове које је тешко набавити, допуштене су у свим случајевима.

Члан XI.

Поштарина за подношење пошиљака на царински преглед

1. Габон задржава право наплаћивати од својих корисника поштарину за подношење пошиљака на царински преглед.

2. Без обзира на члан 20. став 2, Аргентина, Аустралија, Аустрија, Бразил, Канада, Кипар, Финска, Румсавез, Руска Федерација и Шпанија задржавају право да од корисника наплате поштарину за подношење на царински преглед за сваку пошиљку предану царинској контроли.

3. Без обзира на члан 20. став 2, Азербајџан, Грчка, Пакистан и Турска задржавају право да од корисника наплате поштарину за подношење на царински преглед за сваку пошиљку поднесу царини.

4. Република Конго и Замбија задржавају право да од корисника наплате поштарину за подношење пакета на царински преглед.

Члан XII.

Потражнице

1. Без обзира на члан 21. став 2, Кабо Верде, Чад, Демократска Народна Република Кореја, Египат, Габон, Грчка, (Исламска Република) Иран, Киргистан, Монголија, Мијанмар, Филипини, Саудијска Арабија, Судан, Сиријска Арапска Република, Туркменистан, Украјина, Прекоморска подручја (Уједињено Краљевство Велике Британије и Сјеверне Ирске), Узбекистан и Замбија задржавају право наплаћивати од својих корисника поштарину на потражнице за писмовне пошиљке.

2. Без обзира на члан 21. став 2, Аргентина, Аустрија, Азербајџан, Бјелорусија, Канада, Финска, Мађарска, Литванија, Молдавија, Норвешка, Румсавез и Словачка задржавају право наплаћивати посебну поштарину када се након поступка подузетог по потражници утврди да је потражница била неоправдана.

3. Афганистан, Кабо Верде, Демократска Република Конго, Египат, Габон, (Исламска Република) Иран, Киргистан, Монголија, Мијанмар, Саудијска Арабија, Судан, Суринам, Сиријска Арапска Република, Туркменистан, Украјина, Узбекистан и Замбија задржавају право наплаћивати од корисника поштарину на потражнице за пакете.

4. Без обзира на члан 21. став 2, Бразил, (Република) Панама и Сједињене Америчке Државе, задржавају право наплаћивати од корисника поштарину за потражнице поднесене у вези с писмовним пошиљкама и пакетима отпремљеним из држава које примјењују исту врсту наплате поштарине потражница у складу с одредбама става 1. до 3.

Члан XIII.

Посебне унутрашње површинске накнаде

1. Без обзира на члан 33, Афганистан задржава право наплатити посебну додатну површинску накнаду од 7,50 DTS-а по долазном пакету.

Члан XIV.

Основне накнаде и одредбе које се односе на накнаде за слање авионом

1. Без обзира на члан 34, Аустралија задржава право да на излазне пакете послане путем услуге поврата робе примјени накнаде за слање зракопловом, утврђене Правилима или на који други начин, укључујући билатералне споразуме.

Члан XV.

Посебне накнаде

1. Белгија, Норвешка и Сједињене Америчке Државе могу наплатити већу површинску накнаду за ваздухопловне пакете од оне за површинске пакете.

2. Либанон је овлаштен за пакете до 1 килограма наплатити накнаду која се примјењује за пакете преко 1 до 3 килограма.

3. Република Панама је овлаштена наплатити 0,20 DTS-а по килограму за површинске пакете у транзитну отпремљене авионом (S.A.L.).

Члан XVI.

Надлежност Савјета за поштанског оперативне послове за утврђивање цијена и накнада

1. Без обзира на члан 36. подстав 1.6, Аустралија придржава право примјенити спољне површинске накнаде

за пакете послане путем услуге поврата робе, било онако како су утврђене у Правилнику или на који други начин, укључујући двостране споразуме.

У потврду тога, ниже наведени опуномоћеници потписали су овај Протокол, који има исту снагу и исту ваљаност као да су његове одредбе унесене у текст саме Конвенције, те су га потписали у једном оригиналу који се похрањује код генералног директора Међународног бироа. Међународни биро Свјетског поштанског савеза свакој странци доставља по једну његову копију.

Састављено у Абиџану, 26. августа 2021.

Споразум о финансијским поштанским услугама

Финални протокол уз Споразум о финансијским поштанским услугама

Споразум о финансијским поштанским услугама

Садржај¹

Дио I

Општа начела примјене поштанских услуга плаћања

Поглавље I

Опште одредбе

1. Подручје примјене споразума
2. Дефиниције
3. Именовање једног или више правних лица за испуњавање обавеза које произлазе из приступања овом споразуму
4. Надлежности држава чланица
5. Изузетно пружање услуга поштанског платног промета од стране именованих субјеката ширег поштанског сектора
6. Оперативне надлежности
7. Власништво над средствима поштанских услуга плаћања
8. Спречавање прања новца, финансирања тероризма и финансијског криминала
9. Повјерљивост и кориштење личних података
10. Технолошка неутралност

Поглавље II

11. Општа начела

12. Квалитет услуга

Поглавље III

Начела електронске размјене података

13. Интероперабилност

14. Осигурање безбједности електронске размјене

15. Праћење и проналажење

Дио II

Правилника којим се уређују поштанског услуге плаћања

Поглавље I

Обрада поштанских платних налога

16. Предаја, књижење и пренос поштанских платних налога

17. Провјера и стављање средстава на располагање

18. Највећи износ

19. Поврат

Поглавље II

Потражнице и одговорност

20. Потражнице

21. Одговорност именованих давалаца поштанских услуга према корисницима

22. Међусобне обавезе и одговорности именованих давалаца поштанских услуга

23. Изузеће од одговорности именованих давалаца поштанских услуга

24. Резерве везане уз одговорност

Поглавље III

Финансијски односи

25. Обрачунска и финансијска правилника

26. Поравњање и клиринг

Дио III

Завршне и прелазне одредбе

27. Резерве на Конгресу

28. Завршне одредбе

29. Ступање на снагу и трајање Споразума о финансијским поштанским услугама

Споразум о финансијским поштанским услугама

Ниже потписани, опуномоћеници влада држава чланица Савеза, у складу с чланом 22. ставом 4. Устава Свјетског поштанског савеза, склопљеног у Бечу 10. јула 1964., једногласно су и у складу с чланом 25. ставом 4. Устава, саставили овај Споразум, који је у складу с начелима Устава, посебно као потицај за финансијско укључивање и пружање поштанских услуга плаћања које су сигурне, доступне и прилагођене највећем броју корисника на основу система који омогућује интероперабилност мрежа давалаца поштанских услуга.

Дио I

Општа начела примјене поштанских услуга плаћања

Поглавље I

Опште одредбе

Подручје примјене споразума

1. У складу с одредбама наведеним у ставу 2. свака држава чланица на својој територији пружа или прихваћа на најбољи начин најмање једну од сљедећих поштанских услуга плаћања:

1.1 Поштанска упутница (готовинска): пошиљалац предаје новчани износ на приступној тачки давалаца поштанских услуга и тражи да се примаоцу исплати пуни износ у готовини без одбитака.

1.2 Налог за исплату: пошиљалац издаје налог за терећење свога рачуна и тражи да се примаоцу исплати пуни износ у готовини, без одбитака.

1.3 Налог за уплату: пошиљалац уплаћује новчани износ на приступној тачки давалаца поштанских услуга и тражи да исти буде исплаћен на рачун примаоца без икаквих одбитака.

1.4 Трансфер с рачуна на рачун: пошиљалац издаје налог за терећење свога рачуна и тражи уплату исте вриједности, без одбитака, на рачун примаоца.

2. Поступци спровођења овога споразума утврђују се правилником.

Члан 2.

Дефиниције

1. Надлежно тијело - свако државно тијело државе чланице које, на основу овлаштења додијеленог законом или прописима, надзире активности именованог давалаца поштанских услуга или одређених особа наведених у овом члану. Надлежно тијело може ступити у везу с административним или правним тијелима укљученима у спречавању прања новца и финансирања тероризма, а посебно с националном финансијском обавјештајном агенцијом и надзорним тијелима.

2. Предујам (рата) - дјеломична авансна уплата од стране именованог давалаца поштанских услуга

¹ У складу с чланом 24.2 Пословника о раду Конгреса, Међународни биро поново нумерише одредбе садржане у пречишћеним верзијама аката Савеза на које се позива у овом документу, с циљем исправног приказивања редосљеда ових одредби у горе наведеним актима.

издаватеља у корист именованог давалаца поштанских услуга исплатиоца у сврху одржања његове ликвидности везане уз поштанског услуге плаћања.

3. Прање новца - конверзија или пренос новца знајући да новац потиче од криминалних активности или учествовања у таквим активностима с циљем прикривања незаконитог поријекла новца или помагања некој особи која је учествовала у таквој активности да избјегне правног посљедице својих поступака; под прањем новца се подразумијевају активности које стварају новац за прање те подлијежу прогону на подручју друге државе чланице или треће државе.

4. Раздвајање средстава - обавезно раздвајање средстава корисника од средстава именованог давалаца поштанских услуга, што спречава ненамјенско коришћење средстава корисника осим у сврху извршења поштанског услуге плаћања.

5. Клириншка кућа - у оквиру вишестране размјене клириншка кућа поступа по међусобним дуговањима и потраживањима која произлазе из услуга које један именовани давалац поштанских услуга пружа другоме. Њена улога је обрачунати размјену између давалаца поштанских услуга која се намирују путем банке за поравњање и подузети потребне кораке у случају неправилности током поравњања.

6. Клиринг - систем који омогућава да се број плаћања сведе на минимум израдом периодичног салда међусобних дуговања/потраживања укључених страна. Клиринг укључује двије фазе поступања: утврђивање двостраних салда и, након збрајања истих, израчун укупног стања сваког субјекта у односу на цјелокупну заједницу у циљу обављања само једног поравњања дужничког или вјеровничког стања дотичног субјекта.

7. Збирни рачун - сакупљање средстава из различитих извора на један рачун.

8. Повезани рачун - жиро-рачун који међусобно отварају именовани даваоци поштанских услуга као дио билатералних односа помоћу којег се намирују међусобна дуговања и потраживања.

9. Криминална активност - свако учешће у кривичном дјелу или прекршају или почињење кривичног дјела или прекршаја, како је утврђено у националном законодавству.

10. Сигурносни полог - депоновани износ у облику готовине или вриједносних папира као гаранција плаћања између именованих давалаца поштанских услуга.

11. Прималац - физичко или правно лице које пошиљалац наведе као корисника упутнице, налога или поштанског трансфера на рачун.

12. Трећа валута - посредничка међувалута која се користи у случају неконвертибилности између двију валута или за поравњање рачуна.

13. Детаљна провјера корисника - Општа обавеза именованог давалаца поштанских услуга која укључује сљедеће задатке:

13.1 идентификација корисника;

13.2 добијање информација о намјени поштанског налога за плаћање;

13.3 надзор поштанског налога за плаћање;

13.4 провјеру јесу ли информације о корисницима ажуриране;

13.5 пријаву сумњивих трансакција надлежним тијелима.

14. Електронски подаци везани уз поштанске налоге за плаћање - подаци који се преносе Електронским путем од једног именованог давалаца поштанских услуга до

другог, везано уз извршење поштанских налога за плаћање, упите, промјену или исправак адресе или поврат новца; ове податке уноси именовани даваоци поштанских услуга или се генеришу аутоматских из њихових информацијског система и показују промјену статуса поштанског платног налога или захтјева везано за исплатни налог.

15. Лични подаци - подаци потребни за идентификацију пошиљалаца или примаоца новца.

16. Поштански подаци - подаци потребни за усмјеравање и прање поштанског платног налога или за потребе статистике, као и за средишњи клириншки систем.

17. Електронска размјена података (EDI): међукомпјутерска размјена података о операцијама коришћењем мрежа и стандардних формата усклађених са системом Савеза.

18. Пошиљалац - физичко или правно лице које именованом даваоцу поштанских услуга даје налог за извршење поштанског услуге плаћања у складу с Актима Савеза.

19. Финансирање тероризма - обухваћа финансирање дјела тероризма, терориста и терористичких организација.

20. Средства корисника - износи које пошиљалац предаје именованом даваоцу поштанских услуга издаваоцу у готовини или за који се износ терети рачун пошиљалаца, отворен код именованог давалаца поштанских услуга издавалаца, или који износ пошиљатељ доставља било којом другом сигурном методом електронског банкарства и ставља на располагање именованом даваоцу поштанских услуга издаватељу или било којем другом финансијском даваоцу поштанских услуга у сврху исплате примаоцу којег одреди пошиљатељ у складу с овим Споразумом и његовим Правилником.

21. COD откупна уплатница - оперативни израз који одређује поштански налог за плаћање који се даје у замјену за уручење откупне пошиљке, како је дефинисано у члану 1. овог Споразума

22. Валута издавања - валута одредишне државе или трећа валута коју признаје одредишна држава у којој је испостављен поштански налог за плаћање.

23. Именовани давалац поштанских услуга издавалац: именовани давалац поштанских услуга који отправља поштански налог за плаћање именованом даваоцу поштанских услуга исплатиоцу, у складу с Актима Савеза.

24. Именовани давалац поштанских услуга исплатитељ - именовани давалац поштанских услуга одговоран за извршење поштанског налога за плаћање у одредишној држави, у складу с Актима Савеза.

25. Рок ваљаности - период током којег се поштански налог за плаћање може извршити или отказати.

26. Тачка приступа услузи - физичко или виртуално мјесто приступа услузи на којем корисник може предати или примити поштански налог за плаћање.

27. Накнада - износ који именовани давалац поштанских услуга издаватељ дугује именованом даваоцу поштанских услуга исплатиоцу за исплату примаоцу.

28. Опозивост - могућност пошиљалаца да опозове свој поштански налог за плаћање (новчана дознака, налог за пренос) до тренутка исплате примаоцу или при истеку рока ваљаности ако плаћање није извршено.

29. Ризик друге стране - ризик од неиспуњења уговорне обавезе једне од странака уговора што ће водити у губитак или неликвидност.

30. Ризик ликвидности - ризик да учесник у систему намире или друга страна буде привремено у немогућности исплатити доспјелу обавезу у цијелости и правремено.

31. Пријављивање сумњивих трансакција - обавеза именованог давалаца поштанских услуга да, на основу националног законодавства и резолуција Савеза, обавјештењу своја надлежна државна тијела о сумњивим трансакцијама.

32. Праћење и проналажење - систем који омогућава праћење кретања поштанског налога за плаћање, његову локацију и статус.

33. Цијена - износ који пошиљалац плаћа именованом даваоцу поштанских услуга издаваоцу за поштанску услугу плаћања.

34. Сумњива трансакција - појединачан или понављани поштански платни налог или захтјев за поврат новца везан за поштански платни налог повезан с дјелом прања новца или финансирања тероризма.

35. Корисник - физичко или правно лице, пошиљалац или прималац, који користи поштанског услуге плаћања у складу с овим Споразумом.

Члан 3.

Именовање једног или више правних лица за испуњавање обавеза које произлазе из приступања овом споразуму

1. Државе чланице обавјештавају Међународно биро, у року од шест мјесеци од завршетка Конгреса, о називу и адреси државног тијела задуженог за спровођење националних прописа и надзор над провођењем пружања поштанских услуга плаћања.

2. У року од шест мјесеци од завршетка Конгреса, државе чланице такође достављају Међународном бироу назив и адресу једног или више давалаца поштанских услуга службено именованих за обављање поштанских услуга плаћања путем своје(их) мреже(а), пружањем или прихваћањем најмање једне поштанског услуге плаћања, и за испуњавање обавеза које произлазе из Аката Савеза на својим територијама.

3. У случају изостанка обавјештењу Међународном бироу од неке државе чланице у наведеном року од шест мјесеци, Међународно биро упућује поновни позив овој држави чланици.

4. Између два Конгреса, Међународно биро треба бити обавјештен што је могуће прије о свим измјенама које се тичу државних тијела и службено именованих давалаца поштанских услуга.

5. Именовани даваоци поштанских услуга су дужни пружати поштанске услуге плаћања у складу с овим Споразумом.

Члан 4.

Надлежности држава чланица

1. Државе чланице подузимају мјере потребне да се обезбједи континуитет поштанских услуга плаћања за случај неиспуњења уговорних обавеза од стране њихових именованих давалаца поштанских услуга, не доводећи у питање одговорност тих давалаца поштанских услуга према другим именованим даваоцима поштанских услуга на основу Аката Савеза.

2. У случају неиспуњења уговорне обавезе именованог давалаца поштанских услуга или више њих, држава чланица обавјештава, путем Међународног бироа, друге државе чланице које су Стране овога Споразума, о сљедећем

2.1 о обустави њених поштанских услуга плаћања, од назначеног датума до сљедеће обавјештењу,

2.2 о мјерама подузетим у циљу поновног успостављања услуга под одговорношћу могућег новог именованог давалаца поштанских услуга.

Члан 5.

Изузетно пружање услуга поштанског платног промета од стране именованих субјеката ширег поштанског сектора

1. Не доводећи у питање могућност подуговарања наведену у члану 6.4, државе чланице: и) гдје цијели спектар поштанских услуга плаћања дефинисаних у члану 1. не пружа њихов именовани давалац поштанских услуга(и); или ии) суочене са ситуацијом неизвршења из члана 4., имају могућност ангажовања, именованем давалаца поштанских услуга, актера у ширем поштанском сектору (у даљем тексту "WPSP") за учешће у међусобном повезивању и/или пружању услуга поштанског плаћања, с циљем потицања финансијске укључености и даљњег омогућавања интероперабилности међународне мреже поштанских платних услуга.

1.1. Државе чланице обезбјеђују да њихова овлашћења за пружање било којих услуга поштанског плаћања које врше WPSP захтијевају да WPSP поштују релевантне одредбе овог Уговора који се односе на услуге поштанског плаћања, те обезбјеђују да таква овлашћења захтијевају да WPSP дјелују у складу са релевантним захтјевима Савеза за споразуме о лиценцирању за рад под заједничким брэндом ПостТрансфер.

1.2. Идентификација WPSP од стране државе чланица биће у складу с параметрима дефинисаним у ставу 1. (подложно детаљним оперативним критеријима које је дефинисало релевантно тијело успостављено у оквиру Савјета за поштанску оперативу).

1.3. Међународно биро је одговоран за припрему списка држава чланица у којима WPSP могу бити именовани за рад, као и списак именованих WPSP. Међународно биро редовно ажурира овај списак и доставља га циркуларом свим државама чланицама.

2. Примјена могућности наведене у ставу 1. подлијеже националном законодавству или политици државе чланице у којој је WPSP успостављен. У том погледу, а не доводећи у питање обавезе именовања садржане у члану 3., државе чланице гарантују континуирано испуњавање својих обавеза према PPSA.

2.1. У складу с горе наведеним критеријима, сваки захтјев за лиценцирање који се односи на WPSP упућује се држави чланици у којој WPSP намјерава обављати Активности повезане с међуповезивањем или радом услуга поштанског плаћања. С тим у вези, WPSP може дјеловати у неколико држава чланица ако испуњава услове и ако је га је за то овластило државно тијело наведене државе чланице.

2.2. Свако овлашћење које држава чланица службено изда WPSP временски је ограничено и не доводи у питање могућност државе чланице да опозове тако овлашћење ако услови наведени у ставу 1. више нису испуњени.

2.3. За потребе горњег става 1.3, примјерак претходно поменутог овлашћења државе чланице за WPSP (и сва релевантна документација повезана с тим) без одлагања се доставља Међународном бироу.

3. Захтјев наведен у ставу 2. једнако ће се примјенивати на одредишну државу чланицу за прихваћање поштанских платних налога од WPSP.

4. Држава чланице обавјештава Међународно биро о својим политикама у вези с поштанским платним налозима који се шаљу и/или примају од WPSP. Такве информације обављују се на Интернет страници Савеза.

5. Ништа у овом члану неће се тумачити тако да имплицира да су WPSP у истој ситуацији као именовани даваоци поштанских услуга дотичне државе чланице према

Актима Савеза, нити намеће законску обавезу другим државама чланицама да такве WPSPe признају као овлаштене даваоце поштанских услуга у сврху овог споразума.

Члан 6.

Оперативне надлежности

1. Државе чланице обезбјеђују да су њихови именовани даваоци поштанских услуга и именовани WPSP наведену у члану 5. одговорни за извршење услуга поштанског плаћања у односу на друге даваоце поштанских услуга и кориснике.

2. Они ће бити одговорни за ризике као што су оперативни ризици, ризици ликвидности и ризици друге уговорне стране, у складу с националним законодавством.

3. У сврху провођења услуга поштанског плаћања чије је пружање повјерено именованим даваоцима поштанских услуга и именованим WPSP наведеним у ставу 1., државе чланице обезбјеђују да ти субјекти закључе билатералне или мултилатералне споразуме с другим именованим даваоцима поштанских услуга и именованим WPSP по властитом избору.

4. Не доводећи у питање претходно наведене обавезе, именовани давалац поштанских услуга може подуговарати, дјелимично, међусобно повезивање и обављање поштанских услуга плаћања дефинисаних у овом документу као услуге које му је повјерила држава чланица, с другим правним особама уговорно везанима уз тог именованог давалаца поштанских услуга и у складу с националним законодавством. У том случају именовани давалац поштанских услуга гарантује непрекидно испуњавање својих обавеза у складу с овим споразумом и у потпуности преузима одговорност за његове односе с именованим даваоцима поштанских услуга других држава чланица и Међународним бироом.

Члан 7.

Власништво над средствима поштанских услуга плаћања

1. Сваки новчани износ, предан у готовини или за који се терети рачун у сврху извршења поштанског налога за плаћање, припада пошиљаоцу до тренутка исплате примаоцу или дознаке на рачун примаоца, осим ако се ради о откупној уплатници.

2. Током периода ваљаности поштанског налога за плаћање пошиљалац може овај поштански налог за плаћање опозвати све до тренутка исплате примаоцу или дознаке на рачун примаоца, осим ако се ради о откупној уплатници.

3. Сваки новчани износ, предан у готовини или за који се терети рачун у сврху извршења откупне уплатнице, припада пошиљаоцу откупне пошиљке до тренутка издавања налога. Налог за плаћање тада постаје неопозив.

Члан 8.

Спречавање прања новца, финансирања терориста и финансијског криминала

1. Именовани даваоци поштанских услуга подузимају све потребне мјере како би испунили своје обавезе које произлазе из националног и међународног законодавства, а односе се на спречавање прања новца, финансирања тероризма и финансијског криминала.

2. Они обавјештавају надлежна тијела својих држава о сумњивим трансакцијама, у складу с националним законима и прописима

3. У Правилнику се детаљно наводе обавезе именованих давалаца поштанских услуга за идентификацију корисника, потребну провјеру и

провођење прописа против прања новца, финансирања тероризма и финансијског криминала.

Члан 9.

Повјерљивост и коришћење личних података

1. Државе чланице и њихови именовани даваоци поштанских услуга обезбјеђују тајност и безбједност личних података у складу с националним законодавством и, према потреби, у складу с међународним обавезама и Правилником.

2. Лични подаци могу се користити само у сврху за коју су прикупљени у складу с примјенивим националним законодавством и међународним обавезама.

3. Лични подаци могу бити достављени једино трећим странама које су, у складу с националним законодавством, овлаштене за приступ тим подацима.

4. Именовани даваоци поштанских услуга упознају своје кориснике о коришћењу и намјени прикупљања њихових Личних података.

5. Подаци потребни за извршење поштанског налога за плаћање су тајни.

6. За потребе статистике, као и у сврху мјерења квалитете услуга и потребе централизованог клиринга, именовани даваоци поштанских услуга су обавезни Међународном бироу Савеза доставити поштанског податке најмање једном годишње. Међународни биро чува повјерљивост свих појединачно достављених података.

Члан 10.

Технолошка неутралност

1. Размјена података неопходних за пружање услуга одређених овим споразумом уређена је начелом технолошке неутралности, што значи да пружање ових услуга не овиси о коришћењу одређене технологије.

2. Поступци за извршавање поштанских налога за плаћање, укључујући и услове за предају, књижење и отпрему налога те плаћање и поврат новца по налогу и за обраду упита, те рок за доступност средстава примаоцу могу бити различити, зависно од технологији коришћеној за пренос налога.

3. Поштанског услуге плаћања могу се пружати комбиновањем различитих технологија.

Поглавље II

Општи и принципи и квалитет услуге

Члан 11.

Општи принципи

1. Приступ мрежи и финансијска укљученост

1.1. Именовани даваоци поштанских услуга поштанског услуге плаћања пружају путем своје(их) мреже(а) и/или путем мреже било којег другог партнера с циљем осигурања доступности ових услуга у што већем броју и у погледу осигурања приступа и кориштења широког распона цјеновно приступачних поштанских услуга плаћања.

1.2. Сви корисници имају приступ финансијским поштанским услугама, без обзира на било какав уговорни или комерцијални однос с именованим даваоцима поштанских услуга.

2. Раздвајање средстава

2.1. Средства корисника морају бити одвојена. Та средства и трансакције које корисници остварују морају бити одвојена од осталих средстава и трансакција давалаца поштанских услуга, посебно од њихових властитих средстава.

2.2. Одредбе у вези с накнадама између именованих давалаца поштанских услуга су одвојене од одредби које се односе на средства корисника.

3. Валута издавања и валута исплате поштанских платних налога

3.1. Износ поштанских платних налога изражава се и плата у валути одредишне државе или у било којој другој валути коју одреди одредишна држава.

4. Непоречивост

4.1 Пренос поштанских платних налога електронским путем подлијеже принципу непоречивости, што значи да именовани давалац поштанских услуга издаваатељ не доводи у питање постојање ових налога, а именовани давалац поштанских услуга исплатитељ не пориче пријем налога, ако је порука у складу с техничким нормама које се примјењују.

4.2 Непоречивост поштанских платних налога пренесених електронским путем мора бити обезбијеђена техничким средствима, без обзира на систем који користе именовани даваоци поштанских услуга.

5. Извршење поштанских платних налога

5.1. Поштански платни налози пренесени између именованих давалаца поштанских услуга морају бити извршени у складу с одредбама овога споразума и националним законодавством.

5.2. У мрежи именованих давалаца поштанских услуга, у случају када двије државе чланице користе исту валуту, износ који пошиљатељ предаје именованом даваоцу поштанских услуга издаваатељу једнак је износу који именовани давалац поштанских услуга исплатилац исплаћује примаоцу. У супротном, износ се прерачунава, овисно о случају, код издавања и/или при исплати примјеном важећег курса.

5.3. Исплата у готовини примаоцу не овиси о томе је ли именовани давалац поштанских услуга исплатитељ примио одговарајућа средства од пошиљалаца. Исплата мора бити извршена, на основу поштивања обавеза именованог давалаца поштанских услуга издаваатеља према именованом даваоцу поштанских услуга исплатитељу које се тичу уплата аванса, редовног плаћања рачуна, пуњења повезаног рачуна или плаћања путем средишњег система клиринга и наплате.

5.4. Плаћање на рачун примаоца од стране именованог давалаца поштанских услуга који исплаћује средства условљено је пријемом одговарајућих средстава од пошиљалаца како би их именовани давалац поштанских услуга издавалац ставио на располагање именованом даваоцу поштанских услуга исплатиоцу. Тај износ може доћи с повезаног рачуна именованог давалаца поштанских услуга издавалаца или из средишњег система клиринга и наплате.

6. Одређивање цијена

6.1 Именовани давалац поштанских услуга издавалац одређује цијену поштанских услуга плаћања.

6.2 Ова се накнада може увећати за цијену сваке необавезне или додатне услуге коју затражи пошиљалац.

7. Изузеће од плаћања накнаде

7.1 Одредбе Свјетског поштанског конвенције које се односе на изузеће од плаћања поштарине на поштанске пошиљке намијењене ратним и цивилним заробљеницима у примјени су и на поштанског услуге плаћања за ову категорију примаоца.

8. Накнада именованом даваоцу поштанских услуга исплатиоцу.

8.1. Именовани давалац поштанских услуга исплатилац прима накнаду од именованог давалаца поштанских услуга издавалаца за извршење поштанских платних налога.

9. Учесталост намиривања између именованих давалаца поштанских услуга

9.1. Учесталост намиривања између именованих давалаца поштанских услуга која се тиче износа исплаћених или дозначених примаоцу у име пошиљалаца може се разликовати од учесталости која се односи на намиривање накнаде између именованих давалаца поштанских услуга. Намиривање исплаћених износа примаоцима или дозначених на њихове рачуне врши се најмање једном мјесечно.

10. Обавеза обавјештавања корисника

10.1. Корисници имају право на сљедеће информације које ће бити објављене и доступне свим пошиљацима: услови пружања поштанских услуга плаћања, цијене, накнаде, девизни курс и услови претварање валуте, услови за примјену одговорности и контакт-адресе служби за обавјештење и притужбе.

10.2. Приступ овим обавјештењима је бесплатан.

Члан 12.

Квалитет услуге

1. Именовани даваоци поштанских услуга могу одлучити о означавању поштанског услуге плаћања заједничким жигом.

2. Савјет за поштанског оперативне послове утврђује циљеве, елементе и норме за поштанског услуге плаћања прослијеђене електронским путем.

3. Именовани даваоци поштанских услуга морају примјенити минималан број елемената и норми квалитета услуге код поштанског платног налога прослијеђеног електронским путем.

Поглавље III

Принципи електронска размјене података

Члан 13.

Интероперабилност

1. Мреже

1.1 С циљем размјене података потребних за обављање поштанског услуге плаћања између свих именованих давалаца поштанских услуга као и надзора квалитете услуга, именовани даваоци поштанских услуга користе систем електронске размјене података (EDI) Савеза или било који други систем којим се обезбјеђује интероперабилност поштанских услуга плаћања у складу с овим споразумом.

Члан 14.

Осигуравање безбједности електронских размјена

1. Именовани даваоци поштанских услуга су одговорни за правилно функционисање њихове опреме.

2. Заштита електронског преноса података мора обезбиједити вјеродостојност и цјеловитост пренесених података.

3. именовани даваоци поштанских услуга обезбјеђују трансакције у складу с међународним стандардима.

Члан 15.

Праћење и проналажење

Системи које користе именовани даваоци поштанских услуга морају допуштати праћење обраде поштанског платног налога и опозив истога од стране пошиљалаца, до тренутка исплате одговарајућег износа примаоцу или

дознаке износа на рачун примаоца, или, ако је за одређени случај прикладно, до поврата новца пошиљаоцу.

Део II

Правилника која уређују поштанског услуге плаћања Поглавље I

Обрада поштанских платних налога

Члан 16.

Полагање, унос и пренос поштанских платних налога

1. Услови за полагање, унос и преноса поштанских платних налога утврђени су Правилником.

2. Рок ваљаности поштанских платних налога није могуће продуживати. Рок је утврђен Правилником.

Члан 17.

Провјера и стављање средстава на располагање

1. Након провјере идентитета примаоца у складу с националним законодавством и након провјере тачности података добивених од примаоца, именовани давалац поштанских услуга исплатитељ врши исплату у готовини. По налогу за уплату или поштанском трансферу, Исплата се врши дознаком на рачун примаоца.

2. Рокови за стављање средстава на располагање утврђују се билатералним и мултилатералним споразумима између именованих давалаца поштанских услуга.

Члан 18.

Највећи износ

Именовани даваоци поштанских услуга обавјештавају Међународни биро Свјетског поштанског савеза о највећим износима допуштеним за слање или примање у складу с њиховим националним законодавством.

Члан 19.

Поврат новца

1. Обим поврата новца

1.1 Поврат новца у оквиру поштанског услуге плаћања обухвата пуни износ поштанског платног налога у валути државе издавања. Износ новца који се враћа биће једнак износу који је корисник пошиљалац платио или за који је био терећен његов рачун. Цијена поштанског услуге плаћања додаје се износу новца који се враћа у случају грешке именованог давалаца поштанских услуга.

1.2 Није могућ поврат новца код откупне упутнице.

Поглавље II

Потражнице и одговорност

Члан 20.

Потражнице

1. Потражнице се разматрају унутар периода од шест мјесеци након онога дана који слиједи дан прихватања поштанског платног налога.

2. Именовани даваоци поштанских услуга, у складу са својим националним законодавством, имају право од корисника наплатити накнаду за потражнице по поштанским платним налозима.

Члан 21.

Одговорност именованих давалаца поштанских услуга према корисницима

1. Поступање са средствима

1.1 Осим у случају откупне упутнице, именовани давалац поштанских услуга издавалац одговоран је пошиљаоцу за износ новца који му је предан на шалтеру или за који је теретио рачун пошиљалоца све док:

1.1.1 поштански платни налог буде уредно исплаћен; или

1.1.2 средства буду дозначена на рачун примаоца; или

1.1.3 средства буду враћена пошиљаоцу у готовини или дознаком на његов рачун.

1.1. Код откупне упутнице, именовани давалац поштанских услуга пошиљатељ бит ће одговоран примаоцу за износ новца који је примио на шалтеру или терећењем рачуна пошиљалоца све док откупна упутница буде уредно исплаћена примаоцу у готовини или дозначена на рачун примаоца.

Члан 22.

Међусобне обавезе и одговорности именованих давалаца поштанских услуга

1. Сваки именовани давалац поштанских услуга одговоран је за властите погрешке.

2. Услови и обим одговорности утврђени су Правилником.

Члан 23.

Изузеће од одговорности именованих давалаца поштанских услуга

1. Именовани даваоци поштанских услуга не одговарају:

1.1 у случају кашњења у извршењу услуге;

1.2 када, због оштећења података у вези с поштанском услугом плаћања, узрокованог вишом силом, није могуће утврдити извршење поштанског платног налога, осим ако се доказ њихове одговорности може извести на други начин;

1.3 када је штета узрокована погрешком или немаром пошиљалоца, посебно у вези с његовом обавезом пружања тачних података који иду у прилог његовом поштанском платном налогу, укључујући законитост поријекла новца који се шаље као и сврху поштанског платног налога;

1.4 у случају пљенидбе преданог новца;

1.5 када се ради о новцу ратних или цивилних заробљеника;

1.6 када корисник није поднио потражницу у року утврђеном овим споразумом;

1.7 када је протекао рок за потраживање по финансијским поштанским услугама у држави издавања.

Члан 24.

Резерве у вези одговорности

Одредбе везане уз одговорност прописане у члановима 20. до 22. не могу бити предметом резерви, осим у случају билатералног споразума.

Поглавље III Финансијски односи

Члан 25.

Обрачунска и финансијска правилника

1. Обрачунска правилника

1.1 именовани даваоци поштанских услуга поступају у складу с правилима обрачуна утврђенима Правилником.

2. Припрема мјесечних и Општег рачуна

2.1 именовани давалац поштанских услуга исплатитељ припрема и испоставља мјесечни рачун за сваког именованог давалаца поштанских услуга издаваатеља приказујући износе плаћене за поштанског платне налоге. Мјесечни рачуни су укључени, у истим размацима, у коначни обрачун који садржи предујмове и који служи за коначно поравнање.

3. Предујам

3.1 У случају неравнотеже у размјенама између именованих давалаца поштанских услуга, именовани давалац поштанских услуга издавалац уплаћује предујам именованом даваоцу поштанских услуга исплатитељу најмање једном мјесечно, на почетку обрачунског периода.

У случају повећане учесталости обрачуна, када је период обрачуна смањено на трајање до једне седмице, даваоци поштанских услуга се могу договорити о изостављању предујма.

4. Јединствени рачун

4.1 У принципу, сваки именовани давалац поштанских услуга има један обједињени рачун за средства корисника. Та се средства користе искључиво за изравнање поштанских платних налога исплаћених примаоцима или за поврат новца пошљацима за неизвршене поштанског платне налоге.

4.2 Када именовани давалац поштанских услуга издавалац уплаћује предујмове, они се дозначају на обједињени рачун намијењен за именованог давалаца поштанских услуга исплатиоца. Ти предујмови служе искључиво за исплате примаоцима.

5. Сигурносни полож

5.1 Уплата сигурносног полога може се захтијевати у складу с условима предвиђеним Правилником.

Члан 26.

Поравњање и клиринг

1. Централизовано поравњање

1.1 Поравњање између именованих давалаца поштанских услуга може проћи кроз средишњу клириншку кућу, на начин утврђен у Правилнику те се обавља с обједињених рачуна именованих давалаца поштанских услуга.

2. Билатерално поравњање

2.1 Обрачун на основу стања општег рачуна

2.1.1 Уопштено, именовани даваоци поштанских услуга који нису чланови централизованог клириншког система поравњавају своје рачуне на основу салда цјелокупног рачуна.

2.2 Повезани рачун

2.2.1 Када именовани даваоци поштанских услуга имају жиро-институцију, могу си сваки отворити повезани рачун с којег намирају узајамна дуговања и потраживања која се односе на поштанског услуге плаћања.

2.2.2 Када именовани давалац поштанских услуга исплатитељ нема жиро-институцију, повезани рачун може бити отворен код друге финансијске институције.

2.3 Валута намиривања

2.3.1 Намиривање се врши у валути државе одредишта или у трећој валути коју договоре именовани даваоци поштанских услуга.

Дно III

Прелазне и завршне одредбе

Члан 27.

Стављање резерви на Конгресу

1. Свака резерва која није спојива с циљем и сврхом Савеза није допуштена.

2. Као опште правило, државе чланице које не дијеле своје ставове с другим државама чланицама требају се у највећој могућој мјери потрудити, да ускладе своја мишљења с мишљењем већине. Резерве се стављају само у случају безусловне нужности и морају бити ваљано оправдане.

3. Свака резерва на чланове овога споразума подноси се Конгресу у облику приједлога писаног на једном од

радних језика Међународног бироа у складу с мјеродавним одредбама Пословника Конгреса.

4. Како би ступио на снагу, сваки приједлог у вези с резервама мора одобрити већина која је потребна за измјену и допуну члана на који се резерва односи.

5. У принципу, резерве се прихватају на основу узајамности између државе чланице која је ставила резерву и других држава чланица.

6. Резерве на овај споразум су уграђене у његов Завршни протокол на основу приједлога које је одобрио Конгрес.

Члан 28.

Завршне одредбе

1. У свим случајевима који нису изричито уређени овим споразумом гдје год је то могуће аналогijом се примјењују одредбе Конвенције.

2. Члан 5. Устава се не примјењује на овај споразум.

3. Услови за прихватање приједлога који се односе на овај споразум и његов Правилник:

3.1 Како би постали извршни, приједлози поднесени Конгресу, а односе се на овај споразум, морају бити одобрени већином гласова држава чланица које су присутне и гласају, и имају право гласа, те које су потписнице овога споразума.

3.2 Како би постали извршни, приједлози који се односе на Правилник овога споразума морају бити одобрени од већине чланица Савјета за поштанског оперативне послове које су присутне на гласању и гласају, а које имају право гласа те које су потписнице овога Споразума или су му приступиле.

3.3 Како би постали извршни, приједлози поднесени између два Конгреса, који се односе на овај споразум, морају имати:

3.3.1 двије трећине гласова, од којих је најмање половина држава чланица које су стране споразума и које имају право гласа, учествовала у гласању, ако се ради о додавању нових одредби;

3.3.2 већину гласова, при чему је најмање половина држава чланица које су Стране споразума и које имају право гласа, учествовала у гласању, ако се ради о измјенама и допунама одредаба овога споразума;

3.3.3 већину гласова ако се ради о тумачењу одредаба овога споразума.

3.4 Без обзира на одредбе у тачки 3.3.1, свака држава чланица чије национално законодавство још није усклађено с предложеним додатком, има могућност упутити писану изјаву генералном директору Међународног бироа којом ће указати да није у могућности прихватити тај додаток, у року од деведесет дана рачунајући од дана обавјештавања о истом.

Члан 29.

Ступање на снагу и трајање Споразума о финансијским поштанским услугама

Овај споразум ступа на снагу 1. јула 2022. и остаје на снази на неодређено.

У потврду тога опуномоћеници влада држава уговорница потписали су овај споразум у једном оригиналу који се похрањује код генералног директора Међународног бироа. Међународни биро Свјетског поштанског савеза свакој странци доставља по једну његову копију.

Састављено у Абицану, 26. августа 2021. године

Члан 3.

Ова одлука биће објављена у "Службеном гласнику БиХ - Међународни уговори" на српском, босанском и хрватском језику и ступа на снагу даном објављивања.

Број 01-50-1-3266-14/24
12. децембра 2024. године
Сарајево

Председавајућа
Жељка Цвијановић

Na osnovu člana V 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine i saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PSBiH broj 01,02-21-1-576-1/24 od 10. oktobra 2024. godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je, na 20. redovnoj sjednici, održanoj 12. decembra 2024. godine, donijelo

ODLUKU

O RATIFIKACIJI AKATA SVJETSKE POŠTANSKE UNIJE (UNIVERSAL POSTAL UNION-UPU) USVOJENI NA 27. REDOVNOM KONGRESU SVJETSKE POŠTANSKE UNIJE, ODRŽANOM 2021. GODINE U ABIDŽANU, OBALA BJELOKOSTI

Члан 1.

Ratifikuju se Akti Svjetske poštanske unije (Universal Postal Union-UPU) usvojeni na 27. redovnom kongresu Svjetske poštanske unije, održanom 2021.godine u Abidžanu, Obala Bjelokosti.

Члан 2.

Tekst Akata u prijevodu glasi:
UNIVERSAL POSTAL UNION - UPU
SVJETSKA POŠTANSKA UNIJA

**Odluke Kongresa u Abidžanu 2021. godine
Konačni tekstovi Akata potpisanih u Abidžanu; konačni
tekstovi odluka osim onih kojim se mijenjaju Akti i konačni
tekstovi prečišćenih verzija ovih Akata**

Bern 2022.

Svjetska poštanska unija

Ovo izdanje se citira pod sljedećom referencom:

Odluke Kongresa u Abidžanu 2021. godine

Napomena o štampanju tekstova usvojenih na Kongresu u Abidžanu 2021. reproduciranih u ovom izdanju.

Podebljana slova koja se pojavljuju u tekstovima Ustava i Jedanaestog dodatnog protokola uz Ustav, Općeg pravilnika i Trećeg dodatnog protokola uz Ustav, te Poslovnika o radu Kongresa označavaju amandmane usvojene na Kongresu u Abidžanu 2021.

Izjave date prilikom potpisivanja Akata i prečišćene verzije navedenih Akata navode se u ovom izdanju u informativne svrhe; treba napomenuti da ti tekstovi, strogo govoreći, ne čine dio Akata usvojenih na Kongresu u Abidžanu 2021. godine.

Jedanaesti dodatni Protokol uz Ustav Svjetske poštanske unije

Sadržaj¹

Члан

I. (izmijenjena preambula)

II. (član 1 izmijenjen) Djelokrug i ciljevi Unije

III. (član 1bis izmijenjen) Definicije

IV. (član 4 izmijenjen) Posebni odnosi

V. (član 8 izmijenjen) Uže unije. Posebni sporazumi

VI. (član 9 izmijenjen) Odnos s Ujedinjenim narodima

VII. (član 11 izmijenjen) Pridruživanje ili pristupanje Uniji.

Postupak

VIII. (član 12 izmijenjen) Istupanje iz Unije. Postupak

IX. (član 21 izmijenjen) Troškovi Unije. Doprinosi država članica

X. (član 22 izmijenjen) Akti Unije

XI. (član 25 izmijenjen) Potpisivanje, autentifikacija, ratifikacija, prihvatanje, odobravanje i pristupanje Aktima Unije

XII. (član 26 izmijenjen) Obavijest o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju i pristupanju Aktima Unije

XIII. (član 27 izbrisan) Pristupanje sporazumima

XIV. (član 28 izmijenjen) Otkazivanje Sporazuma Unije

XV. (član 29 izmijenjen) Podnošenje prijedloga

XVI. (član 30 izmijenjen) Izmjene i dopune Ustava

XVII. (član 31 izmijenjen) Izmjene Općeg pravilnika, Konvencije i Sporazuma Unije

XVIII. Stupanje na snagu i trajanje dodatnog protokola uz Ustav Svjetske poštanske unije

Jedanaesti dodatni Protokol uz Ustav Svjetske poštanske unije²

Opunomoćenci vlada država članica Svjetske poštanske unije na sastanku Kongresa u Abidžanu, u skladu s članom 30.2. Ustava Svjetske poštanske unije zaključenog u Beču 10. jula, 1964. godine, usvojili su sljedeće izmjene i dopune Ustava, koje podliježu ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju.

Члан I

(Izmijenjena i dopunjena Preambula)

S ciljem razvoja komunikacije između naroda efikasnim pružanjem poštanskih usluga kao i davanja doprinosa postizanju plemenitih ciljeva međunarodne saradnje na kulturnom, socijalnom i ekonomskom polju, opunomoćenci vlada ugovornih zemlja usvojili su, uz uvjet ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja, ovaj Ustav.

Misija Svjetske poštanske unije (u daljem tekstu "Unija") je poticanje stalnog razvoja učinkovitih i dostupnih univerzalnih poštanskih usluga kao i njihove kvalitete u cilju omogućavanja komunikacije među stanovnicima svijeta i to:

¹ U skladu s članom 24.2 Poslovnika o radu Kongresa, Međunarodni ured ponovo numerise odredbe sadržane u prečišćenim verzijama Akata Unije na koje se poziva u ovom dokumentu, s ciljem ispravnog prikazivanja redosljeda ovih odredbi u gore navedenim aktima.

² U skladu s dokumentom 39 Kongresa u Abidžanu u englesku verziju Ustava unesene su različite izmjene kako bi se uveo rodno neutralni jezik. Budući da ove uredničke izmjene ne utiču na službeni tekst na francuskom jeziku, one nisu označene kao izmjene u ovom izdanju.

- garancijom slobodnog protoka poštanskih pošiljki na jedinstvenom poštanskom teritoriju koje se sastoji od međusobno povezanih mreža;

- poticanjem usvajanja zajedničkih provednih standarda i korištenjem tehnologije;

- osiguranjem saradnje i interakcije među ključnim akterima;

- unaprjeđenjem uspješne tehničke saradnje;

- osiguranjem zadovoljavanja potreba korisnika usluga koje se stalno mijenjaju.

Član II

(Izmijenjeni i dopunjeni Član 1)

Djelokrug i ciljevi Unije

1. Države koje usvajaju ovaj Ustav čine jedinstveno poštansko područje za međusobnu razmjenu poštanskih pošiljki u okviru međuvladine organizacije pod nazivom Svjetska poštanska unija. Sloboda tranzita je zagarantovana na čitavom području Unije pod uvjetima navedenim u Aktima Unije i svim njihovim protokolima (u daljem tekstu kolektivno nazvani "Akti Unije").

2. Cilj Unije je osiguravanje organizacije i poboljšanje poštanskih usluga kao i unaprjeđenje razvoja međunarodne saradnje u ovoj domeni.

3. Unija učestvuje, u okvirima svojih mogućnosti, u tehničkoj poštanskoj pomoći, kada to zatraže njene države članice.

Član III

(izmijenjeni i dopunjeni član 1bis)

Definicije

1. Za potrebe akata Unije, sljedeći pojmovi imaju značenja koja se navode u nastavku:

1.1. Poštanska usluga: sve međunarodne poštanske usluge čiji opseg su odredili i uredili Akti Unije. Glavne obaveze pri obavljanju poštanskih usluga čini ispunjavanje određenih društvenih i ekonomskih ciljeva država članica osiguranjem prijema, obrade, prijenosa i uručivanja poštanskih pošiljaka.

1.2. Država članica: država koja ispunjava uvjete iz člana 2. Ustava.

1.3. Jedinstveno poštansko područje (isto poštansko područje): obaveza ugovornih strana Akata Svjetske poštanske unije je osigurati, u skladu s načelom uzajamnosti, razmjenu poštanskih pošiljki, uključujući slobodu tranzita te postupati s pošiljkama u tranzitu iz drugih država kao s vlastitim pošiljkama, bez razlike, pod uvjetima navedenim u Aktima Unije.

1.4. Sloboda tranzita: obaveza posredujuće države članice da osigura prijevoz poštanskih pošiljki koje su joj prosljeđene u tranzitu za drugu državu članicu, postupajući prema tim pošiljkama na sličan način kao prema domaćim pošiljkama pod uvjetima navedenim u Aktima Unije.

1.5. (Izbrisan)

1.6. (Izbrisan)

1.6bis Poštanska pošiljka: generički izraz koji se odnosi na sve što šalje imenovani davatelj poštanskih usluga države članice (pismo nosna pošiljka, paketska pošiljka, novčane doznake itd.), kako je opisano u Svjetskoj poštanskoj konvenciji (u daljnjem tekstu "Konvencija"), Sporazumima Unije (kako je navedeno u članu 22. Ustava) i njihovih odgovarajućih pravilnika.

1.7. Imenovani davatelj poštanskih usluga: svaki vladin ili nevladin subjekt kojeg država članica službeno imenuje za obavljanje poštanskih usluga i ispunjavanje povezanih obaveza koje proizlaze iz Akata Unije na svom području.

1.8. Rezerva: klauzula o izuzeću kojom država članica želi izuzeti ili preinačiti pravni učinak određene odredbe nekog akta, osim Ustava i Općih pravilnika, u njenoj primjeni na tu državu članicu. Svaka rezerva mora biti u skladu s ciljem i svrhom Unije kako je utvrđeno u preambuli i članu 1. Ustava. Mora biti valjano obrazložena i dobiti odobrenje većine potrebne za odobrenje Akta o kojem je riječ, te unesena u završni protokol uz taj Akt.

Član IV

(čl. 4. izmijenjen)

Posebni odnosi

1. Zemlje članice čiji imenovani davatelji pružaju poštanske usluge u ime teritorija koji nisu uključeni u Uniju, obavezne su djelovati kao posrednici za druge zemlje članice. Odredbe Konvencije i njezinih Pravilnika primjenjivat će se na takve posebne odnose.

Član V

(izmijenjeni i dopunjeni član 8.)

Uže Unije. Posebni sporazumi

1. Države članice, ili njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga, ako to dopušta zakonodavstvo tih država članica, mogu osnivati uže unije i sklapati posebne sporazume koji se odnose na poštanske usluge, uvijek pod uvjetom da ne uvode odredbe koje su za javnost nepovoljnije od onih donesenih Aktima Unije čije su dotične države članice stranke.

2. Uže unije mogu slati posmatrače na kongrese, Upravno vijeće, Vijeće za poštanske operativne poslove, kao i na druge konferencije i sastanke u organizaciji Unije.

3. Unija može slati posmatrače na kongrese, konferencije i sastanke užih unija.

Član VI

(izmijenjeni i dopunjeni član 9.)

Odnosi s Ujedinjenim narodima

1. Odnosi između Unije i Ujedinjenih naroda uređeni su sporazumima čiji su tekstovi priloženi ovom Ustavu.

Član VII

(izmijenjeni i dopunjeni član 11.)

Pristupanje ili primanje u Uniju. Postupak

1. Svaka članica Ujedinjenih naroda može pristupiti Uniji.

2. Svaka suverena država koja nije članica Ujedinjenih naroda može podnijeti zahtjev za prijem kao države članice Unije.

3. Pristupanje ili podnošenje zahtjeva za prijem u članstvo Unije mora uključivati službenu izjavu o pristupanju Ustavu i obavezujućim Aktima Unije. Vlada dotične države izjavu podnosi generalnom direktoru Međunarodnog ureda, koji o pristupu obavještava države članice ili se konsultuje sa državama članicama o zahtjevu za prijem, ovisno o slučaju.

4. Država koja nije članica Ujedinjenih naroda smatra se primljenom u članstvo Unije ako njezin zahtjev odobre najmanje dvije trećine država članica Unije. Države članice čije odgovore Međunarodni ured nije dobio u roku od četiri mjeseca od datuma održanih konsultacija smatraju se suzdržanim. Prethodno navedene odgovore, koji se Međunarodnom uredu dostavljaju fizičkim ili sigurnim elektronskim putem, potpisuje propisno imenovani predstavnik državnog tijela dotične države članice. Za potrebe ovog stava, "sigurna elektronska sredstva" odnose se na bilo koja elektronska sredstva koja se koriste za obradu, pohranu i prijenos podataka koja osiguravaju cjelovitost, integritet i povjerljivost takvih podataka tokom dostavljanja gore navedenih odgovora od strane države članica.

5. Direktor Međunarodnog ureda obavještava vlade država članica o pristupanju ili prijemu u Uniju. Ono stupa na snagu od datuma takve obavijesti.

Član VIII

(izmijenjeni i dopunjeni član 12.)

Istupanje iz Unije. Postupak.

1. Svaka država članica može istupiti iz Unije pisanom obavijesti o otkazivanju Ustava, koju vlada države u pitanju dostavlja Generalnom direktoru Međunarodnog ureda, koji zatim takvu obavijest prosljeđuje vladama država članica.

2. Istupanje iz Unije stupa na snagu godinu dana nakon što Generalni direktor Međunarodnog ureda primi obavijesti iz stava 1. o otkazivanju Ustava.

Član IX

(izmijenjeni i dopunjeni član 21.)

Troškovi Unije. Doprinosi država članica.

1. Svaki Kongres utvrđuje najviši iznos:

1.1. godišnjih troškova Unije;

1.2. troškova u vezi s organizacijom sljedećeg Kongresa;

2. Najviši iznos troškova navedenih u stavu 1. može se prekoračiti, ako to zahtijevaju okolnosti, pod uvjetom da se poštuju odgovarajuće odredbe Općeg pravilnika.

3. Troškovi Unije, uključujući prema potrebi troškove predviđene u stavu 2, zajednički snose države članice Unije. U tu svrhu svaka država članica bira razred doprinosa u koji se želi svrstati, u skladu s relevantnim odredbama Općeg pravilnika.

4. U slučaju pristupanja ili primanja u članstvo Unije prema članu 11, država bira razred doprinosa u koji želi da je razvrstana u svrhu raspodjele troškova Unije, jednako u skladu s relevantnim odredbama Općeg pravilnika.

Član X

(izmijenjeni i dopunjeni član 22.)

Akti Unije

1. Ustav je temeljni Akt Unije. On sadrži izvorna pravilnika Unije i ne podliježe rezervama.

2. Opći pravilnik sadrži odredbe koje osiguravaju primjenu Ustava i rad Unije. Pravilnik je obavezujući za sve države članice i ne podliježu rezervama.

3. Konvencija i njene odredbe predstavljaju pravilnika koja se primjenjuju u poštanskom saobraćaju. Ovi Akti obavezujući su za sve države članice. Države članice osiguravaju da njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga izvršavaju obaveze koje proistječu iz Konvencije i njenih odredbi.

4. Sporazumi Unije i njihove odredbe podjednako definiraju i reguliraju usluge, osim onih definiranih i reguliranih Konvencijom i njenim odredbama, između država članica koje su njihove stranke potpisnice. Oni su obavezujući samo za te države. Države članice potpisnice osiguravaju da njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga izvršavaju obaveze koje proistječu iz Sporazuma Unije i njihovih pravilnika.

5. Detaljna pravilnika koja sadrže odredbe neophodne za primjenu Konvencije i sporazuma Unije, donosi Vijeće za poštanske operativne poslove uzimajući u obzir odluke Kongresa.

6. Završni protokoli priloženi Aktima Unije, navedeni u stavovima 3, 4 i 5., sadrže rezerve na ove akte.

Član XI

(Izmijenjeni i dopunjeni član 25.)

Potpisivanje, autentifikacija, ratifikacija, prihvatanje, odobravanje i pristupanje Aktima Unije

1. Akte Unije koji proizlaze iz Kongresa potpisuju opunomoćenici država članica.

2. Pravilnika ovjeravaju predsjednik i Generalni sekretar Vijeća za poštanske operativne poslove.

3. Akte Unije ratifikuju, prihvataju ili odobravaju države članice potpisnice što je prije moguće, u skladu s njihovim ustavnim pravilnika.

4. (izbrisan)

5. Kada država članice ne ratifikuje, prihvati ili odobri Akte Unije, koje je potpisala, ti Akti i dalje se primjenjuju na ostale države članice koje su ih ratifikovale, prihvatile ili odobrile.

6. Države članice mogu u bilo kojem trenutku pristupiti Aktima Unije koje nisu potpisale, u skladu s odgovarajućim postupcima navedenim u Poslovniku o radu Kongresa.

7. Obavijest o pristupanju država članica Aktima Unije vrši se u skladu s članom 26.

Član XII

(Izmijenjeni i dopunjeni član 26.)

Obavijest o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju i pristupanju Aktima Unije

1. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja, odobravanja i pristupanja Aktima Unije pohranjuju se što je prije moguće kod Generalnog direktora Međunarodnog ureda, koji o tome obavještava vlade država članica.

Član XIII

(Član 27 izbrisan)

Pristupanje sporazumima

(izbrisan)

Član XIV

(Izmijenjeni i dopunjeni član 28.)

Otkazivanje Sporazuma Unije

1. Svaka država članica može prestati biti strankom jednog ili više Sporazuma Unije, u skladu s odgovarajućim uvjetima navedenim u članu 12.

Član XV

(Izmijenjeni i dopunjeni član 29.)

1. Država članica ima pravo podnijeti prijedloge koji se odnose na Akte Unije čija je stranka, bilo na Kongresu ili između dva Kongresa.

2. Međutim, prijedlozi koji se odnose na Ustav i na Opći pravilnik mogu se podnijeti samo na Kongresu.

3. Nadalje, prijedlozi koji se tiču Pravilnika podnose se Vijeću za poštanske operativne poslove posredstvom Međunarodnog ureda.

Član XVI

(Izmijenjeni i dopunjeni član 30.)

Izmjene i dopune Ustava

1. Najmanje dvije trećine država članica Unije s pravom glasa moraju odobriti prijedloge podnesene Kongresu, a koji se odnose na ovaj Ustav, kako bi bili usvojeni.

2. Izmjene i dopune Ustava koje Kongres usvoji su predmet Dodatnog protokola i stupaju na snagu na dan naveden u protokolu prema odluci tog istog Kongresa. Ne dovodeći u pitanje obavezujući karakter Ustava kako je predviđeno u članu 22.1., države članice ratifikuju, prihvataju, odobravaju ili pristupaju navedenim izmjenama i dopunama što je prije moguće. Sa instrumentima ratifikacije, prihvatanja, odobravanja i pristupanja postupa se u skladu s članom 26.

Član XVII

(Izmijenjeni i dopunjeni član 31.)

Izmjena i dopuna Konvencije, Općeg pravilnika i Sporazuma Unije

1. Konvencija, Opći pravilnik i Sporazumi Unije utvrđuju uvjete koji se moraju ispuniti za odobravanja prijedloga koji se na njih odnose.

2. Izmjene i dopune Općeg pravilnika, Konvencije i sporazuma Unije predmet su dodatnog protokola i stupaju na snagu na datum koji odredi Kongres. Ne dovodeći u pitanje obavezujući karakter gore navedenih Akata Unije, kako je predviđeno u članu 22, države članice, što je prije moguće, ratifikuju, prihvataju, odobravaju ili pristupaju izmjenama i dopunama. Sa instrumentima ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja postupa se u skladu s postupkom utvrđenim u članu 26. Ova se odredba također primjenjuje, mutatis mutandis, na sve izmjene i dopune Konvencije i sporazuma Unije usvojene između kongresa.

Član XVIII

Stupanje na snagu i trajanje Dodatnog protokola Ustavu Svjetske poštanske unije.

Ovaj Dodatni protokol stupi na snagu 01. jula, 2022 i ostaje na snazi neodređeno vrijeme.

U potvrdu navedenog, opunomoćenci vlada država članica sastavili su ovaj Dodatni protokol koji ima istu snagu i istu valjanost kao da su njegove odredbe unijete u tekst Ustava i potpisali ga u jednom originalu koji će ostati pohranjen kod generalnog direktora Međunarodnog ureda. Međunarodni ured Svjetske poštanske unije svakoj će državi članici dostaviti kopiju Dodatnog protokola.

Sastavljeno u Abidžanu, 26. augusta, 2021. godine

Treći Dodatni protokol uz Opći pravilnik Svjetske poštanske unije

Sadržaj¹

Član

I. (član 106 izmjenjen) Sastav i funkcioniranje Upravnog vijeća

II. (član 107 izmjenjen) Funkcije Upravnog vijeća

III. (član 108 izmjenjen) Organiziranje sjednica Upravnog vijeća

IV. (član 110 izmjenjen) Povrat putnih troškova

V. (član 112 izmjenjen) Sastav i funkcioniranje Vijeća za poštanske operativne poslove

VI. (član 113 izmjenjen) Funkcije Vijeća za poštanske operativne poslove

VII. (član 114 izmjenjen) Organiziranje sjednica Vijeća za poštanske operativne poslove

VIII. (član 116 izmjenjen) Povrat putnih troškova

IX. (član 119 izmjenjen) Sastav Konsultativnog odbora

X. (član 120 izmjenjen) Članstvo u Konsultativnom odboru

XI. (član 121 izmjenjen) Funkcije Konsultativnog odbora

XII. (član 124 izmjenjen) Posmatrači Konsultativnog odbora

XIII. (član 127 izmjenjen) Dužnosti generalnog direktora

XIV. (član 132 izmjenjen) Informacije. Mišljenja. Zahtjevi za pojašnjenja i izmjene i dopune Akata. Upiti. Uloga u podmirivanju računa

XV. (član. 138 izmjenjen) Postupak podnošenja prijedloga Kongresu

XVI. (član 138bis izmjenjen) Postupak za izmjene prijedloga dostavljenih u skladu s članom 138.

XVII. (član 140 izmjenjen) Razmatranje prijedloga za izmjenu Konvencije ili Sporazuma između dva kongresa

XVIII. (član 141 izmjenjen) Postupak za podnošenje prijedloga Vijeću poštanske operativne poslove u vezi s pripremom novih Pravilnika u svjetlu odluka koje donosi Kongres.

XIX. (član 144 izmjenjen) Stupanje na snagu pravilnika i drugih odluka usvojenih između dva Kongresa

XX. (član 145 izmjenjen) Utvrđivanje troškova Unije

XXI. (član 146 izmjenjen) Uređivanje doprinosa država članica

XXII. (član 150 izmjenjen) Razredi doprinosa

XXIII. (član 153 izmjenjen) Postupak arbitraže

XXIV. (član 155 izmjenjen) Jezici koji se koriste u dokumentima, raspravama i službenoj prepisci

XXV. (član 158 izmjenjen) Stupanje na snagu i trajanje Općeg pravilnika

XXVI. Stupanje na snagu i trajanje Dodatnog protokola Općeg pravilnika Svjetske poštanske unije

Treći Dodatni protokol uz Opći pravilnik Svjetske poštanske unije²

Opunomoćenci vlada država članica Svjetske poštanske unije na sastanku Kongresa u Abidžanu, u skladu s članom 22.2. Ustava Svjetske poštanske unije zaključenog u Beču 10. jula, 1964. godine, su zajedničkom saglasnošću i u skladu s članom 25.4 Ustava usvojili sljedeće izmjene i dopune Općeg pravilnika.

Član I

(Izmjene i dopune člana 106.)

Sastav i funkcioniranje Upravnog vijeća

1. Upravno vijeće se sastoji od četrdeset i jedne članice, koje izvršavaju svoju funkciju u periodu između dva uzastopna kongresa.

2. Uloga predsjedavajućeg proizlazi iz prava države domaćina Kongresa. Kada se država članica odrekne tog prava, postaje de jure član, i kao rezultat toga, geografska grupa kojoj pripada ima na raspolaganju dodatno mjesto i na to se ne primjenjuju restriktivne odredbe iz stava 3. U tom slučaju, Upravno vijeće za predsjedavajućeg bira predstavnika jedne od država članica koje su iz iste geografske grupe države domaćina.

3. Četrdeset ostalih članica Upravnog vijeća bira kongres na osnovi jednakomjerne geografske zastupljenosti. Najmanje se pola članstva ponovno bira na svakom kongresu; niti jedna država članica ne može biti izabrana na tri uzastopna kongresa. Ne dovodeći u pitanje naprijed navedeno, jedno mjesto u geografskoj grupi kojoj pripadaju zemlje članice definirane kao pacifičke otočke zemlje i teritoriji (prema relevantnom spisku koji su uspostavili Ujedinjeni narodi) rezervirano je za te zemlje članice.

4. Svaki član Upravnog vijeća imenuje svog predstavnika. Članovi Upravnog vijeća aktivno će učestvovati u njegovom radu.

5. Rad člana Upravnog vijeća se ne plaća. Operativne troškove Vijeća plaća Unija.

6. Upravno vijeće definira, formalizira i/ili uspostavlja stalne i radne grupe ili druga tijela koja se uspostavljaju unutar njegove strukture, uz obavezu poštivanja strategije Unije i poslovnog plana koje je usvojio Kongres.

Član II

(Izmjene i dopune člana 107.)

Funkcije Upravnog vijeća

Upravno vijeće ima sljedeće funkcije:

1.1 Nadgleda sve aktivnosti Unije između dva kongresa, osiguravajući poštivanje odluka Kongresa; proučava pitanja u vezi s politikama vlada o poštanskim pitanjima, te uzima u obzir razvoj međunarodne regulative u vezi s trgovinom uslugama i tržišnim natjecanjem.

¹ U skladu s članom 24.2 Poslovnika o radu Kongresa, Međunarodni ured ponovo numeričke odredbe sadržane u prečišćenim verzijama Akata Unije na koje se poziva u ovom dokumentu, s ciljem ispravnog prikazivanja redosljeda ovih odredbi u gore navedenim aktima.

² U skladu s dokumentom 39 Kongresa u Abidžanu u englesku verziju Općeg pravilnika su unesene različite izmjene kako bi se uveo rodno neutralni jezik. Budući da ove uredničke izmjene ne utječu na službeni tekst na francuskom jeziku, one nisu označene kao izmjene u ovom izdanju.

1.2 Unaprjeđuje, koordinira i nadzire sve oblika poštanske tehničke pomoći u okviru međunarodne tehničke saradnje;

1.3 Razmatra nacrt četverogodišnjeg poslovnog plana Unije kojeg je odobrio Kongres i finalizira ga usklađivanjem aktivnosti navedenih u nacrtu plana za četverogodišnji period sa stvarno dostupnim resursima. Plan bi također, ako je primjereno, trebao biti u skladu s rezultatima procesa određivanja prioriteta koji provodi Kongres. Konačna verzija četverogodišnjeg poslovnog plana Unije, dovršena i odobrena od strane Upravnog vijeće, tada predstavlja osnov za pripremu godišnjeg programa i budžeta, kao i za godišnje operative planove koje će izraditi i provesti Upravno vijeće i Vijeće poštanske operative poslove.

1.4 Razmatra i odobrava godišnji program i budžet i račun Unije, uzimajući u obzir konačnu verziju poslovnog plana Unije, kako je opisano u članu 107.3.1.

1.5 Odobrava prekoračenje gornje granice rashoda/troškova, ako to okolnosti zahtijevaju, u skladu s članom 145.3 do 5.

1.6 Odobrava izbor nižeg razreda doprinosa, ako je to traženo, u skladu s uvjetima utvrđenim u članu 150.6;

1.7 Odobrava promjene geografske grupe, ako je to zatražila država članica, uzimajući u obzir stajališta država koje su članice određene geografske grupe.

1.8 Uspostavlja ili ukida radna mjesta u Međunarodnom uredu koja se finansiraju iz redovnog budžeta, uzimajući u obzir ograničenja postavljena u vezi s utvrđenom gornjom granicom rashoda.

1.9 Odlučuje o uspostavljanju kontakta s državama članicama radi provođenja svojih funkcija.

1.10 Nakon savjetovanja s Vijećem za poštanske operative poslove odlučuje o odnosima koji se uspostavljaju s organizacijama koje nisu posmatrači u smislu članova 105.1 i 105.2.1.

1.11 Razmatra izvještaje Međunarodnog ureda o odnosima SPU-a s drugim međunarodnim tijelima i donosi odluke koje smatra prikladnima o održavanju takvih odnosa i radnjama koje treba poduzeti u vezi s njima.

1.12 Poslije savjetovanja s Vijećem za poštanske operative poslove i generalnim sekretarom, pravovremeno određuje specijalizirane agencije Ujedinjenih naroda, međunarodne organizacije, udruženja, preduzeća i kvalificirane osobe koji će biti pozvani kao ad hoc posmatrači na određene sastanke Kongresa i njegovih odbora, kada je to u interesu Unije ili rada Kongresa, i nalaže Generalnom direktoru Međunarodnog ureda da dostavi potrebne pozive.

1.13 Određuje državu članicu domaćina narednog Kongresa u slučaju navedenom u članu 101.3.

1.14 Pravovremeno utvrđuje, nakon savjetovanja s Vijećem za poštanske operative poslove, broj Odbora potrebnih za izvršavanje zadataka Kongresa i određuje njihove funkcije.

1.15 Nakon savjetovanja s Vijećem za poštanske operative poslove i uz odobrenje Kongresa određuje države članice koje su spremne:

1.15.1 preuzeti mjesta zamjenika predsjedavajućeg Kongresa i predsjedavajućeg i zamjenika predsjedavajućeg odbora, uzimajući u obzir, koliko je to moguće, jednakomjernu geografsku zastupljenost država članica; i

1.15.2 biti u užim odborima Kongresa.

1.16 Određuje svoje članove koji će biti članovi Konsultativnog odbora.

1.17 Razmatra i odobrava, u okviru svojih nadležnosti, sve aktivnosti neophodne za očuvanje i poboljšanje kvalitete međunarodnih poštanskih usluga i njihove modernizacije.

1.18 Proučava, na zahtjev Kongresa, Vijeća za poštanske operative poslove ili država članica, administrativne, zakonodavne i pravne probleme u vezi s Unijom ili međunarodnim poštanskim uslugama; na Upravnom vijeću je da odluči da li je, u gore navedenim područjima, svrsishodno provoditi studije koje zatraže države članice između dva kongresa.

1.19 Formuliše prijedloge koji se dostavljaju na odobranje bilo Kongresu ili državama članicama u skladu s članom 140.

1.20 Dostavlja teme za studije na pregled Vijeću za poštanske operative poslove u skladu s članom 113.1.6.

1.21 Pregledava i odobrava u konsultacijama s Vijećem za poštanske operative poslove nacrt Strategije koja se predstavlja Kongresu.

1.22 Zaprima i razmatra izvještaje i preporuke Konsultativnog odbora i razmatra preporuke Konsultativnog odbora radi dostavljanja Kongresu.

1.23 Vršiti kontrolu aktivnosti Međunarodnog ureda.

1.24 Odobrava godišnji izvještaj o radu Unije i godišnji izvještaj o finansijskim operacijama koji priprema Međunarodni ured i, gdje je to potrebno, daje svoje mišljenje.

1.25 Po potrebi utvrđuje načela, koja Vijeće za poštanske poslovanje mora uzeti u obzir u svom proučavanju pitanja s velikim finansijskim posljedicama (naknade, terminalni troškovi, tranzitna naknada, osnovne cijene prijevoza zračne pošte i slanje pismonosnih pošiljki u inostranstvo); pažljivo prati proučavanje ovih pitanja, te pregledava i odobrava usklađenost s gore navedenim načelima.

1.26 Odobrava, u okviru svojih nadležnosti, preporuke Vijeća za poštanske operative poslove za usvajanje te po potrebi odobrava pravilnika ili novi postupak do trenutka dok Kongres ne donese odluku o tom pitanju.

1.27 Razmatra godišnji izvještaj koji priprema Vijeće za poštanske operative poslove i sve prijedloge koje dostavi Vijeće.

1.28 Odobrava četverogodišnji izvještaj koji je pripremio Međunarodni ured u saradnji s Vijećem za poštanske operative poslove o učinku država članica u pogledu provedbe Strategije Unije odobrene na prethodnom Kongresu, za podnošenje narednom Kongresu.

1.29 Uspostavlja okvir za organizaciju Konsultativnog odbora i daje saglasnost u organiziranju Konsultativnog odbora, u skladu s odredbama člana 122.

1.30 Utvrđuje kriterije za članstvo u Konsultativnom odboru i opoziva članstvo u skladu s tim kriterijima, kako je detaljnije navedeno u relevantnim poslovnim navedenim u članu 122.

1.31 Donosi Pravilnik o finansiranju Unije.

1.32 Donosi pravilnika u vezi s korištenjem Rezervnog fonda.

1.33 Donosi pravilnika u vezi s Posebnim fondom.

1.34 Donosi pravilnika u vezi s Fondom za posebne aktivnosti.

1.35 Donosi pravilnika u vezi s Dobrovoljnim fondom.

1.36 Donosi Pravilnik o službenicima i uvjete službe za izabrane zvaničnike.

1.37 Donosi pravilnika u vezi s Socijalnim fondom.

1.38 Izvršava, u kontekstu člana 152, opći nadzor nad uspostavljanjem i aktivnostima pomoćnih tijela koje finansiraju korisnici.

1.39 Usvaja Poslovnik o radu i izmjene i dopune Poslovnika.

Član III

(Izmjene i dopune člana 108.)

Organizovanje sjednica Upravnog vijeća

1. Na svojoj konstituirajućoj sjednici, koju saziva i otvara predsjedavajući Kongresa, Upravno vijeće bira četiri zamjenika predsjedavajućeg iz reda svojih članova. Predsjedavajući i zamjenici predsjedavajućeg su države članice iz svake od pet geografskih grupa Unije.

2. Upravno vijeće se sastaje dva puta godišnje, ili u iznimnim slučajevima više puta, u sjedištu Unije, u skladu s odgovarajućim procedurama navedenim u Poslovniku o radu.

3. Upravni odbor čine predsjedavajući i zamjenici predsjedavajućeg, te predsjedavajući odbora, supredsjedavajući i zamjenici predsjedavajućeg Upravnog vijeća. Ovaj odbor priprema i usmjerava rad svake sjednice Upravnog vijeća. Odobrava, u ime Upravnog vijeća, godišnji izvještaj o radu Unije koji priprema Međunarodni ured i preuzima sve druge zadatke koje Upravno vijeće odluči povjeriti mu ili za koje se pojavi potreba tokom procesa strateškog planiranja.

4. Predsjedavajući Vijeća za poštanske operativne poslove zastupa to tijelo na sastancima Upravnog vijeće kada se na dnevnom redu nalaze pitanja od interesa za Vijeće za poštansku operativu.

5. Predsjedavajući Konsultativnog odbora zastupa tu organizaciju na sastancima Upravnog vijeća kada dnevni red sadrži pitanja od interesa za Konsultativni odbor.

Član IV

(Izmjene i dopune člana 110.)

Povrat putnih troškova

1. Putne troškove predstavnika članova Upravnog vijeća koji učestvuju na sastancima Vijeća snose njihove države članice. Međutim, jedan predstavnik svake države članice kategorizirane kao države u razvoju ili manje razvijene države u skladu sa spiskovima koje je utvrdilo Upravno vijeće odnosno Ujedinjeni narodi, ima pravo na povrat, osim za sastanke koji se održavaju tokom Kongresa, putnih troškova za povratnu avionsku kartu, ekonomska klasa, i/ili povratnu željezničku kartu, prva klasa, ili troškove puta bilo kojim sredstvom pod uvjetom da iznos ne premašuje cijenu povratne avionske karte ekonomske klase. Isto pravo imati će svaki član Odbora i drugih tijela kada se sastaju izvan Kongresa i sastanaka Vijeća.

Član V

(Izmjene i dopune člana 112.)

Sastav i funkcioniranje Vijeća za poštanske operativne poslove

1. Vijeće za poštanske operativne poslove sastoji se od četrdeset i osam članova koji rade između dva kongresa.

2. Članove Vijeća za poštanske operativne poslove bira Kongres na temelju odobrene geografske zastupljenosti. Najmanje jedna trećina članova svake geografske grupe ponovno se bira na svakom kongresu. Ne dovodeći u pitanje prethodno navedeno, jedno mjesto u geografskoj grupi kojoj pripadaju zemlje članice definirane kao pacifičke otočne zemlje i teritorije (prema relevantnom popisu koji su uspostavili Ujedinjeni narodi) rezervisano je za te države članice.

3. Svaki član Vijeća za poštanske operativne poslove imenuje svog predstavnika(e). Članovi Vijeća za poštanske operativne poslove aktivno učestvuju u radu Vijeća.

4. Operativne troškove Vijeća za poštanske operativne poslove snosi Unija. Njeni članovi ne primaju platu za svoj rad.

5. Vijeće za poštanske operativne poslove definira, formalizira i/ili uspostavlja stalne grupe, radne grupe, pomoćna tijela koja finansiraju korisnici ili druga tijela koja će se uspostaviti unutar njegove strukture, pri čemu se dužna pažnja

posvećuje strategiji i poslovnom planu Unije koje je usvojio Kongres.

Član VI

(Izmjene i dopune člana 113.)

Funkcije Vijeća za poštanske operativne poslove

1. Funkcije Vijeća za poštanske operativne poslove su sljedeće:

1.1. Koordinira praktične mjere za razvoj i unaprjeđenje međunarodnih poštanskih usluga.

1.2. Izvršava, uz odobrenje Upravnog vijeća u okviru njegove nadležnosti, svake mjere koja se smatra neophodnom radi očuvanja i poboljšanja kvalitete, te modernizacije međunarodnih poštanskih usluga.

1.3. Odlučuje o kontaktima s državama članicama i njihovim imenovanim davateljima poštanskih usluga radi izvršavanja svojih funkcija.

1.4. Poduzima neophodne korake za studiju i objavu eksperimenata i napretka koje su napravile određene države članice u području tehničke, operativne, ekonomske i stručne obuke od interesa drugim državama članicama i njihovim imenovanim davateljima poštanskih usluga.

1.5. Poduzima, u dogovoru s Upravnim vijećem, odgovarajuće korake u području tehničke saradnje sa svim zemljama članicama Unije i njihovim imenovanim davateljima poštanskih usluga, a posebno s novim zemljama i zemljama u razvoju i njihovim imenovanim davateljima poštanskih usluga.

1.6. Ispituje sva druga pitanja koja mu podnese član Vijeća za poštansku operativu, Upravno vijeće ili bilo koja država članica ili imenovani davatelj poštanskih usluga.

1.7. Prima i raspravlja o izvještajima, kao i o preporukama Konsultativnog odbora i, u slučaju pitanja od interesa za Vijeće za poštansku operativu, ispituje i daje komentare na preporuke Konsultativnog odbora za podnošenje Kongresu.

1.8. Određuje svoje članove koji će biti članovi Konsultativnog odbora.

1.9. Provodi studiju o najvažnijim operativnim, komercijalnim, ekonomskim i tehničkim problemima saradnje koji su od interesa za sve zemlje članice ili njihove imenovane davatelje poštanskih usluga, uključujući pitanja s velikim finansijskim posljedicama (naknade, terminalne naknade, tranzitne naknade, troškove avionskog prijevoza pošte, cijene paketske pošte i otpremu pismonosnih pošiljaka u inostranstvo), te priprema informacije, mišljenja i preporuke za postupanje po istima.

1.10. Daje dodatne informacije Upravnom vijeću za razvoj nacrtu strategije Unije i nacrtu četverogodišnjeg poslovnog plana Unije koji se podnose Kongresu.

1.11. Proučava probleme nastave i stručnog osposobljavanja od interesa za države članice i njihove imenovane davatelje poštanskih usluga, kao i za nove zemlje i zemlje u razvoju.

1.12. Proučava sadašnji položaj i potrebe novih zemalja i zemalja u razvoju i priprema odgovarajuće preporuke o načinima i sredstvima poboljšanja njihovih poštanskih usluga.

1.13. Revidira propise Unije; i u tom smislu, Vijeće za poštanske operativne poslove podliježe smjericama Upravnog vijeća o pitanjima osnovne politike i načela.

1.14. Formulira prijedloge koji se podnose na odobrenje ili Kongresu ili državama članicama u skladu s članom 140.; potrebno je odobrenje Upravnog vijeća kada se ti prijedlozi odnose na pitanja iz njegove nadležnosti.

1.15. Ispituje, na zahtjev države članice, svaki prijedlog koji ta država članica prosljedi Međunarodnom uredu prema članu 139, priprema zapažanja o navedenom prijedlogu i

upućuje Međunarodni ured da priloži ta zapažanja prijedlogu prije nego što ga podnese na odobrenje državama članicama.

1.16. Preporučuje, ako je potrebno, i gdje je to prikladno nakon odobrenja Upravnog vijeća i konsultacija sa svim državama članicama, usvajanje propisa ili novog postupka do trenutka kada Kongres donese odluku o tom pitanju.

1.17. Priprema i izdaje, u obliku preporuka državama članicama i njihovim imenovanim davateljima poštanskih usluga (ili kao obavezujuće odredbe ako je tako predviđeno Aktima Unije), standarde za tehnološke, operativne i druge procese u okviru svoje nadležnosti gdje je ključna ujednačenost prakse; na sličan način izdaje, prema potrebi, izmjene i dopune standarda koje je već usvojilo.

1.18. Uspostavlja okvir za organizaciju pomoćnih tijela koja finansiraju korisnici i daje saglasnost na organizaciju tih tijela u skladu s odredbama člana 152.

1.19. Zaprima i raspravlja o izvještajima pomoćnih tijela koja finansiraju korisnici na godišnjoj osnovi.

1.20. Usvaja svoj Poslovnik o radu i izmjene i dopune tog Poslovnika.

Član VII

(Izmjene i dopune člana 114.)

Organizacija sjednica Vijeća za poštanske operativne poslove

1. Na svom prvom sastanku, koji saziva i otvara predsjedavajući Kongresa, Vijeće za poštanske operativne poslove među svojim članovima bira predsjedavajućeg, zamjenika predsjedavajućeg, te predsjedavajućeg/zamjenika predsjedavajućeg/supredsjedavajućeg Odbora. Predsjedavajući i zamjenici predsjedavajućeg su države članice iz svake od pet geografskih grupa Unije.

2. Vijeće za poštanske operativne poslove sastaje se dva puta godišnje u sjedištu Unije, ili u iznimnim slučajevima i više puta, u skladu s relevantnim procedurama navedenim u Poslovniku o radu Vijeća.

3. Predsjedavajući i zamjenici predsjedavajućeg, te predsjedavajući, supredsjedavajući i zamjenici predsjedavajućeg Vijeća za poštanske operativne poslove čine Upravni odbor. Ovaj odbor priprema i usmjerava rad svakog sastanka Vijeća za poštanske operativne poslove i preuzima sve zadatke koje mu ono odluči dodijeliti ili za kojima se pojavi potreba tokom procesa strateškog planiranja.

4. Na temelju Strategije Unije koju je usvojio Kongres, a posebno u dijelu koji se odnosi na strategije stalnih tijela Unije, Vijeće za poštanske operativne poslove, na sjednici nakon Kongresa, priprema osnovni program rada koji sadrži niz taktika usmjerenih na provedbu strategija. Ovaj osnovni program rada, koji će uključivati ograničeni broj projekata o aktualnim temama od zajedničkog interesa, revidira se svake godine u svjetlu novih stvarnosti i prioriteta.

5. Predsjedavajući Konsultativnog odbora predstavlja tu organizaciju na sastancima Vijeća za poštanske operativne poslove kada dnevni red sadrži pitanja od interesa za Konsultativni odbor.

Član VIII

(Izmjene i dopune člana 116.)

Povrat putnih troškova

1. Putne troškove predstavnika članova Vijeća za poštanske operativne poslove koji učestvuju na sastancima Vijeća snose njihove države članice. Međutim, jedan predstavnik svake države članice kategorizirane kao države u razvoju ili manje razvijene države u skladu sa spiskom koji su utvrdili Ujedinjeni narodi, ima pravo na povrat, osim za sastanke koji se održavaju tokom Kongresa, putnih troškova za povratnu avionsku kartu, ekonomska klasa, i/ili povratnu

željezničku kartu, prva klasa, ili troškove puta bilo kojim sredstvom pod uvjetom da iznos ne premašuje cijenu povratne avionske karte ekonomske klase.

Član IV

(izmjene i dopune člana 119)

Sastav Konsultativnog odbora

1. Konsultativni odbor se sastoji od:

1.1. nevladinih organizacija (uključujući organizacije koje predstavljaju korisnike, davatelja usluga dostave, poštanske radnike i poštanske poslodavce); filantropske subjekte; standardizacijske, finansijske i razvojne organizacije; dobavljače roba i pružatelje usluga sektoru poštanskih usluga; prijevoznike subjekte i druge subjekte privatnog sektora; kao i organizacije pojedinaca i preduzeća koje imaju interes podržati misiju i ciljeve Unije;

1.1bis visoko rangirane osobe iz poštanskog sektora koje preporučuju države članice ili predmetna tijela Unije, uključujući Konsultativni odbor.

1.1ter (Izbrisan)

1.2 (Izbrisan)

1.3 (Izbrisan)

1bis Svi članovi Konsultativnog odbora moraju imati mjesto boravka (i, ako to zahtijeva dotična država članica, biti propisno registrovani) ili, u slučaju visoko rangiranih osoba navedenih u 1.1bis, imati stalno prebivalište u državi članici Unije.

2. Operativne troškove Konsultativnog odbora dijele članovi Konsultativnog odbora, osim ako Upravno vijeće ne odredi drugačije. U tom pogledu, a kako je dalje navedeno u Poslovniku o radu Konsultativnog odbora, mogu se primjenjivati različite članarine ovisno o specifičnoj pravnoj prirodi i finansijskim mogućnostima članova Konsultativnog odbora.

3. Članovi Konsultativnog odbora neće primati plaću niti bilo kakvu drugu naknadu.

Član X

(izmjene i dopune člana 120)

Članstvo u Konsultativnom odboru

1. Članstvo u Konsultativnom odboru utvrđuje se kroz proces prijave i prihvatanja koji uspostavlja Upravno vijeće i provodi se u skladu s članom 107.1.30.

1bis Svi zahtjevi za članstvo u Konsultativnom odboru koje su podnijeli subjekti ili visoko rangirane osobe navedene u članu 119. moraju biti popraćeni prethodnim pismenim odobrenjem ili preporukom odgovarajuće države članice Unije, u skladu s članom 119.1bis tog člana.

2. Svaki član Konsultativnog odbora imenuje svoje predstavnike.

Član XI

(Izmjene i dopune člana 121.)

Funkcije Konsultativnog odbora

1. Konsultativni odbor ima sljedeće funkcije:

1.1 Pregleda dokumente i izvještaje Upravnog vijeća i Vijeća za poštansku operativu. U izuzetnim okolnostima, pravo primanja određenih tekstova i dokumenata može biti ograničeno kada se radi o povjerljivom predmetu sastanka ili povjerljivom dokumentu, u skladu s članovima 109.2.3 i 115.2.3.

1.2 Vodi studije i daje svoj doprinos studijama o važnim pitanjima za članove Konsultativnog odbora.

1.3 Razmatra pitanja koja utiču na sektor poštanskih usluga i sačinjava izvještaje o tim pitanjima.

1.4 Osigurava dodatne informacije za rad Upravnog vijeća i Vijeća za poštansku operativu, uključujući i podnošenje izvještaja i preporuka, te davanje mišljenja tim Vijećima.

1.5 Daje preporuke Kongresu, koje treba odobriti Upravno vijeće, a kada je riječ o pitanjima od interesa za Vijeće za poštansku operativu, ono ih treba pregledati i dati svoj komentar.

Član XII

(Izmjene i dopune člana 124.)

Posmatrači Konsultativnog odbora

1. Države članice Unije i posmatrači i ad hoc posmatrači iz člana 105. mogu učestvovati na sjednicama Konsultativnog odbora, bez prava glasa.

2. Iz logističkih razloga, Konsultativni odbor može ograničiti broj učesnika po posmatraču i ad hoc posmatraču. Time se također može ograničiti njihovo pravo da govore tokom rasprava.

3. Iznimno, zbog povjerljivosti predmeta sastanka ili dokumenata, posmatrači i ad hoc posmatrači mogu biti isključeni sa sastanka ili nekih dijelova sastanka ili njihovo pravo da dobiju dokumente može biti ograničeno. O ovom ograničenju se odlučuje od slučaja do slučaja i to od strane odgovarajućeg tijela ili predsjedavajućeg tog tijela. O takvim situacijama se izvještava Upravno vijeće i Vijeće za poštanske operativne poslove kada je riječ o pitanjima značajnim za Vijeće za poštanske operativne poslove. Ako utvrdi da je to neophodno, Upravno vijeće može naknadno razmotriti ograničenja uz konsultacije sa Vijećem za poštanske operativne poslove, prema potrebi.

Član XIII

(Izmjene i dopune člana 127.)

Dužnosti generalnog direktora

Obis Generalni direktor je pravni predstavnik Unije.

1. Generalni direktor organizira, upravlja i vodi Međunarodni ured.

2. U pogledu klasifikacije radnih mjesta, imenovanja i unaprjeđenja:

2.1 Generalni direktor je ovlašten klasifikovati radna mjesta prema platnom razredu G1 do D2 kao i imenovati i unaprjeđivati službenike koji imaju taj platni razred.

2.2 Za imenovanje u platnom razredu P1 do D2, generalni direktor uzima u obzir stručnu spremu kandidata koji su državljani države članice ili koji obavljaju svoje stručne aktivnosti u državi članici, uzimajući u obzir pravednu geografsku i jezičnu zastupljenost, kao i rodnu jednakost. D2 radno mjesto popunjavaju, ako je moguće, kandidati iz različitih regija i regija iz kojih ne dolaze generalni direktor i zamjenik direktora, uvažavajući, u najvećoj mogućoj mjeri, učinkovitost rada Međunarodnog ureda.

2.3 Prilikom imenovanja novog službenika generalni direktor također uzima u obzir, da u principu, osobe koje su u platnom razredu D2, D1 i P5 moraju biti državljani različitih država članica Unije.

2.4 Za unaprjeđenje službenika Međunarodnog ureda u platni razred D2, D1 i P5, generalni direktor se ne mora držati istog principa kao u 2.3.

2.5 Zahtjevi za pravednom geografskom i jezičnom zastupljenošću i rodnom jednakošću uzimaju se u obzir tek poslije razmatranja kvalifikacija u procesu zapošljavanja.

2.6 Generalni direktor izvještava Upravno vijeće jednom godišnje o imenovanju i unaprjeđenju po platnim razredima P4 do D2.

3. Daljnje dužnosti generalnog direktora su:

3.1. djeluje kao depozitar Akata Unije i posrednik u postupku pristupanja i prijema u Uniju i istupanja iz Unije;

3.2. obavještava o odlukama Kongresa sve vlade država članica;

3.3. obavještava sve države članice i njihove imenovane davatelje poštanskih usluga u vezi s pravilnika koje je pripremio ili revidiralo Vijeće za poštanske operativne poslove;

3.4. priprema nacrt godišnjeg budžeta Unije na najnižem mogućem nivou koji je usklađen sa zahtjevima Unije, te ga pravovremeno podnosi Upravnom vijeću na razmatranje; dostavlja budžet državama članicama Unije nakon što ga odobri Upravno vijeće; zadužen je za izvršenje budžeta;

3.5. obavlja određene dužnosti na zahtjev tijela Unije i one dodijeljene mu Aktima;

3.6. poduzima aktivnosti radi postizanja ciljeva postavljenih od strane tijela Unije, u okviru utvrđene politike i dostupnih sredstava;

3.7. podnosi prijedloge i sugestije Upravnom vijeću ili Vijeću za poštanske operativne poslove;

3.8. nakon završetka Kongresa, dostavlja prijedloge Vijeću za poštanske operativne poslove u vezi s izmjenama Pravilnika kao rezultata odluka Kongresa, u skladu s Poslovníkom Vijeća za poštansku operativu;

3.9. priprema, za Upravno vijeće i na osnovi direktiva koje su izdala Vijeća, nacrt Strateškog plana Unije i nacrt četverogodišnjeg poslovnog plana Unije za podnošenje Kongresu;

3.10. priprema, za odobrenje Upravnog vijeća, četverogodišnji izvještaj o učinku država članica u pogledu strategije Unije koju je odobrio prethodni Kongres, a koji se dostavlja narednom Kongresu;

3.11. (izbrisan)

3.12. djeluje kao posrednik u odnosima između:

3.12.1 Unije i užih unija;

3.12.2 Unije i Ujedinjenih naroda;

3.12.3 Unije i međunarodnih organizacija čije aktivnosti su od interesa za Uniju;

3.12.4 Unije i međunarodnih organizacija ili udruženja ili preduzeća, koja tijela Unije žele konsultovati ili povezati sa svojim radom;

3.13. preuzima dužnosti generalnog sekretara tijela Unije i vrši nadzor uzimajući u obzir

posebne odredbe ovog Općeg pravilnika a naročito:

3.13.1 pripremanje i organizaciju rada tijela Unije,

3.13.2 pripremanje, izradu i distribuciju dokumenata, izvještaja i zapisnika;

3.13.3 funkcioniranje sekretarijata na sastancima tijela Unije;

3.14. prisustvuje sastancima tijela Unije i učestvuje u raspravama bez prava glasa, uz mogućnost da ga neko drugi predstavlja.

Član XIV

(Izmjene i dopune člana 132.)

Informacije. Mišljenja. Zahtjevi za pojašnjenja i izmjene i dopune Akata. Učiti. Uloga u podmirivanju računa

1. Međunarodni ured konstantno je na raspolaganju Upravnom vijeću, Vijeću za poštanske operativne poslove i državama članicama i njihovim imenovanim davateljima poštanskih usluga radi davanja neophodnih informacija u vezi s pitanjima koja se odnose na usluge.

2. Naročito prikuplja, upoređuje, objavljuje i distribuira sve vrste informacija od interesa za poštanske usluge; daje mišljenje ili pruža usluge rješavanja sporova (u ovom slučaju na plaćenju osnovi i u skladu s relevantnim procedurama koje

je usvojilo Upravno vijeće), na zahtjev uključenih strana, o pitanjima koja su predmet spora; djeluje na zahtjeve za pojašnjenja i izmjene Akata Unije i općenito, provodi studije, uredničke ili dokumentacijske poslove kako je to predviđeno tim Aktima ili je u interesu Unije.

3. Provodi ispitivanje na zahtjev država članica i njihovih javnih operatera poštanskih usluga radi prikupljanja mišljenja drugih država članica i njihovih imenovanih davatelja poštanskih usluga u vezi s određenim pitanjem. Rezultati ispitivanja nemaju status glasanja i nisu obavezujući.

4. Može djelovati kao klirinška ustanova u podmirivanju svih vrsta računa koji se odnose na poštanske usluge.

5. Međunarodni ured osigurava povjerljivost i sigurnost komercijalnih podataka koje daju države članice i/ili njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga za obavljanje svojih dužnosti koje proizlaze iz Akata ili odluka Unije.

Član XV

(Izmjene i dopune člana 138.)

Postupak podnošenja prijedloga Kongresu

1. Uz izuzetke propisane u stavovima 2. i 5., ovaj postupak koriste sve države članice za podnošenje svih vrsta prijedloga Kongresu:

1.1 prihvaćaju se prijedlozi koji se dostave Međunarodnom uredu najmanje četiri mjeseca prije datuma održavanja Kongresa;

1.2 neće biti prihvaćen nacrt prijedloga tokom perioda od četiri mjeseca koji prethode datumu utvrđenom za održavanje Kongresa;

1.3 prijedlog koji podržavaju najmanje dvije države članice bit će prihvaćen ako je dostavljen Međunarodnom uredu u periodu između četiri i tri mjeseca prije datuma utvrđenog za održavanja Kongresa;

1.4 prijedlozi koji su dostavljeni Međunarodnom uredu u periodu između tri i dva mjeseca prije datuma utvrđenog za održavanja Kongresa neće biti prihvaćeni osim ako ih podržava najmanje osam država članica; prijedlozi koji se dostave nakon tog vremenskog perioda neće biti prihvaćeni;

1.5 izjave podrške moraju stići u Međunarodni ured u istom vremenskom roku kao i prijedlozi na koji se te izjave odnose.

2. Prijedlozi koji se odnose na Ustav ili Opći pravilnik moraju se dostaviti Međunarodnom uredu najkasnije četiri mjeseca prije početka Kongresa; sve što stigne poslije tog datuma ali prije početka Kongresa neće se razmatrati osim ako Kongres ne odluči drugačije 2/3 većinom država zastupljenih na Kongresu i osim ako su ispunjeni uvjeti iz stava 1.

3. Svaki prijedlog u pravilu mora imati samo jedan cilj i sadržavati opravdane izmjene radi postignuća tog cilja. Slično tome, svaki prijedlog koji bi mogao dovesti do značajnih troškova za Uniju mora biti popraćen naznakom njegovog finansijskog učinka, koju priprema država članica koja podnosi prijedlog, u konsultacijama s Međunarodnim uredom, kako bi se mogla utvrditi finansijska sredstva potrebna za njegovu provedbu.

4. Nacrt prijedloga koji države članice šalju Međunarodnom uredu mora imati naslov "Nacrt prijedloga" i ured će ga objaviti pod brojem koji slijedi slovnu oznaku R. Prijedlozi koji nemaju taj znak, ali koji prema mišljenju Međunarodnog ureda govore samo o tačkama nacrta, objavljuju se uz odgovarajuće napomene; Međunarodni ured izrađuje spisak tih prijedloga za Kongres.

5. Postupak iz stavova 1. i 4. neće se primijeniti ni na prijedloge u vezi s Poslovníkom Kongresa ni na prijedloge koje je dostavilo Upravno vijeće ili Vijeće za poštansku operativu.

Član XVI

(Izmjene i dopune člana 138bis.)

Postupak za izmjene prijedloga dostavljenih u skladu s članom 138.

1. Izmjene i dopune već napravljenih prijedloga, uključujući one koje je podnijelo Upravno vijeće ili Vijeće za poštansku operativu, mogu se podnijeti Međunarodnom uredu u skladu s odredbama Poslovníka o radu Kongresa.

2. (izbrisan)

Član XVII

(Izmjene i dopune člana 140.)

Razmatranje prijedloga za izmjenu Konvencije ili Sporazuma između dva kongresa

1. Svaki prijedlog u vezi s konvencijom, sporazumima i njihovim završnim protokolima prolazi sljedeći postupak: kada država članica pošalje prijedlog Međunarodnom uredu, on ga šalje svim državama članicama na razmatranje. Države članice imaju rok od 45 dana za razmatranje prijedloga i slanje primjedbi Međunarodnom uredu. Izmjene i dopune nisu dopuštene. Nakon isteka 45 dana, Međunarodni ured šalje državama članicama sve primjedbe koje je primio i poziva svaku od država članica na glasanje za ili protiv prijedloga. Države članice čiji glas Međunarodni ured nije primio u roku od 45 dana smatrati će se suzdržanim. Vremenski period se računa od datuma na cirkularima Međunarodnog ureda. Sva dokumentacija i primjedbe koje proizilaze iz naprijed navedenog postupka dostavljaju se fizičkim ili sigurnim elektronskim putem, a u slučaju podnesaka koje države članice dostavljaju Međunarodnom uredu, iste mora potpisati propisno imenovani predstavnik državnog tijela predmetne države članice. Za potrebe ovog stava, "sigurna elektronska sredstva" odnose se na bilo koja elektronska sredstva koja se koriste za obradu, pohranu i prijenos podataka koja osiguravaju cjelovitost, integritet i povjerljivost takvih podataka tokom dostavljanja dokumentacije i prigovora od strane Međunarodnog ureda ili države članice.

2. Ako se prijedlog odnosi na sporazum Unije ili njegov završni protokol, samo države članica koje su strane u sporazumu mogu učestvovati u postupku opisanom u stavu 1.

Član XVIII

(Član 141. izbrisan)

Član 141.

Postupak za podnošenje prijedloga Vijeću za poštanske operativne poslove u vezi s pripremom novih pravilnika u svjetlu odluka koje donosi Kongres.

(izbrisan)

Član XIX

(Izmjene i dopune člana 144.)

Stupanje na snagu pravilnika i drugih odluka usvojenih između dva Kongresa

1. Pravilnika ili njihove izmjene i dopune stupaju na snagu na dan naveden u pravilnika, kako je odlučilo Vijeće za poštansku regulativu, i ostaju na snazi neodređeni vremenski period.

2. U skladu s odredbama stava 1, odluke o izmjenama i dopunama Akata Unije koje su usvojene između kongresa neće stupiti na snagu najmanje tri mjeseca nakon objave.

Član XX

(Izmjene i dopune člana 145.)

Utvrđivanje troškova Unije

1. U skladu s odredbama stavova od 2. do 6. godišnji izdaci koji se odnose na aktivnosti tijela Unije ne smiju premašiti 38.890.030 švicarskih franaka za period od 2022. do 2025. godine. U slučaju da se Kongres planiran za 2025.

odgodi, iste gornje granice primjenjuju se i na period nakon 2025. godine.

2. Troškovi koji se odnose na sazivanje narednog kongresa (putni troškovi sekretarijata, troškovi prijevoza, troškovi instaliranja opreme za simultano prevođenje, troškovi kopiranja dokumenata tijekom kongresa, itd.) neće premašiti granicu od 2.900.000 švicarskih franaka.

3. Upravno vijeće ovlašteno je prekoračiti ograničenja utvrđena stavovima 1. i 2. kako bi se uzela u obzir povećanja plaća, doprinosi za penziono osiguranje ili naknade, uključujući usklađivanja radnog mjesta, odobrena od strane Ujedinjenih naroda za primjenu na njihovo osoblje koje radi u Ženevi.

4. Upravno vijeće je također ovlašteno svake godine prilagoditi iznos izdataka osim onih koji se odnose na osoblje na temelju švicarskog indeksa potrošačkih cijena.

5. Bez obzira na stav 1, Upravno vijeće, ili u slučaju krajnje hitnosti, generalni direktor, može odobriti prekoračenje propisanih ograničenja kako bi se podmirili troškovi velikih i nepredviđenih popravaka zgrade Međunarodnog ureda, pod uvjetom da iznos povećanje ne prelazi 125.000 švicarskih franaka godišnje.

6. Ako se iznosi odobreni u stavovima 1. i 2. pokažu nedostatnima za osiguranje neometanog rada Unije, ta se ograničenja mogu prekoračiti samo uz odobrenje većine država članica Unije. Svako savjetovanje uključuje potpuni opis činjenica koje opravdavaju takav zahtjev.

Član XXI

(Izmjene i dopune člana 146)

Uređivanje doprinosa država članica

1. Države koje pristupaju Uniji ili su primljene i imaju status članica Unije kao i one koje prestaju biti članice Unije plaćaju doprinose za cijelu godinu u kojoj je njihovo pristupanje ili povlačenje iz Unije stupilo na snagu.

2. Države članice plaćaju doprinose Uniji za godišnje troškove unaprijed na osnovi budžeta koji je donijelo Upravno vijeće. Doprinosi uplaćuju najkasnije do prvog dana finansijske godine na koju se budžet odnosi. Poslije tog datuma, na iznos dugovanja se naplaćuju kamate u korist Unije i to 5% godišnje od četvrtog mjeseca.

3. Kada su zaostaci obaveznih doprinosa Uniji, bez kamata, isti ili viši od iznosa doprinosa države članice za prethodne dvije finansijske godine, država članica neopozivo ustupa Uniji sve ili dio iznosa koje njoj duguju druge države članice, u skladu s propisima koje je donijelo Upravno vijeće. Uvjeti prebacivanja tih dugovanja su utvrđeni sporazumom između države članice, njenih dužnika/vjervnika i Unije.

4. Ako država članica, iz pravnih ili drugih razloga, ne može napraviti tako ustupanje iznosa dugovanja, mora napraviti raspored za otplatu duga.

5. Osim u iznimnim okolnostima, prema odluci Kongresa ili Upravnog vijeća, povrat zaostalih obaveznih doprinosa koji se duguju Uniji ne može trajati duže od deset godina. U slučajevima kada Kongres ili Upravno vijeće odobri sporazum o plaćanju duži od dvadeset godina, minimalni iznos godišnje uplate zaostalih doprinosa trebao bi najmanje biti jednak godišnjem doprinosu države članice potpisnice sporazuma.

6. Također, u iznimnim okolnostima, prema odluci Kongresa ili Upravnog vijeća, bilo koje tijelo može osloboditi državu članicu svih ili dijela kamata ako je ta država platila puni iznos glavnice svojih dugova.

6bis U posebnim iznimnim okolnostima, Kongres ili Upravno vijeće mogu, na pismeni zahtjev države članice u pitanju, odlučiti osloboditi tu državu članicu njenih zaostalih dugova i odmah ukinuti automatske sankcije nametnute protiv nje, uz plaćanje iznosa koji je jednak najmanje jednoj polovici

ukupnog iznosa zaostalih dugova (isključujući sve nastale kamate) koje duguje ta država članica.

6ter Kongres ili Upravno vijeće također mogu, na pisani zahtjev države članice s dugotrajnim neplaćanjem dugova, odlučiti iznimno osloboditi tu državu članicu njenih nepodmirenih dugova i odmah ukinuti automatske sankcije nametnute protiv nje, pod uvjetom da navedena država članica zadnjih pet godina plaća svoje obavezne doprinose godišnjim rashodima Unije (uključujući tekuću finansijsku godinu i isključujući sve nastale kamate).

6ter.1 Za potrebe stava 6ter, "dugotrajni dugovi u zaostatku" definiraju se kao bilo koji iznos u zaostatku (uključujući kamate) koji se odnosi na obavezne doprinose godišnjim rashodima Unije koji su nastali u periodu dužem od posljednjih pet finansijskih godina.

6ter.2 Jednako tako za potrebe stava 6ter i posebno u slučaju najmanje razvijenih zemalja i manjih otočnih zemalja u razvoju definiranih članom 150.1, Kongres ili Upravno vijeće mogu iznimno odrediti da se "posljednjih pet godina obaveznih doprinosa" države članice izračunava na temelju trenutnog razreda doprinosa kojem ta država članica pripada, u kojem se slučaju relevantni iznos trenutnog razreda doprinosa množi sa pet.

6quater U slučaju najmanje razvijenih zemalja i malih otočnih država u razvoju, kako je definisano članom 150.1, koje su ovlaštene koristiti bilo koji od iznimnih aranžmana plaćanja navedenih u stavovima 6bis i 6ter ovog člana, najmanje 50% iznosa koji je država članica platima dodijeliti će se projektima poštanske tehničke pomoći pod vodstvom Unije čiji je cilj dobrobit te iste države članice.

6quinques Svi iznosi glavnice ili kamata oslobođeni u okviru izvanrednih aranžmana plaćanja navedenih u stavovima 6bis i 6ter ovog člana, neće se poništiti, već će ih Unija izdvojiti i rezervirati u skladu sa svojim relevantnim finansijskim pravilnika. U slučaju da država članica naknadno potpadne pod automatske sankcije, Unija će ponovno registrovati gore navedene iznose, s trenutnim učinkom, kao neplaćene dugove države članice u pitanju.

7. Državi članici se može oprostiti, u okviru otplate duga prema planu koje je odobrilo Upravno vijeće za zakašnjele uplate, cjelokupne kamate ili samo dio akumuliranih ili obračunatih kamata; međutim u tom slučaju dotična država članica mora strogo poštivati rokove otplate u dogovorenom periodu od najviše deset godina.

8. Odredbe iz stavova od 3. do 7. analogno se primjenjuju na troškove prijevoda koje Međunarodni ured naplaćuje državam članicama koje pripadaju jezičnim grupama.

9. Međunarodni ured šalje račune državama članicama najmanje tri mjeseca prije njihovog roka plaćanja. Izvorni računi šalju se na ispravnu adresu koju je navela država članica. Elektronske kopije računa šalju se e-poštom kao napomena ili upozorenja.

10. Nadalje, Međunarodni ured državama članicama pruža jasne informacije svaki put kada im zaračunava kamate na zakašnjele uplate pojedinih računa, tako da države članice mogu lako provjeriti na koje račune se određena kamata odnosi.

Član XXII

(Izmjene i dopune člana 150.)

Razredi doprinosa

1. Države članice doprinose pokrivanju troškova Unije prema razredu doprinosa kojem pripadaju. Struktura razreda doprinosa počinje od jedne jedinice i inkrementalno raste po jednu jedinicu do nivoa definiranog u odnosu na najnoviju ljestvicu procjena za raspodjelu troškova Ujedinjenih naroda. Države članice biraju svoj razred doprinosa na temelju svoje

ekonomske sposobnosti, uzimajući u obzir prethodno navedenu ljestvicu procjena. Države članice koje su Ujedinjeni narodi uvrstili u najmanje razvijene države plaćaju pola jedinice doprinosa. Male otočne države u razvoju s populacijom manjom od 200.000 stanovnika (prema spisku Ujedinjenih naroda) plaćaju jednu desetinu jedinice doprinosa.

2. Bez obzira na razrede doprinosa navedene u stavu 1, svaka država članica može odlučiti dati veći broj jedinica, za minimalni period koji je jednak periodu između dva kongresa. Najava promjene obavlja se najkasnije na kongresu. Na kraju perioda između kongresa, država članica se automatski vraća na svoj izvorni broj jedinica doprinosa osim ako ne odluči zadržati svoj doprinos većeg broja jedinica. Uplata dodatnih doprinosa će u skladu s time povećati i rashode.

3. Države članice svoj broj jedinica biraju po prijemu ili pristupanju Uniji, uzimajući u obzir najnoviju ljestvicu procjena za raspodjelu troškova Ujedinjenih naroda, u skladu s postupkom utvrđenim u članu 21.4. Ustava.

4. Države članice koje plaćaju iznad ekonomskih kapaciteta procijenjenih prema ljestvici procjena za raspodjelu troškova Ujedinjenih naroda imaju pravo smanjiti svoj broj jedinica za najviše dvije jedinice po ciklusu kongresa, pod uvjetom da ovo ne rezultira doprinosom koji je niži od onoga koji bi platile prema trenutnoj ljestvici procjena za raspodjelu troškova Ujedinjenih naroda, pozivaju se da povećaju svoj broj jedinica za najmanje dvije po ciklusu Kongresa, dok ne dostignu nivo naprijed navedene trenutne ljestvice procjena. One države članice koje to ne učine neće imati koristi od smanjenja vrijednosti jedinice doprinosa koje proizlazi iz povećanja ukupnog broja jedinica doprinosa.

5. (izbrisan)

6. Ipak, u iznimnim okolnostima kao što su prirodne katastrofe koje zahtijevaju međunarodne programe pomoći, Upravno vijeće može odobriti privremeno smanjenje razreda doprinosa jednom između dva kongresa, na zahtjev države članice, ako navedena članica utvrdi da više ne može održavati svoj doprinos u prvobitno odabranom razredu.

7. Privremeno smanjenje razreda doprinosa u primjeni stava 6. može odobriti Upravno vijeće za period od najviše dvije godine ili do sljedećeg kongresa, ovisno o tome šta je ranije. Po isteku navedenog perioda država članica automatski se vraća na svoj izvorni razred doprinosa.

8. Prelazak u viši razred ne podliježe nikakvim ograničenjima.

Član XXIII (Izmjene i dopune člana 153.) Postupak arbitraže

1. Kada spor mora riješiti arbitražom između država članica, svaka država članica mora drugoj strani pismeno dostaviti predmet spora i informirati je, putem obavijesti o pokretanju arbitraže, da želi pokrenuti arbitražu.

2. Ako se spor odnosi na pitanja operativne ili tehničke prirode, svaka država članica može zatražiti od svog imenovanog davatelja poštanskih usluga da postupi u skladu s postupkom predviđenim u sljedećim stavovima i dati tako ovlaštenje svom davatelju poštanskih usluga. Država članica u pitanju obavještava se o toku postupka i rezultatu. Države članice ili imenovani davatelji poštanskih usluga se u daljnjem tekstu nazivaju "stranke u arbitraži".

3. Stranke u arbitraži imenuju jednog ili tri arbitra.

4. Ako stranke u arbitraži odluče imenovati tri arbitra, svaka će stranka, u skladu sa stavom 2., odabrati državu članicu ili imenovanog davatelja poštanskih usluga koji nije direktno uključen u spor da djeluje kao arbitar. Kada nekoliko država članica i/ili imenovanih davatelja poštanskih usluga udružuju u jedan cilj, oni će se smatrati samo jednom strankom za potrebe ovih odredbi.

5. Ako se stranke dogovore o imenovanju tri arbitra, treći arbitar će biti zajednički dogovoren između stranaka i ne mora biti iz države članice ili imenovani davatelj poštanskih usluga.

6. Ako se spor odnosi na jedan od sporazuma, arbitri mogu biti imenovani samo među državama članicama koje su stranke tog sporazuma.

7. Stranke u arbitraži mogu se zajednički dogovoriti da imenuju jednog arbitra, koji ne mora biti iz države članice ili imenovani davatelj poštanskih usluga.

8. Ako jedna ili obje stranke u arbitraži ne imenuju jednog ili više arbitra u roku od tri mjeseca od datuma obavijesti o pokretanju arbitraže, Međunarodni ured, ako se to zatraži, sam poziva državu članicu koja nije ispunila svoje obaveze da imenuje arbitra, ili će ga Ured automatski imenovati. Međunarodni ured neće biti uključen u rasprave niti će djelovati kao arbitar osim ako stranke međusobno ne zatraže drugačije. U takvom slučaju, Međunarodni ured služi kao arbitar na plaćenju osnovi i u skladu s relevantnim postupcima rješavanja sporova koje donosi Upravno vijeće.

9. Stranke u arbitraži mogu se međusobno dogovoriti da pomire stajališta u bilo kojem trenutku prije nego što arbitar ili arbitri donesu odluku. Obavijest o svakom povlačenju mora se dostaviti u pisanom obliku Međunarodnom uredu u roku od 10 dana od dana kada su stranke postigle takav dogovor. Ako se stranke dogovore o povlačenju iz arbitražnog postupka, arbitar ili arbitri gube ovlast odlučivanja o predmetu.

10. Arbitar ili arbitri dužni su donijeti odluku o sporu na temelju činjenica i dokaza koji su pred njima. O svim informacijama u vezi sa sporom moraju se obavijestiti obje stranke i arbitar ili arbitri.

11. Odluka arbitra ili arbitara donosi se većinom glasova i dostavlja se Međunarodnom uredu i strankama u roku od šest mjeseci od datuma obavijesti o pokretanju arbitraže.

12. Arbitražni postupak je povjerljiv, a Međunarodnom uredu samo se dostavlja kratki opis spora i odluka u roku od 10 dana od dostave odluke strankama.

13. Odluka arbitra ili arbitara je konačna i obavezujuća za stranke i na nju se ne može uložiti žalba.

14. Stranke u arbitraži dužne su bez odgode provesti odluku arbitra ili arbitara. Ako je imenovani davatelj poštanskih usluga dobio ovlaštenje od svoje države članice da pokrene i pridržava se arbitražnog postupka, država članica odgovorna je osigurati da imenovani davatelj poštanskih usluga provede odluku arbitra ili arbitara.

Član XXIV (Izmjene i dopune člana 155.)

Jezici koji se koriste u dokumentima, raspravama i službenoj prepisci

1. Za dokumente koje objavljuje Unija koriste se francuski, engleski, arapski i španski. Kineski, njemački, portugalski i ruski se isto mogu koristiti, pod uvjetom da se na ovim jezicima pripremaju samo najvažniji osnovni dokumenti. Drugi jezici se mogu koristiti pod uvjetom da države članice, koje zahtijevaju prevodenje, plaćaju troškove prevodenja.

2. Država članica ili članice koje su postavile zahtjev za korištenjem jezika koji nije jedan od službenih jezika čine jezičnu grupu.

3. Dokumentaciju objavljuje Međunarodni ured na službenom jeziku i na jezicima koji sačinjavaju jezičnu grupu, direktno ili posredstvom regionalnih ureda tih grupa u skladu s postupkom koji je dogovoren s Međunarodnim uredom. Objavljivanje na drugim jezicima se radi u skladu s zajedničkim standardom.

4. Dokumentacija koju objavljuje direktno Međunarodni ured dostavlja se, ukoliko je to moguće, istovremeno i na drugim jezicima prema postavljenim zahtjevima.

5. Prepiska između država članica ili njihovih imenovanih davatelja poštanskih usluga i Međunarodnog ureda i između Međunarodnog ureda i drugih vanjskih tijela može biti na bilo kojem jeziku za koji Međunarodni ured ima dostupnu uslugu prevođenja.

6. Troškove prevođenja na bilo koji jezik, uključujući i one iz stava 5. i člana 136, snosi jezična grupa koja je tražila taj jezik. U pogledu prijevoda nezvaničnih dokumenata države članice koje koriste službeni jezik plaćaju određeni paušalni doprinos, čiji je iznos, po jedinici doprinosa, jednak iznosu koji plaćaju države članice koje koriste drugi radni jezik Međunarodnog ureda. Sve troškove u vezi s dostavom dokumenata plaća Unija. Najviši iznos troškova koje plaća Unija za izradu dokumenata na kineskom, njemačkom, portugalskom i ruskom utvrđuje se odlukom Kongresa.

7. Troškovi koje snosi jezična grupa dijele se između članova te grupe proporcionalno prema njihovim doprinosima za troškove Unije. Ti troškovi mogu biti podijeljeni između članova jezične grupe na osnovi drugog sistema, pod uvjetom da se države članice kojih se to tiče slože o tome, te da o tome obavijeste Međunarodni ured putem glasnogovornika grupe.

8. Međunarodni ured će svaku izmjenu izbora jezika države članice držati na snazi ne više od dvije godine.

9. Dozvoljeni jezici na sastancima tijela Unije su francuski, engleski, španski, ruski i arapski, korištenjem sistema prevođenja – sa ili bez elektronske opreme – izbor je ostavljen ocjeni organizatora sastanka uz konsultaciju s generalnim direktorom Međunarodnog ureda i državama članicama kojih se to tiče.

10. Drugi jezici su također dozvoljeni za vrijeme rasprava i na sastancima koji su navedeni u stavu 9.

11. Delegacije koje koriste druge jezike organizuju simultano prevođenje na jedan od jezika navedenih u stavu 9., korištenjem sistema navedenog u istom stavu, kada su potrebne tehničke modifikacije moguće, ili korištenjem prevodioca po jedinaca.

12. Troškove usluga prevođenja dijele države članice koje koriste isti jezik proporcionalno njihovim davanjima za troškove Unije. Međutim, troškove instaliranja i održavanja tehničke opreme snosi Unija.

13. Države članice ili njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga mogu se dogovoriti o jeziku koji se koristi u službenoj prepisci u njihovim međusobnim odnosima. Kada nema dogovora koristi se francuski jezik.

Član XXV

(Izmjene i dopune člana 158.)

Stupanje na snagu i trajanje Općeg pravilnika

1. (izbrisan)

2. Ovaj Opći pravilnik stupa na snagu 01.01.2014. i ostaje na snazi neodređeno vrijeme.

Član XXVI

Stupanje na snagu i trajanje Dodatnog protokola Općeg pravilnika Svjetske poštanske unije

Ovaj Dodatni protokol stupa na snagu 01. jula, 2022. i ostaje na snazi neodređeno vrijeme.

U potvrdu navedenog, opunomoćenci vlada država članica sastavili su ovaj Dodatni protokol koji ima istu snagu i istu valjanost kao da su njegove odredbe unijete u tekst Općeg pravilnika i potpisali ga u jednom originalu koji će ostati pohranjen kod generalnog direktora Međunarodnog ureda. Međunarodni ured Svjetske poštanske unije svakoj će držati članici dostaviti kopiju Dodatnog protokola.

Sastavljeno u Abidžanu, 26. augusta 2021. godine

Svjetska poštanska konvencija Završni protokol svjetske poštanske konvencije

Sadržaj¹

Prvi dio

Zajednička pravilnika koja se primjenjuju u međunarodnom poštanskom prometu

Član

1 Definicije

2 Određivanje jedne ili više pravnih osoba odgovornih za ispunjavanje obaveza koje

proizlaze iz pridržavanja odredaba Konvencije

3 Univerzalna poštanska usluga

4 Sloboda tranzita

5 Vlasništvo nad poštanskim pošiljkama. Povlačenje iz pošte.

Izmjena ili ispravak adrese i/ili

naziva pravne osobe, imena ili prezimena ili, ako postoji, obiteljskog prezimena primatelja.

Preusmjeravanje. Povrat neuručenih pošiljaka pošiljatelju

6 Poštanske marke

7 Održivi razvoj

8 Poštanska sigurnost

9 Kršenje pravilnika

10 Obrada osobnih podataka

11 Razmjena zatvorene pošte s vojnim postrojbama

12 Predaja pismovnih pošiljaka na otpremu u inozemstvu

13 Uпотреба obrazaca Unije

Drugi dio

Standardi i ciljevi kvalitete usluga

14 Standardi i ciljevi kvalitete usluga

Treći dio

Cijene, nadoplate i izuzeće od plaćanja poštarina

15 Cijene

16 Izuzeće od plaćanja poštarina

Četvrti dio

Osnovne usluge i dodatne usluge

17 Osnovne usluge

18 Dodatne usluge

Peti dio

Zabrane i carinjenje

19 Nedopuštene pošiljke. Zabrane

20 Carinski pregled. Carinske pristojbe i drugi troškovi

Šesti dio

Odgovornost

21 Potražnice

22 Odgovornost imenovanih davatelja poštanskih usluga.

Odstete

23 Nepostojanje odgovornosti država članica i imenovanih davatelja poštanskih usluga

24 Odgovornost pošiljatelja

25 Naknada štete

26 Mogućnost povrata odstete od pošiljatelja ili primatelja

¹ U skladu s članom 24.2 Poslovnika o radu Kongresa, Međunarodni ured ponovo numerise odredbe sadržane u prečišćenim verzijama Akata Unije na koje se poziva u ovom dokumentu, s ciljem ispravnog prikazivanja redosljeda ovih odredbi u gore navedenim Aktima.

Sedmi dio

Обрачун

A. Troškovi tranzita

27 Troškovi tranzita

B. Terminalne naknade

28 Terminalne naknade. Opće odredbe

29 Terminalne naknade. Odredbe koje se primjenjuju na poštanske tokove između

imenovanih davatelja poštanskih usluga država u ciljnom sistemu

30 Terminalni troškovi. Odredbe primjenjive na protok pošte između imenovanih davatelja

poštanskih usluga zemalja u ciljnom sistemu

31 Terminalne naknade. Odredbe koje se primjenjuju za poštanske tokove između

imenovanih davatelja poštanskih usluga država u prijelaznom sistemu

32 Fond za unaprjeđenje kvalitete usluga

C. Naknade za poštanske pakete

33 Naknade za kopneni i pomorski prijevoz poštanskih paketa

D. Naknade za zračni prijevoz

34 Osnovne naknade i odredbe u vezi s troškovima zrakoplovnog prijevoza

E. Poravnanje računa

35 Posebne odredbe za podmirivanje računa i plaćanja u međunarodnoj poštanskoj razmjeni

F. Ustanovljenje cijena i naknada

36 Nadležnost vijeća za poštanske operativne poslove za određivanje iznosa cijena i naknada

Osmi dio

Neobavezne usluge

37 EMS i integrirana logistika

38 Elektronske poštanske usluge

Deveti dio

Završne odredbe

39 Uvjeti za odobrenje prijedloga u vezi s konvencijom i pravilnikom

40 Stavljanje rezervi na Kongresu

41 Stupanje na snagu i trajanje konvencije

SVJETSKA POŠTANSKA KONVENCIJA

Niže potpisani opunomoćenici vlada država članica Svjetske poštanske unije (u daljem tekstu): Unije, u skladu s članom 22. stavom 3. Ustava Svjetske poštanske unije sklopljenog u Beču 10. jula 1964., sporazumno i u skladu s članom 25. stavom 4. Ustava, potvrđuju ovom Konvencijom pravilnika primjenjiva u međunarodnim poštanskim uslugama.

Prvi dio

Zajednička pravilnika koja se primjenjuju u međunarodnom poštanskom prometu

Član 1.

Definicije

1. U svrhu Konvencije, dalje navedeni pojmovi imaju sljedeće značenje:

1.1 pismovna pošiljka: pošiljka opisana u Konvenciji i Pravilniku i otpremljena u skladu s uvjetima predviđenima u tim tekstovima;

1.2 poštanski paket: pošiljka opisana u Konvenciji i Pravilniku i otpremljena u skladu s uvjetima predviđenima u tim tekstovima;

1.3 EMS pošiljka: pošiljka opisana u Konvenciji, Pravilniku i odgovarajućim odredbama za EMS pošiljke i otpremljena u skladu s uvjetima predviđenima u tim tekstovima;

1.4 dokumenti: pismovna pošiljka, poštanski paket ili EMS pošiljka sastavljena od bilo koje pisane, crtane, štampane ili digitalne informacije, osim predmeta prodaje, čije su fizičke specifikacije unutar okvira određenog Pravilnikom;

1.5 roba: poštanska pismovna pošiljka, poštanski paket ili EMS pošiljka koja sadrži bilo koji materijalni ili pokretni predmet osim novca, uključujući predmete prodaje, koja nije obuhvaćena definicijom "dokumenti" iz stava 1. tačke 4. i čije su fizičke specifikacije unutar okvira određenog Pravilnikom;

1.6 zatvorena pošiljka: spremnik ili skup spremnika s nazivnicom, zatvorenih sa ili bez plombe, koji sadržavaju poštanske pošiljke;

1.7 pogrešno usmjerene pošiljke: spremnici zaprimljeni u uredu za razmjenu različitom od onoga navedenog na nazivnici (spremnika);

1.8 osobni podaci: podaci potrebni za identifikaciju korisnika poštanske usluge;

1.9 pogrešno poslana pošiljke: pošiljke zaprimljene u uredu za razmjenu, a bile su namijenjene uredu za razmjenu neke druge države članice;

1.10 tranzitni troškovi: naknada za usluge prijevoza pružene od posrednika u državi tranzita (imenovani davatelj poštanskih usluga, drugi davatelj usluga, ili i jedan i drugi), uzimajući u obzir kopnene, pomorske i/ili zrakoplovne pismovne pošiljke u tranzitu;

1.11 terminalni troškovi: naknada koju imenovani davatelj poštanskih usluga države porijekla duguje imenovanom davatelju poštanskih usluga države odredišta za troškove nastale postupanjem zaprimljenim pismovnim poštanskim pošiljkama u državi odredišta;

1.12 imenovani davatelj poštanskih usluga: svaka vladina ili nevladina pravna osoba službeno imenovana od države članice da obavlja poštanske usluge na svom području ispunjavajući obaveze koje proizlaze iz Akata Unije;

1.13 mali paket: pošiljka koja se prijenosi u skladu s uvjetima Konvencije i Pravilnikom;

1.14 unutrašnje kopnene naknade: naknada koju imenovani davatelj poštanskih usluga države porijekla duguje imenovanom davatelju poštanskih usluga države odredišta za troškove nastale postupanjem primljenim paketima u državi odredišta;

1.15 kopnene naknade: naknada za usluge prijevoza kopnom pružene od posrednika u državi tranzita preko koje se obavlja tranzit (imenovani davatelj poštanskih usluga, drugi davatelj usluga ili i jedan i drugi) uzimajući u obzir kopneni i/ili zračni prijevoz paketa preko državnog područja;

1.16 pomorske naknade: naknada za usluge prijevoza morem pružene od posrednika (imenovani davatelj poštanskih usluga ili drugi davatelj usluge, ili jedan i drugi) koji učestvuje u pomorskom prijevozu paketa;

1.17 potražnica: prigovor koji se odnosi na korištenje neke poštanske usluge podnesen u skladu s uvjetima navedenima u Konvenciji i Pravilniku konvencije;

1.18 univerzalna poštanska usluga: stalno pružanje poštanskih usluga propisane kvalitete na svim pristupnim tačkama na državnom području države članice, za sve korisnike, po pristupačnim cijenama;

1.19 otvoreni tranzit: otvoreni tranzit pošiljaka preko države posrednice čiji broj ili težina ne opravdavaju sačinjavanje izravne zatvorene pošiljke do države odredišta.

Član 2.

Određivanje jedne ili više pravnih osoba odgovornih za ispunjavanje obaveza koje proizilaze iz pridržavanja odredaba Konvencije

1. Države članice obavještavaju Međunarodni ured, u roku od šest mjeseci od završetka Kongresa, o nazivu i adresi vladinog tijela nadležnog za nadzor poštanskog poslovanja. U roku od šest mjeseci od završetka Kongresa, države članice dostavljaju Međunarodnom uredu naziv i adresu jednog ili više službeno imenovanih davatelja poštanskih usluga koji su službeno imenovani da osiguraju pružanje poštanskih usluga i ispunjavanje obaveza koje proizilaze iz Akata Unije na svom području. Između dva kongresa, države članice obavještavaju Međunarodni ured o svim promjenama u vezi s državnim tijelima u najkraćem roku. Sve promjene u vezi s imenovanim davateljima poštanskih usluga moraju također biti službenim putem priopćene Međunarodnom uredu u najkraćem roku, po mogućnosti najmanje tri mjeseca prije stupanja promjene na snagu.

2. Kada država članica službeno imenuje novog davatelja poštanskih usluga, ona utvrđuje opseg poštanskih usluga koje će taj davatelj poštanskih usluga pružati u skladu s Aktima Unije, kao i geografsku pokrivenost područja davatelja poštanske usluge.

Član 3.

Univerzalna poštanska usluga

1. S ciljem jačanja pojma jedinstvenog poštanskog područja Unije, države članice osiguravaju da svi korisnici usluga uživaju pravo na univerzalnu poštansku uslugu osnovne propisane kvalitete, trajno, na svim pristupnim tačkama svoga državnog područja, po pristupačnim cijenama.

2. U tom cilju, države članice utvrđuju, u okviru svog nacionalnog poštanskog zakonodavstva ili drugim uobičajenim sredstvima, opseg poštanskih usluga koje se nude, kao što je potrebna kvaliteta i prihvatljive cijene, uzimajući u obzir i potrebe stanovništva i njihove nacionalne uvjete.

3. Države članice osiguravaju da ponuda poštanskih usluga i norme kvalitete budu ispunjene od strane imenovanih davatelja univerzalne usluge.

4. Države članice osiguravaju da se univerzalne poštanske usluge pružaju na održivoj osnovi, time garantirajući njihovu samoodrživost.

Član 4.

Sloboda tranzita

1. Princip slobode tranzita je utvrđen u članu 1. Ustava. On podrazumijeva obavezu svake države članice osigurati da njezini imenovani davatelji poštanskih usluga usmjeravaju najbržim putem i na najsigurniji način koji se koristi za vlastite pošiljke, zatvorene pošiljke i pismovne pošiljke u otvorenom tranzitu koje su im predane od drugog imenovanog davatelja poštanskih usluga. Ovaj se princip jednako primjenjuje i na pogrešno poslano pošiljke ili pogrešno usmjerene zatvorene pošiljke.

2. Države članice koje ne učestvuju u razmjeni poštanskih pošiljaka koje sadrže zarazne tvari ili radioaktivne materijale, imaju mogućnost ne dozvoliti tranzit ovih pošiljaka u otvorenom tranzitu preko svog državnog teritorija. To isto vrijedi i za štampu, časopise, magazine, male pakete i M vreće čiji sadržaj ne udovoljava zakonskim odredbama koje uređuju uvjete njihovog objavljivanja ili opticaja u državi tranzita.

3. Sloboda tranzita za poštanske pakete zagarantirana je na čitavom području Unije.

4. Ako država članica ne izvršava obavezu koja se odnosi na slobodu tranzita, ostale države članice mogu obustaviti pružanje poštanskih usluga s tom članicom.

Član 5.

Vlasništvo nad poštanskim pošiljkama. Povlačenje iz pošte.

Izmjena ili ispravak adrese i/ili naziva pravne osobe, imena ili prezimena ili, ako postoji, obiteljskog prezimena primatelja.

Preusmjeravanje. Povrat neuručenih pošiljaka pošiljatelju.

1. Poštanska pošiljka ostaje vlasništvo pošiljatelja sve dok se ne uruči zakonitom primatelju, osim kada je pošiljka zaplijenjena na temelju nacionalnih zakonodavstava otpremne ili odredišne države i, u slučaju primjene člana 19. tačke 2.1.1 ili člana 19. stava 3., u skladu s nacionalnim zakonodavstvom tranzitne zemlje.

2. Pošiljatelj poštanske pošiljke može povući pošiljku iz pošte ili izmijeniti ili ispraviti adresu i/ili naziv pravne osobe, ime, prezime ili, ako postoji, obiteljsko prezime primatelja. Naknade i drugi uvjeti navedeni su u Pravilniku.

3. Države članice osiguravaju da njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga organiziraju preusmjeravanje poštanske pošiljke u slučaju kada je primatelj promijenio adresu, kao i povrat neuručene pošiljke pošiljatelju. Naknade i ostali uvjeti navedeni su u Pravilniku.

Član 6.

Poštanske marke

1. Naziv "poštanska marka" je zaštićen ovom Konvencijom i odnosi se isključivo na marke koje ispunjavaju uvjete iz ovoga člana i Pravilnika.

2. Poštanske marke:

2.1 izdaju se i stavljaju u opticaj isključivo pod nadležnošću država članica ili područja u skladu s Aktima Unije;

2.2 su prikaz suverenosti i predstavljaju dokaz o unaprijed plaćenoj poštadini koja odgovara njenoj stvarnoj vrijednosti kada se stavlja na poštansku pošiljku, u skladu s Aktima Unije;

2.3 moraju biti u opticaju u zemlji članici ili na području stavljanja u opticaj, u upotrebi za unaprijed plaćenu poštadinu ili za filatelističku namjenu u državi članici ili području stavljanja u opticaj, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom;

2.4 moraju biti pristupačne svim građanima unutar države članice ili područja stavljanja u opticaj.

3. Poštanska marka sadrži:

3.1 naziv države članice ili područja stavljanja u opticaj, napisan latinичnim pismom, ili, na zahtjev države članice ili na zahtjev područja stavljanja u opticaj prema Međunarodnom uredu Svjetske poštanske unije, akronim/kratice ili početna slova/inicijali koji su službena oznaka države članice ili područja stavljanja u opticaj, u skladu s uvjetima navedenima u Pravilniku;

3.2 nominalnu vrijednost, izraženu:

3.2.1 u principu, u službenoj valuti države članice ili područja stavljanja u opticaj ili je predstavljena u obliku slova ili nekom oznakom;

3.2.2 drugim posebnim prepoznatljivim obilježjima.

4. Obilježja država, službene oznake kontrole i logotip međuvladinih organizacija sadržanih na poštanskoj marki su zaštićeni u skladu s Pariškom konvencijom za zaštitu industrijskog vlasništva.

5. Teme i dizajn poštanskih maraka moraju:

5.1 biti u duhu preambule Ustava i u skladu s odlukama koje su donijela tijela Unije;

5.2 biti usko povezani s kulturnim identitetom države članice ili područja stavljanja u opticaj, ili pridonositi širenju kulture ili očuvanju mira;

5.3 imati, u slučaju odavanja počasti osobama ili događajima koji nisu iz države članice ili s područja stavljanja u opticaj, usku poveznicu s dotičnom državom ili područjem;

5.4 biti lišeni političkih obilježja ili bilo koje teme uvredljive prirode u odnosu na neku osobu ili državu;

5.5 biti od velike važnosti za državu članicu ili područje.

6. Oznake u unaprijed plaćenju poštarini, otisci strojeva za označavanje poštarine plaćene unaprijed, otisci tiskarskih strojeva ili drugih štampanih oznaka ili žigova u skladu s odredbama Akata Unije, mogu biti korišteni samo uz odobrenje države članice ili područja.

7. Prije stavljanja u opticaj poštanskih maraka korištenjem novih materijala ili novih tehnologija, države članice dostavljaju u Međunarodni ured potrebne podatke koji se odnose na usklađenost s radom strojeva za obradu pošte. Međunarodni ured obavještava o tome ostale države članice i njihove imenovane davatelje poštanskih usluga.

Član 7.

Održivi razvoj

Države članice i/ili njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga su dužni prihvatiti i primijeniti proaktivnu strategiju koja donosi sve pojedinosti uticaja na okoliš, na društvo i na privredu, na svim nivoima poštanske operative i promovira svjesnost o održivom razvoju.

Član 8.

Poštanska sigurnost

1. Države članice i njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga poštuju sigurnosne zahtjeve utvrđene sigurnosnim standardima Svjetske poštanske unije, donose i primjenjuju proaktivnu sigurnosnu strategiju na svim nivoima poštanskog procesa radi održavanja i povećanja povjerenja opće javnosti u poštanske usluge koje pružaju imenovani davatelji poštanskih usluga, a u interesu svih uključenih strana. Ta strategija uključuje ciljeve utvrđene Pravilnikom kao i princip udovoljavanja zahtjevima za najavu podataka o poštanskim pošiljkama elektronskim putem, raspoložive u odredbama koje su u primjeni (uključujući vrstu poštanskih pošiljaka i kriterije), koje je donijelo Upravno vijeće i Vijeće za poštanske operative poslove u skladu s tehničkim normama Unije za slanje poruka. Ova strategija također uključuje i razmjenu informacija o održavanju sigurnog prijevoza i tranzita obavijesti između država članica i njihovih imenovanih davatelja poštanskih usluga.

2. Sve sigurnosne mjere primijenjene u lancu međunarodnog prijevoza pošte moraju odgovarati rizicima i prijetnjama na koje su dužne odgovoriti i moraju biti razvijene tako da ne priječe svjetske tokove pošte ili međunarodnu trgovinu uvažavajući posebnosti poštanske mreže. Sigurnosne mjere koje mogu imati sveopći uticaj na poštansku operativu, moraju se provesti na međunarodno usklađen i uravnotežen način, uz uključivanje svih zainteresiranih strana.

Član 9.

Kršenje pravilnika

1. Poštanske pošiljke

1.1 Države članice se obavezuju poduzeti sve potrebne mjere za sprječavanje niže navedenih radnji te za kazneni progon i kažnjavanje počinitelja:

1.1.1 stavljanje narkotika ili psihotropnih supstanci ili opasne robe u poštanske pošiljke, kada to nije izričito odobreno Konvencijom i Pravilnikom;

1.1.2 stavljanje u poštanske pošiljke predmete pedofilske prirode ili predmeta pornografske prirode koji uključuju djecu.

2. Općenito plaćanje poštarine unaprijed i načini samog plaćanja

2.1 Države članice se obavezuju poduzeti sve potrebne mjere za sprječavanje, kazneni progon i kažnjavanje kršenja pravilnika u vezi s načinom naplate poštarina unaprijed predviđenih ovom Konvencijom, kao što su:

2.1.1 poštanske marke u opticaju ili povučene iz optičaja;

2.1.2 otisci strojeva za označavanje poštarine plaćene unaprijed;

2.1.3 otisci tiskarskih strojeva ili drugih tiskanih oznaka ili žigova;

2.1.4 međunarodni kuponi za odgovor.

2.2 U ovoj Konvenciji, kršenje pravilnika u vezi s načinom označavanja poštarina plaćenih unaprijed odnosi se na bilo koju niže navedenu radnju, počinjeno od bilo koje osobe u namjeri sticanja nezakonite koristi za počinitelja ili treću stranu. Kažnjive su sljedeće radnje:

2.2.1 bilo koji čin falsificiranja, oponašanja ili krivotvorenja bilo kojeg načina označavanja naplate poštarine unaprijed, ili svaka nezakonita ili kriminalna radnja povezana s neimenovanim postupanjem;

2.2.2 izrada, korištenje, puštanje u opticaj, plasiranje na tržište, prodaja, širenje, prijevoz, pokazivanje ili izlaganje (uključujući u obliku kataloga ili u svrhe oglašavanja) bilo kojeg sredstva plaćanja poštarine unaprijed koje je falsificirano, oponašano ili krivotvoreno;

2.2.3 upotreba ili puštanje u opticaj, za poštanske potrebe, bilo kojeg načina označavanja plaćanja poštarine unaprijed koje je već iskorišteno;

2.2.4 namjera počinjenja bilo kojeg od gore navedenih kršenja pravilnika.

3. Uzajamnost

3.1 Što se tiče sankcija, ne postoji razlika između radnji navedenih za radnje navedene u stavu 2., bez obzira radi li se o nacionalnim ili stranim načinima označavanja oznakama plaćanja poštarine unaprijed; ova odredba ne može biti dijelom bilo kojeg zakonskog ili običajnog uvjeta uzajamnosti.

Član 10.

Obrada osobnih podataka

1. Osobni podaci korisnika mogu biti korišteni samo za svrhu za koju su prikupljeni u skladu s važećim nacionalnim zakonodavstvom.

2. Osobni podaci korisnika smiju biti otkriveni samo trećim stranama nadležnim u skladu s važećim nacionalnim zakonodavstvom za pristup tim podacima.

3. Države članice i njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga osiguravaju tajnost i sigurnost osobnih podataka korisnika, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.

4. Imenovani davatelji poštanskih usluga obavještavaju svoje korisnike o korištenju njihovih osobnih podataka kao i o namjeni za koju su prikupljeni.

5. Ne dovodeći u pitanje prethodno navedeno, imenovani davatelji poštanskih usluga mogu proslijediti elektronskim putem osobne podatke korisnika imenovanim davateljima poštanskih usluga određene ili tranzitne države kojoj su ti podaci potrebni za izvršavanje usluge.

Član 11.

Razmjena zatvorene pošte s vojnim postrojbama

1. Razmjena zatvorenih pismovnih pošiljaka može se obavljati posredstvom kopnenih, pomorskih ili zračnih službi drugih država:

1.1 između poštanskih ureda bilo koje države članice i zapovjednih oficira vojnih postrojbi stavljenih na raspolaganje Ujedinjenim narodima;

1.2 između zapovjednih oficira ovih vojnih postrojbi;

1.3 između poštanskih ureda bilo koje države članice i zapovjednih oficira pomorskih, zračnih ili pješadijskih postrojbi, ratnih brodova ili vojnih aviona iste države, stacioniranih u inozemstvu;

1.4 između zapovjednih oficira pomorskih, zračnih ili vojnih postrojbi, ratnih brodova ili vojnih aviona iste države.

2. Pismovne pošiljke uključene u zatvorene pošiljke navedene u stavu 1. moraju biti isključivo naslovljene na ili poslone od pripadnika vojnih postrojbi ili oficira i od posade brodova ili aviona za koje ili od kojih su poslone. Poštarinu i uvjete otpreme koji se na njih primjenjuju, određuje, prema svojim propisima, imenovani davatelj poštanskih usluga države članice koja je stavila na raspolaganje vojnu postrojbu ili kojoj brodovi ili avioni pripadaju.

3. Osim u slučaju posebnog sporazuma, imenovani davatelj poštanskih usluga države članice koja je stavila na raspolaganje vojnu postrojbu ili kojoj ratni brodovi ili vojni avioni pripadaju, dužuje predmetnim imenovanim davateljima poštanskih usluga naknade za tranzit pošiljki, terminalne naknade i naknade za zračni prijevoz.

Član 12.

Predaja pismovnih pošiljaka na otpremu u inozemstvu

1. Imenovani davatelj poštanskih usluga nije dužan otpremiti ili uručiti primateljima pismovne pošiljke koje su pošiljatelji, nastanjeni na području države članice, predali na otpremu ili prosljedili na otpremu u drugoj državi, s ciljem korištenja povoljnijih cijena koje su tamo u primjeni.

2. Odredbe predviđene u stavu 1. primjenjuju se podjednako na pismovne pošiljke pripremljene u državi u kojoj pošiljatelj ima prebivalište, a zatim su prenesene preko granice, kao i na pismovne pošiljke pripremljene u drugoj državi.

3. Imenovani davatelj poštanskih usluga određišta ima pravo zahtijevati od imenovanog davatelja poštanskih usluga porijekla plaćanje unutarnjih naknada. Ako imenovani davatelj poštanskih usluga porijekla ne prihvaća plaćanje ove poštarine u roku koji je odredio imenovani davatelj poštanskih usluga određišta, posljednji može vratiti pošiljke imenovanom davatelju poštanskih usluga porijekla, imajući pravo na nadoknadu troškova preusmjeravanja pošiljaka ili s pošiljkama postupiti prema nacionalnom zakonodavstvu.

4. Imenovani davatelj poštanskih usluga nije dužan otpremiti ili uručiti primatelju pismovne pošiljke u velikom broju koje je pošiljatelj predao na otpremu ili prosljedio na otpremu iz države različite od one u kojoj ima prebivalište, ako je iznos terminalne naknade koju treba primiti, niži od iznosa koji bi primio da su pošiljke bile poslone iz države u kojoj pošiljatelj prebiva. Imenovani davatelj poštanskih usluga određišta ima pravo tražiti od imenovanog davatelja poštanskih usluga porijekla nadoknadu ovisno od nastalih troškova, a koja ne smije biti veća od sljedeća dva iznosa: ili od 80% unutarnje poštarine za istovjetne pošiljke ili od naknada koje se primjenjuju u skladu s čl. 29., 30. stavci od 5. do 11., članom 30. stavovima 12., 13. i 17., ovisno o slučaju. Ako imenovani davatelj poštanskih usluga porijekla ne pristane platiti zatraženi iznos u roku koji je odredio imenovani davatelj poštanskih usluga određišta, imenovani davatelj poštanskih usluga određišta može ili vratiti pošiljku imenovanom davatelju poštanskih usluga porijekla imajući pravo na naknadu troškova preusmjeravanja pošiljaka, ili može s njima postupiti u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.

Član 13.

Upotreba obrazaca Unije

1. Osim u slučajevima kad je u Aktima Unije predviđeno drugačije, samo imenovani davatelji poštanskih usluga mogu

upotrebljavati obrasce i dokumentaciju Unije za obavljanje poštanskih usluga i za razmjenu poštanskih pošiljaka u skladu s Aktima Unije.

2. Imenovani davatelji poštanskih usluga mogu upotrebljavati obrasce i dokumentaciju Unije za funkcioniranje izvanteritorijalnih poštanskih ureda za razmjenu (ETOE), kao i centara za obradu međunarodne pošte (IMPC) koje su uspostavili imenovani davatelji poštanskih usluga izvan svojih nacionalnih područja, kako su definirani stavom 6., kako bi se pojednostavilo obavljanje poštanskih usluga i razmjena poštanskih pošiljaka koje su prethodno navedene.

3. Korištenje mogućnosti navedene u stavu 2. podliježe nacionalnim propisima ili politici države članice ili teritorija na kojem je uspostavljen ETOE ili IMPC. U tom pogledu, i ne dovodeći u pitanje obaveze koje proizlaze iz imenovanja, a koje su navedene u članu 2., imenovani davatelji poštanskih usluga garantiraju kontinuirano ispunjavanje svojih obaveza utvrđenih Konvencijom i u potpunosti su odgovorni za sve vlastite odnose s drugim imenovanim davateljima poštanskih usluga i s Međunarodnim uredom.

4. Zahtjev utvrđen stavom 3. na isti se način primjenjuje i na određenu državu članicu za prijem poštanskih pošiljaka iz tih ETOE i IMPC.

5. Države članice obavještavaju Međunarodni ured o svojim politikama u pogledu poštanskih pošiljaka koje prijenosi i/ili prima ETOE ili IMPC. Te se informacije objavljuju na internetskoj stranici Unije.

6. Isključivo za potrebe ovoga člana, ETOE označava ured ili objekt uspostavljen u komercijalne svrhe i kojim upravlja imenovani davatelj poštanskih usluga ili je pod odgovornošću imenovanog davatelja poštanskih usluga na području neke države članice ili nekog teritorija koje nije njegov nacionalni teritorij, u svrhu poslovanja s klijentima na tržištu izvan vlastitog nacionalnog područja. IMPC označava objekt za obradu međunarodne pošte koji je namijenjen za obradu razmijenjene međunarodne pošte bilo za pripremu ili primanje poštanskih otpremnica ili kao tranzitno središte za međunarodnu poštu razmijenjenu između drugih imenovanih davatelja poštanskih usluga.

7. Niti jedan dio ovoga člana ne može se interpretirati kao da implicira da se ETOE-i ili IMPC-i (uključujući imenovane davatelje poštanskih usluga odgovorne za njihovo uspostavljanje i poslovanje izvan njihovih nacionalnih područja) nalaze u istoj situaciji u pogledu Akata Unije kao imenovani davatelji poštanskih usluga države domaćina ili da se drugim državama članicama nameće pravna obaveza priznavanja tih ETOE-a i IMPC-a kao imenovanih davatelja poštanskih usluga na području na kojem su uspostavljeni i na kojem posluju.

Drugi dio

Standardi i ciljevi kvalitete usluga

Član 14.

Standardi i ciljevi kvalitete usluga

1. Države članice ili njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga dužni su utvrditi i objaviti standarde uručnja i ciljeve po pitanjima dolaznih pismovnih pošiljaka i paketa u relevantnom zborniku kako je detaljno navedeno u Pravilniku.

2. Ovi standardi i ciljevi, uvećani za vrijeme uobičajeno potrebno za carinski postupak, ne smiju biti manje povoljni od onih koji se primjenjuju za pošiljke istih karakteristika u domaćem prometu.

3. Države članice ili njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga porijekla dužni su utvrditi i objaviti standarde

"s kraja na kraj" za prioritete i zrakoplovne pismovne pošiljke, kao i za pakete i obične/površinske pakete.

4. Države članice ili njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga prate primjenu standarda kvalitete usluge.

Treći dio

Cijene, nadoplate i izuzeće od plaćanja poštarina

Član 15.

Cijene

1. Cijene za različite poštanske usluge definirane u Konvenciji postavljaju države članice ili njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga, ovisno o nacionalnom zakonodavstvu i u skladu s principima utvrđenim u Konvenciji i njenim Pravilnikom. U načelu, trebaju proizlaziti iz cijene koštanja obavljanja ovih usluga.

2. Država članica porijekla ili njezin imenovani davatelj poštanskih usluga, ovisno o nacionalnom zakonodavstvu, određuje poštarinu za prijevoz pismovnih pošiljaka i poštanskih paketa. Poštarina podrazumijeva uručenje pošiljke na adresu primatelja, pod uvjetom da usluga dostave postoji u određenoj državi za vrstu pošiljke o kojoj se radi.

3. Cijene u primjeni, uključujući i one iznose koji su preporučeni u Aktima, moraju iznositi najmanje onoliko koliko se naplaćuje za nacionalni promet pošiljaka istih karakteristika (kategorija, količina, vrijeme potrebno za obradu pošiljke itd.).

4. Države članice ili njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga, ovisno o nacionalnom zakonodavstvu, imenovani su odrediti i više cijene od onih preporučenih u Aktima.

5. Na prethodni najmanji iznos cijena iz stava 3., države članice ili njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga mogu na temelju njihovog nacionalnog zakonodavstva odobriti manje poštarine za pismovne pošiljke i pakete zaprimljene na teritoriju države članice. Mogu, na primjer, svojim korisnicima koji ostvaruju značajan promet, odobriti povlaštene poštarine.

6. Zabranjeno je naplatiti od korisnika bilo kakve druge poštarine osim onih predviđenih u Aktima.

7. Osim u slučaju kad je u Aktima predviđeno drukčije, svaki imenovani davatelj poštanskih usluga zadržava poštarinu koju je naplatio.

Član 16.

Izuzeće od plaćanja poštarina

1. Princip

1.1 Slučajevi izuzeća od plaćanja poštarina, u smislu izuzeća od plaćanja poštarina unaprijed, izričito su utvrđeni u Konvenciji. Ipak, Pravilnikom se može utvrditi izuzeće od plaćanja poštarine unaprijed, izuzeće od plaćanja troškova tranzita, terminalnih naknada i nacionalnih poštarina za pismovne poštanske pošiljke i poštanske pakete poslana iz država članica, od imenovanih davatelja poštanskih usluga i užih unija, a koje se odnose na poštanske usluge. Nadalje, pismovne pošiljke i poštanski paketi koje šalje Međunarodni ured Unije u uže unije, državama članicama i imenovanim davateljima poštanskih usluga su izuzete od plaćanja svih poštarina. Međutim, za ove pošiljke država članica porijekla ili njen imenovani davatelj poštanskih usluga imaju mogućnost naplate dodatnih zračnih naknada za ove kasnije pošiljke.

2. Ratni zarobljenici i civilni zatočnici

2.1 Pismovne pošiljke, poštanski paketi i poštanske usluge plaćanja naslovljene na ili poslana od ratnih zarobljenika, bilo direktno ili putem ureda spomenutih u Pravilniku Konvencije i Sporazumu o finansijskim poštanskim uslugama, oslobođene su svih poštarina, osim dopunske naknade za zračni prijevoz. Zarobljenici zaraćenih strana, internirani na neutralnoj zemlji,

smatraju se ratnim zarobljenicima kada se radi o primjeni ove odredbe.

2.2 Odredbe iz podstava 2.1 također se primjenjuju i na pismovne pošiljke, poštanske pakete i poštanske usluge plaćanja porijeklom iz drugih država adresirane na ili upućene od civilnih zatočenika, kako je to definirano Ženevskom konvencijom od 12. augusta 1949. godine o zaštiti civila u vrijeme rata, a koje se otpremaju direktno ili putem ureda spomenutih u Pravilniku Konvencije i Sporazuma o finansijskim poštanskim uslugama.

2.3 Uredi navedeni u Pravilniku Konvencije i Sporazumu o finansijskim poštanskim uslugama isto tako uživaju pravo oslobođenja od plaćanja poštarine za pismovne pošiljke, poštanske pakete i poštanske usluge plaćanja koje se odnose na osobe iz podstava 2.1 i 2.2, a koje oni šalju ili primaju, bilo izravno ili kao posrednici.

2.4 Paketi mase do 5 kilograma su oslobođeni od plaćanja poštarine. Granična masa se povećava do 10 kilograma u slučaju kada sadržaj paketa nije djeljiv ili za pakete naslovljene na logor ili na povjerenika logora ("hommes de confiance") radi raspodjele zarobljenicima.

2.5 U okviru obračuna troškova između imenovanih davatelja poštanskih usluga ne računaju se poštarine za službene pakete i za pakete za ratne zarobljenike i civilne zatočnike, osim dopunske naknade za zračni prijevoz zračnih paketa.

3. Pošiljke za slijepe

3.1 Sve pošiljke za slijepe ili pošiljke poslana nekoj organizaciji ili od strane neke organizacije za slijepe nekoj slijepoj osobi ili od slijepo osobe, izuzete su od svih poštarina, osim dopunske naknade za zračni prijevoz, do mjere u kojoj su te pošiljke kao takve dopustive u nacionalnoj usluzi imenovanog davatelja poštanskih usluga pošiljatelja.

3.2 U ovom članu:

3.2.1 termin "slijepa osoba" podrazumijeva osobu koja je registrirana kao slijepa ili slabovidna u svojoj državi ili koja udovoljava definiciji Svjetske zdravstvene organizacije za slijepe ili slabovidne osobe;

3.2.2 organizacija za slijepe podrazumijeva instituciju ili udruženje koje opslužuje ili službeno predstavlja slijepe osobe;

3.2.3 pošiljke za slijepe uključuju svako dopisivanje, objavljivanje u bilo kojem obliku uključujući i audio zapise, te svu opremu ili pribor načinjene ili prilagođene kao pomoć slijepim osobama da prevladaju probleme koji proizlaze iz njihove sljepoće, kao što je određeno Pravilnikom.

Četvrti dio

Osnovne usluge i dodatne usluge

Član 17.

Osnovne usluge

1. Države članice osiguravaju da njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga obavljaju prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje pismovnih pošiljaka.

2. Pismovne pošiljke koje sadrže samo dokumente su:

2.1 prioritete i neprioritete pismovne pošiljke, do 2 kilograma;

2.2 pisma, dopisnice i tiskanice do 2 kilograma;

2.3 pošiljke za slijepe, do 7 kilograma;

2.4 posebne vreće koje sadrže novine, časopise, knjige i slične štampane dokumente za istog primatelja na istoj adresi, nazvane "M vreće", do 30 kilograma.

3. Pismovne pošiljke koje sadržavaju robu su:

3.1 mali paketi, prioritetni i neprioritetni, do 2 kilograma;

3.2 pošiljke za slijepe, do 7 kilograma, kako je određeno Pravilnikom;

3.3 posebne vreće koje sadrže novine, časopise, knjige i slične štampane dokumente za istog primatelja na istoj adresi, nazvane "M vreće", do 30 kilograma, kako je određeno Pravilnikom.

4. Pismovne pošiljke se razvrstavaju kako prema brzini obrade pošiljaka tako i prema njihovom sadržaju, u skladu s Pravilnikom.

5. U sistemu razvrstavanja kao što je navedeno u stavu 4., pismovne pošiljke mogu također biti razvrstane prema njihovom formatu, to jest pisma malog formata (P), pisma velikog formata (G), pisma glomaznog formata (E) ili mali paketi (E). Granične vrijednosti veličine i težine su precizno navedene u Pravilniku.

6. Ograničenja mase veće od onih koje su navedene u stavu 2., primjenjuju se prema slobodnom izboru na određene kategorije pismovnih pošiljaka, u skladu s uvjetima propisanim u Pravilniku.

7. Države članice također su dužne osigurati da njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga obavljaju prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanskih paketa do 20 kilograma.

8. Ograničenja mase preko 20 kilograma primjenjuju se prema slobodnom izboru na određene poštanske pakete, u skladu s uvjetima propisanim u Pravilniku.

Član 18.

Dotadne usluge

1. Države članice su obavezne osigurati pružanje sljedećih obaveznih dodatnih usluga:

1.1 uslugu registracije za odlazne prioritete i zrakoplovne pismovne pošiljke za inozemstvo;

1.2 uslugu registracije za sve dolazne preporučene pismovne pošiljke iz inozemstva.

2. Države članice mogu prema slobodnom izboru pružiti sljedeće neobavezujuće dodatne poštanske usluge u okviru međusobne suradnje među imenovanim davateljima poštanskih usluga ukoliko su pristali pružiti te usluge:

2.1 usluga slanja pismovnih pošiljaka i paketa s označenom vrijednosti;

2.2 usluga slanja otkupnih pismovnih pošiljaka i paketa;

2.3 usluga praćenja uručjenja pismovne pošiljke;

2.4 usluga osobnog uručjenja preporučenih pismovnih pošiljaka ili s označenom vrijednosti;

2.5 usluga uručjenja pismovnih pošiljaka i paketa oslobođenih od plaćanja poštarine i naknada;

2.6 usluga dostave glomaznih paketa;

2.7 usluga otpremanja većeg broja pošiljaka grupiranih u jednu, koju šalje jedan pošiljatelj u inozemstvo;

2.8 usluga povrata robe koja uključuje povrat robe od primatelja izvornom pošiljatelju uz odobrenje primatelja.

3. Sljedeće tri dodatne usluge istovremeno sadrže obavezujući i neobavezujući dio:

3.1 usluga međunarodne pošiljke s plaćenim odgovorom (IBRS) je, u osnovi, neobavezujuća. Sve države članice ili njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga, međutim, obavezni su osigurati uslugu vraćanja za IBRS pošiljke;

3.2 usluga međunarodnih kupona za odgovor koji su zamjenjivi u svakoj državi članici; međutim, prodaja istih je neobavezujuća;

3.3 povratnica za preporučene pismovne pošiljke, pakete i pošiljke s označenom vrijednosti; sve države članice ili njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga obavezni su primiti povratnice koje dolaze iz inozemstva. Međutim, pružanje ovih usluga za odlazne međunarodne pošiljke nije obavezujuće.

4. Ove usluge i njihove naknade opisane su u Pravilniku.

5. Kada se za niže navedene sastavne dijelove usluga naplaćuju posebne naknade u domaćem prometu, imenovani davatelji poštanskih usluga su imenovani naplatiti iste naknade i za međunarodne pošiljke, prema uvjetima određenim u Pravilniku:

5.1 uručenje malih paketa mase iznad 500 grama;

5.2 pismovne pošiljke predane nakon isteka vremena za prijem;

5.3 pošiljke predane izvan redovnog radnog vremena šaltera;

5.4 prikupljanje pošiljaka na adresi pošiljatelja;

5.5 povlačenje pismovnih pošiljaka izvan redovitog radnog vremena šaltera;

5.6 poste restante;

5.7 skladištenje pismovnih pošiljaka mase iznad 500 grama (izuzev pošiljaka za slijepe), kao i paketa;

5.8 uručenje paketa, na temelju obavijesti o prispjecu pošiljke;

5.9 pokrivanje rizika više sile;

5.10 uručenje pismovne pošiljke izvan redovnog radnog vremena.

Peti dio

Zabrane i carinjenje

Član 19.

Nedopuštene pošiljke. Zabrane

1. Opće odredbe

1.1 Pošiljke koje ne udovoljavaju uvjetima propisanim u Konvenciji i Pravilniku se ne prihvataju. Pošiljke poslone s ciljem izvršenja kaznenog djela ili s namjerom da se izbjegne cjelovito plaćanje odgovarajućih naknada, se također ne prihvaćaju.

1.2 Iznimke od zabrana iz ovoga člana propisane su u Pravilniku.

1.3 Sve države članice ili njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga imaju mogućnost proširenja zabrana navedenih u ovome članu, koje se mogu primijeniti odmah nakon njihovog uključivanja u odgovarajući zbornik. Svaka država članica ili njen imenovani davatelj koji želi proširiti ili izmijeniti listu artikala koje zabranjuje, ili uslovno prihvata, kao uvoz (ili u tranzitu) će obavijestiti Međunarodni ured, koji će u skladu s tim ažurirati relevantni zbornik.

2. Zabrane u svim kategorijama pošiljaka

2.1 Zabranjeno je stavljati niže navedene predmete u sve vrste pošiljaka:

2.1.1 droge i psihotropne tvari, prema odredbama Međunarodnog odbora za kontrolu narkotika, ili druge nedopuštene droge koje su zabranjene u državi odredišta;

2.1.2 opscene i nemoralne predmete;

2.1.3 krivotvorene ili piratske predmete;

2.1.4 druge predmete čiji je uvoz ili optičaj zabranjen u državi odredišta;

2.1.5 predmete, koji svojom prirodom ili pakiranjem mogu predstavljati opasnost za službene osobe ili javnost općenito, ili uprljati ili oštetiti druge pošiljke, poštansku opremu ili dobra u vlasništvu treće strane;

2.1.6 dokumente koji imaju značaj aktualne ili osobne prepiske u razmjeni između osoba koje nisu pošiljatelj i primatelj ili osobe koje žive s njima;

3. Opasna roba

3.1 Stavljanje opasne robe opisane u Konvenciji i Pravilniku zabranjeno je za sve kategorije pošiljaka.

3.2 Stavljanje replika i inertnog vojnog materijala, uključujući replike i inertne granate, inertne projektele i druge posebne predmete, zabranjeno je u svim kategorijama pošiljaka.

3.3 Iznimno, opasna se roba može primiti u okviru razmjene među državama članicama koje su se izjasnile da su voljne primiti ih, ili na uzajamnoj bazi ili u jednom smjeru, pod uvjetom da se poštuju nacionalni i međunarodni zakoni i pravilnika u pogledu prijevoza.

4. Žive životinje

4.1. Žive životinje su zabranjene za sve kategorije pošiljaka.

4.2 Iznimno, niže navedene životinje je dopušteno slati u pismovnim pošiljkama, osim u pošiljkama s označenom vrijednosti:

4.2.1 pčele, pijavice i dudov svilac;

4.2.2 paraziti i uništavatelji štetnih insekata namijenjenih za kontrolu ovih insekata i u razmjeni između službeno priznatih institucija;

4.2.3 muhe iz porodice Drosophilidae koje se koriste za biomedicinska istraživanja u razmjeni između službeno priznatih institucija.

4.3 Iznimno, slanje u paketima dopušteno je za niže navedene životinje:

4.3.1 žive životinje čiji je prijevoz poštom dozvoljen prema poštanskim propisima i/ili nacionalnim zakonodavstvom zainteresiranih država.

5. Stavljanje prepiske u pakete

5.1 Zabranjeno je stavljanje u poštanske pakete niže navedenog:

5.1.1 prepiske, uz iznimku arhivskog materijala, u razmjeni između osoba koje nisu ni pošiljatelj ni primatelj niti osobe koje s njima žive.

6. Kovanice, novčanice i drugi dragocjeni predmeti

6.1 Zabranjeno je slati kovanice, novčanice, devize ili bilo kakve vrijednosnice plative donositelju, putničke čekove, platinu, zlato i srebro, prerađene ili neprerađene, drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete:

6.1.1 u neosiguranim pismovnim pošiljkama bez označene vrijednosti;

6.1.1.1 međutim, ako nacionalno zakonodavstvo države porijekla i odredišta to dopušta, takvi se predmeti mogu slati u zatvorenim omotnicama kao preporučene pošiljke;

6.1.2 u običnim paketima bez označene vrijednosti; osim kada nacionalno zakonodavstvo države porijekla i odredišta to dopušta;

6.1.3 u običnim paketima bez označene vrijednosti u razmjeni između dviju država koje prihvataju pakete s označenom vrijednosti;

6.1.3.1 osim toga, svaka država članica ili imenovani davatelj poštanskih usluga može, prema slobodnom izboru, zabraniti slanje zlatnih poluga u običnim paketima ili paketima s označenom vrijednosti, porijeklom iz ili adresiranih u njihovo državno područje ili u otvorenom tranzitu preko svoga državnog područja; može se ograničiti stvarna vrijednost takvih pošiljaka.

7. Tiskanice i pošiljke za slijepe:

7.1 ne smiju sadržavati nikakvu naznaku niti sadržavati nikakav element koji ima značaj osobne prepiske;

7.2 ne mogu sadržavati nikakvu poštansku marku, bilo kakav oblik unaprijed plaćene poštarine, poništene ili neponištene, niti bilo kakav papir koji predstavlja novčanu vrijednost, osim u slučajevima kada pošiljka sadrži kao prilog razglednicu, omotnicu ili omot čije je vraćanje unaprijed plaćeno i koja sadrži adresu pošiljatelja pošiljke ili njegovog zastupnika u državi otpreme ili odredišta izvorne pošiljke.

8. Postupanje s nedopuštenim pošiljkama

8.1 Postupanje s nedopuštenim pošiljkama utvrđeno je Pravilnikom. Međutim, pošiljke koje sadržavaju predmete

navedene u tačkama 2.1.1 i 2.1.2 i u podstavovima 3.1 i 3.2 ne smiju se ni u kojem slučaju otpremiti na njihovo odredište, uručiti primateljima ili vratiti u mjesto porijekla. U slučaju kada se u tranzitu otkriju predmeti navedeni pod tačkom 2.1.1, s takvim se predmetima postupa u skladu s nacionalnim propisima države tranzita. U slučaju kada se tokom prijevoza otkriju predmeti navedeni u podstavovima 3.1 i 3.2, relevantni imenovani davatelj poštanskih usluga ovlašten je za uklanjanje tih predmeta iz pošiljke i za njihovo uništenje. Iменовани davatelj poštanskih usluga zatim može otpremiti preostalu pošiljku na njezino odredište, uz obavijest o uklanjanju nedopuštenog predmeta.

Član 20.

Carinski pregled. Carinske takse i drugi troškovi

1. Imenovani davatelji poštanskih usluga država porijekla i odredišta imenovani su predati pošiljke na carinski pregled, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom svojih država.

2. Pošiljke predane na carinski pregled mogu biti terećene, s naslova poštanskog postupanja, naknadom za podnošenje na carinski pregled, čiji je iznos određen u Pravilniku. Ova naknada se naplaćuje isključivo za pošiljke podnesene na carinjenje i koje su opterećene carinskim dugom ili terećene nekom drugom naknadom iste naravi.

3. Imenovani davatelji poštanskih usluga koji su dobili dopuštenje obavljati carinski postupak u ime korisnika, bilo da je u njegovo ime ili u ime imenovanog davatelja poštanskih usluga države odredišta, imaju pravo od korisnika naplatiti naknadu na temelju stvarnih troškova postupka. Ova se naknada može naplatiti za sve pošiljke prijavljene carini u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, uključujući i one izuzete od plaćanja carine. Korisnici moraju biti unaprijed jasno obaviješteni o odgovarajućoj naknadi.

4. Imenovanim davateljima poštanskih usluga je dopušteno naplatiti od pošiljatelja ili primatelja pošiljaka, ovisno o slučaju, naknadu za carinu i sve druge moguće troškove.

Šesti dio

Odgovornost

Član 21.

Potražnice

1. Svaki imenovani davatelj poštanskih usluga obavezan je prihvatiti potražnice za pakete i preporučene pošiljke ili pošiljke s označenom vrijednosti koje je sam otpremio ili za one od svih drugih imenovanih davatelja poštanskih usluga, pod uvjetom da su potražnice predočene od strane korisnika u periodu od šest mjeseci od sljedećeg dana nakon predaje pošiljke na otpremu. Potražnice se šalju i rješavaju između imenovanih davatelja poštanskih usluga sukladno odredbama objavljenim u Pravilniku. Period od šest mjeseci podrazumijeva odnos između podnositelja potražnice i imenovanog davatelja poštanskih usluga te ne uključuje prijenos potražnica između imenovanih davatelja poštanskih usluga.

2. Postupanje s potražnicama se ne naplaćuje. Međutim, dodatni troškovi u slučaju zahtjeva za žurnu otpremu putem EMS su, u pravilu, na teret osobe koja je zahtjev podnijela.

Član 22.

Odgovornost imenovanih davatelja poštanskih usluga. Odštete

1. Opće odredbe

1.1 Osim u slučajevima predviđenim u članu 23., imenovani davatelji poštanskih usluga odgovorni su za:

1.1.1 gubitak, krađu sadržaja ili oštećenje preporučenih pošiljaka, običnih paketa (osim za kategoriju uručenja pošiljaka iz elektronske trgovine, ("paket ECOMPRO"), čije su

specifikacije dodatno definirane Pravilnikom) i pošiljaka s označenom vrijednosti;

1.1.2 povrat preporučenih pošiljaka, pošiljaka s označenom vrijednosti i običnih paketa za koje nije dan razlog neuručenja.

1.2 Imenovani davatelji poštanskih usluga nisu odgovorni za pošiljke koje nisu navedene u tačkama 1.1.1 i 1.1.2. ili ukoliko se radi o paketima ECOMPRO.

1.3 U svim ostalim slučajevima koji nisu predviđeni ovom Konvencijom, imenovani davatelji poštanskih usluga ne smatraju se odgovornima.

1.4 Ako je gubitak ili potpuno uništenje preporučene pošiljke, običnog paketa ili pošiljke s označenom vrijednosti, nastao uslijed više sile za koju se ne plaća obeštećenje, pošiljatelj ima pravo na povrat naknade koju je platio kod predaje za slanje predmetne pošiljke, izuzev naknade za osiguranje.

1.5 Iznos odštete ne smije biti veći od iznosa navedenih u Pravilniku.

1.6 U slučaju odgovornosti, indirektna šteta, izmakla dobit ili moralna šteta ne uzimaju se u obzir za iznos isplate odštete.

1.7 Sve odredbe vezane uz odgovornost imenovanih davatelja poštanskih usluga su stroge, obavezujuće i potpune. Imenovani davatelji poštanskih usluga ni u kojem slučaju nisu odgovorni – čak ni u slučaju velikog propusta (velike pogreške) – izvan granica postavljenih ovom Konvencijom i Pravilnikom.

2. Preporučene pošiljke

2.1 Ako je preporučena pošiljka izgubljena, potpuno umanjen sadržaj ili potpuno oštećena, pošiljatelj ima pravo na odštetu kako je utvrđeno Pravilnikom. Ukoliko pošiljatelj zatraži iznos koji je manji od utvrđenog u Pravilniku, imenovani davatelji poštanskih usluga imaju mogućnost isplatiti taj manji iznos i primiti povrat iznosa po toj osnovi od drugih imenovanih davatelja poštanskih usluga koji su uključeni.

2.2 Ako je preporučenoj pošiljci djelomično umanjen sadržaj ili je djelomično oštećena, pošiljatelj ima pravo na odštetu koja, u pravilu, odgovara stvarnoj vrijednosti umanjenog ili oštećenog dijela pošiljke.

3. Obični paketi

3.1 Ako je paket izgubljen, potpuno mu je umanjen sadržaj ili je potpuno oštećen, pošiljatelj ima pravo na odštetu kako je utvrđeno Pravilnikom. Ukoliko pošiljatelj zatraži iznos koji je manji od utvrđenog u Pravilniku, imenovani davatelji poštanskih usluga imaju mogućnost isplatiti taj manji iznos i primiti povrat iznosa po toj osnovi od drugih imenovanih davatelja poštanskih usluga koji su uključeni.

3.2 Ako je sadržaj paketa djelomično umanjen ili je djelomično oštećen, pošiljatelj ima pravo na odštetu koja, u pravilu, odgovara stvarnoj vrijednosti umanjenog ili oštećenog dijela pošiljke.

3.3 Imenovani davatelji poštanskih usluga se mogu sporazumjeti da u svojim uzajamnim odnosima primjenjuju iznos po paketu utvrđen u Pravilniku, ne uzimajući u obzir masu paketa.

4. Pošiljke s označenom vrijednosti

4.1 Ako je pošiljka s označenom vrijednosti izgubljena, potpuno joj umanjen sadržaj ili je potpuno oštećena, pošiljatelj ima pravo na odštetu koja odgovara, u načelu, iznosu označene vrijednosti u DTS-ima.

4.2 Ako je pošiljci s označenom vrijednosti sadržaj djelomično umanjen ili je djelomično oštećen, pošiljatelj ima pravo na odštetu koja, u pravilu, odgovara stvarnoj vrijednosti umanjenog ili oštećenog dijela pošiljke. Ona ne može,

međutim, ni u kojem slučaju biti veća od iznosa označene vrijednosti u DTS-ima.

5. Ako je preporučena ili pismovna pošiljka s označenom vrijednosti vraćena, a razlog neuručenja nije naveden, pošiljatelj ima pravo samo na povrat dijela poštarine koji predstavlja trošak slanja pošiljke.

6. Ako je paket vraćen, a razlog neuručenja nije naveden, pošiljatelj ima pravo na povrat poštarine koju je platio u državi porijekla i povrat troškova nastalih zbog vraćanja paketa iz države odredišta.

7. U slučajevima navedenim u stavovima 2., 3. i 4., odšteta se izračunava u skladu s važećim cijenama predmeta ili robe iste vrste na istom mjestu i u isto vrijeme gdje i kada je pošiljka preuzeta za slanje, preračunato u DTS jedinice. U nemogućnosti određivanja važeće cijene, odšteta se izračunava prema uobičajenoj vrijednosti predmeta ili robe procijenjene prema istim osnovama.

8. Kada se odšteta daje za gubitak, potpuno umanjenje sadržaja ili potpuno oštećenje preporučene pošiljke, običnog paketa ili pošiljke s označenom vrijednosti, pošiljatelj ili primatelj, ovisno o slučaju, ima također pravo na povrat poštarine i naknada plaćenih za slanje pošiljke, osim na povrat dijela poštarine za preporuku ili trošak osiguranja. Isto se primjenjuje na preporučene pošiljke, obične pakete ili pošiljke s označenom vrijednosti koje je primatelj odbio primiti zbog njihovog lošeg stanja, a koje se pripisuje imenovanom davatelju poštanskih usluga i uključuje njegovu odgovornost.

9. Protivno odredbama predviđenim u stavcima 2., 3. i 4., primatelj ima pravo na odštetu za umanjeni sadržaj, oštećenje ili gubitak preporučene pošiljke, običnog paketa ili pošiljke s označenom vrijednosti, ako se pošiljatelj pisanim putem odrekne svojih prava u korist primatelja. Ovo odreknuće nije potrebno u slučajevima kada su pošiljatelj i primatelj ista osoba.

10. Imenovani davatelj poštanskih usluga države porijekla ima mogućnost isplatiti odštetu pošiljatelju u svojoj državi propisanu nacionalnim zakonodavstvom za preporučene pošiljke i obične pakete, pod uvjetom da ta odšteta nije manja od onih određenih u podstavovima 2.1 i 3.1. Isto se primjenjuje za odredišnog imenovanog davatelja poštanskih usluga kada se odšteta isplaćuje primatelju. Međutim, i dalje se primjenjuju iznosi navedeni u podstavovima 2.1 i 3.1:

10.1 u slučaju žalbe protiv odgovornog imenovanog davatelja poštanskih usluga;

10.2 ako se pošiljatelj odrekao svojih prava u korist primatelja.

Rezerve koje se tiču prekoračenja rokova za upite i plaćanja odštete imenovanim davateljima poštanskih usluga, uključujući perioda i uvjete utvrđene u Pravilniku, neće se stavljati, osim u slučaju bilateralnog sporazuma.

Član 23.

Nepostojanje odgovornosti država članica i imenovanih davatelja poštanskih usluga

1. Imenovani davatelji poštanskih usluga prestaju biti odgovorni za preporučene pošiljke, pakete i pošiljke s označenom vrijednosti koje su uručili prema uvjetima propisanim u svojim propisima za pošiljke iste vrste. Odgovornost, međutim, i dalje postoji:

1.1 kada se umanjenje sadržaja ili oštećenje otkriju prije ili tokom uručjenja pošiljke;

1.2 kada, ako to nacionalni propisi dopuštaju, primatelj, u slučaju vraćanja pošiljke na polazište, stavi primjedbe tokom uručjenja pošiljke umanjenog sadržaja ili oštećenja;

1.3 kada je, ako to nacionalni propisi dopuštaju, preporučena pošiljka ubačena u kućni poštanski sandučić, a primatelj izjavi da nije primio pošiljku;

1.4 kada primatelj ili, u slučaju vraćanja pošiljke na polazište, pošiljatelj paketa ili pošiljke s označenom vrijednosti, bez obzira na propisno potvrđeno uručenje, stavi primjedbu bez odgode imenovanom davatelju poštanskih usluga koji je obavio uručenje da je ustanovio štetu; dužan je podnijeti dokaz da umanjenje sadržaja ili oštećenje nije nastalo nakon uručenja. Pojam "bez odgode" tumači se u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

2. Države članice i imenovani davatelji poštanskih usluga ne snose odgovornost:

2.1 u slučaju više sile, uzimajući u obzir odredbe člana 18. podstava 5.9.;

2.2 kada, u slučaju da drukčije nije moguće utvrditi dokaz njihove odgovornosti, nije moguće očitati službenu dokumentaciju jer je uništena uslijed više sile;

2.3 kada je šteta nastala greškom ili zbog nemara pošiljatelja ili je proizašla iz vrste sadržaja;

2.4 kada se radi o pošiljkama koje su obuhvaćene zabranama propisanim u članu 19.;

2.5 u slučaju zapljene, na temelju nacionalnog zakonodavstva određene države, prema obavijesti države članice ili imenovanog davatelja poštanskih usluga te države;

2.6 kada se radi o pošiljkama s označenom vrijednosti na kojima je lažno navedena veća vrijednost od stvarne vrijednosti sadržaja;

2.7 kada pošiljatelj nije sačinio potražnicu u roku od šest mjeseci računajući od dana koji slijedi nakon predaje pošiljke;

2.8 kada se radi o paketima ratnih zarobljenika i civilnih zatočenika;

2.9 kada se sumnja da pošiljatelj postupa s namjerom prevare, u cilju dobivanja odštete.

3. Države članice i imenovani davatelji poštanskih usluga ne preuzimaju nikakvu odgovornost za carinske deklaracije, bez obzira u kojem su obliku sastavljena, kao ni za odluke od strane carinskih službi donesene prilikom podnošenja pošiljaka na carinski pregled.

Član 24.

Odgovornost pošiljatelja

1. Pošiljatelj pošiljke odgovoran je za tjelesne ozljede prouzročene poštanskim radnicima i za sve štete prouzročene na drugim pošiljkama kao i na poštanskoj opremi zbog otpreme sadržaja nedopuštenih u prometu ili zbog nepoštivanja uvjeta kod prijema pošiljaka.

2. U slučaju oštećenja drugih pošiljaka, pošiljatelj je odgovoran uz ista ograničenja kao imenovani davatelji poštanskih usluga za svaku oštećenu pošiljku.

3. Pošiljatelj ostaje odgovoran čak i ako je poštanski ured prihvatio takvu pošiljku.

4. S druge strane, kada su uvjeti za prijem pošiljaka ispunjeni od strane pošiljatelja, on nije odgovoran, u mjeri kada je došlo do greške ili nemara od strane imenovanih davatelja poštanskih usluga ili prijevoznika u postupanju pošiljkama nakon njihova preuzimanja.

Član 25.

Naknada štete

1. Podložno pravu žalbe protiv odgovornog imenovanog davatelja poštanskih usluga, obaveza plaćanja odštete i nadoknade poštarine i naknada je dužnost bilo imenovanog davatelja poštanskih usluga države porijekla ili imenovanog davatelja poštanskih usluga države odredišta.

2. Pošiljatelj može odustati od svog prava na odštetu u korist primatelja. U slučaju odustajanja, pošiljatelj ili primatelj može ovlastiti treću osobu da preuzme odštetu, ukoliko nacionalno zakonodavstvo to dopušta.

Član 26.

Mogućnost povrata odštete od pošiljatelja ili primatelja

1. Ako je, nakon isplate odštete, preporučena pošiljka, paket ili pošiljka s označenom vrijednosti ili dio njihovog sadržaja koji su se prethodno smatrali izgubljenim, pronađena, obavijesti se pošiljatelj ili primatelj, ovisno o slučaju, da pošiljku može preuzeti u roku od tri mjeseca uz povrat iznosa isplaćene odštete. Istovremeno ih se pita kome pošiljka treba biti uručena. U slučaju odbijanja ili izostanka odgovora u propisanom roku, isti se postupak ponavlja prema primatelju ili pošiljatelju, ovisno o slučaju, pružajući toj osobi istovjetan rok za odgovor.

2. Ako pošiljatelj i primatelj odbiju preuzeti pošiljku ili ne odgovore u vremenskom periodu određenom u stavu 1., pošiljka postaje vlasništvo imenovanog davatelja poštanskih usluga ili, kada ima razloga, imenovanih davatelja poštanskih usluga koji su podnijeli štetu.

3. U slučaju naknadnog otkrića da pošiljka s označenom vrijednosti ima sadržaj za koji se utvrdi da je niže vrijednosti od isplaćene odštete, pošiljatelj ili primatelj, ovisno o slučaju, dužan je vratiti iznos obeštećenja uz uručenje pošiljke, bez uticaja na posljedice proizašle zbog lažnog označavanja vrijednosti.

Sedmi dio

OBRAČUN

A. Troškovi tranzita

Član 27.

Troškovi tranzita

1. Zatvorene pošiljke i pošiljke u otvorenom tranzitu koje razmjenjuju dva imenovana davatelja poštanskih usluga ili dva ureda iste države članice koristeći se sredstvima usluga jednog ili više drugih imenovanih davatelja poštanskih usluga (usluge treće strane), podliježu plaćanju tranzitnih troškova. Oni sačinjavaju naknadu za usluge u vezi s kopnenim, pomorskim ili zračnim tranzitom. Ovaj se princip također primjenjuje za pogrešno poslana pošiljke i na pogrešno usmjerene zaključke.

B. Terminalne naknade

Član 28.

Terminalne naknade. Opće odredbe

1. Podložno izuzecima propisanim u odredbama Pravilnika, svaki imenovani davatelj poštanskih usluga koji primi pismovne pošiljke od drugog imenovanog davatelja poštanskih usluga, ima pravo naplatiti od imenovanog davatelja poštanskih usluga porijekla naknadu za troškove nastale prispjecom međunarodnih pošiljaka.

2. Što se tiče primjene odredaba vezanih uz terminalne naknade od strane imenovanih davatelja poštanskih usluga, države članice i uže unije svrstani su u skladu s popisom koji je u tu svrhu sastavio Kongres u svojoj rezoluciji C 7/2016, kako slijedi:

2.1 države i područja u ciljnom sistemu prije 2010. (grupa I);

2.2 države i područja u ciljnom sistemu od 2010. i 2012. (grupa II);

2.3 države i područja u ciljnom sistemu od 2016. (grupa III);

2.4 države i područja u prijelaznom sistemu (grupa IV).

3. Odredbe ove Konvencije, vezane uz plaćanje terminalnih naknada, prijelaznog su značaja do usvajanja sistema naplate posebno određenog za svaku pojedinu državu na kraju prijelaznog perioda.

4. Pristup unutarnjim uslugama. Direktni pristup

4.1 U načelu, svaki imenovani davatelj poštanskih usluga države koja je bila u ciljnom sistemu prije 2010. omogućuje

drugim imenovanim davateljima poštanskih usluga paket cijena, rokove i uvjete koje nudi u domaćem prometu, pod istim uvjetima kao i svojim nacionalnim korisnicima. Imenovani davatelj poštanskih usluga odredišta sam odlučuje je li imenovani davatelj poštanskih usluga države porijekla ispunio odredbe i uvjete izravnog pristupa.

4.2 Imenovani davatelj poštanskih usluga država u ciljnom sistemu prije 2010. čine dostupnim drugim imenovanim davateljima poštanskih usluga država koje su bile u ciljnom sistemu prije 2010. sve cijene, rokove i uvjete koje nude u okviru svojih usluga u unutarnjem prometu, pod istim okolnostima kao svojim domaćim korisnicima.

4.3 Imenovani davatelji poštanskih usluga država koje su se pridružile ciljnom sistemu od 2010. mogu ipak odlučiti da jednom ograničenom broju imenovanih davatelja poštanskih usluga učine dostupnim uvjete ponuđene u okviru svoga domaćeg prometa, na temelju uzajamnosti, tokom probnog perioda od dvije godine. Nakon tog perioda, moraju odabrati između dvije opcije: hoće li obustaviti primjenu uvjeta ponuđenih u okviru svog domaćeg prometa ili će na isti način nastaviti i svoje unutarnje uvjete omogućiti svim imenovanim davateljima poštanskih usluga. Međutim, ako imenovani davatelji poštanskih usluga država koje su se pridružile ciljnom sistemu od 2010. zatraže od imenovanih davatelja poštanskih usluga država koje su bile u sistemu prije 2010. da im se omogući primjena uvjeta iz unutarnjeg prometa, oni su dužni svim imenovanim davateljima poštanskih usluga omogućiti sve cijene, rokove i uvjete koje nude u okviru svojih usluga u domaćem prometu, pod istim okolnostima kao svojim nacionalnim korisnicima.

4.4 Imenovani davatelji poštanskih usluga država u prijelaznom periodu sistema mogu odlučiti da ne omoguće drugim imenovanim davateljima poštanskih usluga primjenu uvjeta ponuđenih u okviru svog domaćeg prometa. Mogu ipak odlučiti da ograničenom broju imenovanih davatelja poštanskih usluga omoguće primjenu uvjeta ponuđenih u okviru svog unutarnjeg prometa, na temelju uzajamnosti, tokom probnog perioda od dvije godine. Nakon tog perioda, moraju odabrati između dvije opcije: hoće li obustaviti primjenu uvjeta ponuđenih u okviru svog domaćeg prometa ili će na isti način nastaviti i svoje unutarnje uvjete omogućiti svim imenovanim davateljima poštanskih usluga.

5. Obračun terminalnih naknada se zasniva na ostvarenoj kvaliteti usluga u državi odredišta. Vijeće za poštanske operativne poslove je, slijedom toga ovlašteno dodavati nagrade iznosima naknada navedenim u članovima 29. i 30. radi poticanja na učešće u sistemu praćenja i nagrađivanja imenovanih davatelja poštanskih usluga za postignuće zadanih ciljeva kvalitete. Vijeće za poštanske operativne poslove može također odrediti kazne u slučaju nedovoljne kvalitete, ali naknada imenovanim davateljima poštanskih usluga ne smije biti manja od minimalne naknade navedene u članovima 29. i 30.

6. Svaki se imenovani davatelj poštanskih usluga može, u cijelosti ili djelomično, odreći prava naplate potraživanja predviđenih u stavu 1.

7. M vreće koje teže manje od 5 kilograma, za potrebe plaćanja terminalne naknade, smatraju se kao da teže 5 kilograma. Iznosi terminalnih naknada koje se primjenjuju za M vreće su:

7.1 za 2022.: 1,016 DTS po kilogramu;

7.2 za 2023.: 1,044 DTS po kilogramu;

7.3 za 2023.: 1,073 DTS po kilogramu;

7.4 za 2025.: 1,103 DTS po kilogramu.

8. Za preporučene pošiljke plaća se dodatna naknada od 1,463 DTS po pošiljci za 2022., 1,529 DTS po pošiljci za 2023., 1,598 DTS po pošiljci za 2024. i 1,670 DTS za 2025. Za pošiljke s označenom vrijednosti naplaćuje se dodatnih 1,777 DTS po pošiljci za 2022., 1,857 DTS po pošiljci za 2023., 1,941 DTS po pošiljci za 2024., 2,028 DTS po pošiljci za 2025. Vijeće za poštanske operativne poslove ovlašteno je dopunjavati iznose naknada za ove usluge i druge dodatne usluge, ako pružene usluge sadrže dodatna svojstva navedena u Pravilniku.

9. Za uslugu preporučene pošiljke predviđena je dodatna naknada od 0,400 DTS po pošiljci u skladu sa uvjetima navedenim u Pravilniku. Vijeće za poštanske operativne poslove je ovlašteno da dopuni naknadu za preporučene pošiljke na temelju izvedbe elektronskog prijenosa informacije, kako je navedeno u Pravilniku.

10. Za manje pakete, preporučene i sa navedenom vrijednosti i uslugom praćenja, pošiljke koje nemaju barkodni identifikator ili koje imaju barkodni identifikator koji nije usklađen s Tehničkom normom S10 Unije, uvodi se dodatno plaćanje od 0,500 DTS po pošiljci osim ako nije drukčije određeno bilateralnim sporazumom.

11. Vijeće za poštanske operativne poslove je ovlašteno da dopuni naknadu i/ili ispravi kazne u vezi sa imenovanim davateljem poštanskih usluga i njegovim ispunjavanjem uvjeta za pružanje elektronskih podataka unaprijed za pismovne pošiljke koje sadrže robu.

12. Naknada za vraćene neuručene pismovne pošiljke će biti navedena u Pravilniku.

13. Za potrebe plaćanja terminalnih naknada, pismovne pošiljke poslone kao pošta u velikom broju u skladu s uvjetima određenim u Pravilniku, označuje se kao "pošta u velikom broju". Naplata za poštu u velikom broju će se vršiti prema odredbama članova 29., 30. i 31., ovisno o slučaju.

14. Svaki imenovani davatelj poštanskih usluga može, na temelju bilateralnih ili multilateralnih sporazuma, primijeniti druge sisteme plaćanja za namiru obračuna s naslova terminalnih naknada.

15. Imenovani davatelji poštanskih usluga mogu, po vlastitom izboru, razmjenjivati ne-prioritetnu poštu primjenom popusta od 10% na iznos terminalne naknade za prioritetnu poštu.

16. Odredbe koje se primjenjuju između imenovanih davatelja poštanskih usluga država u ciljnom sistemu vrijede za svakog imenovanog davatelja poštanskih usluga države u prijelaznom sistemu koja objavi da želi pristupiti ciljnom sistemu. Vijeće za poštanske operativne poslove može utvrditi prijelazne mjere u Pravilniku. Potpune odredbe ciljnog sistema mogu se cjelovito primijeniti na bilo kojeg novog imenovanog davatelja poštanskih usluga ciljnog sistema koji izjavi da želi u potpunosti podlijegati tim odredbama, bez prijelaznih mjera.

Član 29.

Terminalne naknade. Odredbe koje se primjenjuju na poštanske tokove između imenovanih davatelja poštanskih usluga država u ciljnom sistemu

1. Počevši od stopa koje su na snazi od 2021. pa nadalje i bez obzira na članove 30. i 31., imenovani davatelji poštanskih usluga mogu obavijestiti Međunarodni ured od 1. jula godine koja prethodi godini u kojoj bi se samoprijavljene stope primjenjivale o samodeklariranoj stopi po pošiljci i samoprijavljenu stopu po kilogramu, izraženu u lokalnoj valuti ili DTS-u, koja se primjenjuje na pismovne pošiljke glomaznih (E) i malih paketa (E) u sljedećoj kalendarskoj godini. Međunarodni ured svake godine pretvara samodeklarirane stope u lokalnoj valuti u vrijednosti izražene u DTS-u. Za izračun

stopa u DTS-u, Međunarodni ured koristi prosječni mjesečni kurs za petomjesečni period koji završava 31. marta godine koja prethodi godini za koju bi se primjenjivali samoprijavljene stope. Rezultirajuće stope će biti objavljene okružnicom Međunarodnog ureda najkasnije do 1. jula godine koja prethodi godini u kojoj bi se primjenjivali samoprijavljene stope. Samodeklarirane stope za glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke bit će zamijenjene prema potrebi u svim referencama ili izračunima cijena koji se odnose na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke drugdje u Konvenciji ili Pravilniku. Dodatno, svaki imenovani davatelj poštanskih usluga dostavit će Međunarodnom uredu svoje domaće tarife za ekvivalentne usluge kako bi se izračunale relevantne gornje stope.

1.1 Podložno stavovima 1.2 i 1.3, samoprijavljene stope:

1.1.1 pri prosječnoj težini formata E od 0,158 kilograma, ne smije biti viša od gornjih stopa za pojedinu zemlju izračunatih u skladu sa stavom 1.2.

1.1.2 zasniva se na 70%, ili na primjenjivom postotku u stavu 8, domaće naknade za pojedinačni komad za pošiljke ekvivalentne glomaznim (E) i malim paketima (E) pismovnim pošiljkama koje nudi imenovani davatelj poštanskih usluga u svojoj domaćoj službi i na snazi je 1. juna godine koja prethodi godini za koju bi se primjenjivale samoprijavljene stope;

1.1.3 se zasnivaju na domaćoj tarifi za jednu pošiljku koja je na snazi za pošiljke unutar unutarnje službe imenovanog davatelja poštanskih usluga koje imaju specificiranu najveću veličinu i dimenzije oblika glomaznih (E) i malih paketa (E) pismovnih pošiljaka;

1.1.4 su dostupne svim imenovanim davateljima poštanskih usluga;

1.1.5 se primjenjuju samo na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke;

1.1.6 primjenjuje se na sve tokove pisama glomaznih (E) i malih paketa (E) osim tokova glomaznih (E) i malih paketa (E) pisama iz zemalja u prijelaznom sistemu u zemlje u sistemu i između zemalja u prijelaznom sistemu, ako tokovi pošte ne prelaze 100 tona godišnje;

1.1.7 primjenjuje se na sve tokove glomaznih (E) i malih paketa (E) pisama osim za tokove glomaznih (E) i malih paketa (E) između zemalja u ciljnom sistemu od 2010., 2012. i 2016., te iz tih zemalja u zemlje u ciljnom sistemu prije 2010., ako tokovi pošte ne prelaze 25 tona godišnje.

1.2 samoprijavljene stope po pošiljci i po kilogramu za glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke ne smiju biti veće od gornjih stopa za pojedinu državu utvrđenih linearnom regresijom od 11 tačaka što odgovara 70%, ili primjenjivi postotak u stavu 8. prioriteta pojedinačnih tarifa za ekvivalentne domaće usluge za 20 grama, 35 grama, 75 grama, 175 grama, 250 grama, 375 grama, 500 grama, 750 grama, pismovne pošiljke od 1.000 grama, 1.500 grama i 2.000 grama u glomaznim (E) i malim paketima (E), bez bilo kakvih poreza.

1.2.1 Utvrđivanje premašuju li samoprijavljene cijene gornje granice testirat će se na prosječnom prihodu korištenjem najnovijeg svjetskog prosječnog sastava od jednog kilograma pošte u kojoj pošiljka E formata teži 0,158 kilograma. U slučajevima u kojima samoprijavljene stope premašuju gornje stope pri prosječnoj težini formata E od 0,158 kilograma, primjenjivat će se gornje stope po stavci i po kilogramu; alternativno, dotični imenovani davatelj poštanskih usluga može odlučiti smanjiti svoje samoprijavljene stope na nivo koji je u skladu sa stavom 1.2.

1.2.2 Kada su dostupne višestruke cijene paketa na temelju debljine, niža domaća tarifa koristit će se za pošiljke do

250 grama, a viša domaća tarifa koristit će se za pošiljke veće od 250 grama.

1.2.3 Ako se zonske stope primjenjuju u ekvivalentnoj domaćoj usluzi, koristit će se srednja stopa kako je navedeno u Pravilniku, a domaće tarife za zone koje nisu susjedne bit će isključene za određivanje srednje cijene. Alternativno, određivanje zonske tarife koja će se koristiti može se zasnivati na stvarnoj ponderiranoj prosječnoj udaljenosti dolaznih glomaznih (E) i malih paketa (E) pismovnih pošiljaka (za posljednju kalendarsku godinu).

1.2.4 Tamo gdje ekvivalentna domaća usluga i tarifa uključuju dodatne značajke koje nisu dio osnovne usluge, tj. usluge praćenja, potpisa i osiguranja, a takve su značajke proširene na sve težine navedene u stavu 1.2, odgovarajuća domaća dopunska stopa, dopunska stopa ili predložena smjernica u Aktima Unije koja je niža odbit će se od domaće tarife. Ukupni odbitak za sve dodatne značajke ne smije premašiti 25% domaće tarife.

1.3 Ako gornje stope specifične za državu izračunate u skladu sa stavom 1.2 rezultiraju prihodom izračunatim za pošiljku formata E na 0,158 kilograma koji je niži od prihoda izračunatog za istu pošiljku iste težine na temelju stopa navedenih u nastavku, samoproglašene stope ne smiju biti veće od sljedećih stopa:

1.3.1 za 2020. godinu 0,614 DTS-a po pošiljci i 1,381 DTS-a po kilogramu;

1.3.2 za 2021. godinu 0,645 DTS-a po pošiljci i 1,450 DTS-a po kilogramu;

1.3.3 za 2022. godinu 0,677 DTS-a po pošiljci i 1,523 DTS-a po kilogramu;

1.3.4 za 2023. godinu 0,711 DTS-a po pošiljci i 1,599 DTS-a po kilogramu;

1.3.5 za 2024. godinu 0,747 DTS-a po pošiljci i 1,679 DTS-a po kilogramu;

1.3.6 za 2025. godinu 0,784 DTS-a po pošiljci i 1,763 DTS-a po kilogramu;

1.4 Svi dodatni uvjeti i postupci za samoprijavu stopa koji se primjenjuju na pismovne pošiljke glomaznih (E) i malih paketa (E) utvrđuju se Pravilnikom. Sve ostale odredbe Pravilnika koje se odnose na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke primjenjuju se na samoprijavljene tarife, osim ako nisu u suprotnosti s ovim članom.

1.5 Imenovani davatelji poštanskih usluga zemalja u prijelaznom sistemu mogu primjenjivati samoprijavljene stope na temelju uzorkovanja svojih ulaznih tijekova.

2. Osim gornjih stopa predviđenih u 1.2, prijavljene samoprijavljene stope neće biti veće od maksimalnih prihoda definiranih za godine 2021. do 2025., kako slijedi:

2.1 2021.: prihod izračunat na temelju samoprijavljenih stopa postavlja se na najniži iznos između gornjih stopa za pojedinu državu i prihoda u 2020. za pošiljku E formata od 0,158 kilograma uvećanih za 15%;

2.2 2022.: prihod izračunat na temelju samoprijavljenih stopa postavlja se na najniži iznos između gornjih stopa za pojedinu državu i prihoda u 2021. za pošiljku E formata od 0,158 kilograma uvećanih za 15%;

2.3 2023.: prihod izračunat na temelju samoprijavljenih stopa postavlja se na najniži iznos između gornjih stopa za pojedinu državu i prihoda u 2022. za pošiljku E formata od 0,158 kilograma uvećanih za 16%;

2.4 2024.: prihod izračunat na temelju samoprijavljenih stopa postavlja se na najniži iznos između gornjih stopa za pojedinu državu i prihoda u 2023. za pošiljku E formata od 0,158 kilograma uvećanih za 16%;

2.5 2025.: приход израчунat na temelju samoprijavljenih stopa postavlja se na najniži iznos između gornjih stopa za pojedinu državu i prihoda u 2024. za pošiljku E formata od 0,158 kilograma uvećanih za 17%;

3. Za stope na snazi u 2021. i sljedećim godinama, omjer između stope samoprijavljene pošiljke stope kilograma ne smije se promijeniti za više od pet postotnih bodova naviše ili naniže u usporedbi s omjerom iz prethodne godine. Za imenovane davatelje poštanskih usluga koji sami deklariraju stope prema stavu 7. ili primjenjuju samoprijavljene stope na recipročnoj osnovi prema stavu 9., omjer na snazi u 2020. zasnivat će se na samoprijavljenoj stopi po komadu i stopi po kilogramu utvrđenoj kao od 1. jula 2020.

4. Imenovani davatelji poštanskih usluga koji odluče ne samodeklarirati svoje stope u skladu s ovim članom u potpunosti će primjenjivati odredbe sadržane u članovima 30. i 31.

5. Za imenovane davatelje poštanskih usluga koji su odabrali sami prijaviti svoje cijene za glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke u prethodnoj kalendarskoj godini i koji ne saopštavaju različite vlastite deklaracije za sljedeću godinu, postojeće samoprijavljene stope će se nastaviti primjenjivati osim ako ne zadovoljavaju uvjete navedene u ovom članu.

6. Imenovani davatelj poštanskih usluga obavještava Međunarodni ured o svakom smanjenju domaćih taksi iz ovog člana.

7. Sa stupanjem na snagu 1. jula 2020., i bez obzira na stavove 1. i 2., imenovani davatelj poštanskih usluga zemlje članice koji je primio ukupne godišnje količine dolazne pismonosne pošte u 2018. iznad 75 000 tona (prema relevantnim službenim informacijama dostavljenim Međunarodnom uredu ili sve druge službeno dostupne informacije koje je procijenio Međunarodni ured) mogu sami deklarirati stope za glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke, osim za tokove pismovne pošte navedene u stavovima 1.1.6 i 1.1.7. Imenovani davatelj poštanskih usluga također ima pravo ne primijeniti ograničenja povećanja prihoda utvrđena u stavu 2. za tokove pošte u, iz i između njegove zemlje i bilo koje druge zemlje.

8. Ako nadležno tijelo s nadzorom imenovanog davatelja poštanskih usluga koje koristi prethodno navedenu mogućnost iz stava 7. utvrdi da, kako bi se pokrili svi troškovi rukovanja i dostave glomaznih (E) i malih paketa (E) pismovnih pošiljaka, samoprijavljena stopa imenovanog davatelja poštanskih usluga bilo koje godine nakon 2020. mora se zasnivati na omjeru cijene i tarife koji prelazi 70% domaće pojedinačne naknade, tada omjer cijene i tarife za tog imenovanog davatelja može premašiti 70%, podložno ograničenju da omjer troška i carine koji se koristi ne smije premašiti jedan postotni bod iznad višeg od 70% ili omjera troška i carine koji se koristi u izračunu samoprijavljenih stopa koje su trenutno na snazi, a ne smije prelaziti 80%, pod uvjetom da imenovani davatelj poštanskih usluga dostavi sve takve popratne informacije uz svoju obavijest Međunarodnom uredu prema stavu 1. Ako bilo koji takav imenovani davatelj poštanskih usluga poveća svoj omjer cijene i tarife na temelju takve odluke nadležnog tijela, tada će obavijestiti Međunarodni ured o tom omjeru radi objave do 1. maja godine koja prethodi godini u kojoj će se omjer primjenjivati. Daljnje specifikacije koje se odnose na troškove i prihode koji se koriste za izračun specifičnog omjera troškova i tarifa bit će navedene u Pravilniku.

9. Kada se imenovani davatelj poštanske usluge zemlje članice pozove na stav 7., svi drugi odgovarajući imenovani davatelji poštanskih usluga (uključujući one čiji su izuzeti

odlazni tokovi navedeni u stavovima 1.1.6 i 1.1.7) mogu učiniti isto i sami prijavljivati stope za glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke u odnosu na gore spomenutog imenovanog davatelja poštanskih usluga, a da ne podliježu maksimalnim ograničenjima povećanja prihoda navedenim u stavu 2. stav 8. ovog člana također se primjenjuje na sve takve odgovarajuće imenovane davatelje poštanskih usluga. S obzirom na sve takve odgovarajuće imenovane davatelje poštanskih usluga koji odluče primijeniti samoprijavljene stope prema ovom stavu 9. (uključujući one čiji su odlazni tokovi izborno prihvatljivi za izuzeće prema stavovima 1.1.6. i 1.1.7.), samoprijavljene stope imenovanog davatelja poštanskih usluga koji se pozvao na stav 7. primjenjivat će se recipročno.

10. Svaki imenovani davatelj poštanskih usluga koji se pozove na mogućnost navedenu u stavu 7. morat će u kalendarskoj godini stupanja na snagu početnih stopa platiti taksu Uniji pet uzastopnih godina (počevši od kalendarske godine primjene opcija navedena gore pod 7), u iznosu od 8 miliona CHF godišnje, za ukupno 40 milijuna CHF. Ne očekuju se daljnja plaćanja za samoprijavu stopa u skladu s ovim stavom nakon završetka petogodišnjeg perioda.

10.1 Gore navedena naknada dodjeljuje se isključivo u skladu sa sljedećom metodologijom: 16 miliona CHF dodjeljuje se vezanom fondu Unije za provedbu projekata usmjerenih na elektronske podatke unaprijed i poštansku sigurnost prema uvjetima pisma o saglasnosti izvršen između navedenog imenovanog davatelja poštanskih usluga i Unije; i 24 miliona CHF bit će dodijeljeno vezanom fondu u svrhu finansiranja dugoročnih obaveza Unije, kako je dalje definiralo Upravno vijeće, prema uvjetima pisma o saglasnosti sklopljenog između navedenog imenovanog davatelja poštanskih usluga i Unije.

10.2 Naknada navedena u ovom stavu neće se primjenjivati na one imenovane davatelje poštanskih usluga zemalja članica koji primjenjuju samoprijavljene stope recipročno prema stavu 9. kao posljedicu drugog imenovanog davatelja koji koristi opciju samoprijavljanja stopa u skladu sa stavom 7.

10.3 Imenovani davatelj poštanskih usluga koji plaća taksu obavijestiti će Međunarodni ured svake godine o tome kako će se raspodijeliti iznos od 8 miliona CHF godišnje, pod uvjetom da se pet godišnjih izdvajanja raspodijeli kako je gore navedeno, u skladu s navedenim pismom saglasnosti. Imenovanom davatelju poštanskih usluga koji koristi mogućnost samoprijavljanja stopa u skladu sa stavom 7. mora se dostaviti odgovarajući izvještaj o troškovima koji se odnosi na doznačenu naknadu, u skladu s ovim stavom, prema uvjetima pisma o saglasnosti sklopljenog između navedenih imenovanih davatelja poštanskih usluga i Unije.

11. Ako imenovani davatelj poštanskih usluga koristi mogućnost samoprijavljanja stopa u skladu sa stavom 7. ili ako imenovani davatelj poštanskih usluga recipročno primjenjuje samodeklarirani kurs prema stavu 9., tada bi istodobno s uvođenjem samoprijavljenih stopa, navedeni imenovani davatelj poštanskih usluga trebao razmotriti stavljanje na raspolaganje imenovanim davateljima poštanskih usluga pošiljateljima iz zemalja članica Unije, na nediskriminirajućoj osnovi, razmjerno prilagođenih naknada za količinu i udaljenost, u mjeri u kojoj je to izvedivo i dostupnim u objavljenoj domaćoj službi zemlje primateljice za posebne usluge prema obostrano prihvatljivom bilateralnom komercijalnom sporazumu, u okviru pravilnika nacionalnog regulatornog tijela.

12. Na ovaj se član ne mogu staviti nikakve rezerve.

Član 30.

Terminalni troškovi. Odredbe primjenjive na protok pošte između imenovanih davatelja poštanskih usluga zemalja u ciljnom sistemu

1. Naknade za pismovne pošiljke, uključujući pošiljke u velikom broju, osim za M vreće i IBRS pošiljke, utvrđuju se na temelju primjene cijene po pošiljci i po kilogramu, što odražava troškove obrade u državi odredišta. Cijene koje se primjenjuju u unutarnjem prometu u okviru univerzalne usluge služe za izračun iznosa terminalnih naknada.

2. Iznosi terminalnih naknada u ciljnom sistemu računaju se uzimajući u obzir razvrstavanje pošiljaka po njihovoj veličini (formatu), kao što je određeno članom 17. stav 5. Konvencije, ako je to u unutarnjoj usluzi primjenjuje.

3. Imenovani davatelji poštanskih usluga u ciljnom sistemu razmjenjuju pošiljke razvrstane prema formatu u skladu s uvjetima određenima u Pravilniku.

4. Plaćanje za IBRS pošiljke obavlja se kako je propisano u Pravilniku.

5. Iznosi terminalnih naknada po pošiljci i po kilogramu su posebno odvojeni za pismovne pošiljke malog formata (P) i velikog formata (G) te za pošiljke glomaznog formata (E) i za male pakete (E). Izračunavaju se na temelju 70% troškova za malu pismovnu pošiljku od 20 grama (P), i za veliku pismovnu pošiljku od 175 grama (G), bez PDV-a i drugih naknada. Za glomazne pismovne pošiljke (E) i male pakete (E) iznosi terminalnih naknada se izračunavaju na temelju iznosa za pošiljke malog P i velikog G formata od 375 grama, bez PDV-a i drugih naknada.

6. Vijeće za poštanske operativne poslove određuje uvjete koji se primjenjuju za izračun terminalnih naknada kao i operativne, statističke i obračunske postupke nužne za razmjenu pošte razvrstane prema formatu.

7. Iznosi terminalnih naknada koje se primjenjuju na tokove pošte između država u ciljnom sistemu u određenoj godini, ne smiju rasti više od 13% za pismovnu pošiljku malog formata (P) i velikog formata (G) težine od 37,6 grama, a za pošiljke glomaznog formata (E) težine od 375 grama, u usporedbi s proteklom godinom.

8. Iznosi terminalnih naknada koje se primjenjuju na tokove pošte između država koje su u ciljnom sistemu prije 2010. za pismovne pošiljke malog formata (P) i velikog formata (G) ne smiju biti veći od:

8.1 za 2022.: 0,380 DTS po pošiljci i 2,966 DTS po kilogramu;

8.2 za 2023.: 0,399 DTS po pošiljci i 3,114 DTS po kilogramu;

8.3 za 2024.: 0,419 DTS po pošiljci i 3,270 DTS po kilogramu;

8.4 za 2025.: 0,440 DTS po pošiljci i 3,434 DTS po kilogramu;

9. Iznosi koji se primjenjuju na tokove pošte u ciljnom sistemu za pismovne pošiljke glomaznog formata (E) i male pakete (E) ne smiju biti veći od:

9.1 za 2022.: 0,864 DTS po pošiljci i 1,942 DTS po kilogramu;

9.2 za 2023.: 0,950 DTS po pošiljci i 2,136 DTS po kilogramu;

9.3 za 2024.: 1,045 DTS po pošiljci i 2,350 DTS po kilogramu;

9.4 za 2025.: 1,150 DTS po pošiljci i 2,585 DTS po kilogramu.

10. Stope koje se primjenjuju za protok između zemalja u ciljnom sistemu za male (P) i velike (G) pismovne pošiljke ne smiju biti niže od:

10.1 za 2022.: 0,272 DTS po pošiljci i 2,121 DTS po kilogramu;

10.2 za 2023.: 0,292 DTS po pošiljci i 2,280 DTS po kilogramu;

10.3 za 2024.: 0,314 DTS po pošiljci i 2,451 DTS po kilogramu;

10.4 za 2025.: 0,330 DTS po pošiljci i 2,574 DTS po kilogramu.

11. Stope koje se primjenjuju za protok između zemalja u ciljnom sistemu za glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke ne smiju biti niže od:

11.1 za 2022.: 0,677 DTS po pošiljci i 1,523 DTS po kilogramu;

11.2 za 2023.: 0,711 DTS po pošiljci i 1,599 DTS po kilogramu;

11.3 za 2024.: 0,747 DTS po pošiljci i 1,679 DTS po kilogramu;

11.4 za 2025.: 0,784 DTS po pošiljci i 1,763 DTS po kilogramu.

12. Iznosi naknada koji se primjenjuju na tokove pošte između država koje su se nalazile u ciljnom sistemu od 2010. i od 2012. te između onih država koje su se nalazile u ciljnom sistemu prije 2010. za pismovne pošiljke maloga formata (P) i velikoga formata (G) ne smiju biti veće od:

12.1 za 2022.: 0,342 DTS po pošiljci i 2,672 DTS po kilogramu;

12.2 za 2023.: 0,372 DTS po pošiljci i 2,905 DTS po kilogramu;

12.3 za 2024.: 0,404 DTS po pošiljci i 3,158 DTS po kilogramu;

12.4 za 2025.: 0,440 DTS po pošiljci i 3,434 DTS po kilogramu.

13. Stope koje se primjenjuju na tokove između zemalja u ciljnom sistemu od 2016. kao i između tih zemalja i zemalja u ciljnom sistemu prije 2010. ili od 2010. i 2012. za male (P) i za velike (G) pismovne pošiljke ne smije biti veći od:

13.1 za 2022.: 0,313 DTS po pošiljci i 2,443 DTS po kilogramu;

13.2 za 2023.: 0,351 DTS po pošiljci i 2,738 DTS po kilogramu;

13.3 za 2024.: 0,393 DTS po pošiljci i 3,068 DTS po kilogramu;

13.4 za 2025.: 0,440 DTS po pošiljci i 3,434 DTS po kilogramu.

14. Za tokove pošiljaka manje od 50 tona godišnje između država koje su se pridružile ciljnom sistemu 2010, 2012 i 2016., kao i između tih država i država koje su se pridružile ciljnom sistemu prije 2010, sastavni dijelovi – komponente po kilogramu i po pošiljci pretvaraju se u ukupni iznos terminalne naknade po kilogramu, na temelju prosječnog sastava pošiljke od 1 kilograma na svjetskoj razini, prema kojemu pošiljke formata P i formata G čine 3,97 pošiljke koje teže 0,14 kilograma, a pošiljke formata E čine 5,45 pošiljke koje teže 0,86 kilograma.

15. Stope terminalnih troškova koje se primjenjuju na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke koje su samoprijavljene u skladu s članom 29. zamjenjuju stope koje se odnose na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke u ovom članu; posljedično, odredbe utvrđene u stavovima 7., 9. i 11. neće se primjenjivati.

16. Plaćanje za poštu u velikom broju poslanu u zemlje u ciljnom sistemu prije 2010. utvrđuje se primjenom stopa po pošiljci i po kilogramu predviđenih u stavovima 5. do 11. ili članu 29., prema potrebi.

17. Iznosi naknada za pošiljke u velikom broju poslane u države u cilnom sistemu od 2010, 2012 i od 2016., utvrđuju se primjenom iznosa naknada po pošiljci i po kilogramu predviđenih u stavcima 5. i 10. do 13 ili članu 29, po potrebi.

18. Nikakva rezerva nije primjenjiva na ovaj član, osim u slučaju bilateralnog sporazuma.

Član 31.

Terminalne naknade. Odredbe koje se primjenjuju za poštanske tokove između imenovanih davatelja poštanskih usluga država u prijelaznom sistemu

1. Za imenovane davatelje poštanskih usluga država u prijelaznom cilnom sistemu terminalnih naknada u pripremi za članstvo u cilnom sistemu, plaćanje za pismovne pošiljke, uključujući pošiljke u velikom broju, ali isključujući M vreće i IBRS pošiljke, utvrđuje se na temelju iznosa cijene po pošiljci i po kilogramu.

2. Osim za stope terminalnih troškova primjenjive na pismovne pošiljke glomaznih (E) i malih paketa (E) koje su samoprijavljene u skladu s članom 29., odredbe člana 30. stavova 1. do 3., 5. i 6. primijeniti za izračun stopa po pošiljci i po kilogramu primjenjivih na male (P), velike (G), glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke.

3. Stope koje se primjenjuju na tokove prema, iz i između zemalja u prijelaznom sistemu u određenoj godini ne smiju dovesti do povećanja od više od 15,5% prihoda od terminalnih troškova za pismovnu pošiljku u formatu P/G od 37,6 grama, te više od 13% prihoda od terminalnih taksi za pismovnu pošiljku u E formatu od 375 grama, u odnosu na prethodnu godinu.

4. Plaćanje za IBRS pošiljke se vrši prema odgovarajućim odredbama u Pravilniku.

5. Stope primjenjive na tokove pošte prema, od i između država u prijelaznom sistemu za pismovne pošiljke maloga formata (P) i velikoga formata (G) jesu:

5.1 za 2022.: 0,285 DTS po pošiljci i 2,227 DTS po kilogramu;

5.2 za 2023.: 0,329 DTS po pošiljci i 2,573 DTS po kilogramu;

5.3 za 2024.: 0,380 DTS po pošiljci i 2,973 DTS po kilogramu;

5.4 za 2025.: 0,440 DTS po pošiljci i 3,434 DTS po kilogramu.

6. Iznosi terminalnih naknada koji se primjenjuju na tokove pošte od i između država u prijelaznom sistemu za pismovne pošiljke glomaznog formata (E) i male pakete (E) jesu:

6.1 za 2022.: 0,272 DTS po pošiljci i 2,121 DTS po kilogramu;

6.2 za 2023.: 0,292 DTS po pošiljci i 2,280 DTS po kilogramu;

6.3 za 2024.: 0,314 DTS po pošiljci i 2,451 DTS po kilogramu;

6.4 za 2025.: 0,330 DTS po pošiljci i 2,574 DTS po kilogramu.

7. Osim za stope terminalnih troškova koje se primjenjuju na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke koje su samoprijavljene u skladu s članom 29. i u skladu s 2. gore, stope se primjenjuju na tokove do, od i između zemlje u prijelaznom sistemu za glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke ne smiju biti veće od:

7.1 za 2022.: 0,864 DTS po pošiljci i 1,942 DTS po kilogramu;

7.2 za 2023.: 0,950 DTS po pošiljci i 2,136 DTS po kilogramu;

7.3 za 2024.: 1,045 DTS po pošiljci i 2,350 DTS po kilogramu;

7.4 za 2025.: 1,150 DTS po pošiljci i 2,585 DTS po kilogramu.

8. Osim za stope terminalnih troškova koje se primjenjuju na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke koje su samoprijavljene u skladu s članom 29. i u skladu s stavkom 2. ovog člana, stope se primjenjuju na tokove do, od i između zemlje u prijelaznom sistemu za glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke ne smiju biti niže od:

8.1 za 2022.: 0,677 DTS po pošiljci i 1,523 DTS po kilogramu;

8.2 za 2023.: 0,711 DTS po pošiljci i 1,599 DTS po kilogramu;

8.3 za 2024.: 0,747 DTS po pošiljci i 1,679 DTS po kilogramu;

8.4 za 2025.: 0,784 DTS po pošiljci i 1,763 DTS po kilogramu.

9. Osim za stope terminalnih troškova koje se primjenjuju na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke koje su samodeklarirane u skladu s članom 29., komponente po kilogramu i po pošiljci pretvaraju se u ukupnu stopu po kilogramu na temelju svjetskog prosjeka sastava jednog kilograma pošte kako slijedi:

9.1 za 2022. godinu ne niže od 6,376 DTS po kilogramu i ne više od 7,822 DTS po kilogramu;

9.2 za 2023. godinu ne niže od 6,729 DTS po kilogramu i ne više od 8,681 DTS po kilogramu;

9.3 za 2024. godinu ne niže od 7,105 DTS po kilogramu i ne više od 9,641 DTS po kilogramu;

9.4 za 2025. godinu ne niže od 7,459 DTS po kilogramu i ne više od 10,718 DTS po kilogramu.

10. Osim za stope terminalnih troškova koje se primjenjuju na pismovne pošiljke glomaznih (E) i malih paketa (E) koje su same deklarirane u skladu s članom 29., paušalna stopa po kilogramu primjenjivat će se ako niti imenovani davatelj poštanskih usluga porijekla niti imenovani davatelj poštanskih usluga odredišta zahtijeva mehanizam revizije kako bi revidirao stopu na temelju stvarnog broja pošiljaka po kilogramu, a ne svjetskog prosjeka. Uzorkovanje za mehanizam revizije provodi se u skladu s uvjetima navedenim u Pravilniku.

11. Za tokove pošte iz i između zemalja u prijelaznom sistemu ispod 100 tona godišnje, ukupna stopa po kilogramu bit će sljedeća:

11.1 za 2022., 6,376 DTS po kilogramu;

11.2 za 2023., 6,729 DTS po kilogramu;

11.3 za 2024., 7,105 DTS po kilogramu;

11.4 za 2025., 7,459 DTS po kilogramu.

12. Za tokove pošte iz zemalja u cilnom sistemu u zemlje u prijelaznom sistemu ispod 100 tona godišnje gdje su stope terminalnih troškova primjenjive na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke samoprijavljene u skladu s članom 29. komponente po kilogramu i po pošiljci pretvaraju se u ukupnu stopu po kilogramu na temelju svjetskog prosječnog sastava jednog kilograma pošte, kako je navedeno u članu 30.14, osim tokova u 29.1.5 od 50 tona i više gdje zemlja u prijelaznom sistemu uzorkuje svoj dolazni protok.

13. Za tokove pošte prema, iz i između zemalja u prijelaznom sistemu iznad 100 tona godišnje gdje su stope terminalnih troškova primjenjive na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke samoprijavljene u skladu s članom 29. i gdje zemlja odredišta odluči ne uzorkovati dolaznu poštu, komponente po kilogramu i po artiklu pretvaraju se u ukupnu stopu po kilogramu na temelju svjetskog prosjeka sastava od

jednog kilograma pošte, kako je navedeno u članu 30. stavak 14.

14. Osim za tokove pošte opisane u stavu 11., stope terminalnih troškova primjenjive na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke koje su samoprijavljene u skladu s članom 29. zamjenjuju stope koje se odnose na glomazne (E) i male pakete (E) pismovne pošiljke u ovom članu; posljedično, odredbe utvrđene u stavovima 7., 8. i 9. neće se primjenjivati.

15. Sniženje ukupne naknade iz stava 10., ne može zatražiti država u ciljnom sistemu od države u prijelaznom sistemu, osim ako potonja zatraži izmjenu u suprotnom smjeru.

16. Za tokove pošte prema, iz i između zemalja u prijelaznom sistemu koji su manji od 100 tona godišnje, imenovani davatelji poštanskih usluga mogu slati i primiti poštu odvojenu formatom na izornoj osnovi, u skladu s uvjetima navedenim u Pravilniku. U slučaju razmjene odvojene po formatu, primjenjuju se kursevi u gornjim stavovima 5, 6, 7 i 8 ako imenovani davatelji poštanskih usluga odredišta odluči ne deklarirati kurseve prema članu 29.

17. Plaćanje za pošiljke u velikom broju imenovanim davateljima poštanskih usluga država koje se nalaze u ciljnom sistemu, utvrđuje se primjenom cijena po pošiljci i po kilogramu, kako je predviđeno u članovima 29 i 30. Za primljene pošiljke u velikom broju imenovani davatelji poštanskih usluga odredišta u prijelaznom periodu sistema mogu zatražiti plaćanje u skladu s odredbama navedenim u stavovima 5., 6., 7. i 8 ovog člana i člana 29, po potrebi.

18. Nikakva rezerva nije primjenjiva na ovaj član.

Član 32.

Fond za unaprjeđenje kvalitete usluga

1. Osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke u velikom broju, terminalne naknade koje sve države i područja plaćaju državama svrstanim u kategoriju najmanje razvijenih država i uključenih u grupu IV. za terminalne naknade i za potrebe Fonda za unaprjeđenje kvalitete usluga (QSF), povećavaju se za 20% od naknada navedenih u članu 30., za finansiranje Fonda za unaprjeđenje kvalitete usluga u svrhu unaprjeđenja kvalitete usluge u ovim državama. Takva plaćanja ne obavljaju se između država IV. grupe.

2. Osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke u velikom broju, terminalne naknade koje države i područja svrstana u kategoriju država I. grupe plaćaju državama svrstanim u kategoriju država IV. grupe, osim najmanje razvijenih država navedenih u stavu 1., povećavaju se za 10% od naknada navedenih u članovima 29. i 30., za finansiranje Fonda za unaprjeđenje kvalitete usluga u svrhu unaprjeđenja kvalitete usluge u ovim državama.

3. Osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke u velikom broju, terminalne naknade koje države i područja svrstana u kategoriju država II. grupe plaćaju državama svrstanim u kategoriju država IV. grupe, osim najmanje razvijenih država navedenih u stavu 1. ovog člana, povećavaju se za 10% od naknada navedenih u članovima 29. i 31., za finansiranje Fonda za unaprjeđenje kvalitete usluga u svrhu unaprjeđenja kvalitete usluge u ovim državama.

4. Osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke u velikom broju, terminalne naknade koje države i područja svrstana u kategoriju država III. grupe plaćaju državama svrstanim u kategoriju država IV. grupe, osim slabije razvijenih država navedenih pod stavom 1., povećavaju se za 5 % od naknada navedenih u članovima 29. i 31., za finansiranje Fonda za unaprjeđenje kvalitete usluga u tim državama.

5. Osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke u velikom broju, terminalne naknade koje države i područja svrstana u kategoriju država I. do III. grupe plaćaju državama svrstanim u

kategoriju država III. grupe povećavaju se za 1 %, a to se povećanje usmjerava u zajednički fond koji je osnovan radi unaprjeđenja kvalitete usluga u državama svrstanim u kategoriju država II., III. i IV. grupe i kojim se upravlja u skladu s postupcima koje je definiralo Vijeće za poštansku operativu.

6. Povećanje od 0,5%, izračunato na temelju terminalnih troškova koje plaćaju zemlje i teritoriji klasificirani kao zemlje I, II i III grupe u odnosu na zemlje klasificirane kao zemlje grupe III, osim u pogledu M vreća, IBRS artikala i pošiljke u velikoj grupi, uplaćuju se na poseban račun koji će se uspostaviti kao dio zajedničkog fonda iz stava 5., posebno za poboljšanje kvalitete usluga u zemljama grupe IV koje su Ujedinjeni narodi klasificirali kao najmanje razvijene zemlje i kojima se upravlja u skladu s relevantnim postupcima koje utvrđuje Vijeće za poštansku operativu.

7. U skladu s primjenjivim postupcima koje je utvrdilo Vijeće za poštansku operativu, sav neiskorišteni iznos uplaćen u skladu s odredbama pod stavovima 1., 2., 3. i 4. ovog člana i prikupljen tokom četiri godine koje prethode referentnoj godini Fonda za unaprjeđenje kvalitete usluga (2018. kao najranija referentna godina) prebacuje se također u zajednički fond naveden pod stavom 5. ovoga člana. Za potrebe ovoga stava samo sredstva koja nisu korištena za projekte unaprjeđenja kvalitete usluga koje je odobrio Fond za unaprjeđenje kvalitete usluga unutar dvije godine nakon primitka posljednjeg plaćanja iznosa davanja za bilo koje četverogodišnje period kako je prethodno utvrđeno, prebacuju se u zajednički fond.

8. Objedinjene terminalne naknade koje se uplaćuju u Fond za unaprjeđenje kvalitete usluge radi poboljšanja kvalitete usluge u državama iz IV. grupe, podliježu iznosu od najmanje 20.000 DTS godišnje za svaku državu korisnicu. Dodatna sredstva potrebna da se dostigne taj minimalni iznos, naplaćuju se od država iz grupa I., II. i III., razmjerno opsegu razmijenjene pošte.

9. Vijeće za poštanske operativne poslove donosi ili ažurira postupke za finansiranje projekata Fonda za unaprjeđenje kvalitete usluga najkasnije 2018.

C. Naknade za poštanske pakete

Član 33.

Naknade za kopneni i pomorski prijevoz poštanskih paketa

1. Uz izuzeće paketa ECOMPRO, paketi razmijenjeni između dvaju imenovanih davatelja poštanskih usluga podliježu plaćanju unutarnjih kopnenih naknada koje se obračunava kombiniranjem osnovne naknade po paketu i osnovne naknade po kilogramu utvrđenih u Pravilniku.

1.1 Uzimajući u obzir navedene osnovne naknade, imenovani davatelji poštanskih usluga su imenovani također potraživati dodatne naknade po paketu i po kilogramu u skladu s odredbama iz Pravilnika.

1.2 Naknade navedene u stavu 1. i podstavu 1.1 plaćaju imenovani davatelji poštanskih usluga države porijekla, osim ako Pravilnik ne predviđa iznimke od tog pravilnika.

1.3 Unutarnja kopnena naknada mora biti jedinstvena za čitavo državno područje svake države.

2. Paketi razmijenjeni između dvaju imenovanih davatelja poštanskih usluga ili između dva poštanska ureda iste države, putem kopnenih službi jednoga ili više imenovanih davatelja poštanskih usluga podliježu, u korist onim imenovanim davateljima poštanskih usluga koji učestvuju u površinskom prijevozu, naknadama za kopneni prijevoz utvrđen u Pravilniku, razmjerno prema udaljenosti.

2.1 Za pakete u otvorenom tranzitu posredni imenovani davatelji poštanskih usluga imenovani su potraživati pojedinačnu naknadu po pošiljci utvrđenu u Pravilniku.

2.2 Naknadu za kopneni tranzit plaća imenovani davatelj poštanskih usluga države porijekla, osim ako Pravilnik ne predviđa iznimke od tog pravilnika.

3. Svaki imenovani davatelj poštanskih usluga koji učestvuje u pomorskom prijevozu paketa ovlašten je potraživati naknadu za pomorski prijevoz. Te naknade plaća imenovani davatelj poštanskih usluga države porijekla, osim ako Pravilnik ne predviđa iznimke od tog pravilnika.

3.1 Za svaki prijevoz pomorskim putem iznos naknade je utvrđen u Pravilnikom, razmjerno po udaljenosti.

3.2 Imenovani davatelji poštanskih usluga smiju naknadu za prijevoz morem, obračunanu u skladu s podstavom 3.1, povećati za najviše 50%. Isto tako je mogu i smanjiti, prema vlastitoj procjeni.

D. Naknade za zračni prijevoz

Član 34.

Osnovne naknade i odredbe u vezi s troškovima zrakoplovnog prijevoza

1. Osnovnu naknadu koja se primjenjuje za obračun između imenovanih davatelja poštanskih usluga za troškove zrakoplovnog prijevoza odobrava Vijeće za poštansku operativu, a izračunava je Međunarodni ured na način naveden u Pravilniku. Naknade koje se primjenjuju za prijevoz paketa zračnim putem u okviru usluge povrata robe, obračunavaju se prema odredbama utvrđenim u Pravilniku.

2. Izračun naknade zrakoplovnog prijevoza za direktne zaključke, prioritetne pošiljke, zrakoplovne pošiljke i zrakoplovne pakete u otvorenom tranzitu, pogrešno poslane pošiljke i pogrešno usmjerene zatvorene pošiljke, kao i odgovarajući način obračuna, opisan je u Pravilniku.

3. Troškove zrakoplovnog prijevoza na cijeloj udaljenosti leta snosi:

3.1 za zatvorene pošiljke, imenovani davatelj poštanskih usluga iz države porijekla, uključujući kada te zaključke prevozi jedan ili više imenovanih davatelja poštanskih usluga posrednika,

3.2 za prioritetne pošiljke i zrakoplovne pošiljke u otvorenom tranzitu, uključujući i one koje su pogrešno poslane, imenovani davatelj poštanskih usluga koji otprema ove pošiljke drugom imenovanom davatelju poštanskih usluga.

4. Ova ista pravilnika primjenjuju se za pošiljke izuzete od plaćanja kopnenih i tranzitnih troškova, ako se prevoze zrakoplovom.

5. Svaki imenovani davatelj poštanskih usluga odredišta koji obavlja zračni prijevoz međunarodnih pošiljaka unutar svoje države, ima pravo na naknadu dodatnih troškova proizašlih iz ovoga prijevoza, pod uvjetom da je ponderirana prosječna udaljenost sektora leta veća od 300 kilometara. Vijeće za poštanske operativne poslove može zamijeniti ponderiranu prosječnu udaljenost drugim odgovarajućim kriterijem. Osim kod sporazuma o besplatnom prijevozu, te naknade moraju biti istovjetne za sve prioritetne i zrakoplovne pošiljke porijeklom iz inozemstva, bez obzira nadošle li se ova pošta zračnim putem ili ne.

6. Međutim, kada se terminalna naknada koju naplaćuje imenovani davatelj poštanskih usluga odredišta zasniva izričito na stvarnim troškovima ili na unutarnjim cijenama, nikakva dodatna naknada za unutarnji zračni prijevoz se ne naplaćuje.

7. Imenovani davatelj poštanskih usluga odredišta isključuje, u svrhu izračunavanja ponderirane prosječne udaljenosti, masu sve pošte za koju se izračunavanje terminalnih naknada zasnivalo na stvarnim troškovima ili

unutarnjim poštarinama imenovanog davatelja poštanskih usluga odredišta.

E. Poravnanje računa

Član 35.

Posebne odredbe za podmirivanje računa i plaćanja u međunarodnoj poštanskoj razmjeni

1. Podmirivanje računa za radnje obavljene u skladu s ovom Konvencijom (uključujući podmirivanje računa za prijevoz i slanje poštanskih pošiljaka, podmirivanje računa za obradu poštanskih pošiljaka u državi odredišta i podmirivanje računa kao nadoknade za bilo kakav gubitak, umanjenje sadržaja ili oštećenje poštanskih pošiljaka) zasniva se na odredbama Konvencije i drugih Akata Unije i, u skladu s Konvencijom i drugim Aktima Unije, ne zahtijeva pripremu bilo kakvih dokumenata od strane imenovanog davatelja poštanskih usluga osim u slučajevima predviđenim u Aktima Unije.

2. Kako bi se osiguralo pružanje univerzalne poštanske usluge, kako je navedeno u članu 3., i cjelovitost međunarodne poštanske mreže, imenovani davatelji poštanskih usluga plaćaju za operacije koje se obavljaju u skladu s Konvencijom.

F. Ustanovljenje cijena i naknada

Član 36.

Nadležnost Vijeća za poštanske operativne poslove za određivanje iznosa cijena i naknada

1. Vijeće za poštanske operativne poslove je nadležno određivati sljedeće cijene i naknade koje se naplaćuju od imenovanih davatelja poštanskih usluga u skladu s uvjetima navedenim u Pravilniku:

1.1 tranzitne troškove za rukovanje i prijevoz pismovnih pošiljaka kroz jednu ili više država posrednica;

1.2 osnovne cijene i naknade zračnog prijevoza primjenjive za prijevoz zračnih pošiljki;

1.3 unutarnje površinske cijene za rukovanje svim paketima u domaćem prometu, uz izuzeće ECOMPRO paketa;

1.4 tranzitne površinske naknade za provoz paketa kroz države posrednice;

1.5 pomorske cijene i naknade za prijevoz paketa morskim putem;

1.6 vanjske površinske naknade za pakete kod pružanja usluga povrata robe.

2. Svaka revizija, provedena u skladu s metodologijom koja osigurava pravednu nadoknadu imenovanim davateljima poštanskih usluga koji pružaju usluge, mora se oslanjati na vjerodostojne i reprezentativne gospodarske i financijske pokazatelje. Svaka odluka o mogućim promjenama stupa na snagu od datuma koji odredi Vijeće za poštansku operativu.

Osmi dio

Neobavezne usluge

Član 37.

EMS i integrirana logistika

1. Države članice ili imenovani davatelji poštanskih usluga mogu se međusobno dogovoriti da učestvuju u obavljanju niže navedenih usluga koje su opisane u Pravilniku:

1.1 EMS, poštanska hitna usluga za dokumente i robu i koja predstavlja, koliko god je moguće, najbržu poštansku uslugu u fizičkom obliku; ovu se uslugu može pružati na temelju standardnog EMS multilateralnog sporazuma ili bilateralnih sporazuma;

1.2 usluga integrirane logistike, koja u potpunosti odgovara potrebama korisnika u pitanjima logistike i uključuje faze prije i poslije fizičkog prijenosa robe i dokumenata.

Član 38.

Elektronske poštanske usluge

1. Države članice ili imenovani davatelji poštanskih usluga mogu se međusobno dogovoriti da učestvuju u niže navedenim elektronskim poštanskim uslugama, opisanima u Pravilniku:

1.1 elektronska pošta je elektronska poštanska usluga koju imenovani davatelji poštanskih usluga koriste za prijenos poruka i podataka elektronskim putem;

1.2 preporučena elektronska pošta je osigurana elektronska poštanska usluga koja pruža dokaz o otpremi i dokaz o uručanju elektronske poruke, koristeći zaštićeni komunikacijski kanal za korisnike provjerenog identiteta;

1.3 elektronska poštanska potvrda pruža jasan dokaz o nekom elektronskom događaju, u određenom obliku, u određenom vremenu i koja uključuje jednu ili više strana;

1.4 elektronski poštanski sandučić je usluga koja omogućuje slanje elektronskih poruka od pošiljatelja provjerenog identiteta kao i uručenje i pohranu elektronskih poruka i obavijesti za primatelja provjerenog identiteta.

Deveti dio

Završne odredbe

Član 39.

Uvjeti za odobrenje prijedloga u vezi s konvencijom i Pravilnikom

1. Da bi postali izvršni, prijedlozi koji su podneseni Kongresu, a odnose se na ovu Konvenciju, moraju biti odobreni većinom glasova država članica koje su prisutne, koje imaju pravo glasa i koje glasuju. Predstavnici najmanje polovice država članica zastupljenih na Kongresu koje imaju pravo glasa, moraju biti prisutni u trenutku glasanja.

2. Da bi postali izvršni, prijedlozi koji se odnose na Pravilnika, mora ih odobriti većina članica Vijeća za poštanske operativne poslove koje imaju pravo glasa.

3. Da bi postali izvršni, prijedlozi podneseni između dva Kongresa, a koji se odnose na ovu Konvenciju i njezin Završni protokol, moraju dobiti:

3.1 dvije trećine glasova, s time da je glasovala najmanje polovica država članica Unije koje imaju pravo glasa, ako se radi o izmjenama i dopunama;

3.2 većinu glasova ako se radi o tumačenju odredaba.

4. Svaka zemlja članica može, najkasnije devedeset dana od datuma obavijesti o amandmanu usvojenom prema 3.1, predložiti rezervu na taj isti amandman, podložno istim uvjetima odobrenja koji su navedeni u 3.1 i relevantnim odredbama člana 40.

Član 40.

Stavljanje rezervi na Kongresu

1. Bilo koja rezerva koja nije u skladu s ciljem i svrhom Unije nije dopuštena.

2. Kao opće pravilo, države članice čija stajališta nisu prihvaćena od drugih država članica, moraju nastojati, koliko god je to moguće, prilagoditi svoje mišljenje većini. Rezerva se stavlja samo u slučajevima apsolutne nužde i uz primjereno obrazloženje.

3. Rezerva na članove ove Konvencije predaje se Kongresu kao prijedlog u pisanom obliku na jednom od radnih jezika Međunarodnog ureda i u skladu s odgovarajućim odredbama Poslovnika o radu Kongresa.

4. Da bi proizveli učinak, prijedlozi koji sadrže rezerve moraju biti odobreni većinom koja je potrebna za izmjene i dopune člana na koji se rezerva odnosi.

5. U načelu, rezerve se primjenjuju na temelju uzajamnosti između države članice koja je rezervu stavila i drugih država članica.

6. Rezerva na ovu Konvenciju unosi se u njezin Završni protokol na temelju prijedloga koji je odobrio Kongres.

Član 41.

Stupanje na snagu i trajanje konvencije

Ova Konvencija stupa na snagu 1. jula 2022. (s iznimkom svih odredaba sadržanih u dijelu VII., "Primanja", koje stupaju na snagu 1. januara 2022.) i ostaje na snazi na neodređeno vrijeme.

U potvrdu toga, opunomoćenci vlada država članica potpisali su ovu Konvenciju u jednom originalu koji se pohranjuje kod generalnog direktora Međunarodnog ureda. Međunarodni ured Svjetske poštanske unije svakoj stranci dostavlja po jednu njegovu kopiju.

Sastavljeno u Abidžanu, 26. augusta 2021.g.

Završni protokol uz Svjetsku poštansku konvenciju

Član

I. Vlasništvo nad poštanskim pošiljkama. Povlačenje iz pošte.

Izmjena ili ispravak adrese

II. Poštanske marke

III. Predaja pismovnih pošiljaka na otpremu u inozemstvo

IV. Cijene

V. Iznimka od izuzeća plaćanja poštarine na pošiljke za slijepe

VI. Osnovne usluge

VII. Povratnica

VIII. Zabrane (pismovne pošiljke)

IX. Zabrane (poštanski paketi)

X. Predmeti koji podliježu plaćanju carine

XI. Poštarina za podnošenje pošiljaka na carinski pregled

XII. Potražnice

XIII. Posebne unutarnje površinske naknade

XIV. Osnovne naknade i odredbe koje se odnose na naknade za slanje avionom

XV. Posebne naknade

XVI. Nadležnost Vijeća za poštanske operativne poslove za utvrđivanje cijena i naknada

Završni protokol uz Svjetsku poštansku konvenciju

U trenutku potpisivanja Svjetske poštanske konvencije (u daljem tekstu "Konvencija") sklopljene na današnji dan, niže potpisani opunomoćenci vlada država članica Svjetske poštanske unije (u daljem tekstu "Unija") sporazumjeli su se o sljedećem:

Član I.

Vlasništvo nad poštanskim pošiljkama. Povlačenje iz pošte.

Izmjena ili ispravak adrese

1. Odredbe u članu 5. stavovima 1. i 2. ne primjenjuju se na: Antiguu i Barbudu, (Kraljevstvo) Bahrein, Barbados, Belize, Bocvanu, Brunej Darussalam, Kanadu, Hong Kong, Kinu, Dominiku, Egipat, Esvatini, Fidži, Gambiju, Grenadu, Gvajanu, Irsku, Jamajku, Keniju, Kiribati, Kuvajt, Lesoto, Malavi, Maleziju, Mauricijus, Nauru, Novi Zeland, Nigeriju, Papuu Novu Gvineju, Sveti Kristofor i Nevis, Svetu Luciju, Sveti Vincent i Grenadine, Samou, Sejšele, Sijera Leone, Singapur, Salomonove Otoke, (Ujedinjeno Republiku) Tanzaniju, Trinidad i Tobago, Tuvalu, Ugandu, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske, Prekomorska područja (Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske), Vanuatu i Zambiju.

2. Isto tako, član 5. stavovi 1. i 2. ne primjenjuju se na Austriju, Dansku i (Islamsku Republiku) Iran, čije unutarnje zakonodavstvo ne dozvoljava povlačenje iz poštanskog ureda ili promjenu adrese prepiske, na zahtjev pošiljatelja, od trenutka kada je primatelj obaviješten o prispijeću pošiljke adresirane na njega.

3. Član 5. stav 1. se ne primjenjuje na Australiju, Ganu i Zimbabve.

4. Član 5. stav 2. se ne primjenjuje na Bahame, Belgiju, Demokratsku Narodnu Republiku Koreju, Irak i Mijanmar, čija zakonodavstva ne dopuštaju povlačenje iz pošte ili promjenu adrese pismovne pošiljke na zahtjev pošiljatelja.

5. Član 5. stav 2. se ne primjenjuje na Sjedinjene Američke Države.

6. Član 5. stav 2. se primjenjuje na Australiju samo u onom dijelu člana koji je u skladu s unutarnjim zakonodavstvom.

7. Bez obzira na član 5. stav 2., Demokratska Republika Kongo, El Salvador, (Republika) Panama, Filipini, i (Bolivarijanska Republika) Venezuela su ovlaštene ne vraćati poštanske pakete nakon što je primatelj postavio zahtjev za carinskim pregledom, jer je to u suprotnosti s carinskim zakonodavstvom spomenutih država.

Član II.

Poštanske marke

1. Bez obzira na član 6. stav 7., Australija, Malezija, Novi Zeland i Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske obradit će pismovne pošiljke i poštanske pakete koji sadrže poštansku marku koja, koristeći nove materijale ili tehnologije, ne odgovara njihovim strojevima za obradu pošte, samo na temelju prethodnog dogovora s imenovanim davateljem poštanskih usluga države porijekla pošiljke.

Član III.

Predaja pismovnih pošiljaka na otpremu u inostranstvo

1. Australija, Austrija, Grčka, Novi Zeland, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske i Sjedinjene Američke Države zadržavaju pravo uvesti naknadu istovrijednu trošku nastalom za obavljene posao, svakom imenovanom davatelju poštanskih usluga koji, u skladu s odredbama člana 12. stava 4., dostavi na raspolaganje pošiljke koje nisu izvorno bile otpremljene kao poštanske pošiljke od strane njegovih službi.

2. Bez obzira na član 12. stav 4., Kanada zadržava pravo od imenovanog davatelja poštanskih usluga države porijekla naplatiti najmanje toliki iznos koji će osigurati pokrivanje troškova nastalih iz rukovanja ovim pošiljkama.

3. Član 12. stav 4. dopušta imenovanom davatelju poštanskih usluga odredišta potraživati od imenovanog davatelja poštanskih usluga otpreme odgovarajuću naknadu za uručenje pismovnih pošiljaka predanih na otpremu u inozemstvu u velikim količinama. Australija i Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske pridržavaju pravo ograničiti svako takvo plaćanje na iznos koji je u skladu s odgovarajućom domaćom naknadom za istovrsne pošiljke u državi odredišta.

4. Član 12. stav 4. dopušta imenovanom davatelju poštanskih usluga odredišta da od imenovanog davatelja poštanskih usluga otpreme zahtijeva odgovarajuću naknadu za uručenje pismovnih pošiljaka predanih na otpremu u inozemstvu u velikim količinama. Sljedeće države članice zadržavaju pravo ograničiti takva plaćanja na iznose određene u Pravilniku za pošiljke u velikom broju: Bahami, Barbados, Brunej Darussalam, (Narodna Republika) Kina, Grenada,

Gvajana, Indija, Malezija, Nepal, Nizozemska, Nizozemski Antili i Aruba, , Novi Zeland, Sveta Lucija, Sveti Vincent i Grenadini, Singapur, Šri Lanka, Surinam, Tajland, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske, Prekomorska područja (Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske) i Sjedinjene Američke Države,.

5. Bez obzira na rezervu stava 4., sljedeće države članice pridržavaju pravo primijeniti u potpunosti odredbe člana 12. ove Konvencije za poštu primljenu od država članica Unije: Argentina, Australija, Austrija, Azerbajdžan, Belgija, Benin, Brazil, Burkina Faso, Kamerun, Kanada, (Republika) Obala Slonovače, Kipar, Danska, Egipat, Francuska, Njemačka, Grčka, Gvineja, (Islamska Republika) Iran, Izrael, Italija, Japan, Jordan, Libanon, Luksemburg, Mali, , Mauritanija, Maroko, Monako, Norveška, Pakistan, Portugal, Ruska Federacija, Saudijska Arabija, Senegal, Švicarska, Sirijska Arapska Republika, Togo i Turska.

6. Primjenom člana 12. stava 4., Njemačka zadržava pravo zahtijevati od države otpreme, naknadu u visini iznosa koji bi primila od države u kojoj korisnik pošiljatelj ima prebivalište.

7. Bez obzira na rezerve stavljene u članu III., Narodna Republika Kina zadržava pravo ograničiti plaćanje za uručenje pismovnih pošiljaka koje su predane na otpremu u inozemstvu u velikom broju na iznose odobrene u Konvenciji i u njezinim Pravilnika za pošiljke u velikom broju.

8. Bez obzira na član 12. stav 3., Austrija, Belgija, Njemačka, Lihtenštajn, Švicarska, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske, zadržavaju pravo zahtijevati od pošiljatelja ili, ako to ne uspije, od imenovanog davatelja poštanskih usluga otpreme, naplatu unutarnjih naknada.

Član IV.

Cijene

1. Bez obzira na član 15., Australija, Bjelorusija, Kanada, Finska i Novi Zeland su ovlaštene naplatiti i druge naknade osim onih predviđenih u Pravilnika, ako su takve naknade u skladu sa zakonodavstvom njihovih država.

2. Bez obzira na član 15., Brazil je ovlašten naplaćivati dodatnu poštarinu primateljima običnih pošiljaka koje sadržavaju robu i koje su morale biti pretvorene u praćene pošiljke zbog carinskih i sigurnosnih zahtjeva.

Član V.

Iznimka od izuzeća plaćanja poštarine na pošiljke za slijepe

1. Bez obzira na član 16., Indonezija, Sveti Vincent i Grenadini i Turska, koje ne dopuštaju izuzeće od plaćanja poštarina na pošiljke za slijepe u svojem unutarnjem prometu, mogu naplatiti poštarinu i naknade za posebne usluge koje ipak ne smiju biti veće od onih u njihovom unutarnjem prometu.

2. Francuska primjenjuje odredbe člana 16. na pošiljke za slijepe u skladu s odredbama u unutarnjem prometu.

3. Bez obzira na član 16. stav 3., a u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, Brazil pridržava pravo smatrati da su pošiljke za slijepe samo one pošiljke kojima su pošiljatelj i/ili primatelj slijepa osoba i/ili organizacija za slijepe. Pošiljke koje ne zadovoljavaju ove uvjete, podliježu plaćanju poštarine.

4. Bez obzira na član 16., Novi Zeland prihvata kao pošiljke za slijepe za uručenje u Novom Zelandu samo one pošiljke koje su izuzete od plaćanja poštarine u njihovom unutarnjem prometu.

5. Bez obzira na član 16., Finska, koja ne dopušta izuzeće od plaćanja poštarine za pošiljke za slijepe u svojem unutarnjem prometu, prema odredbama člana 16. usvojenim na Kongresu, može naplatiti unutarnju naknadu za pošiljke za slijepe koje imaju odredište u drugim državama.

6. Bez obzira na član 16., Kanada, Danska i Švedska dopuštaju izuzeće od plaćanja poštarine za pošiljke za slijepu unutar ograničenja određenih samo u onoj mjeri do koje to dopušta njihovo unutarnje zakonodavstvo.

7. Bez obzira na član 16., Island dopušta izuzeće od plaćanja poštarine za pošiljke za slijepu unutar ograničenja određenih njihovim unutarnjim zakonodavstvom.

8. Bez obzira na član 16., Australija prihvata kao pošiljke za slijepu za uručenje u Australiji samo one pošiljke koje su izuzete od plaćanja poštarine u njezinom unutarnjem prometu.

9. Bez obzira na član 16., Australija, Austrija, Azerbajdžan, Kanada, Njemačka, Japan, Švicarska, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske i Sjedinjene Američke Države mogu naplatiti naknade za posebne usluge koje se primjenjuju na pošiljke za slijepu u njihovom unutarnjem prometu.

Član VI.

Osnovne usluge

1. Bez obzira na član 17., Australija ne prihvata proširenje osnovnih usluga na uključivanje poštanskih paketa.

2. Odredbe člana 17. podstav 2.4 ne primjenjuju se na Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske čije nacionalno zakonodavstvo zahtijeva niže ograničenje mase. Propisi Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske o zaštiti zdravlja i sigurnosti ograničavaju masu poštanskih vreća na 20 kilograma.

3. Bez obzira na član 17. podstav 2.4, Azerbajdžan, Kazahstan, Kirgistan i Uzbekistan imenovani su ograničiti maksimalnu masu dolaznih i odlaznih M vreća na 20 kilograma.

Član VII.

Povratnica

1. Belgija, Kanada i Švedska su ovlaštene ne primjenjivati član 18. podstav 3.3., u vezi s paketima, budući da ne pružaju uslugu povratnice za pakete u vlastitom unutarnjem prometu.

2. Bez obzira na član 18. podstav 3.3., Danska i Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske zadržavaju pravo ne primati dolazne povratnice s obzirom na to da ne pružaju uslugu povratnice u vlastitom unutarnjem prometu.

3. Bez obzira na član 18. podstav 3.3., Brazil je ovlašten primati dolazne povratnice samo kada ih se može vratiti elektronskim putem.

Član VIII.

Zabrane (pismovne pošiljke)

1. Iznimno, Demokratska Narodna Republika Koreja i Libanon ne prihvataju preporučene pošiljke koje sadrže kovanice, novčanice, vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, putničke čekove, prerađenu ili neprerađenu platinu, zlato i srebro, drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete. Nisu strogo obavezane odredbama Pravilnika u pogledu odgovornosti za slučaj umanjenja sadržaja ili oštećenja preporučenih pošiljki, kao i kada su u pitanju pošiljke koje sadrže predmete od stakla ili lomljive predmete.

2. Iznimno, Bolivija, Narodna Republika Kina, isključujući Posebno upravno područje Hong Kong, Irak, Nepal, Pakistan, Saudijska Arabija, Sudan i Vijetnam, ne prihvataju preporučene pošiljke koje sadrže kovanice, novčanice, devize ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, putničke čekove, prerađene ili neprerađene platinu, zlato i srebro, drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete.

3. Mijanmar zadržava pravo neprihvatanja pošiljaka s označenom vrijednosti koje sadrže dragocjene predmete

navedene u članu 19. stavu 6., budući da je to u suprotnosti s njihovim zakonodavstvom.

4. Nepal ne prihvata preporučene pošiljke ili pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže novčanice ili kovanice, osim na temelju posebnog sporazuma u tu svrhu.

5. Uzbekistan ne prihvata preporučene pošiljke ili pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže kovanice, novčanice, čekove, poštanske marke ili stranu valutu i ne prihvata nikakvu odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

6. Islamska Republika Iran ne prihvata pismovne pošiljke koje sadrže predmete koji su u suprotnosti s načelima islamske vjere te pridržava pravo da ne prihvati pismovne pošiljke (obične, preporučene ili s označenom vrijednosti) koje sadrže kovanice, novčanice, putničke čekove, prerađenu ili neprerađenu platinu, zlato i srebro, drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete, te ne prihvata odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

7. Filipini zadržavaju pravo ne prihvatiti bilo koju vrstu pismovne pošiljke (običnu, preporučenu ili s označenom vrijednosti) koja sadrži kovanice, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, putničke čekove, prerađene ili neprerađene platinu, zlato i srebro, drago kamenje ili druge dragocjene predmete.

8. Australija ne prihvata poštanske pošiljke bilo koje vrste koje sadrže zlatne poluge ili novčanice. Nadalje, ne prihvata preporučene pošiljke za uručenje u Australiji, ili pošiljke u otvorenom tranzitu, koje sadrže dragocjenosti kao što su nakit, plemenite kovine, drago ili poludrago kamenje, vrijednosnice, kovanice ili bilo koji oblik utrživih financijskih instrumenata. Ona ne prihvata nikakvu odgovornost za poslane pošiljke koje nisu u skladu s ovom rezervom.

9. Narodna Republika Kina, isključujući Posebno upravno područje Hong Kong, ne prihvata pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže kovanice, novčanice, devize ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju i putničke čekove, u skladu sa svojim unutarnjim zakonodavstvom.

10. Latvija i Mongolija zadržavaju pravo ne prihvatiti, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, obične, preporučene ili pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže kovanice, novčanice ili vrijednosnice plative donositelju i putničke čekove.

11. Brazil zadržava pravo ne prihvatiti obične, preporučene i pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže kovanice, novčanice u opticaju ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju.

12. Vijetnam zadržava pravo ne prihvatiti pismovne pošiljke koje sadrže predmete ili robu.

13. Indonezija ne prihvata preporučene ili pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže kovanice, novčanice, čekove, poštanske marke, stranu valutu ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju za uručenje u Indoneziji i ne prihvata odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

14. Kirgistan zadržava pravo ne prihvatiti pismovne pošiljke (obične, preporučene, s označenom vrijednosti, male pakete) koji sadrže kovanice, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, putničke čekove, prerađene ili neprerađene platinu, zlato i srebro, drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete te ne prihvata odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

15. Azerbajdžan i Kazahstan ne prihvataju preporučene ili pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže kovanice, novčanice, doznake ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, čekove, prerađene ili neprerađene plemenite kovine, drago kamenje, nakit i druge dragocjene predmete ili

devizne novčanice te ne prihvataju odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

16. Republika Moldavija i Ruska Federacija ne prihvataju preporučene ili pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže novčanice u opticaju, vrijednosnice (čekove) bilo koje vrste plative donositelju ili stranu valutu, te ne prihvataju odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

17. Bez obzira na član 19. stav 3., Francuska zadržava pravo ne prihvatiti pošiljke koje sadrže robu, ako te pošiljke ne udovoljavaju njezinim nacionalnim propisima ili međunarodnim propisima ili tehničkim uputama i uputama za pakiranje za zračni prijevoz.

18. Kuba zadržava pravo ne primiti, postupati, prijenositi ili uručiti pismovne pošiljke koje sadržavaju kovanice, novčanice, devize ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, čekove, plemenite kovine i drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete, kao i bilo koju vrstu dokumenata, robe ili predmeta ako te pošiljke nisu u skladu s nacionalnim propisima, međunarodnim propisima ili tehničkim uputama i uputama za pakiranje za zračni prijevoz te se odriče odgovornosti u slučaju umanjenja sadržaja, gubitka ili oštećenja te vrste pošiljaka. Kuba zadržava pravo ne primiti pismovne pošiljke koje podliježu plaćanju carine i sadržavaju robu koja je uvezena u državu ako njihova vrijednost nije u skladu s nacionalnim propisima.

Član IX.

Zabrane (poštanski paketi)

1. Mijanmar i Zambija ovlaštene su ne prihvatiti pakete s označenom vrijednosti koji sadrže dragocjenosti obuhvaćene članom 19. podtačkom 6.1.3.1., budući da je to u suprotnosti s njihovim nacionalnim zakonodavstvom.

2. Iznimno, Libanon i Sudan ne prihvataju pakete koji sadrže kovanice, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, putničke čekove, prerađenu ili neprerađenu platinu, zlato i srebro, drago kamenje ili druge dragocjene predmete ili one koji sadrže tekućine ili lako zapaljive tekućine ili predmete izrađene od stakla ili slično ili lomljive predmete. Njih ne obavezuju odgovarajuće odredbe Pravilnika.

3. Brazil je ovlašten ne prihvatiti pakete s označenom vrijednosti koji sadrže kovanice i novčanice u opticaju, kao ni bilo kakve vrijednosnice plative donositelju, budući da je to u suprotnosti s njihovim nacionalnim zakonodavstvom.

4. Gana je ovlaštena ne prihvatiti pakete s označenom vrijednosti koji sadrže kovanice i novčanice u opticaju, budući da je to u suprotnosti s njihovim nacionalnim zakonodavstvom.

5. Osim predmeta iz člana 19., Saudijska Arabija je ovlaštena ne prihvatiti pakete koji sadrže kovanice, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, putničke čekove, prerađenu ili neprerađenu platinu, zlato i srebro, drago kamenje ili druge dragocjene predmete. Također, ne prihvata pakete koji sadrže lijekove bilo koje vrste osim ako je u prilogu liječnički recept izdan od nadležnog imenovanog tijela, protupožarne proizvode, tekuće hemikalije ili predmete koji su u suprotnosti s načelima islamske vjere.

6. Osim predmeta navedenih u članu 19., Oman ne prihvata pošiljke koje sadrže:

6.1 lijekove bilo koje vrste ukoliko nije u prilogu liječnički recept izdan od nadležnog imenovanog tijela;

6.2 protupožarne proizvode ili tekuće hemikalije;

6.3 predmete koji su u suprotnosti s načelima islamske vjere.

7. Osim predmeta navedenih u članu 19., Islamska Republika Iran ovlaštena je ne prihvatiti pakete koji sadrže predmete koji su u suprotnosti s načelima islamske vjere te pridržava pravo da ne prihvati obične ili pakete s označenom

vrijednosti koji sadrže kovanice, novčanice, putničke čekove, prerađenu ili neprerađenu platinu, zlato i srebro, drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete, te ne prihvata odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

8. Filipini su imenovani ne prihvatiti bilo koju vrstu paketa koji sadrže kovanice, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, putničke čekove, prerađene ili neprerađene platinu, zlato i srebro, drago kamenje ili druge dragocjene predmete, ili koji sadrže tekućine ili lako zapaljive sadržaje ili predmete izrađene od stakla i slično ili lomljive predmete.

9. Australija ne prihvata poštanske pošiljke bilo koje vrste koje sadrže zlatne poluge ili novac.

10. Narodna Republika Kina ne prihvata obične pakete koji sadrže kovanice, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, putničke čekove, prerađene ili neprerađene platinu, zlato i srebro, drago kamenje ili druge dragocjene predmete. Nadalje, uz izuzeće Posebnog upravnog područja Hong Konga, ne prihvataju se paketi s označenom vrijednosti koji sadrže kovanice, devize ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju i putničke čekove.

11. Mongolija zadržava pravo ne prihvatiti, u skladu sa svojim zakonodavstvom, pakete koji sadrže kovanice, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju i putničke čekove.

12. Latvija ne prihvata obične i pakete s označenom vrijednosti koji sadrže kovanice, novčanice, vrijednosnice (čekove) bilo koje vrste plative donositelju ili stranu valutu te ne prihvata odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

13. Moldavija, Ruska Federacija, Ukrajina i Uzbekistan ne prihvataju obične ili pakete s označenom vrijednosti koji sadrže novčanice u opticaju, vrijednosnice (čekove) bilo kakve vrste plative donositelju ili stranu valutu, te ne prihvataju odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

14. Azerbajdžan i Kazahstan ne prihvataju obične ili pakete s označenom vrijednosti koji sadrže kovanice, novčanice, doznake ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, čekove, prerađene ili neprerađene plemenite kovine, drago kamenje, nakit i druge dragocjene predmete ili stranu valutu te ne prihvataju odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

15. Kuba zadržava pravo ne primiti, postupati, prijenositi ili uručiti poštanske pakete koji sadržavaju kovanice, novčanice, devize ili vrijednosnice bilo koje vrste plative donositelju, čekove, plemenite kovine i drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete, kao i bilo koju vrstu dokumenata, robe ili predmeta ako te pošiljke nisu u skladu s nacionalnim propisima ili međunarodnim propisima ili tehničkim uputama i uputama za pakiranje za zračni prijevoz te se odriče odgovornosti u slučaju umanjenja sadržaja, gubitka ili oštećenja te vrste pošiljaka. Kuba zadržava pravo ne primiti poštanske pakete koji podliježu plaćanju carine i sadržavaju robu koja je uvezena u državu ako njihova vrijednost nije u skladu s nacionalnim propisima.

Član X.

Predmeti koji podliježu plaćanju carine

1. Pozivom na član 19., Bangladeš i El Salvador ne prihvataju pošiljke s označenom vrijednosti koje sadrže predmete za koje se plaća carina.

2. Pozivom na član 19., Afganistan, Albanija, Azerbajdžan, Bjelorusija, Kambodža, Čile, Kolumbija, Kuba, Demokratska Narodna Republika Koreja, El Salvador, Estonija, Kazahstan, Latvija, Moldavija, Nepal, Peru, Uzbekistan, Ruska Federacija, San Marino, Turkmenistan, Ukrajina, i

Bolivarijanska Republika Venezuela ne prihvataju obične i preporučene pismovne pošiljke koje sadrže predmete za koje se plaća carina.

3. Pozivom na član 19., Benin, Burkina Faso, (Republika) Obala Slonovače, Džibuti, Mali i Mauritanija ne prihvataju obične pismovne pošiljke koje sadrže predmete za koje se plaća carina.

4. Bez obzira na odredbe u stavovima 1. do 3., pošiljke koje sadrže serume, vakcine i hitno potrebne lijekove koje je teško nabaviti, dopuštene su u svim slučajevima.

Član XI.

Poštarina za podnošenje pošiljaka na carinski pregled

1. Gabon zadržava pravo naplaćivati od svojih korisnika poštarinu za podnošenje pošiljaka na carinski pregled.

2. Bez obzira na član 20. stav 2., Argentina, Australia, Austrija, Brazil, Kanada, Kipar, Finska, Rumunija, Ruska Federacija i Španija zadržavaju pravo da od korisnika naplate poštarinu za podnošenje na carinski pregled za svaku pošiljku predanu carinskoj kontroli.

3. Bez obzira na član 20. stav 2., Azerbajdžan, Grčka, Pakistan i Turska zadržavaju pravo da od korisnika naplate poštarinu za podnošenje na carinski pregled za svaku pošiljku podnesenu carini.

4. Republika Kongo i Zambija zadržavaju pravo da od korisnika naplate poštarinu za podnošenje paketa na carinski pregled.

Član XII.

Potražnice

1. Bez obzira na član 21. stav 2., Kabo Verde, Čad, Demokratska Narodna Republika Koreja, Egipat, Gabon, Grčka, (Islamska Republika) Iran, Kirgistan, Mongolija, Mijanmar, Filipini, Saudijska Arabija, Sudan, Sirijska Arapska Republika, Turkmenistan, Ukrajina, Prekomorska područja (Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske), Uzbekistan i Zambija zadržavaju pravo naplaćivati od svojih korisnika poštarinu na potražnice za pismovne pošiljke.

2. Bez obzira na član 21. stav 2., Argentina, Austrija, Azerbajdžan, Bjelorusija, Kanada, Mađarska, Litvanija, Moldavija, Norveška, Rumunija i Slovačka zadržavaju pravo naplaćivati posebnu poštarinu kada se nakon postupka poduzetog po potražnici utvrdi da je potražnica bila neopravdana.

3. Afganistan, Kabo Verde, Demokratska Republika Kongo, Egipat, Gabon, (Islamska Republika) Iran, Kirgistan, Mongolija, Mijanmar, Saudijska Arabija, Sudan, Surinam, Sirijska Arapska Republika, Turkmenistan, Ukrajina, Uzbekistan i Zambija zadržavaju pravo naplaćivati od korisnika poštarinu na potražnice za pakete.

4. Bez obzira na član 21. stav 2., Brazil, (Republika) Panama i Sjedinjene Američke Države, zadržavaju pravo naplaćivati od korisnika poštarinu za potražnice podnesene u vezi s pismovnim pošiljkama i paketima otpremljenim iz država koje primjenjuju istu vrstu naplate poštarine potražnica u skladu s odredbama stava 1. do 3.

Član XIII.

Posebne unutarnje površinske naknade

1. Bez obzira na član 33., Afganistan zadržava pravo naplatiti posebnu dodatnu površinsku naknadu od 7,50 DTS-a po dolaznom paketu.

Član XIV.

Osnovne naknade i odredbe koje se odnose na naknade za slanje avionom

1. Bez obzira na član 34., Australija zadržava pravo da na izlazne pakete poslone putem usluge povrata robe primijeni

naknade za slanje zrakoplovom, utvrđene Pravilnika ili na koji drugi način, uključujući bilateralne sporazume.

Član XV.

Posebne naknade

1. Belgija, Norveška i Sjedinjene Američke Države mogu naplatiti veću površinsku naknadu za zrakoplovne pakete od one za površinske pakete.

2. Libanon je ovlašten za pakete do 1 kilograma naplatiti naknadu koja se primjenjuje za pakete preko 1 do 3 kilograma.

3. Republika Panama je ovlaštena naplatiti 0,20 DTS-a po kilogramu za površinske pakete u tranzitu otpremljene zrakoplovom (S.A.L.).

Član XVI.

Nadležnost Vijeća za poštanske operativne poslove za utvrđivanje cijena i naknada

1. Bez obzira na član 36. podstav 1.6., Australija pridržava pravo primijeniti vanjske površinske naknade za pakete poslone putem usluge povrata robe, bilo onako kako su utvrđene u Pravilniku ili na koji drugi način, uključujući dvostrane sporazume.

U potvrdu toga, niže navedeni opunomoćenici potpisali su ovaj Protokol, koji ima istu snagu i istu valjanost kao da su njegove odredbe unesene u tekst same Konvencije, te su ga potpisali u jednom originalu koji se pohranjuje kod generalnog direktora Međunarodnog ureda. Međunarodni ured Svjetske poštanske unije svakoj stranci dostavlja po jednu njegovu kopiju.

Sastavljeno u Abidžanu, 26. augusta 2021.

Sporazum o finansijskim poštanskim uslugama Finalni protokol uz Sporazum o finansijskim poštanskim uslugama Sporazum o finansijskim poštanskim uslugama

Sadržaj¹

Dio I

Opća načela primjene poštanskih usluga plaćanja

Poglavlje I

Opće odredbe

1. Područje primjene sporazuma

2. Definicije

3. Imenovanje jedne ili više pravnih osoba za ispunjavanje obaveza koje proizlaze iz pristupanja ovom sporazumu

4. Nadležnosti država članioaca

5. Izuzetno pružanje usluga poštanskog platnog prometa od strane imenovanih subjekata šireg poštanskog sektora

6. Operativne nadležnosti

7. Vlasništvo nad sredstvima poštanskih usluga plaćanja

8. Sprečavanje pranja novca, finansiranja terorizma i finansijskog kriminala

9. Povjerljivost i korištenje osobnih podataka

10. Tehnološka neutralnost

Poglavlje II

11. Opća načela

12. Kvalitet usluga

Poglavlje III

Načela elektronske razmjene podataka

13. Interoperabilnost

14. Osiguranje sigurnosti elektronske razmjene

15. Praćenje i pronalaženje

¹ U skladu s članom 24.2 Poslovnika o radu Kongresa, Međunarodni ured ponovo numerise odredbe sadržane u prečišćenim verzijama akata Unije na koje se poziva u ovom dokumentu, s ciljem ispravnog prikazivanja redosljeda ovih odredbi u gore navedenim aktima.

Dio II

Pravilnika kojim se uređuju poštanske usluge plaćanja

Poglavlje I

Obrada poštanskih platnih naloga

16. Predaja, knjiženje i prijenos poštanskih platnih naloga

17. Provjera i stavljanje sredstava na raspolaganje

18. Najveći iznos

19. Povrat

Poglavlje II

Potražnice i odgovornost

20. Potražnice

21. Odgovornost imenovanih davatelja poštanskih usluga prema korisnicima

22. Međusobne obaveze i odgovornosti imenovanih davatelja poštanskih usluga

23. Izuzeće od odgovornosti imenovanih davatelja poštanskih usluga

24. Rezerve vezane uz odgovornost

Poglavlje III

Finansijski odnosi

25. Obračunska i finansijska pravilnika

26. Poravnanje i kliring

Dio III

Završne i prijelazne odredbe

27. Rezerve na Kongresu

28. Završne odredbe

29. Stupanje na snagu i trajanje Sporazuma o finansijskim poštanskim uslugama

Sporazum o finansijskim poštanskim uslugama

Niže potpisani, opunomoćenci vlada država članica Unije, u skladu s članom 22. stavom 4. Ustava Svjetske poštanske unije, sklopljenog u Beču 10. jula 1964., jednoglasno su i u skladu s članom 25. stavom 4. Ustava, sastavili ovaj Sporazum, koji je u skladu s načelima Ustava, posebno kao poticaj za finansijsko uključivanje i pružanje poštanskih usluga plaćanja koje su sigurne, dostupne i prilagođene najvećem broju korisnika na temelju sistema koji omogućuje interoperabilnost mreža davatelja poštanskih usluga.

Dio I

Opća načela primjene poštanskih usluga plaćanja

Poglavlje I

Opće odredbe

Područje primjene sporazuma

1. U skladu s odredbama navedenim u stavu 2. svaka država članica na svojoj teritoriji pruža ili prihvaća na najbolji način najmanje jednu od sljedećih poštanskih usluga plaćanja:

1.1 Poštanska uputnica (gotovinska): pošiljatelj predaje novčani iznos na pristupnoj tački davatelja poštanskih usluga i traži da se primatelju isplati puni iznos u gotovini bez odbitaka.

1.2 Nalog za isplatu: pošiljatelj izdaje nalog za terećenje svoga računa i traži da se primatelju isplati puni iznos u gotovini, bez odbitaka.

1.3 Nalog za uplatu: pošiljatelj uplaćuje novčani iznos na pristupnoj tački davatelja poštanskih usluga i traži da isti bude isplaćen na račun primatelja bez ikakvih odbitaka.

1.4 Transfer s računa na račun: pošiljatelj izdaje nalog za terećenje svoga računa i traži uplatu iste vrijednosti, bez odbitaka, na račun primatelja.

2. Postupci provedbe ovoga sporazuma utvrđuju se pravilnikom.

Član 2.

Definicije

1. Nadležno tijelo - svako državno tijelo države članice koje, na temelju ovlasti dodijeljene zakonom ili propisima, nadzire aktivnosti imenovanog davatelja poštanskih usluga ili određenih osoba navedenih u ovom članu. Nadležno tijelo može stupiti u vezu s administrativnim ili pravnim tijelima uključenima u sprečavanju pranja novca i financiranja terorizma, a posebno s nacionalnom finansijskom obavještajnom agencijom i nadzornim tijelima.

2. Predujam (rata) - djelomična avansa uplata od strane imenovanog davatelja poštanskih usluga izdavatelja u korist imenovanog davatelja poštanskih usluga isplatitelja u svrhu održanja njegove likvidnosti vezane uz poštanske usluge plaćanja.

3. Pranje novca - konverzija ili prijenos novca znajući da novac potiče od kriminalnih aktivnosti ili učestvovanja u takvim aktivnostima s ciljem prikrivanja nezakonitog porijekla novca ili pomaganja nekoj osobi koja je učestvovala u takvoj aktivnosti da izbjegne pravne posljedice svojih postupaka; pod pranjem novca se podrazumijevaju aktivnosti koje stvaraju novac za pranje te podliježu progonu na području druge države članice ili treće države.

4. Razdvajanje sredstava - obavezno razdvajanje sredstava korisnika od sredstava imenovanog davatelja poštanskih usluga, što sprečava nenamjensko korištenje sredstava korisnika osim u svrhu izvršenja poštanske usluge plaćanja.

5. Klirinška kuća - u okviru višestrane razmjene klirinška kuća postupa po međusobnim dugovanjima i potraživanjima koja proizlaze iz usluga koje jedan imenovani davatelj poštanskih usluga pruža drugome. Njena uloga je obračunati razmjenu između davatelja poštanskih usluga koja se namiruju putem banke za poravnanje i poduzeti potrebne korake u slučaju nepravilnosti tokom poravnanja.

6. Kliring - sistem koji omogućava da se broj plaćanja svede na minimum izradom periodičnog salda međusobnih dugovanja/potraživanja uključenih strana. Kliring uključuje dvije faze postupanja: utvrđivanje dvostranih salda i, nakon zbrajanja istih, izračun ukupnog stanja svakog subjekta u odnosu na cjelokupnu zajednicu u cilju obavljanja samo jednog poravnanja dužničkog ili vjerovničkog stanja dotičnog subjekta.

7. Zbirni račun - sakupljanje sredstava iz različitih izvora na jedan račun.

8. Povezani račun - žiro-račun koji međusobno otvaraju imenovani davatelji poštanskih usluga kao dio bilateralnih odnosa pomoću kojeg se namiruju međusobna dugovanja i potraživanja.

9. Kriminalna aktivnost - svako učešće u krivičnom djelu ili prekršaju ili počinjenje krivičnog djela ili prekršaja, kako je utvrđeno u nacionalnom zakonodavstvu.

10. Sigurnosni polog - deponirani iznos u obliku gotovine ili vrijednosnih papira kao garancija plaćanja između imenovanih davatelja poštanskih usluga.

11. Primatelj - fizička ili pravna osoba koju pošiljatelj navede kao korisnika uputnice, naloga ili poštanskog transfera na račun.

12. Treća valuta - posrednička međuvaluta koja se koristi u slučaju nekonvertibilnosti između dviju valuta ili za poravnanje računa.

13. Detaljna provjera korisnika - Opća obaveza imenovanog davatelja poštanskih usluga koja uključuje sljedeće zadatke:

13.1 identifikacija korisnika;

13.2 dobijanje informacija o namjeni poštanskog naloga za plaćanje;

13.3 nadzor poštanskog naloga za plaćanje;

13.4 provjeru jesu li informacije o korisnicima ažurirane;

13.5 prijavu sumnjivih transakcija nadležnim tijelima.

14. Elektronski podaci vezani uz poštanske naloge za plaćanje - podaci koji se prijenose Elektronskim putem od jednog imenovanog davatelja poštanskih usluga do drugog, vezano uz izvršenje poštanskih naloga za plaćanje, upite, promjenu ili ispravak adrese ili povrat novca; ove podatke unosi imenovani davatelji poštanskih usluga ili se generišu automatskih iz njihovih informacijskog sistema i pokazuju promjenu statusa poštanskog platnog naloga ili zahtjeva vezano za isplatni nalog.

15. Osobni podaci - podaci potrebni za identifikaciju pošiljalatelja ili primatelja novca.

16. Poštanski podaci - podaci potrebni za usmjeravanje i praćenje poštanskog platnog naloga ili za potrebe statistike, kao i za središnji klirinški sistem.

17. Elektronska razmjena podataka (EDI): međukompijuterska razmjena podataka o operacijama korištenjem mreža i standardnih formata usklađenih sa sistemom Unije.

18. Pošiljalatelj - fizička ili pravna osoba koja imenovanom davatelju poštanskih usluga daje nalog za izvršenje poštanske usluge plaćanja u skladu s Aktima Unije.

19. Finansiranje terorizma - obuhvaća finansiranje djela terorizma, terorista i terorističkih organizacija.

20. Sredstva korisnika - iznosi koje pošiljalatelj predaje imenovanom davatelju poštanskih usluga izdavatelju u gotovini ili za koji se iznos tereti račun pošiljalatelja, otvoren kod imenovanog davatelja poštanskih usluga izdavatelja, ili koji iznos pošiljalatelj dostavlja bilo kojom drugom sigurnom metodom elektronskog bankarstva i stavlja na raspolaganje imenovanom davatelju poštanskih usluga izdavatelju ili bilo kojom drugom finansijskom davatelju poštanskih usluga u svrhu isplate primatelju kojeg odredi pošiljalatelj u skladu s ovim Sporazumom i njegovim Pravilnikom.

21. COD otkupna uplatnica - operativni izraz koji određuje poštanski nalog za plaćanje koji se daje u zamjenu za uručenje otkupne pošiljke, kako je definisano u članu 1. ovog Sporazuma

22. Valuta izdavanja - valuta određene države ili treća valuta koju priznaje određena država u kojoj je ispostavljen poštanski nalog za plaćanje.

23. Imenovani davatelj poštanskih usluga izdavatelj: imenovani davatelj poštanskih usluga koji otprema poštanski nalog za plaćanje imenovanom davatelju poštanskih usluga isplatitelju, u skladu s Aktima Unije.

24. Imenovani davatelj poštanskih usluga isplatitelj - imenovani davatelj poštanskih usluga odgovoran za izvršenje poštanskog naloga za plaćanje u određenoj državi, u skladu s Aktima Unije.

25. Rok valjanosti - period tokom kojeg se poštanski nalog za plaćanje može izvršiti ili otkazati.

26. Tačka pristupa usluzi - fizičko ili virtualno mjesto pristupa usluzi na kojem korisnik može predati ili primiti poštanski nalog za plaćanje.

27. Naknada - iznos koji imenovani davatelj poštanskih usluga izdavatelj duguje imenovanom davatelju poštanskih usluga isplatitelju za isplatu primatelju.

28. Opozivost - mogućnost pošiljalatelja da opozove svoj poštanski nalog za plaćanje (novčana doznaka, nalog za prijenos) do trenutka isplate primatelju ili pri isteku roka valjanosti ako plaćanje nije izvršeno.

29. Rizik druge strane - rizik od neispunjenja ugovorne obaveze jedne od stranaka ugovora što će voditi u gubitak ili nelikvidnost.

30. Rizik likvidnosti - rizik da učesnik u sistemu namire ili druga strana bude privremeno u nemogućnosti isplatiti dospjelu obavezu u cijelosti i pravovremeno.

31. Prijavljivanje sumnjivih transakcija - obaveza imenovanog davatelja poštanskih usluga da, na temelju nacionalnog zakonodavstva i rezolucija Unije, obavijesti svoja nadležna državna tijela o sumnjivim transakcijama.

32. Praćenje i pronalaženje - sistem koji omogućava praćenje kretanja poštanskog naloga za plaćanje, njegovu lokaciju i status.

33. Cijena - iznos koji pošiljalatelj plaća imenovanom davatelju poštanskih usluga izdavatelju za poštansku uslugu plaćanja.

34. Sumnjiva transakcija - pojedinačan ili ponavljani poštanski platni nalog ili zahtjev za povrat novca vezan za poštanski platni nalog povezan s djelom pranja novca ili finansiranja terorizma.

35. Korisnik - fizička ili pravna osoba, pošiljalatelj ili primatelj, koji koristi poštanske usluge plaćanja u skladu s ovim Sporazumom.

Član 3.

Imenovanje jedne ili više pravnih osoba za ispunjavanje obaveza koje proizlaze iz pristupanja ovom sporazumu

1. Države članice obavještavaju Međunarodni ured, u roku od šest mjeseci od završetka Kongresa, o nazivu i adresi državnog tijela zaduženog za provedbu nacionalnih propisa i nadzor nad provedbom pružanja poštanskih usluga plaćanja.

2. U roku od šest mjeseci od završetka Kongresa, države članice također dostavljaju Međunarodnom uredu naziv i adresu jednog ili više davatelja poštanskih usluga službeno imenovanih za obavljanje poštanskih usluga plaćanja putem svoje(ih) mreže(a), pružanjem ili prihvaćanjem najmanje jedne poštanske usluge plaćanja, i za ispunjavanje obaveza koje proizlaze iz Akata Unije na svojim teritorijama.

3. U slučaju izostanka obavijesti Međunarodnom uredu od neke države članice u navedenom roku od šest mjeseci, Međunarodni ured upućuje ponovni poziv ovoj državi članici.

4. Između dva Kongresa, Međunarodni ured treba biti obaviješten što je moguće prije o svim izmjenama koje se tiču državnih tijela i službeno imenovanih davatelja poštanskih usluga.

5. Imenovani davatelji poštanskih usluga su dužni pružati poštanske usluge plaćanja u skladu s ovim Sporazumom.

Član 4.

Nadležnosti država članica

1. Države članice poduzimaju mjere potrebne da se osigura kontinuitet poštanskih usluga plaćanja za slučaj neispunjenja ugovornih obaveza od strane njihovih imenovanih davatelja poštanskih usluga, ne dovodeći u pitanje odgovornost tih davatelja poštanskih usluga prema drugim imenovanim davateljima poštanskih usluga na temelju Akata Unije.

2. U slučaju neispunjenja ugovorne obaveze imenovanog davatelja poštanskih usluga ili više njih, država članica obavještava, putem Međunarodnog ureda, druge države članice koje su stranke ovoga Sporazuma, o sljedećem

2.1 o obustavi njenih poštanskih usluga plaćanja, od naznačenog datuma do sljedeće obavijesti,

2.2 o mjerama poduzetim u cilju ponovnog uspostavljanja usluga pod odgovornošću mogućeg novog imenovanog davatelja poštanskih usluga.

Član 5.

Izuzetno pružanje usluga poštanskog platnog prometa od strane imenovanih subjekata šireg poštanskog sektora

1. Ne dovodeći u pitanje mogućnost podugovaranja navedenu u članu 6.4, države članice: i) gdje cijeli spektar poštanskih usluga plaćanja definisanih u članu 1. ne pruža njihov imenovani davatelj poštanskih usluga(i); ili ii) suočene sa situacijom neizvršenja iz člana 4., imaju mogućnost angažovanja, imenovanjem davatelja poštanskih usluga, aktera u širem poštanskom sektoru (u daljnjem tekstu "WPSP") za učešće u međusobnom povezivanju i/ili pružanju usluga poštanskog plaćanja, s ciljem poticanja finansijske uključenosti i daljnjeg omogućavanja interoperabilnosti međunarodne mreže poštanskih platnih usluga.

1.1. Države članice osiguravaju da njihova ovlaštenja za pružanje bilo kojih usluga poštanskog plaćanja koje vrše WPSP zahtijevaju da WPSP poštuju relevantne odredbe ovog Ugovora koji se odnose na usluge poštanskog plaćanja, te osiguravaju da takva ovlaštenja zahtijevaju da WPSP djeluju u skladu sa relevantnim zahtjevima Unije za sporazume o licenciranju za rad pod zajedničkim brendom PosTransfer.

1.2. Identifikacija WPSP od strane države članica biće u skladu s parametrima definiranim u stavu 1. (podložno detaljnim operativnim kriterijima koje je definiralo relevantno tijelo uspostavljeno u okviru Vijeća za poštansku operativu).

1.3. Međunarodni ured je odgovoran za pripremu spiska država članica u kojima WPSP mogu biti imenovani za rad, kao i spisak imenovanih WPSP. Međunarodni ured redovno ažurira ovaj spisak i dostavlja ga cirkularom svim državama članicama.

2. Primjena mogućnosti navedene u stavu 1. podliježe nacionalnom zakonodavstvu ili politici države članice u kojoj je WPSP uspostavljen. U tom pogledu, a ne dovodeći u pitanje obaveze imenovanja sadržane u članu 3., države članice garantuju kontinuirano ispunjavanje svojih obaveza prema PPSA.

2.1. U skladu s gore navedenim kriterijima, svaki zahtjev za licenciranje koji se odnosi na WPSP upućuje se državi članici u kojoj WPSP namjerava obavljati Aktivnosti povezane s međupovezivanjem ili radom usluga poštanskog plaćanja. S tim u vezi, WPSP može djelovati u nekoliko država članica ako ispunjava uvjete i ako je ga je za to ovlastilo državno tijelo navedene države članice.

2.2. Svako ovlaštenje koje država članica službeno izda WPSP vremenski je ograničeno i ne dovodi u pitanje mogućnost države članice da opozove tako ovlaštenje ako uvjeti navedeni u stavu 1. više nisu ispunjeni.

2.3. Za potrebe gornjeg stava 1.3, primjerak prethodno pomenutog ovlaštenja države članice za WPSP (i sva relevantna dokumentacija povezana s tim) bez odlaganja se dostavlja Međunarodnom uredu.

3. Zahtjev naveden u stavu 2. jednako će se primjenjivati na određenu državu članicu za prihvatanje poštanskih platnih naloga od WPSP.

4. Država članice obavještava Međunarodni ured o svojim politikama u vezi s poštanskim platnim nalogima koji se šalju i/ili primaju od WPSP. Takve informacije obavljaju se na Internet stranici Unije.

5. Ništa u ovom članu neće se tumačiti tako da implicira da su WPSP u istoj situaciji kao imenovani davatelji poštanskih usluga dotične države članice prema Aktima Unije, niti nameće zakonsku obavezu drugim državama članicama da takve WPSPe priznaju kao ovlaštene davatelje poštanskih usluga u svrhu ovog sporazuma.

Član 6.

Operativne nadležnosti

1. Države članice osiguravaju da su njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga i imenovani WPSP navedenu u članu 5. odgovorni za izvršenje usluga poštanskog plaćanja u odnosu na druge davatelje poštanskih usluga i korisnike.

2. Oni će biti odgovorni za rizike kao što su operativni rizici, rizici likvidnosti i rizici druge ugovorne strane, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

3. U svrhu provedbe usluga poštanskog plaćanja čije je pružanje povjereno imenovanim davateljima poštanskih usluga i imenovanim WPSP navedenim u stavu 1., države članice osiguravaju da ti subjekti zaključe bilateralne ili multilateralne sporazume s drugim imenovanim davateljima poštanskih usluga i imenovanim WPSP po vlastitom izboru.

4. Ne dovodeći u pitanje prethodno navedene obaveze, imenovani davatelj poštanskih usluga može podugovarati, djelomično, međusobno povezivanje i obavljanje poštanskih usluga plaćanja definisanih u ovom dokumentu kao usluge koje mu je povjerila država članica, s drugim pravnim osobama ugovorno vezanima uz tog imenovanog davatelja poštanskih usluga i u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. U tom slučaju imenovani davatelj poštanskih usluga garantuje neprekidno ispunjavanje svojih obaveza u skladu s ovim sporazumom i u potpunosti preuzima odgovornost za njegove odnose s imenovanim davateljima poštanskih usluga drugih država članica i Međunarodnim uredom.

Član 7.

Vlasništvo nad sredstvima poštanskih usluga plaćanja

1. Svaki novčani iznos, predan u gotovini ili za koji se tereti račun u svrhu izvršenja poštanskog naloga za plaćanje, pripada pošiljatelju do trenutka isplate primatelju ili doznake na račun primatelja, osim ako se radi o otkupnoj uplatnici.

2. Tokom perioda valjanosti poštanskog naloga za plaćanje pošiljatelj može ovaj poštanski nalog za plaćanje opozvati sve do trenutka isplate primatelju ili doznake na račun primatelja, osim ako se radi o otkupnoj uplatnici.

3. Svaki novčani iznos, predan u gotovini ili za koji se tereti račun u svrhu izvršenja otkupne uplatnice, pripada pošiljatelju otkupne pošiljke do trenutka izdavanja naloga. Nalog za plaćanje tada postaje neopoziv.

Član 8.

Sprečavanje pranja novca, finansiranja terorista i finansijskog kriminala

1. Imenovani davatelji poštanskih usluga poduzimaju sve potrebne mjere kako bi ispunili svoje obaveze koje proizlaze iz nacionalnog i međunarodnog zakonodavstva, a odnose se na sprečavanje pranja novca, finansiranja terorizma i finansijskog kriminala.

2. Oni obavještavaju nadležna tijela svojih država o sumnjivim transakcijama, u skladu s nacionalnim zakonima i propisima

3. U Pravilniku se detaljno navode obaveze imenovanih davatelja poštanskih usluga za identifikaciju korisnika, potrebnu provjeru i provedbu propisa protiv pranja novca, finansiranja terorizma i finansijskog kriminala.

Član 9.

Povjerljivost i korištenje osobnih podataka

1. Države članice i njihovi imenovani davatelji poštanskih usluga osiguravaju tajnost i sigurnost osobnih podataka u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i, prema potrebi, u skladu s međunarodnim obavezama i Pravilnikom.

2. Osobni podaci mogu se koristiti samo u svrhu za koju su prikupljeni u skladu s primjenjivim nacionalnim zakonodavstvom i međunarodnim obavezama.

3. Osobni podaci mogu biti dostavljeni jedino trećim stranama koje su, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, ovlaštene za pristup tim podacima.

4. Imenovani davatelji poštanskih usluga upoznaju svoje korisnike o korištenju i namjeni prikupljanja njihovih Osobnih podataka.

5. Podaci potrebni za izvršenje poštanskog naloga za plaćanje su tajni.

6. Za potrebe statistike, kao i u svrhu mjerenja kvalitete usluga i potrebe centralizovanog kliringa, imenovani davatelji poštanskih usluga su obavezni Međunarodnom uredu Unije dostaviti poštanske podatke najmanje jednom godišnje. Međunarodni ured čuva povjerljivost svih pojedinačno dostavljenih podataka.

Član 10.

Tehnološka neutralnost

1. Razmjena podataka neophodnih za pružanje usluga određenih ovim sporazumom uređena je načelom tehnološke neutralnosti, što znači da pružanje ovih usluga ne ovisi o korištenju određene tehnologije.

2. Postupci za izvršavanje poštanskih naloga za plaćanje, uključujući i uvjete za predaju, knjiženje i otpremu naloga te plaćanje i povrat novca po nalogu i za obradu upita, te rok za dostupnost sredstava primatelju mogu biti različiti, ovisno o tehnologiji korištenoj za prijenos naloga.

3. Poštanske usluge plaćanja mogu se pružati kombinovanjem različitih tehnologija.

Poglavlje II

Opći i principi i kvalitet usluge

Član 11.

Opći principi

1. Pristup mreži i finansijska uključenost

1.1. Imenovani davatelji poštanskih usluga poštanske usluge plaćanja pružaju putem svoje(ih) mreže(a) i/ili putem mreže bilo kojeg drugog partnera s ciljem osiguranja dostupnosti ovih usluga u što većem broju i u pogledu osiguranja pristupa i korištenja širokog raspona cjenovno pristupačnih poštanskih usluga plaćanja.

1.2. Svi korisnici imaju pristup finansijskim poštanskim uslugama, bez obzira na bilo kakav ugovorni ili komercijalni odnos s imenovanim davateljima poštanskih usluga.

2. Razdvajanje sredstava

2.1. Sredstva korisnika moraju biti odvojena. Ta sredstva i transakcije koje korisnici ostvaruju moraju biti odvojena od ostalih sredstava i transakcija davatelja poštanskih usluga, posebno od njihovih vlastitih sredstava.

2.2. Odredbe u vezi s naknadama između imenovanih davatelja poštanskih usluga su odvojene od odredbi koje se odnose na sredstva korisnika.

3. Valuta izdavanja i valuta isplate poštanskih platnih naloga

3.1. Iznos poštanskih platnih naloga izražava se i plaća u valuti određene države ili u bilo kojoj drugoj valuti koju odredi određena država.

4. Neporecivost

4.1. Prijenos poštanskih platnih naloga elektronskim putem podliježe principu neporecivosti, što znači da imenovani davatelj poštanskih usluga izdavatelj ne dovodi u pitanje postojanje ovih naloga, a imenovani davatelj poštanskih usluga isplatiatelj ne poriče prijem naloga, ako je poruka u skladu s tehničkim normama koje se primjenjuju.

4.2. Neporecivost poštanskih platnih naloga prenesenih elektronskim putem mora biti osigurana tehničkim sredstvima, bez obzira na sistem koji koriste imenovani davatelji poštanskih usluga.

5. Izvršenje poštanskih platnih naloga

5.1. Poštanski platni nalozi preneseni između imenovanih davatelja poštanskih usluga moraju biti izvršeni u skladu s odredbama ovoga sporazuma i nacionalnim zakonodavstvom.

5.2. U mreži imenovanih davatelja poštanskih usluga, u slučaju kada dvije države članice koriste istu valutu, iznos koji pošiljalatelj predaje imenovanom davatelju poštanskih usluga izdavatelju jednak je iznosu koji imenovani davatelj poštanskih usluga isplatiatelj isplaćuje primatelju. U suprotnom, iznos se preračunava, ovisno o slučaju, kod izdavanja i/ili pri isplati primenom važećeg kursa.

5.3. Isplata u gotovini primatelju ne ovisi o tome je li imenovani davatelj poštanskih usluga isplatiatelj primio odgovarajuća sredstva od pošiljalatelja. Isplata mora biti izvršena, na temelju pošivanja obaveza imenovanog davatelja poštanskih usluga izdavatelja prema imenovanom davatelju poštanskih usluga isplatiatelju koje se tiču uplata avansa, redovnog plaćanja računa, punjenja povezanog računa ili plaćanja putem središnjeg sistema kliringa i naplate.

5.4. Plaćanje na primateljev račun od strane imenovanog davatelja poštanskih usluga koji isplaćuje sredstva uslovljeno je primitkom odgovarajućih sredstava od pošiljalatelja kako bi ih imenovani davatelj poštanskih usluga izdavatelj stavio na raspolaganje imenovanom davatelju poštanskih usluga isplatiatelju. Taj iznos može doći s povezanog računa imenovanog davatelja poštanskih usluga izdavatelja ili iz središnjeg sistema kliringa i naplate.

6. Određivanje cijena

6.1. Imenovani davatelj poštanskih usluga izdavatelj određuje cijenu poštanskih usluga plaćanja.

6.2. Ova se naknada može uvećati za cijenu svake neobavezne ili dodatne usluge koju zatraži pošiljalatelj.

7. Izuzeće od plaćanja naknade

7.1. Odredbe Svjetske poštanske konvencije koje se odnose na izuzeće od plaćanja poštarine na poštanske pošiljke namijenjene ratnim zarobljenicima i civilnim zatočenicima u primjeni su i na poštanske usluge plaćanja za ovu kategoriju primatelja.

8. Naknada imenovanom davatelju poštanskih usluga isplatiatelju.

8.1. Imenovani davatelj poštanskih usluga isplatiatelj prima naknadu od imenovanog davatelja poštanskih usluga izdavatelja za izvršenje poštanskih platnih naloga.

9. Učestalost namirivanja između imenovanih davatelja poštanskih usluga

9.1. Učestalost namirivanja između imenovanih davatelja poštanskih usluga koja se tiče iznosa isplaćenih ili doznačenih primatelju u ime pošiljalatelja može se razlikovati od učestalosti koja se odnosi na namirivanje naknade između imenovanih davatelja poštanskih usluga. Namirivanje isplaćenih iznosa primateljima ili doznačenih na njihove račune vrši se najmanje jednom mjesečno.

10. Obaveza obavještanja korisnika

10.1. Korisnici imaju pravo na sljedeće informacije koje će biti objavljene i dostupne svim pošiljalateljima: uvjeti pružanja poštanskih usluga plaćanja, cijene, naknade, devizni kurs i uvjeti pretvaranje valute, uvjeti za primjenu odgovornosti i kontakt-adrese službi za obavijesti i pritužbe.

10.2. Pristup ovim obavijestima je besplatan.

Član 12.

Kvalitet usluge

1. Imenovani davatelji poštanskih usluga mogu odlučiti o označavanju poštanske usluge plaćanja zajedničkim žigom.

2. Vijeće za poštanske operativne poslove utvrđuje ciljeve, elemente i norme za poštanske usluge plaćanja proslijeđene elektronskim putem.

3. Imenovani davatelji poštanskih usluga moraju primijeniti minimalan broj elemenata i normi kvalitete usluge kod poštanskog platnog naloga proslijeđenog elektronskim putem.

Poglavlje III

Principi elektronska razmjene podataka

Član 13.

Interoperabilnost

1. Mreže

1.1 S ciljem razmjene podataka potrebnih za obavljanje poštanske usluge plaćanja između svih imenovanih davatelja poštanskih usluga kao i nadzora kvalitete usluga, imenovani davatelji poštanskih usluga koriste sistem elektronske razmjene podataka (EDI) Unije ili bilo koji drugi sistem kojim se osigurava interoperabilnost poštanskih usluga plaćanja u skladu s ovim sporazumom.

Član 14.

Osiguravanje sigurnosti elektronskih razmjena

1. Imenovani davatelji poštanskih usluga su odgovorni za pravilno funkcioniranje njihove opreme.

2. Zaštita elektronskog prijenosa podataka mora osigurati vjerodostojnost i cjelovitost prenesenih podataka.

3. Imenovani davatelji poštanskih usluga osiguravaju transakcije u skladu s međunarodnim standardima.

Član 15.

Praćenje i pronalaženje

Sistemi koje koriste imenovani davatelji poštanskih usluga moraju dopuštati praćenje obrade poštanskog platnog naloga i opoziv istog od strane pošiljatelja, do trenutka isplate odgovarajućeg iznosa primatelju ili doznake iznosa na račun primatelja, ili, ako je za određeni slučaj prikladno, do povrata novca pošiljatelju.

Dio II

Pravilnika koja uređuju poštanske usluge plaćanja

Poglavlje I

Obrada poštanskih platnih naloga

Član 16.

Polaganje, unos i prijenos poštanskih platnih naloga

1. Uvjeti za polaganje, unos i prijenosa poštanskih platnih naloga utvrđeni su Pravilnikom.

2. Rok valjanosti poštanskih platnih naloga nije moguće produživati. Rok je utvrđen Pravilnikom.

Član 17.

Provjera i stavljanje sredstava na raspolaganje

1. Nakon provjere identiteta primatelja u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i nakon provjere tačnosti podataka dobivenih od primatelja, imenovani davatelj poštanskih usluga isplatitelj vrši isplatu u gotovini. Po nalogu za uplatu ili poštanskom transferu, isplata se vrši doznakom na račun primatelja.

2. Rokovi za stavljanje sredstava na raspolaganje utvrđuju se bilateralnim i multilateralim sporazumima između imenovanih davatelja poštanskih usluga.

Član 18.

Najveći iznos

Imenovani davatelji poštanskih usluga obavještavaju Međunarodni ured Svjetske poštanske unije o najvećim iznosima dopuštenim za slanje ili primanje u skladu s njihovim nacionalnim zakonodavstvom.

Član 19.

Povrat novca

1. Opseg povrata novca

1.1 Povrat novca u okviru poštanske usluge plaćanja obuhvata puni iznos poštanskog platnog naloga u valuti države izdavanja. Iznos novca koji se vraća bit će jednak iznosu koji je korisnik pošiljatelj platio ili za koji je bio terećen njegov račun. Cijena poštanske usluge plaćanja dodaje se iznosu novca koji se vraća u slučaju greške imenovanog davatelja poštanskih usluga.

1.2 Nije moguć povrat novca kod otkupne uputnice.

Poglavlje II

Potražnice i odgovornost

Član 20.

Potražnice

1. Potražnice se razmatraju unutar perioda od šest mjeseci nakon onoga dana koji slijedi dan prihvatanja poštanskog platnog naloga.

2. Imenovani davatelji poštanskih usluga, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, imaju pravo od korisnika naplatiti naknadu za potražnice po poštanskim platnim nalozima.

Član 21.

Odgovornost imenovanih davatelja poštanskih usluga prema korisnicima

1. Postupanje sa sredstvima

1.1 Osim u slučaju otkupne uputnice, imenovani davatelj poštanskih usluga izdavatelj odgovoran je pošiljatelju za iznos novca koji mu je predan na šalteru ili za koji je teretio račun pošiljatelja sve dok:

1.1.1 poštanski platni nalog bude uredno isplaćen; ili

1.1.2 sredstva budu doznačena na račun primatelja; ili

1.1.3 sredstva budu vraćena pošiljatelju u gotovini ili doznakom na njegov račun.

1.2. Kod otkupne uputnice, imenovani davatelj poštanskih usluga pošiljatelj bit će odgovoran primatelju za iznos novca koji je primio na šalteru ili terećenjem računa pošiljatelja sve dok otkupna uputnica bude uredno isplaćena primatelju u gotovini ili doznačena na račun primatelja.

Član 22.

Međusobne obaveze i odgovornosti imenovanih davatelja poštanskih usluga

1. Svaki imenovani davatelj poštanskih usluga odgovoran je za vlastite pogreške.

2. Uvjeti i opseg odgovornosti utvrđeni su Pravilnikom.

Član 23.

Izuzeće od odgovornosti imenovanih davatelja poštanskih usluga

1. Imenovani davatelji poštanskih usluga ne odgovaraju:

1.1 u slučaju kašnjenja u izvršenju usluge;

1.2 kada, zbog oštećenja podataka u vezi s poštanskom uslugom plaćanja, uzrokovanog višom silom, nije moguće utvrditi izvršenje poštanskog platnog naloga, osim ako se dokaz njihove odgovornosti može izvesti na drugi način;

1.3 kada je šteta uzrokovana pogreškom ili nemarom pošiljatelja, posebno u vezi s njegovom obavezom pružanja tačnih podataka koji idu u prilog njegovom poštanskom

platnom nalogu, uključujući zakonitost porijekla novca koji se šalje kao i svrhu poštanskog platnog naloga;

1.4 u slučaju pljenidbe predanog novca;

1.5 kada se radi o novcu ratnih zarobljenika ili civilnih zatočenika;

1.6 kada korisnik nije podnio potražnicu u roku utvrđenom ovim sporazumom;

1.7 kada je protekao rok za potraživanje po finansijskim poštanskim uslugama u državi izdavanja.

Član 24.

Rezerve u vezi odgovornosti

Odredbe vezane uz odgovornost propisane u članovima 20. do 22. ne mogu biti predmetom rezervi, osim u slučaju bilateralnog sporazuma.

Poglavlje III Finansijski odnosi

Član 25.

Obračunska i finansijska pravilnika

1. Obračunska pravilnika

1.1 Imenovani davatelji poštanskih usluga postupaju u skladu s pravilnika obračuna utvrđenima Pravilnikom.

2. Priprema mjesečnih i Općeg računa

2.1 Imenovani davatelj poštanskih usluga isplatitelj priprema i ispostavlja mjesečni račun za svakog imenovanog davatelja poštanskih usluga izdavatelja prikazujući iznose plaćene za poštanske platne naloge. Mjesečni računi su uključeni, u istim razmacima, u konačni obračun koji sadrži predujmove i koji služi za konačno poravnanje.

3. Predujam

3.1 U slučaju neravnoteže u razmjenama između imenovanih davatelja poštanskih usluga, imenovani davatelj poštanskih usluga izdavatelj uplaćuje predujam imenovanom davatelju poštanskih usluga isplatitelju najmanje jednom mjesečno, na početku obračunskog perioda. U slučaju povećane učestalosti obračuna, kada je period obračuna smanjeno na trajanje do jedne sedmice, davatelji poštanskih usluga se mogu dogovoriti o izostavljanju predujma.

4. Jedinstveni račun

4.1 U principu, svaki imenovani davatelj poštanskih usluga ima jedan objedinjeni račun za sredstva korisnika. Ta se sredstva koriste isključivo za izravanje poštanskih platnih naloga isplaćenih primateljima ili za povrat novca pošiljateljima za neizvršene poštanske platne naloge.

4.2 Kada imenovani davatelj poštanskih usluga izdavatelj uplaćuje predujmove, oni se doznaju na objedinjeni račun namijenjen za imenovanog davatelja poštanskih usluga isplatitelja. Ti predujmovi služe isključivo za isplate primateljima.

5. Sigurnosni polog

5.1 Uplata sigurnosnog pologa može se zahtijevati u skladu s uvjetima predviđenim Pravilnikom.

Član 26.

Poravnanje i kliring

1. Centralizovano poravnanje

1.1 Poravnanje između imenovanih davatelja poštanskih usluga može proći kroz središnju klirinšku kuću, na način utvrđen u Pravilniku te se obavlja s objedinjenih računa imenovanih davatelja poštanskih usluga.

2. Bilateralno poravnanje

2.1 Obračun na temelju stanja općeg računa

2.1.1 Općenito, imenovani davatelji poštanskih usluga koji nisu članovi centralizovanog klirinškog sistema poravnjavaju svoje račune na temelju salda cjelokupnog računa.

2.2 Povezani račun

2.2.1 Kada imenovani davatelji poštanskih usluga imaju žiro-instituciju, mogu si svaki otvoriti povezani račun s kojeg namiruju uzajamna dugovanja i potraživanja koja se odnose na poštanske usluge plaćanja.

2.2.2 Kada imenovani davatelj poštanskih usluga isplatitelj nema žiro-instituciju, povezani račun može biti otvoren kod druge finansijske institucije.

2.3 Valuta namirivanja

2.3.1 Namirivanje se vrši u valuti države odredišta ili u trećoj valuti koju dogovore imenovani davatelji poštanskih usluga.

Dio III

Prijelazne i završne odredbe

Član 27.

Stavljanje rezervi na Kongresu

1. Svaka rezerva koja nije spojiva s ciljem i svrhom Unije nije dopuštena.

2. Kao opće pravilo, države članice koje ne dijele svoje stajalište s drugim državama članicama trebaju se u najvećoj mogućoj mjeri potruditi, da usklade svoja mišljenja s mišljenjem većine. Rezerve se stavljaju samo u slučaju bezuvjetne nužnosti i moraju biti valjano opravdane.

3. Svaka rezerva na članove ovoga sporazuma podnosi se Kongresu u obliku prijedloga pisanog na jednom od radnih jezika Međunarodnog ureda u skladu s mjerodavnim odredbama Poslovnika Kongresa.

4. Kako bi stupio na snagu, svaki prijedlog u vezi s rezervama mora odobriti većina koja je potrebna za izmjenu i dopunu člana na koji se rezerva odnosi.

5. U principu, rezerve se prihvataju na temelju uzajamnosti između države članice koja je stavila rezervu i drugih država članica.

6. Rezerve na ovaj sporazum su ugrađene u njegov Završni protokol na temelju prijedloga koje je odobrio Kongres.

Član 28.

Završne odredbe

1. U svim slučajevima koji nisu izričito uređeni ovim sporazumom gdje god je to moguće analogijom se primjenjuju odredbe Konvencije.

2. Član 5. Ustava se ne primjenjuje na ovaj sporazum.

3. Uvjeti za prihvatanje prijedloga koji se odnose na ovaj sporazum i njegov Pravilnik:

3.1 Kako bi postali izvršni, prijedlozi podneseni Kongresu, a odnose se na ovaj sporazum, moraju biti odobreni većinom glasova država članica koje su prisutne i glasaju, i imaju pravo glasa, te koje su potpisnice ovoga sporazuma.

3.2 Kako bi postali izvršni, prijedlozi koji se odnose na Pravilnik ovoga sporazuma moraju biti odobreni od većine članica Vijeća za poštanske operativne poslove koje su prisutne na glasanju i glasaju, a koje imaju pravo glasa te koje su potpisnice ovoga Sporazuma ili su mu pristupile.

3.3 Kako bi postali izvršni, prijedlozi podneseni između dva Kongresa, koji se odnose na ovaj sporazum, moraju imati:

3.3.1 dvije trećine glasova, od kojih je najmanje polovica država članica koje su strane sporazuma i koje imaju pravo glasa, učestvovala u glasanju, ako se radi o dodavanju novih odredbi;

3.3.2 većinu glasova, pri čemu je najmanje polovica država članica koje su stranke sporazuma i koje imaju pravo glasa, učestvovala u glasanju, ako se radi o izmjenama i dopunama odredaba ovoga sporazuma;

3.3.3 većinu glasova ako se radi o tumačenju odredaba ovoga sporazuma.

3.4 Bez obzira na odredbe u tački 3.3.1, svaka država članica čije nacionalno zakonodavstvo još nije usklađeno s predloženim dodatkom, ima mogućnost uputiti pisanu izjavu generalnom direktoru Međunarodnog ureda kojom će ukazati da nije u mogućnosti prihvatiti taj dodatak, u roku od devedeset dana računajući od dana obavještanja o istom.

Član 29.

Stupanje na snagu i trajanje Sporazuma o finansijskim poštanskim uslugama

Ovaj sporazum stupa na snagu 1. jula 2022. i ostaje na snazi na neodređeno.

Član 3.

Ova odluka će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH - Međunarodni ugovori" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Број 01-50-1-3266-14/24
12. decembra 2024. godine
Sarajevo

U potvrdu toga opunomoćenici vlada država ugovornica potpisali su ovaj sporazum u jednom originalu koji se pohranjuje kod generalnog direktora Međunarodnog ureda. Međunarodni ured Svjetske poštanske unije svakoj stranci dostavlja po jednu njegovu kopiju.

Sastavljeno u Abidžanu, 26. augusta 2021. godine

Predsjedavajuća
Željka Cvijanović

KAZALO

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

8	Odluka o ratifikaciji Globalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija (hrvatski jezik)	1	Одлука о Ратификацији Аката Свјетског поштанског савеза (Universal Postal Union-UPU)) усвојени на 27. Редовном конгресу Свјетског поштанског савеза, одржаном 2021. године у Абицану, Обала Слоноваче (српски језик)	60
	Одлука о ратификацији Глобалне конвенције о признавању високошколских квалификација (српски језик)	7	Одлука о Ратификацији Аката Свјетске поштанске уније (Universal Postal Union-UPU) усвојени на 27. Редовном конгресу Свјетске поштанске уније, одржаном 2021. године у Абиџану, Обала Бјелокости (bosanski jezik)	103
	Odluka o ratifikaciji Globalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija (bosanski jezik)	15		
9	Odluka o Ratifikaciji Akata Svjetske poštanske unije (Universal Postal Union-UPU) usvojeni na 27. redovitom kongresu Svjetske poštanske unije, održanom 2021. godine u Abidžanu, Obala Bjelokosti (hrvatski jezik)	21		

SLUŽBENI GLASNIK BOSNE I HERCEGOVINE
Izdaje na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
Издање на босанском, хрватском и српском језику

SLUŽBENI GLASNIK

BOSNE I HERCEGOVINE

Nakladnik: JP NIO Službeni list BiH
Dž. Bijedića 39/III, 71000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina
Ravnatelj i odgovorni urednik: Dragan Prusina
Tehnička priprema: Uredništvo JP NIO Službeni list BiH
Tisak: UNIONINVESTPLASTIKA d. d. Sarajevo
Za tiskaru: Muhamed Mirvić

Telefoni:

Centrala:	033 72 20 30
Direktor:	033 72 20 61
Uredništvo:	033 72 20 38
Računovodstvo:	033 72 20 48
Služba za pravne i opće poslove:	033 72 20 51
Pretplata:	033 72 20 54
Oglasni odjel:	033 72 20 49 i 72 20 50
Komercijala sa poslovnicom i prodajom:	033 72 20 43

Pretplata se utvrđuje polugodišnje, a uplata se vrši UNAPRIJED u korist računa:

UNICREDIT BANK DD 338-320-22000052-11

ASA BANKA DD Sarajevo 134-470-10067655-09

ADDIKO BANK AD

Banja Luka, filijala Brčko 552-000-00000017-12

RAIFFEISEN BANK DD BiH Sarajevo 161-000-00071700-57

Reklamacije za neprimljene brojeve primaju se 20 dana od izlaska lista.

Identifikacijski broj 4200226120002

Porezni broj 01071019

PDV broj 200226120002

Pretplata za I polugodište 2025. godine na

"Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", 120,00 KM.

Web izdanje: <http://www.sluzbenilist.ba>

Godišnja pretplata 240,00 KM po korisniku

e-mail: redakcija@sllist.ba - oglasi@sllist.ba - pretplata@sllist.ba

- racunovodstvo@sllist.ba - jnb.komercijala@sllist.ba